STJÓRNARTÍÐINDI B 86 – 2000

14. júní 2000 1521 Nr. 587

REGLUGERÐ

um gildistöku reglugerða Evrópusambandsins um almannatryggingar.

1. gr.

Reglugerð ráðsins (EB) nr. 118/97 frá 2. desember 1996 um breytingu og uppfærslu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 skal gilda á Íslandi, sbr. ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 66/98 frá 4. júlí 1998 um breytingu á VI. viðauka (Félagslegt öryggi) við EES-samninginn. Reglugerðin skal gilda á Íslandi með þeirri aðlögun sem fram kemur í viðaukanum, bókun 1 við samninginn og ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar.

Gildistaka reglugerða (EBE) nr. 1408/71 og 574/72 með síðari breytingum, sbr. 1. mgr., hefur verið auglýst í B-deild Stjórnartíðinda nr. 550/1993, 367/1994 og 291/1997.

Reglugerð ráðsins (EB) nr. 118/97 fjallar að hluta til um atvinnuleysistryggingar, greiðslur í fæðingarorlofi, barnabætur og réttindi úr lífeyrissjóðum. Reglugerð félagsmálaráðuneytisins um gildistöku þess hluta sem fjallar um atvinnuleysistryggingar og greiðslur í fæðingarorlofi samkvæmt lögum um fæðingar- og foreldraorlof kveður á um gildistöku í þeim tilvikum. Einnig kveður reglugerð fjármálaráðuneytisins um gildistöku þess hluta sem fjallar um barnabætur og réttindi úr lífeyrissjóðum um gildistöku í þeim tilvikum.

2. gr.

Reglugerð ráðsins (EB) nr. 118/97 og ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 66/98, sbr. 1. gr., sem birt hefur verið í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi EB, nr. 21, bls. 1-254, er birt sem fylgiskjal með reglugerð þessari.

3. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er með stoð í 66. gr. laga nr. 117/1993 um almannatryggingar, með síðari breytingum, öðlast þegar gildi.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytinu, 14. júní 2000.

Ingibjörg Pálmadóttir.

Davíð Á. Gunnarsson.

Gutenberg

Fylgiskjal.

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR 99/EES/21/01

nr. 66/98
frá 4. júlí 1998

um breytingu á VI. viðauka (Félagslegt öryggi) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagaður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

VI. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 24/98 frá 27. mars 1998([1]).

Reglugerð ráðsins (EB) nr. 118/97 frá 2. desember 1996 um breytingu og uppfærslu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71([2]), skal felld inn í samninginn.

Ýmsa aðlögunarliði við reglugerð ráðsins (EB) nr. 1408/71 og við reglugerð ráðsins (EB) nr. 574/72 ber að endurskoða og leiðrétta.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

1. lið (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71) í VI. viðauka við samninginn skal breytt sem hér segir:

1. Í stað allra undirliðanna á undan aðlögunarliðunum sem fela í sér orðin „eins og hún var leiðrétt og endurskoðuð með:“ og „og síðar breytt með:“ komi eftirfarandi:

„eins og henni var breytt og hún uppfærð með:

- **397 R 0118**: Reglugerð ráðsins (EB) nr. 118/97 frá 2. desember 1996 (Stjtíð. EB L 28, 30.1.1997, bls. 1).“.

2. Texti aðlögunarliða c) og g) falli niður.

3. a-liður undir fyrirsögninni „Q. LIECHTENSTEIN“ í aðlögunarlið m) falli niður og b-, c-, d- og e-liður verði a-, b-, c- og d-liður.

4. Í stað orðanna „Enginn samningur.“ undir fyrirsögninni „116. ÍSLAND - AUSTURRÍKI“ í aðlögunarlið n) komi „Engin.“

5. Í stað orðanna „Enginn samningur“ undir fyrirsögninni „116. ÍSLAND - AUSTURRÍKI“ í aðlögunarlið o) komi „Ákvæði 4. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 18. nóvember 1993.“.

([1]) Stjtíð. EB L 310, 19.11.1998, bls. 4 og EES-viðbætir við Stjtíð. EB nr. 18, 19.11.1998, bls. 152.

([2]) Stjtíð. EB L 28, 30.1.1997, bls. 1.

2. gr.

2. lið (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 574/72) í VI. viðauka við samninginn skal breytt sem hér segir:

1. Í stað allra undirliðanna á undan aðlögunarliðunum sem fela í sér orðin „eins og hún var leiðrétt og endurskoðuð með:“ og „og síðar breytt með:“ komi eftirfarandi:

„eins og hún var uppfærð með:

- **397 R 0118**: Reglugerð ráðsins (EB) nr. 118/97 frá 2. desember 1996 (Stjtíð. EB L 28, 30.1.1997, bls. 1).“.

2. Í stað orðsins „Engin.“ undir fyrirsögninni „149. NOREGUR - AUSTURRÍKI“ í aðlögunarlið g) komi „Samkomulag frá 17. desember 1996 um endurgreiðslur á kostnaði vegna aðstoðar á sviði félagslegs öryggis.“.

3. gr.

Fullgiltur texti reglugerðar ráðsins (EB) nr. 118/97 á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

4. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 5. júlí 1998, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

5. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 4. júlí 1998.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbaso

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 118/97

frá 2. desember 1996

um breytingu og uppfærslu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 51. og 235. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ([1]),

með hliðsjón af áliti Evrópuþingsins ([2]),

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndarinnar,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Fyrir skýrleika sakir er rétt að aðlaga orðalag tiltekinna ákvæða í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja ([3]) og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja ([4]), og fella niður ákvæði sem eru orðin úrelt og óþörf. Þessar breytingar eru eingöngu tæknilegs eðlis og er ætlað að bæta fyrrgreindar reglugerðir.

Nokkrar breytingar hafa verið gerðar frá því að reglugerð (EBE) nr. 1408/71 og reglugerð (EBE) nr. 574/72 voru uppfærðar með reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2001/83 ([5]). Af þessum sökum þykir rétt, í því skyni að gera viðeigandi reglur bandalagsins gagnsærri og aðgengilegri, að setja saman uppfærða útgáfu af reglugerð (EBE) nr. 1408/71 og reglugerð (EBE) nr. 574/72, hvorri um sig, í einn texta sem birtast í I. og II. hluta viðauka A, eftir því sem við á. Þá er einnig tímabært að birta, í viðbæti við II. hluta þess viðauka, texta 95. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72 í, eins og henni var breytt með reglugerð (EB) nr. 3095/95 ([6]), sem gildir frá og með 1. janúar 1998 en frá 1. janúar 2002 í samskiptum við lýðveldið Frakkland.

Ákvæði 106. gr. stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu um greiðslujöfnuð var fellt niður með grein G í stofnsáttmála Evrópusambandsins og 2. mgr. 73. gr. b stofnsáttmála Evrópubandalagsins bannar allar hömlur á greiðslur meðal aðildarríkjanna.

Til að ná markmiðinu um frjálsa för vinnandi manna með tilliti til félagslegs öryggis er nauðsynlegt og rétt að breyta reglum um samræmingu innlendra almannatryggingakerfa með lagagerningi bandalagsins sem er bindandi og gildir án frekari lögfestingar í hverju aðildarríki.

Breytingar sem fylgja þessari reglugerð eru í samræmi við ákvæði 3. gr. b í stofnsáttmála Evrópubandalagsins.

([1]) Stjtíð. EB nr. C 249, 27. 8. 1996, bls. 10.
([2]) Stjtíð. EB nr. C 362, 2. 12. 1996.
([3]) Stjtíð. EB nr. L 149, 5. 7. 1971, bls. 2. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 3096/95 (Stjtíð. EB nr. L 335, 30. 12. 1995, bls. 10).
([4]) Stjtíð. EB nr. L 74, 27. 3. 1972, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 3096/95 (Stjtíð. EB nr. L 335, 30. 12. 1995, bls. 10).
([5]) Stjtíð. EB nr. L 230, 22. 8. 1983, bls. 6.
([6]) Stjtíð. EB nr. L 335, 30. 12. 1995, bls. 1.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á reglugerð (EBE) nr. 1408/71:

1. Eftirfarandi komi í stað 4. mgr. 82. gr.:

„4. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar fer með formennsku í ráðgjafarnefndinni. Formaður greiðir ekki atkvæði.“.

2. Eftirfarandi komi í stað fyrsta málsliðar 88. gr.:

„Þar sem við á skulu yfirfærslur fjárhæða sem greiddar eru í samræmi við þessa reglugerð fylgja viðeigandi samningi sem í gildi er milli hlutaðeigandi aðildarríkja þegar yfirfærslan á sér stað.“.

3. 100. gr. falli niður.

2. gr.

Í stað fyrirsagnar, forsendna, efnisyfirlits og ákvæða reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 og reglugerðar (EBE) nr. 574/72 komi texti I. og II. hluta viðauka A, eftir því sem við á, þar sem tekið er mið af þeim breytingum sem eru gerðar í 1. gr. þessarar reglugerðar.

Í viðauka B er skrá yfir gerðir sem breyta þeim reglugerðum sem um getur í fyrri málsgrein.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi fyrsta dag næsta mánaðar eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 2. desember 1996.

Fyrir hönd ráðsins,

E. FITZGERALD

forseti.

VIÐAUKAR

		Bls.
VIÐAUKI A		
I. HLUTI:	Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja	1527
II. HLUTI:	Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja	1625
	Viðbætir	1749
VIÐAUKI B	Skrá yfir gerðir sem breyta reglugerð (EBE) nr. 1408/71 og 574/72 ..	1750

VIÐAUKI A

I. HLUTI

Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja (8)(9)(10)(11)

EFNISYFIRLIT

		Bls.
I. BÁLKUR:	ALMENN ÁKVÆÐI (1. – 12. gr.)	1531
II. BÁLKUR:	ÁKVÖRÐUN UM HVAÐA LÖGGJÖF SKULI BEITA (13. – 17. gr. a)	1536
III. BÁLKUR:	SÉRÁKVÆÐI UM ÝMSA BÓTAFLOKKA	1540
1. kafli:	**Veikindi og meðganga og fæðing**	
1. þáttur:	Sameiginleg ákvæði (18. gr.)	1540
2. þáttur:	Launþegar eða sjálfstætt starfandi einstaklingar og aðstandendur þeirra (19. – 24. gr.)	1540'
3. þáttur:	Atvinnulausir menn og aðstandendur þeirra (25. gr.)	1542
4. þáttur:	Krefjendur um lífeyri og aðstandendur þeirra (26. gr.)	1543
5. þáttur:	Lífeyrisþegar og aðstandendur þeirra (27. – 34. gr.)	1543
6. þáttur:	Ýmis ákvæði (35. gr.)	1545
7. þáttur:	Endurgreiðslur milli stofnana (36. gr.)	1546
2. kafli:	**Örorka**	
1. þáttur:	Launþegar eða sjálfstætt starfandi einstaklingar sem heyra eingöngu undir löggjöf þar sem fjárhæð örorkubóta er óháð lengd tryggingatímabila (37. – 39. gr.)	1546
2. þáttur:	Launþegar eða sjálfstætt starfandi einstaklingar sem heyra annaðhvort eingöngu undir löggjöf sem gerir ráð fyrir því að fjárhæð örorkubóta fari eftir lengd tryggingatímabila eða sem heyra bæði undir slíka löggjöf og þá sem getið er um í 1. þætti (40. gr.)	1547
3. þáttur:	Aukning örorku (41. gr.)	1548
4. þáttur:	Endurupptaka bótagreiðslna eftir tímabundna niðurfellingu eða afturköllun — Örorkubótum breytt í bætur vegna elli — Endurútreikningur bóta sem eru veittar samkvæmt 39. gr. (42. og 43. gr.)	1549
3. kafli:	**Elli og andlát (lífeyrir)** (44.-51. gr.)	1550
4. kafli:	**Vinnuslys og atvinnusjúkdómar**	
1. þáttur:	Bótaréttur (52. – 59. gr.)	1555
2. þáttur:	Atvinnusjúkdómur, sem bætur hafa verið veittar fyrir, ágerist (60. gr.)	1557
3. þáttur:	Ýmis ákvæði (61. og 62. gr.)	1558
4. þáttur:	Endurgreiðslur milli stofnana (63. gr.)	1559
5. kafli:	**Styrkir vegna andláts** (64. – 66. gr.)	1559
6. kafli:	**Atvinnuleysisbætur**	
1. þáttur:	Sameiginleg ákvæði (67. og 68. gr.)	1559

		Bls.
2. þáttur:	Atvinnulausir menn sem fara til annars aðildarríkis en hins lögbæra ríkis (69. og 70. gr.)	1560
3. þáttur:	Atvinnulausir menn sem voru búsettir í öðru aðildarríki en hinu lögbæra þegar þeir höfðu síðast atvinnu (71. gr.)	1561
7. kafli:	**Fjölskyldubætur** (72. – 76. gr.)	1561
8. kafli:	**Bætur vegna barna sem lífeyrisþegar hafa á framfæri og vegna munaðarleysingja** (77. – 79. gr.)	1562
IV. BÁLKUR:	FRAMKVÆMDARÁÐ UM FÉLAGSLEGT ÖRYGGI FARANDLAUNÞEGA (80. og 81. gr.)	1564
V. BÁLKUR:	RÁÐGJAFARNEFND UM FÉLAGSLEGT ÖRYGGI FARANDLAUNÞEGA (82. og 83. gr.)	1565
VI. BÁLKUR:	ÝMIS ÁKVÆÐI (84. – 93. gr.)	1566
VII. BÁLKUR:	BRÁÐABIRGÐA- OG LOKAÁKVÆÐI (94. – 98. gr.)	1568
VIÐAUKAR		
I. viðauki:	Einstaklingar sem reglugerðin nær til	1572
II. viðauki:	Sérstök bótakerfi fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga sem undanþegin eru ákvæðum reglugerðarinnar samkvæmt fjórðu undirgrein j-liðar 1. gr.— Sérstakar greiðslur vegna barnsburðar er falla ekki undir gildissvið reglugerðarinnar samkvæmt u-lið 1. gr. — Sérstakar bætur sem eru ekki iðgjaldsskyldar í skilningi 2. mgr. b í 4. gr. og falla ekki undir gildissvið reglugerðarinnar	1576
II. viðauki a:	Sérstakar iðgjaldsfrjálsar bætur	1580
III. viðauki:	Ákvæði samninga um félagslegt öryggi sem gilda áfram þrátt fyrir 6. gr. reglugerðarinnar — Ákvæði samninga um félagslegt öryggi sem gilda ekki um alla þá einstaklinga sem reglugerðin nær til	1583
IV. viðauki:	Löggjöf sem um getur í 1. mgr. 37. gr. reglugerðarinnar sem kveður á um að fjárhæð örorkubóta sé óháð lengd tryggingatímabila — Sérstök bótakerfi fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga í skilningi 3. mgr. 38. gr. og 3. mgr. 45. gr. reglugerðar nr. 1408/71 — Tilvik sem um getur í b-lið 1. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar þar sem útreikningur bóta þarf ekki að vera í samræmi við 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar — Bætur og samningar sem um getur í 2. mgr. 46. gr. b í reglugerðinni	1599
V. viðauki:	Samræmi í löggjöf aðildarríkja um ákvörðun örorkustigs	1604
VI. viðauki:	Sérstök tilhögun við framkvæmd á löggjöf tiltekinna aðildarríkja	1608
VII. viðauki:	Tilvik þar sem einstaklingur heyrir samtímis undir löggjöf tveggja aðildarríkja	1624

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 51. og 235. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af áliti Evrópuþingsins,

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndarinnar,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Ákvæðin um samræmingu á löggjöf einstakra aðildarríkja um félagslegt öryggi falla undir frelsi einstaklinga til flutninga og er þannig ætlað að stuðla að bættum lífskjörum og starfsskilyrðum.

Frelsi einstaklinga til flutninga sem er einn af hornsteinum bandalagsins einskorðast ekki við launþega heldur nær einnig til sjálfstætt starfandi einstaklinga innan ramma frelsis til staðfestu og frelsis til að veita þjónustu.

Þar sem verulegur munur er á því til hvaða einstaklinga löggjöf einstakra ríkja nær er æskilegt að setja þá meginreglu að reglugerðin gildi jafnt um alla einstaklinga sem eru tryggðir samkvæmt almannatryggingareglum fyrir launþega og sjálfstætt starfandi einstaklinga eða í krafti atvinnu sinnar í launuðu starfi eða sjálfstæðum atvinnurekstri.

Nauðsynlegt er að virða séreinkenni almannatryggingalöggjafar einstakra ríkja og koma einungis á fót samræmingarkerfi.

Nauðsynlegt er, innan ramma þessarar samræmingar, að tryggja að innan bandalagsins séu allir vinnandi menn sem eru ríkisborgarar í aðildarríkjunum jafnir að lögum svo og þeir sem eru á framfæri þeirra og eftirlifendur þeirra.

Ákvæðin um samræmingu eiga að tryggja vinnandi mönnum sem flytjast innan bandalagsins, þeim sem eru á framfæri þeirra og eftirlifendum þeirra réttindi og hagsbætur sem þeir hafa áunnið sér og eru að ávinna sér.

Þessum markmiðum verður einkum náð með því að safna saman öllum tímabilum sem nú er tekið tillit til í löggjöf einstakra ríkja til þess að unnt sé að öðlast og viðhalda bótaréttinum og til að reikna út bætur, svo og með því að veita bætur til handa hinum ólíku hópum einstaklinga sem heyra undir reglugerðina, óháð búsetu þeirra innan bandalagsins.

Launþegar og sjálfstætt starfandi einstaklingar sem flytja innan bandalagsins skulu einungis falla undir almannatryggingakerfi í einu aðildarríki svo að komast megi hjá skörun gildandi löggjafar í aðildarríkjunum og þeim vandkvæðum sem af henni gætu hlotist.

Halda ætti í lágmarki þeim undantekningartilvikum, þar sem aðili heyrir undir löggjöf tveggja aðildarríkja í senn, og afmarka þau eins og kostur er.

Í því skyni að tryggja jöfn réttindi allra þeirra sem starfa á yfirráðasvæði aðildarríkis eins vel og unnt er er rétt að setja þá almennu reglu að löggjöf þess aðildarríkis þar sem viðkomandi er launþegi eða starfar sjálfstætt gildi.

Heimilt er að víkja frá þessari almennu reglu við tilteknar aðstæður þegar réttlæta má aðrar viðmiðanir um það hvaða löggjöf skuli gilda.

Vera má að tilteknar bætur sem eru veittar samkvæmt innlendum lögum heyri samtímis undir almannatryggingar og félagslega aðstoð til þeirra sem lögin taka til, markmiðs laganna og hvernig þeim er beitt og því er nauðsynlegt að koma á samræmingarkerfi, þar sem tekið er mið af sérkennum þeirra bóta sem um er að ræða, og fella inn í reglugerðina í því skyni að verja hagsmuni farandlaunþega í samræmi við ákvæði sáttmálans.

Einstaklingum sem heyra undir gildissvið þessarar reglugerðar ætti einungis að veita slíkar bætur í samræmi við löggjöf búsetulands hlutaðeigandi einstaklings, eða aðstandenda hans, að teknu tilliti til búsetutímabila í öðrum aðildarríkjum ef þörf krefur og án þess að mismunað sé á grundvelli þjóðernis.

Nauðsynlegt er að mæla fyrir um sérstakar reglur, sem varða einkum veikindi og atvinnuleysi, fyrir farandlaunþega og launþega í árstíðabundnum störfum þar sem tekið er tillit til sérstöðu þeirra.

Nauðsynlegt er að tryggja vernd þeirra sem búa eða dveljast í öðru aðildarríki en lögbæru aðildarríki að því er varðar bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar.

Staða krefjenda um lífeyri og lífeyrisþega og aðstandenda þeirra er sérstök og því þarf að aðlaga ákvæði um sjúkratryggingar að henni.

Æskilegt er að koma á samræmingarkerfi vegna örorkubóta þar sem tekið er tillit til sérkenna innlendrar löggjafar. Af þessum sökum er nauðsynlegt að gera greinarmun á löggjöf þar sem fjárhæð örorkubóta er óháð lengd tryggingatímabils og löggjöf þar sem fjárhæðin er háð lengd slíks tímabil.

Vegna þess hve kerfi aðildarríkjanna eru mismunandi þarf að setja samræmingarreglur sem má beita ef örorka ágerist.

Nauðsynlegt er að koma á kerfi fyrir úthlutun bóta vegna elli og til eftirlifenda vegna launþega og sjálfstætt starfandi einstaklinga sem falla undir löggjöf í einu aðildarríki eða fleiri.

Nauðsynlegt er að ákvarða fjárhæð lífeyris, sem er reiknaður út í samræmi við aðferð við útreikninga á uppsöfnuðum lífeyri og hlutfallslífeyri og tryggður með lögum bandalagsins, ef beiting innlendrar löggjafar, að meðtöldum ákvæðum um lækkun, tímabundna niðurfellingu eða afturköllun, er óhagstæðari en framangreind aðferð.

Til að vernda farandlaunþega og eftirlifendur þeirra gegn allt of stífri beitingu innlendra ákvæða um lækkun, tímabundna niðurfellingu eða afturköllun bóta er nauðsynlegt að bæta við ákvæðum um strangar reglur um beitingu þessara ákvæða.

Að því er varðar bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma er nauðsynlegt, í því skyni að veita vernd, að setja reglur um stöðu þeirra sem eru búsettir eða dveljast í öðru aðildarríki en lögbæru aðildarríki.

Nauðsynlegt er að samþykkja sérstök ákvæði um styrki vegna andláts.

Til að tryggja hreyfanleika vinnuafls við bætt skilyrði er nauðsynlegt að koma á aukinni samræmingu reglna um atvinnuleysistryggingar og aðstoð við atvinnulausa í öllum aðildarríkjunum.

Í þeim tilgangi að auðvelda atvinnuleit í hinum ýmsu aðildarríkjum er sérstaklega við hæfi að veita þeim sem er atvinnulaus atvinnuleysisbætur í tiltekinn tíma samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem hann heyrði síðast undir.

Til að ákveða undir hvaða löggjöf greiðsla fjölskyldubóta heyrir er það atvinnuviðmiðunin sem tryggir jafnan rétt allra vinnandi manna sem heyra undir sömu löggjöf.

Til að koma í veg fyrir óréttmæta skörun bóta er nauðsynlegt að setja reglur um forgang ef bótaréttur skarast við rétt til fjölskyldubóta samkvæmt löggjöf í lögbæru ríki og samkvæmt löggjöf í búseturíki aðstandenda.

Löggjöf aðildarríkjanna er mismunandi og sértæk í eðli sínu og því er talið nauðsynlegt að setja sérstakar reglur um samræmingu innlendra kerfa fyrir veitingu bóta vegna barna á framfæri lífeyrisþega og vegna munaðarleysingja.

Nauðsynlegt er að koma á fót framkvæmdaráði þar sem ríkisstjórnir allra aðildarríkjanna eiga fulltrúa og skal hlutverk þess einkum vera að fjalla um allt er lýtur að framkvæmd og túlkun ákvæða þessarar reglugerðar og að stuðla að samvinnu aðildarríkjanna.

Æskilegt er að fulltrúar starfandi fólks og vinnuveitenda komi saman á vegum ráðgjafarnefndar til að skoða þau málefni sem framkvæmdaráðið hefur haft til umfjöllunar.

Nauðsynlegt er að setja sérstök ákvæði sem endurspegla sérkenni innlendrar löggjafar í því skyni að auðvelda beitingu samræmingarreglnanna.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. BÁLKUR

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr. (10) (15)

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

a) *launþegi* og *sjálfstætt starfandi einstaklingur*:

i) maður sem er skyldutryggður eða tryggður frjálsri viðvarandi tryggingu fyrir einu eða fleiri tilvikum sem falla undir almannatryggingar launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklinga;

ii) maður sem er tryggður skyldutryggingu fyrir einu eða fleiri tilvikum sem falla undir almannatryggingar og fjallað er um í þessari reglugerð ef maðurinn, samkvæmt almannatryggingakerfi sem nær til allra íbúa eða allra vinnandi manna:

— getur talist launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur samkvæmt því hvernig kerfinu er stjórnað eða það fjármagnað, eða

— eigi það ekki við, er tryggður fyrir öðrum tilvikum sem skilgreind eru í I. viðauka, samkvæmt kerfi sem gildir um launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklinga, annaðhvort með skyldutryggingu eða frjálsri viðvarandi tryggingu, eða, í þeim tilvikum þar sem engin slík löggjöf er í aðildarríki, fellur undir skilgreininguna sem fram kemur í I. viðauka;

iii) maður sem er tryggður skyldutryggingu fyrir ýmsum tilvikum sem falla undir flokka sem fjallað er um í þessari reglugerð, í almannatryggingakerfi aðildarríkis er nær til allra landsbyggðarmanna samkvæmt skilmálunum sem kveðið er á um í I. viðauka;

iv) maður sem er tryggður frjálsri tryggingu fyrir einu eða fleiri tilvikum sem falla undir flokka sem fjallað er um í þessari reglugerð, í almannatryggingakerfi aðildarríkis fyrir launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklinga eða fyrir alla íbúa eða fyrir einhvern hóp íbúa:

— ef hann starfar sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur, eða

— hafi hann áður verið skyldutryggður fyrir sams konar tilvikum innan kerfis fyrir launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklinga í sama aðildarríki;

b) *maður sem sækir vinnu yfir landamæri*: launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur sem starfar á yfirráðasvæði aðildarríkis en hefur búsetu í öðru aðildarríki og fer aftur heim daglega eða að minnsta kosti einu sinni í viku; engu að síður heldur maður, sem sækir vinnu yfir landamæri og er sendur til starfa annars staðar í aðildarríkinu eða til annars aðildarríkis af fyrirtæki sem hann starfar hjá eða sem stundar þjónustuviðskipti annars staðar á yfirráðasvæði ríkisins eða annars aðildarríkis, þeirri stöðu sinni í allt að fjóra mánuði, jafnvel þótt þannig hátti til að hann geti ekki farið heim daglega eða einu sinni í viku hið minnsta á tímabilinu;

c) *launþegi í árstíðabundnum störfum*: maður sem er búsettur í einu aðildarríki en fer til annars aðildarríkis til þess að starfa við árstíðabundin störf hjá fyrirtæki eða vinnuveitanda í því aðildarríki um tíma sem má undir engum kringumstæðum vera lengri en átta mánuðir, og dvelst í fyrrnefndu aðildarríki jafnlengi og vinnan varir; árstíðabundin störf teljast þau störf sem háð eru árstíðum og þarf að inna af hendi ár hvert;

d) *flóttamaður*: sömu merkingar og gert er ráð fyrir í 1. gr. samnings um réttarstöðu flóttamanna sem undirritaður var í Genf 28. júlí 1951;

e) *ríkisfangslaus maður*: sömu merkingar og gert er ráð fyrir í 1. gr. samnings um réttarstöðu ríkisfangslausra manna sem undirritaður var í New York 28. september 1954;

f) i) *aðstandandi*: hver sá sem er skilgreindur eða viðurkenndur sem fjölskyldumeðlimur eða talinn er heyra til fjölskyldu samkvæmt löggjöf þeirri sem bætur eru veittar eftir eða, í tilvikum sem um getur í a-lið 1. mgr. 22. gr. og í 31. gr. samkvæmt löggjöf aðildarríkis þar sem aðstandandi hefur búsetu; taki löggjöf um þetta efni einungis til þeirra sem búa undir sama þaki og launþeginn eða hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur, skal þessu skil-

yrði talið fullnægt ef sá sem í hlut á er að mestu á framfæri þess aðila. Í þeim tilvikum þar sem ekki er gert ráð fyrir því í löggjöf aðildarríkis um veikindi eða meðgöngu og fæðingu að aðstandendur séu aðgreindir frá öðrum einstaklingum sem hún nær yfir skal hugtakið „aðstandandi" hafa þá merkingu sem fram kemur í I. viðauka;

ii) ef hins vegar er um að ræða bætur til fatlaðra einstaklinga sem eru veittar samkvæmt löggjöf aðildarríkis til allra ríkisborgara þess ríkis sem uppfylla sett skilyrði merkir orðið „aðstandandi" að minnsta kosti maka launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings, ung börn eða börn sem eru á framfæri hans;

g) *eftirlifandi*: hver sá sem er skilgreindur eða viðurkenndur sem slíkur samkvæmt löggjöf sem bætur eru veittar eftir; taki löggjöf um þetta efni einungis til þeirra sem búa undir sama þaki og hinn látni, skal þessu skilyrði talið fullnægt ef sá sem í hlut á var að mestu á framfæri hins látna;

h) *búseta*: föst búseta;

i) *dvöl*: tímabundin búseta;

j) *löggjöf*: að því er varðar sérhvert aðildarríki, gildandi lög, reglugerðir og önnur ákvæði ásamt síðari breytingum aðildarríkis um framkvæmd almannatryggingareglna sem 1. og 2. mgr. 4. gr. ná til eða sérstakar bætur sem eru ekki iðgjaldsskyldar og fjallað er um í 2. mgr. a í 4. gr.;

Undir þetta falla ekki ákvæði gildandi eða komandi kjarasamninga, óháð því hvort yfirvöld hafa ákveðið að gera þau skyldubundin eða víkka gildissvið þeirra. Ef slík ákvæði:

i) hafa verið notuð til að koma á skyldutryggingu þeirri sem kveðið er á um í þeim lögum og reglugerðum sem um getur í undanfarandi undirgrein, eða

ii) hafa falið í sér fyrirmæli um að komið sé á fót kerfi undir stjórn sömu stofnunar og kveðið er á um í þeim lögum og reglugerðum sem um getur í undanfarandi undirgrein,

má hins vegar afnema þessa takmörkun hvenær sem er með yfirlýsingu hlutaðeigandi aðildarríkis, þar sem fram kemur hvaða tryggingakerfi reglugerðinni er ætlað að ná til. Gefa skal út tilkynningu um slíka yfirlýsingu og hún birt samkvæmt ákvæðum 97. gr.

Ákvæði undanfarandi undirgreinar skulu ekki verða til þess að kerfi sem falla undir reglugerð nr. 3 verði undanþegin við beitingu þessarar reglugerðar.

Hugtakið „löggjöf" nær heldur ekki yfir ákvæði er varða sérstök bótakerfi sjálfstætt starfandi einstaklinga enda séu þau háð frumkvæði hlutaðeigandi aðila eða gildi aðeins á hluta yfirráðasvæðis þess aðildarríkis sem um ræðir, óháð því hvort yfirvöld hafa ákveðið að gera þau skyldubundin eða víkka gildissvið þeirra. Þau bótakerfi sem hér um ræðir eru talin upp í II. viðauka.

k) *samningur um félagslegt öryggi*: tvíhliða eða marghliða gjörningur sem varðar tvö eða fleiri aðildarríki svo og aðrir marghliða gjörningar sem varða að minnsta kosti tvö aðildarríki og að auki eitt eða fleiri ríki utan bandalagsins á sviði almannatrygginga, hvort sem hann tekur að hluta eða í heild til þeirra trygginga sem getið er í 1. og 2. mgr. 4. gr., ásamt hvers konar samningum sem gerðir eru samkvæmt nefndum gjörningum;

l) *lögbært yfirvald*: sá ráðherra eða þeir ráðherrar eða sambærilegt yfirvald í sérhverju aðildarríki sem ber ábyrgð á framkvæmd reglna um almannatryggingar í öllu ríkinu eða hluta þess;

m) *framkvæmdaráð*: ráðið sem um getur í 80. gr.;

n) *stofnun*: sá aðili eða yfirvald í sérhverju aðildarríki sem ber ábyrgð á framkvæmd allrar löggjafarinnar eða hluta hennar;

o) *þar til bær stofnun*:

i) stofnun sú sem hlutaðeigandi er tryggður hjá þegar hann sækir um bætur,

eða

ii) stofnun sú sem hlutaðeigandi á eða ætti rétt á bótum frá, væri hann eða aðstandendur hans búsettir í aðildarríki þar sem stofnunin er staðsett, eða

iii) stofnun sú sem útnefnd er af lögbæru yfirvaldi í aðildarríkinu sem í hlut á, eða

iv) vinnuveitandi eða sá tryggingaraðili sem í hlut á, eða sé um það að ræða, aðili eða yfirvald útnefnt af lögbæru yfirvaldi hlutaðeigandi aðildarríkis, þegar um er að ræða reglur um ábyrgð vinnuveitanda á þeim bótum sem fjallað er um í 1. mgr. 4. gr.;

p) *stofnun á búsetustað* og *stofnun á dvalarstað*: í þessari röð, stofnun sem ber að greiða bætur þar sem hlutaðeigandi einstaklingur hefur búsetu og stofnun sem ber að greiða bætur þar sem hlutaðeigandi dvelst, samkvæmt þeirri löggjöf sem stofnunin starfar eftir, eða, þar sem engin slík stofnun er til staðar, stofnun sem útnefnd er af lögbæru yfirvaldi aðildarríkisins sem í hlut á;

q) *lögbært ríki*: aðildarríkið þar sem þar til bær stofnun er staðsett;

r) *tryggingatímabil*: iðgjaldatímabil eða starfstímabil launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings eins og það er skilgreint eða viðurkennt sem tryggingatímabil, samkvæmt þeirri löggjöf sem í gildi var þegar þeim var lokið eða var talið lokið, og að auki öll tímabil sem farið er með sem slík þar sem þau í téðri löggjöf eru talin jafngilda tryggingatímabilum;

s) *starfstímabil launþega* og *starfstímabil sjálfstætt starfandi einstaklings*: tímabil sem er skilgreint eða viðurkennt sem slíkt, samkvæmt þeirri löggjöf sem í gildi var þegar því var lokið, og öll tímabil sem farið er með sem slík þar sem þau í téðri löggjöf eru talin jafngilda starfstímabilum launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings;

sa) *búsetutímabil*: tímabil sem eru skilgreind eða viðurkennd sem slík í þeirri löggjöf sem þeim var lokið eða talið vera lokið eftir;

t) *bætur* og *lífeyrir*: allar bætur og lífeyrir, að meðtöldum öllum þáttum þeirra, sem greiðast úr opinberum sjóðum, uppbætur þar á og viðbótargreiðslur, með fyrirvara um ákvæði III. hluta, sem og eingreiðslur er geta komið í stað lífeyris og greiðslur sem eru endurgreiðslur á iðgjöldum;

u) i) *fjölskyldubætur*: öll aðstoð eða bætur í peningum sem ætlað er að mæta útgjöldum fjölskyldu samkvæmt löggjöfinni sem kveðið er á um í h-lið 1. mgr. 4. gr., að undanskildum sérstökum greiðslum vegna fæðingar eða ættleiðingar sem um getur í II. viðauka;

ii) *fjölskyldugreiðslur*: bætur í peningum greiddar með reglulegu millibili sem miðast eingöngu við fjölda aðstandenda og, eftir atvikum, við aldur þeirra;

v) *styrkur vegna andláts*: fjárhæð sem greidd er í eitt skipti við fráfall, að undanskilinni eingreiðslunni sem getið er í t-lið.

2. gr.

Einstaklingar sem eru tryggðir

1. Reglugerð þessi gildir um launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklinga sem heyra undir eða hafa heyrt undir löggjöf eins eða fleiri aðildarríkja og eru ríkisborgarar eins aðildarríkis eða eru ríkisfangslausir eða flóttamenn búsettir í einhverju aðildarríkjanna auk aðstandenda þeirra og eftirlifenda.

2. Reglugerð þessi gildir að auki um eftirlifendur launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklinga sem heyrt hafa undir löggjöf eins eða fleiri aðildarríkja, óháð þjóðerni hlutaðeigandi launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklinga, þar sem eftirlifendur þeirra eru ríkisborgarar eins aðildarríkis, ríkisfangslausir eða flóttamenn sem búa í einhverju aðildarríkjanna.

3. Reglugerð þessi gildir um opinbera starfsmenn og aðra sem njóta sömu réttinda samkvæmt gildandi löggjöf, heyri þeir undir eða hafi þeir heyrt undir löggjöf aðildarríkis sem reglugerðin gildir í.

3. gr.

Jafnræði við málsmeðferð

1. Með fyrirvara um sérákvæði þessarar reglugerðar hafa einstaklingar, búsettir í aðildarríki, sem þessi reglugerð gildir í, sömu skyldum að gegna og njóta sömu réttinda og bóta og þarlendir ríkisborgarar samkvæmt löggjöf þess ríkis.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda um rétt til þess að kjósa fulltrúa í stjórnir stofnana almannatrygginga eða rétt til að taka þátt í tilnefningu þeirra en hafa ekki áhrif á lagaákvæði

aðildarríkis um kjörgengi eða aðferðir við tilnefningu aðila er tengjast þessum stofnunum.

3. Ákvæði samninga um félagslegt öryggi, að undanskildum ákvæðum í III. viðauka, sem í gildi eru samkvæmt c-lið 2. mgr. 7. gr. og ákvæði samninga sem gerðir eru samkvæmt 1. mgr. 8. gr. skulu gilda um alla þá sem þessi reglugerð nær til.

4. gr. (10)

Tryggingaflokkar

1. Reglugerð þessi nær til löggjafar um eftirfarandi flokka almannatrygginga:

a) bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar;

b) örorkubætur að meðtöldum bótum sem ætlaðar eru til að viðhalda eða auka möguleika á tekjuöflun;

c) bætur vegna elli;

d) bætur til eftirlifenda;

e) bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma;

f) styrki vegna andláts;

g) atvinnuleysisbætur;

h) fjölskyldubætur.

2. Reglugerð þessi gildir um allar almannatryggingar, almennar og sérstakar og hvort sem þær eru iðgjaldsskyldar eða ekki, og einnig um reglur um ábyrgð vinnuveitanda eða skipseiganda vegna bóta samkvæmt 1. mgr.

2a. Þessi reglugerð gildir einnig um sérstakar bætur sem eru ekki iðgjaldsskyldar og eru veittar samkvæmt annarri löggjöf eða öðru bótakerfi en um getur í 1. mgr., eða útilokaðar samkvæmt 4. mgr., þegar þessum bótum er ætlað:

a) annaðhvort að vera til viðbótar eða koma í staðinn fyrir tryggingu gegn áhættu er þeir flokkar almannatrygginga sem um getur í a- til h-lið 1. mgr. taka til, eða

b) einvörðungu að veita fötluðum sérstaka vernd.

2b. Þessi reglugerð gildir ekki um ákvæði í löggjöf aðildarríkis um sérstakar bætur sem eru ekki iðgjaldsskyldar, eins og um getur í III. þætti II. viðauka, enda sé gildissvið þeirra bundið við hluta af yfirráðasvæði þess.

3. Ákvæði III. bálks þessarar reglugerðar hafa þó engin áhrif á lagaákvæði aðildarríkis er lúta að ábyrgð skipseiganda.

4. Reglugerð þessi gildir ekki um félagslega aðstoð eða læknishjálp, bætur til handa fórnarlömbum styrjaldar eða vegna afleiðinga hennar né heldur tekur hún til sérstakra reglna um opinbera starfsmenn og einstaklinga sem njóta sömu réttinda.

5. gr. (10)

Yfirlýsingar aðildarríkjanna um gildissvið þessarar reglugerðar

Aðildarríkin skulu, í opinberum auglýsingum sem ber að tilkynna og birta í samræmi við 97. gr., tilgreina löggjöf og kerfi sem um getur í 1. og 2. mgr. 4. gr., sérstakar bætur sem eru ekki iðgjaldsskyldar og um getur í 2. mgr. a í 4. gr. svo og lágmarksbætur þær sem um getur í 50. gr. og bæturnar sem um getur í 77. og 78. gr.

6. gr.

Samningar um félagslegt öryggi sem felldir eru úr gildi með þessari reglugerð

Reglugerð þessi skal, með fyrirvara um ákvæði 7. og 8. gr. og 4. mgr. 46. gr., hvað snertir þá einstaklinga og þá efnisflokka sem hún tekur til, koma í staðinn fyrir ákvæði allra samninga um félagslegt öryggi sem eru bindandi fyrir annaðhvort:

a) tvö eða fleiri aðildarríki eingöngu, eða

b) að minnsta kosti tvö aðildarríki og eitt eða fleiri ríki utan bandalagsins þar sem þau málsuppgjör sem falla undir slíkan samning koma ekki til kasta stofnunar í neinu af síðartöldu ríkjunum.

7. gr. (7)

Alþjóðleg ákvæði sem þessi reglugerð hefur ekki áhrif á

1. Reglugerð þessi skal ekki hafa áhrif á skuldbindingar vegna:

a) samþykktar Alþjóðavinnumálaþingsins sem hefur öðlast gildi eftir staðfestingu eins eða fleiri aðildarríkja;

b) bráðabirgðasamninga Evrópuríkja um félagslegt öryggi frá 11. desember 1953 sem gerðir voru milli aðildarríkja Evrópuráðsins.

2. Þrátt fyrir ákvæði 6. gr. skal eftirfarandi gilda áfram :

a) ákvæði samkomulags frá 27. júlí 1950 og 30. nóvember 1979 um félagslegt öryggi siglingamanna á Rín;

b) ákvæði samnings Evrópuríkja frá 9. júlí 1956 um félagslegt öryggi þeirra sem vinna við millilandaflutninga;

c) ákvæði samninga um félagslegt öryggi sem tilgreindir eru í III. viðauka.

8. gr.

Samningar milli aðildarríkja

1. Tvö eða fleiri aðildarríki mega, eftir því sem þörf krefur, gera samninga sín á milli byggða á grundvallarreglum og í anda þessarar reglugerðar.

2. Sérhvert aðildarríki skal tilkynna samkvæmt ákvæðum 1. mgr. 97. gr. hvern þann samning sem gerður er við annað aðildarríki samkvæmt ákvæðum 1. mgr.

9. gr.

Aðgangur að frjálsum tryggingum eða frjálsum viðvarandi tryggingum

1. Lagaákvæði aðildarríkis sem binda aðgang að frjálsum tryggingum eða frjálsum viðvarandi tryggingum við búsetu á yfirráðasvæði ríkisins skulu ekki gilda um einstaklinga sem eru búsettir í öðru aðildarríki, að því tilskildu að fyrr á starfsævinni hafi þeir heyrt undir löggjöf fyrrnefnda ríkisins sem launþegar eða sjálfstætt starfandi einstaklingar.

2. Ef réttur til frjálsra trygginga eða frjálsra viðvarandi trygginga samkvæmt löggjöf aðildarríkis er háður því að tryggingatímabilum sé lokið skal taka trygginga- og búsetutímabil sem hefur verið lokið samkvæmt löggjöf annars ríkis til greina, eftir því sem þörf er á, eins og verið hefði samkvæmt löggjöf fyrra ríkisins.

9. gr. a (7)

Framlenging viðmiðunartímabils

Ef gert er ráð fyrir því í löggjöf aðildarríkis að á tilteknu tímabili sem fer á undan tilviki sem tryggt er gegn þurfi að ljúka lágmarkstryggingatímabili (viðmiðunartímabili) til að réttur til bóta sé viðurkenndur, og geri fyrrnefnd löggjöf ráð fyrir því að bótatímabil eða tímabil þegar viðkomandi hefur séð um umönnun barna á yfirráðasvæði þess aðildarríkis skuli teljast nægileg ástæða til að framlengja viðmiðunartímabilið, skulu tímabil sem örorku- eða ellilífeyrir eða sjúkra-, atvinnuleysis- eða vinnuslysabætur (lífeyrir frátalinn) hafa verið veittar fyrir samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis og tímabil er viðkomandi hefur séð um umönnun barna á yfirráðasvæði annars aðildarríkis einnig vera tilefni til framlengingar umrædds viðmiðunartímabils.

10. gr.

Eftirgjöf á skilyrðum um búsetu — Áhrif skyldutryggingar á endurgreiðslu iðgjalda

1. Hafi réttur til peningagreiðslna vegna örorku-, ellieða eftirlifendabóta eða til lífeyris vegna vinnuslysa eða atvinnusjúkdóma og styrkja vegna andláts verið áunninn samkvæmt löggjöf eins eða fleiri aðildarríkja, skulu þessar greiðslur ekki lækka, breytast, stöðvast tímabundið, falla niður eða vera gerðar upptækar af þeirri ástæðu að viðtakandi hafi búsetu í öðru aðildarríki en því þar sem stofnun sú sem ber ábyrgð á greiðslum er staðsett, nema kveðið sé á um annað í þessari reglugerð.

Undanfarandi undirgrein skal einnig gilda um eingreiðslur sem inntar eru af hendi vegna þess að eftirlifandi maki sem átti rétt á eftirlifendalífeyri gengur í hjónaband á ný.

2. Ef endurgreiðsla iðgjalda er háð því skilyrði að hluteigandi heyri ekki lengur undir skyldutryggingar samkvæmt löggjöf aðildarríkis telst þessu skilyrði ekki fullnægt á meðan hann heyrir undir skyldutryggingu launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklinga samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis.

10. gr. a (10)

Sérstakar bætur sem eru ekki iðgjaldsskyldar

1. Þrátt fyrir ákvæði 10. gr. og III. bálks skulu einstaklingar sem heyra undir þessa reglugerð eingöngu hljóta sérstakar bætur í peningum, sem eru ekki iðgjaldsskyldar og um getur í 2. mgr. a 4. gr., á yfirráðasvæði aðildarríkisins þar sem þeir eru búsettir, í samræmi við löggjöf þess ríkis, að því tilskildu að slíkar bætur séu tilgreindar í II. viðauka a. Stofnun á búsetustað skal úthluta bótunum og greiða þær.

2. Í aðildarríki, þar sem löggjöfin gerir ráð fyrir því að réttur til bóta samkvæmt 1. mgr. sé háður því að starfstímabili sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur eða búsetutímabili sé lokið, skal þar til bær stofnun taka til greina, að því marki sem nauðsynlegt er, starfstímabil launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings, eða búsetutímabil sem er lokið á yfirráðasvæði annars aðildarríkis, eins og um væri að ræða tímabil sem er lokið á yfirráðasvæði fyrrnefnda aðildarríkisins.

3. Þegar gert er ráð fyrir því í löggjöf aðildarríkis að réttur til bóta, sem fjallað er um í 1. mgr. en veittar eru sem viðbótargreiðslur, sé háður bótagreiðslum sem falla undir a-til h-lið í 1. mgr. 4. gr. og ekki er hægt að gera kröfu um slíkar bætur samkvæmt þeirri löggjöf, skal litið á samsvarandi bætur sem eru veittar samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis sem bætur veittar samkvæmt löggjöf fyrrnefnda aðildarríkisins að því er varðar rétt til viðbótargreiðslna.

4. Þegar gert er ráð fyrir því í löggjöf aðildarríkis að réttur til bóta vegna fötlunar eða örorku, sem fjallað er um í 1. mgr., sé háður því skilyrði að fötlunin eða örorkan hafi fyrst verið metin á yfirráðasvæði þess aðildarríkis skal litið svo á að þessu skilyrði hafi verið fullnægt þegar slíkt mat fer fyrst fram á yfirráðasvæði annars aðildarríkis.

11. gr.

Uppbætur á bætur

Reglur um uppbætur í löggjöf aðildarríkis gilda um bætur sem greiddar eru samkvæmt þeirri löggjöf og í krafti ákvæða þessarar reglugerðar.

12. gr. (9) (11)

Komið í veg fyrir að bætur skarist

1. Reglugerð þessi getur hvorki veitt né viðhaldið rétti til margvíslegra bóta sömu tegundar fyrir sama tímabil skyldutrygginga. Þetta ákvæði gildir þó ekki um bætur vegna örorku, elli, andláts (lífeyrir) eða atvinnusjúkdóms sem stofnanir í tveimur eða fleiri aðildarríkjum veita í samræmi við 41. gr., 2. og 3. mgr. 43. gr., 46., 50. og 51. gr. eða b-lið 1. mgr. 60. gr.

2. Nema kveðið sé á um annað í þessari reglugerð má beita ákvæðum löggjafar aðildarríkis um lækkun, tímabundna niðurfellingu eða afturköllun bóta þegar um skörun við aðrar bætur almannatrygginga eða annars konar tekjur er að ræða, jafnvel þegar réttur til slíkra bóta hefur áunnist samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis eða teknanna verið aflað á yfirráðasvæði annars aðildarríkis.

3. Heimilt er að beita lagaákvæðum aðildarríkis um lækkun, tímabundna stöðvun eða niðurfellingu bóta til einstaklings sem fær örorkubætur eða snemmbæran ellilífeyri og stundar atvinnustarfsemi, jafnvel þótt hann stundi starfsemi sína á yfirráðasvæði annars aðildarríkis.

4. Þegar hollenskri stofnun er gert, samkvæmt 5. mgr. 57. gr. eða b-lið 2. mgr. 60. gr., að taka þátt í bótagreiðslum sem veittar eru samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis vegna atvinnusjúkdóma, lækka örorkubætur sem greiddar eru samkvæmt hollenskri löggjöf sem nemur greiðslu til þeirrar stofnunar í öðru aðildarríki sem ber að greiða bætur vegna atvinnusjúkdóms.

II. BÁLKUR

ÁKVÖRÐUN UM HVAÐA LÖGGJÖF SKULI BEITA

13. gr. (9)

Almennar reglur

1. Þeir einstaklingar sem þessi reglugerð nær til skulu, með fyrirvara um c-lið 14. gr., aðeins heyra undir löggjöf eins aðildarríkis. Sú löggjöf skal ákveðin í samræmi við ákvæði þessa bálks.

2. Með fyrirvara um ákvæði 14. – 17. gr.:

a) skal einstaklingur sem ráðinn er til starfa í einu aðildarríki heyra undir löggjöf þess ríkis, jafnvel þótt hann búi í öðru aðildarríki eða skráð aðsetur skrifstofu eða vinnustöð þess fyrirtækis eða einstaklings sem hann starfar hjá sé í öðru aðildarríki;

b) skal einstaklingur sem starfar sjálfstætt á yfirráðasvæði eins aðildarríkis heyra undir löggjöf þess ríkis, jafnvel þótt hann búi á yfirráðasvæði annars aðildarríkis;

c) skal einstaklingur sem starfar um borð í skipi er siglir undir fána aðildarríkis heyra undir löggjöf þess ríkis;

d) skulu opinberir starfsmenn og þeir sem sömu réttinda njóta heyra undir sömu löggjöf og þau stjórnvöld sem þeir vinna fyrir;

e) skal einstaklingur sem er kvaddur eða endurkvaddur til herþjónustu í aðildarríki, eða til starfa í þjónustu ríkisins heyra undir löggjöf þess ríkis. Ef réttindi samkvæmt þeirri löggjöf eru háð því að tryggingatímabilum sé lokið fyrir herþjónustu eða þjónustu í þágu ríkisins, eða eftir að henni lýkur, skal taka til greina þau tryggingatímabil sem viðkomandi hefur lokið samkvæmt löggjöf annarra aðildarríkja, eftir því sem þörf krefur, eins og þeim hefði verið lokið samkvæmt löggjöf fyrrgreinds ríkis. Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur sem kvaddur hefur verið eða endurkvaddur til herþjónustu, eða þjónustu í þágu ríkisins, skal halda stöðu sinni sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur;

f) skal einstaklingur sem hættir að heyra undir löggjöf eins aðildarríkis án þess að löggjöf annars aðildarríkis taki við, í samræmi við eina af reglunum í undanfarandi liðum eða í samræmi við eina af undantekningunum eða sérákvæðunum í 14. – 17. gr., heyra undir löggjöf aðildarríkisins þar sem hann er búsettur, í samræmi við ákvæði þeirrar löggjafar einnar.

14. gr.

Sérreglur sem gilda um einstaklinga, aðra en sjómenn, er stunda launaða vinnu

Ákvæði a-liðar 2. mgr. 13. gr. gilda með fyrirvara um eftirfarandi undantekningar eða aðstæður:

1. a) Einstaklingur sem er ráðinn hjá fyrirtæki í aðildarríki sem hann starfar að jafnaði hjá og er sendur til annars aðildarríkis til vinnu fyrir fyrirtækið skal halda áfram að heyra undir löggjöf fyrra ríkisins, enda sé áætlaður dvalartími ekki lengri en 12 mánuðir og hann leysi ekki af annan einstakling sem lokið hefur starfstímabili sínu.

   b) Ef starfstímabilið fer af ófyrirsjáanlegum orsökum fram úr því sem ætlað var í upphafi, og yfir tólf mánuði, skal löggjöf fyrra ríkisins gilda áfram þar til vinnunni er lokið, sé það samþykkt af lögbæru yfirvaldi í aðildarríkinu sem hlutaðeigandi hefur verið sendur til, eða af stofnun sem það yfirvald tilnefnir; slíks samþykkis verður að leita áður en upphaflega tólf mánaða tímabilið rennur út. Slíkt samþykki má þó ekki gefa út til lengri tíma en tólf mánaða.

2. Einstaklingur sem starfar að jafnaði í tveimur eða fleiri aðildarríkjum heyrir undir þá löggjöf sem hér segir:

   a) einstaklingur sem starfar við samgöngur á landi og í lofti á vegum fyrirtækis sem rekur farþega- eða vöruflutningaþjónustu á milli landa með járnbrautum, á vegum, í lofti, eða á vatnaleiðum innanlands, gegn leigugjaldi eða þóknun eða á eigin kostnað og hefur skráð aðsetur skrifstofu eða vinnustöðvar á yfirráðasvæði aðildarríkis, skal heyra undir löggjöf síðastgreinda ríkisins en þó með eftirfarandi takmörkunum:

      i) þegar fyrirtækið hefur útibú eða umboð í öðru aðildarríki en því sem aðsetur skrifstofu eða vinnustöðvar er skráð í skal einstaklingur sem starfar á vegum útibúsins eða umboðsins heyra undir löggjöf þess aðildarríkis þar sem útibúið eða umboðið er;

      ii) þegar einstaklingur starfar að mestu leyti í aðildarríkinu sem hann er búsettur í skal hann heyra undir löggjöf þess ríkis, jafnvel þó að fyrirtækið sem hann starfar hjá hafi enga skráða skrifstofu, vinnustöðvar, útibú eða umboð á því yfirráðasvæði;

   b) annar en sá sem um getur í a-lið skal heyra undir:

      i) löggjöf þess aðildarríkis sem hann býr í, ef hluti starfa hans fer fram í því ríki; hið sama gildir ef hann starfar á vegum margra fyrirtækja eða vinnuveitenda sem hafa skráðar skrifstofur eða vinnustöðvar í mismunandi aðildarríkjum;

      ii) löggjöf þess aðildarríkis þar sem skráð skrifstofa eða vinnustöð þess fyrirtækis eða vinnuveitanda sem hann starfar hjá er, svo framarlega sem hann er ekki búsettur í neinu því aðildarríki þar sem hann starfar;

3. Einstaklingur sem starfar í aðildarríki á vegum fyrirtækis sem hefur skráða skrifstofu eða vinnustöð í öðru aðildarríki og er á sameiginlegum landamærum ríkjanna tveggja skal heyra undir löggjöf þess aðildarríkis þar sem fyrirtækið hefur skráða skrifstofu eða vinnustöð.

14. gr. a

Sérreglur sem gilda um sjálfstætt starfandi einstaklinga, aðra en sjómenn

Ákvæði b-liðar 2. mgr. 13. gr. gilda með fyrirvara um eftirfarandi undantekningar og aðstæður:

1. a) Einstaklingur sem starfar að jafnaði sjálfstætt á yfirráðasvæði aðildarríkis en starfar í öðru aðildarríki skal áfram heyra undir löggjöf fyrra ríkisins, enda sé áætlaður starfstími ekki lengri en tólf mánuðir.

   b) Ef starfstímabilið fer af ófyrirsjáanlegum orsökum fram úr því sem ætlað var í upphafi, og yfir tólf mánuði, skal löggjöf fyrra ríkisins gilda áfram þar til vinnunni er lokið, sé það samþykkt af lögbæru yfirvaldi í aðildarríkinu sem hlutaðeigandi hefur starfað í, eða af stofnun sem það yfirvald tilnefnir; slíks samþykkis verður að leita áður en upphaflega tólf mánaða tímabilið rennur út. Slíkt samþykki má þó ekki gefa út til lengri tíma en tólf mánaða.

2. Einstaklingur sem starfar að jafnaði sjálfstætt í tveimur eða fleiri aðildarríkjum skal heyra undir löggjöf þess ríkis sem hann er búsettur í, fari einhver hluti starfsemi hans fram í því ríki. Ef engin starfsemi fer fram á yfirráðasvæði aðildarríkisins sem hann er búsettur í skal hann heyra undir löggjöf þess aðildarríkis þar sem hann hefur mest umsvif. Mælikvarðinn sem er notaður til að ákveða hvað séu meginumsvif kemur fram í reglugerðinni sem getið er í 98. gr.

3. Einstaklingur sem starfar sjálfstætt í fyrirtæki sem hefur skráða skrifstofu eða vinnustöð í einu aðildarríki og er á sameiginlegum landamærum tveggja aðildarríkja skal heyra undir löggjöf þess ríkis þar sem skrifstofan eða vinnustöðin er skráð.

4. Ef löggjöfin sem einstaklingur ætti að heyra undir samkvæmt 2. eða 3. mgr. heimilar honum ekki að gerast aðili að bótakerfi, jafnvel ekki að eigin frumkvæði, skal hlutaðeigandi einstaklingur heyra undir löggjöf hins aðildarríkisins sem gildir þá óháð þessum tilteknu ákvæðum eða, komi til greina að hann geti heyrt undir löggjöf fleiri en eins aðildarríkis, undir þá löggjöf sem samkomulag næst um á milli hlutaðeigandi aðildarríkja eða lögbærra yfirvalda þeirra.

14. gr. b

Sérreglur er gilda um sjómenn

Ákvæði c-liðar 2. mgr. 13. gr. gilda með fyrirvara um eftirfarandi undantekningar og aðstæður:

1. Einstaklingur, sem er ráðinn til fyrirtækis þar sem hann starfar að jafnaði, annaðhvort á yfirráðasvæði aðildarríkis eða um borð í skipi sem siglir undir fána aðildarríkis, og er sendur af téðu fyrirtæki til að gegna störfum fyrir það um borð í skipi sem siglir undir fána annars aðildarríkis, skal með fyrirvara um þau skilyrði sem getið er í 1. mgr. 14. gr. áfram heyra undir löggjöf fyrrgreinda aðildarríkisins.

2. Einstaklingur, sem starfar að jafnaði sjálfstætt, annaðhvort á yfirráðasvæði aðildarríkis eða um borð í skipi sem siglir undir fána aðildarríkis og gegnir störfum á eigin vegum um borð í skipi sem siglir undir fána annars aðildarríkis, skal samkvæmt skilyrðum þeim sem getið er í 1. mgr. 14. gr. a áfram heyra undir löggjöf fyrrgreinda aðildarríkisins.

3. Einstaklingur, sem vinnur að jafnaði ekki á sjó en er ráðinn til starfa innan landhelgi eða á hafnarsvæði eins aðildarríkis á skipi sem siglir undir fána annars aðildarríkis innan landhelgi þess hafnarsvæðis, án þess þó að vera skipverji, skal heyra undir löggjöf fyrrgreinda ríkisins.

4. Einstaklingur, sem er ráðinn á skip sem siglir undir fána aðildarríkis og þiggur laun fyrir þá vinnu af fyrirtæki eða einstaklingi sem hefur skráða skrifstofu eða vinnustöð í öðru aðildarríki, skal heyra undir löggjöf síðargreinda ríkisins ef hann hefur búsetu í því; fyrirtækið eða aðilinn sem greiðir launin lýtur reglum um atvinnurekendur samkvæmt þeirri löggjöf.

14. gr. c (5)

Sérreglur er gilda um einstaklinga sem eru ráðnir til starfa í einu aðildarríki á sama tíma og þeir starfa sjálfstætt í öðru aðildarríki

Einstaklingur, sem er ráðinn til starfa í einu aðildarríki samtímis því sem hann starfar sjálfstætt í öðru aðildarríki, skal heyra undir:

a) löggjöf þess aðildarríkis þar sem hann er í launuðu starfi sé ekki kveðið á um annað í b-lið eða, gegni hann

störfum á yfirráðasvæði fleiri en tveggja aðildarríkja, löggjöf þá sem ákveðin er í samræmi við 2. eða 3. mgr. 14. gr.;

b) í þeim tilvikum sem um getur í VII. viðauka:

— löggjöf þess aðildarríkis þar sem hann gegnir launuðu starfi, sem ákveðin er í samræmi við ákvæði 2. eða 3. mgr. 14. gr., ef hann starfar á yfirráðasvæði tveggja eða fleiri aðildarríkja, og

— löggjöf þess aðildarríkis þar sem hann starfar sjálfstætt, sem ákveðin er í samræmi við 2., 3. eða 4. mgr. 14. gr. a, starfi hann með þessum hætti á yfirráðasvæði tveggja eða fleiri aðildarríkja.

14. gr. d (5)

Ýmis ákvæði

1. Við beitingu þeirrar löggjafar sem sett er í samræmi við þessi ákvæði skal farið með einstakling þann sem um getur í 2. og 3. mgr. 14. gr., 2., 3. og 4. mgr. 14. gr. a og a-lið 14. gr. c sem hann hefði stundað starf sitt eða störf eingöngu á yfirráðasvæði hlutaðeigandi aðildarríkis.

2. Um iðgjöld þeirra manna sem getið er í b-lið 14. gr. c og starfa sjálfstætt skal fara eftir löggjöf þess aðildarríkis þar sem þeir starfa, líkt og þeir gegndu launuðu starfi á yfirráðasvæði hlutaðeigandi aðildarríkis.

3. Ákvæði í löggjöf aðildarríkis, sem kveða á um að lífeyrisþegi sem stundar atvinnustarfsemi sé undanþeginn skyldutryggingu vegna starfsemi sinnar, skulu einnig gilda um lífeyrisþega sem hefur áunnið sér lífeyrisréttindi samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, nema hlutaðeigandi einstaklingur fari fram á annað með því að sækja sérstaklega um það til þeirrar stofnunar sem hefur verið tilnefnd af lögbæru yfirvaldi í fyrstgreinda aðildarríkinu, og er auk þess tilgreind í 10. viðauka reglugerðarinnar sem um getur í 98. gr.

15. gr.

Reglur um frjálsar tryggingar eða frjálsar viðvarandi tryggingar

1. Ákvæði 13. – 14. gr. d skulu hvorki gilda um frjálsar tryggingar né frjálsar viðvarandi tryggingar, nema í einhverju aðildarríkjanna sé aðeins um að ræða frjálsar tryggingar í einhverjum þeim flokki sem um getur í 4. gr.

2. Í þeim tilvikum er beiting löggjafar tveggja eða fleiri aðildarríkja hefur í för með sér skörun trygginga:

— skal viðkomandi einstaklingur, ef skyldutryggingakerfi er í gildi ásamt einu eða fleiri kerfum frjálsra trygginga eða frjálsra viðvarandi trygginga, eingöngu heyra undir skyldutryggingakerfið;

— má viðkomandi einstaklingur, þegar um er að ræða tvö eða fleiri kerfi frjálsra trygginga eða frjálsra viðvarandi trygginga, aðeins gerast aðili að því kerfi sem hann hefur valið sér.

3. Hvað snertir örorku, elli og andlát (lífeyrir) getur viðkomandi hins vegar gerst aðili að frjálsum tryggingum eða frjálsum viðvarandi tryggingum aðildarríkis, jafnvel þótt hann eigi að heyra undir löggjöf annars aðildarríkis, að því marki sem slík skörun trygginga er beint eða óbeint heimiluð í fyrrgreinda aðildarríkinu.

16. gr.

Sérreglur um einstaklinga sem starfa við sendiráð eða ræðismannsskrifstofur eða sem aðstoðarfólk hjá Evrópubandalaginu

1. Ákvæði a-liðar 2. mgr. 13. gr. skulu gilda um einstaklinga sem starfa hjá sendiráðum og ræðismannsskrifstofum og um starfsfólk á heimilum erindreka slíkra sendiráða eða stöðva.

2. Þó geta starfsmenn, sem heyra undir 1. mgr. og eru ríkisborgarar þess aðildarríkis sem veitt hefur þeim umboð eða sent þá, valið að heyra undir löggjöf þess ríkis. Réttinn til að velja má endurnýja í lok hvers almanaksárs, án afturvirkra áhrifa.

3. Aðstoðarfólk á vegum Evrópubandalagsins getur kosið að heyra undir löggjöf þess aðildarríkis sem það vinnur í, þá löggjöf aðildarríkis sem það heyrði síðast undir, eða löggjöf þess aðildarríkis sem það hefur ríkisborgararétt í, að því er varðar önnur ákvæði en þau sem lúta að fjölskyldugreiðslum, sem ráðast af starfskjörum þeim sem gilda um slíkt starfsfólk. Réttinum til að velja má aðeins beita einu sinni og gildir valið frá þeim degi er starf hefst.

17. gr. (9)

Undantekningar frá 13. – 16. gr.

Tvö eða fleiri aðildarríki, lögbær yfirvöld þeirra eða aðilar tilnefndir af þessum yfirvöldum geta gert með sér samkomulag um undantekningar frá ákvæðum 13. – 16. gr. í þágu ákveðinna einstaklinga eða hópa einstaklinga.

17. gr. a (9)

Sérreglur um einstaklinga sem eiga rétt á lífeyri samkvæmt löggjöf eins eða fleiri aðildarríkis

Einstaklingur sem á rétt á lífeyri samkvæmt löggjöf eins eða fleiri aðildarríkja en er búsettur á yfirráðasvæði annars aðildarríkis getur að eigin ósk verið undanþeginn löggjöf síðarnefnda ríkisins að því tilskildu að hann heyri ekki undir þá löggjöf vegna atvinnu sinnar.

III. BÁLKUR

SÉRÁKVÆÐI UM ÝMSA BÓTAFLOKKA

1. KAFLI

VEIKINDI OG MEÐGANGA OG FÆÐING

1. ÞÁTTUR

Sameiginleg ákvæði

18. gr.

Söfnun trygginga-, starfs- eða búsetutímabila

1. Í aðildarríki sem bindur rétt einstaklings samkvæmt löggjöf til að öðlast, viðhalda eða endurheimta bætur því skilyrði að trygginga-, starfs- eða búsetutímabilum sé lokið, skal þar til bær stofnun taka til greina, að því marki sem nauðsynlegt er, trygginga-, starfs- eða búsetutímabil sem lokið er samkvæmt löggjöf annarra aðildarríkja eins og þeim hefði verið lokið samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir.

2. Ákvæði 1. mgr. skulu gilda um launþega í árstíðabundnum störfum, jafnvel þótt hlé á milli tryggingatímabila reynist lengra en leyfilegt er samkvæmt löggjöf þess ríkis sem í hlut á, svo fremi sem viðkomandi launþegi hafi ekki verið lengur en fjóra mánuði án trygginga.

2. ÞÁTTUR

Launþegar eða sjálfstætt starfandi einstaklingar og aðstandendur þeirra

19. gr.

Búseta í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki — Almennar reglur

1. Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur, sem er búsettur í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki en fullnægir skilyrðum sem sett eru fyrir bótarétti í löggjöf hins lögbæra ríkis, skal, með tilliti til ákvæða 18. gr. þar sem þau eiga við, fá í búseturíkinu:

a) aðstoð sem stofnun á búsetustaðnum lætur í té fyrir hönd þar til bærrar stofnunar, samkvæmt ákvæðum löggjafar þeirrar sem hún starfar eftir, eins og hlutaðeigandi væri tryggður þar;

b) bætur í peningum sem greiddar eru af þar til bærri stofnun samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir. Þó getur stofnun á búsetustaðnum tekið að sér að greiða bætur þessar samkvæmt löggjöf hins lögbæra ríkis fyrir hönd fyrrgreindrar stofnunar, hafi náðst samkomulag um það milli þessara stofnana.

2. Ákvæði 1. mgr. skulu á hliðstæðan hátt gilda um alla aðstandendur sem eru búsettir í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki, eigi þeir ekki rétt á bótum samkvæmt löggjöf þess ríkis sem þeir eru búsettir í.

Í þeim tilvikum þar sem aðstandendur búa á yfirráðasvæði aðildarríkis þar sem réttur til aðstoðar er ekki háður ráðningar- eða tryggingaskilmálum skal litið svo á að aðstoð sem þeir hljóta sé veitt af hálfu stofnunarinnar sem launþeginn eða hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur er tryggður hjá, nema maki eða sá aðili sem hefur umsjá með börnum stundi atvinnustarfsemi á yfirráðasvæði umrædds aðildarríkis.

20. gr.

Menn sem sækja vinnu yfir landamæri og aðstandendur þeirra — Sérreglur

Þeir sem sækja vinnu yfir landamæri geta einnig átt kost á bótum í hinu lögbæra ríki. Slíkar bætur skulu greiddar af þar til bærri stofnun samkvæmt löggjöf þess ríkis eins og

hlutaðeigandi aðili væri búsettur í því ríki. Aðstandendur hans eiga rétt á aðstoð með sömu skilmálum; skal slík aðstoð þó vera háð því, nema í bráðatilvikum, að hlutaðeigandi ríki eða stofnanir þeirra hafi samið um það sín á milli eða, sé slíkt ekki fyrir hendi, að þar til bær stofnun hafi veitt heimild til þess fyrirfram.

21. gr.

Dvöl í hinu lögbæra ríki eða búferlaflutningar þangað

1. Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur sem getið er í 1. mgr. 19. gr. og dvelst í hinu lögbæra ríki, skal fá bætur samkvæmt ákvæðum löggjafar þess ríkis eins og hann væri búsettur þar, jafnvel þótt hann hafi fengið bætur vegna sömu veikinda eða meðgöngu og fæðingar áður en dvölin hófst.

2. Ákvæði 1. mgr. skal gilda á hliðstæðan hátt um aðstandendur þá sem um getur í 2. mgr. 19. gr.

Í þeim tilvikum þar sem hinir síðarnefndu eru búsettir í öðru aðildarríki en því sem launþeginn eða hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur er búsettur í skal stofnun á dvalarstað veita aðstoð fyrir hönd stofnunar á búsetustað hlutaðeigandi einstaklinga.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda ekki um þá sem sækja vinnu yfir landamæri og aðstandendur þeirra.

4. Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur og aðstandendur hans sem um getur í 19. gr. sem flytjast búferlum til lögbærs ríkis skulu fá bætur samkvæmt ákvæðum löggjafar þess ríkis jafnvel þótt þeir hafi fengið bætur vegna sömu veikinda eða meðgöngu og fæðingar fyrir búferlaflutninginn.

22. gr.

Dvöl utan lögbærs ríkis — Endurkoma eða búferlaflutningar til annars aðildarríkis á veikinda- eða meðgöngutíma — Nauðsynlegar ferðir til annars aðildarríkis í lækningaskyni

1. Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur sem fullnægir bótaskilyrðum í löggjöf lögbærs ríkis, með tilliti til ákvæða 18. greinar þar sem þau eiga við, og:

a) sem af heilsufarsástæðum þarfnast bóta án tafar á meðan hann dvelur í öðru aðildarríki; eða

b) sem hefur áunnið sér rétt til bóta frá þar til bærri stofnun og hefur heimild hennar til að hverfa aftur til þess aðildarríkis þar sem hann er búsettur eða flytjast búferlum til annars aðildarríkis; eða

c) sem hefur heimild þar til bærrar stofnunar til að leita sér lækninga í öðru aðildarríki,

skal eiga rétt á:

i) aðstoð sem stofnun á dvalar- eða búsetustaðnum lætur honum í té, fyrir hönd hinnar þar til bæru stofnunar, samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir, eins og hann væri tryggður hjá henni; þó skal lengd bótatímabilsins fara eftir löggjöf hins lögbæra ríkis;

ii) bótum í peningum sem þar til bærri stofnun ber að greiða samkvæmt ákvæðum þeirrar löggjafar sem hún starfar eftir. Þó getur stofnun á dvalar- eða búsetustaðnum tekið að sér að greiða slíkar bætur fyrir hönd þeirrar fyrrgreindu samkvæmt löggjöf hins lögbæra ríkis, hafi samkomulag um það náðst milli þessara stofnana.

2. Ekki er heimilt að synja um þá heimild sem krafist er samkvæmt b-lið 1. mgr. nema ljóst sé að flutningur viðkomandi hafi skaðleg áhrif á heilsufar hans eða möguleika til að fá læknismeðferð.

Ekki er heimilt að synja um þá heimild sem krafist er samkvæmt c-lið 1. mgr. sé umrædd meðferð hluti af þeirri aðstoð sem kveðið er á um í löggjöf aðildarríkisins þar sem viðkomandi er búsettur og eigi hann ekki kost á slíkri meðferð innan eðlilegra tímamarka í búseturíkinu ef mið er tekið af heilsufarsástandi hans og líklegri framvindu sjúkdómsins.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu gilda á hliðstæðan hátt gagnvart aðstandendum launþega eða hins sjálfstætt starfandi einstaklings.

Ef beita á ákvæðum a-liðar og i-liðar í c-lið 1. mgr. gagnvart aðstandendum þeim sem um getur í 2. mgr. 19. gr. og búa í öðru aðildarríki en því sem launþegi eða hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur býr:

a) skal stofnun á dvalarstað veita aðstoð fyrir hönd stofnunar í búseturíki aðstandenda samkvæmt ákvæðum þeirrar löggjafar sem hún starfar eftir eins og laun-

þeginn eða hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur væri tryggður þar. Hins vegar skal lengd bótatímabils vera háð ákvæðum löggjafar þess aðildarríkis sem aðstandendur eru búsettir í;

b) skal stofnun í búseturíki aðstandenda gefa út heimild þá sem krafist er samkvæmt c-lið 1. mgr.

4. Þótt launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur heyri undir ákvæði 1. mgr. skal það ekki skerða bótarétt aðstandenda hans.

22. gr. a (14)

Sérreglur fyrir tiltekna hópa fólks

Þrátt fyrir 2. gr. þessarar reglugerðar gilda a- og c-liður í 1. mgr. 22. gr. einnig um þá sem eru ríkisborgarar aðildarríkis og eru tryggðir samkvæmt löggjöf aðildarríkis og um aðstandendur sem búa hjá þeim.

22. gr. b (15)

Starf í öðru aðildarríki en lögbæru ríki — Dvöl í starfsríki

Þeir launþegar eða sjálfstætt starfandi einstaklingar sem um getur í 13. (d-lið 2. mgr.), 14. , 14. a, 14. b, 14. c (a-lið) eða 17. gr., og aðstandendur sem fylgja þeim, skulu njóta ákvæða a-liðar 1. mgr. 22. gr. sé ástand þeirra þannig að þeir þurfi á bótum að halda þegar þeir dveljast á yfirráðasvæði aðildarríkisins þar sem launþeginn eða hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur starfar eða ríkisins þar sem skip hans er skráð.

23. gr. (A)

Útreikningur bóta í peningum

1. Í aðildarríki þar sem gert er ráð fyrir því í löggjöfinni að bætur í peningum séu reiknaðar út eftir meðaltekjum eða meðaliðgjöldum skal þar til bær stofnun eingöngu ákvarða meðaltekjur eða meðaliðgjöld með hliðsjón af launum eða iðgjöldum sem greidd voru á þeim tímabilum sem hlutaðeigandi hefur lokið samkvæmt fyrrgreindri löggjöf.

2. Í aðildarríki þar sem gert er ráð fyrir því í löggjöfinni að bætur í peningum séu reiknaðar út eftir viðmiðunartekjum skal þar til bær stofnun eingöngu taka til greina viðmiðunartekjur eða, eftir því sem við á, meðaltal viðmiðunartekna á þeim tímabilum sem hlutaðeigandi hefur lokið samkvæmt fyrrgreindri löggjöf.

3. Í aðildarríki þar sem gert er ráð fyrir því í löggjöfinni að bætur í peningum fari eftir fjölda aðstandenda skal þar til bær stofnun taka tillit til aðstandenda sem búsettir eru í öðru aðildarríki á sama hátt og væru þeir búsettir í hinu lögbæra ríki.

24. gr.

Veruleg aðstoð

1. Hafi stofnun í einu aðildarríki viðurkennt rétt launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings eða aðstandenda hans til gervilims, stærri stoðtækja eða annarrar verulegrar aðstoðar áður en hann er tryggður hjá stofnun í öðru aðildarríki, skal launþeginn eða hinn sjálfstætt starfandi fá aðstoðina á kostnað fyrrnefndu stofnunarinnar, jafnvel þótt aðstoðin sé veitt eftir að hann telst tryggður hjá síðarnefndu stofnuninni.

2. Framkvæmdaráðið skal taka saman skrá yfir þær bætur sem falla undir 1. mgr.

3. ÞÁTTUR

Atvinnulausir menn og aðstandendur þeirra

25. gr.

1. Atvinnulaus maður sem áður var launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur og heyrir undir 1. mgr. 69. gr. eða annan málslið ii-liðar í b-lið 1. mgr. 71. gr. og sem fullnægir skilyrðum hins lögbæra ríkis fyrir aðstoð og bótum í peningum, með tilliti til ákvæða 18. gr. eftir því sem við á, skal fá fyrir tímabilið sem kveðið er á um í c-lið 1. mgr. 69. gr.:

a) aðstoð sem stofnun í aðildarríki þar sem hann leitar sér atvinnu lætur honum í té, fyrir hönd þar til bærrar stofnunar, samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir, eins og hann væri tryggður hjá henni;

b) bætur í peningum sem þar til bærri stofnun ber að greiða samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir. Þó má stofnun í aðildarríki þar sem atvinnulaus maður leitar sér atvinnu greiða honum bætur fyrir hönd þeirrar fyrrgreindu í samræmi við löggjöf hins lögbæra ríkis, hafi náðst samkomulag um það milli stofnananna. Atvinnuleysisbætur sem heyra undir 1. mgr. 69. gr. skulu þó ekki greiddar fyrir sama tímabil og bætur í peningum eru greiddar á.

2. Einstaklingur sem er með öllu atvinnulaus en var áður launþegi og heyrir undir ákvæði ii-liðar í a-lið 1. mgr. 71. gr. eða ákvæði fyrsta málsliðar ii-liðar í b-lið 1. mgr. 71. gr. skal fá aðstoð og bætur í peningum samkvæmt ákvæðum

í löggjöf þess aðildarríkis sem hann er búsettur í eins og hann hefði heyrt undir löggjöf þess þegar hann hafði síðast atvinnu, með tilliti til ákvæða 18. gr. eftir því sem við á; skal stofnun í búsetulandinu bera kostnað vegna slíkra bóta.

3. Ef atvinnulaus einstaklingur fullnægir skilyrðum í löggjöf aðildarríkis fyrir að fá greiddar sjúkrabætur og bætur vegna meðgöngu og fæðingar í aðildarríki sem ber ábyrgð á kostnaði vegna atvinnuleysisbóta, með tilliti til ákvæða 18. gr. eftir því sem við á, skulu aðstandendur hans eiga kost á slíkri aðstoð án tillits til þess í hvaða aðildarríki þeir eru búsettir eða dvelja. Slíkar bætur skal:

i) þegar um aðstoð er að ræða, stofnun á búsetu- eða dvalarstað þeirra greiða samkvæmt ákvæðum þeirrar löggjafar sem hún starfar eftir fyrir hönd þar til bærrar stofnunar í aðildarríki sem ber ábyrgð á kostnaði vegna atvinnuleysisbóta;

ii) þegar um bætur í peningum er að ræða, þar til bær stofnun í aðildarríki, sem ber ábyrgð á kostnaði vegna atvinnuleysisbóta, greiða samkvæmt ákvæðum þeirrar löggjafar sem hún starfar eftir.

4. Þar til bærri stofnun er heimilt innan ramma eigin löggjafar að lengja bótatímabilið sem kveðið er á um í 1. mgr. þegar óviðráðanlegar aðstæður eru fyrir hendi, án þess þó að það hafi áhrif á þau lagaákvæði aðildarríkis sem heimila greiðslu sjúkrabóta á lengra tímabili.

25. gr. a (14)

Iðgjöld sem einstaklingi sem er atvinnulaus með öllu ber að greiða

Stofnuninni, sem veitir aðstoð og annast greiðslu bóta í peningum til atvinnulausu einstaklinganna sem um getur í 2. mgr. 25. gr., og er í aðildarríki þar sem lög gera ráð fyrir innheimtu iðgjalda, sem atvinnulausum einstaklingum ber að greiða til að eiga rétt á bótum vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar, er heimilt að innheimta þessi iðgjöld í samræmi við ákvæði þeirrar löggjafar sem hún starfar eftir.

4. ÞÁTTUR

Krefjendur um lífeyri og aðstandendur þeirra

26. gr.

Réttur til aðstoðar þegar þar til bær stofnun ber ekki lengur ábyrgð á bótagreiðslum til einstaklings

1. Falli niður réttur launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings, aðstandenda hans eða eftirlifenda til aðstoðar, samkvæmt löggjöf aðildarríkisins sem síðast átti í hlut, á meðan bótaumsókn þess er í hlut á er til athugunar, skal hann og/eða þeir engu að síður fá aðstoð með eftirfarandi skilyrðum: þeim skal vera látin í té aðstoð samkvæmt ákvæðum í löggjöf þess aðildarríkis sem hlutaðeigandi er búsettur í, að því tilskildu að þeir eigi rétt til slíkra bóta samkvæmt löggjöf þess eða ættu rétt til þeirra samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis væru þeir búsettir þar, með tilliti til ákvæða 18. gr. eftir því sem við á.

2. Krefjandi um lífeyri, sem á rétt á aðstoð samkvæmt löggjöf aðildarríkis þar sem viðkomandi einstaklingi ber sjálfum að greiða sjúkratryggingaiðgjöld á meðan krafa hans um lífeyri er til athugunar, missir þennan rétt til aðstoðar hafi hann ekki staðið skil á iðgjaldagreiðslum í tvo mánuði samfleytt.

3. Stofnun sem innheimtir iðgjöld samkvæmt ákvæðum 2. mgr. ber að greiða kostnað við aðstoð sem veitt er samkvæmt ákvæðum 1. mgr.; þegar slíkra iðgjaldagreiðslna er ekki krafist samkvæmt ákvæðum 2. mgr. skal sú stofnun sem ber ábyrgð á kostnaðinum vegna aðstoðarinnar endurgreiða hlutaðeigandi stofnun í búsetulandinu bótakostnaðinn eftir að hafa úrskurðað um lífeyri samkvæmt ákvæðum 28. gr.

5. ÞÁTTUR

Lífeyrisþegar og aðstandendur þeirra

27. gr.

Lífeyrir sem skylt er að greiða samkvæmt löggjöf nokkurra ríkja þegar fyrir hendi er réttur á aðstoð í búsetulandinu

Lífeyrisþegi sem á rétt á lífeyri samkvæmt löggjöf tveggja eða fleiri aðildarríkja, að meðtalinni löggjöf þess aðildarríkis sem hann er búsettur í, þar sem hann á rétt á bótum samkvæmt löggjöf þess ríkis, með tilliti til ákvæða 18. gr. og VI. viðauka eftir því sem við á, skal, ásamt aðstandendum, fá bætur frá stofnun á búsetustaðnum og á kostnað hennar eins og sá sem í hlut á væri lífeyrisþegi sem ætti eingöngu rétt á lífeyri samkvæmt löggjöf þess ríkis.

28. gr.

Lífeyrir sem skylt er að greiða samkvæmt löggjöf eins eða fleiri ríkja þegar ekki er fyrir hendi réttur á aðstoð í búsetulandinu

1. Lífeyrisþegi sem á rétt á lífeyri samkvæmt löggjöf eins aðildarríkis eða rétt á bótum samkvæmt löggjöf tveggja eða fleiri aðildarríkja en á ekki rétt á bótum samkvæmt löggjöf

aðildarríkisins sem hann er búsettur í skal þó fá slíkar bætur sér og aðstandendum sínum til handa ef hann ætti, með tilliti til ákvæða 18. gr. og VI. viðauka eftir því sem við á, að öðrum kosti rétt á þeim samkvæmt löggjöf eins eða að minnsta kosti eins lögbærs aðildarríkis, sem bæri ábyrgð á lífeyri væri hann búsettur þar. Eftirfarandi reglur skulu gilda um úthlutun bóta:

a) stofnun á dvalarstaðnum skal veita aðstoð fyrir hönd stofnunarinnar sem getið er í 2. mgr. eins og hlutaðeigandi væri lífeyrisþegi sem heyrði undir löggjöf þess ríkis sem hann er búsettur í og ætti rétt á aðstoð þar;

b) þar til bær stofnun skal greiða bætur í peningum, eftir því sem við á, eins og kveðið er á um í þeim reglum sem settar eru fram í 2. mgr., samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir. Þó getur stofnun í búsetulandinu tekið að sér að greiða slíkar bætur fyrir hönd þeirrar fyrrgreindu samkvæmt löggjöf hins lögbæra ríkis, hafi samkomulag náðst milli þessara stofnana um það.

2. Í tilvikum sem falla undir ákvæði 1. mgr. skal ákveðið hvaða stofnun skuli bera kostnað vegna aðstoðar samkvæmt eftirfarandi reglum:

a) þar sem lífeyrisþegi á rétt á téðri aðstoð einungis samkvæmt löggjöf eins aðildarríkis skal þar til bær stofnun í því ríki bera kostnaðinn;

b) þar sem lífeyrisþegi á rétt á téðri aðstoð samkvæmt löggjöf tveggja eða fleiri aðildarríkja skal þar til bær stofnun í aðildarríkinu þar sem hlutaðeigandi hefur dvalið lengst standa straum af kostnaði vegna hennar; leiði þetta til þess að fleiri stofnanir teljist bera ábyrgð á kostnaðinum skal sú stofnun sem starfar eftir þeirri löggjöf sem lífeyrisþegi heyrði síðast undir bera kostnaðinn.

28. gr. a

Lífeyrir sem skylt er að greiða samkvæmt löggjöf eins eða fleiri aðildarríkja annarra en búsetulands þegar réttur á bótum er fyrir hendi þar

Þegar lífeyrisþegi sem á rétt á lífeyri samkvæmt löggjöf eins aðildarríkis eða rétt á bótum samkvæmt löggjöf tveggja eða fleiri aðildarríkja býr á yfirráðasvæði aðildarríkis þar sem réttur til aðstoðar er ekki háður ráðningar- eða tryggingaskilmálum né er, samkvæmt löggjöf þess ríkis, skylt að greiða lífeyri, skal stofnun í einu aðildarríkjanna sem er bært til að greiða lífeyri samkvæmt reglunum sem settar eru í 2. mgr. 28. gr. standa straum af kostnaði vegna bóta sem lífeyrisþeganum eða aðstandendum hans eru veittar að því marki sem lífeyrisþeginn og aðstandendur hans hefðu átt kost á slíkum bótum samkvæmt þeirri löggjöf sem téð stofnun starfar eftir ef þeir hefðu búið á yfirráðasvæði þess aðildarríkis þar sem stofnunin er.

29. gr.

Búseta aðstandenda í öðru ríki en búseturíki lífeyrisþegans — Búferlaflutningar til búseturíkis lífeyrisþegans

1. Aðstandendur lífeyrisþega, sem eiga rétt á lífeyri samkvæmt löggjöf eins aðildarríkis eða rétt á bótum samkvæmt löggjöf tveggja eða fleiri aðildarríkja og sem búsettir eru í aðildarríki öðru en búseturíki lífeyrisþegans, skulu, í þeim tilvikum þar sem lífeyrisþeginn á rétt á aðstoð samkvæmt löggjöf eins aðildarríkis, fá bætur eins og hann væri búsettur á sama stað og þeir. Eftirfarandi reglur skulu gilda um úthlutun bóta:

a) stofnun á dvalarstað aðstandenda skal veita aðstoð samkvæmt ákvæðum þeirrar löggjafar sem hún starfar eftir en stofnun á búsetustað lífeyrisþega skal bera kostnaðinn;

b) þar til bær stofnun, sem ákveðin er í samræmi við ákvæði 27. gr. eða 2. mgr. 28. gr., skal greiða bætur í peningum, eftir því sem við á, og samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir. Þó getur stofnun á búsetustaðnum tekið að sér að greiða slíkar bætur fyrir hönd þeirrar fyrrgreindu samkvæmt löggjöf hins lögbæra ríkis, hafi samkomulag náðst milli þessara stofnana um það.

2. Aðstandendur sem um getur í 1. mgr. og flytja til þess aðildarríkis þar sem lífeyrisþeginn er búsettur skulu fá:

a) aðstoð samkvæmt löggjöf þess ríkis, jafnvel þótt þeir hafi fengið bætur vegna sömu veikinda eða meðgöngu og fæðingar áður en þeir fluttust búferlum;

b) bætur í peningum, eftir því sem við á, hjá þar til bærri stofnun sem ákveðin er í samræmi við ákvæði 27. gr. eða 2. mgr. 28. gr. og samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir. Þó getur stofnun í búsetulandinu tekið að

sér að greiða slíkar bætur fyrir hönd þeirrar fyrrgreindu samkvæmt löggjöf hins lögbæra ríkis, hafi samkomulag um það náðst milli þessara stofnana.

30. gr.

Veruleg aðstoð

Ákvæði 24. gr. skulu gilda á hliðstæðan hátt gagnvart lífeyrisþegum.

31. gr.

Dvöl lífeyrisþega og/eða aðstandenda hans í öðru ríki en búseturíki þeirra

Lífeyrisþegi, sem á rétt á lífeyri samkvæmt löggjöf eins aðildarríkis eða rétt á lífeyri samkvæmt löggjöf tveggja eða fleiri aðildarríkja og á rétt á bótum samkvæmt löggjöf eins þeirra, skal, ásamt aðstandendum sem dvelja á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en búseturíkis þeirra, fá:

a) aðstoð hjá stofnun í dvalarlandi samkvæmt ákvæðum þeirrar löggjafar sem hún starfar eftir en stofnun á búsetustað lífeyrisþega skal standa straum af kostnaðinum;

b) bætur í peningum, eftir því sem við á, hjá þar til bærri stofnun sem ákvæðin er í samræmi við ákvæði 27. gr. eða 2. mgr. 28. gr. og samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir. Þó getur stofnun á dvalarstaðnum tekið að sér að greiða slíkar bætur fyrir hönd þeirrar fyrrgreindu samkvæmt löggjöf hins lögbæra ríkis, hafi samkomulag náðst um það milli þessara stofnana.

32. gr. (15)

.....

33. gr. (7)

Iðgjöld sem lífeyrisþegum ber að greiða

1. Stofnun í aðildarríki, sem ber ábyrgð á lífeyrisgreiðslum og þar sem löggjöfin gerir ráð fyrir frádrætti frá lífeyrisgreiðslum vegna iðgjalda sem greidd hafa verið vegna veikinda og vegna meðgöngu og fæðingar, er heimilt að draga slíkar fjárhæðir, reiknaðar samkvæmt hlutaðeigandi löggjöf, frá bótum sem henni ber að greiða, að því marki sem kostnaður vegna aðstoðar samkvæmt ákvæðum 27., 28., 28.a, 29., 31. og 32. gr. greiðist af stofnun í því aðildarríki.

2. Ef réttur til að öðlast sjúkra- og meðgöngu- og fæðingarbætur er háður greiðslu iðgjalda eða sambærilegra gjalda í þeim tilvikum sem um getur í 28. gr. a samkvæmt löggjöf búseturíkis viðkomandi lífeyrisþega, skal ekki greiða iðgjöld á grundvelli slíkrar búsetu.

34. gr.

Almenn ákvæði

1. Með tilliti til ákvæða 28., 28.a, 29. og 31. gr. gildir það sama um lífeyrisþega sem fær greiddan í það minnsta tvenns konar lífeyri samkvæmt löggjöf eins aðildarríkis og um lífeyrisþega sem á rétt á bótum í samræmi við löggjöf eins aðildarríkis, í skilningi þessara ákvæða.

2. Ákvæði 27. – 31. gr. gilda ekki um lífeyrisþega eða aðstandendur hans sem hafa áunnið sér rétt til aðstoðar samkvæmt löggjöf aðildarríkis með því að stunda atvinnustarfsemi. Í slíkum tilvikum gildir það sama um hlutaðeigandi einstakling, að því er varðar framkvæmd þessa kafla, og um launþega eða sjálfstætt starfandi einstakling eða aðstandendur þeirra.

6. ÞÁTTUR

Ýmis ákvæði

35. gr.

Hvaða bótakerfi skal nota þegar um fleiri kerfi er að ræða í búsetu- eða dvalarlandi — Fyrri veikindi — Hámarkslengd bótatímabils

1. Með fyrirvara um 2. mgr., hafi löggjöf í dvalar- eða búsetulandinu að geyma nokkur kerfi trygginga vegna veikinda eða meðgöngu og fæðingar, skulu bætur sem kveðið er á um samkvæmt ákvæðum 19., 21. (1. mgr.), 22., 25., 26., 28. (1. mgr.), 29. (1. mgr.) eða 31. gr. fara eftir sérstöku bótakerfi verkafólks í stáliðnaði. Geri þessi löggjöf aftur á móti ráð fyrir sérstökum bótakerfum fyrir menn í námuvinnu og sambærilegum störfum skulu ákvæði slíkra kerfa gilda gagnvart þessum hópi launþega og aðstandendum þeirra, að því tilskildu að stofnun á búsetu- eða dvalarstað þeirra fái umsókn um það og sé til þess bær að annast slíkt bótakerfi.

2. Í þeim tilvikum þar sem löggjöfin í dvalar- eða búsetulandinu gerir ráð fyrir sérstökum bótakerfum af einni eða fleiri gerðum, sem ná til allra eða flestra starfshópa sjálfstætt starfandi einstaklinga en kveður á um aðstoð sem

er ekki eins hagstæð og sú sem launþegar eiga kost á, skulu hlutaðeigandi einstaklingar, og aðstandendur þeirra samkvæmt 19. (a-liður 1. mgr. og 2. mgr.), 22. (i-liður 1. mgr. og 3. mgr.), 28. (a-liður 1. mgr.) og 31. gr. (a-liður), heyra undir þær tryggingar eða tryggingaflokka sem kveðið er á um í framkvæmdarreglugerðinni sem getið er í 98. gr.:

a) þegar hlutaðeigandi einstaklingur heyrir í hinu lögbæra ríki undir sérstakt bótakerfi sjálfstætt starfandi einstaklinga sem jafnframt veitir aðstoð sem er óhagstæðari en sú sem launþegar eiga kost á, eða

b) þegar einstaklingur sem fær eina eða fleiri tegundir lífeyris samkvæmt löggjöf um lífeyri í hinu lögbæra ríki eða öðrum aðildarríkjum á einungis rétt á aðstoð samkvæmt sérstöku bótakerfi sjálfstætt starfandi einstaklinga sem jafnframt veitir aðstoð sem er óhagstæðari en sú sem launþegar eiga kost á.

3. Ef löggjöf aðildarríkis bindur rétt til bóta skilyrði um orsök veikindanna skal það skilyrði hvorki gilda gagnvart launþegum eða sjálfstætt starfandi einstaklingum né aðstandendum þeirra sem heyra undir þessa reglugerð, án tillits til þess í hvaða aðildarríki þeir eru búsettir.

4. Í aðildarríki þar sem löggjöfin kveður á um hámarkslengd bótatímabils er stofnun sem starfar samkvæmt þeirri löggjöf heimilt, eftir því sem við á, að taka til greina þau tímabil sem stofnun í öðru aðildarríki greiddi bætur á vegna sömu veikinda eða sömu meðgöngu og fæðingar.

7. ÞÁTTUR

Endurgreiðslur milli stofnana

36. gr. (15)

1. Aðstoð sem stofnun í einu aðildarríki veitir samkvæmt ákvæðum þessa kafla fyrir hönd stofnunar í öðru aðildarríki skal endurgreidd að fullu.

2. Endurgreiðslurnar sem um getur í 1. mgr. skulu ákvarðaðar og greiddar í samræmi við málsmeðferðina sem tilgreind er í framkvæmdarreglugerðinni sem um getur í 98. gr., annaðhvort í samræmi við gögn um raunverulegan kostnað eða með eingreiðslum.

Í síðargreinda tilvikinu skulu fjárhæðir eingreiðslna fara eins nálægt raunverulegum kostnaði og unnt er.

3. Tveimur eða fleiri aðildarríkjum eða lögbærum yfirvöldum þeirra er heimilt að semja sín í milli um annað fyrirkomulag á endurgreiðslum eða fella þær niður milli stofnana sem undir þau heyra.

2. KAFLI (11)

ÖRORKA

1. ÞÁTTUR

Launþegar eða sjálfstætt starfandi einstaklingar sem heyra eingöngu undir löggjöf þar sem fjárhæð örorkubóta er óháð lengd tryggingatímabila

37. gr. (11)

Almenn ákvæði

1. Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur sem hefur samfellt eða sitt á hvað heyrt undir löggjöf tveggja aðildarríkja eða fleiri, og sem einungis hefur fullnægt skilyrðum um tryggingatímabil samkvæmt löggjöf sem mælir fyrir um að fjárhæð örorkubóta sé óháð lengd tryggingatímabila, skal fá bætur samkvæmt 39. gr. Þessi grein hefur engin áhrif á lífeyrishækkanir eða viðbótargreiðslur vegna barna sem eru veittar samkvæmt ákvæðum 8. kafla.

2. Í A-hluta í IV. viðauka er að finna skrá yfir löggjöf sem nefnd er í 1. mgr. og er í gildi í hverju aðildarríkjanna.

38. gr. (11)

Mat á trygginga- eða búsetutímabilum sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur hefur lokið til að öðlast, viðhalda eða endurheimta bótarétt samkvæmt löggjöf sem hann hefur heyrt undir

1. Þegar löggjöf aðildarríkis setur það skilyrði fyrir rétti einstaklings til að öðlast, viðhalda eða endurheimta bætur eftir bótakerfi, sem er ekki sérstakt bótakerfi í skilningi 2. eða 3. mgr., að trygginga- eða búsetutímabilum sé lokið, skal þar til bær stofnun þess aðildarríkis taka til greina, að því marki sem nauðsynlegt er, trygginga- eða búsetutímabil sem lokið er samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, hvort heldur sem það er gert eftir almennu kerfi eða sérstöku bótakerfi og hvort heldur um er að ræða launþega eða sjálfstætt starfandi einstakling. Með það í huga skal hún taka tillit til þessara tímabila eins og þeim hefði verið lokið samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir.

2. Þegar löggjöf aðildarríkis setur það skilyrði fyrir veitingu tiltekinna bóta að tryggingatímabilum sé eingöngu lokið í starfsgrein þar sem launþegar heyra undir sérstakt bóta-

kerfi eða, eftir því sem við á, í tilteknu starfi, skal taka til greina þau tímabil sem er að fullu lokið samkvæmt löggjöf annarra aðildarríkja þegar bætur eru ákvarðaðar en þó aðeins hafi þeim verið lokið samkvæmt sambærilegu kerfi, eða að öðrum kosti í sömu starfsgrein eða, eftir því sem við á, í sama starfi.

Fullnægi hlutaðeigandi einstaklingur ekki þeim skilyrðum sem sett eru fyrir greiðslu þessara bóta, þó að tillit sé tekið til lokinna tímabila, skulu þessi tímabil talin með þegar bætur eru ákvarðaðar samkvæmt almenna kerfinu eða að öðrum kosti samkvæmt því kerfi sem gildir um verka- og skrifstofufólk, eftir því sem við á, að því tilskildu að hlutaðeigandi einstaklingur hafi heyrt undir annað hvort þessara kerfa.

3. Þegar löggjöf aðildarríkis setur það skilyrði fyrir veitingu tiltekinna bóta að tryggingatímabilum sé eingöngu lokið í starfsgrein sem heyrir undir sérstakt bótakerfi fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga, skal taka til greina þau tímabil sem er að fullu lokið samkvæmt löggjöf annarra aðildarríkja þegar bætur eru ákvarðaðar en þó aðeins hafi þeim verið lokið samkvæmt sambærilegu kerfi, eða að öðrum kosti í sömu starfsgrein. Í B-hluta IV. viðauka eru tilgreind fyrir hvert hlutaðeigandi aðildarríki sérstök bótakerfi fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga sem um getur í þessari málsgrein.

Fullnægi hlutaðeigandi einstaklingur ekki þeim skilyrðum sem sett eru fyrir greiðslu þessara bóta, þó að tillit sé tekið til lokinna tímabila, skulu þessi tímabil talin með þegar bætur eru ákvarðaðar samkvæmt almenna kerfinu eða að öðrum kosti samkvæmt því kerfi sem gildir um verka- og skrifstofufólk, eftir því sem við á, að því tilskildu að hlutaðeigandi einstaklingur hafi heyrt undir annað hvort þessara kerfa.

39. gr. (11) (14)

Úthlutun bóta

1. Verði einstaklingur óvinnufær og síðan öryrki skal stofnun í lögbæra aðildarríkinu þar sem gild löggjöf er fyrir hendi ákvarða hvort hann fullnægir þeim skilyrðum sem sett eru fyrir bótarétti samkvæmt löggjöfinni og með tilliti til, eftir því sem við á, ákvæða 38. gr.

2. Einstaklingur sem fullnægir skilyrðum 1. mgr. skal eingöngu fá bætur frá téðri stofnun, samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir.

3. Einstaklingur sem á ekki rétt á bótum samkvæmt 1. mgr. skal fá þær bætur sem hann á enn rétt á samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis með tilliti til, eftir því sem við á, ákvæða 38. gr.

4. Geri löggjöfin sem um getur í 2. eða 3. mgr. ráð fyrir því að fjárhæð bóta skuli ákvörðuð með tilliti til aðstandenda annarra en barna, skal þar til bær stofnun einnig taka tillit til aðstandenda hlutaðeigandi einstaklings sem eru búsettir á yfirráðasvæði annars aðildarríkis, á sama hátt og væru þeir búsettir í hinu lögbæra ríki.

5. Geri löggjöfin sem um getur í 2. eða 3. mgr. ráð fyrir lækkun, tímabundinni niðurfellingu eða afturköllun bóta, þegar um skörun við aðrar tekjur eða bætur annarrar tegundar í skilningi 2. mgr. 46. gr. a er að ræða, gilda ákvæði 3. mgr. 46. gr. a og 5. mgr. 46. gr. c að breyttu breytanda.

6. Launþegi sem er með öllu atvinnulaus og heyrir undir ii-lið í a-lið 1. mgr. 71. gr. eða fyrsta málslið ii-liðar í b-lið 1. mgr. 71. gr. skal fá þær örorkubætur sem þar til bær stofnun í búseturíkinu veitir, samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir, eins og hann hefði heyrt undir þá löggjöf þegar hann gegndi síðast starfi, að teknu tilliti til, eftir því sem við á, ákvæða 38. gr. og/eða 2. mgr. 25. gr.. Stofnun í búsetulandi skal bera kostnað vegna greiðslu þessara bóta.

Ef sú stofnun beitir löggjöf sem gerir ráð fyrir innheimtu iðgjalda frá atvinnulausum til að eiga rétt á örorkubótum er henni heimilt að innheimta þessi iðgjöld í samræmi við ákvæði þeirrar löggjafar sem hún starfar eftir.

Geri löggjöfin, sem sú stofnun starfar eftir, ráð fyrir því að útreikningur bóta byggist á kaupi eða launum skal stofnunin taka tilliti til kaups eða launa sem hafa fengist í landinu þar sem síðast var starfað og í búsetulandinu í samræmi við löggjöfina sem stofnunin starfar eftir. Hafi viðkomandi ekki fengið laun eða kaup í búsetulandinu skal þar til bær stofnun leggja til grundvallar, að því marki sem nauðsynlegt er og í samræmi við reglur í löggjöf hennar, laun sem hafa fengist í landinu þar sem síðast var starfað.

2. ÞÁTTUR

Launþegar eða sjálfstætt starfandi einstaklingar sem heyra annaðhvort eingöngu undir löggjöf sem gerir ráð fyrir því að fjárhæð örorkubóta fari eftir lengd trygginga- eða búsetutímabila eða sem heyra bæði undir slíka löggjöf og þá sem getið er um í 1. þætti

40. gr. (11)

Almenn ákvæði

1. Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur sem hefur samfellt eða sitt á hvað heyrt undir löggjöf tveggja eða fleiri aðildarríkja, og minnst ein þeirra er annars eðlis en sú sem um getur í 1. mgr. 37. gr, skal fá bætur samkvæmt

ákvæðum 3. kafla, sem skal gilda að breyttu breytanda með hliðsjón af ákvæðum 4. mgr.

2. Þó skal launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur, sem orðið hefur óvinnufær og síðan öryrki á meðan hann heyrði undir löggjöf þá sem tilgreind er í A-hluta IV. viðauka, fá bætur samkvæmt 1. mgr. 37. gr. með eftirfarandi skilyrðum:

— að hann fullnægi skilyrðum löggjafarinnar, eða annarrar samsvarandi, með tilliti til, eftir því sem við á, ákvæða 38. gr. en án þess að með séu talin tryggingatímabil sem lokið er samkvæmt löggjöf sem ekki er tilgreind í A-hluta IV. viðauka, og

— að hann fullnægi ekki settum skilyrðum til bótaréttar vegna örorku samkvæmt löggjöf sem ekki er tilgreind í A-hluta IV. viðauka, og

— að hann geri ekki kröfu um bætur vegna elli, að teknu tilliti til annars málsliðar 2. mgr. 44. gr.

3. a) Við ákvörðun á rétti til bóta samkvæmt þeirri löggjöf aðildarríkis sem fram kemur í A-hluta IV. viðauka, þar sem veiting örorkubóta er háð því skilyrði að hlutaðeigandi einstaklingur hafi fengið greiddar sjúkrabætur í peningum eða verið óvinnufær á tilteknu tímabili, skal taka til greina, þegar launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur sem hefur heyrt undir þessa löggjöf er óvinnufær og síðan öryrki í kjölfar þess á meðan hann heyrði undir löggjöf annars aðildarríkis, þó með fyrirvara um 1. mgr. 37. gr.:

i) hvert það tímabil sem viðkomandi hefur, samkvæmt löggjöf síðarnefnda aðildarríkisins, fengið sjúkrabætur í peningum fyrir, vegna téðrar óvinnufærni, eða þess í stað, haldið launum sínum eða kaupi;

ii) hvert það tímabil sem viðkomandi hefur, vegna örorkunnar sem kom í kjölfar óvinnufærni, fengið bætur í skilningi 2. og 3. kafla III. bálks reglugerðarinnar sem hafa verið veittar vegna örorku samkvæmt löggjöf síðarnefnda aðildarríkisins;

eins og um væri að ræða tímabil sem hann hefði fengið greiddar sjúkrabætur í peningum fyrir samkvæmt löggjöf fyrrgreinda aðildarríkisins eða verið ófær um að stunda vinnu í skilningi þeirrar löggjafar.

b) Rétt til örorkubóta samkvæmt löggjöf fyrrgreinda aðildarríkisins öðlast menn annaðhvort þegar undanfarandi sjúkrabótatímabil, eins og það er skilgreint í þeirri löggjöf, er runnið út eða þegar undanfarandi tímabil óvinnufærni, eins og það er skilgreint í þeirri löggjöf, er runnið út, þó í fyrsta lagi:

i) þann dag sem réttur til þeirra örorkubóta sem um getur í ii-lið a-liðar er fenginn samkvæmt löggjöf síðarnefnda aðildarríkisins; eða

ii) daginn eftir síðasta daginn sem viðkomandi einstaklingur á rétt á að fá sjúkrabætur í peningum greiddar samkvæmt löggjöf síðarnefnda aðildarríkisins.

4. Ákvörðun sem stofnun aðildarríkis tekur um örorkustig umsækjanda er bindandi fyrir þar til bærar stofnanir annarra viðkomandi aðildarríkja, að því tilskildu að samræmi í löggjöf ríkjanna um skilyrði varðandi örorkustig sé viðurkennt í V. viðauka.

3. ÞÁTTUR

Aukning örorku

41. gr. (11)

1. Eftirfarandi ákvæði skulu gilda þegar örorka ágerist hjá launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklingi sem nýtur bóta samkvæmt löggjöf eins aðildarríkis:

a) hafi viðkomandi ekki heyrt undir löggjöf annars aðildarríkis frá því að bótagreiðslur hófust, skal þar til bær stofnun í fyrra ríkinu veita bætur þar sem tillit er tekið til aukinnar örorku samkvæmt ákvæðum þeirrar löggjafar sem hún starfar eftir;

b) hafi viðkomandi heyrt undir löggjöf eins eða fleiri aðildarríkja frá því að bótagreiðslur hófust, verða honum veittar bætur þar sem tillit er tekið til aukinnar örorku samkvæmt 1. mgr. 37. gr. eða 1. eða 2. mgr. 40. gr., eftir því sem við á;

c) ef heildarfjárhæð bóta eða bótanna sem greiddar eru samkvæmt b-lið er lægri en fjárhæð bóta sem viðkomandi fékk hjá stofnun þeirri sem bar áður ábyrgð á bóta-

greiðslum, er stofnunin skuldbundin til að greiða honum viðbótarfjárhæð sem nemur mismuninum á þessum tveimur fjárhæðum;

d) ef hollensk stofnun bar ábyrgð á upphaflegri óvinnufærni samkvæmt málsatvikum í b-lið, og:

i) veikindin sem leiddu til aukinnar örorku voru einnig ástæða upprunalegra bótagreiðslna samkvæmt hollenskri löggjöf,

ii) veikindin eru skilgreind sem atvinnusjúkdómur samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem einstaklingurinn heyrði síðast undir og þau veita honum rétt til þeirrar viðbótarfjárhæðar sem um getur í b-lið 1. mgr. 60. gr., og

iii) sú löggjöf sem einstaklingurinn hefur heyrt undir frá því að bótagreiðslur hófust er tilgreind í A-hluta IV. viðauka,

ber hollensku stofnuninni að halda áfram upphaflegum bótagreiðslum eftir að örorka ágerist, og skulu bætur sem hlutaðeigandi einstaklingur á rétt á samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem hann heyrði síðast undir lækkaðar um þá fjárhæð sem hollensku bótunum nemur;

e) ef, í því tilviki sem um getur í b-lið, hlutaðeigandi einstaklingur á engan rétt til bóta frá stofnun í öðru aðildarríki, ber þar til bærri stofnun í fyrrgreinda ríkinu að veita bætur í samræmi við löggjöf þess ríkis, að teknu tilliti til aukinnar örorku og, eftir því sem við á, ákvæða 38. gr.

2. Nú ágerist örorka sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur þiggur bætur fyrir samkvæmt löggjöf tveggja eða fleiri aðildarríkja og skulu honum þá veittar bætur, að teknu tilliti til aukinnar örorku, í samræmi við ákvæði 1. mgr. 40. gr.

4. ÞÁTTUR

Endurupptaka bótagreiðslna eftir tímabundna niðurfellingu eða afturköllun — Örorkubótum breytt í bætur vegna elli — Endurútreikningur bóta sem eru veittar samkvæmt 39. gr.

42. gr. (11)

Ákvörðun um hvaða stofnun skuli bera ábyrgð á bótagreiðslum þegar greiðsla örorkubóta hefst að nýju

1. Þegar greiðsla örorkubóta hefst að nýju eftir tímabundna niðurfellingu verður sú eða þær stofnanir sem báru ábyrgð á bótagreiðslunum þegar þær voru stöðvaðar ábyrgar fyrir þeirri greiðslu, samanber þó ákvæði 43. gr.

2. Ef ástand einstaklings gefur ástæðu til frekari bótagreiðslna eftir að þær hafa verið felldar niður skulu þær veittar í samræmi við ákvæði 1. mgr. 37. gr. eða 1. eða 2. mgr. 40. gr., eftir því sem við á.

43. gr. (11)

Breyting örorkubóta í bætur vegna elli — Endurútreikningur bóta sem eru veittar samkvæmt 39. gr.

1. Örorkubótum skal breytt í bætur vegna elli, eftir því sem við á, í samræmi við skilyrði þeirrar löggjafar sem gilti þegar bæturnar voru veittar og í samræmi við ákvæði 3. kafla.

2. Sérhver stofnun sem ber ábyrgð á greiðslu örorkubóta samkvæmt löggjöf aðildarríkis skal áfram greiða einstaklingi, sem fær örorkubætur og getur gert kröfu um bætur vegna elli samkvæmt löggjöf eins eða fleiri aðildarríkja í samræmi við 49. gr., örorkubætur sem hann á rétt á samkvæmt þeirri löggjöf sem stofnunin starfar eftir þar til ákvæði 1. mgr. taka gildi að því er þessa stofnun varðar eða jafnlengi og hlutaðeigandi einstaklingur uppfyllir skilyrði til slíkra bóta.

3. Hafi örorkubótum sem eru greiddar samkvæmt ákvæðum 39. gr. eftir löggjöf aðildarríkis verið breytt í bætur vegna elli, og hlutaðeigandi einstaklingur fullnægir ekki enn þeim skilyrðum sem eru sett í löggjöf eins eða fleiri aðildarríkja um rétt til þessara bóta, skal hlutaðeigandi fá frá þessu eða þessum aðildarríkjum, talið frá þeim degi sem breytingin á sér stað, örorkubætur greiddar samkvæmt 3. kafla, eins og ákvæði þess kafla hafi gilt á þeim tíma er hann hlaut örorku sem kom í kjölfar óvinnufærni, þar til hlutaðeigandi einstaklingur fullnægir skilyrðum til bóta vegna elli sem eru sett í löggjöf þess eða þeirra aðildarríkja sem eiga hlut að máli eða, sé ekki gert ráð fyrir slíkri umbreytingu, jafnlengi og hann á rétt á örorkubótum samkvæmt viðeigandi löggjöf.

4. Örorkubæturnar sem kveðið er á um í 39. gr. skal endurútreikna samkvæmt ákvæðum 3. kafla þegar bótaþegi fullnægir settum skilyrðum um bætur vegna örorku í löggjöf sem er ekki tilgreind í A-hluta IV. viðauka eða jafnskjótt og hann fær bætur vegna elli samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis.

3. KAFLI (11)

ELLI OG ANDLÁT (LÍFEYRIR)

44. gr. (11)

Almenn ákvæði um greiðslu bóta þegar launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur hefur heyrt undir löggjöf tveggja eða fleiri aðildarríkja

1. Hafi launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur heyrt undir löggjöf tveggja eða fleiri aðildarríkja skal ákvarða bótarétt hans, eða eftirlifenda hans, samkvæmt ákvæðum þessa kafla.

2. Þegar bótakrafa er lögð fram af hlutaðeigandi einstaklingi skal við ákvörðun um afgreiðslu hennar hafa hliðsjón af allri löggjöf sem um launþegann eða hinn sjálfstætt starfandi einstakling hefur gilt, samanber þó ákvæði 49. gr. Frá þessari reglu skal vikið ef hlutaðeigandi óskar þess sérstaklega að greiðslu bóta vegna elli, sem hann á rétt á samkvæmt löggjöf eins eða fleiri aðildarríkja, verði frestað.

3. Þessi kafli gildir hvorki um hækkanir né viðbótargreiðslur á lífeyri vegna barna né um lífeyri vegna munaðarlausra barna greiddan samkvæmt ákvæðum 8. kafla.

45. gr. (11) (14)

Mat á trygginga- eða búsetutímabilum sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur hefur lokið til að öðlast, viðhalda eða endurheimta bótarétt samkvæmt löggjöf sem hann hefur heyrt undir

1. Þegar löggjöf aðildarríkis setur það skilyrði fyrir rétti einstaklings til að öðlast, viðhalda eða endurheimta bætur eftir kerfi, sem er ekki sérstakt bótakerfi í skilningi 2. eða 3. mgr., að trygginga- eða búsetutímabilum sé lokið, skal þar til bær stofnun þess aðildarríkis taka til greina, að því marki sem nauðsynlegt er, trygginga- eða búsetutímabil sem lokið er samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, hvort heldur sem það er gert eftir almennu kerfi eða sérstöku bótakerfi og hvort heldur um er að ræða launþega eða sjálfstætt starfandi einstakling. Með það í huga skal hún taka tillit til þessara tímabila eins og þeim hefði verið lokið samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir.

2. Þegar löggjöf aðildarríkis setur það skilyrði fyrir veitingu tiltekinna bóta að tryggingatímabilum sé eingöngu lokið í starfsgrein þar sem launþegar heyra undir sérstakt bótakerfi eða, eftir því sem við á, í tilteknu starfi, skal taka til greina þau tímabil sem er lokið samkvæmt löggjöf annarra aðildarríkja þegar bætur eru veittar en þó aðeins hafi þeim verið lokið samkvæmt sambærilegu kerfi, eða að öðrum kosti í sömu starfsgrein eða, eftir því sem við á, í sama starfi. Fullnægi hlutaðeigandi einstaklingur ekki þeim skilyrðum sem sett eru fyrir greiðslu þessara bóta, þó að tillit sé tekið til lokinna tímabila, skulu þessi tímabil talin með þegar bætur eru veittar samkvæmt almenna kerfinu eða að öðrum kosti samkvæmt því kerfi sem gildir um verka- og skrifstofufólk, eftir því sem við á, að því tilskildu að hlutaðeigandi einstaklingur hafi heyrt undir annað hvort þessara kerfa.

3. Þegar löggjöf aðildarríkis setur það skilyrði fyrir veitingu tiltekinna bóta að tryggingatímabilum sé eingöngu lokið í starfsgrein sem heyrir undir sérstakt bótakerfi fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga, skal taka til greina þau tryggingatímabil sem er lokið samkvæmt löggjöf annarra aðildarríkja þegar bætur eru veittar en þó aðeins hafi þeim verið lokið samkvæmt sambærilegu kerfi, eða að öðrum kosti í sömu starfsgrein. Í B-hluta IV. viðauka eru tilgreind fyrir hvert hlutaðeigandi aðildarríki sérstök bótakerfi fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga sem um getur í þessari málsgrein. Fullnægi hlutaðeigandi einstaklingur ekki þeim skilyrðum sem sett eru fyrir greiðslu þessara bóta, þó að tillit sé tekið til tímabilanna sem um getur í þessari málsgrein, skulu þessi tímabil talin með þegar bætur eru veittar samkvæmt almenna kerfinu eða að öðrum kosti samkvæmt því kerfi sem gildir um verka- og skrifstofufólk, eftir því sem við á, að því tilskildu að hlutaðeigandi einstaklingur hafi heyrt undir annað hvort þessara kerfa.

4. Taka skal tillit til tryggingatímabila sem lokið er eftir sérstöku bótakerfi aðildarríkis þegar reiknað er eftir almenna kerfinu eða að öðrum kosti samkvæmt því kerfi sem gildir um verka- og skrifstofufólk, eftir því sem við á, í öðru aðildarríki til að öðlast, viðhalda eða endurheimta rétt til bóta, að því tilskildu að hlutaðeigandi einstaklingur hafi heyrt undir eitthvert þessara kerfa, jafnvel þó að þegar hafi verið tekið tillit til þessara tímabila í síðargreinda aðildarríkinu eftir kerfi sem um getur í 2. mgr. eða í fyrsta málslið 3. mgr.

5. Þegar löggjöf aðildarríkis setur það skilyrði fyrir rétti einstaklings til að öðlast, viðhalda eða endurheimta bætur að hlutaðeigandi einstaklingur sé tryggður á þeim tíma er áhættan kemur fram skal litið svo á að því skilyrði hafi verið fullnægt, enda sé viðkomandi tryggður samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, í samræmi við reglur sem eru settar fyrir hvert aðildarríki í VI. viðauka.

6. Þar til bær stofnun á yfirráðasvæði aðildarríkis þar sem launþegi, sem heyrir undir ii-lið a-liðar í 1. mgr. 71. gr. eða fyrsta málslið ii-liðar í b-lið 1. mgr. 71. gr., er búsettur skal taka tillit til tímabils þegar hann er með öllu atvinnulaus

samkvæmt þeirri löggjöf sem stofnunin starfar eftir, eins og hann hefði heyrt undir þá löggjöf þegar hann gegndi síðast starfi.

Ef sú stofnun beitir löggjöf sem gerir ráð fyrir innheimtu iðgjalda frá atvinnulausum til að eiga rétt á elli- og andlátslífeyri er henni heimilt að innheimta þessi iðgjöld í samræmi við ákvæði þeirrar löggjafar sem hún starfar eftir.

Ef einungis er hægt að taka tillit til tímabils þegar hlutaðeigandi einstaklingur er með öllu atvinnulaus í búsetulandinu að því tilskildu að iðgjaldatímabilum hafi verið lokið í því landi skal litið svo á að þessu skilyrði hafi verið fullnægt ef iðgjaldatímabilum er lokið í öðru aðildarríki.

46. gr. (11)

Úthlutun bóta

1. Hafi skilyrðum sem eru sett í löggjöf aðildarríkis vegna bótaréttar verið fullnægt án þess að beita þurfi ákvæðum 45. gr. eða 3. mgr. 40. gr. gilda eftirfarandi reglur:

a) þar til bær stofnun reiknar fjárhæð þeirra bóta sem skulu greiddar:

   i) annars vegar eingöngu samkvæmt þeirri löggjöf sem stofnunin starfar eftir;

   ii) og hins vegar samkvæmt 2. mgr.;

b) þar til bær stofnun getur þó fallið frá útreikningunum sem eiga að fara fram samkvæmt ii-lið a-liðar sé niðurstaða þessara útreikninga, að frátöldum mismuni sem kemur fram þegar tölur eru rúnnaðar af, jafnhá eða lægri en niðurstaða útreikninganna sem fram fara samkvæmt i-lið a-liðar, að því tilskildu að stofnunin beiti ekki löggjöf sem í er að finna ákvæði gegn skörun bóta sem um getur í 46. gr. b og 46. gr. c, eða fyrrgreind stofnun beiti löggjöf sem í er að finna ákvæði gegn skörun bóta í því tilviki sem um getur í 46. gr. c, að því tilskildu að í umræddri löggjöf sé einungis kveðið á um að bætur af ólíkum toga séu metnar vegna tengsla trygginga- eða búsetutímabila, sem er lokið samkvæmt þeirri löggjöf einni saman, við trygginga- eða búsetutímabil sem er krafist samkvæmt þeirri löggjöf til að hljóta fullan rétt til bóta.

   Í C-hluta IV. viðauka eru talin upp fyrir hvert aðildarríki um sig þau tilvik þar sem báðir útreikningarnir gefa þessa niðurstöðu.

2. Verði skilyrðum sem eru sett í löggjöf aðildarríkis vegna bótaréttar einungis fullnægt með því að beita ákvæðum 45. gr. og/eða 3. mgr. 40. gr. gilda eftirfarandi reglur:

a) þar til bær stofnun skal reikna út þá viðmiðunarfjárhæð bóta sem viðkomandi gæti krafist ef öllum tryggingaog/eða búsetutímabilum, sem hefur verið lokið samkvæmt löggjöf þeirra aðildarríkja sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur heyrði undir, hefði verið lokið í umræddu ríki og samkvæmt þeirri löggjöf er stofnunin starfar eftir á þeim degi þegar bótum er úthlutað. Ef bótafjárhæðin er samkvæmt þeirri löggjöf óháð lengd lokinna tímabila skal litið svo á að hún sé viðmiðunarfjárhæðin sem um getur í þessum staflið;

b) þar til bær stofnun skal síðan ákvarða raunverulegu bótafjárhæðina á grundvelli þeirrar viðmiðunarfjárhæðar sem um getur í undanfarandi staflið eftir hlutfallinu á milli lengdar trygginga- eða búsetutímabila, sem var lokið samkvæmt löggjöf stofnunarinnar áður en áhættan kom fram, og heildarlengdar trygginga- eða búsetutímabila sem var lokið samkvæmt löggjöf allra hlutaðeigandi aðildarríkja áður en áhættan kom fram.

3. Hlutaðeigandi einstaklingur skal eiga rétt á hæstu bótafjárhæð, sem er reiknuð samkvæmt ákvæðum 1. og 2. mgr., frá þar til bærri stofnun hvers aðildarríkis, með fyrirvara um beitingu ákvæða vegna lækkunar, tímabundinnar niðurfellingar eða afturköllunar sem kveðið er á um í þeirri löggjöf sem greiða á bæturnar eftir.

Ef svo ber til skal gerður samanburður á þeim fjárhæðum sem eru ákveðnar eftir beitingu umræddra ákvæða.

4. Ef heildarfjárhæð örorku-, elli- eða eftirlifendalífeyris, sem þar til bærum stofnunum tveggja eða fleiri aðildarríkja ber að greiða samkvæmt ákvæðum marghliða samnings um félagslegt öryggi sem um getur í b-lið 6. gr., er ekki hærri en heildarfjárhæð sú sem aðildarríkjunum bæri að greiða samkvæmt 1. til 3. mgr. skal viðkomandi njóta góðs af ákvæðum þessa kafla.

46. gr. a (11)

Almenn ákvæði um lækkun, tímabundna niðurfellingu eða afturköllun bóta vegna örorku, elli eða til eftirlifenda samkvæmt löggjöf aðildarríkjanna

1. Að því er þennan kafla varðar merkir skörun bóta sömu tegundar: alla skörun bóta vegna örorku, elli og til eftirlifenda sem eru reiknaðar eða veittar á grundvelli trygginga- og/eða búsetutímabila sem einn og sami einstaklingur hefur lokið.

2. Að því er þennan kafla varðar merkir skörun bóta af ólíkum toga: alla skörun bóta sem ekki geta talist sömu

tegundar í skilningi 1. mgr.

3. Eftirfarandi reglur skulu gilda um beitingu ákvæða í löggjöf aðildarríkis um lækkun, tímabundna niðurfellingu eða afturköllun þegar bætur vegna örorku, elli og til eftirlifenda skarast á við bætur sömu tegundar, bætur af ólíkum toga eða aðrar tekjur:

a) tekið skal tillit til bóta sem hafa áunnist samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, eða annarra tekna sem hefur verið aflað í öðru aðildarríki, þó einungis að kveðið sé á um það í löggjöf fyrstnefnda aðildarríkisins að tekið skuli tillit til bóta eða tekna sem er aflað erlendis;

b) tekið skal tillit til bótafjárhæðar sem greiðist af öðru aðildarríki áður en skattur, almannatryggingaiðgjöld og önnur einstaklingsbundin gjöld eða frádráttur er dreginn frá;

c) ekki skal tekið tillit til bótafjárhæðar sem réttur hefur áunnist til samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis og er veitt á grundvelli frjálsra eða frjálsra viðvarandi trygginga;

d) gildi ákvæði um lækkun, tímabundna niðurfellingu eða afturköllun aðeins samkvæmt löggjöf eins aðildarríkis vegna þess að hlutaðeigandi einstaklingur fær bætur af svipuðum eða ólíkum toga á grundvelli löggjafar annarra aðildarríkja, eða aðrar tekjur sem hefur verið aflað á yfirráðasvæði annarra aðildarríkja, má mest skera bætur samkvæmt löggjöf fyrrnefnda aðildarríkisins niður um fjárhæð er nemur bótagreiðslunni sem grundvallast á löggjöf eða tekjum sem hefur verið aflað á yfirráðasvæði hinna aðildarríkjanna.

46. gr. b (11)

Sérákvæði um skörun bóta sömu tegundar samkvæmt löggjöf tveggja eða fleiri aðildarríkja

1. Ákvæði í löggjöf aðildarríkis um lækkun, tímabundna niðurfellingu eða afturköllun bóta gilda ekki um bætur sem eru reiknaðar út samkvæmt 2. mgr. 46. gr.

2. Ákvæði í löggjöf aðildarríkis um lækkun, tímabundna niðurfellingu eða afturköllun bóta gilda einungis um bætur sem eru reiknaðar út samkvæmt i-lið í a-lið 1. mgr. 46. gr. sé um að ræða:

a) bætur sem um getur í D-hluta IV. viðauka og eru að fjárhæð óháðar lengd tryggginga- eða búsetutímabila sem lokið er; eða

b) bætur þar sem fjárhæð er ákveðin á grundvelli inneignartímabils sem á að hafa lokið á tímabili milli þess dags er áhættan kom fram og síðari dagsetningar. Í síðara tilvikinu gilda umrædd ákvæði þegar slíkar bætur skarast við:

i) annaðhvort bætur sömu tegundar, nema tvö eða fleiri aðildarríki hafi gert með sér samkomulag um að ekki skuli reiknað með einu og sama inneignartímabili tvisvar eða oftar;

ii) eða bætur þeirrar tegundar sem um getur í a-lið.

Bæturnar og samningarnir sem um getur í b-lið eru taldir upp í D-hluta IV. viðauka.

46. gr. c (11)

Sérákvæði um skörun einnar eða fleiri tegunda bóta sem um getur í 1. mgr. 46. gr. a við eina eða fleiri tegundir bóta af ólíkum toga eða annarra tekna, þegar tvö eða fleiri aðildarríki eiga í hlut

1. Ef móttaka bóta af ólíkum toga eða annarra tekna leiðir til lækkunar, tímabundinnar niðurfellingar eða afturköllunar á tvennum eða fleiri bótum sem um getur í i-lið a-liðar í 1. mgr. 46. gr. skal deila í fjárhæðirnar, sem ekki eru greiddar þegar ákvæðum í löggjöf hlutaðeigandi aðildarríkja um lækkun, tímabundna niðurfellingu eða afturköllun bóta er beitt af ítrustu nákvæmni, með fjölda bóta sem lækkun, tímabundin niðurfelling eða afturköllun nær til.

2. Þegar um er að ræða bætur sem eru reiknaðar út samkvæmt 2. mgr. 46. gr. skal við beitingu ákvæða vegna lækkunar, tímabundinnar niðurfellingar eða afturköllunar tekið tillit til bóta eða bóta annarrar tegundar frá öðrum aðildarríkjum, annarra tekna og allra annarra eininga, sem kveðið er á um í löggjöf aðildarríkisins, í hlutfalli við tryggingaog/eða búsetutímabilin sem um getur í b-lið 2. mgr. 46. gr. og skulu notuð við útreikning á umræddum bótum.

3. Ef móttaka bóta af ólíkum toga eða annarra tekna leiðir til lækkunar, tímabundinnar niðurfellingar eða afturköllunar á einum eða fleiri bótum sem um getur í i-lið a-liðar í 1. mgr. 46. gr. og einum eða fleiri bótum sem um getur í 2. mgr. 46. gr. gilda eftirfarandi reglur:

a) þegar um er að ræða einar eða fleiri bætur sem um getur í i-lið a-liðar í 1. mgr. 46. gr. skal deila í fjárhæðirnar, sem ekki eru greiddar þegar ákvæðum í löggjöf hlutað-

eigandi aðildarríkja um lækkun, tímabundna niðurfellingu eða afturköllun bóta er beitt af ítrustu nákvæmni, með fjölda bóta sem lækkun, tímabundin niðurfelling eða afturköllun nær til;

b) þegar um er að ræða einar eða fleiri bætur sem eru reiknaðar út í samræmi við 2. mgr. 46. gr. skal lækkun, tímabundin niðurfelling eða afturköllun fara fram samkvæmt 2. mgr.

4. Þegar löggjöf aðildarríkis gerir ráð fyrir, í þeim tilvikum sem um getur í 1. mgr. og a-lið 3. mgr., að við beitingu ákvæða um lækkun, tímabundna niðurfellingu eða afturköllun skuli tekið tillit til bóta af ólíkum toga og/eða annarra tekna og allra annarra eininga í hlutfalli við tryggingatímabilin sem um getur í b-lið 2. mgr. 46. gr. skal deilingin sem kveðið er á um í umræddum málsgreinum ekki gilda að því er þetta aðildarríki varðar.

5. Öll framangreind ákvæði gilda að breyttu breytanda þegar í löggjöf eins eða fleiri aðildarríkja er gert ráð fyrir að ekki sé hægt að ávinna sér rétt til bóta þegar hlutaðeigandi einstaklingur fær bætur af ólíkum toga, sem ber að greiða samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, eða aðrar tekjur.

47. gr. (11)

Viðbótarákvæði um útreikning bóta

1. Eftirfarandi reglum skal beitt við útreikning viðmiðunarfjárhæðar og hlutfallsfjárhæðar (*pro rata*) þeirrar sem um getur í 2. mgr. 46. gr.:

a) ef heildarlengd trygginga- og búsetutímabila, sem hefur verið lokið samkvæmt löggjöf allra hlutaðeigandi aðildarríkja áður en áhættan kemur fram, fer fram yfir hámarkstryggingatímabilið sem leggja þarf að baki til að fá fullar bætur samkvæmt löggjöf eins þessara ríkja skal þar til bær stofnun þess ríkis taka tillit til þessa hámarkstryggingatímabils í stað samanlagðrar lengdar lokinna tímabila. Þessi reikningsaðferð má ekki leggja þá byrði á stofnunina að hún greiði bætur sem eru hærri en fullar bætur samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir. Þetta ákvæði gildir ekki þegar fjárhæð bóta er ekki háð lengd tryggingatímabila;

b) nánari reglur um hvernig tekið skuli tillit til skörunar tímabila eru settar í framkvæmdarreglugerðinni sem um getur í 98. gr.;

c) ef gert er ráð fyrir því í löggjöf aðildarríkis að bætur séu reiknaðar á grundvelli meðaltekna, meðaliðgjalds eða meðalhækkunar, eða á grundvelli þess hlutfalls sem var á milli bruttótekna umsækjanda og meðaltals af bruttótekjum allra tryggðra einstaklinga, annarra en lærlinga, á tryggingatímabilunum, skal þar til bær stofnun þess ríkis ákvarða slík meðaltöl eða hlutföll einungis á grundvelli þeirra tryggingatímabila sem lokið er samkvæmt löggjöf umræddra ríkis, eða á grundvelli bruttótekna hlutaðeigandi einstaklings á þeim tímabilum einvörðungu;

d) ef gert er ráð fyrir því í löggjöf aðildarríkis að bætur séu reiknaðar á grundvelli tekna, iðgjalda eða hækkana, skal þar til bær stofnun ákvarða tekjur, iðgjöld og hækkanir sem skulu teknar til greina á tryggingaeða búsetutímabilum sem lokið er samkvæmt löggjöf annarra aðildarríkja, á grundvelli meðaltekna, meðaliðgjalda eða meðalhækkana, eins og fjárhæð þeirra var skráð á þeim tryggingatímabilum sem lokið er samkvæmt löggjöf þeirri sem stofnunin starfar eftir;

e) ef gert er ráð fyrir því í löggjöf aðildarríkis að bætur séu reiknaðar á grundvelli viðmiðunartekna eða fastagjalds skal þar til bær stofnun líta svo á að viðmiðunartekjur þær eða fastagjald, sem henni ber að taka til greina varðandi trygginga- eða búsetutímabil sem lokið er samkvæmt löggjöf annarra aðildarríkja, sé jafnt viðmiðunartekjum eða fastagjaldi eða, eftir því sem við á, meðaltali viðmiðunartekna eða fastagjalds er svarar til tryggingatímabila sem lokið er samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir;

f) ef gert er ráð fyrir því í löggjöf aðildarríkis að bætur séu reiknaðar fyrir sum tímabil á grundvelli tekna, en fyrir önnur tímabil á grundvelli viðmiðunartekna eða fastagjalds, skal þar til bær stofnun í því ríki taka til greina, fyrir þau trygginga- eða búsetutímabil sem lokið er samkvæmt löggjöf annarra aðildarríkja, þær tekjur eða fastagjöld sem ákvörðuð eru samkvæmt ákvæðunum sem um getur í d- og e-liðum hér að framan, eða meðaltal teknanna eða fastagjaldanna, eftir því sem við á, en séu bætur reiknaðar á grundvelli viðmiðunartekna eða fastagjalds fyrir öll tímabil sem lokið er samkvæmt löggjöf þeirri sem stofnunin starfar eftir, skal hin þar til bæra stofnun líta svo á að tekjur þær sem henni ber að taka til greina fyrir trygginga- eða búsetutímabil sem lokið er samkvæmt löggjöf annarra aðildarríkja séu jafnar þeim reiknuðu tekjum sem samsvara viðmiðunartekjunum eða fastagjaldinu;

g) ef gert er ráð fyrir því í löggjöf aðildarríkis að bætur séu reiknaðar á grundvelli meðaliðgjalda skal þar til bær stofnun ákvarða meðaltalið eingöngu á grundvelli tryggingatímabila sem hefur verið lokið samkvæmt löggjöf þess ríkis.

2. Ákvæði í löggjöf aðildarríkis um uppfærslu þeirra þátta sem taka ber til greina við útreikning bóta gilda, eftir því sem við á, um þá þætti sem þar til bærri stofnun þess ríkis ber samkvæmt 1. mgr. að taka til greina varðandi tryggingaeða búsetutímabil sem lokið er samkvæmt löggjöf annarra aðildarríkja.

3. Ef gert er ráð fyrir því í löggjöf aðildarríkis að bótafjárhæð sé ákvörðuð með tilliti til aðstandenda annarra en barna skal þar til bær stofnun ríkisins einnig taka tillit til aðstandenda hlutaðeigandi sem eru búsettir á yfirráðasvæði annars aðildarríkis eins og væru þeir búsettir á yfirráðasvæði hins lögbæra ríkis.

4. Ef þess er krafist í löggjöfinni sem þar til bær stofnun aðildarríkis starfar eftir að tekið sé tillit til launa við útreikning bóta, þegar ákvæðum fyrstu og annarrar undirgreinar 6. mgr. 45. gr. er beitt, og sé við greiðslu lífeyris í þessu aðildarríki einungis tekið tillit til tímabila þar sem viðkomandi er með öllu atvinnulaus og fær bætur samkvæmt ii-lið a - liðar í 1. mgr. 71. gr. eða fyrsta málslið í ii-lið b-liðar í 1. mgr. 71. gr., skal þar til bær stofnun þess aðildarríkis greiða lífeyrinn á grundvelli viðmiðunarlaunanna, sem voru notuð við útreikning á atvinnuleysisbótunum, og samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir.

48. gr. (11)

Trygginga- eða búsetutímabil sem eru skemmri en eitt ár

1. Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. 46. gr. er stofnun í aðildarríki ekki skylt að veita bætur vegna tímabila sem lokið er samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir, og tekið er tillit til þegar áhættan kemur fram, ef:

— lengd umræddra tímabila er ekki meiri en eitt ár,
og

— þessi tímabil ein sér nægja ekki til að viðkomandi eigi rétt til bóta samkvæmt ákvæðum þeirrar löggjafar.

2. Þar til bærar stofnanir í hverju hinna aðildarríkjanna sem í hlut eiga skulu taka til greina þau tímabil sem getið er í 1. mgr. þegar þau beita ákvæðum 2. mgr. 46. gr., að undanskildum b-lið.

3. Leiði beiting ákvæða 1. mgr. til þess að skyldur allra stofnana þeirra aðildarríkja sem í hlut eiga falla niður skal aðeins greiða bætur samkvæmt löggjöf þess ríkis þar sem skilyrðum til bótaréttar var síðast fullnægt, eins og öllum trygginga- eða búsetutímabilum sem lokið er samkvæmt 1. til 4. mgr. 45. gr. væri lokið samkvæmt löggjöf þess ríkis.

49. gr. (11) (15)

Útreikningur bóta þegar hlutaðeigandi einstaklingur fullnægir ekki samtímis þeim skilyrðum sem kveðið er á um í löggjöf þeirra aðildarríkja þar sem trygginga- eða búsetutímabilum hefur verið lokið eða þegar hann hefur sérstaklega farið fram á að bótum vegna elli sé frestað

1. Ef hlutaðeigandi einstaklingur fullnægir ekki á tilteknum tíma bótaskilyrðum löggjafar allra ríkja sem hann hefur heyrt undir, þótt tekið sé tillit til ákvæða 45. gr. og/eða 3. mgr. 40. gr., eftir því sem við á, heldur fullnægir aðeins bótaskilyrðum eins eða fleiri þeirra, skal beita eftirfarandi reglum:

a) hver þar til bær stofnun sem starfar samkvæmt lagaskilyrðum sem viðkomandi uppfyllir, skal reikna út, samkvæmt ákvæðum 46. gr., þá bótafjárhæð sem greiða ber;

b) á hinn bóginn:

i) ef viðkomandi fullnægir skilyrðum sem sett eru í löggjöf að minnsta kosti tveggja ríkja án þess að metin séu trygginga- eða búsetutímabil sem lokið er í aðildarríkjum þar sem skilyrðum er ekki fullnægt, skulu tímabilin ekki tekin til greina hvað 2. mgr. 46. gr. snertir nema unnt sé að ákvarða hærri bætur með því að taka tillit til umræddra tímabila;

ii) ef viðkomandi fullnægir einungis skilyrðum löggjafar eins ríkis án þess að metin séu trygginga- eða búsetutímabil sem liðin eru samkvæmt löggjöf aðildarríkja þar sem skilyrðum er ekki fullnægt, skal, í samræmi við i-lið a-liðar 1. mgr. 46. gr., reikna út bótafjárhæð eingöngu samkvæmt ákvæðum þeirrar löggjafar þar sem skilyrðum er fullnægt og aðeins taka til greina þau tryggingatímabil sem lokið hefur verið samkvæmt þeirri löggjöf, nema unnt sé, í samræmi við ii-lið a-liðar 1. mgr. 46. gr., að ákvarða hærri bætur með því að taka tillit til tímabila sem lokið hefur verið samkvæmt löggjöf þar sem skilyrðum er ekki fullnægt.

Ákvæði þessarar greinar gilda að breyttu breytanda ef hlutaðeigandi einstaklingur hefur sérstaklega farið fram á frestun bótagreiðslna vegna elli í samræmi við annan málslið 2. mgr. 44. gr.

2. Allar bætur sem greiddar eru samkvæmt löggjöf eins eða fleiri hlutaðeigandi ríkja, í því tilviki sem um getur í 1. mgr., skal sjálfkrafa endurreikna í samræmi við ákvæði

46. gr. þegar og að því leyti sem hlutaðeigandi einstaklingur fullnægir skilyrðum löggjafar eins eða fleiri aðildarríkja sem hann hefur heyrt undir, að teknu tilliti til, eftir því sem við á, ákvæða 45. gr. og einnig að teknu tilliti til, eftir því sem við á, ákvæða 1. mgr. Ákvæði þessarar málsgreinar gilda að breyttu breytanda fari hlutaðeigandi fram á greiðslu bóta vegna elli, sem hann hefur áunnið sér rétt til samkvæmt löggjöf eins eða fleiri aðildarríkja, sem hefur fram að því verið frestað í samræmi við annan málslið 2. mgr. 44. gr.

3. Endurútreikningur skal sjálfkrafa fara fram í samræmi við ákvæði 1. mgr., með fyrirvara um ákvæði 2. mgr. 40. gr., þegar skilyrðum sem krafist er í löggjöf eins eða fleiri hlutaðeigandi ríkja er ekki lengur fullnægt.

50. gr. (11)

Úthlutun viðbótarfjárhæðar þegar heildarfjárhæð bóta samkvæmt löggjöf hinna ýmsu aðildarríkja nær ekki því lágmarki sem kveðið er á um í löggjöf búseturíkis viðtakanda

Bótaþegi sem ákvæði þessa kafla eiga við um og er búsettur í aðildarríki þar sem hann á rétt á bótagreiðslum samkvæmt löggjöf þess, skal ekki fá lægri bætur en lágmarksfjárhæð þá sem kveðið er á um í þeirri löggjöf vegna tryggingaeða búsetutímabils sem er jafnlangt öllum þeim tryggingatímabilum sem meta ber til greiðslu samkvæmt ákvæðum undanfarandi greina. Ef þörf krefur skal þar til bær stofnun þess ríkis greiða honum viðbótarfjárhæð, þann tíma sem hann hefur búsetu á yfirráðasvæði þess, sem samsvarar mismuni milli lágmarksbóta og bóta sem ber að greiða honum samkvæmt þessum kafla.

51. gr. (11)

Uppbætur og endurútreikningur bóta

1. Ef breytingar verða á bótum hlutaðeigandi ríkis, annaðhvort í formi fasts hlutfalls eða fastrar fjárhæðar vegna hækkunar á framfærslukostnaði eða breytinga á kaupi eða launum eða af öðrum ástæðum sem kalla á aðlögun, skal sú hækkun, hlutfallsleg eða föst, koma fram í bótum þeim sem ákvarðaðar eru samkvæmt 46. gr., án þess að koma þurfi til endurútreiknings samkvæmt ákvæðum þeirrar greinar.

2. Verði hins vegar gerðar breytingar á aðferðum eða reglum til að ákvarða eða reikna út bætur skal endurútreikningur fara fram samkvæmt ákvæðum 46. gr.

4. KAFLI

VINNUSLYS OG ATVINNUSJÚKDÓMAR

1. ÞÁTTUR

Bótaréttur

52. gr.

Búseta í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki — Almennar reglur

Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur sem hefur aðsetur í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki og verður fyrir slysi á vinnustað eða veikist af atvinnusjúkdómi skal fá frá búseturíkinu:

a) aðstoð sem stofnun í búseturíkinu lætur í té fyrir hönd þar til bærrar stofnunar, samkvæmt ákvæðum í löggjöf um starfsemi þeirrar fyrrnefndu, eins og hann væri tryggður hjá þeirri stofnun;

b) bætur í peningum sem greiddar eru af þar til bærri stofnun samkvæmt ákvæðum í löggjöf um starfsemi hennar. Þó getur stofnun á búsetustaðnum tekið að sér að greiða þessar bætur, samkvæmt löggjöf hins lögbæra ríkis, fyrir hönd fyrrgreindrar stofnunar, hafi náðst samkomulag um það milli þessara stofnana.

53. gr.

Menn sem sækja vinnu yfir landamæri — Sérregla

Maður sem sækir vinnu yfir landamæri getur einnig fengið bætur í lögbæra ríkinu. Slíkar bætur skulu látnar honum í té af þar til bærri stofnun samkvæmt ákvæðum í löggjöf þess ríkis, eins og hann hefði búsetu þar.

54. gr.

Dvöl í hinu lögbæra ríki eða búferlaflutningar þangað

1. Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur sem heyrir undir ákvæði 52. gr. og dvelur í hinu lögbæra ríki skal fá bætur samkvæmt ákvæðum í löggjöf þess ríkis, jafnvel þótt hann hafi fengið bætur áður en hann hóf dvöl sína þar. Þetta ákvæði gildir þó ekki um menn sem sækja vinnu yfir landamæri.

2. Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur sem heyrir undir ákvæði 52. gr. og flyst búferlum til hins lögbæra ríkis skal fá bætur samkvæmt ákvæðum í löggjöf þess ríkis, jafnvel þótt hann hafi fengið bætur fyrir búferlaflutningana.

55. gr.

Dvöl utan hins lögbæra ríkis — Endurkoma eða búferlaflutningar til annars aðildarríkis eftir vinnuslys eða veikindi vegna atvinnusjúkdóms — Nauðsynlegar ferðir til annars aðildarríkis í lækningaskyni

1. Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur sem verður fyrir vinnuslysi eða veikist af atvinnusjúkdómi og:

a) dvelur í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki; eða

b) hefur áunnið sér rétt til bóta frá þar til bærri stofnun og hefur heimild hennar til að hverfa aftur til þess aðildarríkis þar sem hann er búsettur eða flytjast búferlum til annars aðildarríkis; eða

c) hefur heimild þar til bærrar stofnunar til að leita sér viðeigandi læknismeðferðar í öðru aðildarríki,

skal eiga rétt á:

i) aðstoð sem stofnun á dvalar- eða búsetustaðnum lætur honum í té fyrir hönd hinnar þar til bæru stofnunar, samkvæmt ákvæðum þeirrar löggjafar sem hún starfar eftir, eins og hann væri tryggður hjá henni; þó skal lengd bótatímabilsins fara eftir löggjöf hins lögbæra ríkis;

ii) bótum í peningum sem þar til bærri stofnun ber að greiða samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir. Þó getur stofnun á dvalar- eða búsetustaðnum tekið að sér að greiða slíkar bætur fyrir hönd þeirrar fyrrgreindu samkvæmt löggjöf hins lögbæra ríkis, hafi samkomulag um það náðst milli þessara stofnana.

2. Ekki er heimilt að synja um þá heimild sem krafist er samkvæmt b-lið 1. mgr. nema ljóst sé að flutningur þess sem í hlut á hafi skaðleg áhrif á heilsufar hans eða möguleika til að fá læknismeðferð.

Ekki er heimilt að synja um þá heimild sem krafist er samkvæmt c-lið 1. mgr. eigi viðkomandi ekki kost á þeirri meðferð sem um ræðir í aðildarríkinu þar sem hann er búsettur.

56. gr.

Slys á ferðalögum

Verði einstaklingur fyrir slysi á ferðalagi í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki telst það slys hafa orðið á yfirráðasvæði hins lögbæra ríkis.

57. gr. (7)

Bætur vegna atvinnusjúkdóms sem má rekja til starfa viðkomandi í nokkrum aðildarríkjum

1. Þegar einstaklingur sem veikst hefur af atvinnusjúkdómi hefur unnið í tveimur eða fleiri ríkjum, og heyrt undir löggjöf þeirra, við aðstæður sem þykja líklegar eðli sínu samkvæmt til að hafa orsakað sjúkdóminn, skal honum úthlutað þeim bótum, sem hann eða eftirlifendur hans kunna að eiga rétt á, einungis samkvæmt löggjöf þess ríkis þar sem hann uppfyllti síðast skilyrði til bóta að teknu tilliti til 2. – 5. mgr., eftir því sem við á.

2. Ef réttur til bóta vegna atvinnusjúkdóms er háður þeim skilyrðum, samkvæmt löggjöf aðildarríkis, að sjúkdómurinn hafi fyrst verið greindur í því telst það skilyrði uppfyllt hafi hann fyrst verið greindur í öðru aðildarríki.

3. Ef bótaréttur vegna atvinnusjúkdóms er háður þeim skilyrðum, samkvæmt löggjöf aðildarríkis, að sjúkdómurinn hafi verið greindur innan ákveðinna tímamarka frá því viðkomandi gegndi síðast því starfi sem líklega orsakaði sjúkdóminn, skal þar til bær stofnun í því ríki í athugun sinni á starfstímanum taka tillit til, eftir því sem þurfa þykir, sambærilegra starfa sem unnin hafa verið samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, eins og því hefði verið gegnt samkvæmt löggjöf fyrra ríkisins.

4. Ef réttur til bóta vegna atvinnusjúkdóms er háður þeim skilyrðum, samkvæmt löggjöf aðildarríkis, að því starfi sem líklega orsakaði sjúkdóminn hafi verið gegnt í tiltekinn tíma, skal þar til bær stofnun í því ríki taka tillit til, eftir því sem þurfa þykir, þess tíma sem viðkomandi hefur gegnt slíku starfi samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, eins og því hefði verið gegnt samkvæmt löggjöf fyrra ríkisins.

5. Ef um herslisryklungu (sclerogenic pneumoconiosis) er að ræða skal kostnaður vegna bóta í peningum, að meðtöldum lífeyri, skiptast milli þar til bærra stofnana í aðildarríkjunum sem viðkomandi einstaklingur gegndi þeim störfum í sem líklega má rekja sjúkdóminn til. Skiptingin skal vera í hlutfalli við lengd þeirra tryggingatímabila vegna elli eða búsetutímabila sem um getur í 1. mgr. 45.

gr. og viðkomandi hefur lokið samkvæmt löggjöf í hverju ríki fyrir sig, þannig að miðað sé við heildarlengd þeirra tryggingatímabila vegna elli eða búsetutíma sem hefur verið lokið samkvæmt löggjöf allra hlutaðeigandi ríkja við upphaf bótatímans.

6. Ráðið skal, að fenginni tillögu framkvæmdastjórnarinnar, ákveða einróma hvaða atvinnusjúkdómar falli undir ákvæði 5. mgr.

58. gr.

Útreikningur bóta í peningum

1. Í aðildarríki þar sem gert er ráð fyrir því í löggjöfinni að bætur í peningum séu reiknaðar út eftir meðaltekjum skal þar til bær stofnun eingöngu ákvarða meðaltekjur með hliðsjón af launum sem greidd voru á þeim tímabilum sem hlutaðeigandi hefur lokið samkvæmt fyrrgreindri löggjöf.

2. Í aðildarríki þar sem gert er ráð fyrir því í löggjöfinni að bætur í peningum séu reiknaðar út eftir viðmiðunartekjum skal þar til bær stofnun eingöngu taka til greina viðmiðunartekjur eða, eftir því sem við á, meðaltal viðmiðunartekna á þeim tímabilum sem hlutaðeigandi hefur lokið samkvæmt fyrrgreindri löggjöf.

3. Í aðildarríki þar sem gert er ráð fyrir því í löggjöfinni að bætur í peningum fari eftir fjölda aðstandenda skal þar til bær stofnun taka tillit til aðstandenda sem búsettir eru í öðru aðildarríki á sama hátt og væru þeir búsettir í hinu lögbæra ríki.

59. gr.

Kostnaður vegna flutnings einstaklings sem hefur orðið fyrir vinnuslysi eða veikst af atvinnusjúkdómi

1. Í aðildarríki sem samkvæmt löggjöf gerir ráð fyrir greiðslu kostnaðar vegna flutnings einstaklings, sem hefur orðið fyrir vinnuslysi eða veikst af atvinnusjúkdómi, annaðhvort til búsetustaðar hans eða á sjúkrahús, skal þar til bær stofnun bera kostnað af flutningi viðkomandi til samsvarandi staða í búseturíki hans, svo fremi stofnunin heimili slíkan flutning fyrirfram eftir að hafa tekið tillit til þeirra ástæðna sem réttlæta slíkt. Engin þörf er á slíkri heimild fyrir mann sem sækir vinnu yfir landamæri.

2. Í aðildarríki sem samkvæmt löggjöf gerir ráð fyrir greiðslu kostnaðar vegna flutnings einstaklings sem lætur lífið í vinnuslysi til greftrunarstaðar hans skal þar til bær stofnun samkvæmt löggjöf um starfsemi hennar bera kostnað af flutningi til samsvarandi staðar í því ríki þar sem viðkomandi einstaklingur var búsettur þegar slysið átti sér stað.

2. ÞÁTTUR

Atvinnusjúkdómur, sem bætur hafa verið veittar fyrir, ágerist

60. gr. (7) (11)

1. Eftirfarandi reglur gilda vegna atvinnusjúkdóms sem ágerist eftir að launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur hefur fengið bætur fyrir hann samkvæmt löggjöf aðildarríkis:

a) ef viðkomandi hefur ekki gegnt starfi, sem gæti hafa orsakað eða aukið á þann sjúkdóm sem um ræðir, í öðru aðildarríki og þá heyrt undir þarlenda löggjöf á bótatímabilinu, skal þar til bær stofnun í fyrsta aðildarríkinu, samkvæmt ákvæðum löggjafar um starfsemi hennar, bera kostnað af auknum bótum þegar sjúkdómur ágerist;

b) ef viðkomandi hefur gegnt starfi á bótatímabilinu í öðru aðildarríki og heyrt undir þarlenda löggjöf, skal þar til bær stofnun í fyrra aðildarríkinu bera kostnað af bótum, samkvæmt löggjöf um starfsemi hennar, óháð því hvort sjúkdómurinn hefur ágerst. Þar til bærri stofnun í síðara ríkinu ber að greiða hlutaðeigandi aðila viðbótarfjárhæð, samkvæmt löggjöf um starfsemi hennar, sem samsvarar mismuninum á þeirri bótafjárhæð sem viðkomandi átti rétt á og fjárhæðinni sem skylt var að greiða eftir að honum versnaði samkvæmt fyrrgreindri löggjöf um starfsemi hennar, eins og sjúkdómurinn hafi upphaflega fallið undir þá löggjöf;

c) ef, í þeim tilvikum sem heyra undir b-lið, launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur þjáist af hersli sryklungum (sclerogenic pneumoconiosis) eða af einhverjum þeirra sjúkdóma sem skilgreindir eru í 6. mgr. 57. gr. og á ekki rétt á bótum samkvæmt löggjöf síðara ríkisins, er þar til bærri stofnun í fyrra ríkinu skylt að veita bætur samkvæmt löggjöf þeirri sem hún starfar eftir og taka tillit til þess hve mikið sjúkdómurinn hefur ágerst. Hins vegar ber þar til bærri stofnun í síðara ríkinu að greiða viðbótarfjárhæð sem samsvarar mismuninum á þeirri bótafjárhæð, að meðtöldum lífeyri, sem viðkomandi átti rétt á frá þar til bærri stofnun í fyrra ríkinu og, að teknu tilliti til þess hve mikið sjúkdómurinn hefur ágerst, fjárhæð samsvarandi bóta sem hann átti rétt á áður en honum versnaði.

d) ákvæði í löggjöf aðildarríkis um lækkun, tímabundna niðurfellingu eða afturköllun gilda ekki um einstaklinga sem fá greiddar bætur frá stofnunum tveggja aðildarríkja í samræmi við b-lið.

2. Komi til þess að atvinnusjúkdómur ágerist og beita þurfi ákvæðum 5. mgr. 57. gr. skulu eftirfarandi ákvæði gilda:

a) þar til bær stofnun sem veitti bætur samkvæmt ákvæðum 1. mgr. 57. gr. skal bera kostnað af bótum samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir og taka tillit til þess hve mikið sjúkdómurinn hefur ágerst;

b) þær stofnanir sem áður greiddu bætur skulu halda áfram að deila með sér kostnaði vegna bóta í peningum, að meðtöldum lífeyri, samkvæmt 5. mgr. 57. gr. Hafi einstaklingurinn hins vegar aftur tekið upp störf sem gætu hafa orsakað eða aukið á einkenni sjúkdómsins sem um ræðir, annaðhvort samkvæmt löggjöf einhverra þeirra aðildarríkja sem hann gegndi sambærilegu starfi í áður eða samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, þá skal þar til bær stofnun hlutaðeigandi ríkis greiða mismuninn milli þeirra bótafjárhæða sem viðkomandi á rétt á annars vegar áður en og hins vegar eftir að sjúkdómurinn ágerðist, að teknu tilliti til þess hve mikið sjúkdómurinn hefur ágerst.

3. ÞÁTTUR

Ýmis ákvæði

61. gr.

Reglur um hvernig sérákvæðum tiltekinnar löggjafar skuli beitt

1. Ef engar tryggingar fyrir vinnuslysum eða atvinnusjúkdómum eru í því aðildarríki sem hlutaðeigandi aðili er staddur í, eða slíkar tryggingar eru fyrir hendi en engin stofnun ber ábyrgð á að veita aðstoð, skal stofnun á dvalar- eða búsetustað hans sem ber ábyrgð á aðstoð í veikindatilvikum veita honum aðstoðina.

2. Ef gert er ráð fyrir því í löggjöf hins lögbæra ríkis að aðstoð sem veitt er að öllu leyti án endurgjalds verði einungis veitt þegar viðkomandi notar þá læknisþjónustu sem skipulögð er af vinnuveitandanum telst sú aðstoð sem í boði er samkvæmt 52. gr. og 1. mgr. 55. gr. hafa verið veitt af slíkri læknisþjónustu.

3. Ef gert er ráð fyrir því í löggjöf hins lögbæra ríkis um bótakerfi að vinnuveitendur taki á sig ákveðnar skuldbindingar telst sú aðstoð sem í boði er samkvæmt 52. gr. og 1. mgr. 55. gr. hafa verið veitt að beiðni þar til bærrar stofnunar.

4. Ef ekki er gert ráð fyrir því í bótakerfi hins lögbæra ríkis að vinnuslysabætur byggist á skyldutryggingu skal aðstoð veitt annaðhvort beint af vinnuveitanda eða af viðkomandi tryggingafélagi.

5. Ef gert er ráð fyrir því beint eða óbeint í löggjöf aðildarríkis að vinnuslys eða atvinnusjúkdómar, sem hlutaðeigandi hefur orðið fyrir eða hafa verið staðfestir áður, skuli teknir til greina þegar örorka er metin, bótaréttur eða fjárhæð bóta ákvörðuð, skal þar til bær stofnun þess ríkis líka taka tillit til þeirra vinnuslysa eða atvinnusjúkdóma sem hlutaðeigandi hefur orðið fyrir eða hafa verið staðfestir áður í öðru aðildarríki, samkvæmt löggjöf þess síðarnefnda, eins og þetta hafi gerst eða verið staðfest samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir.

6. Ef gert er ráð fyrir því beint eða óbeint í löggjöf aðildarríkis að vinnuslys eða atvinnusjúkdómar, sem hlutaðeigandi hefur orðið fyrir eða hafa verið staðfestir síðar, skuli teknir til greina þegar örorka er metin, bótaréttur eða fjárhæð bóta ákvörðuð, skal þar til bær stofnun þess ríkis líka taka tillit til þeirra vinnuslysa eða atvinnusjúkdóma sem hlutaðeigandi hefur orðið fyrir eða hafa verið staðfestir síðar í öðru aðildarríki, samkvæmt löggjöf þess síðarnefnda, eins og þetta hafi gerst eða verið staðfest samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir, en einungis að því tilskildu:

1) að ekki sé fyrir hendi neinn bótaréttur hvað varðar vinnuslys eða atvinnusjúkdóm þann sem hlutaðeigandi hefur orðið fyrir eða hafa verið staðfestir áður samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir; og

2) að ekki sé fyrir hendi neinn bótaréttur samkvæmt löggjöf hins aðildarríkisins þar sem vinnuslysið eða atvinnusjúkdóminn bar að eða staðfesting um það fékkst eftir á, að teknu tilliti til ákvæða 5. mgr., hvað varðar það vinnuslys eða þann atvinnusjúkdóm.

62. gr.

Hvaða bótakerfi skal nota þegar um fleiri kerfi er að ræða í búsetu- eða dvalarlandi — Hámarkslengd bótatímabils

1. Hafi löggjöf í dvalar- eða búsetulandinu að geyma nokkur kerfi trygginga skulu ákvæði 52. gr. eða 1. mgr. 55. gr. vegna launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklinga fara eftir bótakerfi verkafólks í stáliðnaði. Geri löggjöfin aftur á móti ráð fyrir sérstöku bótakerfi fyrir menn í námuvinnu og sambærilegum störfum skulu ákvæði í slíku kerfi látin gilda gagnvart þessum hópi launþega að því tilskildu að stofnunin á dvalar- eða búsetustað þeirra, sem þeir gera slíka kröfu til, hafi umboð til að annast slíkt.

2. Ef kveðið er á um hámarkslengd bótatímabils í löggjöf aðildarríkis getur stofnunin sem starfar eftir þeirri löggjöf tekið til greina öll bótatímabil sem greitt hefur verið fyrir af stofnun annars aðildarríkis.

4. ÞÁTTUR

Endurgreiðslur milli stofnana

63. gr.

1. Kostnaður vegna aðstoðar sem veitt er samkvæmt ákvæðum 52. gr. og 1. mgr. 55. gr. fyrir hönd þar til bærrar stofnunar skal endurgreiddur af henni að fullu.

2. Endurgreiðslurnar sem um getur í 1. mgr. skulu ákvarðaðar og greiddar í samræmi við málsmeðferðina sem tilgreind er í framkvæmdarreglugerðinni sem getið er í 98. gr., í samræmi við gögn um raunverulegan kostnað.

3. Tveimur eða fleiri aðildarríkjum eða lögbærum yfirvöldum þeirra er heimilt að semja sín í milli um annað fyrirkomulag á endurgreiðslum eða fella niður endurgreiðslur á milli stofnana sem undir þau heyra.

5. KAFLI

STYRKIR VEGNA ANDLÁTS

64. gr.

Söfnun trygginga- eða búsetutímabila

Í aðildarríki sem bindur rétt einstaklings samkvæmt löggjöf til að öðlast, viðhalda eða endurheimta styrki vegna andláts því skilyrði að trygginga- eða búsetutímabilum sé lokið skal þar til bær stofnun taka til greina, að því marki sem nauðsynlegt er, trygginga- eða búsetutímabil sem lokið er samkvæmt löggjöf annarra aðildarríkja eins og þeim hefði verið lokið samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir.

65. gr.

Réttur til styrkja þegar dauðsfall hefur orðið í, eða styrkþegi er búsettur í, öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki

1. Hafi launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur, lífeyrisþegi eða krefjandi um lífeyri, eða aðstandandi hans, látist í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki skal litið svo á að hann hafi látist í hinu lögbæra ríki.

2. Þar til bærri stofnun ber að greiða styrki vegna andláts samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir, jafnvel þótt rétthafi sé búsettur í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda einnig þegar rekja má dauðsfallið til vinnuslyss eða atvinnusjúkdóms.

66. gr.

Réttur til bóta þegar látinn lífeyrisþegi var búsettur í öðru aðildarríki en því þar sem stofnun bar ábyrgð á að sjá honum fyrir aðstoð

Við andlát lífeyrisþega, sem átti rétt á lífeyri samkvæmt löggjöf eins aðildarríkis, eða lífeyri samkvæmt löggjöf tveggja eða fleiri aðildarríkja, og sem var búsettur í öðru aðildarríki en því sem bar ábyrgð á að sjá honum fyrir aðstoð samkvæmt ákvæðum 28. gr., ber þeirri stofnun ríkisins, sem áður veitti honum aðstoð, að greiða styrki vegna andláts á eigin kostnað samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir eins og lífeyrisþeginn hafi verið búsettur á yfirráðasvæði þess aðildarríkis sem stofnunin er í þegar hann lést.

Ákvæðum málsgreinarinnar hér á undan skal beita á hliðstæðan hátt gagnvart aðstandendum lífeyrisþegans.

6. KAFLI

ATVINNULEYSISBÆTUR

1. ÞÁTTUR

Sameiginleg ákvæði

67. gr.

Söfnun trygginga- eða starfstímabila

1. Í aðildarríki sem bindur rétt launþega samkvæmt löggjöf til að öðlast, viðhalda eða endurheimta bætur því skilyrði að tryggingatímabilum sé lokið, skal þar til bær stofnun taka til greina, að því marki sem nauðsynlegt er, trygginga- eða starfstímabil sem launþegi hefur lokið samkvæmt löggjöf annarra aðildarríkja eins og þeim hefði verið lokið

samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir, þó að því tilskildu að starfstímabilin hefðu gilt sem tryggingatímabil hefði þeim verið lokið samkvæmt þeirri löggjöf.

2. Í aðildarríki sem bindur rétt launþega til að öðlast, viðhalda eða endurheimta bætur því skilyrði að starfstímabilum hafi verið lokið skal þar til bær stofnun taka til greina, að því marki sem nauðsynlegt er, trygginga- eða starfstímabil sem launþegi hefur lokið samkvæmt löggjöf annarra aðildarríkja eins og þeim hefði verið lokið samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir.

3. Að undanskildum þeim tilvikum sem um getur í ii-lið í a-lið og ii-lið í b-lið 1. mgr. 71. gr. skal ákvæðum í 1. og 2. mgr. beitt með því skilyrði að hlutaðeigandi einstaklingur hafi síðast lokið:

— tryggingatímabilum, þegar um er að ræða 1. mgr.,

— starfstímabilum, þegar um er að ræða 2. mgr.,

í samræmi við ákvæði þeirrar löggjafar sem bótakrafan byggist á.

4. Þar sem lengd bótatímabils er háð lengd trygginga- eða starfstímabila, skulu ákvæði 1. og 2. mgr. gilda eftir því sem við á.

68. gr.

Útreikningur bóta

1. Þar til bær stofnun í aðildarríki þar sem löggjöf kveður á um að útreikningur bóta skuli byggður á fyrra kaupi eða launum, skal einungis taka til greina það kaup eða þau laun sem viðkomandi fékk greidd þegar hann vann síðast í því ríki. Hafi síðasta starfstímabil viðkomandi verið skemmra en fjórar vikur skal útreikningur bóta byggður á því kaupi eða þeim launum sem eðlileg geta talist í dvalar- eða búsetulandinu fyrir sambærileg störf og þau sem viðkomandi vann síðast í öðru aðildarríki.

2. Þar til bær stofnun í aðildarríki þar sem útreikningur bóta í peningum er samkvæmt löggjöf grundvallaður á fjölda aðstandenda, skal taka til greina þá aðstandendur sem búsettir eru í öðru aðildarríki eins og þeir væru búsettir í hinu lögbæra ríki. Þetta ákvæði gildir ekki ef annar fjölskyldumeðlimur á rétt á atvinnuleysisbótum í búsetulandi aðstandendanna þar sem tekið er tillit til aðstandenda við útreikning bóta.

2. ÞÁTTUR

Atvinnulausir menn sem fara til annars aðildarríkis en hins lögbæra ríkis

69. gr.

Skilyrði og takmarkanir vegna viðhalds bótaréttinda

1. Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur, sem er með öllu atvinnulaus og uppfyllir skilyrði aðildarríkis fyrir því að fá bætur samkvæmt löggjöf og fer til eins eða fleiri aðildarríkja í leit að atvinnu heldur bótaréttindum sínum með eftirfarandi skilyrðum og takmörkunum:

a) að hann hafi verið skráður í atvinnuleit fyrir brottför hjá vinnumiðlun hins lögbæra ríkis og hafi verið reiðubúinn að þiggja þar vinnu í fjórar vikur hið minnsta eftir að hann varð atvinnulaus. Þar til bær stofnun eða vinnumiðlun getur þó heimilað brottför áður en þessi tími er liðinn;

b) að hann skrái sig í atvinnuleit hjá vinnumiðlun sérhvers aðildarríkis sem hann fer til og um hann gildi þær eftirlitsreglur sem viðkomandi stofnanir setja. Þessu skilyrði telst fullnægt hvað varðar tímabilið fyrir skráningu, hafi viðkomandi skráð sig innan sjö daga frá þeim degi sem hann hvarf af skrá hjá vinnumiðlun þess ríkis sem hann fór frá. Í undantekningartilvikum geta þar til bærar stofnanir eða vinnumiðlanir lengt þetta tímabil;

c) réttur til bóta helst að hámarki í þrjá mánuði frá þeim degi sem hlutaðeigandi hætti að vera skráður hjá vinnumiðlun þess ríkis sem hann fór frá, að því tilskildu að bótatímabilið fari ekki fram yfir lengd þess bótatímabils sem hann átti rétt á samkvæmt löggjöf þess ríkis. Þegar um er að ræða menn í árstíðabundnum störfum takmarkast tímabilið jafnframt af því hve langur tími er eftir af árstíðabundinni ráðningu hans.

2. Ef viðkomandi snýr aftur til hins lögbæra ríkis áður en tímabilið, sem hann á rétt á bótum fyrir samkvæmt ákvæðum c-liðar 1. mgr., er liðið, skal hann halda bótaréttindum sínum áfram samkvæmt löggjöf þess ríkis; þó fellur réttur hans til bóta með öllu niður í hinu lögbæra ríki ef hann snýr ekki aftur áður en fyrrgreint tímabil rennur út. Í undantekningartilvikum geta þar til bærar stofnanir eða vinnumiðlanir veitt lengri frest.

3. Ákvæðum 1. mgr. má aðeins beita einu sinni milli tveggja starfstímabila.

4. Ef hið lögbæra ríki er Belgía endurheimtir hinn atvinnulausi, sem fer aftur þangað eftir að þriggja mánaða tímabilinu sem um getur í c-lið 1. mgr. er lokið, ekki rétt til bóta í því landi fyrr en hann hefur unnið þar í þrjá mánuði hið minnsta.

70. gr.

Greiðslur bóta og endurgreiðslur

1. Í þeim tilvikum sem um getur í 1. mgr. 69. gr. skulu bætur greiddar af stofnun í hverju aðildarríki þar sem hinn atvinnulausi leitar atvinnu.

Þar til bærri stofnun í aðildarríkinu, þar sem launþeginn eða hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur heyrði undir löggjöf síðast er hann hafði atvinnu, ber skylda til að endurgreiða bótafjárhæðina.

2. Endurgreiðslurnar sem um getur í 1. mgr. skulu ákvarðaðar og greiddar samkvæmt þeim reglum um málsmeðferð sem kveðið er á um í framkvæmdarreglugerðinni sem getið er í 98. gr., annaðhvort í samræmi við gögn um raunverulegan kostnað eða með eingreiðslum.

3. Tveimur eða fleiri aðildarríkjum eða þar til bærum stofnunum þeirra er heimilt að semja sín í milli um annað fyrirkomulag á greiðslum eða endurgreiðslum eða fella þær alveg niður fyrir hönd stofnana sem heyra undir löggjöf þeirra.

3. ÞÁTTUR

Atvinnulausir menn sem voru búsettir í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki þegar þeir höfðu síðast atvinnu

71. gr.

1. Atvinnulaus maður, sem var búsettur í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki þegar hann hafði atvinnu síðast, skal eiga rétt á bótum samkvæmt eftirfarandi ákvæðum:

a) i) ef maður sem sækir vinnu yfir landamæri er að hluta til atvinnulaus eða í stopulli vinnu hjá því fyrirtæki sem ræður hann fær hann bætur samkvæmt ákvæðum í löggjöf hins lögbæra ríkis eins og hann væri búsettur á yfirráðasvæði þess ríkis; skal þar til bær stofnun greiða bæturnar;

ii) ef maður sem sækir vinnu yfir landamæri er með öllu atvinnulaus fær hann bætur samkvæmt ákvæðum í löggjöf þess aðildarríkis þar sem hann hefur búsetu eins og hann hefði heyrt undir þá löggjöf síðast þegar hann hafði vinnu; skal þar til bær stofnun á búsetustaðnum greiða bæturnar á eigin kostnað;

b) i) ef launþegi, annar en sá sem sækir vinnu yfir landamæri, er að hluta til atvinnulaus, í stopulli vinnu eða alveg atvinnulaus og er tiltækur fyrir vinnuveitanda sinn eða vinnumiðlunina í hinu lögbæra ríki fær hann bætur í samræmi við löggjöf þess ríkis eins og hann væri búsettur þar; skal þar til bær stofnun greiða bæturnar;

ii) ef launþegi, annar en sá sem sækir vinnu yfir landamæri, er með öllu atvinnulaus, og sé hann reiðubúinn til að taka vinnu hjá vinnumiðluninni á yfirráðasvæði þess aðildarríkis þar sem hann er búsettur eða snúi hann aftur til yfirráðasvæðis þess fær hann bætur samkvæmt löggjöf þess ríkis eins og hann hefði síðast haft atvinnu þar; skal stofnun á búsetustaðnum greiða bæturnar á eigin kostnað. Hafi slíkur launþegi hins vegar öðlast rétt til bóta frá þar til bærri stofnun í aðildarríkinu þar sem hann heyrði síðast undir löggjöf fær hann bætur samkvæmt ákvæðum 69. gr. Bótagreiðslur samkvæmt löggjöf búseturíkisins falla niður á því tímabili þegar hinn atvinnulausi gæti, samkvæmt ákvæðum 69. gr., hafa krafist bóta samkvæmt löggjöfinni sem hann heyrði síðast undir.

2. Atvinnulaus einstaklingur getur ekki krafist bóta samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem hann hefur búsetu í á sama tíma og hann hefur rétt til bóta samkvæmt ákvæðum i-liðar í a-lið eða i-liðar í b-lið 1. mgr.

7. KAFLI (8)

FJÖLSKYLDUBÆTUR

72. gr. (8)

Söfnun trygginga- og starfstímabila launþega og sjálfstætt starfandi einstaklinga

Í aðildarríki þar sem löggjöf setur þau skilyrði fyrir bótarétti launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklinga að tryggingaeða starfstímabilum sé lokið skal þar til bær stofnun þess ríkis taka til greina, að því marki sem nauðsynlegt er, trygginga- eða starfstímabila sem lokið er í öðrum aðild-

arríkjum eins og þeim hefði verið lokið samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir.

72. gr. a (9) (14)

Launþegar sem hafa orðið atvinnulausir með öllu

Launþegi sem hefur orðið atvinnulaus með öllu og heyrir undir fyrsta málslið í ii-lið a-liðar eða ii-lið b-liðar 1. mgr. 71. gr. skal hljóta, vegna aðstandenda sem eru búsettir á yfirráðasvæði sama aðildarríkis og hann, fjölskyldubætur í samræmi við löggjöf þess ríkis, eins og hann hefði heyrt undir þá löggjöf síðast er hann gegndi starfi, að teknu tilliti til, eftir því sem við á, ákvæða 72. gr. Stofnun á búsetustað skal veita þessar bætur á eigin kostnað.

Ef sú stofnun beitir löggjöf sem gerir ráð fyrir innheimtu iðgjalda frá atvinnulausum til að eiga rétt á fjölskyldubótum er henni heimilt að innheimta þessi iðgjöld í samræmi við ákvæði þeirrar löggjafar sem hún starfar eftir.

73. gr. (8)

Launþegar eða sjálfstætt starfandi einstaklingar sem eiga fjölskyldu búsetta í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki

Heyri launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur undir löggjöf aðildarríkis á hann rétt á þeim bótum sem löggjöf þess aðildarríkis gerir ráð fyrir til handa aðstandendum sem eru búsettir í öðru aðildarríki, eins og þeir væru búsettir í fyrrgreinda ríkinu, með fyrirvara um VI. viðauka.

74. gr. (8)

Atvinnulausir menn sem eiga aðstandendur búsetta í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki

Fái atvinnulaus einstaklingur, sem hefur áður verið launþegi eða sjálfstætt starfandi, greiddar atvinnuleysisbætur samkvæmt löggjöf aðildarríkis skal hann fá greiddar fjölskyldubætur, vegna aðstandenda sinna sem eru búsettir í öðru aðildarríki, samkvæmt löggjöf fyrrgreinda ríkisins eins og þeir væru búsettir þar, með fyrirvara um ákvæði VI. viðauka.

75. gr. (8)

Bótagreiðslur

1. Fjölskyldubætur skulu greiddar, í þeim tilvikum sem um getur í 73. gr., af þar til bærri stofnun aðildarríkisins sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur heyrir undir löggjöf hjá og, í þeim tilvikum sem um getur í 74. gr., af þar til bærri stofnun samkvæmt löggjöf þess ríkis sem hefur greitt hinum atvinnulausa, sem áður hefur verið launþegi eða sjálfstætt starfandi, atvinnuleysisbætur. Þær skulu greiddar samkvæmt ákvæðum sem viðkomandi stofnanir starfa eftir hvort sem sá einstaklingur eða lögpersóna, sem á rétt til bóta, er búsett eða dvelur á yfirráðasvæði lögbæra ríkisins eða annars aðildarríkis.

2. Ef sá einstaklingur sem á rétt á fjölskyldubótunum nýtir sér þær ekki til framfærslu fjölskyldunnar skal hlutaðeigandi stofnun rækja lagalegar skyldur sínar með því að greiða umræddar bætur þeim einstaklingi eða lögpersónu sem í reynd hefur fjölskylduna á framfæri sínu, að beiðni og fyrir milligöngu stofnunar á búsetustað þeirra eða þeirrar stofnunar sem hefur verið útnefnd til þess af lögbæru yfirvaldi í búsetulandinu.

3. Tvö eða fleiri aðildarríki geta, í samræmi við ákvæði 8. gr., samþykkt að hlutaðeigandi stofnun skuli greiða fjölskyldubætur, sem löggjöf eins eða fleiri þessara ríkja gerir ráð fyrir, þeim einstaklingi eða þeirri lögpersónu sem í reynd hefur fjölskylduna á framfæri sínu, annaðhvort beint, eða í gegnum umboðsaðila stofnunarinnar á búsetustað þeirra.

76. gr. (8)

Reglur um forgang þegar réttur til fjölskyldubóta er bæði fyrir hendi samkvæmt löggjöf lögbæra ríkisins og búseturíkis aðstandenda

1. Í þeim tilvikum þar sem greiddar eru fjölskyldubætur, fyrir sama tímabil og vegna sama aðstandanda, samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem aðstandendur eru búsettir í, skal réttur til fjölskyldubóta í öðru aðildarríki falla niður, ef það brýtur ekki í bága við 73. og 74. gr., sem nemur þeirri fjárhæð sem kveðið er á um í löggjöf fyrrgreinda aðildarríkisins.

2. Ef ekki er sótt um bætur í því aðildarríki sem aðstandendur eru búsettir í getur þar til bær stofnun í hinu aðildarríkinu beitt ákvæðum 1. mgr. eins og um væri að ræða bótagreiðslur í fyrrgreinda aðildarríkinu.

8. KAFLI

BÆTUR VEGNA BARNA SEM LÍFEYRISÞEGAR HAFA Á FRAMFÆRI SÍNU OG VEGNA MUNAÐARLEYSINGJA

77. gr.

Börn á framfæri lífeyrisþega

1. Hugtakið „bætur" merkir í þessari grein fjölskyldugreiðslur til handa fólki sem þegar þiggur bætur vegna aldurs, örorku, vinnuslysa eða atvinnusjúkdóma, svo og

viðbótargreiðslur vegna barna slíkra bótaþega, þó að undanskildum viðbótargreiðslum sem veittar eru samkvæmt tryggingakerfum vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma.

2. Bætur skulu veittar í samræmi við eftirfarandi reglur, óháð því í hvaða aðildarríki bótaþeginn eða börnin eru búsett:

a) lífeyrisþega sem á einungis rétt til lífeyris samkvæmt löggjöf eins aðildarríkis, skulu þær greiddar samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem ber ábyrgð á lífeyrinum.

b) lífeyrisþega sem á rétt til lífeyris samkvæmt löggjöf fleiri en eins aðildarríkis:

i) samkvæmt löggjöf þess ríkis sem hann er búsettur í, að því tilskildu að hann eigi rétt, samkvæmt löggjöf þess ríkis, á einhverjum þeim bótum sem um getur í 1. mgr., að teknu tilliti til ákvæða a-liðar 1. mgr. 79. gr., eftir því sem við á; eða

ii) í öðrum tilvikum, samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem hann hefur heyrt lengst undir, að því tilskildu að hann hafi áunnið sér rétt til einhverra þeirra bóta sem getið er í 1. mgr., að teknu tilliti til ákvæða a-liðar 1. mgr. 79. gr., eftir því sem við á; hafi hann ekki áunnið sér rétt til bóta samkvæmt þeirri löggjöf skal athuga hvort skilyrði séu uppfyllt fyrir slíkum bótum samkvæmt löggjöf annarra aðildarríkja sem í hlut eiga, fyrst í því aðildarríki þar sem lengsta trygginga- eða búsetutímabilinu var lokið, síðan næstlengsta o.s.frv., samkvæmt löggjöf þessara aðildarríkja.

78. gr.

Munaðarleysingjar

1. Hugtakið „bætur" merkir í þessari grein fjölskyldugreiðslur og eftir því sem við á, viðbótar- eða sérgreiðslur fyrir munaðarleysingja og munaðarleysingjalífeyri, þó að undanskildum greiðslum sem veittar eru samkvæmt sérstökum tryggingakerfum vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma.

2. Veita skal munaðarleysingjabætur samkvæmt eftirfarandi reglum, óháð því í hvaða aðildarríki munaðarleysinginn, einstaklingurinn eða lögpersónan sem í reynd hefur hann á framfæri sínu er búsett:

a) munaðarleysingja látins launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings sem heyrði aðeins undir löggjöf eins aðildarríkis, samkvæmt löggjöf þess ríkis;

b) munaðarleysingja látins launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings sem heyrði undir löggjöf nokkurra aðildarríkja:

i) samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem munaðarleysinginn er búsettur í, að því tilskildu að hann eigi rétt, samkvæmt löggjöf þess ríkis, á einhverjum þeim bótum sem um getur í 1. mgr. að teknu tilliti til ákvæða a-liðar 1. mgr. 79. gr., eftir því sem við á, eða

ii) í öðrum tilvikum í samræmi við löggjöf þess aðildarríkis sem hinn látni heyrði lengst undir, að því tilskildu að hann hafi áunnið sér rétt til einhverra þeirra bóta sem um getur í 1. mgr., að teknu tilliti til ákvæða a-liðar 1. mgr. 79 gr., eftir því sem við á; hafi hann ekki áunnið sér rétt til bóta samkvæmt þeirri löggjöf skal athugað hvort skilyrði séu uppfyllt fyrir slíkum bótum samkvæmt löggjöf hinna aðildarríkjanna sem í hlut eiga, fyrst í því aðildarríki þar sem lengsta trygginga- eða búsetutímabilinu var lokið, síðan næstlengsta o.s.frv., samkvæmt löggjöf þessara aðildarríkja.

Þó skal löggjöf aðildarríkis varðandi bætur sem um getur í 77. gr. handa börnum lífeyrisþega gilda áfram eftir andlát umræddrs lífeyrisþega hvað varðar bætur handa munaðarleysingjum.

79. gr. (7)

Ákvæði sem gilda bæði um börn á framfæri lífeyrisþega og um munaðarleysingja

1. Bætur, í skilningi 77. og 78. gr., skal greiða í samræmi við þá löggjöf sem er ákvörðuð með beitingu ákvæða þessara greina og af þeirri stofnun sem ber ábyrgð á framkvæmd löggjafarinnar og á hennar kostnað eins og lífeyrisþeginn eða hinn látni hefði einungis heyrt undir löggjöf hins lögbæra ríkis.

Engu að síður skal:

a) þar sem löggjöfin bindur rétt einstaklings til að öðlast, viðhalda eða endurheimta bætur við lengd tryggingatímabila, starfstímabila launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings eða búsetutímabila, ákvarða tímabilið með tilliti til ákvæða 45. eða 72. gr., eftir því sem við á;

b) þar sem löggjöfin gerir ráð fyrir því að útreikningur bóta taki mið af fjárhæð lífeyris eða lengd trygginga-

tímabila, reikna fjárhæð bótanna út frá viðmiðunarfjárhæðinni sem ákvörðuð er samkvæmt 2. mgr. 46. gr.

2. Ef fleiri en eitt aðildarríki teljast lögbær þegar reglunni sem kveðið er á um í ii-lið í b-lið 2. mgr. 77. gr. og í ii-lið b-liðar 2. mgr. 78. gr. er beitt, og lengd tímabila er jöfn, skal veita bætur, í skilningi 77. og 78. gr., eftir því sem við á, í samræmi við löggjöf þess aðildarríkis sem lífeyrisþeginn eða hinn látni heyrði síðast undir.

3. Réttur til bóta samkvæmt innlendri löggjöf eingöngu eða ákvæðum 2. mgr. hér að ofan og samkvæmt 77. og 78. gr. fellur niður ef börnin öðlast rétt til fjölskyldubóta eða fjölskyldugreiðslna samkvæmt löggjöf aðildarríkis vegna atvinnustarfsemi sinnar. Í því tilviki ber að líta á hlutaðeigandi einstaklinga sem aðstandendur launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings.

IV. BÁLKUR

FRAMKVÆMDARÁÐ UM FÉLAGSLEGT ÖRYGGI FARANDLAUNÞEGA

80. gr.

Skipan og starfshættir

1. Í tengslum við framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna skal starfa framkvæmdaráð um félagslegt öryggi farandlaunþega (hér eftir nefnt „framkvæmdaráðið“) skipað fulltrúum frá ríkisstjórnum allra aðildarríkjanna auk sérfræðinga sem eru fulltrúunum til ráðgjafar eftir þörfum. Fulltrúi framkvæmdastjórnar Evrópubandalaganna situr fundi framkvæmdaráðsins sem ráðgjafi.

2. Um aðstoð við sérfræðileg málefni skal framkvæmdaráðið leita til Alþjóðavinnumálaskrifstofunnar svo sem kveðið er á um í samkomulagi þess efnis milli Efnahagsbandalags Evrópu og Alþjóðavinnumálastofnunarinnar.

3. Fulltrúar framkvæmdaráðsins skulu komast að samkomulagi um reglur þess.

Ákvarðanir um túlkunaratriði sem um getur í a-lið 81. gr. skulu samþykktar samhljóða. Þær skulu birtar á tilskilinn hátt.

4. Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna skal sjá framkvæmdaráðinu fyrir skrifstofuþjónustu.

81. gr.

Hlutverk framkvæmdaráðsins

Eftirfarandi verkefni heyra undir starfssvið framkvæmdaráðsins:

a) að fjalla um allt er lýtur að framkvæmd eða túlkun ákvæða þessarar reglugerðar og annarra sem fylgja í kjölfarið, sem og samþykkta eða ráðstafana sem gerðar eru í samræmi við þær, án þess að slíkt skerði rétt hlutaðeigandi yfirvalda, stofnana og einstaklinga til að leita réttar síns samkvæmt þeirri málsmeðferð og fyrir þeim dómstólum sem kveðið er á um í löggjöf aðildarríkjanna, reglugerð þessari eða sáttmálanum;

b) að sjá um þýðingar á skjölum er varða framkvæmd þessarar reglugerðar að beiðni lögbærra yfirvalda, stofnana eða dómstóla aðildarríkjanna, og einkum þýðingar á kröfum sem lagðar eru fram af einstaklingum sem rétt gætu átt á bótum samkvæmt reglugerð þessari;

c) að stuðla að og auka samvinnu milli aðildarríkjanna í málum er lúta að almannatryggingum, einkum hvað varðar sameiginlega hagsmuni þeirra í heilbrigðis- og félagsmálum;

d) að stuðla að og auka samvinnu milli aðildarríkjanna í þeim tilgangi að flýta fyrir bótagreiðslum, einkum vegna örorku, elli og andláts (lífeyrir) samkvæmt þessari reglugerð, með því að nýta tæknilegar framfarir í stjórnunarháttum;

e) að safna saman upplýsingum sem taka þarf tillit til við gerð útreikninga um útgjöld stofnana í aðildarríkjunum samkvæmt ákvæðum þessarar reglugerðar og við samþykkt ársuppgjörs milli áðurnefndra stofnana;

f) að taka að sér önnur verkefni sem heyra undir starfssvið þess samkvæmt ákvæðum þessarar reglugerðar og annarra sem fylgja í kjölfarið eða samþykkta og ráðstafana sem gerðar kunna að vera í samræmi við þær;

g) að leggja tillögur fyrir framkvæmdastjórn Efnahagsbandalags Evrópu um frekari útfærslu síðari reglugerða og til endurskoðunar á þessari reglugerð og öðrum sem fylgja í kjölfar hennar.

V. BÁLKUR

RÁÐGJAFARNEFND UM FÉLAGSLEGT ÖRYGGI FARANDLAUNÞEGA

82. gr. (B)

Stofnsetning, skipan og starfshættir

1. Níutíu manna ráðgjafarnefnd um félagslegt öryggi farandlaunþega (hér eftir nefnd „ráðgjafarnefndin") er hér með skipuð og eru í henni eftirfarandi fulltrúar frá sérhverju aðildarríkjanna:

a) tveir fulltrúar ríkisstjórnar og verður að minnsta kosti annar þeirra að eiga sæti í framkvæmdaráðinu;

b) tveir fulltrúar stéttarfélaga;

c) tveir fulltrúar frá samtökum vinnuveitenda.

Í öllum aðildarríkjunum skal skipa varamann fyrir hvern ofangreindra hópa.

2. Ráðið skal tilnefna nefndarmenn í ráðgjafarnefndina og varamenn þeirra og skal leitast við að velja fulltrúa stéttarfélaga og samtaka vinnuveitenda þannig að þeir dreifist sem jafnast á þær greinar atvinnulífsins sem hlut eiga að máli.

Ráðið skal birta skrá með nöfnum nefndarmanna og varamanna þeirra í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins.*

3. Starfstími nefndarmanna og varamanna þeirra er tvö ár. Heimilt er að framlengja hann. Við lok starfstímans skulu nefndarmenn og varamenn halda áfram störfum uns aðrir hafa verið skipaðir í þeirra stað eða þeir skipaðir að nýju.

4. Einn af meðlimum framkvæmdaráðsins eða fulltrúi hans fer með formennsku í ráðgjafarnefndinni. Formaðurinn hefur ekki atkvæðisrétt.

5. Ráðgjafarnefndin skal koma saman einu sinni á ári hið minnsta. Formaður kallar nefndina saman, ýmist að eigin frumkvæði eða að fenginni skriflegri beiðni frá þriðjungi nefndarmanna eða fleiri. Í slíkri beiðni skulu koma fram beinar tillögur að dagskrá.

6. Við sérstakar aðstæður er ráðgjafarnefndinni heimilt að leita ráða hjá einstaklingum eða fulltrúum samtaka sem hafa víðtæka reynslu af almannatryggingum, enda liggi fyrir tillaga formanns um slíka málaleitan. Nefndin skal þar að auki eiga kost á tæknilegri aðstoð hjá Alþjóðavinnumálaskrifstofunni með sömu skilyrðum og framkvæmdaráðið, samkvæmt skilmálum samkomulags milli Efnahagsbandalags Evrópu og Alþjóðavinnumálastofnunarinnar.

7. Ráðgjafarnefndinni ber að færa rök fyrir álitsgerðum og tillögum sínum. Þær skulu samþykktar með hreinum meirihluta gildra atkvæða.

Meirihluti nefndarmanna skal setja nefndinni starfsreglur og eru þær háðar samþykki ráðsins að fengnu áliti framkvæmdastjórnar.

8. Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna skal sjá ráðgjafarnefndinni fyrir skrifstofuþjónustu.

83. gr.

Hlutverk ráðgjafarnefndarinnar

Ráðgjafarnefndin skal hafa umboð til, að beiðni framkvæmdastjórnar Evrópubandalaganna eða að frumkvæði framkvæmdaráðsins:

a) að fjalla um almennar fyrirspurnir eða fyrirspurnir um meginreglur eða vandamál sem upp kunna að koma við framkvæmd reglugerða sem samþykktar eru í samræmi við 51. gr. sáttmálans;

b) að semja álitsgerðir um þessi mál fyrir framkvæmdaráðið sem og tillögur um breytingar á reglugerðunum.

VI. BALKUR

ÝMIS ÁKVÆÐI

84. gr. (7)

Samstarf lögbærra yfirvalda

1. Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu senda hvert öðru allar aðrar upplýsingar um:

a) allar ráðstafanir sem gerðar eru við framkvæmd þessarar reglugerðar;
b) lagabreytingar sem líklegar eru til að hafa áhrif á framkvæmd þessarar reglugerðar.

2. Yfirvöld og stofnanir aðildarríkjanna skulu á virkan hátt stuðla að framkvæmd þessarar reglugerðar og ganga í öllu fram sem um þeirra eigin löggjöf væri að ræða. Slík aðstoð af hálfu aðildarríkjanna skal að jafnaði vera endurgjaldslaus. Lögbærum yfirvöldum aðildarríkjanna er þó heimilt að samþykkja endurgreiðslu vegna ákveðinna útgjalda.

3. Við framkvæmd þessarar reglugerðar er yfirvöldum og stofnunum í aðildarríkjunum heimilt að hafa bein samskipti sín í milli og við hlutaðeigandi aðila eða fulltrúa þeirra.

4. Yfirvöldum, stofnunum og dómstólum eins aðildarríkis er ekki heimilt að hafna kröfum eða öðrum skjölum sem fyrir þau eru lögð á þeirri forsendu að þau séu skrifuð á opinberri þjóðtungu annars aðildarríkis. Í slíkum tilvikum er heimilt að fara eftir ákvæðum b-liðar 81. gr.

5. a) Ef yfirvöld eða stofnanir aðildarríkis sem heyra undir þessa reglugerð eða framkvæmdarreglugerðina sem um getur í 98. gr. senda yfirvöldum eða stofnunum annars aðildarríkis persónugögn, skulu slíkar upplýsingar heyra undir ákvæði laga um verndun persónugagna sem aðildarríkið sem veitir slíkar upplýsingar setur.
Allar síðari sendingar svo og geymsla, breytingar eða eyðing gagna falla undir ákvæði löggjafar um verndun persónugagna aðildarríkisins sem veitir þeim viðtöku.
b) Notkun persónugagna í öðrum tilgangi en í tengslum við félagslegt öryggi er háð samþykki viðkomandi einstaklings eða því að vera í samræmi við reglur um meðferð slíkra gagna sem fram koma í innlendri löggjöf.

85. gr.

Undanþága frá sköttum eða skattalækkanir — Undanþága frá staðfestingu skjala

1. Allar undanþágur frá eða lækkanir á sköttum, stimpilgjöldum og lögbókunar- eða skráningargjöldum sem kveðið er á um í löggjöf eins aðildarríkis vegna vottorða eða annarra skjala sem viðkomandi yfirvöld krefjast samkvæmt löggjöf þess ríkis, skulu einnig ná til hliðstæðra gagna sem löggjöf annarra aðildarríkja eða reglugerð þessi krefjast að lögð séu fram.

2. Allar yfirlýsingar, skjöl og vottorð sem krafist er í samræmi við reglugerð þessa skulu undanþegin staðfestingu utanríkisþjónustu eða ræðismanna.

86. gr. (14)

Kröfur, yfirlýsingar eða áfrýjanir sem lagðar eru fyrir yfirvöld, stofnun eða dómstól í aðildarríki öðru en hinu lögbæra ríki

1. Allar kröfur, yfirlýsingar eða áfrýjanir sem samkvæmt löggjöf aðildarríkis hefði átt að leggja fram við yfirvöld, stofnun eða dómstól í því aðildarríki innan tiltekins tíma skulu taldar gildar ef gögnin eru lögð fram innan sama tíma við yfirvöld, stofnun eða dómstól í öðru aðildarríki. Í slíku tilviki skulu yfirvöld, stofnun eða dómstóll, sem veita viðtöku kröfu, yfirlýsingu eða áfrýjun, framsenda þar til bæru yfirvaldi, stofnun eða dómstól fyrra ríkisins þessi gögn tafarlaust, ýmist beint eða fyrir milligöngu lögbærra yfirvalda í hlutaðeigandi aðildarríki. Sá dagur þegar slíkar kröfur, yfirlýsingar eða áfrýjanir eru lagðar fyrir yfirvöld, stofnun eða dómstól í síðara aðildarríkinu telst vera eiginlegur skiladagur gagnanna til lögbærra yfirvalda, stofnunar eða dómstóls.

2. Hafi einstaklingur, sem á rétt á því samkvæmt löggjöf aðildarríkis, lagt fram umsókn um fjölskyldubætur í því ríki, jafnvel þótt ekki sé um lögbært ríki að ræða samkvæmt forgangsrétti, skal litið svo á að dagurinn sem umsóknin var fyrst lögð fram sé umsóknardagur hjá lögbæru yfirvaldi, stofnun eða dómstóli, að því tilskildu að ný umsókn sé lögð fram í aðildarríkinu sem telst lögbært ríki samkvæmt forgangsrétti af einstaklingi sem á rétt á því samkvæmt löggjöf þess ríkis. Leggja verður síðarnefndu umsóknina fram innan árs frá því að tilkynnt var um synjun fyrrnefndu umsóknarinnar eða stöðvun bótagreiðslna í fyrra aðildarríkinu.

87. gr.

Læknisskoðanir

1. Heimilt er að læknisskoðanir, sem kveðið er á um í löggjöf eins aðildarríkis, fari fram á yfirráðasvæði annars aðildarríkis, að beiðni þar til bærrar stofnunar, á stofnun á

dvalar- eða búsetustað þess einstaklings sem á rétt á bótum samkvæmt þeim skilmálum sem eru settir í framkvæmdarreglugerðinni, sem getið er í 98. gr., eða, ef ekki er unnt að beita þeim, samkvæmt þeim skilmálum sem lögbær yfirvöld hlutaðeigandi aðildarríkja hafa komið sér saman um.

2. Læknisskoðanir sem fara fram í samræmi við skilmála 1. mgr. skulu teljast hafa farið fram á yfirráðasvæði lögbæra ríkisins.

88. gr.

Yfirfærsla milli aðildarríkja á fjárhæðum sem eru greiddar í samræmi við þessa reglugerð

Með fyrirvara um ákvæði 106. gr. sáttmálans skulu yfirfærslur fjárhæða sem greiddar eru í samræmi við þessa reglugerð fylgja viðeigandi samkomulagi sem í gildi er milli hlutaðeigandi aðildarríkja þegar yfirfærslan á sér stað. Nú er ekkert slíkt samkomulag í gildi milli tveggja aðildarríkja og skulu þá lögbær yfirvöld áðurnefndra ríkja eða yfirvöld sem ábyrg eru fyrir milliríkjagreiðslum semja sín í milli um nauðsynlegar ráðstafanir til að koma slíkum yfirfærslum í kring.

89. gr.

Sérstakar ráðstafanir við framkvæmd ákveðinnar löggjafar

Sérstakar ráðstafanir við framkvæmd ákveðinnar löggjafar í einstökum aðildarríkjum eru settar fram í VI. viðauka.

90. gr. (8)

.....

91. gr.

Framlög sem krefjast má af vinnuveitendum eða fyrirtækjum sem ekki starfa í hinu lögbæra ríki

Ekki er hægt að krefja vinnuveitanda um aukin framlög á þeirri forsendu að vinnustöð hans eða skráð skrifstofa eða vinnustöð fyrirtækis hans sé á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en hins lögbæra ríkis.

92. gr.

Innheimta iðgjalda

1. Heimilt er að innheimta í einu aðildarríki iðgjöld sem greiða ber stofnun í öðru aðildarríki í samræmi við starfsreglur stjórnvalda og með þeim tryggingum og forgagnsrétti sem gilda um innheimtu iðgjalda sem greiða ber samsvarandi stofnunum í síðara ríkinu.

2. Reglur um framkvæmd ákvæða 1. mgr. skulu, að svo miklu leyti sem þörf krefur, vera háðar framkvæmdarreglugerðinni sem getið er í 98. gr. eða samkomulagi milli aðildarríkja. Slíkar framkvæmdarreglur geta einnig náð yfir reglur til að knýja á um greiðslur.

93. gr.

Réttur stofnana sem bera ábyrgð á bótum gagnvart bótaskyldum þriðja aðila

1. Fái einstaklingur greiddar bætur samkvæmt löggjöf eins aðildarríkis vegna meiðsla sem hann hlaut í öðru aðildarríki, er réttur stofnunar sem ber ábyrgð á bótagreiðslum á hendur bótaskyldum þriðja aðila háður eftirfarandi reglum:

a) ef stofnunin sem ber ábyrgð á bótunum gengur, í krafti þeirrar löggjafar sem hún starfar eftir, inn í réttarstöðu kröfuhafa gagnvart þriðja aðila, skulu slík kröfuhafaskipti viðurkennd af sérhverju aðildarríki;

b) ef áðurnefnd stofnun á beinan kröfurétt á hendur þriðja aðila, skal sá réttur viðurkenndur af sérhverju aðildarríki.

2. Ef einstaklingur fær greiddar bætur samkvæmt löggjöf eins aðildarríkis vegna meiðsla sem hann hlaut í öðru aðildarríki, skulu ákvæði áðurnefndrar löggjafar sem ákvarða hvenær vinnuveitendur eða launþegar þeirra eru undanþegnir refsiábyrgð einnig gilda um áðurnefndan einstakling eða þar til bæra stofnun.

Ákvæði 1. mgr. skulu einnig gilda um rétt stofnunarinnar sem greiðir bæturnar gagnvart vinnuveitanda eða launþegum hans í þeim tilvikum er þeir eru ekki undanþegnir ábyrgð.

3. Þegar tvö eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra hafa, samkvæmt ákvæðum 3. mgr. 36. gr. og/eða 3. mgr. 63. gr., gert með sér samkomulag um að falla frá endurgreiðslum milli stofnana sem heyra undir löggjöf þeirra, skal fara með mál er varða rétt á ábyrgan þriðja aðila samkvæmt eftirfarandi reglum:

a) þar sem stofnun í búsetu- eða dvalarríki greiðir einstaklingi bætur vegna meiðsla sem hann hefur hlotið á yfirráðasvæði þess, skal sú stofnun, samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir, notfæra sér réttinn til kröfuhafaskipta eða beinna aðgerða á hendur þriðja aðilanum sem ber ábyrgð á að veita bætur vegna meiðslanna;

b) við framkvæmd a-liðar:

i) er litið svo á að bótaþegi sé tryggður hjá stofnun á búsetu- eða dvalarstað,

og

ii) telst sú stofnun vera greiðslustofnun;

c) ákvæði 1. og 2. mgr. gilda áfram um allar bætur sem ekki falla undir áðurgreint samkomulag um að falla frá endurgreiðslum milli stofnana.

VII. BÁLKUR

BRÁÐABIRGÐA- OG LOKAÁKVÆÐI

94. gr. (7) (8) (11) (12)

Bráðabirgðaákvæði vegna launþega

1. Þessi reglugerð veitir engan rétt vegna tímabila fyrir 1. október 1972 eða fyrir þann dag er hún tók gildi á yfirráðasvæði þess aðildarríkis er í hlut á eða hluta þess.

2. Við ákvörðun á rétti til bóta samkvæmt ákvæðum þessarar reglugerðar skal taka til athugunar öll tryggingatímabil og, eftir því sem við á, starfs- eða búsetutímabil sem lokið hefur verið samkvæmt löggjöf aðildarríkis fyrir 1. október 1972 eða fyrir þann dag sem hún tók gildi á yfirráðasvæði þess aðildarríkis eða hluta þess.

3. Með fyrirvara um ákvæði 1. mgr. veitir þessi reglugerð rétt til bóta jafnvel vegna tilviks sem kom fram fyrir 1. október 1972 eða fyrir þann dag sem hún tók gildi á yfirráðasvæði hlutaðeigandi aðildarríkis eða hluta þess.

4. Allar bætur sem ekki hafa verið veittar eða sem hafa verið felldar niður um tíma vegna þjóðernis eða búsetustaðar hlutaðeigandi einstaklings, skulu greiddar eða greiðslur teknar upp að nýju, komi umsókn frá hlutaðeigandi einstaklingi um það, frá 1. október 1972 eða frá og með þeim degi sem reglugerðin tók gildi á yfirráðasvæði hlutaðeigandi aðildarríkis eða hluta þess, að því tilskildu að réttur sem áður hefur verið viðurkenndur hafi ekki þegar verið bættur með eingreiðslu.

5. Heimilt er að endurskoða rétt einstaklings til lífeyris, sem veittur hefur verið fyrir 1. október 1972 eða þann dag sem reglugerðin tók gildi á yfirráðasvæði hlutaðeigandi aðildarríkis eða hluta þess, með tilliti til ákvæða þessarar reglugerðar, komi umsókn frá hlutaðeigandi einstaklingi um það. Þetta ákvæði gildir einnig um aðrar bætur sem um getur í 78. grein.

6. Ef umsókn sú sem um getur í 4. og 5. mgr. er lögð fram innan tveggja ára frá 1. október 1972 eða frá þeim degi sem reglugerðin tók gildi á yfirráðasvæði hlutaðeigandi aðildarríkis, skulu þau réttindi, sem áunnin eru samkvæmt reglugerð þessari, gilda frá þeim degi og jafnframt skal óheimilt að beita lagaákvæðum aðildarríkis er varða missi eða takmörkun réttinda gagnvart hlutaðeigandi einstaklingum.

Sömu ákvæði gilda um beitingu þessarar reglugerðar á þeim yfirráðasvæðum sem voru innlimuð 3. október 1990 í Sambandslýðveldið Þýskaland, að því tilskildu að umsóknin sem um getur í 4. eða 5. mgr. sé lögð fram innan tveggja ára frá 1. júní 1992.

7. Ef umsókn sú sem um getur í 4. og 5. mgr. er lögð fram eftir að tveggja ára fresturinn frá 1. október 1972, eða frá þeim degi sem reglugerðin tók gildi á yfirráðasvæði hlutaðeigandi aðildarríkis, er útrunninn, gilda þau réttindi sem viðkomandi hefur ekki þegar misst eða eru ekki háð tímatakmörkunum frá þeim degi er umsóknin var lögð fram, nema í þeim tilvikum þar sem lagaákvæði aðildarríkis eru hagstæðari.

Sömu ákvæði gilda um beitingu þessarar reglugerðar á þeim yfirráðasvæðum sem voru innlimuð 3. október 1990 í Sambandslýðveldið Þýskaland, að því tilskildu að umsóknin sem um getur í 4. eða 5. mgr. sé lögð fram eftir að tveggja ára fresturinn frá 1. júní 1992 er útrunninn.

8. Þegar um er að ræða bótagreiðslur vegna sjúklinga með herslisryklungu (sclerogenic pneumoconiosis), og hlutaðeigandi stofnanir hafa ekki gert með sér samkomulag, skal 5. mgr. 57. gr. gilda um bætur í peningum vegna atvinnusjúkdóms þar sem ekki hefur verið unnt að skipta útgjöldum milli stofnananna fyrir 1. október 1972.

9. Fjölskyldugreiðslur, sem launþegar í Frakklandi eða atvinnulausir, sem fá atvinnuleysisbætur samkvæmt franskri löggjöf, fá vegna aðstandenda sem eru búsettir í öðru aðildarríki þann 15. nóvember 1989 eru greiddar áfram á því gengi, innan þeirra marka og með þeim hætti

sem tíðkast á þeim degi svo fremi sú fjárhæð er þeir fá greidda sé hærri en bæturnar sem þeir fengju frá 16. nóvember 1989 og að því tilskildu að hlutaðeigandi einstaklingar heyri undir franska löggjöf. Ekki skal taka til greina hlé sem eru skemmri en einn mánuður, né heldur tímabil þar sem greiddar eru atvinnuleysis- eða sjúkrabætur.

Hlutaðeigandi aðildarríki, eða lögbær yfirvöld þeirra, skulu gera með sér samkomulag, að fengnu áliti framkvæmdaráðsins, þar sem kveðið er á um aðferð við framkvæmd þessarar málsgreinar og einkum kostnaðarskiptingu vegna þessara bóta.

10. Á grundvelli 6. mgr. 45. gr. má endurskoða réttindi einstaklinga sem var úthlutað lífeyri áður en ákvæði 6. mgr. 45. gr. öðluðust gildi, fari þeir fram á slíkt.

95. gr. (6) (12)

Bráðabirgðaákvæði vegna sjálfstætt starfandi einstaklinga

1. Þessi reglugerð veitir engan rétt vegna tímabils fyrir 1. júlí 1982 eða fyrir þann dag sem hún kemur til framkvæmda á yfirráðasvæði hlutaðeigandi aðildarríkis eða hluta þess.

2. Við ákvörðun á rétti til bóta samkvæmt ákvæðum þessarar reglugerðar skal taka til athugunar öll tryggingatímabil og, eftir því sem við á, starfstímabil launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings eða búsetutímabil sem lokið er samkvæmt löggjöf aðildarríkis fyrir 1. júlí 1982 eða fyrir þann dag sem reglugerð þessi kemur til framkvæmda á yfirráðasvæði þess aðildarríkis eða hluta þess.

3. Með fyrirvara um 1. mgr. veitir þessi reglugerð rétt til bóta jafnvel vegna tilviks sem kom fram fyrir 1. júlí 1982 eða fyrir þann dag sem reglugerðin kom til framkvæmda á yfirráðasvæði hlutaðeigandi aðildarríkis eða hluta þess.

4. Allar bætur sem hafa ekki verið veittar eða sem hafa verið felldar niður um tíma vegna þjóðernis eða búsetustaðar hlutaðeigandi einstaklings skulu greiddar eða greiðslur teknar upp að nýju, komi umsókn frá hlutaðeigandi einstaklingi um það, frá 1. júlí 1982 eða frá því að reglugerð þessi tekur gildi á yfirráðasvæði hlutaðeigandi aðildarríkis eða hluta þess, að því tilskildu að réttur sem áður hefur verið viðurkenndur hafi ekki þegar verið bættur með eingreiðslu.

5. Heimilt er að endurskoða rétt einstaklings til lífeyris sem veittur hefur verið fyrir 1. júlí 1982 eða fyrir framkvæmd þessarar reglugerðar á yfirráðasvæði hlutaðeigandi aðildarríkis eða hluta þess, með tilliti til ákvæða þessarar reglugerðar, komi umsókn frá hlutaðeigandi einstaklingi um það. Þessi ákvæði skulu einnig gilda um aðrar bætur sem um getur í 78. grein.

6. Ef umsókn sú sem um getur í 4. og 5. mgr. er lögð fram innan tveggja ára frá 1. júlí 1982 eða innan tveggja ára frá framkvæmd þessarar reglugerðar á yfirráðasvæði hlutaðeigandi aðildarríkis, skulu þau réttindi, sem áunnin eru samkvæmt reglugerð þessari, gilda frá þeim degi og jafnframt skal óheimilt að beita lagaákvæðum aðildarríkis er varða missi eða takmörkun réttinda gagnvart hlutaðeigandi einstaklingum.

Sömu ákvæði gilda um beitingu þessarar reglugerðar á þeim yfirráðasvæðum sem voru innlimuð 3. október 1990 í Sambandslýðveldið Þýskaland, að því tilskildu að umsóknin sem um getur í 4. eða 5. mgr. sé lögð fram innan tveggja ára frá 1. júní 1992.

7. Ef umsókn sú sem um getur í 4. og 5. mgr. er lögð fram eftir að tveggja ára fresturinn frá 1. júlí 1982 eða frá framkvæmd þessarar reglugerðar á yfirráðasvæði hlutaðeigandi aðildarríkis er útrunninn gilda þau réttindi sem viðkomandi hefur ekki þegar misst eða eru ekki háð takmörkunum frá þeim degi er umsóknin var lögð fram nema í þeim tilvikum þar sem lagaákvæði aðildarríkis eru hagstæðari.

Sömu ákvæði gilda um beitingu þessarar reglugerðar á þeim yfirráðasvæðum sem voru innlimuð 3. október 1990 í Sambandslýðveldið Þýskaland, að því tilskildu að umsóknin sem um getur í 4. eða 5. mgr. sé lögð fram eftir að tveggja ára fresturinn frá 1. júní 1992 er útrunninn.

95. gr. a (11)

Bráðabirgðaákvæði vegna beitingar reglugerðar (EBE) nr. 1248/92 (1)

1. Reglugerð (EBE) nr. 1248/92 veitir ekki rétt til bóta vegna tímabila sem lokið er fyrir 1. júní 1992.

2. Tekið skal tillit til allra trygginga- eða búsetutímabila sem hefur verið lokið samkvæmt löggjöf aðildarríkis fyrir 1. júní 1992 við ákvörðun bótaréttar samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 1248/92.

3. Með fyrirvara um 1. mgr. má viðurkenna réttindi samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 1248/92 jafnvel þó að þau varði tilvik sem kom fram fyrir 1. júní 1992.

4. Endurskoða má réttindi einstaklings sem hefur verið úthlutað lífeyri fyrir 1. júní 1992, sæki hlutaðeigandi einstaklingur um slíkt, að teknu tilliti til ákvæða reglugerðar (EBE) nr. 1248/92.

---

(1) Stjtíð. EB nr. L 136, 19. 5. 1992, bls. 7.

5. Ef umsókn sem um getur í 4. mgr. er lögð fram innan tveggja ára frá 1. júní 1992 skulu réttindi sem hafa áunnist samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 1248/92 koma til framkvæmda frá þeim degi og ekki má beita ákvæðum aðildarríkis varðandi sviptingu eða takmörkun réttinda gagnvart hlutaðeigandi einstaklingi.

6. Ef umsókn sem um getur í 4. mgr. er lögð fram að liðnum tveggja ára frestinum frá 1. júní 1992 skulu réttindi sem viðkomandi hefur ekki verið sviptur eða hafa ekki fyrnst koma til framkvæmda frá þeim degi sem umsóknin var lögð fram nema þegar hagstæðari ákvæði í löggjöf aðildarríkis gilda.

95. gr. b (14)

Bráðabirgðaákvæði vegna beitingar reglugerðar (EBE) nr. 1247/92 ([1])

1. Reglugerð (EBE) nr. 1247/92 veitir engan rétt vegna tímabila sem liðin eru fyrir 1. júní 1992.

2. Við ákvörðun á rétti til bóta samkvæmt ákvæðum reglugerðar (EBE) nr. 1247/92 skal taka tillit til búsetu- og starfstímabila eða tímabila sjálfstæðrar starfsemi sem lokið hefur verið á yfirráðasvæði aðildarríkis fyrir 1. júní 1992.

3. Með fyrirvara um ákvæði 1. mgr. veitir reglugerð (EBE) nr. 1247/92 rétt jafnvel vegna tilviks sem kom fram fyrir 1. júní 1992.

4. Allar sérstakar iðgjaldsfrjálsar bætur, sem hafa ekki verið veittar, eða verið slegið á frest vegna þjóðernis hlutaðeigandi einstaklings, skulu greiddar eða greiðslur teknar upp að nýju, ef viðkomandi sækir um slíkt, og skulu greiðslurnar hefjast 1. júní 1992 hafi þessi réttur ekki þegar verið viðurkenndur og bættur með eingreiðslu.

5. Endurskoða má réttindi einstaklinga, sem hefur verið úthlutaður lífeyrir fyrir 1. júní 1992, enda leggi viðkomandi fram umsókn þar að lútandi, með hliðsjón af ákvæðum reglugerðar (EBE) nr. 1247/92.

6. Ef umsókn sem um getur í 4. og 5. mgr. er lögð fram innan tveggja ára frá 1. júní 1992, skulu þau réttindi sem áunnin eru samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 1247/92 gilda frá þeim degi, og jafnframt skal óheimilt að beita nokkrum lagaákvæðum aðildarríkis er varða missi eða takmörkun réttinda gagnvart hlutaðeigandi einstaklingum.

7. Ef umsókn sem um getur í 4. og 5. mgr. er lögð fram eftir að tveggja ára fresturinn frá 1. júní 1992 er runninn út, gilda þau réttindi sem ekki hafa þegar fallið úr gildi eða fyrnst frá þeim degi er umsóknin var lögð fram, nema í þeim tilvikum þar sem lagaákvæði aðildarríkis eru hagstæðari.

8. Beiting 1. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1247/92 má ekki leiða til niðurfellingar bótagreiðslna sem þar til bærar stofnanir aðildarríkjanna veittu fyrir 1. júní 1992 samkvæmt III. bálki reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 og 10. gr. síðarnefndu reglugerðarinnar gilda um.

9. Beiting 1. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1247/92 má ekki leiða til synjunar á umsókn um sérstakar iðgjaldsfrjálsar bætur, sem eru veittar til viðbótar við lífeyri, einstaklings er uppfyllti skilyrði fyrir úthlutun slíkra bóta fyrir 1. júní 1992, jafnvel þótt viðkomandi búi á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en lögbæra ríkisins, að því tilskildu að umsóknin sé lögð fram eigi síðar en fimm árum eftir 1. júní 1992.

10. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skal veita sérstakar iðgjaldsfrjálsar bætur, sem eru til viðbótar við lífeyri, sem hafa ekki verið veittar eða þeim slegið á frest á grundvelli búsetu hlutaðeigandi einstaklings á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en lögbæra ríkisins, enda sæki viðkomandi um það, eða hefja greiðslur á þeim að nýju frá 1. júní 1992, í fyrra tilvikinu skal miða við daginn sem veita hefði átt bæturnar og í síðara tilvikinu við þann dag sem bótagreiðslum var slegið á frest.

11. Þegar þar til bærri stofnun í aðildarríkinu þar sem viðkomandi er búsettur er heimilt að veita sérstakar iðgjaldsfrjálsar bætur, sem um getur í 2. mgr. a í 4. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71, á sama tímabili og vegna sama einstaklings á grundvelli 10. gr. a í þeirri reglugerð, og þar til bærri stofnun í öðru aðildarríki er það heimilt á grundvelli 1. til 10. mgr. þessarar greinar, getur viðkomandi einungis fengið greidda samanlagt þá bótafjárhæð sem nemur hæstu bótafjárhæð sem hann á rétt á samkvæmt annarri hvorri löggjöfinni sem um ræðir.

12. Nákvæmar reglur um beitingu 11. mgr., einkum að því er varðar beitingu ákvæða í löggjöf eins eða fleiri aðildarríkja um lækkun, tímabundna niðurfellingu eða afturköllun þeirra bóta sem um getur í þeirri málsgrein, og hvað varðar úthlutun ýmiss konar viðbótarfjárhæða, skulu settar með ákvörðun framkvæmdaráðsins um félagslegt öryggi farandlaunþega og eftir atvikum með samhljóða samkomulagi hlutaðeigandi aðildarríkja eða lögbærra yfirvalda þeirra.

96. gr.

Samningar um endurgreiðslur milli stofnana

Samningar sem hafa verið gerðir, samkvæmt 36. (3. mgr.), 63. (3. mgr.) og 70. gr. (3. mgr.), fyrir 1. júlí 1982 gilda á sama hátt um þá einstaklinga sem felldir voru undir gild-

([1]) Stjtíð. EB nr. L 136, 19. 5. 1992, bls. 1.

issvið reglugerðarinnar frá og með þeim degi, nema fram komi mótbárur frá einhverju samningsríkjanna.

Aðeins skal tekið tillit til þessara mótmæla ef lögbær yfirvöld þess aðildarríkis senda lögbærum yfirvöldum hins aðildarríkisins (eða ríkjanna) sem á hlut að máli skriflega umkvörtun fyrir 1. október 1983. Afrit af þessum upplýsingaskiptum skal sent til framkvæmdaráðsins.

97. gr.

Tilkynningar varðandi sérstök ákvæði

1. Tilkynningar þær sem um getur í j-lið 1. gr., í 5. gr. og í 2. mgr. 8. gr. skulu sendar forseta ráðs Evrópubandalaganna. Í þeim skal koma fram hvaða dag hlutaðeigandi lög og kerfi öðlast gildi eða, þegar um er að ræða tilkynningar þær sem um getur í j-lið 1. gr., frá hvaða degi skuli beita reglugerð þessari gagnvart þeim kerfum sem tilgreind eru í yfirlýsingum aðildarríkjanna.

2. Tilkynningar sem berast samkvæmt 1. mgr. skulu birtar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*.

98. gr.

Framkvæmdarreglugerð

Í annarri reglugerð skal kveða á um leiðir við framkvæmd þessarar reglugerðar.

I. VIÐAUKI (A) (B) (8) (9) (13) (14) (15)

EINSTAKLINGAR SEM REGLUGERÐIN NÆR TIL

I. **Launþegar og/eða sjálfstætt starfandi einstaklingar** (ii- og iii-liðir í a-lið 1. gr.)

A. BELGÍA

Á ekki við.

B. DANMÖRK

1. Sá einstaklingur sem vegna starfs síns sem launþegi heyrir undir:

   a) löggjöf um vinnuslys og atvinnusjúkdóma fyrir tímabilið fram að 1. september 1977;

   b) löggjöf um viðbótarlífeyri launþega (arbejdsmarkedets tillægspension, ATP) fyrir tímabilið sem hefst þann 1. september 1977 eða síðar, telst launþegi í skilningi ii-liðar í a-lið 1. gr. reglugerðarinnar.

2. Sá einstaklingur sem samkvæmt löggjöf um dagpeninga vegna veikinda eða meðgöngu og fæðingar á rétt á slíkum bótum vegna annarra tekna en launa telst sjálfstætt starfandi einstaklingur í skilningi ii-liðar í a-lið 1. gr. reglugerðarinnar.

C. ÞÝSKALAND

Ef þar til bær stofnun sem greiðir fjölskyldubæturnar samkvæmt 7. kafla III. bálks reglugerðarinnar er þýsk, þá merkir í skilningi ii-liðar í a-lið 1. gr. reglugerðarinnar:

a) hugtakið „launþegi“ einstakling sem er skyldutryggður gagnvart atvinnuleysi eða hvern þann sem vegna slíkra trygginga þiggur bætur í peningum eða aðrar sambærilegar bætur frá sjúkratryggingum;

b) hugtakið „sjálfstætt starfandi einstaklingur“ hvern þann sem starfar sjálfstætt og ber skylda til:

   — að taka þátt í eða greiða iðgjöld til ellitrygginga í kerfi fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga, eða

   — taka þátt í tryggingakerfi sem fellur undir skyldutryggingakerfið.

D. SPÁNN

Á ekki við.

E. FRAKKLAND

Ef frönsk stofnun ber ábyrgð á að greiða fjölskyldubæturnar samkvæmt 7. kafla í III. bálki reglugerðarinnar:

1. merkir hugtakið „launþegi“ í skilningi ii-liðar í a-lið 1. gr. reglugerðarinnar hvern þann sem er skyldutryggður samkvæmt grein L 311-2 í almannatryggingalögunum og fullnægir lágmarksskilyrðum sem sett eru fyrir ráðningu eða launum og kveðið er á um í grein L 313-1 í sömu lögum til að fá sjúkra-, meðgöngu og fæðingar- og örorkubætur greiddar í peningum, eða þann sem þiggur þessar bætur;

2. merkir hugtakið „sjálfstætt starfandi einstaklingur“ í skilningi ii-liðar í a-lið 1. gr. reglugerðarinnar hvern þann sem starfar á eigin vegum og ber skylda til að taka þátt í og greiða iðgjöld til kerfis ellitrygginga sjálfstætt starfandi einstaklinga.

F. GRIKKLAND

1. Einstaklingar sem tryggðir eru samkvæmt OGA- kerfinu og starfa eingöngu sem launþegar eða sem heyra eða hafa heyrt undir löggjöf annars aðildarríkis og eru eða hafa verið launþegar í skilningi a-liðar 1. gr. reglugerðarinnar teljast launþegar í skilningi iii-liðar í a-lið 1. gr. reglugerðarinnar.

2. Vegna fjölskyldugreiðslna teljast einstaklingar sem vísað er til í i- og iii-lið a-liðar 1. gr. reglugerðarinnar launþegar í skilningi ii-liðar í a-lið 1. gr. reglugerðarinnar.

G. ÍRLAND

1. Einstaklingur sem er skyldutryggður eða tryggður frjálsum tryggingum samkvæmt 5. og 37. þætti almannatryggingalaganna (Consolidation) frá 1981 telst launþegi í skilningi ii-liðar í a-lið 1. gr. reglugerðarinnar.

2. Einstaklingur sem er skyldutryggður eða tryggður frjálsri tryggingu samkvæmt ákvæðum 17. þáttar A í almannatryggingalögunum (Social Welfare (Consolidation) Act) frá 1981 telst vera sjálfstætt starfandi einstaklingur í skilningi ii-liðar í a-lið 1. gr. reglugerðarinnar.

H. ÍTALÍA

Á ekki við.

I. LÚXEMBORG

Á ekki við.

J. HOLLAND

Einstaklingur sem leggur stund á starf eða fæst við starfsemi án þess að ráðningarsamningur sé fyrir hendi telst sjálfstætt starfandi einstaklingur í skilningi ii-liðar í a-lið reglugerðarinnar.

K. AUSTURRÍKI

Á ekki við.

L. PORTÚGAL

Á ekki við.

M. FINNLAND

Einstaklingur sem er launþegi eða sjálfstætt starfandi í skilningi löggjafar um starfstengt lífeyriskerfi telst með sama hætti launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur í skilningi ii-liðar í a-lið 1. gr. reglugerðarinnar.

N. SVÍÞJÓÐ

Einstaklingur sem er launþegi eða sjálfstætt starfandi í skilningi löggjafar um vinnuslysatryggingar telst með sama hætti launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur í skilningi ii-liðar í a-lið 1. gr. reglugerðarinnar.

O. BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Einstaklingur sem er „launþegi" (employed earner) eða „sjálfstætt starfandi" (self-employed earner) í skilningi löggjafar Stóra-Bretlands eða Norður-Írlands telst með sama hætti launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur í skilningi ii-liðar í a-lið 1. gr. reglugerðarinnar. Einstaklingur, sem samkvæmt löggjöf Gíbraltar á rétt á fjárframlagi sem „launþegi" (employed earner) eða „sjálfstætt starfandi einstaklingur" (self-employed earner), telst með sama hætti launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur í skilningi ii-liðar í a-lið 1. gr. reglugerðarinnar.

II. **Aðstandendur** (Annar málsliður f-liðar 1. gr. reglugerðarinnar)

A. BELGÍA

Á ekki við.

B. DANMÖRK

Þegar ákvarða á hvort réttur til aðstoðar vegna veikinda eða meðgöngu og fæðingar sé fyrir hendi samkvæmt a-lið 1. mgr. 22. gr. og 31. gr. reglugerðarinnar merkir hugtakið „aðstandandi":

1. maki launþega, sjálfstætt starfandi einstaklings eða einstaklings sem á rétt á aðstoð samkvæmt skilmálum reglugerðarinnar hafi makinn ekki þegar slíkan rétt samkvæmt skilmálum reglugerðarinnar; eða

2. barn undir 18 ára aldri í umsjá einstaklings sem hefur slíkan rétt samkvæmt skilmálum reglugerðarinnar.

C. ÞÝSKALAND

Á ekki við.

D. SPÁNN

Á ekki við.

E. FRAKKLAND

Hugtakið „aðstandandi“ merkir hvern þann einstakling sem getið er í grein L 512-3 í almannatryggingalögunum.

F. GRIKKLAND

Á ekki við.

G. ÍRLAND

Þegar ákvarða á rétt til aðstoðar vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar samkvæmt reglugerðinni merkir hugtakið „aðstandandi“ hvern þann sem telst vera á framfæri launþegans eða hins sjálfstætt starfandi einstaklings í skilningi heilbrigðislaganna frá 1947–1970 *(Health Acts 1947–1970)*.

H. ÍTALÍA

Á ekki við.

I. LÚXEMBORG

Á ekki við.

J. HOLLAND

Á ekki við.

K. AUSTURRÍKI

Á ekki við.

L. PORTÚGAL

Á ekki við.

M. FINNLAND

Þegar ákvarða á rétt til aðstoðar samkvæmt ákvæðum 1. kafla III. bálks í reglugerðinni merkir „aðstandandi“ maki eða barn samkvæmt skilgreiningu í sjúkratryggingalöggjöfinni.

N. SVÍÞJÓÐ

Þegar ákvarða á rétt til aðstoðar samkvæmt ákvæðum 1. kafla III. bálks í reglugerðinni merkir „aðstandandi“ maki eða barn yngra en 18 ára.

O. BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Þegar ákvarða á rétt til aðstoðar hefur orðið „aðstandandi“ eftirfarandi merkingu:

1. að því er varðar löggjöf Stóra-Bretlands eða Norður-Írlands:

1) maki, að því tilskildu:

a) að hann, hvort sem hann er launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur, eða annar sem hefur þennan rétt samkvæmt reglugerðinni:

i) búi með makanum; eða

ii) leggi til framfærslu makans;

og að

b) maki:

i) hafi ekki tekjur sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur eða bótarétt samkvæmt reglugerðinni; eða

ii) fái ekki bætur eða lífeyri frá almannatryggingum á grundvelli tryggingar maka;

2) einstaklingur sem hefur fyrir barni að sjá, að því tilskildu að:

a) hann, hvort sem hann er launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur, eða á rétt á bótum samkvæmt reglugerðinni:

i) sé í sambúð með viðkomandi; eða

ii) leggi til framfærslu viðkomandi;

og að

b) hann:

i) hafi ekki tekjur sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur eða bótarétt samkvæmt reglugerðinni; eða

ii) fái ekki bætur eða lífeyri frá almannatryggingum á grundvelli eigin tryggingar;

3) barn sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur eða annar einstaklingur sem á rétt á bótum samkvæmt reglugerðinni fær eða gæti fengið greiddar barnabætur með.

2. Að því er varðar löggjöf Gíbraltar:

einstaklingur sem er á framfæri annars samkvæmt reglum um sjúkratryggingakerfi fyrir hópa (*Group Practice Medical Scheme Ordinance*) frá 1973.

II. VIÐAUKI (A) (B) (8) (10) (15)

(j- og u-liður 1. gr. reglugerðarinnar)

I. **Sérstök bótakerfi fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga sem undanþegin eru ákvæðum reglugerðarinnar samkvæmt fjórðu undirgrein j-liðar 1. gr.**

A. BELGÍA
Á ekki við.

B. DANMÖRK
Á ekki við.

C. ÞÝSKALAND
Trygginga- og félagsmálastofnanir (Versicherungs- und Versorgungswerke) lækna, tannlækna, dýralækna, lyfsala, málafærslumanna, lögfræðinga, einkaleyfishafa, (Patentanwälte), lögbókenda, endurskoðenda (Wirtschaftprüfer), skattaráðgjafa (Steuerbevollmächtigte), hafnsögumanna (Seelotsen) og arkitekta, samkvæmt löggjöf hvers fylkis (Länder), eftir því sem við á, og aðrar trygginga- og félagsmálastofnanir, sér í lagi félagsmálasjóðir (Fürsorgeeinrichtungen) og viðbótarskiptisjóður (erweiterte Honorarverteilung).

D. SPÁNN

1. Frjálsir lífeyrissjóðir, sem koma til uppbótar eða viðbótar almannatryggingum, í umsjá stofnana sem falla undir almenn lög um almannatryggingar frá 6. desember 1941 og reglugerð þeirra frá 26. maí 1943:

   a) að því er varðar bætur sem koma til uppbótar eða viðbótar almannatryggingum, eða

   b) að því er varðar gagnkvæm tryggingasamtök sem falla ekki undir ákvæði í 7. lið sjötta bráðabirgðaákvæðis almennu laganna um almannatryggingar frá 30. maí 1974 og koma þar af leiðandi ekki í stað stofnana í lögbundna almannatryggingakerfinu.

2. Lífeyrissjóðir og/eða sjóðir sem veita félagslega aðstoð eða stunda góðgerðarstarfsemi falla ekki undir almennu lögin um almannatryggingar eða lögin frá 6. desember 1941.

E. FRAKKLAND

1. Sjálfstætt starfandi einstaklingar utan landbúnaðargeirans:

   a) Viðbótarkerfi vegna ellilífeyris og bótakerfi trygginga sjálfstætt starfandi einstaklinga vegna örorku og andláts eins og um getur í almannatryggingalögunum, greinum L 658, L 659, L 663-11, L 663-12, L 682 og L 683-1.

   b) Þær viðbótarbætur sem getið er um í 9. gr. laga nr. 66.509 frá 12. júlí 1966.

2. Sjálfstætt starfandi einstaklingar í landbúnaði:
   Þær tryggingar sem kveðið er á um í landbúnaðarlögunum, greinum 1049 og 1234.19, þ.e. annars vegar vegna sjúkdóma og meðgöngu og fæðingar og elli og hins vegar vinnuslysa- og atvinnusjúkdóma sjálfstætt starfandi einstaklinga í landbúnaði.

F. GRIKKLAND
Á ekki við.

G. ÍRLAND
Á ekki við.

H. ÍTALÍA
Á ekki við.

I. LÚXEMBORG

Á ekki við.

J. HOLLAND

Á ekki við.

K. AUSTURRÍKI

Tryggínga- og félagsmálastofnanir (Versicherungs- und Versorgungswerke), „félagsmálasjóðir" (Fürsorgeeinrichtungen) og viðbótarskiptisjóður (erweitere Honoraverteilung) fyrir lækna, dýralækna, málafærslumenn og lögfræðinga, og verkfræðinga (Ziviltechniker).

L. PORTÚGAL

Á ekki við.

M. FINNLAND

Á ekki við.

N. SVÍÞJÓÐ

Á ekki við.

O. BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Á ekki við.

II. **Sérstakar greiðslur vegna barnsburðar eða ættleiðingar er falla ekki undir gildissvið reglugerðarinnar samkvæmt i-lið í u-lið 1. gr.**

A. BELGÍA

a) Greiðsla vegna barnsburðar.

b) Greiðsla vegna ættleiðingar (prime d'adoption).

B. DANMÖRK

Engar.

C. ÞÝSKALAND

Engar.

D. SPÁNN

Engar.

E. FRAKKLAND

a) Greiðsla vegna ungbarna að þriggja mánaða aldri.

b) Greiðsla vegna ættleiðingar (allocation d'adoption).

F. GRIKKLAND

Engar.

G. ÍRLAND

Engar.

H. ÍTALÍA

Engar.

I. LÚXEMBORG

a) meðgöngugreiðsla;

b) greiðsla vegna barnsburðar.

J. HOLLAND

Engar.

K. AUSTURRÍKI

Almennur hluti greiðslu vegna barnsburðar.

L. PORTÚGAL

Engar.

M. FINNLAND

Heildarstuðningur vegna meðgöngu og fæðingar eða eingreiðslustyrkur vegna meðgöngu og fæðingar samkvæmt löggjöf um styrki vegna meðgöngu og fæðingar.

N. SVÍÞJÓÐ

Engar.

O. BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Engar.

III. **Sérstakar bætur sem eru ekki iðgjaldsskyldar í skilningi 2. mgr. b í 4. gr. og falla ekki undir gildissvið reglugerðarinnar**

A. BELGÍA

Engar.

B. DANMÖRK

Engar.

C. ÞÝSKALAND

a) Bætur sem eru greiddar fötluðu fólki, einkum blindum, samkvæmt löggjöf fylkja (Länder).

b) Félagslegar viðbætur samkvæmt lögum frá 28. júní 1990 um jöfnun lífeyris.

D. SPÁNN

Engar.

E. FRAKKLAND

Engar.

F. GRIKKLAND

Engar.

G. ÍRLAND

Engar.

H. ÍTALÍA

Engar.

I. LÚXEMBORG

Engar.

J. HOLLAND

Engar.

K. AUSTURRÍKI

Bætur greiddar fötluðum og þeirra sem þarfnast umönnunar samkvæmt alríkislöggjöfinni (Bundesländer).

L. PORTÚGAL
Engar.

M. FINNLAND
Engar.

N. SVÍÞJÓÐ
Engar.

O. BRESKA KONUNGSRÍKIÐ
Engar.

II. VIÐAUKI a (B) (10) (12) (13) (14) (15)

SÉRSTAKAR IÐGJALDSFRJÁLSAR BÆTUR

(10. gr. a í reglugerðinni)

A. BELGÍA

a) Greiðslur til fatlaðra einstaklinga (lög frá 27. febrúar 1987).

b) Tekjutrygging aldraðra einstaklinga (lög frá 1. apríl 1969).

c) Lágmarksfjölskyldubætur (lög frá 20. júlí 1971).

B. DANMÖRK

a) Föst endurhæfingargreiðsla veitt samkvæmt félagsmálalöggjöf til framfærslu einstaklinga sem eru í endurhæfingu.

b) Útgjöld lífeyrisþega vegna húsnæðis (lög um einstaklingsaðstoð vegna húsnæðis (lov om individuel boligstøtte), steypt saman með lögum nr. 204 frá 29. mars 1995.).

C. ÞÝSKALAND

Engar.

D. SPÁNN

a) Bætur samkvæmt lögum um félagslega síblöndun fatlaðra einstaklinga (lög nr. 13/82 frá 7. apríl 1982).

b) Bætur í peningum til aðstoðar öldruðum og óvinnufærum öryrkjum (konungsúrskurður nr. 2620/81 frá 24. júlí 1981).

c) Örorkulífeyrir, eftirlaunalífeyrir og barnabætur sem eru ekki iðgjaldsskyld eins og kveðið er á um í 132. (1. mgr.), 136. a, 137. a, 138. a, 154. a, 155. a, 156. a, 167, 168 (2. mgr.), 169 og 170. gr. almennu laganna um félagslegt öryggi, eins og þeim var breytt með lögum nr. 26/90 frá 20. desember 1990 um stofnun almannatryggingabóta sem eru ekki iðgjaldsskyldar.

E. FRAKKLAND

a) Viðbótargreiðslur úr innlenda einingarsjóðnum (lög frá 30. júní 1956).

b) Greiðslur til fullorðinna fatlaðra einstaklinga (lög frá 30. júní 1975).

c) Sérstakar greiðslur (lög frá 10. júlí 1952).

F. GRIKKLAND

a) Sérstakar bætur til aldraðra (lög 1296/82).

b) Barnagreiðslur til mæðra sem ekki stunda vinnu og eiga eiginmenn sem gegna herþjónustu (lög 1483/84, 1. mgr. 23. gr.).

c) Barnagreiðslur til mæðra sem ekki stunda vinnu og eiga eiginmenn sem sitja í fangelsi (lög 1483/84, 2. mgr. 23. gr.).

d) Greiðslur til einstaklinga sem þjást af meðfæddu rauðaleysandi blóðlosi (lagaúrskurður 321/69) (sameiginlegur ráðherraúrskurður G4a/F.222/oik.2204).

e) Greiðslur til daufdumbra (undantekningarlög 421/37) (sameiginlegur ráðherraúrskurður G4b/F.422/oik.2205).

f) Greiðslur til alvarlega fatlaðra einstaklinga (lagaúrskurður 162/73) (sameiginlegur ráðherraúrskurður G4a/F.225/oik.161).

g) Greiðslur til krampahneigðra einstaklinga (lagaúrskurður 162/72) (sameiginlegur ráðherraúrskurður G4a/F.224/oik.2207).

h) Greiðslur vegna alvarlegrar andlegrar fötlunar (lagaúrskurður 162/73) (sameiginlegur ráðherraúrskurður G4b/F.423/oik.2208).

i) Greiðslur til blindra (lög 958/79) (sameiginlegur ráðherraúrskurður G4b/F.421/oik.2209).

G. ÍRLAND

a) Atvinnuleysisaðstoð (Social Welfare (Consolidation) Act frá 1981, 2. kafli III. hluta).

b) Elli- og blindralífeyrir (ekki iðgjaldsskylt) (Social Welfare (Consolidation) Act frá 1981, 3. kafli III. hluta).

c) Ekkna- og munaðarleysingjalífeyrir (ekki iðgjaldsskylt) (Social Welfare (Consolidation) Act frá 1981, 4. kafli III. hluta).

d) Greiðslur til einstæðra foreldra (Social Welfare Act frá 1990, III. hluti).

e) Umönnunargreiðslur (Social Welfare Act frá 1990, IV. hluti).

f) Tekjuauki vegna fjölskyldu (Social Welfare Act, 1984, III. hluti).

g) Framfærslugreiðslur til fatlaðra einstaklinga (Health Act frá 1970, 69. þáttur).

h) Ferðastyrkur (Health Act frá 1970, 61. þáttur).

i) Framfærslugreiðslur til þeirra sem þjást af smitsjúkdómum (Health Act frá 1947, 5. þáttur og 5. tölul. 44. þáttar).

j) Greiðslur vegna heimaumönnunar (Health Act frá 1970, 61. þáttur).

k) Blindrastyrkur (Blind Persons Act frá 1920, 49. kafli).

l) Greiðslur vegna endurhæfingar fatlaðra einstaklinga (Health Act frá 1970, 68., 69. og 72. þáttur).

H. ÍTALÍA

a) Félagslegur lífeyrir til fólks án tekna (lög nr. 153 frá 30. apríl 1969).

b) Lífeyrir og greiðslur til óbreyttra borgara sem eru fatlaðir eða öryrkjar (lög nr. 118 frá 30. mars 1974, nr. 18 frá 11. febrúar 1980 og nr. 508 frá 23. nóvember 1988).

c) Lífeyrir og greiðslur til daufdumbra (lög nr. 381 frá 26. maí 1970 og nr. 508 frá 23. nóvember 1988).

d) Lífeyrir og greiðslur til óbreyttra borgara sem eru blindir (lög nr. 382 frá 27. maí 1970 og nr. 508 frá 23. nóvember 1988).

e) Bætur til viðbótar lágmarkslífeyri (lög nr. 218 frá 4. apríl 1952, nr. 638 frá 11. nóvember 1983 og nr. 407 frá 29. desember 1990).

f) Bætur til viðbótar greiðslum vegna fötlunar (lög nr. 222 frá 12. júní 1984).

g) Mánaðargreiðslur vegna viðvarandi persónulegrar aðstoðar við óvinnufæra lífeyrisþega (lög nr. 222 frá 12. júní 1984).

I. LÚXEMBORG

a) Sérstakar greiðslur vegna alvarlegrar fötlunar (lög frá 16. apríl 1979).

b) Greiðslur vegna meðgöngu og fæðingar (lög frá 30. apríl 1980).

J. HOLLAND

Engar.

K. AUSTURRÍKI

a) Uppbót (sambandslög frá 9. september 1955 um almannatryggingar — ASVG, sambandslög frá 11. október 1978 um almannatryggingar fyrir þá sem starfa við viðskipti og verslun — GSVG og sambandslög frá 11. október 1978 um almannatryggingar fyrir bændur — BSVG).

b) Umönnunargreiðslur (Pflegegeld) samkvæmt austurrísku sambandslögunum um umönnunargreiðslur (Bundespflegegeldgesetz), þó að frátöldum umönnunargreiðslum sem slysatryggingastofnanir greiða ef vinnuslys eða atvinnusjúkdómur veldur fötlun.

L. PORTÚGAL

(a) Iðgjaldsfrjálsar fjölskyldugreiðslur (lagaúrskurður nr. 160/80 frá 27. maí 1980).

b) Greiðslur til mæðra með barn á brjósti (lagaúrskurður nr. 160/80 frá 27. maí 1980).

c) Viðbótargreiðslur vegna fatlaðra barna og ungs fólks (lagaúrskurður nr. 160/80 frá 27. maí 1980).

d) Greiðslur vegna sérskólasóknar (lagaúrskurður nr. 160/80 frá 27. maí 1980).

e) Iðgjaldsfrjáls munaðarleysingjalífeyrir (lagaúrskurður nr. 160/80 frá 27. maí 1980).

f) Iðgjaldsfrjáls örorkulífeyrir (lagaúrskurður nr. 464/80 frá 13. október 1980).

g) Iðgjaldsfrjáls ellilífeyrir (lagaúrskurður nr. 464/80 frá 13. október 1980).

h) Viðbótarlífeyrir vegna alvarlegrar örorku (lagaúrskurður nr. 160/80 frá 27. maí 1980).

i) Iðgjaldsfrjáls ekknalífeyrir (reglugerðarúrskurður nr. 52/81 frá 11. nóvember 1981).

M. FINNLAND

a) Greiðslur vegna umönnunar barna (Lög um greiðslur vegna umönnunar barna, 444/69).

b) Greiðslur til fatlaðra (Lög um greiðslur til fatlaðra, 124/88).

c) Húsnæðisgreiðslur til lífeyrisþega (Lög um húsnæðisgreiðslur til lífeyrisþega, 591/78).

d) Grunngreiðslur vegna atvinnuleysis (Lög um greiðslur vegna atvinnuleysis, 602/84) ef viðkomandi uppfyllir ekki samsvarandi skilyrði um tekjutengdar greiðslur vegna atvinnuleysis.

N. SVÍÞJÓÐ

a) Húsnæðisuppbót sveitarfélags á grunnlífeyri (Lög 1962: 392, endurprentuð 1976: 1014).

b) Greiðslur til fatlaðra sem greiðast ekki lífeyrisþega (Lög 1962: 381, endurprentuð 1982: 120).

c) Umönnunargreiðslur vegna fatlaðra barna (Lög 1962: 381, endurprentuð 1982: 120).

O. BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

a) ...

b) Umönnunargreiðslur vegna öryrkja (almannatryggingalög 1975 frá 20. mars 1975, 37. þáttur og almannatryggingalög 1975 (Norður-Írland) frá 20. mars 1975, 37. þáttur).

c) Fjölskylduuppbót (almannatryggingalög 1986 frá 25. júlí 1986, 20. til 22. þáttur og almannatryggingareglur 1986 (Norður-Írland) frá 5. nóvember 1986, 21. til 23. gr.).

d) Umönnunargreiðslur (almannatryggingalög 1975 frá 20. mars 1975, 35. þáttur og almannatryggingalög 1975 (Norður-Írland) frá 20. mars 1975, 35. þáttur).

e) Tekjuuppbót (almannatryggingalög 1986 frá 25. júlí 1986, 20. til 23. þáttur og almannatryggingareglur 1986 (Norður-Írland) frá 5. nóvember 1986, 21. til 28. gr.).

f) Framfærslugreiðslur til fatlaðra einstaklinga (lög um framfærslu- og atvinnugreiðslur til fatlaðra 1991 frá 27. júní 1991, 1. þáttur og reglur um framfærslu- og atvinnugreiðslur til fatlaðra 1991 (Norður-Írland) frá 24. júlí 1991, 3. gr.).

g) Atvinnugreiðslur til fatlaðra einstaklinga (lög um framfærslu- og atvinnugreiðslur til fatlaðra 1991 frá 27. júní 1991, 6. þáttur og reglur um framfærslu- og atvinnugreiðslur til fatlaðra 1991 (Norður-Írland) frá 24. júlí 1991, 8. gr.).

h) Tekjutengdar greiðslur fyrir fólk í atvinnuleit (lög um fólk í atvinnuleit 1995 (Jobseekers Act 1995), frá 28. júní 1995, ii-liður í d-lið 2. liðar og 3. liður í I. þætti, og reglur um fólk í atvinnuleit (Jobseekers Order 1995) (Norður-Írland), 18. október 1995, ii-liður í d-lið 2. mgr. 3. gr. og 5. gr.).

III. VIÐAUKI (A) (B) (6) (7) (12) (14) (15)

ÁKVÆÐI SAMNINGA UM FÉLAGSLEGT ÖRYGGI SEM GILDA ÁFRAM ÞRÁTT FYRIR 6. GR. REGLUGERÐARINNAR — ÁKVÆÐI SAMNINGA UM FÉLAGSLEGT ÖRYGGI SEM GILDA EKKI UM ALLA ÞÁ EINSTAKLINGA SEM REGLUGERÐIN NÆR TIL

(c-liður 2. mgr. 7. gr. og 3. mgr. 3. gr. reglugerðarinnar)

Almennar athugasemdir

1. Þar sem í viðauka þessum er vísað til ákvæða annarra samninga skulu vísanir í samsvarandi ákvæði þessarar reglugerðar koma í stað þessara vísana, nema ákvæði samninga þeirra sem í hlut eiga komi sjálf fram í viðaukanum.

2. Uppsagnarákvæði í samningi um félagslegt öryggi gilda einnig um þau ákvæði samningsins sem tekin hafa verið upp í viðauka þennan.

A. **Ákvæði samninga um félagslegt öryggi sem gilda áfram þrátt fyrir 6. gr. reglugerðarinnar.** (c-liður 2. mgr. 7. gr. reglugerðarinnar)

1. BELGÍA – DANMÖRK
   Enginn samningur.

2. BELGÍA – ÞÝSKALAND

   a) Ákvæði 3. og 4. gr. lokabókunar frá 7. desember 1953 við almenna samninginn frá þeim degi, í þeirri gerð sem fram kemur í viðbótarbókun frá 10. nóvember 1960.

   b) Viðbótarsamningur nr. 3 frá 7. desember 1957 við almenna samninginn frá þeim degi, í þeirri gerð sem fram kemur í viðbótarbókun frá 10. nóvember 1960 (lífeyrisgreiðslur fyrir tímabil á undan gildistöku almenna samningsins).

3. BELGÍA – SPÁNN
   Engin.

4. BELGÍA – FRAKKLAND

   a) Ákvæði 13., 16. og 23. gr. viðbótarsamnings frá 17. janúar 1948 við almenna samninginn frá þeim degi (um menn í námuvinnu og sambærilegum störfum).

   b) Bréfaskipti frá 27. febrúar 1953 (um beitingu 2. mgr. 4. gr. almenna samningsins frá 17. janúar 1948).

   c) Bréfaskipti frá 29. júlí 1953 um greiðslur til aldraðra launþega.

5. BELGÍA – GRIKKLAND
   Ákvæði 2. mgr. 15. gr., 2. mgr. 35. gr. og 37. gr. almenna samningsins frá 1. apríl 1958.

6. BELGÍA – ÍRLAND
   Enginn samningur.

7. BELGÍA – ÍTALÍA
   Ákvæði 29. gr. samningsins frá 30. apríl 1948.

8. BELGÍA – LÚXEMBORG

   Ákvæði 2. og 4. gr. samningsins frá 27. október 1971 (almannatryggingar handan hafs).

9. BELGÍA – HOLLAND
   Ákvæði 2. og 4. gr. samningsins frá 4. febrúar 1969 (starf handan hafs).

10. BELGÍA – AUSTURRÍKI

a) Ákvæði 4. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 4. apríl 1977 að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) Ákvæði III. liðar í lokabókun við framangreindan samning að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

11. BELGÍA – PORTÚGAL

Ákvæði 1. og 5. gr. samningsins frá 13. janúar 1965 (almannatryggingar launþega í Belgísku Kongó og Rúanda-Úrúndí), samkvæmt orðalagi samningsins sem gerður var með bréfaskiptum frá 18. júní 1982.

12. BELGÍA – FINNLAND

Enginn samningur.

13. BELGÍA – SVÍÞJÓÐ

Enginn samningur.

14. BELGÍA – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Engin.

15. DANMÖRK – ÞÝSKALAND

a) Ákvæði 15. liðar lokabókunar samningsins um félagslegar tryggingar frá 14. ágúst 1953.

b) Viðbótarsamningur frá 14. ágúst 1953 við áðurnefndan samning.

16. DANMÖRK – SPÁNN

Enginn samningur.

17. DANMÖRK – FRAKKLAND

Engin.

18. DANMÖRK – GRIKKLAND

Enginn samningur.

19. DANMÖRK – ÍRLAND

Enginn samningur.

20. DANMÖRK – ÍTALÍA

Enginn samningur.

21. DANMÖRK – LÚXEMBORG

Enginn samningur.

22. DANMÖRK – HOLLAND

Enginn samningur.

23 DANMÖRK – AUSTURRÍKI

a) Ákvæði 4. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 16. júní 1987 að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) Ákvæði I. liðar í lokabókun við framangreindan samning að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

24. DANMÖRK – PORTÚGAL

Enginn samningur.

25. DANMÖRK – FINNLAND

Ákvæði 10. gr. samnings Norðurlanda um félagslegt öryggi frá 15. júní 1992.

26. DANMÖRK – SVÍÞJÓÐ

Ákvæði 10. gr. samnings Norðurlanda um félagslegt öryggi frá 15. júní 1992.

27. DANMÖRK – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Engin.

28. ÞÝSKALAND – SPÁNN

Ákvæði 1. mgr. 4. gr. og 2. mgr. 45. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 4. desember 1973.

29. ÞÝSKALAND – FRAKKLAND

a) Ákvæði 1. mgr. 11. gr., önnur málsgrein 16. gr. og 19. gr. almenna samningsins frá 10. júlí 1950.

b) Ákvæði 9. gr. viðbótarsamnings nr. 1 frá 10. júlí 1950 við almenna samninginn frá þeim degi (um menn í námuvinnu og sambærilegum störfum).

c) Viðbótarsamningur nr. 4 frá 10. júlí 1950 við almenna samninginn frá þeim degi, í þeirri gerð sem fram kemur í viðbótarþætti nr. 2 frá 18. júní 1955.

d) Ákvæði I. og III. bálks viðbótarþáttar nr. 2 frá 18. júní 1955.

e) Ákvæði 6., 7. og 8. tölul. í almennu bókuninni frá 10. júlí 1950 við almenna samninginn frá þeim degi.

f) Ákvæði II., III. og IV. bálks samnings frá 20. desember 1963 (um félagslegt öryggi í Saarlandi).

30. ÞÝSKALAND – GRIKKLAND

a) Ákvæði 2. mgr. 5. gr. almenna samningsins frá 25. apríl 1961.

b) Ákvæði 1. mgr., b-liður 2. mgr. og 3. mgr. 8. gr. og 9. - 11. gr. og I. og IV. kafli, að svo miklu leyti sem þeir varða þessar greinar, samningsins um atvinnuleysistryggingar frá 31. maí 1961, ásamt athugasemd í fundargerð frá 13. júní 1980.

c) Bókun frá 7. október 1991 í tengslum við samninginn frá 6. júlí 1984 milli ríkisstjórnar Þýska alþýðulýðveldisins og ríkisstjórnar Lýðveldisins Grikklands um úrlausn álitamála er tengjast lífeyri.

31. ÞÝSKALAND – ÍRLAND

Enginn samningur.

32. ÞÝSKALAND – ÍTALÍA

a) Ákvæði 3. gr. (2. mgr.), 23. gr. (2. mgr.), 26. gr. og 36. gr. (3. mgr.) samningsins frá 5. maí 1953 (um félagslegar tryggingar).

b) Viðbótarsamningur frá 12. maí 1953 við samninginn frá 5. maí 1953 (um lífeyrisgreiðslur fyrir tímabil áður en samningurinn tók gildi).

33. ÞÝSKALAND – LÚXEMBORG

Ákvæði 4., 5., 6. og 7. gr. sáttmálans frá 11. júlí 1959 (Ausgleichsvertrag; sættir í deilu Þýskalands og Lúxemborgar).

34. ÞÝSKALAND – HOLLAND

a) Ákvæði 2. mgr. 3. gr. samningsins frá 29. mars 1951.

b) Ákvæði 2. og 3. gr. viðbótarsamnings nr. 4 frá 21. desember 1956 við samninginn frá 29. mars 1951 (um uppgjör vegna réttinda sem hollenskir vinnandi menn hafa aflað sér samkvæmt þýska almannatryggingakerfinu frá 13. maí 1940 til 1. september 1945).

35. ÞÝSKALAND – AUSTURRÍKI

a) Ákvæði 41. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 22. desember 1966, eins og honum var breytt með viðbótarsamningi nr. 1 frá 10. apríl 1969, nr. 2 frá 29. mars 1974 og nr. 3 frá 29. ágúst 1980.

b) Ákvæði 3. mgr. (c- og d-liður), 17. mgr., 20. mgr. (a-liður) og 21. mgr. lokabókunar við framangreindan samning.

c) Ákvæði 3. gr. við framangreindan samning að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

d) Ákvæði g-liðar 3. mgr. lokabókunar við framangreindan samning að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

e) Ákvæði 1. mgr. 4. gr. samningsins að því er varðar þýska löggjöf en samkvæmt henni skal ekki greiða bætur vegna slysa (eða atvinnusjúkdóma) sem orðið hafa eða komið hafa upp utan Sambandslýðveldisins Þýskalands né heldur vegna tryggingatímabila sem hefur verið lokið utan þess, eða skuli aðeins greiðast með tilteknum skilyrðum, þegar þeir sem njóta myndu bótaréttar eru búsettir utan Sambandslýðveldisins Þýskalands, en í því tilviki:

i) bæturnar hafa þegar verið greiddar eða koma til greiðslu 1. janúar 1994;

ii) bótaþegi hefur hafið fasta búsetu í Austurríki fyrir 1. janúar 1994 og lífeyrisgreiðslur sem greiða ber samkvæmt lífeyris- og slysatryggingu hefjast fyrir 31. desember 1994;

þetta gildir einnig um tímabil þar sem aðrar lífeyrisgreiðslur, svo sem eftirlifendalífeyrir, hafa verið þegnar í stað upphaflega lífeyrisins þegar útborgunartímabilin koma hvert á eftir öðru án þess að hlé verði á.

f) Ákvæði b-liðar 19. mgr. lokabókunar við framangreindan samning. Við beitingu c-liðar 3. liðar þessa ákvæðis skal þar til bær stofnun ekki taka tillit til hærri fjárhæðar en ber að greiða vegna samsvarandi tímabila sem þessari stofnun ber að greiða.

g) Ákvæði 2. gr. viðbótarsamnings nr. 1 frá 10. apríl 1969 við framangreindan samning.

h) Ákvæði 5. mgr. 1. gr. og 8. gr. samnings um atvinnuleysistryggingar frá 19. júlí 1978.

i) Ákvæði 10. mgr. lokabókunar við framangreindan samning.

36. ÞÝSKALAND – PORTÚGAL

Ákvæði 2. mgr. 5. gr. samnings frá 6. nóvember 1964.

37. ÞÝSKALAND – FINNLAND

a) Ákvæði 4. gr. við samning um félagslegt öryggi frá 23. apríl 1979.

b) Ákvæði a-liðar 9. liðar lokabókunar við framangreindan samning.

38. ÞÝSKALAND – SVÍÞJÓÐ

a) Ákvæði 2. mgr. 4. gr. við samning um félagslegt öryggi frá 27. febrúar 1976.

b) Ákvæði a-liðar 8. liðar lokabókunar við framangreindan samning.

39. ÞÝSKALAND – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

a) Ákvæði 1. og 6. mgr. 3. gr. og 2.– 6. mgr. 7. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 20. apríl 1960.

b) Ákvæði 2.– 7. gr. lokabókunar við samninginn um félagslegt öryggi frá 20. apríl 1960.

c) Ákvæði 5. mgr. 2. gr. og 2.– 6. mgr. 5. gr. samningsins um atvinnuleysistryggingar frá 20. apríl 1960.

40. SPÁNN – FRAKKLAND

Engin.

41. SPÁNN – GRIKKLAND

Enginn samningur.

42. SPÁNN – ÍRLAND

Enginn samningur.

43. SPÁNN – ÍTALÍA

Ákvæði 5. gr., c-liðar 1. mgr. 18. gr. og 23. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 30. október 1979.

44. SPÁNN – LÚXEMBORG

a) Ákvæði 2. mgr. 5. gr. samnings frá 8. maí 1969.

b) Ákvæði 1. gr. framkvæmdarsamnings frá 27. júní 1975 varðandi beitingu samningsins frá 8. maí 1969 með tilliti til sjálfstætt starfandi einstaklinga.

45. SPÁNN – HOLLAND

Ákvæði 2. mgr. 23. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 5. febrúar 1974.

46. SPÁNN – AUSTURRÍKI

a) Ákvæði 4. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 6. nóvember 1981 að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) Ákvæði II. liðar í lokabókun við framangreindan samning að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

47. SPÁNN – PORTÚGAL

Ákvæði 2. mgr. 4. gr., 2. mgr. 16. gr. og 22. gr. almenns samnings frá 11. júní 1969.

48. SPÁNN – FINNLAND

Ákvæði 2. mgr. 5. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 19. desember 1985.

49. SPÁNN – SVÍÞJÓÐ

Ákvæði 2. mgr. 5. gr. og 16. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 29. júní 1983.

50. SPÁNN – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Engin.

51. FRAKKLAND – GRIKKLAND

Fjórða undirgrein 16. gr. og 30. gr. almenna samningsins frá 19. apríl 1958.

52. FRAKKLAND – ÍRLAND

Enginn samningur.

53. FRAKKLAND – ÍTALÍA

a) Ákvæði 20. og 24. gr. almenna samningsins frá 31. mars 1948.

b) Bréfaskipti frá 3. mars 1956 (um sjúkrabætur til handa launþegum í árstíðabundnum landbúnaðarstörfum).

54. FRAKKLAND – LÚXEMBORG

Ákvæði 11. og 14. gr. viðbótarsamnings frá 12. nóvember 1949 við almenna samninginn frá þeim degi (um menn í námuvinnu og sambærilegum störfum).

55. FRAKKLAND – HOLLAND

Ákvæði 11. gr. viðbótarsamnings frá 1. júní 1954 við almenna samninginn frá 7. janúar 1950 (um menn í námuvinnu og sambærilegum störfum).

56. FRAKKLAND – AUSTURRÍKI

Engin.

57. FRAKKLAND – PORTÚGAL

Engin.

58. FRAKKLAND – FINNLAND

Engin.

59. FRAKKLAND – SVÍÞJÓÐ

Engin.

60. FRAKKLAND – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Bréfaskipti frá 27. og 30. júlí 1970 um stöðu, að því er varðar félagslegt öryggi, kennara frá Breska konungsríkinu sem starfa tímabundið í Frakklandi á grundvelli menningarsáttmálans frá 2. mars 1948.

61. GRIKKLAND – ÍRLAND

Enginn samningur.

62. GRIKKLAND – ÍTALÍA

Enginn samningur.

63. GRIKKLAND – LÚXEMBORG

Enginn samningur.

64. GRIKKLAND – HOLLAND

Ákvæði 2. mgr. 4. gr. almenna samningsins frá 13. september 1966.

65. GRIKKLAND – AUSTURRÍKI

a) Ákvæði 4. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 14. desember 1979 eins og honum var breytt með viðbótarsamningi frá 21. maí 1986 að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) Ákvæði II. liðar í lokabókun við framangreindan samning að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

66. GRIKKLAND – PORTÚGAL

Enginn samningur.

67. GRIKKLAND – FINNLAND

Ákvæði 2. mgr. 5. gr. og 21. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 11. mars 1988.

68. GRIKKLAND – SVÍÞJÓÐ

Ákvæði 2. mgr. 5. gr. og 23. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 5. maí 1978, eins og honum var breytt með viðbótarsamningi frá 14. september 1984.

69. GRIKKLAND – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Enginn samningur.

70. ÍRLAND – ÍTALÍA

Enginn samningur.

71. ÍRLAND – LÚXEMBORG

Enginn samningur.

72. ÍRLAND – HOLLAND

Enginn samningur.

73. ÍRLAND – AUSTURRÍKI

Ákvæði 4. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 30. september 1988 að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

74. ÍRLAND – PORTÚGAL

Enginn samningur.

75. ÍRLAND – FINNLAND

Enginn samningur.

76. ÍRLAND – SVÍÞJÓÐ

Enginn samningur.

77. ÍRLAND – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Ákvæði 8. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 14. september 1971.

78. ÍTALÍA – LÚXEMBORG

Ákvæði 2. mgr. 18. gr. og 24. gr. almenna samningsins frá 29. maí 1951.

79. ÍTALÍA – HOLLAND

Ákvæði 2. mgr. 21. gr. almenna samningsins frá 28. október 1952.

80. ÍTALÍA – AUSTURRÍKI

a) Ákvæði 3. mgr. 5. gr. og 2. mgr. 9. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 21. janúar 1981.

b) Ákvæði 4. gr. framangreinds samnings og 2. mgr. lokabókunar við framangreindan samning að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

81. ÍTALÍA – PORTÚGAL

Enginn samningur.

82. ÍTALÍA – FINNLAND

Enginn samningur.

83. ÍTALÍA – SVÍÞJÓÐ

Ákvæði 20. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 25. september 1979.

84. ÍTALÍA – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Engin.

85. LÚXEMBORG – HOLLAND

Engin.

86. LÚXEMBORG – AUSTURRÍKI

a) Ákvæði 2. mgr. 5. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 21. desember 1971 eins og honum var breytt með viðbótarsamningi nr. 1 frá 16. maí 1973 og nr. 2 frá 9. október 1978.

b) Ákvæði 2. mgr. 3. gr. framangreinds samnings að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

c) Ákvæði II. liðar í lokabókun við framangreindan samning að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

87. LÚXEMBORG – PORTÚGAL

Ákvæði 2. mgr. 3. gr. samnings frá 12. febrúar 1965.

88. LÚXEMBORG – FINNLAND

Ákvæði 2. mgr. 5. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 15. september 1988.

89. LÚXEMBORG – SVÍÞJÓÐ

a) Ákvæði 4. gr. og 1. mgr. 29. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 21. febrúar 1985 að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) Ákvæði 30. gr. framangreinds samnings.

90. LÚXEMBORG – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Engin.

91. HOLLAND – AUSTURRÍKI

a) Ákvæði 3. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 7. mars 1974 eins og honum var breytt með viðbótarsamningi frá 5. nóvember 1980 að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) Ákvæði II. liðar lokabókunar við framangreindan samning að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

92. HOLLAND – PORTÚGAL

Ákvæði 2. mgr. 5. gr. og 31. gr. samnings frá 19. júlí 1979.

93. HOLLAND – FINNLAND

Enginn samningur.

94. HOLLAND – SVÍÞJÓÐ

Ákvæði 4. gr. og 3. mgr. 24. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 2. júlí 1976 að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

95. HOLLAND – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Engin.

96. AUSTURRÍKI – PORTÚGAL

Engin.

97. AUSTURRÍKI – FINNLAND

a) Ákvæði 4. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 11. desember 1985 eins og honum var breytt með viðbótarsamningi frá 9. mars 1993 að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) Ákvæði II. liðar lokabókunar við framangreindan samning að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

98. AUSTURRÍKI – SVÍÞJÓÐ

a) Ákvæði 4. gr. og 1. mgr. 24. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 11. nóvember 1975 eins og honum var breytt með viðbótarsamningi frá 21. október 1982 að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) Ákvæði II. liðar lokabókunar við framangreindan samning að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

99. AUSTURRÍKI – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

a) Ákvæði 3. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 22. júlí 1980 eins og honum var breytt með viðbótarsamningi nr. 1 frá 9. desember 1985 og nr. 2 frá 13. október 1992 að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) Bókun um aðstoð við framangreindan samning, þó ekki 3. mgr. 2. gr. að því er varðar þá sem geta ekki gert kröfur um meðferð samkvæmt 1. kafla III. bálks í reglugerðinni.

100. PORTÚGAL – FINNLAND

Enginn samningur.

101. PORTÚGAL – SVÍÞJÓÐ

Ákvæði 6. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 25. október 1978.

102. PORTÚGAL – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

a) Ákvæði 1. mgr. 2. gr. bókunar um læknismeðferð frá 15. nóvember 1978.

b) Hvað portúgalska launþega snertir og fyrir tímabilið frá 22. október 1987 til loka aðlögunartímabilsins sem kveðið er á um í 1. mgr. 220. gr. laga um skilyrði fyrir aðild Spánar og Portúgals: 26. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 15. nóvember 1978, eins og honum var breytt með bréfaskiptum frá 28. september 1987.

103. FINNLAND — SVÍÞJÓÐ

Ákvæði 10. gr. samnings Norðurlanda um félagslegt öryggi frá 15. júní 1992.

104. FINNLAND — BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Engin.

105. SVÍÞJÓÐ — BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Ákvæði 3. mgr. 4. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 29. júní 1987.

B. **Ákvæði í samningum sem gilda ekki um alla þá einstaklinga sem reglugerðin nær til** (3. mgr. 3. gr. reglugerðarinnar)

1. BELGÍA – DANMÖRK

Enginn samningur.

2. ....

3. BELGÍA – SPÁNN

Engin.

4. BELGÍA – FRAKKLAND

a) Bréfaskipti frá 29. júlí 1953 um greiðslur til aldraðra launþega.

b) Bréfaskipti frá 27. febrúar 1953 (um beitingu 2. mgr. 4. gr. almenna samningsins frá 17. janúar 1948).

5. BELGÍA – GRIKKLAND

Engin.

6. BELGÍA – ÍRLAND

Engin.

7. BELGÍA – ÍTALÍA

Engin.

8. BELGÍA – LÚXEMBORG

Ákvæði 2. og 4. gr. samningsins frá 27. október 1971 (almannatryggingar handan hafs).

9. BELGÍA – HOLLAND

Ákvæði 2. og 4. gr. samningsins frá 4. febrúar 1969 (starf handan hafs).

10. BELGÍA — AUSTURRÍKI

a) Ákvæði 4. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 4. apríl 1977 að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) Ákvæði III. liðar lokabókunar við framangreindan samning að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

11. BELGÍA – PORTÚGAL

Ákvæði 1. og 5. gr. samningsins frá 13. janúar 1965 (almannatryggingar launþega í Belgísku Kongó og Rúanda-Úrúndí), samkvæmt orðalagi samningsins sem gerður var með bréfaskiptum frá 18. júní 1982.

12. BELGÍA — FINNLAND

Enginn samningur.

13. BELGÍA — SVÍÞJÓÐ

Enginn samningur.

14. BELGÍA – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Engin.

15. DANMÖRK – ÞÝSKALAND

a) Ákvæði 15. liðar lokabókunar samningsins um félagslegar tryggingar frá 14. ágúst 1953.

b) Viðbótarsamningur við fyrrnefndan samning frá 14. ágúst 1953.

16. DANMÖRK – SPÁNN

Enginn samningur.

17. DANMÖRK – FRAKKLAND

Engin.

18. DANMÖRK – GRIKKLAND

Enginn samningur.

19. DANMÖRK – ÍRLAND

Enginn samningur.

20. DANMÖRK – ÍTALÍA

Enginn samningur.

21. DANMÖRK – LÚXEMBORG

Enginn samningur.

22. DANMÖRK – HOLLAND

Enginn samningur.

23. DANMÖRK — AUSTURRÍKI

a) Ákvæði 4. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 16. júní 1987 að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) Ákvæði I. liðar lokabókunar við framangreindan samning að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

24. DANMÖRK – PORTÚGAL

Enginn samningur.

25. DANMÖRK — FINNLAND

Engin.

26. DANMÖRK — SVÍÞJÓÐ

Engin.

27. DANMÖRK - BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Engin.

28. ÞÝSKALAND - SPÁNN

Ákvæði 1. mgr. 4. gr. og 2. mgr. 45. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 4. desember 1973.

29. ÞÝSKALAND - FRAKKLAND

a) Önnur málsgrein í 16. gr. og 19. gr. almenna samningsins frá 10. júlí 1950.

b) Viðbótarsamningur nr. 4 frá 10. júlí 1950 við almenna samninginn frá þeim degi, í þeirri gerð sem fram kemur í viðbótarþætti nr. 2 frá 18. júní 1955.

c) Ákvæði I. og III. bálks viðbótarþáttar nr. 2 frá 18. júní 1955.

d) Ákvæði 6., 7. og 8. tölul. í almennu bókuninni frá 10. júlí 1950 við almenna samninginn frá þeim degi.

e) Ákvæði II., III. og IV. bálks samnings frá 20. desember 1963 (um félagslegt öryggi í Saarlandi).

30. ÞÝSKALAND - GRIKKLAND

Bókun frá 7. október 1991 í tengslum við samninginn frá 6. júlí 1984 milli ríkisstjórnar Þýska alþýðulýðveldisins og ríkisstjórnar Lýðveldisins Grikklands um úrlausn álitamála er tengjast lífeyri.

31. ÞÝSKALAND - ÍRLAND

Enginn samningur.

32. ÞÝSKALAND - ÍTALÍA

a) Ákvæði 2. mgr. 3. gr. og 26. gr. samningsins frá 5. maí 1953 (um félagslegar tryggingar).

b) Viðbótarsamningur frá 12. maí 1953 við samninginn frá 5. maí 1953 (um lífeyrisgreiðslur fyrir tímabil fyrir gildistöku samningsins).

33. ÞÝSKALAND - LÚXEMBORG

Ákvæði 4., 5., 6. og 7. gr. sáttmálans frá 11. júlí 1959 (um sættir í deilu Þýskalands og Lúxemborgar).

34. ÞÝSKALAND - HOLLAND

a) Ákvæði 2. mgr. 3. gr. samningsins frá 29. mars 1951.

b) Ákvæði 2. og 3. gr. viðbótarsamnings nr. 4 frá 21. desember 1956 við samninginn frá 29. mars 1951 (um uppgjör vegna réttinda sem hollenskir vinnandi menn hafa aflað sér samkvæmt þýska almannatryggingakerfinu frá 13. maí 1940 til 1. september 1945).

35. ÞÝSKALAND — AUSTURRÍKI

a) Ákvæði 41. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 22. desember 1966, eins og honum var breytt með viðbótarsamningi nr. 1 frá 10. apríl 1969, nr. 2 frá 29. mars 1974 og nr. 3 frá 29. ágúst 1980.

b) Ákvæði a-liðar 20. mgr. lokabókunar við framangreindan samning.

c) Ákvæði 3. gr. framangreinds samnings að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

d) Ákvæði g-liðar 3. mgr. lokabókunar við framangreindan samning.

e) Ákvæði 1. mgr. 4. gr. samningsins að því er varðar þýska löggjöf en samkvæmt henni skal ekki greiða bætur vegna slysa (eða atvinnusjúkdóma) sem orðið hafa eða komið hafa upp utan Sambandslýðveldisins Þýskalands né heldur vegna trygg-

ingatímabila sem hefur verið lokið utan þess, eða skuli aðeins greiðast með tilteknum skilyrðum, þegar þeir sem njóta myndu bótaréttar eru búsettir utan Sambandslýðveldisins Þýskalands, ef:

i) bæturnar hafa þegar verið greiddar eða koma til greiðslu 1. janúar 1994;

ii) bótaþegi hefur hafið fasta búsetu í Austurríki fyrir 1. janúar 1994 og lífeyrisgreiðslur sem greiða ber samkvæmt lífeyris- og slysatryggingu hefjast fyrir 31. desember 1994;

þetta gildir einnig um tímabil þar sem aðrar lífeyrisgreiðslur, svo sem eftirlifendalífeyrir, hafa verið þegnar í stað upphaflega lífeyrisins þegar útborgunartímabilin koma hvert á eftir öðru án þess að hlé verði á.

f) Ákvæði b-liðar 19. mgr. lokabókunar við framangreindan samning. Við beitingu c-liðar 3. liðar þessa ákvæðis skal þar til bær stofnun ekki taka tillit til hærri fjárhæðar en ber að greiða vegna samsvarandi tímabila sem þessari stofnun ber að greiða.

36. ÞÝSKALAND – PORTÚGAL

Ákvæði 2. mgr. 5. gr. samnings frá 6. nóvember 1964.

37. ÞÝSKALAND — FINNLAND

Ákvæði 4. gr. við samning um félagslegt öryggi frá 23. apríl 1979.

38. ÞÝSKALAND — SVÍÞJÓÐ

Ákvæði 2. mgr. 4. gr. við samning um félagslegt öryggi frá 27. febrúar 1976.

39. ÞÝSKALAND – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

a) Ákvæði 1. og 6. mgr. 3. gr. og 2.– 6. mgr. 7. gr. samningsins um félagslegt öryggi frá 20. apríl 1960.

b) Ákvæði 2. – 7. gr. lokabókunar samningsins um félagslegt öryggi frá 20. apríl 1960.

c) Ákvæði 5. mgr. 2. gr. og 2.– 6. mgr. 5. gr. samningsins um atvinnuleysistryggingar frá 20. apríl 1960.

40. SPÁNN – FRAKKLAND

Engin.

41. SPÁNN – GRIKKLAND

Enginn samningur.

42. SPÁNN – ÍRLAND

Enginn samningur.

43. SPÁNN – ÍTALÍA

Ákvæði 5. gr., c-liðar 1. mgr. 18. gr. og 23. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 30. október 1979.

44. SPÁNN – LÚXEMBORG

a) Ákvæði 2. mgr. 5. gr. samnings frá 8. maí 1969.

b) Ákvæði 1. gr. samnings um framkvæmd frá 27. júní 1975 varðandi beitingu samningsins frá 8. maí 1969 með tilliti til sjálfstætt starfandi einstaklinga.

45. SPÁNN – HOLLAND

Ákvæði 2. mgr. 23. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 5. febrúar 1974.

46. SPÁNN – AUSTURRÍKI

a) Ákvæði 4. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 6. nóvember 1981 að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) Ákvæði II. liðar í lokabókun við framangreindan samning að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

47. SPÁNN – PORTÚGAL

Ákvæði 2. mgr. 4. gr., 2. mgr. 16. gr. og 22. gr. almenna samningsins frá 11. júní 1969.

48. SPÁNN – FINNLAND

Ákvæði 2. mgr. 5. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 19. desember 1985.

49. SPÁNN – SVÍÞJÓÐ

Ákvæði 2. mgr. 5. gr. og 16. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 4. febrúar 1983.

50. SPÁNN – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Engin.

51. FRAKKLAND – GRIKKLAND

Engin.

52. FRAKKLAND – ÍRLAND

Enginn samningur.

53. FRAKKLAND – ÍTALÍA

Ákvæði 20. og 24. gr. almenna samningsins frá 31. mars 1948.

54. FRAKKLAND – LÚXEMBORG

Engin.

55. FRAKKLAND – HOLLAND

Engin.

56. FRAKKLAND – AUSTURRÍKI

Engin.

57. FRAKKLAND – PORTÚGAL

Engin.

58. FRAKKLAND – FINNLAND

Enginn samningur.

59. FRAKKLAND – SVÍÞJÓÐ

Engin.

60. FRAKKLAND – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Bréfaskipti frá 27. og 30. júlí 1970 um stöðu, að því er varðar félagslegt öryggi, kennara frá Breska konungsríkinu sem starfa tímabundið í Frakklandi á grundvelli menningarsáttmálans frá 2. mars 1948.

61. GRIKKLAND – ÍRLAND

Enginn samningur.

62. GRIKKLAND – ÍTALÍA

Enginn samningur.

63. GRIKKLAND – LÚXEMBORG

Enginn samningur.

64. GRIKKLAND – HOLLAND

Engin.

65. GRIKKLAND — AUSTURRÍKI

a) Ákvæði 4. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 14. desember 1979 eins og honum var breytt með viðbótarsamningi frá 21. maí 1986 að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) Ákvæði II. liðar í lokabókun við framangreindan samning að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

66. GRIKKLAND – PORTÚGAL

Enginn samningur.

67. GRIKKLAND — FINNLAND

Ákvæði 2. mgr. 5. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 11. mars 1988.

68. GRIKKLAND — SVÍÞJÓÐ

Ákvæði 2. mgr. 5. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 5. maí 1978, eins og honum var breytt með viðbótarsamningi frá 14. september 1984.

69. GRIKKLAND – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Enginn samningur.

70. ÍRLAND – ÍTALÍA

Enginn samningur.

71. ÍRLAND – LÚXEMBORG

Enginn samningur.

72. ÍRLAND – HOLLAND

Enginn samningur.

73. ÍRLAND — AUSTURRÍKI

Ákvæði 4. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 30. september 1988 að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

74. ÍRLAND – PORTÚGAL

Enginn samningur.

75. ÍRLAND — FINNLAND

Enginn samningur.

76. ÍRLAND — SVÍÞJÓÐ

Enginn samningur.

77. ÍRLAND – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Engin.

78. ÍTALÍA – LÚXEMBORG

Engin.

79. ÍTALÍA – HOLLAND

Engin.

80. ÍTALÍA — AUSTURRÍKI

a) Ákvæði 3. mgr. 5. gr. og 2. mgr. 9. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 21. janúar 1981.

b) Ákvæði 4. gr. framangreinds samnings og 2. mgr. lokabókunar við framangreindan samning að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

81. ÍTALÍA – PORTÚGAL

Enginn samningur.

82. ÍTALÍA — FINNLAND

Enginn samningur.

83. ÍTALÍA — SVÍÞJÓÐ

Ákvæði 20. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 25. september 1979.

84. ÍTALÍA – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Engin.

85. LÚXEMBORG – HOLLAND

Engin.

86. LÚXEMBORG — AUSTURRÍKI

a) Ákvæði 2. mgr. 5. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 21. desember 1971 eins og honum var breytt með viðbótarsamningi nr. 1 frá 16. maí 1973 og nr. 2 frá 9. október 1978.

b) Ákvæði 2. mgr. 3. gr. framangreinds samnings að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

c) Ákvæði III. liðar í lokabókun við framangreindan samning að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

87. LÚXEMBORG – PORTÚGAL

Ákvæði 2. mgr. 3. gr. samnings frá 12. febrúar 1965.

88. LÚXEMBORG — FINNLAND

Ákvæði 2. mgr. 5. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 15. september 1988.

89. LÚXEMBORG — SVÍÞJÓÐ

Ákvæði 4. gr. og 1. mgr. 29. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 21. febrúar 1985 að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

90. LÚXEMBORG – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Engin.

91. HOLLAND — AUSTURRÍKI

a) Ákvæði 3. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 7. mars 1974 eins og honum var breytt með viðbótarsamningi frá 5. nóvember 1980 að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) Ákvæði II. liðar lokabókunar við framangreindan samning að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

92. HOLLAND – PORTÚGAL

Ákvæði 2. mgr. 5. gr. og 31. gr. samnings frá 19. júlí 1979.

93. HOLLAND — FINNLAND

Enginn samningur.

94. HOLLAND — SVÍÞJÓÐ

Ákvæði 4. gr. og 3. mgr. 24. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 2. júlí 1976 að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

95. HOLLAND - BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Engin.

96. AUSTURRÍKI — PORTÚGAL

Enginn.

97. AUSTURRÍKI — FINNLAND

a) Ákvæði 4. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 11. desember 1985 eins og honum var breytt með viðbótarsamningi frá 9. mars 1993 að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) Ákvæði II. liðar lokabókunar við framangreindan samning að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

98. AUSTURRÍKI — SVÍÞJÓÐ

a) Ákvæði 4. gr. og 1. mgr. 24. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 11. nóvember 1975 eins og honum var breytt með viðbótarsamningi frá 21. október 1982 að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) Ákvæði II. liðar lokabókunar við framangreindan samning að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

99. AUSTURRÍKI — BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

a) Ákvæði 3. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 22. júlí 1980 eins og honum var breytt með viðbótarsamningi nr. 1 frá 9. desember 1985 og nr. 2 frá 13. október 1992 að því er varðar þá sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) Bókun um aðstoð við framangreindan samning, þó ekki 3. mgr. 2. gr. að því er varðar þá sem geta ekki gert kröfu um meðferð samkvæmt 1. kafla III. bálks í reglugerðinni.

100. PORTÚGAL — FINNLAND

Enginn samningur.

101. PORTÚGAL — SVÍÞJÓÐ

Ákvæði 6. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 25. október 1978.

102. PORTÚGAL - BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Ákvæði 1. mgr. 2. gr. bókunar um læknismeðferð frá 15. nóvember 1978.

103. FINNLAND — SVÍÞJÓÐ

Engin.

104. FINNLAND — BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Engin.

105. SVÍÞJÓÐ — BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Ákvæði 3. mgr. 4. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 29. júní 1987.

IV. VIÐAUKI (B) (11) (13) (15)

(37. (2. mgr.), 38. (3. mgr.), 45. (3. mgr.), 46. (b-liður 1. mgr.) og 46. gr. b (2. mgr.) í reglugerðinni)

A. **Löggjöf sem um getur í 1. mgr. 37. gr. reglugerðarinnar sem kveður á um að fjárhæð örorkubóta sé óháð lengd tryggingatímabila**

A. BELGÍA

a) Löggjöf um almennt örorkubótakerfi, sérstakt örorkubótakerfi fyrir námumenn og sérstakt bótakerfi fyrir farmenn í kaupskipaflotanum.

b) Löggjöf um tryggingar sjálfstætt starfandi einstaklinga vegna óvinnufærni.

c) Löggjöf um örorku samkvæmt erlenda almannatryggingakerfinu og örorkubótakerfi fyrir fyrrverandi starfsmenn í Belgísku Kongó og Rúanda-Úrúndí.

B. DANMÖRK

Engin.

C. ÞÝSKALAND

Engin.

D. SPÁNN

Löggjöf um örorkutryggingar samkvæmt almenna kerfinu og sérstöku bótakerfunum.

E. FRAKKLAND

1. *Launþegar*
Öll löggjöf um örorkutryggingar, nema löggjöf um örorkutryggingu innan almannatryggingakerfis námumanna.

2. *Sjálfstætt starfandi einstaklingar*
Löggjöf um örorkutryggingar sjálfstætt starfandi einstaklinga í landbúnaði.

F. GRIKKLAND

Löggjöf um tryggingar í landbúnaði.

G. ÍRLAND

10. kafli II. hluta almannatryggingalaganna (Social Welfare (Consolidation) Act) frá 1981.

H. ÍTALÍA

Engin.

I. LÚXEMBORG

Engin.

J. HOLLAND

a) Lög um tryggingar vegna óvinnufærni frá 18. febrúar 1966, með breytingum.

b) Lög um almennar tryggingar vegna óvinnufærni frá 11. desember 1975, með breytingum.

K. AUSTURRÍKI

Engin.

L. PORTÚGAL

Engin.

M. FINNLAND

Almannalífeyrir til þeirra sem hafa meðfædda fötlun eða orðið fatlaðir á unga aldri (Lög um almannatryggingar (547/93)).

N. SVÍÞJÓÐ

Engin.

O. BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

a) *Stóra-Bretland:*

15. og 36. þáttur almannatryggingalaganna frá 1975 (Social Security Act 1975).

14., 15. og 16. þáttur lífeyristryggingalaganna frá 1975 (Social Security Pensions Act 1975).

b) *Norður-Írland:*

15. og 36. þáttur almannatryggingalaga (Norður-Írlands) frá 1975 (Social Security (Northern Ireland) Act 1975).

16., 17. og 18. þáttur lífeyristryggingalaganna (Norður-Írlands) frá 1975 (Social Security Pensions (Northern Ireland) Order 1975).

B. **Sérstök bótakerfi fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga í skilningi 3. mgr. 38. gr. og 3. mgr. 45. gr. reglugerðar nr. 1408/71**

A. BELGÍA

Ekkert.

B. DANMÖRK

Ekkert.

C. ÞÝSKALAND

Trygging fyrir aldraða bændur (Altersicherung für Landwirte).

D. SPÁNN

Reglur um lækkun eftirlaunaaldurs sjálfstætt starfandi einstaklinga sem stunda sjómennsku sem frá er greint í konungsúrskurði nr. 2309 frá 23. júlí 1970.

E. FRAKKLAND

Ekkert.

F. GRIKKLAND

Ekkert.

G. ÍRLAND

Ekkert.

H. ÍTALÍA

Lífeyristryggingakerfi fyrir (Assicurazione pensioni per):

— lækna (medici),

— lyfsala (farmacisti),

— dýralækna (veterinari),

— ljósmæður (ostetriche),

— verkfræðinga og arkitekta (ingegneri ed architetti),

— mælingaverkfræðinga (geometri),

— héraðsdóms- og hæstaréttarlögmenn (avvocati e procuratori),

— hagfræðinga (dottori commercialisti),

— endurskoðendur og efnahagsráðgjafa (ragionieri e periti commerciali),

— starfsráðgjafa (consulenti del lavoro),

— lögbókendur (notai),

— tollverði (spedizionieri doganali).

I. LÚXEMBORG

Ekkert.

J. HOLLAND

Ekkert.

K. AUSTURRÍKI

Ekkert.

L. PORTÚGAL

Ekkert.

M. FINNLAND

Ekkert.

N. SVÍÞJÓÐ

Ekkert.

O. BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Ekkert.

C. **Tilvik sem um getur í b-lið 1. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar þar sem útreikningur bóta þarf ekki að vera í samræmi við 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar**

A. BELGÍA

Ekkert.

B. DANMÖRK

Allar umsóknir um lífeyri sem um getur í lögum um almannatryggingalífeyri að undanskildum þeim lífeyri sem um ræðir í D-hluta í IV. viðauka.

C. ÞÝSKALAND

Ekkert.

D. SPÁNN

Ekkert.

E. FRAKKLAND

Ekkert.

F. GRIKKLAND

Ekkert.

G. ÍRLAND

Allar umsóknir um eftirlaunalífeyri, iðgjaldalífeyri vegna elli og ekknalífeyri.

H. ÍTALÍA

Örorku-, eftirlauna- og eftirlifendalífeyrir launþega og eftirtalinna hópa sjálfstætt starfandi einstaklinga: bænda, landbúnaðarverkamanna (sem eiga hlut í uppskeru), leiguliða, handverksmanna og einstaklinga sem stunda sjálfstæðan verslunarrekstur eða viðskipti.

I. LÚXEMBORG

Ekkert.

J. HOLLAND

Allar umsóknir um ellilífeyri samkvæmt lögum frá 31. maí 1956 um almenna ellitryggingu, með breytingum.

K. AUSTURRÍKI

Ekkert.

L. PORTÚGAL

Örorku-, elli- og ekknalífeyrir.

M. FINNLAND

Ekkert.

N. SVÍÞJÓÐ

Allar umsóknir um grunn- og viðbótarellilífeyri nema lífeyri sem um getur í D-hluta IV. viðauka.

O. BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Allar umsóknir um eftirlauna- og ekknalífeyri sem eru metnar samkvæmt ákvæðum 3. kafla III. bálks reglugerðarinnar, að þeim umsóknum undanskildum þar sem:

a) á tekjuskattsári sem hefur hafist eftir 6. apríl 1975:

i) hlutaðeigandi einstaklingur hefur lokið trygginga-, starfs- eða búsetutímabilum bæði samkvæmt löggjöf Breska konungsríkisins og annars aðildarríkis; og

ii) eitt (eða fleiri) tekjuskattsáranna sem um getur í i-lið er ekki talið vera ár sem er tekið með í reikninginn í skilningi löggjafar Breska konungsríkisins;

b) tryggingatímabil, sem hefur verið lokið samkvæmt gildandi löggjöf í Breska konungsríkinu fyrir 5. júlí 1948, leggjast, að því er varðar beitingu 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar, við trygginga-, starfs- eða búsetutímabil sem hefur verið lokið samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis.

D. **Bætur og samningar sem um getur í 2. mgr. 46. gr. b í reglugerðinni**

1. *Bætur sem um getur í a-lið 2. mgr. 46. gr. b í reglugerðinni þar sem fjárhæð bóta er óháð lengd trygginga- eða búsetutímabila:*

a) Örorkubætur sem kveðið er á um í löggjöfinni sem um getur í A-hluta í þessum viðauka.

b) Fullur danskur ellilífeyrir sem fæst eftir 10 ára búsetu þeirra sem hafa fengið lífeyri eigi síðar en 1. október 1989.

c) Spænskar greiðslur vegna andláts og eftirlifendalífeyrir sem er veittur samkvæmt almenna kerfinu og sérstöku bótakerfi.

d) Ekknagreiðslur samkvæmt ekknatryggingu í franska almannatryggingakerfinu eða kerfi landbúnaðarverkamanna.

e) Örorkulífeyrir til ekkla eða ekkna samkvæmt franska almannatryggingakerfinu eða kerfi landbúnaðarverkamanna þegar hann er reiknaður á grundvelli örorkulífeyris látins maka, greiddur í samræmi við i-lið a-liðar í 1. mgr. 46. gr.

f) Hollenskur ekknalífeyrir samkvæmt lögum frá 9. apríl 1959 um almennar tryggingar ekkna og munaðarlausra barna, með breytingum.

g) Finnskur almannalífeyrir sem er ákveðinn í samræmi við almannatryggingalög frá 8. júní 1956 og veittur samkvæmt bráðabirgðareglum almannalífeyrislaga (547/93).

h) Fullur sænskur grunnlífeyrir veittur samkvæmt löggjöf um grunnlífeyri sem gilti fyrir 1. janúar 1993 og fullur grunnlífeyrir veittur samkvæmt bráðabirgðareglum samkvæmt löggjöfinni sem gilda frá þeim degi.

2. *Bætur sem um getur í b-lið 2. mgr. 46. gr. b í reglugerðinni að fjárhæð sem ákveðin er á grundvelli inneignartímabils sem á að vera lokið á tímabilinu frá því að áhættan kom fram og síðari dagsetningar:*

a) Danskur snemmbær lífeyrir sem er að fjárhæð ákveðinn í samræmi við þá löggjöf sem var í gildi fyrir 1. október 1984.

b) Þýskur örorku- og eftirlifendalífeyrir, en í tengslum við hann er tekið tillit til viðbótartímabils, og þýskur ellilífeyrir, en í tengslum við hann er tekið tillit til viðbótartímabils sem þegar hefur áunnist.

c) Ítalskur lífeyrir vegna algjörrar óvinnufærni („inabilità").

d) Örorku- og eftirlifendalífeyrir í Lúxemborg.

e) Finnskur starfslífeyrir en í tengslum við hann er tekið tillit til tímabila í framtíðinni samkvæmt innlendri löggjöf.

f) Sænskur örorku- og eftirlifendalífeyrir en í tengslum við hann er tekið tillit til tryggingatímabila sem færð hafa verið til tekna og sænskur ellilífeyrir en í tengslum við hann er tekið tillit til tímabila sem hafa þegar verið færð til tekna.

3. *Samningar sem um getur í i-lið b-liðar í 2. mgr. 46. gr. b í reglugerðinni sem er ætlað að koma í veg fyrir að tekið sé tillit til sama inneignartímabils tvisvar eða oftar:*

Samningur frá 20. júlí 1978 milli ríkisstjórnar Stórhertogadæmisins Lúxemborg og ríkisstjórnar Sambandslýðveldisins Þýskalands um ýmis málefni á sviði almannatrygginga.

Samningur Norðurlandanna frá 15. júní 1992 um félagslegt öryggi.

V. VIÐAUKI (15)

Samsvörun í löggjöf aðildarríkja um ákvörðun örorkustigs

(4. mgr. 40. gr. reglugerðarinnar)

BELGÍA

Aðildarríki	Tryggingakerfi stofnana í aðildarríkjum sem hafa ákveðið að viðurkenna örorkustig	Tryggingakerfi stofnana í Belgíu, sem ákvörðun er bindandi fyrir, ef um samsvörun er að ræða				
		Almenna kerfið	Tryggingar námumanna		Tryggingar sjómanna	Almannatrygginga-skrifstofa fyrir umdæmin handan hafs
			Almenn örorka	Starfsörorka		
FRAKKLAND	1. Almenna kerfið : — III. flokkur (stöðug umönnun) — II. flokkur — I. flokkur	Samsvörun	Samsvörun	Samsvörun	Samsvörun	Engin samsvörun
	2. Tryggingar í landbúnaði: — alger almenn örorka — almenn örorka að tveimur þriðju — stöðug umönnun	Samsvörun	Samsvörun	Samsvörun	Samsvörun	Engin samsvörun
	3. Tryggingar námumanna: — almenn örorka að hluta — stöðug umönnun	Samsvörun	Samsvörun	Samsvörun	Samsvörun	Engin samsvörun
	— starfsörorka	Engin samsvörun	Engin samsvörun	Engin samsvörun	Engin samsvörun	Engin samsvörun
	4. Tryggingar sjómanna: — almenn örorka — stöðug umönnun	Samsvörun	Samsvörun	Samsvörun	Samsvörun	Engin samsvörun
	— starfsörorka	Engin samsvörun	Engin samsvörun	Engin samsvörun	Engin samsvörun	Engin samsvörun
ÍTALÍA	1. Almenna kerfið : — örorka — verkafólk — örorka — skrifstofufólk	Engin samsvörun	Samsvörun	Samsvörun	Samsvörun	Engin samsvörun
	2. Tryggingar sjómanna: — vanhæfni til sjómennsku	Engin samsvörun	Engin samsvörun	Engin samsvörun	Engin samsvörun	Engin samsvörun
LÚXEMBORG	Starfsörorka — verkafólk — skrifstofufólk	Samsvörun	Samsvörun	Samsvörun	Samsvörun	Engin samsvörun

FRAKKLAND

Aðildarríki	Tryggingakerfi stofnana í aðildarríkjunum sem hafa ákveðið að viðurkenna örorkustig	Tryggingakerfi stofnana í Frakklandi, sem ákvörðun er bindandi fyrir, ef um samræmi er að ræða											
		Almenna kerfið			Tryggingar í landbúnaði			Tryggingar námumanna			Tryggingar sjómanna		
		I. flokkur	II. flokkur	III. flokkur Stöðug umönnun	Örorka að 2/3	Alger örorka	Stöðug umönnun	Almenn örorka að 2/3	Stöðug umönnun	Starfs-örorka	Almenn örorka að 2/3	Alger starfs-örorka	Stöðug umönnun
BELGÍA	1. Almenna kerfið:	Samræming	Engin samræming	Engin samræming	Samræming	Engin samræming	Engin samræming	Samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming
	2. Tryggingar námumanna:												
	— almenn örorka að hluta	Samræming	Engin samræming	Engin samræming	Samræming	Engin samræming	Engin samræming	Samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming
	— starfsörorka	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming[2]			
	3. Tryggingar sjómanna:	Samræming[1]	Engin samræming	Engin samræming	Samræming[1]	Engin samræming	Engin samræming	Samræming[1]	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming
ÍTALÍA	1. Almenna kerfið:												
	— örorka — verkafólk	Samræming	Engin samræming	Engin samræming	Samræming	Engin samræming	Engin samræming	Samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming
	— örorka — skrifstofufólk	Samræming	Engin samræming	Engin samræming	Samræming	Engin samræming	Engin samræming	Samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming
	2. Tryggingar sjómanna: — vanhæfni til sjómennsku	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming
LÚXEMBORG	Örorka — verkafólk	Samræming	Engin samræming	Engin samræming	Samræming	Engin samræming	Engin samræming	Samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming
	Örorka — skrifstofufólk	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming	Engin samræming

([1]) Að því marki sem örorka sú, sem belgíska stofnunin viðurkennir, er almenn örorka.

([2]) Aðeins ef belgíska stofnunin hefur viðurkennt að launþegi sé ófær til vinnu ofan- eða neðanjarðar.

ÍTALÍA

Aðildarríki	Tryggingakerfi stofnana í aðildarríkjum sem hafa ákveðið að viðurkenna örorkustig	Tryggingakerfi stofnana á Ítalíu, sem ákvörðun er bindandi fyrir, ef um samræmi er að ræða		
		Almenna kerfið		Ófærni til sjómennsku
		Verkafólk	Skrifstofufólk	
BELGÍA	1. Almenna kerfið :	Engin samsvörun	Engin samsvörun	Engin samsvörun
	2. Tryggingar námumanna:			
	— almenn örorka að hluta	Samsvörun	Samsvörun	Engin samsvörun
	— starfsörorka	Engin samsvörun	Engin samsvörun	Engin samsvörun
	3. Tryggingar sjómanna	Engin samsvörun	Engin samsvörun	Engin samsvörun
FRAKKLAND	1. Almenna kerfið :			
	— III. flokkur (stöðug umönnun)	Samsvörun	Samsvörun	Engin samsvörun
	— II. flokkur			
	— I. flokkur			
	2. Tryggingar í landbúnaði:			
	— alger almenn örorka	Samsvörun	Samsvörun	Engin samsvörun
	— almenn örorka að hluta			
	— stöðug umönnun			
	3. Tryggingar námumanna:			
	— almenn örorka að hluta	Samsvörun	Samsvörun	Engin samsvörun
	— stöðug umönnun			
	— starfsörorka	Engin samsvörun	Engin samsvörun	Engin samsvörun
	4. Tryggingar sjómanna:			
	— almenn örorka að hluta	Engin samsvörun	Engin samsvörun	Engin samsvörun
	— stöðug umönnun			
	— starfsörorka			

LÚXEMBORG

Aðildarríki	Tryggingakerfi stofnana í aðildarríkjunum, sem hafa ákveðið að viðurkenna örorkustig	Tryggingakerfi stofnana í Lúxemborg, sem ákvörðun er bindandi fyrir, ef um samræmi er að ræða	
		Örorka verkafólks	Örorka skrifstofufólks
BELGÍA	1. Almenna kerfið :	Samsvörun	Samsvörun
	2. Tryggingar námumanna:		
	— almenn örorka að hluta	Engin samsvörun	Engin samsvörun
	— starfsörorka	Engin samsvörun	Engin samsvörun
	3. Tryggingar sjómanna:	Samsvörun[1]	Samsvörun[1]
FRAKKLAND	1. Almenna kerfið :		
	— III. flokkur (stöðug umönnun)	} Samsvörun	} Samsvörun
	— II. flokkur		
	— I. flokkur		
	2. Tryggingar í landbúnaði:		
	— alger almenn örorka	} Samsvörun	} Samsvörun
	— almenn örorka að 2/3		
	— stöðug umönnun		
	3. Tryggingar námumanna:		
	— almenn örorka að 2/3	} Samsvörun	} Samsvörun
	— stöðug umönnun		
	— starfsörorka	Engin samsvörun	Engin samsvörun
	4. Tryggingar sjómanna:		
	— almenn örorka að hluta	} Samsvörun	} Samsvörun
	— stöðug umönnun		
	— starfsörorka	Engin samsvörun	Engin samsvörun

([1]) Að því marki sem örorka sú sem belgíska stofnunin viðurkennir er almenn örorka.

VI. VIÐAUKI (A) (B) (2) (7) (8) (9) (11) (12) (13) (14) (15)

SÉRSTÖK TILHÖGUN VIÐ FRAMKVÆMD Á LÖGGJÖF TILTEKINNA AÐILDARRÍKJA

(89. gr. reglugerðarinnar)

A. BELGÍA

1. Einstaklingar, sem eiga rétt á sjúkrabótum samkvæmt lögboðnu belgísku sjúkra- og örorkubótakerfi sem nær til sjálfstætt starfandi einstaklinga, geta heyrt undir ákvæði 1. kafla III. bálks reglugerðarinnar, að meðtalinni 1. mgr. 35. gr., fullnægi þeir eftirtöldum skilyrðum:

   a) þeir sem eru búsettir tímabundið á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en Belgíu eiga rétt á:

      i) aðstoð sem veitt er vegna sjúkrahúsdvalar samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis þar sem viðkomandi er búsettur tímabundið;

      ii) endurgreiðslu vegna annarrar aðstoðar sem hlutaðeigandi belgísk stofnun veitir samkvæmt belgíska kerfinu, sambærilegri við það sem kveðið er á um í löggjöf þess ríkis þar sem dvalist er tímabundið;

   b) þeir sem eru búsettir til frambúðar á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en Belgíu eiga rétt á aðstoð samkvæmt löggjöf búseturíkisins, að því tilskildu að þeir hafi greitt hlutaðeigandi belgískri stofnun viðbótariðgjöld, eins og kveðið er á um í belgískum reglugerðum.

2. Við beitingu þar til bærrar stofnunar í Belgíu á ákvæðum 7. og 8. kafla í III. bálki reglugerðarinnar skal litið svo á að barn hafi alist upp í því ríki þar sem það er búsett.

3. Að því er varðar 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar skulu tryggingatímabil vegna ellilífeyris, sem lokið er fyrir 1. janúar 1945 samkvæmt belgískri löggjöf, einnig tekin til greina sem tryggingatímabil samkvæmt belgískri löggjöf um almennar örorkutryggingar og tryggingar sjómanna.

4. Við beitingu ii-liðar í a-lið 3. mgr. 40. gr. skal einungis tekið tillit til þeirra tímabila er launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur var óvinnufær samkvæmt belgískri löggjöf.

5. Að því er varðar 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar skulu tryggingatímabil vegna ellilífeyris, sem sjálfstætt starfandi einstaklingar hafa lokið samkvæmt belgískri löggjöf áður en löggjöf um óvinnufærni slíkra einstaklinga gekk í gildi, metin sem tímabil er hefur verið lokið samkvæmt síðarnefndu löggjöfinni.

6. Þegar ákvarða skal hvort skilyrðum sem sett eru í belgískri löggjöf um atvinnuleysisbætur sé fullnægt, skal einungis taka tillit til starfsdaga viðkomandi í launuðu starfi; þó skal taka tillit til daga sem teljast jafngildir samkvæmt skilningi umræddrar löggjafar ef starfsdagar sem fóru þar á undan voru unnir í launuðu starfi.

7. Samkvæmt 72. gr. og a-lið 1. mgr. 79. gr. reglugerðarinnar skal tillit tekið til starfstímabila og/eða tryggingatímabila sem hefur verið lokið samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, ef réttur til bóta samkvæmt belgískri löggjöf er háður því að skilyrðum sem sett eru fyrir veitingu fjölskyldubóta, sem heyra undir bótakerfi launþega, vegna tiltekins liðins tímabils hafi verið fullnægt.

8. Við beitingu 14. gr. a (2., 3. og 4. mgr.), 14. gr. c (a-liðar) og 14. gr. d í reglugerð (EBE) nr. 1408/71 skal við útreikning á tekjum af atvinnurekstri á viðmiðunarárinu, sem eru notaðar til að ákvarða framlög samkvæmt félagsmálalöggjöf fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga, nota ársmeðalgengi þess árs sem teknanna var aflað.
   Umreikningsgengi er ársmeðaltal umreikningsgengis sem er birt í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins* samkvæmt 5. mgr. 107. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72.

9. Við útreikning á viðmiðunarfjárhæð örorkulífeyris, eins og um getur í 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar, skal þar til bær belgísk stofnun byggja á tekjum sem hlutaðeigandi einstaklingur fékk í síðasta starfinu sem hann gegndi.

10. Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur sem er ekki lengur tryggður í Belgíu samkvæmt sjúkra- og örorkutryggingalöggjöfinni — sem bindur einnig bótarétt við það að hlutaðeigandi einstaklingur hafi verið tryggður er áhættan kemur fram — telst vera tryggður

þegar áhættan kemur fram að því er varðar framkvæmd 3. kafla III. bálks reglugerðarinnar, enda sé hann tryggður vegna sömu áhættu samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis.

11. Eigi hlutaðeigandi einstaklingur rétt á belgískum örorkubótum samkvæmt 45. gr. reglugerðarinnar skulu þær bætur greiddar í samræmi við reglurnar í 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar:

a) samkvæmt ákvæðum laga frá 9. ágúst 1963, um stofnun og fyrirkomulag skyldutrygginga á sviði sjúkra- og örorkutrygginga, enda hafi hann, á þeim tíma er hann varð óvinnufær, verið tryggður vegna sömu áhættu samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis sem launþegi í skilningi a-liðar 1. gr. reglugerðarinnar;

b) samkvæmt ákvæðum konungsúrskurðar frá 20. júlí 1971, um stofnun tryggingakerfis vegna óvinnufærni sjálfstætt starfandi einstaklinga, enda hafi hann, á þeim tíma er hann varð óvinnufær, verið sjálfstætt starfandi einstaklingur í skilningi a-liðar 1. gr. reglugerðarinnar.

B. DANMÖRK

1. Taka ber tillit til lokinna tryggingatímabila, starfstímabila launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklinga í öðru aðildarríki en Danmörku þegar aðild að viðurkenndum atvinnuleysistryggingasjóði er veitt, eins og starfstímabili launþega eða sjálfstætt starfandi hafi verið lokið í Danmörku.

2. Launþegar eða sjálfstætt starfandi einstaklingar, krefjendur um lífeyri og lífeyrisþegar, og aðstandendur þeirra, sem getið er um í 19., 22. (1. og 3. mgr.), 25. (1. og 3. mgr.), 26. (1. mgr.), 28. a, 29. og 31. gr. reglugerðarinnar, og eru búsettir eða dveljast í Danmörku, eiga rétt á aðstoð með skilmálum sem dönsk löggjöf setur vegna einstaklinga sem heyra undir 1. flokk samkvæmt lögum um heilbrigðisþjónustu (lov om offentlig sygesikring).

3. a) Ákvæði danskrar löggjafar um almennan lífeyri, sem kveða á um að lífeyrisréttur sé háður búsetu umsækjanda í Danmörku, gilda ekki um launþega, sjálfstætt starfandi einstaklinga eða eftirlifendur þeirra sem búa á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en Danmerkur.

b) Við útreikning á lífeyri telst starfstími á eigin vegum eða annarra í Danmörku, sem farandlaunþegi eða launþegi sem vinnur árstíðabundin störf hefur lokið, vera búsetutímabil eftirlifandi maka í Danmörku svo framarlega sem hinn eftirlifandi maki var á þeim tíma tengdur farandlaunþeganum eða þeim sem vann árstíðabundin störf í hjúskap án aðskilnaðar að borði og sæng eða aðskilnaðar vegna ósættanlegs sundurlyndis og að því tilskildu að á sama tíma hafi makinn búið á yfirráðasvæði annars aðildarríkis.

c) Við útreikning á lífeyri skal litið á starfstíma á eigin vegum eða annarra, sem annar launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur en farandlaunþegi eða launþegi sem vinnur árstíðabundin störf hefur lokið í Danmörku fyrir 1. janúar 1984, sem búsetutímabil eftirlifandi maka í Danmörku svo framarlega sem hinn eftirlifandi maki var á þessum tíma tengdur launþeganum eða hinum sjálfstætt starfandi einstaklingi í hjúskap án aðskilnaðar að borði og sæng eða aðskilnaðar vegna ósættanlegs sundurlyndis og að því tilskildu að á sama tíma hafi makinn búið á yfirráðasvæði annars aðildarríkis.

d) Þau tímabil sem talin eru með samkvæmt b- og c-liðum skulu ekki koma til álita ef þau skarast við tímabil sem talin eru með við útreikning lífeyris hlutaðeigandi aðila samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis um skyldutryggingu eða tímabil sem hlutaðeigandi aðili þáði lífeyri á samkvæmt þeirri löggjöf.

Þessi tímabil skal samt telja með ef árleg upphæð umrædds lífeyris er minni en helmingur almenna lífeyrisins.

4. Skilmálar reglugerðarinnar skulu ekki hafa áhrif á gildi bráðabirgðareglna danskra laga frá 7. júní 1972 um lífeyrisréttindi danskra ríkisborgara sem hafa átt lögheimili í Danmörku í tiltekinn tíma fyrir umsóknardag. Þó skal veita ríkisborgurum annarra aðildarríkja, sem hafa átt lögheimili í Danmörku árið fyrir dagsetningu umsóknarinnar, bætur með þeim skilmálum sem gilda um danska ríkisborgara.

5. a) Þau tímabil sem maður, sem sækir vinnu yfir landamæri og er búsettur á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en Danmerkur, hefur stundað atvinnu í Danmörku teljast búsetutímabil samkvæmt danskri löggjöf. Hið sama gildir um þau tímabil slíks manns sem hann gegnir í öðru aðildarríki en Danmörku hafi hann verið sendur þangað til starfa eða veitt þar þjónustu.

b) Þau tímabil sem launþegi, sem vinnur árstíðabundin störf og er búsettur á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en Danmerkur, hefur gegnt störfum í Danmörku teljast búsetutímabil samkvæmt danskri löggjöf. Hið sama gildir um þau tímabil slíks launþega sem hann gegnir á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en Danmerkur hafi hann verið sendur þangað til starfa.

6. Þegar meta á hvort skilyrðum fyrir rétti til dagpeninga vegna veikinda eða meðgöngu og fæðingar er fullnægt samkvæmt lögum frá 20. desember 1989, um dagpeninga vegna veikinda eða meðgöngu og fæðingar, þegar hlutaðeigandi einstaklingur heyrir ekki lengur undir danska löggjöf á viðmiðunartímabilunum sem eru ákveðin í framangreindum lögum:

a) skal taka til greina trygginga- og starfstímabil, sem er lokið samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis en Danmerkur á framangreindum viðmiðunartímabilum þegar viðkomandi heyrði ekki undir danska löggjöf, eins og þau væru tímabil sem er lokið samkvæmt danskri löggjöf;

og

b) telst sjálfstætt starfandi einstaklingur á tímabilum sem þannig eru talin með og launþegi (í þeim tilvikum þegar ekki er hægt að leggja raunverulegar launatekjur til grundvallar útreikningi dagpeninga) hafa haft meðaltekjur sem svara til þeirra sem lagðar eru til grundvallar útreikningi dagpeninga vegna þeirra tímabila sem lokið er samkvæmt danskri löggjöf á viðmiðunartímabilunum.

7. Ákvæði d-liðar 3. mgr. 46. gr. a og 1. og 3. mgr. 46. gr. c í reglugerðinni og 1. mgr. 7. gr. í framkvæmdarreglugerðinni gilda ekki um lífeyri sem kveðið er á um í danskri löggjöf .

8. Við beitingu 67. gr. reglugerðarinnar skulu atvinnuleysisbætur sjálfstætt starfandi einstaklinga sem tryggðir eru í Danmörku reiknaðar samkvæmt danskri löggjöf.

9. Eigi einstaklingur sem fær danskan eftirlaunalífeyri eða snemmbæran eftirlaunalífeyri einnig rétt á eftirlifendalífeyri frá öðru aðildarríki skal litið á lífeyrisgreiðslurnar, að því er varðar framkvæmd danskrar löggjafar, sem bætur sömu tegundar í skilningi 1. mgr. 46. gr. a í reglugerðinni, þó með þeim fyrirvara að hlutaðeigandi einstaklingur hafi einnig lokið búsetutímabilum í Danmörku þegar tryggingaeða búsetutímabil eru notuð til grundvallar útreikningi á eftirlifendalífeyri.

C. ÞÝSKALAND

1. Ákvæði 10. gr. reglugerðarinnar hafa ekki áhrif á ákvæði þess efnis að bætur skuli ekki greiðast vegna slysa (eða atvinnusjúkdóma) sem orðið hafa eða komið hafa upp utan yfirráðasvæðis Sambandslýðveldisins Þýskalands né heldur vegna tímabila sem hefur verið lokið utan þess, eða skuli aðeins greiðast með tilteknum skilyrðum, þegar þeir sem njóta myndu bótaréttar eru búsettir utan yfirráðasvæðis Sambandslýðveldisins Þýskalands.

2. a) Staðaltímabil vegna úthlutunar (pauschale Anrechnungszeit) skal alfarið ákvarðað á grundvelli þýskra tímabila.

b) Við ákvörðun um hvort þýsk lífeyristímabil komi til greina vegna lífeyristrygginga námumanna skal einungis beita þýskri löggjöf.

c) Við ákvörðun um hvort þýsk uppbótartímabil (Ersatzzeiten) komi til greina skal einungis beita þýskri löggjöf.

3. Hafi beiting reglugerðarinnar eða síðari reglugerða um félagslegt öryggi í för með sér óvænta byrði fyrir ákveðnar sjúkratryggingastofnanir, skal bæta það að hluta eða að öllu leyti. Alríkissamband svæðissjúkrasjóða (ADK-Bundesverband) skal þá í hlutverki sínu sem samskiptastofnun (sjúkratryggingar) taka ákvörðun um slíkar bætur með almennu samkomulagi við önnur samtök sjúkrasjóða. Fjármagns vegna slíkra bóta skal aflað með sköttum á allar sjúkratryggingastofnanir í hlutfalli við meðalfjölda bótaþega á næstliðnum árum, að frátöldum þeim sem látið hafa af störfum vegna aldurs.

4. Ákvæði 7. gr. í VI. bindi almannatryggingalaganna gilda um ríkisborgara annarra aðildarríkja og ríkisfangslausa einstaklinga og flóttamenn sem hafa búsetu á yfirráðasvæði annarra aðildarríkja samkvæmt eftirfarandi reglum.

Hafi almennum skilyrðum verið fullnægt má greiða frjáls iðgjöld til þýska lífeyristryggingakerfisins:

a) ef viðkomandi hefur lögheimili eða bækistöð á yfirráðasvæði Sambandslýðveldisins Þýskalands;

b) ef viðkomandi hefur lögheimili eða bækistöð á yfirráðasvæði annars aðildarríkis og hefur einhvern tíma verið tryggður skyldutryggingu eða frjálsri tryggingu í hinu þýska lífeyristryggingakerfi;

c) ef viðkomandi er ríkisborgari annars aðildarríkis, hefur lögheimili eða búsetu á yfirráðasvæði þriðja ríkis og hefur greitt iðgjöld vegna þýskra lífeyristrygginga í 60 mánuði hið minnsta, eða átt kost á frjálsri tryggingu samkvæmt 232. gr. VI. bindis almannatryggingalaganna og er ekki tryggður skyldutryggingu eða frjálsri tryggingu samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis.

5. .....

6. .....

7. .....

8. .....

9. Þegar nauðsynlegt reynist að endurgreiða með mánaðarlegum eingreiðslum kostnað vegna aðstoðar sem þýskar stofnanir í búseturíki hafa látið lífeyrisþegum eða aðstandendum þeirra, sem eru tryggðir hjá þar til bærum stofnunum í öðrum aðildarríkjum, í té, skal fara með kostnaðinn sem útgjöld þýskra sjúkratrygginga vegna lífeyrisþega til þess að halda fjárhagslegri jöfnun meðal þýskra sjúkratryggingastofnana fyrir lífeyrisþega. Eingreiðslur sem þýskar stofnanir á búsetustað fá endurgreiddar frá þar til bærum stofnunum annars aðildarríkis skulu teljast kvittanir sem taka ber tillit til vegna fyrrnefndrar fjárhagslegrar jöfnunar.

10. Hvað varðar sjálfstætt starfandi einstaklinga skal atvinnuleysisaðstoð (Arbeitslosenhilfe) vera háð því skilyrði að viðkomandi hafi unnið, í eitt ár hið minnsta, að mestum hluta sjálfstætt á yfirráðasvæði Sambandslýðveldisins Þýskalands áður en hann tilkynnir um að hann sé atvinnulaus og að hann hafi ekki hætt starfinu einungis um stundarsakir.

11. Taka ber tillit til tryggingatímabila sem lokið hefur verið samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis innan ellilífeyriskerfis fyrir bændur eða, sé slíku kerfi ekki til að dreifa, innan þess hluta almenna kerfisins sem varðar bændur til þess að fullnægja skilyrðum um lágmarkslengd trygginga sem krafist er að einstaklingur leggi fram í skilningi 27. gr. laga um ellilífeyri fyrir bændur (Gesetz über die Altersicherung der Landwirte — GAL), þó ætíð að því tilskildu að:

a) yfirlýsingin sem krafan um iðgjöld er byggð á hafi verið lögð fram innan tilskilins tíma; og

b) áður en yfirlýsingin er lögð fram verður viðkomandi einstaklingur að hafa greitt iðgjöld innan ellilífeyriskerfis bænda á yfirráðasvæði Sambandslýðveldisins Þýskalands.

12. Tímabil skyldutrygginga sem lokið hefur verið samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, annaðhvort innan ramma sérstaks kerfis fyrir handverksmenn eða, sé slíkt kerfi ekki fyrir hendi, innan ramma sérstaks kerfis fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga eða innan ramma almenna kerfisins, skulu talin með við útreikning á því hvort fullnægt er skilyrði um 18 ára skyldutryggingar sem krafist er til þess að fá undanþágu frá skylduaðild að lífeyristryggingum fyrir sjálfstætt starfandi handverksmenn.

13. Við beitingu þýskrar löggjafar um skyldutryggingar lífeyrisþega vegna sjúkratrygginga sem kveðið er á um í ii-lið 1. mgr. 5. gr. í V. bindi þýskra laga um almannatryggingar (Fünftes Buch Sozialgesetzbuch — SGB V) og 56. gr. laga um endurbætur á sjúkratryggingum (Gesundheitsreformgesetz) skal meta, að því marki sem nauðsynlegt er, trygginga- eða búsetutímabil sem viðkomandi einstaklingur hefur lokið samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis og hefur veitt honum rétt á aðstoð vegna veikinda, eins og þau væru tryggingatímabil er lokið hefur verið eftir þýskri löggjöf, að því tilskildu að þau skarist ekki við tryggingatímabil sem lokið hefur verið samkvæmt þeirri löggjöf.

14. Þegar veita skal tryggðum einstaklingum sem hafa búsetu í öðru aðildarríki bætur í peningum samkvæmt 1. mgr. 47. gr. í V. bindi þýskra laga um almannatryggingar (SGB V), 2. mgr. 200. gr. og 1. mgr. 561. gr. þýskra laga um almannatryggingar (Reichsversicherungsordnung — RVO), skulu þýskar tryggingastofnanir reikna út nettótekjur sem taka ber tillit til við ákvörðun bótafjárhæðar sem skylt er að greiða, eins og þeir væru búsettir í Sambandslýðveldinu Þýskalandi.

15. Grískir kennarar með réttarstöðu opinberra starfsmanna, sem vegna starfa sinna við þýska skóla hafa greitt skylduiðgjöld til lögbundnu þýsku lífeyristrygginganna til viðbótar greiðslum í sérstakt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn í Grikklandi, og sem hættu að njóta þýskrar skyldutryggingar eftir 31. desember 1978, geta, fari þeir fram á slíkt, fengið þessi skylduiðgjöld endurgreidd samkvæmt 210. gr. VI. bindis almannatryggingalaganna. Umsóknir um endurgreiðslur skulu lagðar fram innan eins árs frá gildistöku þessa ákvæðis. Hlutaðeigandi getur einnig nýtt sér þessi réttindi innan sex mánaða frá þeim degi sem hann hættir að heyra undir skyldutryggingar.

Ákvæði 6. mgr. 210. gr. VI. bindis almannatryggingalaganna skulu aðeins gilda um þau tímabil er skylduiðgjöld voru greidd til þýskra lífeyristrygginga til viðbótar iðgjöldum í sérstakt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn í Grikklandi og um tímabil sem eru jafnlöng tryggingatímabilum sem fara næst á eftir þeim tímabilum þegar slík skylduiðgjöld voru greidd.

16. .....

17. Hvað varðar einstaklinga sem þurfa víðtæka og samfellda umönnun samkvæmt 53. gr. *o. áfr.* í V. bindi þýskra laga um almannatryggingar (SGB V) skal stofnun á búsetustað, vegna veittrar aðstoðar, taka tillit til trygginga-, starfs- eða búsetutímabila sem hefur verið lokið samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis eins og þau væru tímabil er lokið hefur verið samkvæmt löggjöf sem sú stofnun starfar eftir.

18. Litið skal svo á, við beitingu 27. gr. reglugerðarinnar, að einstaklingur sem fær lífeyri samkvæmt þýskum lögum og samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis eigi rétt á aðstoð vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar ef hann er undanþeginn skyldutryggingum (Krankenversicherung), samkvæmt 4. lið 1. mgr. 8. gr. í V. bindi þýskra laga um almannatryggingar (SGB V).

19. Tryggingatímabil sem hefur verið varið til umönnunar barna samkvæmt þýskri löggjöf gildir, jafnvel þótt hlutaðeigandi launþegi hafi alið önn fyrir barninu í öðru aðildarríki, en að því tilskildu að viðkomandi einstaklingur hafi verið ófær um atvinnuþátttöku í krafti 1. mgr. 6. gr. mæðraverndarlaganna (Mutterschutzgesetz) eða hafi tekið barnsburðarleyfi samkvæmt 15. gr. sambandslaganna um greiðslur vegna barnagæslu (Bundeserziehungsgeldgesetz) og hafi ekki stundað önnur aukastörf (geringfügig) í skilningi 8. gr. í SGB IV.

20. Ef ákvæðum þýskra lífeyrislaga sem voru í gildi 31. desember 1991 er beitt skulu ákvæði VI. viðauka einnig gilda í þeirri útgáfu sem var í gildi 31. desember 1991.

D. SPÁNN

1. Óheimilt er að setja skilyrði um að viðkomandi skuli starfa annaðhvort sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur eða skilyrði um að viðkomandi skuli áður hafa verið tryggður skyldutryggingu vegna sömu áhættu samkvæmt kerfi fyrir launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklinga í sama aðildarríki, sem mælt er fyrir um í iv-lið a-liðar 1. gr. reglugerðarinnar, að því er varðar þá einstaklinga sem eiga, samkvæmt ákvæðum konunglegs úrskurðar nr. 2805/1979 frá 7. desember 1979, frjálsa aðild að almenna almannatryggingakerfinu vegna starfa sinna sem embættismenn eða starfsmenn í þjónustu alþjóðlegra milliríkjastofnana.

2. Ákvæði konungsúrskurðar nr. 2805/1979 frá 7. desember 1979 eiga við um ríkisborgara aðildarríkisins og flóttamenn og ríkisfangslausa menn:

   a) séu þeir búsettir á spænsku yfirráðasvæði,

      eða

   b) séu þeir búsettir á yfirráðasvæði annars aðildarríkis og hafi þeir einhvern tímann áður átt skylduaðild að spænska almannatryggingakerfinu,

      eða

   c) séu þeir búsettir á yfirráðasvæði þriðja ríkis og hafi þeir greitt í það minnsta 1 800 daga iðgjöld til spænska almannatryggingakerfisins og hvorki verið tryggðir skyldutryggingu né frjálsri tryggingu í krafti löggjafar annars aðildarríkis.

3. Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur sem er ekki lengur tryggður samkvæmt spænskri löggjöf telst vera tryggður þegar áhættan kemur fram, að því er varðar framkvæmd ákvæða 3. kafla III. bálks reglugerðarinnar, enda sé hann tryggður samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis þegar áhættan kemur fram eða, ef svo er ekki, á rétt á bótum vegna sömu áhættu samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis. Síðara skilyrðinu telst þó fullnægt í því tilviki sem um getur í 1. mgr. 48. gr.

4. a) Við beitingu 47. gr. reglugerðarinnar skal útreikningur á spænsku viðmiðunarfjárhæðinni byggður á raunverulegum iðgjöldum hins tryggða einstaklings næstu ár á undan síðustu iðgjaldagreiðslu til spænsku almannatrygginganna.

   b) Lífeyrisfjárhæðin sem þannig er ákvörðuð skal hækkuð um hækkunar- og endurmatsfjárhæðina sem er reiknuð fyrir hvert ár á eftir og allt fram að árinu er fer á undan árinu er áhættan kemur fram á sama hátt og annar lífeyrir sömu tegundar.

E. FRAKKLAND

1. a) Bætur til aldraðra launþega svo og bætur til aldraðra sjálfstætt starfandi einstaklinga og greiðslur vegna elli til fólks í landbúnaðarstörfum sem kveðið er á um í franskri löggjöf handa frönskum vinnandi mönnum, skulu veittar öllum launþegum og sjálfstætt starfandi einstaklingum, sem eru ríkisborgarar annarra aðildarríkja, samkvæmt þessum skilyrðum, séu þeir búsettir á frönsku yfirráðasvæði á þeim tíma er þeir leggja fram kröfu um bætur.

b) Hið sama gildir um flóttamenn og ríkisfangslausa menn.

c) Ákvæði reglugerðarinnar hafa ekki áhrif á ákvæði franskra laga, en þau taka aðeins til greina starfstímabil launþega eða jafngild tímabil eða, eftir því sem við á, starfstímabil sjálfstætt starfandi einstaklinga sem viðkomandi hefur lokið á frönsku yfirráðasvæði í Evrópu, eða í frönsku umdæmunum utan Evrópu (Guadeloupe, Guiana, Martinique og Réunion), þegar metnar eru greiðslur til aldraðra launþega.

2. Sérstakar greiðslur og uppsafnaðar bætur, sem kveðið er á um í sérstakri löggjöf um tryggingar í námuvinnu, skulu aðeins greiðast launþegum sem starfa í frönskum námum.

3. Lög nr. 65–555 frá 10. júlí 1965, er veita frönskum ríkisborgurum sem stunda eða hafa stundað atvinnustarfsemi erlendis aðgang að frjálsu tryggingakerfi vegna ellilífeyris, gilda um ríkisborgara annarra aðildarríkja að eftirtöldum skilyrðum uppfylltum:

— atvinnustarfsemi, sem veitir aðgang að frjálsri tryggingu samkvæmt franska kerfinu, má hvorki vera né hafa verið stunduð á frönsku yfirráðasvæði né á yfirráðasvæði þess aðildarríkis þar sem launþeginn eða sjálfstætt starfandi einstaklingurinn á ríkisfang,

— er launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur leggur fram bótakröfu verður hann annaðhvort að sanna að hann hafi verið búsettur í Frakklandi eigi skemur en í tíu ár, samfellt eða ekki, eða að hann hafi um jafnlangt skeið heyrt undir franska löggjöf um skyldutryggingar eða frjálsar viðvarandi tryggingar.

4. Einstaklingur sem heyrir undir franska löggjöf á rétt á að fá greiddar eftirtaldar fjölskyldubætur, vegna aðstandenda sem dvelja með honum í aðildarríkinu þar sem hann gegnir störfum, samkvæmt 1. mgr. 14. gr. og 1. mgr. 4. gr. a í reglugerðinni:

a) greiðsla vegna ungbarna sem veitt er fram að þriggja mánaða aldri;

b) fjölskyldubætur sem greiddar eru samkvæmt 73. gr. reglugerðarinnar.

5. Þegar reikna skal út viðmiðunarfjárhæð þá sem getið er í a-lið 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar skal, þegar um er að ræða ellilífeyri reiknaðan á grundvelli eftirlaunastiga, þar til bær stofnun taka tillit til, hvað varðar tryggingaár sem lokið er samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, heildarfjölda eftirlaunastiga sem eru fengin með því að deila með samsvarandi fjölda ára í þann fjölda stiga sem safnað hefur verið samkvæmt löggjöf sem um þau gildir.

6. a) Þeir sem sækja vinnu yfir landamæri og starfa sem launþegar á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en Frakklands en hafa búsetu í frönsku sýslunum Haut-Rhin, Bas-Rhin og Moselle, eiga í þessum sýslum rétt á aðstoð samkvæmt sérstökum reglum fyrir Elsass-Lótringen sem kveðið er á um í lögum nr. 46 – 1428 frá 12. júní 1946 og nr. 67 – 814 frá 25. september 1967, í samræmi við 19. gr. reglugerðarinnar.

b) Ákvæði þessi gilda á hliðstæðan hátt um þá sem eiga rétt samkvæmt 2. og 3. mgr. 25. gr. og 28. og 29. gr. reglugerðarinnar.

7. Þrátt fyrir ákvæði 73. og 74. gr. reglugerðarinnar skulu húsnæðisgreiðslur, umönnunargreiðsla vegna barna og foreldragreiðsla aðeins veittar hlutaðeigandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem búsettir eru á frönsku yfirráðasvæði.

8. Launþegi sem heyrir ekki lengur undir franska löggjöf um ekknatryggingu í franska almannatryggingakerfinu eða bótakerfi landbúnaðarverkamanna telst hafa réttarstöðu tryggðs einstaklings samkvæmt slíkri löggjöf þegar áhættan kemur fram, að því er varðar framkvæmd ákvæða 3. kafla III. bálks reglugerðarinnar, enda sé hann tryggður sem launþegi samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis þegar áhættan kemur fram eða, ef svo er ekki, á rétt á eftirlifendabótum samkvæmt löggjöf um launþega í öðru aðildarríki. Þessu skilyrði telst þó fullnægt í því tilviki sem um getur í 1. mgr. 48. gr.

F. GRIKKLAND

1. .....

2. Lög nr. 1469/84 um frjálsa þátttöku grískra ríkisborgara eða erlendra ríkisborgara af grískum uppruna í lífeyristryggingum gilda um ríkisborgara annarra aðildarríkja, um ríkisfangslausa menn og flóttamenn sem búa á yfirráðasvæði aðildarríkis samkvæmt annarri undirgrein.

Að öðrum skilyrðum þessara laga uppfylltum er hægt að greiða iðgjöldin:

a) ef hlutaðeigandi einstaklingur er heimilisfastur eða býr á yfirráðasvæði aðildarríkis og hefur einhvern tíma áður greitt skylduiðgjöld í grísku lífeyristryggingakerfið, eða

b) ef hlutaðeigandi einstaklingur, án tillits til heimilisfestu eða búsetu, hefur annaðhvort búið í Grikklandi í tíu ár samtals, hvort sem um samfellda búsetu er að ræða eða ekki, eða hefur áður heyrt undir grísku löggjöf í 1 500 daga að eigin ósk eða skyldugur.

3. Þrátt fyrir gildandi ákvæði í lögum sem OGA starfar eftir ber að líta á tímabil þar sem bætur eru greiddar vegna vinnuslyss eða atvinnusjúkdóms samkvæmt löggjöf aðildarríkja, þegar sérstaklega er kveðið á um slíka áhættu, sem tryggingatímabil samkvæmt þeirri löggjöf sem OGA starfar eftir, í skilningi r-liðar 1. gr. reglugerðarinnar, enda falli þau saman við starfstímabil á sviði landbúnaðar í Grikklandi.

4. Eftir grískri löggjöf er beiting 2. mgr. 49. gr. reglugerðarinnar háð því skilyrði að nýi útreikningurinn sem um getur í framangreindri grein hafi ekki neikvæð áhrif á hagsmuni hlutaðeigandi einstaklings.

5. Ef gert er ráð fyrir því í reglum grísku viðbótarlífeyrissjóðanna („επικουρικά ταμεία“) að tímabil með skyldubundinni ellilífeyristryggingu, sem er lokið hjá lögboðnum grískum tryggingastofnunum („κύριας ασφάλισης“), séu viðurkennd, skulu reglurnar einnig gilda um tímabil með skyldubundinni lífeyristryggingu, sem er lokið samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, og sem falla undir gildissvið reglugerðarinnar.

6. Líta ber á launþega, sem bar skylda til að vera í lífeyristryggingakerfi annars aðildarríkis en Grikklands til 31. desember 1992, og sem falla undir lögboðnar almannatryggingar í Grikklandi (lögboðið grunnkerfi) í fyrsta sinn eftir 1. janúar 1993 sem „áður tryggða einstaklinga“ í samræmi við ákvæði laga nr. 2084/92.

G. ÍRLAND

1. Launþegar eða sjálfstætt starfandi einstaklingar, atvinnulausir einstaklingar, krefjendur um lífeyri og lífeyrisþegar ásamt aðstandendum sem greint er frá í 19. (1. mgr.), 22. (1. og 3. mgr.), 25. (1. og 3. mgr.), 26. (1. mgr.), 28. a, 29. og 31. gr. reglugerðarinnar sem búsettir eru eða dveljast á Írlandi eiga rétt á allri læknismeðferð, sem kveðið er á um í írskri löggjöf, sér að kostnaðarlausu, ef stofnun í öðru aðildarríki en Írlandi greiðir kostnaðinn.

2. Aðstandendur launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings sem heyrir undir löggjöf annars aðildarríkis en Írlands og fullnægir skilyrðum fyrir rétti til bóta samkvæmt þeirri löggjöf, að teknu tilliti til 18. gr. reglugerðarinnar, eftir því sem við á, eiga rétt á allri læknismeðferð sem kveðið er á um í írskri löggjöf sér að kostnaðarlausu ef þeir eru búsettir á Írlandi.

   Stofnun sú er launþeginn eða hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur er tryggður hjá ber kostnað af slíkum bótum.

   Ef maki launþega eða hins sjálfstætt starfandi einstaklings, eða þess einstaklings sem hefur umsjá með börnum, stundar atvinnustarfsemi á Írlandi skal írsk stofnun greiða fjölskyldubætur, að því tilskildu að viðkomandi hafi öðlast rétt til bóta eingöngu samkvæmt ákvæðum írskra laga.

3. Ef launþegi sem heyrir undir írska löggjöf hverfur frá yfirráðasvæði aðildarríkis til yfirráðasvæðis annars aðildarríkis vegna atvinnu sinnar og verður fyrir slysi áður en hann kemst á ákvörðunarstað, skal hann fá bætur vegna umrædds slyss:

   a) eins og slysið hafi átt sér stað á írsku yfirráðasvæði; og

   b) án þess að tekin sé til greina fjarvera hans frá írsku yfirráðasvæði þegar ákvarða skal hvort hann hafi með starfi sínu verið tryggður samkvæmt umræddri löggjöf.

4. .....

5. Þegar reikna skal út tekjur við veitingu tekjutengdra bóta samkvæmt írskri löggjöf vegna atvinnuleysis, skal færa launþega til tekna, þrátt fyrir 1. mgr. 23. gr. og 68. gr. reglugerðarinnar, upphæð jafna meðalvikulaunum karlkyns eða kvenkyns launþega þess árs, eftir því sem við á, fyrir hverja vinnuviku hlutaðeigandi tekjuskattsárs sem viðkomandi hefur lokið samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis.

6. Við beitingu ii-liðar í a-lið 3. mgr. 40. gr. skal einungis tekið tillit til þeirra tímabila þegar launþeginn eða hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur var óvinnufær í skilningi írskra laga.

7. Samkvæmt 2. mgr. 44. gr. telst launþegi greinilega hafa farið fram á frestun ellilífeyris, sem hann á rétt á samkvæmt írskri löggjöf, ef hann leggur ekki niður störf við eftirlaunaaldur þegar slíkt er gert að skilyrði fyrir greiðslu ellilífeyris.

8. .....

9. Atvinnulaus einstaklingur sem snýr aftur til Írlands að loknu þriggja mánaða bótatímabili samkvæmt írskri löggjöf vegna beitingar 1. mgr. 69. gr. reglugerðarinnar á rétt á að sækja um atvinnuleysisbætur, þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. 69. gr., fullnægi hann skilyrðum fyrrnefndrar löggjafar.

10. Tímabil sem fellur undir írska löggjöf samkvæmt f-lið 2. mgr. 13. gr. reglugerðarinnar er ekki hægt að :

    i) taka til greina, samkvæmt því ákvæði, sem tímabil sem fellur undir írska löggjöf vegna III. bálks reglugerðarinnar, né

    ii) getur það gert Írland að lögbæru ríki vegna veitingar bóta sem kveðið er á um í 18., 38. eða 39. (1. mgr.) gr. reglugerðarinnar.

H. ÍTALÍA

Engin

I. LÚXEMBORG

1. Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. 94. gr. reglugerðarinnar skal því aðeins taka til greina tryggingatímabil eða jafngild tímabil, sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur hefur lokið fyrir 1. janúar 1946, eða fyrir dag sem er tiltekinn í tvíhliða samningi, samkvæmt löggjöf í Lúxemborg um lífeyristryggingar vegna örorku, elli og andláts við beitingu umræddrar löggjafar, að hlutaðeigandi einstaklingur geti sýnt fram á að hann hafi lokið sex mánaða tryggingatímabili samkvæmt löggjöf í Lúxemborg eftir umrædda dagsetningu. Séu margir tvíhliða samningar í gildi skal taka til greina þau tryggingatímabil eða jafngild tímabil sem elst eru.

2. Tryggingatímabil launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklinga sem búsettir eru utan yfirráðasvæðis Lúxemborgar sem lokið er samkvæmt löggjöf í Lúxemborg skulu metin, frá 1. október 1972, til jafns við búsetutímabil þegar greiða skal hinn fasta hluta lífeyrisgreiðslna í Lúxemborg.

3. Önnur undirgrein 2. mgr. 22. gr. reglugerðarinnar hefur ekki áhrif á gildi ákvæða í löggjöf Lúxemborgar sem kveða á um að ekki sé hægt að neita einstaklingum um heimild sem sjúkrasjóðurinn veitir vegna læknismeðferðar erlendis þegar ekki er hægt að fá viðeigandi meðferð í Stórhertogadæminu.

4. Með það fyrir augum að taka til greina tryggingatímabil sem kveðið er á um í 7. mgr. 171. gr. almannatryggingalaganna (Code des Assurances Sociales) skal stofnun í Lúxemborg viðurkenna tryggingatímabil sem hlutaðeigandi einstaklingur hefur lokið samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis eins og þau væru tímabil er lokið hefur verið samkvæmt löggjöf sem hún starfar eftir. Beiting framangreinds ákvæðis skal vera með fyrirvara um að hlutaðeigandi einstaklingur hafi síðast lokið tryggingatímabilum samkvæmt löggjöf Lúxemborgar.

J. HOLLAND

1. *Tryggingar vegna læknisútgjalda*

    a) Hvað varðar rétt til bóta samkvæmt hollenskum lögum merkir hugtakið einstaklingar sem eiga rétt á aðstoð þá einstaklinga sem eru tryggðir eða meðtryggðir samkvæmt tryggingareglum hollenskra laga um sjúkratryggingasjóði að því er varðar framkvæmd 1. kafla III. bálks.

    b) .....

    c) Að því er varðar 27.– 34. gr. reglugerðarinnar skal eftirtalinn lífeyrir teljast lífeyrir sem greiða ber samkvæmt ákvæðum í b-lið (örorka) og c-lið (elli) yfirlýsingar Konungsríkisins Hollands, eins og kveðið er á um í 5. gr. reglugerðarinnar:

        — lífeyrir sem úthlutað er samkvæmt lögum frá 6. janúar 1966 (*Staatsblad* 6) um nýjar reglur er gilda um opinbera starfsmenn og eftirlifendur þeirra (lög um lífeyri fyrir opinbera starfsmenn í Hollandi)(Algemene burgerlijke pensioenwet),

— lífeyrir sem úthlutað er samkvæmt lögum frá 6. október 1966 (*Staatsblad* 445) um nýjar reglur er gilda um lífeyri fyrir hermenn og eftirlifendur þeirra (lög um lífeyri fyrir hermenn)(Algemene militaire pensioenwet),

— lífeyrir sem úthlutað er samkvæmt lögum frá 15. febrúar 1967 (*Staatsblad* 138) um nýjar reglur er gilda um lífeyri fyrir starfsfólk NV Nederlandse Spoorwegen (hollenska járnbrautafélagsins) og eftirlifendur þeirra (lög um lífeyri járnbrautastarfsmanna) (Spoorwegpensioenwet),

— lífeyrir sem úthlutað er samkvæmt reglugerð um vinnuskilyrði hollenska járnbrautafélagsins (Reglement Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen)(RDV 1964 NS),

eða

— lífeyrisbætur sem eru veittar einstaklingum fyrir 65 ára eftirlaunaaldur samkvæmt lífeyrissjóði sem er ætlað að veita launþegum eða fyrrum launþegum elliaðstoð, eða snemmbær ellilífeyrir sem er veittur samkvæmt kerfi um snemmbæran lífeyri sem ríkið kemur á fót eða er komið á með eða samkvæmt samningi á vinnumarkaði eða kerfi sem sjúkratryggingaráðið kemur á fót.

d) Aðstandendur sem um getur í 2. mgr. 19. gr. og eru búsettir í Hollandi og launþegar eða sjálfstætt starfandi einstaklingar og aðstandendur þeirra, eins og um getur í b-lið 1. mgr. 22. gr. og 3. mgr. borið saman við b-lið 1. mgr. 22. gr., 25. og 26. gr., sem eiga rétt á bótum samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis skulu ekki tryggðir samkvæmt lögum um almenna tryggingu gegn sérstökum læknisútgjöldum (Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten, AWBZ).

2. *Beiting hollenskrar löggjafar um almennar tryggingar vegna elli (Toepassing van de Nederlandse Algemene Ouderdomswet)(AOW)*

a) Skerðing sú sem um getur í 1. mgr. 13. gr. AOW gildir ekki um almanaksár eða hluta úr almanaksári sem liðu fyrir 1. janúar 1957 þegar bótaþegi, á aldursskeiðinu 15 til 65 ára, sem var búsettur á yfirráðasvæði Hollands, fullnægði ekki skilyrðum fyrir því að fá slík ár metin sem tryggingatímabil, eða þegar hann starfaði sem launþegi í Hollandi, hjá vinnuveitanda sem hafði staðfestu í því landi, en var búsettur á yfirráðasvæði annars aðildarríkis.

Þrátt fyrir ákvæði 7. gr. AOW skal litið svo á að þeir einstaklingar sem voru búsettir eða störfuðu í samræmi við fyrrnefnd skilyrði fyrir 1. janúar 1957 eigi einnig rétt á lífeyri.

b) Skerðingin sem um getur í 1. mgr. 13. gr. AOW skal ekki gilda um almanaksár eða hluta úr þeim sem voru liðnir fyrir 2. ágúst 1989, hafi giftur einstaklingur, eða einstaklingur sem hefur verið í hjúskap, á aldursskeiðinu 15 til 65 ára ekki verið tryggður samkvæmt áðurgreindum lögum þó að hann hafi verið búsettur í öðru aðildarríki en Hollandi, að svo miklu leyti sem almanaksárin eða hlutar þeirra falla annaðhvort saman við þau tryggingatímabil sem maki hans hefur áunnið sér samkvæmt þeirri löggjöf, að því tilskildu að hjónabandið hafi staðið yfir á þessum tímabilum, eða saman við almanaksárin eða hluta úr þeim sem taka ber tillit til samkvæmt a-lið.

Þrátt fyrir ákvæði 7. gr. AOW á umræddur einstaklingur rétt á lífeyri.

c) Skerðingin sem um getur í 2. mgr. 13. gr. AOW skal ekki gilda um almanaksár eða hluta úr þeim sem voru liðnir fyrir 1. janúar 1957, þegar maki lífeyrisþega fullnægir ekki skilyrðum fyrir því að fá þessi ár metin sem tryggingatímabil og hefur verið búsettur í Hollandi á aldursskeiðinu 15 til 65 ára, eða þegar hann hefur starfað sem launþegi í Hollandi hjá vinnuveitanda með staðfestu í því ríki enda þótt hann hafi verið búsettur á yfirráðasvæði annars aðildarríkis.

d) Skerðingin sem um getur í 2. mgr. 13. gr. AOW skal ekki gilda um almanaksár eða hluta úr þeim sem voru liðnir fyrir 2. ágúst 1989, þegar maki lífeyrisþega var búsettur í öðru aðildarríki en Hollandi, á aldursskeiðinu 15 til 65 ára, og var ekki tryggður samkvæmt umræddri löggjöf, að svo miklu leyti sem almanaksárin eða hlutar þeirra falla annaðhvort saman við þau tryggingatímabil sem makinn hefur áunnið sér samkvæmt þeirri löggjöf, að því tilskildu að hjónabandið hafi staðið yfir á þessum tímabilum, eða saman við almanaksárin eða hluta úr þeim sem taka ber tillit til samkvæmt a-lið.

e) Einungis má beita ákvæðum sem um getur í a-, b-, c- og d-liðum hafi viðkomandi einstaklingur búið í einu eða fleiri aðildarríkjum í sex ár eftir 59 ára aldur og á meðan hlutaðeigandi er búsettur á yfirráðasvæði eins þessara aðildarríkja.

f) Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. 45. gr. laga um almennar ellitryggingar (AOW) og 1. mgr. 47. gr. laga um almennar tryggingar fyrir munaðarleysingja og ekkjur (AWW) skal heimila maka launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings, sem heyrir undir skyldutryggingakerfi og er búsettur í öðru aðildarríki en Hollandi, að útvega sér frjálsar tryggingar samkvæmt þeirri löggjöf, en þó eingöngu fyrir tímabil eftir 2. ágúst 1989 þegar launþeginn eða hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur er eða var tryggður skyldutryggingu samkvæmt fyrrnefndri löggjöf. Þessi heimild fellur úr gildi þegar skyldutrygging launþegans eða hins sjálfstætt starfandi einstaklings fellur niður.

Fyrrnefnd heimild fellur þó ekki úr gildi ef skyldutrygging launþega eða hins sjálfstætt starfandi einstaklings fellur niður vegna andláts hans og ekkja hans fær einungis lífeyri samkvæmt hollenskri löggjöf um almennar tryggingar fyrir ekkjur og munaðarleysingja (AWW).

Hvað sem öðru líður fellur heimild vegna frjálsra trygginga úr gildi þegar hinn tryggði nær 65 ára aldri.

Iðgjöld sem greidd hafa verið vegna fyrrnefndra frjálsra trygginga skulu, þegar í hlut á maki launþega eða hins sjálfstætt starfandi einstaklings sem er skyldutryggður samkvæmt hollenskri löggjöf um almennar tryggingar fyrir aldraða (AOW) og hollenskri löggjöf um almennar tryggingar fyrir ekkjur og munaðarleysingja, ákvörðuð í samræmi við ákvæði er lúta að ákvörðun iðgjalda vegna skyldutrygginga sem eru háðar tekjum sem hún/hann hefur aflað í Hollandi.

Iðgjöld vegna maka launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings sem var tryggður skyldutryggingu 2. ágúst 1989 eða eftir þann tíma skulu ákveðin í samræmi við ákvæði er lúta að ákvörðun iðgjalda frjálsra trygginga samkvæmt hollenskri löggjöf um almennar tryggingar fyrir aldraða og samkvæmt hollenskri löggjöf um almennar tryggingar fyrir ekkjur og munaðarleysingja.

g) Heimild sú sem um getur í f-lið skal einungis veitt ef maki launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings hefur tilkynnt *Sociale Verzekeringsbank* (Almannatryggingabankanum), eigi síðar en einu ári eftir að hann/hún hefur skyldutryggingatímabil sitt, um þá fyrirætlun sína að tryggja sig frjálsri tryggingu.

Eins árs tímabilið hefst 2. ágúst 1989 þegar í hlut á maki launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings sem var tryggður skyldutryggingu fram að 2. ágúst 1989.

Ekki má veita heimildina sem um getur í 4. lið f-liðar vegna maka launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings sem er ekki búsettur í Hollandi og sem ákvæði 1. mgr. 14. gr., 1. mgr. 14. gr. a eða 17. gr. í reglugerðinni gilda um hafi makinn, samkvæmt ákvæðum hollenskrar löggjafar einnar saman, tekið eða verið heimilt að taka frjálsa tryggingu.

h) Ákvæði a-, b-, c-, d- og f-liða skulu hvorki gilda um tímabil sem skarast við tímabil sem taka má tillit til við útreikning lífeyrisréttinda samkvæmt löggjöf um ellilífeyri í öðru aðildarríki en Hollandi né um tímabil þegar hlutaðeigandi einstaklingur fékk ellilífeyri samkvæmt slíkri löggjöf.

i) Við beitingu 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar skal einungis taka til greina sem tryggingatímabil þau tímabil sem er lokið eftir 15 ára aldur samkvæmt hollenskum lögum um almennar ellitryggingar (AOW).

3. a) Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur sem heyrir ekki lengur undir hollenska löggjöf um ekknatryggingu telst tryggður samkvæmt slíkri löggjöf þegar áhættan kemur fram, að því er varðar framkvæmd ákvæða 3. kafla III. bálks reglugerðarinnar, enda sé hann tryggður samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis vegna sömu áhættu eða, ef svo er ekki, á rétt á eftirlifendabótum samkvæmt löggjöf í öðru aðildarríki. Síðara skilyrðinu telst þó fullnægt í því tilviki sem um getur í 1. mgr. 48. gr.

b) Eigi ekkja rétt á, samkvæmt a-lið, ekknalífeyri samkvæmt hollenskri löggjöf um almenna tryggingu fyrir ekkjur og munaðarlaus börn skal sá lífeyrir reiknaður í samræmi við 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar.

Við beitingu þessara ákvæða skal einnig litið á tryggingatímabil sem er lokið fyrir 1. október 1959, þegar launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur hefur verið búsettur eftir 15 ára aldur á hollensku yfirráðasvæði eða stundað launaða atvinnustarfsemi í Hollandi fyrir vinnuveitanda með staðfestu í því landi, á sama tíma og hann var búsettur á yfirráðasvæði annars aðildarríkis, sem tryggingatímabil sem hefur verið lokið samkvæmt fyrrgreindri hollenskri löggjöf.

c) Ekki skal tekið tillit til tímabila sem til greina koma samkvæmt b-lið ef þau falla saman við tryggingatímabil sem hefur verið lokið samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis vegna eftirlifendalífeyris.

d) Við beitingu 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar skulu einungis tryggingatímabil sem hefur verið lokið eftir 15 ára aldur samkvæmt almennum lögum um tryggingu fyrir ekkjur og munaðarlaus börn (AWW) metin sem tryggingatímabil.

4. a) Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur sem er ekki lengur tryggður samkvæmt lögunum frá 18. febrúar 1966 um tryggingar vegna óvinnufærni (WAO) og/eða lögunum frá 11. desember 1975 um óvinnufærni (AAW) telst vera tryggður þegar áhættan kemur fram, að því er varðar framkvæmd ákvæða 3. kafla III. bálks reglugerðarinnar, enda sé hann tryggður vegna sömu áhættu samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis eða, ef svo er ekki, á rétt á bótum vegna sömu áhættu samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis. Síðara skilyrðinu telst þó fullnægt í því tilviki sem um getur í 1. mgr. 48. gr.

b) Eigi hlutaðeigandi einstaklingur rétt á, samkvæmt a-lið, hollenskum örorkubótum skulu þær bætur metnar í samræmi við reglurnar í 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar:

i) hafi hann, samkvæmt ákvæðum framangreindra laga frá 18. febrúar 1966 (WAO), á þeim tíma er óvinnufærnin kom fram verið tryggður vegna sömu áhættu samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis sem launþegi í skilningi a-liðar 1. gr. reglugerðarinnar;

ii) hafi hann, samkvæmt ákvæðum framangreindra laga frá 11. desember 1975 (AAW), á þeim tíma er óvinnufærnin kom fram:

— verið tryggður gegn áhættunni samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis en ekki sem launþegi í skilningi a-liðar 1. gr. reglugerðarinnar, eða

— ekki verið tryggður gegn áhættunni samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis en getur sett fram kröfu um bætur samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis.

Sé fjárhæð bótanna sem eru reiknaðar samkvæmt ákvæðum i-liðar lægri en sú sem fæst með beitingu ákvæða ii-liðar skal síðarnefnda bótafjárhæðin greidd.

c) Við útreikning bóta sem eru greiddar samkvæmt ákvæðum framangreindra laga frá 18. febrúar 1966 (WAO) eða framangreindra laga frá 11. desember 1975 (AAW) skal hollenska stofnunin taka til greina:

— launuð starfstímabil og tímabil sem eru metin sem slík og hefur verið lokið í Hollandi fyrir 1. júlí 1967,

— tryggingatímabil sem hefur verið lokið samkvæmt framangreindum lögum frá 18. febrúar 1966 (WAO),

— tryggingatímabil sem hlutaðeigandi einstaklingur hefur lokið eftir 15 ára aldur samkvæmt framangreindum lögum frá 11. desember 1975 (AAW), enda falli þau ekki saman við tryggingatímabil sem hefur verið lokið samkvæmt framangreindum lögum frá 18. febrúar 1966 (WAO).

d) Við útreikning á hollenskum örorkubótum samkvæmt 1. mgr. 40. gr. reglugerðarinnar taka hollensku stofnanirnar ekki til greina viðbótargreiðslur sem á að greiða samkvæmt ákvæðum laga um viðbótargreiðslur. Réttur til þeirrar viðbótar og fjárhæð hennar skal alfarið reiknuð á grundvelli laga um viðbótargreiðslur.

5. *Beiting hollenskrar löggjafar um fjölskyldugreiðslur*

a) Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur sem fær fjölskyldubætur samkvæmt hollenskri löggjöf einhvern tíma á ársfjórðungi og heyrir á fyrsta degi ársfjórðungsins undir sams konar löggjöf annars aðildarríkis telst frá þeim degi tryggður samkvæmt hollenskri löggjöf.

b) Upphæð fjölskyldubóta sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur, sem er í samræmi við a-lið talinn tryggður samkvæmt hollenskri löggjöf um fjölskyldubætur, getur farið fram á skal ákvörðuð í samræmi við þær ítarlegu ráðstafanir framkvæmdarreglugerðarinnar sem um getur í 98. gr. reglugerðarinnar.

6. *Beiting sérstakra bráðabirgðaákvæða*

Ákvæði 1. mgr. 45. gr. gilda ekki þegar meta þarf rétt manna til bóta samkvæmt bráðabirgðaákvæðum laga um almennar tryggingar vegna elli (46. gr.), um almennar ekkna- og munaðarleysingjatryggingar og um almennar tryggingar vegna óvinnuhæfni.

K. AUSTURRÍKI

1. Við beitingu 1. kafla III. bálks við reglugerðina telst sá vera lífeyrisþegi sem fær lífeyri opinberra starfsmanna.

2. Við beitingu 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar skal ekki taka tillit til viðbótarframlaga vegna viðbótartrygginga og viðbótarbóta fyrir námumenn samkvæmt austurrískri löggjöf. Í þeim tilvikum skal hækka fjárhæðina sem er reiknuð út samkvæmt 2. mgr. 35. gr. reglugerðarinnar sem nemur viðbótarframlagi vegna viðbótartrygginga og viðbótarbótum námumanna.

3. Við beitingu 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar skal við beitingu á austurrískri löggjöf telja þann dag sem hefur gildi að því varðar lífeyri (Stichtag) þann dag sem áhættan kemur fram.

4. Beiting ákvæða reglugerðarinnar má ekki leiða til rýrari réttar til bóta, í krafti austurrískrar löggjafar, þeirra sem búa við skert félagslegt öryggi af stjórnmálalegum eða trúarlegum ástæðum eða vegna uppruna síns.

L. PORTÚGAL

Opinberir starfsmenn, hvort sem þeir eru í starfi eða á eftirlaunum, og aðstandendur þeirra, sem falla undir sérstakt sjúkratryggingakerfi, geta fengið aðstoð vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar við bráðar aðstæður þegar þeir dveljast á yfirráðasvæði annars aðildarríkis eða fara þangað í því skyni að fá viðeigandi meðferð vegna heilsu sinnar eftir að hafa fengið leyfi til þess fyrirfram frá þar til bærri stofnun í Portúgal, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í a- og c-liðum 1. mgr., öðrum málslið 2. mgr. og 3. mgr. 22. gr. og a-lið 31. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71, með sömu skilyrðum og launþegar og sjálfstætt starfandi einstaklingar sem falla undir almenna almannatryggingakerfið.

M. FINNLAND

1. Til að ákveða hvort taka beri tillit til tímabils milli þess sem lífeyrisatburður á sér stað og lífeyrisaldurs (framtíðartímabil) við útreikning á fjárhæð finnsks starfslífeyris ber að taka tillit til tryggingar- eða búsetutímabila samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis við uppfyllingu skilyrðis um búsetu í Finnlandi.

2. Hafi atvinnuþátttöku í þjónustu annarra eða á eigin vegum verið hætt í Finnlandi og eigi lífeyrisatburður sér stað við störf í þjónustu annarra eða á eigin vegum í öðru aðildarríki, og taki lífeyrir samkvæmt finnskri löggjöf um starfslífeyri ekki lengur til tímabilsins milli lífeyrisatburðar og lífeyrisaldurs (framtíðartímabil), ber að taka tillit til tryggingatímabila samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis vegna kröfu um framtíðartímabil sem væru þau tryggingatímabil í Finnlandi.

3. Ef stofnun í Finnlandi ber að greiða viðbót samkvæmt finnskri löggjöf vegna tafa við afgreiðslu á umsókn um bætur skal líta svo á að umsókn sem lögð er fram í stofnun í öðru aðildarríki í því skyni að beita ákvæðum finnskrar löggjafar um slíka viðbót, hafi verið lögð fram á þeim degi sem sú umsókn, ásamt öllum nauðsynlegum fylgiskjölum, berst þar til bærri stofnun í Finnlandi.

N. SVÍÞJÓÐ

1. Við beitingu á 1. mgr. 18. gr. í því skyni að úrskurða um rétt einstaklings til foreldrabóta skal telja tryggingatímabil sem er lokið samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis en Svíþjóðar grundvallað á sömu meðaltekjum og sænsk tryggingatímabil sem þau leggjast við.

2. Ákvæði reglugerðarinnar um söfnun trygginga- og búsetutímabila gilda ekki um bráðabirgðareglur sænskrar löggjafar um rétt til hagstæðari útreiknings grunnlífeyris fyrir þá sem eru búsettir í Svíþjóð á tilteknu tímabili fyrir dagsetningu umsóknarinnar.

3. Til að úrskurða um rétt til örorku- eða eftirlifendalífeyris, er grundvallast að hluta til á tryggingatímabilum sem gera má ráð fyrir í framtíðinni, skal líta svo á að einstaklingur uppfylli kröfur um tryggingu og tekjur samkvæmt sænskri löggjöf ef hann fellur undir trygginga- eða búsetukerfi í öðru aðildarríki við störf sín þar í þjónustu annarra eða á eigin vegum.

4. Líta ber á þau ár sem er varið, samkvæmt skilyrðum sænskrar löggjafar, til umönnunar ungra barna sem tryggingatímabil vegna viðbótarlífeyris jafnvel þótt barnið og viðkomandi einstaklingur séu búsett í öðru aðildarríki, að því tilskildu að sá sem annast barnið sé í foreldraorlofi samkvæmt ákvæðum laga um réttindi til að fá leyfi vegna barnauppeldis.

O. BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

1. Þegar einstaklingur sem venjulega býr á Gíbraltar, eða hefur eftir að hann kom þangað síðast verið gerður iðgjaldsskyldur sem launþegi

samkvæmt þarlendri löggjöf, sækir um tímabundna undanþágu vegna óvinnuhæfni, vegna meðgöngu og fæðingar eða atvinnuleysis og fer jafnframt fram á að iðgjöld tímabilsins verði færð honum til tekna, skal meta hvert það starfstímabil sem einstaklingurinn hefur lokið sem launþegi á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en Breska konungsríkisins eins og hann hafi lokið því sem launþegi á Gíbraltar og greitt iðgjöld á tímabilinu samkvæmt þarlendri löggjöf þegar umsókn hans er tekin fyrir.

2. Þegar einstaklingur getur samkvæmt breskum lögum átt tilkall til ellilífeyris ef:

   a) iðgjöld fyrrverandi maka eru talin með sem eigin iðgjöld;

      eða

   b) maki eða fyrrverandi maki þess einstaklings hefur uppfyllt viðkomandi skilyrði um iðgjöld,

   þá skulu ákvæði 3. kafla í III. bálki reglugerðarinnar gilda við ákvörðun á bótarétti samkvæmt breskum lögum að því tilskildu að maki eða fyrrverandi maki hafi verið launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur sem heyrði undir löggjöf tveggja eða fleiri aðildarríkja. Í því tilviki skal túlka tilvísanir í áðurnefndum 3. kafla til „tryggingatímabila" sem áunnin réttindi af hálfu:

   i) maka eða fyrrverandi maka sé um að ræða gifta konu, ekkil eða fráskilinn einstakling sem gerir kröfu til bóta,

      eða

   ii) fyrrverandi maka sé um að ræða ekkju sem leggur fram kröfu og hafði ekki fengið eftirlifendabætur greiddar áður en hún náði eftirlaunaaldri eða sem nýtur einvörðungu aldurstengds ekkjulífeyris sem reiknaður er út samkvæmt 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar.

3. a) Ef atvinnuleysisbætur, sem kveðið er á um í löggjöf Breska konungsríkisins, eru greiddar einstaklingi samkvæmt ii-lið a-liðar eða ii-lið b-liðar 1. mgr. 71. gr. reglugerðarinnar, skal litið á tryggingatímabil, starfstímabil launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis sem viðverutímabil í Stóra-Bretlandi, eða Norður-Írlandi, eftir því sem við á, til þess að fullnægja skilyrðum sem kveðið er á um í fyrrnefndri löggjöf hvað varðar barnabætur fyrir viðverutímabil í Stóra-Bretlandi, eða Norður-Írlandi, eftir því sem við á.

   b) Ef löggjöf Breska konungsríkisins nær, samkvæmt II. bálki reglugerðarinnar, að f-lið 2. mgr. 13. gr. undanskildum, yfir launþega eða sjálfstætt starfandi einstakling sem fullnægir ekki skilyrðum sem sett eru í löggjöf Breska konungsríkisins vegna barnabóta varðandi:

      i) viðveru á Stóra-Bretlandi, eða Norður-Írlandi, eftir því sem við á, telst hann fullnægja slíkum skilyrðum, eins og hann hefði viðdvöl þar;

      ii) viðverutímabil í Stóra-Bretlandi, eða Norður-Írlandi, eftir því sem við á, skulu tryggingatímabil, starfstímabil launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings sem umræddur einstaklingur hefur lokið samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis teljast dvalartímabil í Stóra-Bretlandi eða Norður-Írlandi hvað slík skilyrði varðar.

   c) Beita skal ákvæðum a- og b-liða á hliðstæðan hátt hvað varðar umsóknir um fjölskyldugreiðslur samkvæmt löggjöf á Gíbraltar.

4. Litið skal á ekknagreiðslur sem eru veittar samkvæmt löggjöf Breska konungsríkisins sem eftirlifendagreiðslur að því er varðar 3. kafla reglugerðarinnar.

5. Við beitingu 2. mgr. 10. gr. a vegna ákvæða um rétt á umönnunargreiðslum (attendance allowance), umönnunargreiðslum vegna öryrkja (invalid care allowance) og framfærslugreiðslum til fatlaðra einstaklinga (disability living allowance) skal taka til greina starfstímabil, sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur, eða búsetutímabil sem er lokið á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en Breska konungsríkisins, að svo miklu leyti sem þörf er á til að uppfylla kröfuna um búsetu í Breska konungsríkinu fyrir þann dag sem réttur til umræddra bóta kemur fyrst fram.

6. Ef launþegi sem heyrir undir löggjöf Breska konungsríkisins verður fyrir slysi eftir að hann yfirgefur yfirráðasvæði eins aðildarríkis en áður en hann kemst á yfirráðasvæði annars aðildarríkis, sem hann er á leið til vegna starfs síns, skal réttur hans til bóta vegna umræddra slyss staðfestur:

   a) eins og slysið hafi átt sér stað á yfirráðasvæði Breska konungsríkisins;

og

b) til þess að fá úr því skorið hvort hann sé launþegi, samkvæmt löggjöf Stóra-Bretlands eða Norður-Írlands eða samkvæmt löggjöf Gíbraltar, með því að taka ekki tillit til fjarveru hans frá þessum yfirráðasvæðum.

7. Þessi reglugerð nær ekki til þeirra ákvæða löggjafar Breska konungsríkisins sem eiga að koma í framkvæmd samningum um félagslegt öryggi sem Breska konungsríkið hefur gert við þriðja ríki.

8. Að því er varðar 3. kafla III. bálks reglugerðarinnar skal ekki taka tillit til stighækkandi iðgjalda sem hinn tryggði hefur greitt eftir löggjöf Breska konungsríkisins eða stighækkandi eftirlaunabóta sem veittar eru samkvæmt þeim. Upphæð stighækkandi eftirlaunabóta skal bætt við fjárhæð bóta sem greiða skal samkvæmt löggjöf Breska konungsríkisins í samræmi við það sem kveðið er á um í umræddum kafla. Heildarfjárhæð þessara tveggja fjárhæða telst fjárhæð þeirra bóta sem viðkomandi einstaklingi ber í raun.

9. .....

10. Að því er varðar almannatryggingabætur án iðgjalda og reglur um atvinnuleysistryggingar (Gíbraltar) skal litið svo á að einstaklingur sem heyrir undir þessa reglugerð og er búsettur í einhverju aðildarríkjanna hafi fasta búsetu á Gíbraltar.

11. Að því er varðar 10., 27., 28., 28. a , 29., 30. og 31. gr. reglugerðarinnar er litið á umönnunargreiðslur sem veittar eru launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklingi, samkvæmt breskri löggjöf, sem örorkubætur.

12. Að því er varðar 1. mgr. 10. gr. reglugerðarinnar skal bótaþegi sem þiggur bætur samkvæmt löggjöf Breska konungsríkisins og dvelur á yfirráðasvæði annars aðildarríkis teljast búsettur á yfirráðasvæði þess aðildarríkis á meðan á dvöl hans stendur.

13.1. Þegar reikna skal út tekjuþátt í þeim tilgangi að ákvarða rétt til bóta samkvæmt löggjöf Breska konungsríkisins, með fyrirvara um 15. lið, skal hver vika, sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur heyrði undir löggjöf annars aðildarríkis og hófst á viðkomandi tekjuskattsári, í skilningi löggjafar Breska konungsríkisins, metin á eftirfarandi hátt:

a) tímabil frá 6. apríl 1975 til 5. apríl 1987:

i) fyrir hverja þá trygginga-, starfs- eða búsetuviku sem viðkomandi lýkur sem launþegi telst hann hafa greitt iðgjöld launþega á grundvelli tekna sem jafngildar eru tveimur þriðju af hámarkstekjum þess árs;

ii) fyrir hverja þá tryggingaviku, starfsviku á eigin vegum eða búsetuviku sem viðkomandi lýkur sem sjálfstætt starfandi einstaklingur telst hann hafa greitt iðgjöld samkvæmt 2. flokki sem slíkur;

b) tímabil frá 6. apríl 1987 og síðar:

i) fyrir hverja þá trygginga-, starfs- eða búsetuviku sem viðkomandi lýkur sem launþegi telst hann hafa hlotið, og greitt iðgjöld launþega á grundvelli þeirra, vikulegar tekjur sem jafngildar eru tveimur þriðju af hámarkstekjum þeirrar viku;

ii) fyrir hverja þá tryggingaviku, starfsviku á eigin vegum eða búsetuviku sem viðkomandi lýkur sem sjálfstætt starfandi einstaklingur telst hann hafa greitt iðgjöld samkvæmt 2. flokki sem slíkur;

c) fyrir hverja heila viku sem hann hefur lokið tímabili er jafngildir tryggingatímabili, starfstímabili launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings eða búsetutímabili teljast iðgjöld eða tekjur hafa verið metin viðkomandi einstaklingi til tekna, þó einungis að því marki að tekjur hans nái því stigi sem krafist er til þess að umrætt skattaár teljist fullgilt ár í skilningi löggjafar Breska konungsríkisins um tekjufærslu iðgjalda eða tekna.

13.2 Vegna b-liðar 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar, þar sem:

a) launþegi hefur lokið trygginga-, starfs- eða búsetutímabilum alfarið í öðru aðildarríki en Breska konungsríkinu, á tekjuskattsári sem hefst 6. apríl 1975 eða síðar, og beiting i-liðar í a-lið eða i-liðar í b-lið 1. mgr. leiðir til þess að það ár er reiknað með samkvæmt breskri löggjöf vegna a-liðar 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar, þá skal sá hinn sami teljast hafa verið tryggður í 52 vikur á því ári í hinu aðildarríkinu:

b) tekjuskattsár sem hefst hinn 6. apríl 1975 eða síðar telst ekki með samkvæmt breskum lögum hvað viðkemur a-lið 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar, og skal því alfarið horft framhjá trygginga-, starfs- eða búsetutímabilum á því ári.

13.3. Þegar breyta á tekjuþætti í tryggingatímabil skal deila í tekjur viðkomandi tekjuskattsárs í skilningi löggjafar Breska konungsríkisins með lágmarkstekjum þess árs. Niðurstöðuna skal birta í heilum tölum en brotum sleppt. Niðurstöðutalan stendur síðan fyrir fjölda tryggingavikna sem lokið hefur verið samkvæmt löggjöf Breska konungsríkisins á því ári, að því tilskildu að talan fari ekki fram úr þeim vikufjölda á því ári sem einstaklingurinn heyrði undir umrædda löggjöf.

14. Við beitingu ii-liðar í a-lið 3. mgr. 40. gr skal einungis taka tillit til tímabila þegar launþeginn eða hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur var óvinnufær í skilningi löggjafar Breska konungsríkisins.

15.1. Þegar reikna skal út samkvæmt a-lið 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar viðmiðunarfjárhæð þess hluta lífeyris sem samanstendur af viðbótarþætti eins og kveðið er á um í breskri löggjöf:

a) skal orðalagið „tekjur, iðgjöld eða hækkanir" í b-lið 1. mgr. 47. gr. reglugerðarinnar túlkað sem umframtekjur samkvæmt skilgreiningu lífeyristryggingalaga frá 1975 eða lífeyristryggingatilskipunar frá 1975 (Norður-Írland), eftir því sem við á;

b) skal meðaltal umframtekna reiknað samkvæmt b-lið 1. mgr. 47. gr. reglugerðarinnar eins og lýst er í a-lið hér á undan með því að deila uppsöfnuðum umframtekjum sem skráðar eru samkvæmt löggjöf Breska konungsríkisins með fjölda tekjuskattsára í skilningi löggjafar Breska konungsríkisins (þ.m.t. hlutar úr tekjuskattsárum) sem lokið hefur verið samkvæmt umræddri löggjöf eftir 6. apríl 1978 og falla innan viðeigandi tryggingatímabils.

15.2.) Skal orðalagið „trygginga- eða búsetutímabil" í 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar túlkað, þegar meta þarf þann þátt lífeyris sem samanstendur af viðbótarþætti í skilningi löggjafar Breska konungsríkisins, sem trygginga- eða búsetutímabil sem lokið hefur verið eftir 6. apríl 1978.

16. Atvinnulaus einstaklingur sem snýr aftur til Breska konungsríkisins að loknu þriggja mánaða tímabili sem hann þáði bætur á, samkvæmt löggjöf Breska konungsríkisins, eins og kveðið er á um í 1. mgr. 69. gr. reglugerðarinnar, á áfram rétt á atvinnuleysisbótum, þrátt fyrir 2. mgr. 69. gr., fullnægi hann skilyrðum fyrrnefndrar löggjafar.

17. Að því er varðar rétt á greiðslum vegna alvarlegrar fötlunar skal litið svo á að launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur sem heyrir, eða hefur heyrt, undir löggjöf Breska konungsríkisins, samkvæmt II. bálki reglugerðarinnar, að undanskildum f-lið 2. mgr. 13. gr.:

a) hafi haldið til eða verið búsettur í Breska konungsríkinu allt það tímabil sem hann hefur verið launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur og heyrt undir löggjöf Breska konungsríkisins á sama tíma og hann hefur haldið til eða verið búsettur í öðru aðildarríki;

b) eigi rétt á að tryggingatímabil, sem hann hefur lokið sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur á yfirráðasvæði og samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, fáist metin sem viðveru- eða búsetutímabil í Breska konungsríkinu.

18. Tímabil sem fellur undir löggjöf Breska konungsríkisins samkvæmt f-lið 2. mgr. 13. gr. reglugerðarinnar er ekki hægt að :

i) taka til greina, samkvæmt því ákvæði, sem tímabil sem fellur undir löggjöf Breska konungsríkisins vegna III. bálks reglugerðarinnar, né

ii) getur það gert Breska konungsríkið að lögbæru ríki vegna veitingar bóta sem kveðið er á um í 18., 38. eða 39. (1. mgr.) gr. reglugerðarinnar.

19. Með fyrirvara um samninga sem hafa verið gerðir við einstök aðildarríki hættir löggjöf Breska konungsríkisins að gilda, vegna f-liðar 2. mgr. 13. gr. reglugerðarinnar og 10. gr. b í framkvæmdarreglugerðinni, eftir þann dag sem kemur síðast af eftirfarandi þremur dögum, um einstakling sem hefur áður heyrt undir löggjöf Breska konungsríkisins sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur:

a) daginn þegar búseta viðkomandi flyst til hins aðildarríkisins sem um getur í f-lið 2. mgr. 13. gr.;

b) daginn þegar viðkomandi hætti að stunda launað starf eða sjálfstæða atvinnustarfsemi, hvort sem hún telst varanleg eða tímabundin, sem veitti honum rétt samkvæmt löggjöf Breska konungsríkisins;

c) lokadag tímabils sem viðkomandi hlaut bætur fyrir í Breska konungsríkinu vegna veikinda eða meðgöngu og fæðingar (að meðtalinni aðstoð þar sem Breska konungsríkið er lögbært ríki) eða atvinnuleysis og

i) hófst fyrir þann dag er búsetan var flutt til annars aðildarríkis eða, hafi það tímabil hafist síðar,

ii) hófst strax að aflokinni launavinnu eða sjálfstæðri atvinnustarfsemi í öðru aðildarríki er viðkomandi heyrði undir löggjöf Breska konungsríkisins.

20. Enda þótt einstaklingur hafi komist í þá aðstöðu að heyra undir löggjöf annars aðildarríkis samkvæmt f-lið 2. mgr. 13. gr. reglugerðarinnar, 10. gr. b í framkvæmdarreglugerðinni og 19. lið að framan, skal það ekki koma í veg fyrir:

a) að Breska konungsríkið sem lögbært ríki beiti um hann þeim ákvæðum er varða launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklinga í 1. kafla og 1. þætti 2. kafla III. bálks eða 2. mgr. 40. gr. reglugerðarinnar haldi hann áfram að vera í þeirri aðstöðu sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur og hafi síðast verið tryggður sem slíkur samkvæmt löggjöf Breska konungsríkisins;

b) að með hann sé farið sem launþega eða sjálfstætt starfandi einstakling að því er varðar 7. og 8. kafla III. bálks reglugerðarinnar, 10. eða 10. gr. a í framkvæmdarreglugerðinni, að því tilskildu að unnt sé að greiða honum, í samræmi við a-lið, bætur Breska konungsríkisins sem falla undir 1. kafla III. bálks.

———

VII. VIÐAUKI (B) (2) (5) (6) (15)

TILVIK ÞAR SEM EINSTAKLINGUR HEYRIR SAMTÍMIS UNDIR LÖGGJÖF TVEGGJA AÐILDARRÍKJA

(b-liður 1. mgr. 14. gr. c í reglugerðinni)

1. Ef hann er sjálfstætt starfandi í Belgíu og gegnir launuðu starfi í öðru aðildarríki.

2. Þegar einstaklingur búsettur í Danmörku starfar sjálfstætt í Danmörku og gegnir launuðu starfi í öðru aðildarríki.

3. Hvað varðar slysatryggingakerfi landbúnaðarins og ellitryggingakerfi bænda: þegar hann starfar sjálfstætt sem bóndi í Þýskalandi og gegnir launuðu starfi í öðru aðildarríki.

4. Þegar einstaklingur búsettur á Spáni starfar sjálfstætt á Spáni og gegnir launuðu starfi í öðru aðildarríki.

5. Þegar hann starfar sjálfstætt í Frakklandi og gegnir launuðu starfi í öðru aðildarríki, að Lúxemborg frátöldu.

6. Þegar hann starfar sjálfstætt sem bóndi í Frakklandi og gegnir launuðu starfi í Lúxemborg.

7. Að því er varðar lífeyristryggingakerfi fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga: Þegar hann starfar sjálfstætt í Grikklandi og gegnir launuðu starfi í öðru aðildarríki.

8. Þegar hann starfar sjálfstætt á Ítalíu og gegnir launuðu starfi í öðru aðildarríki.

9. Þegar einstaklingur starfar sjálfstætt í Austurríki og gegnir launuðu starfi í öðru aðildarríki.

10. Þegar einstaklingur starfar sjálfstætt í Portúgal og gegnir launuðu starfi í öðru aðildarríki.

11. Þegar einstaklingur sem er búsettur og starfar sjálfstætt í Finnlandi gegnir launuðu starfi í öðru aðildarríki.

12. Þegar einstaklingur sem er búsettur og starfar sjálfstætt í Sviþjóð gegnir launuðu starfi í öðru aðildarríki.

II. HLUTI

Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 574/72 frá 21. mars 1972 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja

EFNISYFIRLIT

I. BÁLKUR:	ALMENN ÁKVÆÐI (1. – 4. gr.)	1627
II. BÁLKUR:	FRAMKVÆMD ALMENNRA ÁKVÆÐA REGLUGERÐARINNAR (5. – 10. gr. a)	1628
III. BÁLKUR:	FRAMKVÆMD ÁKVÆÐA REGLUGERÐARINNAR ER ÁKVARÐA VIÐEIGANDI LÖGGJÖF (10. gr. b – 14. gr.)	1630
IV. BÁLKUR:	FRAMKVÆMD SÉRÁKVÆÐA REGLUGERÐARINNAR UM HINA ÝMSU BÓTAFLOKKA	
1. kafli:	Almennar reglur um söfnun tímabila (15. gr.)	1633
2. kafli:	Veikindi og meðganga og fæðing (16. – 34. gr.)	1635
3. kafli:	Örorka, elli og andlát (lífeyrir) (35. – 59. gr.)	1642
4. kafli:	Vinnuslys og atvinnusjúkdómar (60. – 77. gr.)	1648
5. kafli:	Styrkir vegna andláts (78. – 79. gr.)	1655
6. kafli:	Atvinnuleysisbætur (80. – 84. gr.)	1655
7. kafli:	Fjölskyldubætur (85. – 89. gr.)	1657
8. kafli:	Bætur vegna barna sem eru á framfæri lífeyrisþega og vegna munaðarleysingja (90. – 92. gr.)	1658
V. BÁLKUR:	FJÁRHAGSÁKVÆÐI (93. – 107. gr.)	1659
VI. BÁLKUR:	ÝMIS ÁKVÆÐI (108. – 117. gr.)	1663
VII. BÁLKUR:	BRÁÐABIRGÐA- OG LOKAÁKVÆÐI (118. – 122. gr.)	1665

VIÐAUKAR

1. viðauki:	Lögbær yfirvöld	1667
2. viðauki:	Þar til bærar stofnanir	1669
3. viðauki:	Stofnanir á búsetu- og dvalarstað	1691
4. viðauki:	Samskiptastofnanir	1707
5. viðauki:	Framkvæmdarákvæði tvíhliða samninga sem gilda áfram	1714
6. viðauki:	Aðferðir við útborgun bóta	1725
7. viðauki:	Bankar	1727
8. viðauki:	Greiðsla fjölskyldubóta	1728
9. viðauki:	Útreikningur árlegs meðaltalskostnaðar vegna aðstoðar	1730
10. viðauki:	Stofnanir og aðilar tilnefndir af lögbærum yfirvöldum	1732
11. viðauki:	Reglur sem um getur í 2. mgr. 35. gr. reglugerðarinnar	1748
Viðbætir:	95. gr.	1749

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 51. og 235. gr.,

með hliðsjón af reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja, einkum 98. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af áliti Evrópuþingsins,

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndarinnar,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Nauðsynlegt er að setja reglur um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 sem byggðar eru á grundvallarreglunum og þeirri reynslu sem fengist hefur af beitingu þessara texta um árabil.

Einkum er nauðsynlegt að tilgreina þar til bær yfirvöld og stofnanir í hverju aðildarríki, svo og samskiptastofnanir sem mega hafa bein samskipti sín á milli.

Nauðsynlegt er að tilgreina þau gögn sem einstaklingar þurfa að leggja fram og formsatriði sem þarf að fullnægja áður en bótagreiðslur geta hafist.

Nauðsynlegt er að tilgreina nákvæmlega framkvæmd ákvæða reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 er ákvarða viðeigandi löggjöf og ákvæða um hina ýmsu bótaflokka.

Einnig er nauðsynlegt að setja skilyrði fyrir endurgreiðslu bóta sem greiddar hafa verið af stofnun í einu aðildarríki fyrir hönd stofnunar í öðru aðildarríki og skyldur endurskoðunarnefndarinnar.

Nauðsynlegt er að ákveða aðferðir við umreikning gjaldmiðla innan ramma peningakerfis Evrópu.

Nauðsynlegt er að gera ráð fyrir rafrænni úrvinnslu gagna í tengslum við beitingu reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 í því skyni að greiða fyrir samskiptum yfirvalda og stofnana í aðildarríkinu.

Hægt er að breyta 1., 4., 5., 6., 7. og 8. viðauka framkvæmdarreglugerðarinnar með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar, að beiðni hlutaðeigandi aðildarríkis eða aðildarríkja eða lögbærra yfirvalda þeirra, að fengnu áliti framkvæmdaráðsins. Markmiðið með breytingu þessara viðauka er einungis það að fella inn í gerð bandalagsins ákvarðanir sem hlutaðeigandi aðildarríki eða þar til bær yfirvöld þess hafa samþykkt.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. BÁLKUR

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð:

a) merkir „reglugerð" reglugerð (EBE) nr. 1408/71;

b) merkir „framkvæmdarreglugerð" þessa reglugerð;

c) halda skilgreiningarnar í 1. gr. reglugerðarinnar þeirri merkingu sem þeim var fengin þar.

2. gr.

Prentuð sýnishorn eyðublaða — Upplýsingar um löggjöf — Leiðbeiningarit

1. Framkvæmdaráð skal bera ábyrgð á hönnun sýnishorna af vottorðum, staðfestum yfirlýsingum, tilkynningum, umsóknum og öðrum þeim skjölum sem nauðsynleg teljast við framkvæmd reglugerðarinnar og framkvæmdarreglugerðarinnar.

Tveimur aðildarríkjum eða lögbærum yfirvöldum þeirra er heimilt að gera með sér gagnkvæman samning, að fengnu áliti framkvæmdaráðsins, um að nota einfölduð eyðublöð í samskiptum sín á milli.

2. Til aðstoðar við lögbær yfirvöld hvers aðildarríkis er framkvæmdaráðinu heimilt að safna upplýsingum um þau ákvæði í löggjöf einstakra ríkja sem tengjast reglugerðinni.

3. Framkvæmdaráðið skal sjá um að semja leiðbeiningarit þar sem hlutaðeigandi einstaklingar geta leitað upplýsinga um rétt sinn og hvaða formsatriði þeim beri að uppfylla áður en þeir geta nýtt sér þennan rétt.

Hafa skal samráð við framkvæmdaráðið áður en slík leiðbeiningarit eru samin.

3. gr. (7)

Samskiptastofnanir — Tengsl milli stofnana og milli bótaþega og stofnana

1. Lögbærum yfirvöldum er heimilt að tilnefna samskiptastofnanir sem geta haft bein samskipti sín á milli.

2. Stofnun í aðildarríki og hver sá einstaklingur sem býr eða dvelur á yfirráðasvæði aðildarríkis getur lagt inn umsókn hjá stofnun í öðru aðildarríki, ýmist beint eða fyrir milligöngu samskiptastofnananna.

3. Senda skal ákvarðanir og skjöl annars efnis, sem koma frá stofnun aðildarríkis og eru ætluð einstaklingum sem hafa búsetu eða dveljast á yfirráðasvæði annars aðildarríkis, í ábyrgðarbréfi ásamt móttökukvittun.

4. gr. (9)

Viðaukar

1. Í 1. viðauka er skrá yfir lögbært yfirvald eða yfirvöld hvers aðildarríkis.

2. Í 2. viðauka er skrá yfir þar til bærar stofnanir hvers aðildarríkis.

3. Í 3. viðauka er skrá yfir stofnanir á búsetustað og stofnanir á dvalarstað að því er varðar hvert aðildarríki.

4. Í 4. viðauka er skrá yfir samskiptastofnanirnar sem tilnefndar eru samkvæmt 1. mgr. 3. gr. í framkvæmdarreglugerðinni.

5. Í 5. viðauka er skrá yfir ákvæðin sem vísað er til í 5., 53. (3. mgr.), 104., 105. (2. mgr.), 116. og 121. gr. í framkvæmdarreglugerðinni.

6. Í 6. viðauka er skrá yfir aðferðir við útborgun bóta sem stofnanir er annast bótagreiðslur í einstökum aðildarríkjum hafa valið sér í samræmi við 1. mgr. 53. gr. í framkvæmdarreglugerðinni.

7. Í 7. viðauka er skrá yfir heiti og skráðar skrifstofur eða vinnustöðvar banka sem vísað er til í 1. mgr. 55. gr. í framkvæmdarreglugerðinni.

8. Í 8. viðauka er skrá yfir aðildarríki sem ákvæði d-liðar 1. mgr. 10. gr. a í framkvæmdarreglugerðinni taka til þegar um samskipti þeirra á milli er að ræða.

9. Í 9. viðauka er skrá yfir kerfi sem taka skal tillit til við útreikning á meðaltali ársútgjalda vegna veittrar aðstoðar í samræmi við a-lið 3. mgr. 94. gr. og a-lið 3. mgr. 95. gr. í framkvæmdarreglugerðinni.

10. Í 10. viðauka er skrá yfir stofnanir eða aðila sem tilnefndir eru af lögbærum yfirvöldum samkvæmt eftirtöldum ákvæðum:

a) reglugerð: 14. gr. c, 14. gr. d (3. mgr.) og 17. gr.

b) framkvæmdarreglugerð: 6. gr. (1. mgr.), 11. gr. (1. mgr.), 11. gr. a (1. mgr.), 12. gr. a, 13. gr. (2. og 3. mgr.), 14. gr. (1., 2. og 3. mgr.), 38. gr. (1. mgr.), 70. gr. (1. mgr.), 80. gr. (2. mgr.), 81. gr., 82. gr. (2. mgr.), 85. gr. (2. mgr.), 86. gr. (2. mgr.), 89. gr. (1. mgr.), 91. gr. (2. mgr.), 102. gr. (2. mgr.), 109. gr., 110. gr., 113. gr. (2. mgr.).

11. Í 11. viðauka er skrá yfir kerfi, eitt eða fleiri, sem getið er um í 2. mgr. 35. gr. reglugerðarinnar.

II. BÁLKUR

FRAMKVÆMD ALMENNRA ÁKVÆÐA REGLUGERÐARINNAR

Framkvæmd 6. og 7. gr. reglugerðarinnar

5. gr.

Framkvæmdarreglugerð í stað ráðstafana til framkvæmdar á samþykktum

Ákvæði framkvæmdarreglugerðarinnar koma í stað ráðstafana til framkvæmdar á samningunum sem vísað er til í 6. gr. reglugerðarinnar; þau koma einnig í stað ákvæða um framkvæmd samninganna sem vísað er til í c-lið 2. mgr. 7. gr. í reglugerðinni, að því tilskildu að þau séu ekki í 5. viðauka við reglugerðina.

Framkvæmd 9. gr. reglugerðarinnar

6. gr.

Aðgangur að frjálsum eða frjálsum viðvarandi tryggingum

1. Ef einstaklingur uppfyllir í krafti 9. gr. og 3. mgr. 15. gr. í reglugerðinni öll skilyrði um aðgang að frjálsum eða frjálsum viðvarandi tryggingum nokkurra kerfa vegna örorku, elli eða andláts (lífeyrir) samkvæmt löggjöf eins aðildarríkis og hafi hann ekki heyrt undir skyldutryggingar samkvæmt einhverju þessara kerfa, þar sem hann starfaði síðast, eða þegar hann starfaði síðast á eigin vegum, er honum heimilt, samkvæmt téðum greinum, að gerast aðili að frjálsum eða frjálsum viðvarandi tryggingum sem tilgreindar eru í löggjöf aðildarríkisins eða, séu engar slíkar tryggingar tilgreindar, þeim tryggingum sem hann sjálfur velur.

2. Svo beita megi ákvæðum 2. mgr. 9. gr. í reglugerðinni skal einstaklingur leggja fram hjá stofnun hlutaðeigandi aðildarríkis staðfesta yfirlýsingu um þau trygginga- eða búsetutímabil sem lokið er að lögum annars aðildarríkis. Sú stofnun eða þær stofnanir sem starfa samkvæmt þeirri löggjöf sem einstaklingurinn hefur heyrt undir meðan hann lauk tímabilunum skulu gefa út staðfesta yfirlýsingu að beiðni hans.

Framkvæmd 12. gr. reglugerðarinnar

7. gr. (11)

Almennar reglur um framkvæmd ákvæða sem eiga að koma í veg fyrir að bætur skarist

1. Ef bætur sem hægt er að krefjast samkvæmt löggjöf tveggja eða fleiri aðildarríkja eru háðar gagnkvæmri lækkun, tímabundinni niðurfellingu eða afturköllun skal deilt í fjárhæðina sem ekki ber að greiða samkvæmt ítrustu beitingu ákvæða um lækkun, tímabundna niðurfellingu eða afturköllun í löggjöf viðkomandi aðildarríkja með fjölda bóta sem lækkun, tímabundin niðurfelling eða afturköllun tekur til.

2. Vegna framkvæmdar 2., 3. og 4. mgr. 12. gr., 46. gr. a, 46. gr. b og 46. gr. c í reglugerðinni skulu þar til bærar stofnanir sem eiga hlut að máli skiptast á nauðsynlegum upplýsingum, óski þær þess.

8. gr. (5)

Reglur sem gilda þegar réttur til bóta vegna veikinda eða meðgöngu og fæðingar skarast samkvæmt löggjöf tveggja eða fleiri aðildarríkja

1. Ef launþegi, sjálfstætt starfandi einstaklingur eða aðstandandi hans á rétt á bótum vegna meðgöngu og fæðingar samkvæmt löggjöf tveggja eða fleiri aðildarríkja, skal greiða bæturnar eingöngu samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis þar sem legið var á sæng eða, ef sængurlega fór fram utan yfirráðasvæðis ofangreindra aðildarríkja, samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem launþeginn eða hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur heyrði síðast undir.

2. Ef launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur á rétt á sjúkrabótum samkvæmt löggjöf Írlands og Breska konungsríkisins fyrir sama tímabil sem hann er óvinnufær á, skal greiða bæturnar eingöngu samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem hlutaðeigandi einstaklingur heyrði síðast undir.

3. Í þeim tilvikum sem um getur í b-lið 14. gr. c, þar sem hlutaðeigandi eða aðstandandi hans á rétt á bótum vegna veikinda eða vegna meðgöngu og fæðingar samkvæmt hvorri tveggja löggjöfinni er um ræðir, skulu eftirfarandi reglur gilda:

a) komi fram í að minnsta kosti annarri hvorri löggjöfinni að greiða skuli bótaþeganum bæturnar í formi endurgreiðslu, er það alfarið á ábyrgð viðkomandi stofnunar í aðildarríkinu þar sem bæturnar hafa verið veittar;

b) hafi verið ákveðið að veita bæturnar á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en umræddra aðildarríkja, er það alfarið á ábyrgð viðkomandi stofnunar í aðildarríkinu þar sem umræddur aðili heyrir undir löggjöf vegna launaðs starfs síns.

8. gr. a

Reglur sem gilda þegar réttur til sjúkrabóta og bóta vegna vinnuslysa eða atvinnusjúkdóma skarast samkvæmt löggjöf Grikklands og löggjöf eins eða fleiri annarra aðildarríkja

Ef launþegi, sjálfstætt starfandi einstaklingur eða aðstandandi hans á rétt á sjúkrabótum og bótum vegna vinnuslysa eða atvinnusjúkdóma samkvæmt löggjöf Grikklands og löggjöf eins eða fleiri annarra aðildarríkja fyrir sama tímabil, skal greiða bæturnar eingöngu samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem hlutaðeigandi einstaklingur heyrði síðast undir.

9. gr. (5)

Reglur sem gilda þegar réttur til styrks vegna andláts skarast samkvæmt löggjöf tveggja eða fleiri aðildarríkja

1. Við dauðsfall á yfirráðasvæði aðildarríkis skal áunninn réttur til styrks vegna andláts samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis halda gildi sínu, en áunninn réttur sem fæst samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis falla niður.

2. Verði dauðsfall á yfirráðasvæði aðildarríkis og réttur til styrks vegna andláts hefur áunnist samkvæmt löggjöf tveggja eða fleiri annarra aðildarríkja, eða ef dauða ber að höndum utan yfirráðasvæðis aðildarríkjanna og ofangreindur réttur hefur áunnist samkvæmt löggjöf tveggja eða fleiri aðildarríkja, gildir einungis sá réttur sem áunnist hefur samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem hinn látni heyrði síðast undir og réttur sem áunnist hefur samkvæmt löggjöf annarra aðildarríkja fellur niður.

3. Þrátt fyrir það sem kveðið er á um í 1. og 2. mgr. um þau tilvik sem um getur í b-lið 14. gr. c í reglugerðinni, skal réttur til bóta vegna andláts sem áunnist hefur samkvæmt löggjöf annars hvors hinna tveggja viðkomandi aðildarríkja sem um getur í VII. viðauka haldast.

9. gr. a

Reglur sem gilda þegar réttur til atvinnuleysisbóta skarast

Ef launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur, sem á rétt á atvinnuleysisbótum samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem hann heyrði undir þegar hann starfaði síðast sjálfstætt eða sem launþegi samkvæmt 69. gr. reglugerðarinnar, fer til Grikklands, þar sem hann á einnig rétt á atvinnuleysisbótum vegna tryggingatímabils eða tímabils þegar hann starfaði sjálfstætt eða sem launþegi og áður hefur verið lokið samkvæmt grískri löggjöf, skal rétturinn til bóta samkvæmt gríska löggjöf falla niður í þann tíma sem kveðið er á um í c-lið 1. mgr. 69. gr. reglugerðarinnar.

10. gr. (12) (13)

Reglur sem gilda þegar réttur launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklinga til fjölskyldubóta eða fjölskyldugreiðslna skarast

1. a) Réttur til fjölskyldubóta eða fjölskyldugreiðslna samkvæmt löggjöf aðildarríkis, þar sem réttur til þessara bóta eða greiðslna er ekki háður ráðningar- eða tryggingaskilmálum launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings, skerðist fyrir sama tímabil og vegna sama aðstandanda, þegar einungis er um að ræða rétt til bóta samkvæmt innlendri löggjöf annars aðildarríkis eða samkvæmt 73., 74., 77. eða 78. gr. reglugerðarinnar, um fjárhæð sem nemur þessum bótum.

b) Sé hins vegar atvinnu- eða fagstarfsemi stunduð á yfirráðasvæði fyrrnefnds aðildarríkis:

i) af þeim einstaklingi sem á rétt á fjölskyldubótum, eða einstaklingi sem á að fá bæturnar greiddar, þegar um er að ræða bætur sem réttur stendur til eingöngu samkvæmt innlendri löggjöf annars aðildarríkis, eða samkvæmt 73. eða 74. gr. reglugerðarinnar, skerðist þó rétturinn til þessara fjölskyldubóta, sem annaðhvort eru greiddar eingöngu samkvæmt innlendri löggjöf þessa aðildarríkis eða samkvæmt þessum greinum, um fjárhæð sem nemur allt að fjölskyldubótunum sem kveðið er á um í löggjöf aðildarríkisins þar sem aðstandandinn er búsettur. Kostnaður við greiðslu bóta sem eru veittar í aðildarríki þar sem aðstandandinn er búsettur skal borinn af því aðildarríki;

ii) af þeim einstaklingi sem á rétt á þessum bótum, eða einstaklingi sem á að fá bæturnar greiddar, þegar um er að ræða bætur sem réttur stendur til eingöngu samkvæmt innlendri löggjöf annars aðildarríkis, eða samkvæmt 77. eða 78. gr. reglugerðarinnar, skerðist þó rétturinn til þessara fjölskyldubóta eða fjölskyldugreiðslna sem annaðhvort eru greiddar eingöngu samkvæmt innlendri löggjöf þessa aðildarríkis eða samkvæmt þessum greinum; ef svo ber undir á hlutaðeigandi einstaklingur rétt á fjölskyldubótum eða fjölskyldugreiðslum í aðildarríkinu þar sem börnin eru búsett, og ber það aðildarríki kostnaðinn, og, eftir því sem við á, rétt á öðrum bótum en fjölskyldugreiðslunum sem um getur í 77. eða 78. gr. reglugerðarinnar, og ber lögbæra ríkið samkvæmt ákvæðum þessara greina kostnaðinn.

2. Ef launþegi sem heyrir undir löggjöf aðildarríkis á rétt á fjölskyldugreiðslum vegna trygginga- eða starfstímabila sem áður hefur verið lokið í samræmi við löggjöf í Grikklandi, skerðist rétturinn, þegar greiða á fjölskyldubætur eða -greiðslur í samræmi

við löggjöf fyrsta aðildarríkisins samkvæmt 73. og 74. gr. reglugerðarinnar, fyrir sama tímabil eða vegna sama aðstandanda, sem nemur allt að fjárhæð þessara bóta.

3. Ef unnt er að krefjast bóta vegna sama tímabils og sama aðstandanda frá tveimur aðildarríkjum samkvæmt 73. og/eða 74. gr. reglugerðarinnar skal þar til bær stofnun í aðildarríkinu þar sem lög kveða á um hæstu bæturnar greiða slíkar bætur að fullu og skal þar til bær stofnun í hinu aðildarríkinu endurgreiða helming fjárhæðarinnar enda sé sú fjárhæð ekki hærri en fjárhæðin sem kveðið er á um í löggjöf síðarnefnda aðildarríkisins.

10. gr. a (8)

Reglur sem gilda þegar launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur heyrir til skiptis undir löggjöf nokkurra aðildarríkja á sama tímabili eða hluta tímabils

Eftirfarandi reglur gilda hafi launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur heyrt til skiptis undir löggjöf tveggja aðildarríkja á tímabili sem afmarkast af útborgunardögum fjölskyldubóta samkvæmt löggjöf annars eða beggja aðildarríkjanna:

a) fjölskyldubætur sem umræddur einstaklingur getur krafist á þeim forsendum að hann heyri undir löggjöf hvers ríkis um sig skulu samsvara heildarfjölda dagsbóta sem hann á rétt á samkvæmt viðeigandi löggjöf. Sé greiðsla bóta eða styrkja ekki miðuð við daga í löggjöf, greiðast fjölskyldubæturnar í hlutfalli við þann tíma sem einstaklingurinn hefur heyrt undir löggjöf hvers aðildarríkis um sig í hlutfalli við það tímabil sem kveðið er á um í hlutaðeigandi löggjöf;

b) hafi fjölskyldubæturnar verið greiddar um eitthvert skeið af annarri stofnun en þeirri sem í raun ber að greiða bæturnar, skulu ofangreindar stofnanir jafna reikninga sín á milli;

c) að því er varðar a- og b-lið, þar sem starfstímabil sem lokið er samkvæmt löggjöf eins aðildarríkis eru mæld í öðrum einingum en þeim sem notaðar eru við útreikning á fjölskyldubótum samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis sem launþeginn eða hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur hefur einnig heyrt undir á sama tímabili, fer umreikningurinn eftir 3. mgr. 15. gr. í framkvæmdarreglugerðinni;

d) stofnunin sem stendur straum af greiðslu fjölskyldubóta vegna fyrstu atvinnu launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings á umræddu tímabili skal, þrátt fyrir ákvæði a-liðar, standa straum af bótakostnaði til loka yfirstandandi tímabils þegar um er að ræða þau samskipti milli aðildarríkja sem tilgreind eru í 8. viðauka við framkvæmdarreglugerðina.

III. BÁLKUR

FRAMKVÆMD ÁKVÆÐA REGLUGERÐARINNAR ER ÁKVARÐA VIÐEIGANDI LÖGGJÖF

Framkvæmd 13. til 17. gr. reglugerðarinnar

10. gr. b (9)

Formsatriði samkvæmt f-lið 2. mgr. 13. gr. reglugerðarinnar

Ákveðið skal hvaða dag og við hvaða skilyrði löggjöf aðildarríkis hættir að gilda um þann einstakling sem um getur í f-lið 2. mgr. 13. gr. reglugerðarinnar í samræmi við þá löggjöf. Stofnun sem hefur verið tilnefnd af lögbæru yfirvaldi þess aðildarríkis þar sem viðkomandi kemur til með að heyra undir löggjöfina, skal óska eftir því við stofnunina sem er tilnefnd af lögbæru yfirvaldi fyrra aðildarríkisins að þessi dagur sé tilgreindur.

11. gr.

Formsatriði vegna launþega sem sendir eru burt til vinnu samkvæmt 1. mgr. 14. gr. og 1. mgr. 14. gr. b í reglugerðinni og vegna samninga sem gerðir eru í samræmi við 17. gr. reglugerðarinnar

1. Stofnun sem tilnefnd er af lögbæru yfirvaldi þeirra aðildarríkja þar sem löggjöf á að gilda áfram skal gefa út vottorð þar sem fram kemur að launþeginn heyri eftir sem áður undir þá löggjöf fram að ákveðnum degi:

a) að beiðni launþegans eða vinnuveitanda hans í þeim tilvikum sem getið er um í 1. mgr. 14. gr. og 1. mgr. 14. gr. a í reglugerðinni;

b) í þeim tilvikum sem 17. gr. reglugerðarinnar á við um.

2. Vinnuveitandi skal fara fram á að fá samþykkið sem kveðið er á um í b-lið 1. mgr. 14. gr. og 1. mgr. 14. gr. b í reglugerðinni.

11. gr. a

Formsatriði samkvæmt 1. mgr. 14. gr. a og 2. mgr. 14. gr. b í reglugerðinni og vegna samninga sem gerðir eru í samræmi við 17. gr. reglugerðarinnar vegna vinnu sem innt er af hendi á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en þess þar sem hlutaðeigandi einstaklingur stundar að jafnaði sjálfstæða starfsemi

1. Stofnun sem tilnefnd er af lögbæru yfirvaldi þess aðildarríkis þar sem löggjöf á að gilda áfram skal gefa út vottorð þar sem fram kemur að hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur heyri eftir sem áður undir þá löggjöf fram að ákveðnum degi:

a) að beiðni hins sjálfstætt starfandi einstaklings í þeim tilvikum sem getið er um í 1. mgr. 14. gr. a og 2. mgr. 14. gr. b í reglugerðinni;

b) í þeim tilvikum sem 17. gr. reglugerðarinnar á við.

2. Hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur skal fara fram á að fá samþykkið sem kveðið er á um í b-lið 1. mgr. 14. gr. a og 2. mgr. 14. gr. b í reglugerðinni.

12. gr.

Sérákvæði um tryggingar launþega innan þýska almannatryggingakerfisins

Ef þýsk löggjöf, samkvæmt 13. (a-lið 2. mgr.), 14. (1. og 2. mgr.) eða 14. gr. b (1. mgr.) í reglugerðinni, eða eftir samkomulagi sem gert hefur verið samkvæmt 17. gr. reglugerðarinnar, gildir um launþega sem starfar á vegum fyrirtækis eða vinnuveitanda með skráða skrifstofu eða vinnustöð utan Þýskalands, og hlutaðeigandi einstaklingur hefur ekki fast starf á þýsku yfirráðasvæði, skal sú löggjöf gilda á sama hátt og ef hann starfaði á búsetustað sínum á þýsku yfirráðasvæði.

Ef launþegi er ekki búsettur á þýsku yfirráðasvæði skal þýsk löggjöf eiga við á sama hátt og ef hann starfaði þar sem Allgemeine Ortskrankenkasse Bonn (Almenna staðarsjúkrasamlagið í Bonn), Bonn, er til þess bært.

12. gr. a (5)

Reglur sem gilda um þá einstaklinga sem getið er um í 14. (b-lið 2. mgr. og 3. mgr.), 14. gr. a (2. til 4. mgr.) og 14. gr. c í reglugerðinni sem eru að jafnaði ráðnir í vinnu og/eða starfa sjálfstætt á yfirráðasvæði tveggja eða fleiri aðildarríkja

Að því er varðar 14. (b-lið 2. mgr. og 3. mgr.), 14. gr. a (2. til 4. mgr.) og 14. gr. c í reglugerðinni, skulu eftirfarandi reglur gilda:

1. a) Einstaklingur sem að jafnaði starfar á yfirráðasvæði eins eða fleiri aðildarríkja eða á vegum fyrirtækis með skráða skrifstofu eða vinnustöð á yfirráðasvæði eins aðildarríkis og er á sameiginlegum landamærum tveggja aðildarríkja, eða er samtímis launþegi í einu aðildarríki og starfar sjálfstætt í öðru aðildarríki skal tilkynna um það til stofnunarinnar sem tilnefnd er af lögbæru yfirvaldi þess aðildarríkis þar sem hann er búsettur.

b) Þegar löggjöf aðildarríkis á yfirráðasvæði þar sem einstaklingur er búsettur á ekki við um hann, skal stofnun sem tilnefnd er af lögbæru yfirvaldi þess aðildarríkis tilkynna um það til stofnunar sem tilnefnd er af lögbæru yfirvaldi þess aðildarríkis þar sem löggjöfin gildir.

2. a) Þegar einstaklingur, í samræmi við i-lið b-liðar 2. mgr. 14. gr. eða fyrsta málslið 2. mgr. 14. gr. a reglugerðarinnar, sem er að jafnaði launþegi eða starfar sjálfstætt á yfirráðasvæði tveggja eða fleiri aðildarríkja og stundar starfsemi sína að hluta í aðildarríkinu þar sem hann er búsettur heyrir undir löggjöf þess aðildarríkis, skal stofnun sem tilnefnd er af lögbæru yfirvaldi þess aðildarríkis gefa út vottorð handa hlutaðeigandi einstaklingi til staðfestingar á að hann heyri undir löggjöf þess og senda afrit af því til þeirrar stofnunar sem tilnefnd er af lögbæru yfirvaldi annars aðildarríkis:

i) á því yfirráðasvæði þar sem hlutaðeigandi einstaklingur stundar starfsemi sína að hluta; og/eða

ii) ef hann er launþegi, á því yfirráðasvæði þar sem fyrirtæki eða vinnuveitandi sem hann er ráðinn hjá er með skráða skrifstofu eða vinnustöð.

b) Síðarnefnda stofnunin skal, þegar nauðsyn ber til, senda stofnuninni sem tilnefnd er af lögbæru yfirvaldi þess aðildarríkis þar sem löggjöfin gildir þær upplýsingar sem þarf til þess að meta framlagið sem krafist er af vinnuveitanda eða vinnuveitendum og/eða hlutaðeigandi einstaklingi samkvæmt þeirri löggjöf.

3. a) Þegar einstaklingur, í samræmi við 3. mgr. 14. gr. eða 3. mgr. 14. gr. a reglugerðarinnar, sem er ráðinn á yfirráðasvæði eins aðildarríkis hjá fyrirtæki með skráða skrifstofu eða vinnustöð á yfirráðasvæði annars aðildarríkis og er á sameiginlegum landamærum þessara ríkja, eða sem starfar sjálfstætt við slíkt fyrirtæki, heyrir undir

löggjöf aðildarríkisins þar sem fyrirtækið er með skráða skrifstofu eða vinnustöð, skal stofnun sem tilnefnd er af lögbæru yfirvaldi síðarnefnda aðildarríkisins gefa út vottorð handa hlutaðeigandi einstaklingi til staðfestingar á að hann heyri undir löggjöf þess og senda afrit af því til þeirrar stofnunar sem tilnefnd er af lögbæru yfirvaldi annars aðildarríkis:

i) á því yfirráðasvæði þar sem hlutaðeigandi einstaklingur er ráðinn til vinnu eða starfar sjálfstætt;

ii) á því yfirráðasvæði þar sem hlutaðeigandi einstaklingur er búsettur.

b) Ákvæði b-liðar 2. mgr. hér að framan gilda á hliðstæðan hátt.

4. a) Þegar launþegi, í samræmi við ii-lið b-liðar 2. mgr. 14. gr. reglugerðarinnar, sem ekki er búsettur í neinu því aðildarríki þar sem hann stundar starfsemi sína heyrir undir löggjöf þess aðildarríkis þar sem fyrirtækið eða aðilinn sem hann vinnur hjá er með skráða skrifstofu eða vinnustöð, skal stofnun sem tilnefnd er af lögbæru yfirvaldi síðarnefnda ríkisins gefa út vottorð handa honum til staðfestingar á að hann heyri undir löggjöf þess og senda afrit af því til þeirrar stofnunar sem tilnefnd er af lögbæru yfirvaldi annars aðildarríkis:

i) á því yfirráðasvæði þar sem launþeginn stundar starfsemi sína að hluta;

ii) á því yfirráðasvæði þar sem launþeginn er búsettur.

b) Ákvæði b-liðar 2. mgr. hér að framan gilda á hliðstæðan hátt.

5. a) Þegar einstaklingur, í samræmi við annan málslið 2. mgr. 14. gr. a reglugerðarinnar, sem starfar að jafnaði sjálfstætt á yfirráðasvæði tveggja eða fleiri aðildarríkja, en stundar ekki starfsemi sína að neinu leyti í aðildarríkinu þar sem hann er búsettur, heyrir undir löggjöf þess aðildarríkis þar sem hann stundar aðalstarfsemi sína, skal stofnun sem tilnefnd er af lögbæru yfirvaldi þess ríkis þar sem hann er búsettur þegar í stað láta stofnun sem tilnefnd er af lögbæru yfirvaldi annars aðildarríkis vita.

b) Lögbær yfirvöld hlutaðeigandi aðildarríkja, eða stofnanir sem tilnefndar eru af þessum lögbæru yfirvöldum, skulu komast að samkomulagi um hvaða löggjöf eigi við um hlutaðeigandi einstakling, að teknu tilliti til ákvæða d-liðar og, eftir því sem við á, ákvæða 4. mgr. 14. gr. a reglugerðarinnar, eigi síðar en sex mánuðum frá þeim degi þegar aðstæður hlutaðeigandi einstaklings voru tilkynntar einni af hlutaðeigandi stofnunum.

c) Stofnunin sem sér um framkvæmd þeirrar löggjafar sem ákvarðað hefur verið að eigi við um hlutaðeigandi einstakling skal gefa út vottorð handa honum þar sem fram kemur að hann heyri undir þá löggjöf og senda afrit af því til hinna stofnananna sem hlut eiga að máli.

d) Til þess að ákvarða aðalstarfsemi hlutaðeigandi einstaklings, samkvæmt þriðja málslið 2. mgr. 14. gr. a reglugerðarinnar, skal einkum hafa hliðsjón af því frá hvaða varanlega athafnasvæði hlutaðeigandi einstaklingur stundar starfsemi sína. Að öðrum kosti ber að hafa hliðsjón af viðmiðunum til dæmis um eðli og tímalengd þeirrar starfsemi sem stunduð er, hversu oft þjónusta er veitt og tekjum af starfseminni.

e) Hlutaðeigandi stofnun skal veita allar upplýsingar sem þarf bæði til þess að ákvarða aðalstarfsemi hlutaðeigandi einstaklings og til þess að meta framlagið sem greiða á samkvæmt þeirri löggjöf sem ákvarðað hefur verið að eigi við um hann.

6. a) Ef stofnunin, með fyrirvara um 5. mgr., einkum b-lið, sem tilnefnd hefur verið af lögbærum yfirvöldum þess aðildarríkis þar sem löggjöfin ætti að gilda í krafti 2. eða 3. mgr. 14. gr. a reglugerðarinnar, staðfestir að ákvæði 4. mgr. fyrrnefndrar greinar eigi við um hlutaðeigandi einstakling skal hún tilkynna það lögbærum yfirvöldum annarra hlutaðeigandi aðildarríkja eða þeim stofnunum sem tilnefndar hafa verið af þessum yfirvöldum; þegar nauðsyn ber til skal gera samkomulag um hvaða löggjöf eigi við um hlutaðeigandi einstakling.

b) Aðrar hlutaðeigandi stofnanir skulu senda upplýsingarnar sem um getur í b-lið 2. mgr. hér að framan til þeirra stofnana sem tilnefndar hafa verið af lögbærum yfirvöldum þess aðildarríkis þar sem samkomulag hefur orðið um að löggjöfin eigi að gilda.

7. a) Þegar einstaklingur, í samræmi við a-lið 14. gr. c reglugerðarinnar, sem er ráðinn samtímis á yfirráðasvæði eins aðildarríkis og starfar sjálfstætt á yfirráðasvæði annars aðildarríkis heyrir undir löggjöf aðildarríkisins þar sem hann stundar launað starf, skal stofnun sem tilnefnd er af lögbæru yfirvaldi síðarnefnda ríkisins gefa út vottorð handa launþeganum til staðfestingar á að hann heyri undir löggjöf þess og senda afrit af því til þeirrar stofnunar sem tilnefnd er af lögbæru yfirvaldi annars aðildarríkis:

i) á því yfirráðasvæði þar sem einstaklingurinn starfar sjálfstætt;

ii) á því yfirráðasvæði þar sem einstaklingurinn er búsettur.

b) Ákvæði b-liðar 2. mgr. hér að framan gildir á hliðstæðan hátt.

8. Þegar einstaklingur, sem gegnir í senn launuðu starfi á yfirráðasvæði eins aðildarríkis og starfar sjálfstætt á yfirráðasvæði annars aðildarríkis svo sem kveðið er á um í b-lið 14. gr. c, lýtur löggjöf tveggja aðildarríkja skulu ákvæði 1., 2., 3. og 4. liðar gilda þegar um er að ræða launað starf, en ákvæði 1., 2., 3., 5. og 6. liðar, að breyttu breytanda, þegar um er að ræða sjálfstæða starfsemi.

Stofnanir tilnefndar af lögbærum yfirvöldum í aðildarríkjunum tveimur sem eiga hlut að máli skulu veita hver annarri viðeigandi upplýsingar.

13. gr.

Valfrelsi einstaklinga sem starfa á vegum sendiráða eða ræðismannsskrifstofa

1. Nýta verður réttinn til að velja sem kveðið er á um í 2. mgr. 16. gr. í reglugerðinni innan þriggja mánaða frá þeim degi er launþegi var ráðinn til starfa hjá sendiráði eða ræðismannsskrifstofu eða umboðsaðilum hlutaðeigandi sendiráðs eða skrifstofu. Valið öðlast gildi frá og með ráðningardegi.

Þegar hlutaðeigandi einstaklingur endurnýjar réttinn til að velja við lok almanaksárs skal valið öðlast gildi frá og með fyrsta degi næsta almanaksárs.

2. Hlutaðeigandi einstaklingur sem nýtir sér réttinn til að velja skal tilkynna það þeirri stofnun sem tilnefnd hefur verið af lögbæru yfirvaldi þess aðildarríkis sem hann hefur kosið að heyra undir og einnig vinnuveitanda sínum. Ofangreindri stofnun ber, gerist þess þörf, að senda þessar upplýsingar öllum öðrum stofnunum innan sama aðildarríkis í samræmi við tilskipanir frá lögbæru yfirvaldi þess aðildarríkis.

3. Stofnunin sem tilnefnd er af hálfu lögbærs yfirvalds þess aðildarríkis þar sem einstaklingurinn hefur kosið að heyra undir löggjöf skal veita honum vottorð til staðfestingar á að hann heyri undir löggjöf þess aðildarríkis á meðan hann er við störf hjá hlutaðeigandi sendiráði eða ræðismannsskrifstofu eða í einkaþjónustu umboðsaðila slíks sendiráðs eða skrifstofu.

4. Hafi hlutaðeigandi einstaklingur kosið að heyra undir þýska löggjöf gilda ákvæði þeirrar löggjafar á sama hátt og ef hann starfaði þar sem þýska ríkisstjórnin hefur aðsetur sitt. Lögbært yfirvald skal tilnefna þar til bæra sjúkratryggingastofnun.

14. gr.

Valfrelsi aðstoðarfólks við stofnanir Evrópubandalagsins

1. Nýta verður réttinn til að velja sem kveðið er á um í 3. mgr. 16. gr. í reglugerðinni við gerð ráðningarsamnings. Þau yfirvöld sem sjá um gerð slíks samnings skulu tilkynna það stofnun sem tilnefnd hefur verið af lögbærum yfirvöldum þess aðildarríkis þar sem aðstoðarmaðurinn hefur kosið að heyra undir löggjöf. Ofangreindri stofnun ber, gerist þess þörf, að senda öllum öðrum stofnunum í aðildarríkinu slíkar upplýsingar.

2. Stofnunin sem tilnefnd hefur verið af lögbærum yfirvöldum þess aðildarríkis sem aðstoðarmaðurinn hefur kosið að fylgja að lögum skal láta honum í té vottorð til staðfestingar á að hann heyri undir löggjöf þess aðildarríkis meðan hann er starfandi sem aðstoðarmaður á vegum Evrópubandalagsins.

3. Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu, þar sem þess gerist þörf, tilgreina þar til bærar stofnanir vegna aðstoðarfólks á vegum Evrópubandalagsins.

4. Hafi aðstoðarmaður, sem ráðinn er til starfa í aðildarríki öðru en Þýskalandi, kosið að lúta þýskri löggjöf skulu ákvæði þeirra laga gilda sem væri aðstoðarmaðurinn starfandi þar sem þýska ríkisstjórnin hefur aðsetur sitt. Lögbært yfirvald skal tilnefna þar til bæra sjúkratryggingastofnun.

IV. BÁLKUR

FRAMKVÆMD SÉRÁKVÆÐA REGLUGERÐARINNAR UM HINA ÝMSU BÓTAFLOKKA

1. KAFLI

ALMENNAR REGLUR UM SÖFNUN TÍMABILA

15. gr. (A) (5) (11)

1. Söfnun tímabila í þeim tilvikum sem greint er frá í 18. (1.mgr.), 38., 45. (1.–3. mgr.), 64. og 67. gr. (1. og 2. mgr.) reglugerðarinnar skal fara fram samkvæmt eftirfarandi reglum:

a) Ef viðbótartímabila er þörf til þess að einstaklingurinn fullnægi skilyrðum sem aðildarríki setur fyrir því að öðlast, viðhalda eða endurheimta rétt til bóta, skal trygginga- eða búsetutímabilum, sem lokið hefur verið í öðrum aðildarríkjum, bætt við þau trygginga- eða búsetutímabil sem hlutaðeigandi hefur

lokið í fyrrnefndu aðildarríki, að því tilskildu að þau skarist ekki. Greiði stofnanir tveggja eða fleiri aðildarríkja örorkubætur, ellilífeyri eða bætur vegna andláts (lífeyrir), samkvæmt ákvæðum 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar, skal hver þessara stofnana hafa sérstaka skrá yfir tryggingа- eða búsetutímabil og taka tillit til tryggingа- eða búsetutímabila sem hlutaðeigandi hefur lokið á meðan hann hefur heyrt undir lög annarra aðildarríkja, samanber þó, eftir því sem við á, ákvæði 2. og 3. mgr. 45. gr. og a-liðar 1. mgr. 47. gr. í reglugerðinni. Við úthlutun bóta ber ofannefndum stofnunum engu að síður, í þeim tilvikum sem um getur í b-lið í 4. gr. c, að taka tillit til liðinna tryggingа- eða búsetutímabila sem skarast við skyldutryggingakerfi samkvæmt löggjöf viðkomandi tveggja aðildarríkja.

b) Skarist tryggingа- eða búsetutímabil sem lokið hefur verið samkvæmt löggjöf aðildarríkis um skyldutryggingar við tímabil frjálsra eða frjálsra viðvarandi tryggingа sem lokið hefur verið samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis er einungis skyldutryggingatímabilið metið.

c) Skarist tryggingа- eða búsetutímabil sem lokið hefur verið samkvæmt löggjöf [illegible] ríkis, en er ekki farið með sem slíkt, við tryggingatímabil sem farið er með sem slíkt samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, er einungis fyrrnefnda tímabilið metið.

d) Einungis skal meta tímabil, sem farið er með sem tryggingatímabil samkvæmt löggjöf tveggja eða fleiri ríkja, af stofnun þess aðildarríkis og samkvæmt þeirri löggjöf um skyldutryggingu sem einstaklingur heyrði undir næst á undan umræddu tímabili; hafi hinn tryggði ekki heyrt undir skyldutryggingar samkvæmt löggjöf aðildarríkis á undan þessu tímabili, skal sú stofnun aðildarríkis sem hann var fyrst skyldutryggður hjá að tímabilinu loknu meta það.

e) Ef ekki er mögulegt að ákvarða nákvæmlega hvenær tryggingatímabilum var lokið samkvæmt löggjöf aðildarríkis, er litið svo á að þau tímabil skarist ekki við tryggingа- eða búsetutímabil sem lokið hefur verið samkvæmt löggjöf annarra aðildarríkja, og skulu þau metin þegar það reynist hagstætt.

f) Ef gert er ráð fyrir því í löggjöf aðildarríkis að ákveðin tryggingа- eða búsetutímabil séu einungis metin hafi þeim verið lokið innan ákveðinna tímamarka, skal stofnun sem starfar eftir þessari löggjöf:

i) meta einungis þau tryggingа- eða búsetutímabil sem lokið hefur verið samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, hafi þeim verið lokið innan settra tímamarka; eða

ii) framlengja þessi tímamörk sem nemur lengd tryggingа- eða búsetutímabila, sem lokið hefur verið að öllu eða nokkru leyti innan settra tímamarka samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, þegar eingöngu viðurkenning tryggingа- eða búsetutímabila sem falla undir löggjöf síðarnefnda aðildarríkisins getur leitt af sér afnám þeirra tímamarka sem gilt hafa um öflun tímabilanna.

2. Litið skal á tryggingа- eða búsetutímabil sem lokið hefur verið samkvæmt löggjöf aðildarríkis en falla ekki undir reglugerðina, en eru tekin til greina samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem reglugerðin gildir fyrir, sem tryggingа- eða búsetutímabil er taka ber tillit til við söfnun.

3. Þegar notaðar eru aðrar einingar til að skilgreina tryggingatímabil sem lokið hefur verið samkvæmt löggjöf eins aðildarríkis en notaðar eru í öðru aðildarríki skal fylgja eftirfarandi reglum við umreikning sem nauðsynlegur er vegna söfnunar:

a) Ef hlutaðeigandi einstaklingur er launþegi sem hefur unnið sex daga vinnuviku eða starfar sjálfstætt:

i) telst einn dagur jafngilda átta klukkustundum og öfugt;

ii) teljast sex dagar jafngilda einni viku og öfugt;

iii) teljast tuttugu og sex dagar jafngilda einum mánuði og öfugt;

iv) teljast þrír mánuðir eða þrettán vikur eða sjötíu og átta dagar jafngilda ársfjórðungi og öfugt;

v) skal við umreikning vikna í mánuði og öfugt fyrst umreikna vikurnar og mánuðina í daga;

vi) getur beiting reglnanna hér á undan ekki haft það í för með sér að þau tryggingatímabil sem lokið hefur verið á einu almanaksári verði samtals lengri en þrjú hundruð

og tólf dagar eða fimmtíu og tvær vikur eða tólf mánuðir eða fjórir ársfjórðungar;

b) Ef hlutaðeigandi einstaklingur er launþegi sem hefur unnið fimm daga vinnuviku:

i) telst einn dagur jafngilda níu klukkustundum og öfugt;

ii) teljast fimm dagar jafngilda einni viku og öfugt;

iii) teljast tuttugu og tveir dagar jafngilda einum mánuði og öfugt;

iv) teljast þrír mánuðir eða þrettán vikur eða sextíu og sex dagar jafngilda ársfjórðungi og öfugt;

v) skal við umreikning vikna í mánuði og öfugt fyrst umreikna vikurnar og mánuðina í daga;

vi) getur beiting reglnanna hér á undan ekki haft það í för með sér að þau tryggingatímabil sem lokið hefur verið á einu almanaksári verði samtals lengri en tvö hundruð sextíu og fjórir dagar, eða fimmtíu og tvær vikur eða tólf mánuðir eða fjórir ársfjórðungar.

c) Ef hlutaðeigandi einstaklingur er launþegi sem hefur unnið sjö daga vinnuviku:

i) telst einn dagur jafngilda sex klukkustundum og öfugt;

ii) teljast sjö dagar jafngilda einni viku og öfugt;

iii) teljast þrjátíu dagar jafngilda einum mánuði og öfugt;

iv) teljast þrír mánuðir eða þrettán vikur eða níutíu dagar jafngilda ársfjórðungi og öfugt;

v) skal við umreikning vikna í mánuði og öfugt fyrst umreikna vikurnar og mánuðina í daga;

vi) getur beiting reglnanna hér á undan ekki haft það í för með sér að þau tryggingatímabil sem lokið hefur verið á einu almanaksári verði samtals lengri en þrjú hundruð og sextíu dagar, eða fimmtíu og tvær vikur eða tólf mánuðir eða fjórir ársfjórðungar.

Þegar tryggingatímabil sem lokið hefur verið samkvæmt lögum aðildarríkis eru tilgreind sem einingar teljast dagar, sem svara til hluta mánaðar, vera einn heill mánuður í samræmi við reglur þessarar málsgreinar um umreikning.

2. KAFLI

VEIKINDI OG MEÐGANGA OG FÆÐING

Framkvæmd 18. gr. reglugerðarinnar

16. gr.

Staðfesting tryggingatímabila

1. Til að geta nýtt sér ákvæði 18. gr. reglugerðarinnar skal launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur afhenda þar til bærri stofnun staðfesta yfirlýsingu sem sýnir hvaða tryggingatímabilum hann hefur lokið samkvæmt þeirri löggjöf sem hann heyrði undir síðast.

2. Sú stofnun eða þær stofnanir sem starfa samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem launþeginn eða hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur heyrði síðast undir skulu gefa út slíka staðfesta yfirlýsingu að beiðni hans. Leggi hann ekki fram staðfestu yfirlýsinguna, verður hin þar til bæra stofnun að afla sér hennar beint frá hlutaðeigandi stofnun eða stofnunum.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda á hliðstæðan hátt sé nauðsynlegt að taka til greina tryggingatímabil sem lokið hefur verið áður samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis til þess að skilyrðum sem sett eru í löggjöf hins lögbæra ríkis sé fullnægt.

Framkvæmd 19. gr. reglugerðarinnar

17. gr. (14)

Aðstoð þegar hlutaðeigandi einstaklingur er búsettur í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki

1. Til þess að eiga rétt á aðstoð samkvæmt 19. gr. reglugerðarinnar verður launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur að láta skrá sig og aðstandendur sína hjá stofnun á búsetustað með því að leggja fram staðfesta yfirlýsingu þess efnis að hann og fjölskylda hans eigi rétt á aðstoðinni. Þar til bær stofnun skal gefa út þessa yfirlýsingu á grundvelli upplýsinga frá vinnuveitanda, eftir því sem við á. Leggi launþegi, sjálfstætt starfandi einstaklingur eða aðstandendur hans ekki fram umræddа yfirlýsingu skal stofnun á búsetustað útvega sér hana milliliðalaust frá hinni þar til bæru stofnun.

2. Þessi staðfesta yfirlýsing gildir þangað til stofnunin á búsetustað fær tilkynningu um að hún hafi verið felld úr gildi. Gefi þýsk, frönsk, ítölsk eða portúgölsk stofnun hins vegar út umræddа yfirlýsingu gildir hún einungis í eitt ár frá útgáfudegi og skal hún endurnýjast á árs fresti.

3. Ef hlutaðeigandi einstaklingur er í árstíðabundnum störfum, skal staðfesta yfirlýsingin sem um getur í 1. mgr. gilda út væntanlegan ráðningartíma hans, nema þar til bær stofnun tilkynni

stofnun á búsetustað um ógildingu hennar í millitíðinni.

4. Stofnun á búsetustað skal tilkynna þar til bærri stofnun um allar skráningar sem fara fram samkvæmt 1. mgr.

5. Með hverri umsókn um aðstoð verður hlutaðeigandi einstaklingur að leggja fram þau vottorð og fylgiskjöl sem krafist er til að aðstoð verði veitt samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis þar sem hann er búsettur.

6. Ef um sjúkrahúsvist er að ræða, ber stofnun á búsetustað að tilkynna, innan þriggja daga frá því að hún fær vitneskju um það, þar til bærri stofnun um innlagnardag, áætlaða lengd sjúkrahúsvistar og útskriftardag af sjúkrahúsi. Slík tilkynning er hins vegar óþörf þegar stofnun á búsetustað fær kostnað vegna aðstoðarinnar endurgreiddan með eingreiðslu.

7. Stofnun á búsetustað skal tilkynna þar til bærri stofnun fyrirfram um allar ákvarðanir sem lúta að því að láta í té aðstoð þegar áætlaður eða raunverulegur kostnaður er hærri en eingreiðslan sem er fastsett og endurskoðuð reglulega af framkvæmdaráðinu. Þar til bær stofnun hefur fimmtán daga frest, frá þeim degi er tilkynningin er send, til að bera fram mótmæli og færa rök að slíkum mótmælum; hafi engin slík mótmæli borist að þeim tíma liðnum skal stofnun á búsetustað veita aðstoðina. Neyðist stofnun á búsetustað til að veita slíkar bætur í bráðatilviki, skal hún tilkynna það þar til bærri stofnun án tafar. Hins vegar er óþarfi að bera fram rökstudd mótmæli þegar stofnun á búsetustað fær kostnað vegna aðstoðarinnar endurgreiddan með eingreiðslu.

8. Launþegi, sjálfstætt starfandi einstaklingur eða aðstandendur hans skulu tilkynna stofnun á búsetustað um allar breytingar á högum sínum sem gætu haft áhrif á rétt þeirra til aðstoðar, sér í lagi ef hlutaðeigandi einstaklingur hættir að vinna eða skiptir um starf eða hann eða einhver í fjölskyldu hans flyst búferlum eða skiptir um dvalarstað. Þar til bærri stofnun ber einnig að tilkynna stofnun á búsetustað að launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur sé ekki lengur tryggður eða eigi ekki lengur rétt á aðstoð. Stofnun á búsetustað getur hvenær sem er farið fram á upplýsingar frá þar til bærri stofnun um tryggingar launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings eða rétt hans til aðstoðar.

9. Tvö eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta samþykkt að taka upp önnur framkvæmdarákvæði að fengnu áliti framkvæmdaráðsins.

18. gr.

Bætur í peningum ef hlutaðeigandi er búsettur í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki

1. Til að eiga kost á bótum í peningum samkvæmt b-lið 1. mgr. 19. gr. reglugerðarinnar verður launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur, innan þriggja daga frá því að hann varð óvinnufær, að sækja um þær til stofnunar á búsetustað með því að leggja fram tilkynningu um að hann hafi hætt í starfi eða, ef þess er krafist í löggjöfinni sem þar til bær stofnun eða stofnun á búsetustað starfar eftir, vottorð gefið út af lækninum sem annast hann um að hann sé ekki lengur vinnufær.

2. Gefi hlutaðeigandi læknar í búsetulandinu ekki út vottorð um að hlutaðeigandi einstaklingur sé óvinnufær, skal hann leita beint til stofnunar á búsetustað innan þeirra tímamarka sem sett eru í löggjöfinni sem stofnunin starfar eftir.

Sú stofnun skal þegar í stað fá staðfestingu læknis og gefa út vottorð það sem vísað er til í 1. mgr. Í slíku vottorði skal tilgreina hversu lengi hlutaðeigandi verði að líkindum óvinnufær og skal það sent til hinnar þar til bæru stofnunar þegar í stað.

3. Í þeim tilvikum þar sem ákvæði 2. mgr. eiga ekki við skal stofnun á búsetustað sjá til þess við fyrsta tækifæri, og eigi síðar en þremur dögum eftir að hlutaðeigandi einstaklingur leitar til hennar, að hann fái læknisskoðun eins og hann væri tryggður hjá þeirri stofnun. Í skýrslu læknis skal koma sérstaklega fram hversu lengi hlutaðeigandi verði að líkindum óvinnufær og skal stofnun á búsetustað senda skýrsluna til þar til bærrar stofnunar innan þriggja daga frá því að læknisskoðunin fer fram.

4. Stofnun á búsetustað skal síðan sjá um nauðsynlegt eftirlit með hlutaðeigandi einstaklingi eða læknisskoðanir eins og hann væri tryggður hjá þeirri stofnun. Stofnunin skal undir eins og hún fær vitneskju um að einstaklingurinn sé fær til vinnu á ný tilkynna honum og þar til bærri stofnun um það og jafnframt tilkynna frá og með hvaða degi hann telst vinnufær. Tilkynningin sem send er til hlutaðeigandi einstaklings gildir sem ákvörðun hinnar þar til bæru stofnunar, samanber þó ákvæði 6. mgr.

5. Þar til bær stofnun áskilur sér í öllum tilvikum rétt til að láta lækni sem hún sjálf velur skoða hlutaðeigandi einstakling.

6. Ákveði þar til bær stofnun að greiða ekki bætur í peningum á þeim forsendum að hlutaðeigandi einstaklingur hafi ekki fullnægt öllum formsatriðum sem mælt er fyrir um í löggjöf búsetulands, eða vegna vitneskju um að hann sé orðinn vinnufær á ný, skal hún tilkynna hlutaðeigandi einstaklingi ákvörðun sína og senda jafnframt afrit af ákvörðuninni til stofnunar á búsetustað.

7. Þegar hlutaðeigandi einstaklingur hefur vinnu á ný skal hann tilkynna þar til bærri stofnun um það, sé þess krafist samkvæmt þeirri löggjöf sem stofnunin starfar eftir.

8. Þar til bær stofnun skal greiða bætur í peningum með þeim hætti sem við á, helst með alþjóðlegri póstávísun, og skal hún jafnframt tilkynna það hlutaðeigandi einstaklingi og stofnun á búsetustað. Greiði stofnun á búsetustað bætur í peningum fyrir hönd þar til bærrar stofnunar, skal sú síðarnefnda upplýsa hlutaðeigandi einstakling um rétt hans og tilkynna stofnun á búsetustað um fjárhæð bótanna, greiðsludaga þeirra og hámarkslengd bótatíma samkvæmt löggjöf hins lögbæra ríkis.

9. Tvö eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta samþykkt önnur framkvæmdarákvæði að fengnu áliti framkvæmdaráðsins.

Framkvæmd 20. gr. reglugerðarinnar

19. gr.

Sérákvæði um þá sem sækja vinnu yfir landamæri og aðstandendur þeirra

Þegar um er að ræða menn sem sækja vinnu yfir landamæri eða aðstandendur þeirra er lyfjavörum, sáraumbúðum, gleraugum og minni stoðtækjum úthlutað og greiningar og prófanir á rannsóknastofum gerðar eingöngu í því aðildarríki þar sem gefin voru fyrirmæli um slíkt í samræmi við löggjöf þess, nema löggjöfin sem þar til bær stofnun starfar eftir eða samkomulag milli hlutaðeigandi aðildarríkja eða lögbærra yfirvalda þeirra er hagstæðara.

Framkvæmd annars undirliðar í 2. mgr. 21. gr. reglugerðarinnar

19. gr. a (15)

Aðstoð við dvöl í lögbæru ríki — Aðstandendur búsettir í öðru aðildarríki en launþeginn eða hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur

1. Til að fá aðstoð samkvæmt skilmálum 21. gr. reglugerðarinnar skulu aðstandendur láta stofnun á dvalarstað í té vottorð til staðfestingar á að þeir eigi rétt á umræddum bótum. Vottorðið, sem stofnun á búsetustað aðstandenda gefur út, ef mögulegt er áður en þeir yfirgefa yfirráðasvæði búseturíkisins, skal einkum tilgreina eftir því sem við á hámarkslengd aðstoðartímabils, eins og kveðið er á um í löggjöf þess aðildarríkis. Leggi aðstandendur ekki fram umrætt vottorð skal stofnun á dvalarstað hafa samband við stofnun á búsetustað til að fá það afhent.

2. Ákvæði 6., 7. og 9. mgr. 17. gr. í framkvæmdarreglugerðinni gilda á hliðstæðan hátt. Í því tilviki telst stofnun á búsetustað aðstandenda þar til bær stofnun.

Framkvæmd 22. gr. reglugerðarinnar

20. gr.

Aðstoð þegar hlutaðeigandi dvelur í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki — Sérreglur um launþega í millilandaflutningum og aðstandendur þeirra

1. Launþegi í millilandaflutningum sem ákvæði a-liðar 2. mgr. 14. gr. reglugerðarinnar eiga við um og sem vegna atvinnu sinnar fer til yfirráðasvæðis annars aðildarríkis en hins lögbæra ríkis skal, til þess að fá aðstoð fyrir sig eða aðstandendur sína sem fylgja honum, afhenda stofnun á dvalarstað, eins fljótt og auðið er, sérstaka staðfesta yfirlýsingu gefna út af vinnuveitanda eða umboðsmanni hans í þeim almanaksmánuði eða á næstliðnum tveimur almanaksmánuðum fyrir afhendingu yfirlýsingarinnar. Í yfirlýsingunni skal koma fram hvenær hlutaðeigandi einstaklingur var ráðinn til starfa hjá umræddum vinnuveitanda svo og heiti og heimilisfang þar til bærrar stofnunar; sé vinnuveitanda hins vegar ekki skylt, samkvæmt löggjöf hins lögbæra ríkis, að hafa vitneskju um þá stofnun skal hlutaðeigandi einstaklingur leggja skriflega fram heiti og heimilisfang umræddrar stofnunar um leið og hann leggur inn umsókn sína til stofnunar á dvalarstað. Hafi einstaklingur lagt fram slíka yfirlýsingu telst hann hafa fullnægt skilyrðum fyrir því að fá aðstoð. Reynist einstaklingi ekki fært að ná sambandi við stofnun á dvalarstað áður en hann leitar læknisaðstoðar, skal hann fá slíka aðstoð engu að síður, eins og hann væri tryggður hjá þeirri stofnun, leggi hann fram umbeðna staðfesta yfirlýsingu.

2. Stofnun á dvalarstað skal innan þriggja daga leita upplýsinga um það hjá þar til bærri stofnun hvort hlutaðeigandi einstaklingur fullnægi skilyrðum fyrir rétti til aðstoðar. Stofnun á dvalarstað veitir aðstoð þar til svar berst frá þar til bærri stofnun, þó ekki lengur en í þrjátíu daga.

3. Þar til bær stofnun skal senda svar til stofnunar á dvalarstað innan tíu daga frá því að henni berst fyrirspurnin. Verði svarið jákvætt skal hin þar til bæra stofnun tiltaka, ef nauðsyn krefur, hámarkslengd bótatímabils samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir og heldur stofnun á dvalarstað áfram að veita umræddar bætur.

4. Í stað staðfestu yfirlýsingarinnar sem kveðið er á um í 1. mgr. getur hlutaðeigandi einstaklingur sem heyrir undir ákvæði þeirrar málsgreinar lagt fram hjá stofnun á dvalarstað staðfesta yfirlýsingu um að skilyrðum fyrir veitingu aðstoðar hafi verið fullnægt. Í slíkri yfirlýsingu, sem þar til bær stofnun gefur út, skal sérstaklega taka fram, þar sem þurfa þykir, hámarkslengd bótatíma samkvæmt löggjöf lögbæra ríkisins. Í slíku tilviki gilda 1., 2. og 3. mgr. ekki.

5. Ákvæði 6., 7. og 9. mgr. 17. gr. í framkvæmdarreglugerðinni gilda á hliðstæðan hátt.

6. Aðstoð sem veitt er á þeim forsendum sem greint er frá í 1. mgr. skal endurgreidd á þann hátt sem kveðið er á um í 1. mgr. 36. gr. reglugerðarinnar.

21. gr.

Aðstoð þegar dvalið er í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki — Launþegar aðrir en þeir sem heyra undir 20. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar eða sjálfstætt starfandi einstaklingar

1. Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur skal afhenda stofnun á dvalarstað staðfesta yfirlýsingu um það að hann hafi rétt til aðstoðar samkvæmt i-lið a-liðar 1. mgr. 22. gr. reglugerðarinnar að undanskildu því tilviki sem um getur í 20. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar. Í yfirlýsingunni, sem þar til bær stofnun gefur út að beiðni hlutaðeigandi einstaklings, ef þess er kostur, áður en hann yfirgefur hið lögbæra ríki, skal sérstaklega taka fram, þar sem þurfa þykir, hámarkslengd bótatíma samkvæmt löggjöf lögbæra ríkisins. Leggi hlutaðeigandi einstaklingur ekki fram umrædda yfirlýsingu skal stofnun á dvalarstað útvega sér hana beint frá þar til bærri stofnun.

2. Ákvæði 6., 7. og 9. mgr. 17. gr. í framkvæmdarreglugerðinni gilda á hliðstæðan hátt.

22. gr.

Aðstoð til handa launþegum eða sjálfstætt starfandi einstaklingum sem flytja til annars aðildarríkis, eða hverfa aftur til fyrra búsetulands, og til handa launþegum eða sjálfstætt starfandi einstaklingum sem leita sér lækninga í öðru aðildarríki

1. Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur skal afhenda stofnun á búsetustað staðfesta yfirlýsingu þess efnis að hann eigi rétt á áframhaldandi aðstoð samkvæmt i-lið b-liðar 1. mgr. 22. gr. reglugerðarinnar. Í yfirlýsingunni sem þar til bær stofnun gefur út, skal taka sérstaklega fram, þar sem þurfa þykir, hámarkslengd þess viðbótartímabils sem hægt er að greiða slíkar bætur á samkvæmt ákvæðum löggjafar lögbæra ríkisins. Ef ekki er hægt, af óviðráðanlegum ástæðum, að gefa staðfesta yfirlýsingu út fyrir brottför hlutaðeigandi einstaklings getur hann farið fram á að það sé gert eftir á.

2. Ákvæði 6., 7. og 9. mgr. 17. gr. í framkvæmdarreglugerðinni gilda á hliðstæðan hátt.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda á hliðstæðan hátt í því tilviki sem vísað er til í i-lið c-liðar 1. mgr. 22. gr. reglugerðarinnar um rétt til aðstoðar.

23. gr.

Aðstoð til handa aðstandendum

Ákvæði 21. eða 22. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar gilda, eftir því sem við á, á hliðstæðan hátt um aðstoð til handa aðstandendum eins og kveðið er á um í 3. mgr. 22. gr. reglugerðarinnar.

Hins vegar skal litið svo á, í þeim tilvikum sem um getur í annarri undirgrein 3. mgr. 22. gr. í reglugerðinni, að stofnun á búsetustað og löggjöf í búsetulandi aðstandenda séu þar til bær stofnun og löggjöf lögbærs ríkis að því er tekur til 6., 7. og 9. mgr. 17. gr., 21. og 22. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

24. gr.

Bætur í peningum ef launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur dvelur í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki

Ákvæði 18. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar gilda á hliðstæðan hátt um greiðslur bóta í peningum samkvæmt ii-lið í a-lið 1. mgr. 22. gr. reglugerðarinnar. Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur sem dvelur í aðildarríki án þess að starfa þar þarf ekki að leggja fram tilkynningu um að hann hafi hætt störfum svo sem greint er frá í 1. mgr. 18. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar, en þessi undanþága hefur þó ekki áhrif á skyldu hans til að skila vottorði um að hann sé óvinnufær.

Framkvæmd 3. mgr. 23. gr. reglugerðarinnar

25. gr.

Staðfest yfirlýsing um aðstandendur sem taka verður tillit til við útreikning bóta í peningum

1. Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur verður að afhenda þar til bærri stofnun staðfesta yfirlýsingu um aðstandendur sína sem búsettir eru í öðru aðildarríki en því þar sem umrædd stofnun er staðsett til að fá bætur samkvæmt 3. mgr. 23. gr. reglugerðarinnar.

2. Stofnun á búsetustað skal gefa út staðfesta yfirlýsingu vegna aðstandenda.

Hún gildir í tólf mánuði frá útgáfudegi. Heimilt er að endurnýja hana; í því tilviki tekur hún gildi frá og með endurnýjunardegi.

Hlutaðeigandi einstaklingi ber að tilkynna þar til bærri stofnun þegar í stað verði breyting á högum hans sem kallar á breytingu á yfirlýsingunni. Sú breyting tekur gildi frá þeim degi er hagir hans breyttust.

3. Í stað hinnar staðfestu yfirlýsingar sem kveðið er á um í 1. mgr. getur þar til bær stofnun krafið hlutaðeigandi einstakling um nýleg gögn sem staðfesta borgaralega réttarstöðu þeirra aðstandenda hans sem eru búsettir á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en þar sem hlutaðeigandi stofnun er.

Framkvæmd 1. mgr. 25. gr. reglugerðarinnar

26. gr.

Bætur til atvinnulausra einstaklinga sem fara til annars aðildarríkis en hins lögbæra ríkis í leit að atvinnu

1. Atvinnulaus einstaklingur skal afhenda sjúkratryggingastofnun á staðnum sem hann fer til staðfesta yfirlýsingu, sem honum ber að sækja um hjá þar til bærri sjúkratryggingastofnun fyrir brottför, til þess að fá bætur eða aðstoð fyrir sig og aðstandendur sína eins og kveðið er á um í 1. mgr. 25. gr. reglugerðarinnar. Leggi hinn atvinnulausi einstaklingur ekki fram umrædda yfirlýsingu skal stofnun á dvalarstað afla hennar beint frá þar til bærri stofnun.

Yfirlýsingin skal staðfesta rétt til téðra bóta samkvæmt skilyrðum sem sett eru fram í a-lið 1. mgr. 69. gr. reglugerðarinnar; þar skal tilgreind lengd bótatímabils, með hliðsjón af ákvæðum c-liðar 1. mgr. 69. gr. reglugerðarinnar, og bótafjárhæðar sem greiða skal, eftir því sem við á, vegna sjúkratrygginga á ofangreindu tímabili, verði hlutaðeigandi óvinnufær eða leggist á sjúkrahús.

2. Atvinnuleysistryggingastofnun á þeim stað sem hinn atvinnulausi hefur farið til skal staðfesta, í yfirlýsingu þeirri sem greint er frá í 83. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar og send skal til sjúkratryggingastofnunar á þeim stað, að skilyrðum b-liðar 1. mgr. 69. gr. reglugerðarinnar hafi verið fullnægt og tilgreina frá hvaða degi, og frá hvaða degi hinn atvinnulausi einstaklingur skuli njóta atvinnuleysisbóta á kostnað þar til bærrar stofnunar.

Staðfesta yfirlýsingin skal gilda í þann tíma sem mælt er fyrir um í c-lið 1. mgr. 69. gr. reglugerðarinnar, að því tilskildu að skilyrðum sé fullnægt. Atvinnuleysistryggingastofnun á þeim stað sem hinn atvinnulausi hefur farið til skal, innan þriggja daga, tilkynna fyrrnefndri sjúkratryggingastofnun ef skilyrðum er ekki lengur fullnægt.

3. Ákvæði 6. og 7. og 9. mgr. 17. gr. í framkvæmdarreglugerðinni gilda á hliðstæðan hátt.

4. Til þess að fá bætur í peningum sem kveðið er á um í löggjöf hins lögbæra ríkis skal hinn atvinnulausi einstaklingur, innan þriggja daga, senda vottorð um að hann sé óvinnufær, gefið út af lækninum sem annast hann, til sjúkratryggingastofnunar á þeim stað sem hann hefur farið til. Honum ber einnig að tilgreina daginn þegar hann hætti að fá sjúkratryggingabætur og gefa upp heimilisfang sitt í landinu þar sem hann dvelst.

5. Sjúkratryggingastofnun á dvalarstað hins atvinnulausa einstaklings skal, innan þriggja daga, tilkynna þar til bærri sjúkratryggingastofnun og þar til bærri atvinnuleysistryggingastofnun, og enn fremur atvinnumiðluninni þar sem hinn atvinnulausi er skráður, hvaða dag hann varð óvinnufær og hvaða dag hann varð aftur vinnufær.

6. Í þeim tilvikum sem skilgreind eru í 4. mgr. 25. gr. reglugerðarinnar skal sjúkratryggingastofnunin á þeim stað sem hinn atvinnulausi hefur farið til tilkynna þar til bærri sjúkratryggingastofnun og þar til bærri atvinnuleysistryggingastofnun að skilyrðum fyrir því að lengja tímabilið, sem greiða má bætur í peningum og veita aðstoð á, sé fullnægt, og gera grein fyrir ástæðunum sem álit þeirra byggist á, og láta nákvæma skýrslu um ástand sjúklingsins frá lækninum sem skoðaði hann fylgja þessum upplýsingum til þar til bærrar sjúkratryggingastofnunar, þar sem fram kemur hversu lengi skilyrðin fyrir beitingu 4. mgr. 25. gr. muni að líkindum vara. Þar til bærri sjúkratryggingastofnun ber síðan að taka ákvörðun um framlengingu þess tímabils sem greiða má hinum sjúka atvinnulausa einstaklingi bætur.

7. Ákvæði 2., 3., 4., 5., 6., 8. og 9. mgr. 18. gr. í framkvæmdarreglugerðinni gilda á hliðstæðan hátt.

Framkvæmd 3. mgr. 25. gr. reglugerðarinnar

27. gr.

Aðstoð til handa aðstandendum atvinnulausra einstaklinga sem eru búsettir í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki

Ákvæði 17. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar gilda á hliðstæðan hátt þegar veita skal aðstandendum hins atvinnulausa, sem eru búsettir á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en hins lögbæra ríkis, aðstoð. Þegar skráning aðstandenda hins atvinnulausa, sem fær bætur samkvæmt 1. mgr. 69. gr. reglugerðarinnar, fer fram skal staðfesta

yfirlýsingin sem vísað er til í 1. mgr. 26. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar lögð fram. Yfirlýsing gildir það tímabil sem heimilt er að veita bætur á samkvæmt 1. mgr. 69. gr. reglugerðarinnar.

Framkvæmd 26. gr. reglugerðarinnar

28. gr.

Aðstoð til handa krefjendum um lífeyri og aðstandendum þeirra

1. Til að krefjandi eigi rétt á bótum á yfirráðasvæði aðildarríkisins þar sem hann er búsettur, samkvæmt 1. mgr. 26. gr. reglugerðarinnar, skulu krefjandi og aðstandendur hans skrá sig hjá stofnun á búsetustað með því að leggja fram staðfesta yfirlýsingu um að hann eigi rétt á umræddum bótum sjálfum sér og aðstandendum sínum til handa, samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis. Yfirlýsingin skal gefin út af stofnun þess aðildarríkis sem ber ábyrgð á aðstoð.

2. Stofnun á búsetustað ber að tilkynna þeirri stofnun sem gaf út yfirlýsinguna um allar skráningar sem fara fram samkvæmt 1. mgr.

Framkvæmd 28. og 28. gr. a reglugerðarinnar

29. gr.

Aðstoð til handa lífeyrisþegum og aðstandendum þeirra sem eru ekki búsettir í aðildarríki þar sem þeir fá lífeyri og eiga rétt á bótum samkvæmt löggjöf

1. Til að lífeyrisþegi fái aðstoð á yfirráðasvæði aðildarríkisins þar sem hann er búsettur, samkvæmt 1. mgr. 28. gr. og 28. gr. a reglugerðarinnar, verða lífeyrisþegi og aðstandendur hans að skrá sig hjá stofnun á búsetustað með því að leggja fram staðfesta yfirlýsingu um að hann eigi rétt til umræddra bóta sjálfum sér og aðstandendum sínum til handa, samkvæmt einhverri þeirri löggjöf sem gerir ráð fyrir slíkum lífeyri.

2. Ein þeirra stofnana sem ber ábyrgð á greiðslu lífeyrisins skal gefa út slíka yfirlýsingu að beiðni lífeyrisþegans, um leið og hann fullnægir skilyrðum fyrir að hljóta rétt til slíkra bóta eða, eftir því sem við á, stofnun sem hefur umboð til að ákvarða rétt til aðstoðar. Leggi lífeyrisþeginn staðfestu yfirlýsinguna ekki fram skal stofnun á búsetustað fá hana beint frá stofnuninni eða stofnunum sem bera ábyrgð á greiðslu lífeyrisins eða, eftir því sem við á, frá stofnuninni sem hefur heimild til að gefa út slíka yfirlýsingu. Stofnun á búsetustað getur á meðan beðið er eftir umræddri yfirlýsingu og með tilliti til þeirra upplýsinga sem hún hefur skráð lífeyrisþegann og aðstandendur hans til bráðabirgða. Slík skráning gildir ekki hjá þeirri stofnun sem ber ábyrgð á greiðslu aðstoðarinnar fyrr en stofnun á búsetustað hefur lagt fram yfirlýsingu þá sem kveðið er á um í 1. mgr.

3. Stofnun á búsetustað skal tilkynna þeirri stofnun sem gaf út yfirlýsingu þá sem kveðið er á um í 1. mgr. um allar skráningar sem fram fara samkvæmt ákvæðum umræddrar málsgreinar.

4. Þegar sótt er um aðstoð verður að sanna fyrir stofnun á búsetustað, með kvittun eða fylgiskjali póstávísunar sem síðasta greiðsla var greidd með, að lífeyrisþegi eigi áfram rétt á lífeyri.

5. Lífeyrisþegi eða aðstandendur hans skulu tilkynna stofnun á búsetustað um allar breytingar á högum sínum sem breytt gætu rétti þeirra til aðstoðar, sérstaklega ef um tímabundna stöðvun eða afturköllun lífeyris eða búferlaflutninga er að ræða. Stofnanir sem bera ábyrgð á lífeyrinum skulu einnig tilkynna stofnun á búsetustað um slíkar breytingar.

6. Framkvæmdaráðið skal, að því marki sem nauðsynlegt er, setja reglur til að ákveða hvaða stofnun skuli bera kostnað af aðstoð í þeim tilvikum sem vísað er til í b-lið 2. mgr. 28. gr. reglugerðarinnar.

Framkvæmd 29. gr. reglugerðarinnar

30. gr. (14)

Aðstoð til handa aðstandendum sem eru búsettir í aðildarríki öðru en búseturíki lífeyrisþegans

1. Til að aðstandendur njóti aðstoðar á yfirráðasvæði aðildarríkisins þar sem þeir eru búsettir, samkvæmt 1. mgr. 29. gr. reglugerðarinnar, skulu þeir skrá sig hjá stofnun á búsetustað þeirra með því að leggja fram þau gögn sem krafist er samkvæmt löggjöfinni sem stofnunin starfar eftir og heimila aðstandendum lífeyrisþega slíka aðstoð ásamt staðfestri yfirlýsingu um rétt lífeyrisþegans til aðstoðar til handa sér og aðstandendum sínum. Stofnun á búsetustað lífeyrisþegans gefur út slíka yfirlýsingu og gildir hún þar til stofnun á búsetustað aðstandendanna er tilkynnt um ógildingu hennar. Gefi þýsk, frönsk, ítölsk eða portúgölsk stofnun hins vegar út umrædda yfirlýsingu gildir hún einungis í eitt ár frá útgáfudegi og skal hún endurnýjast á árs fresti.

2. Aðstandendur skulu afhenda stofnun á búsetustað þeirra yfirlýsingu þá sem vísað er til í 1. mgr. þegar sótt er um aðstoð, ef löggjöf sú sem stofnunin starfar eftir gerir ráð fyrir að slíkri

umsókn skuli fylgja staðfesting á rétti til lífeyris.

3. Stofnun á búsetustað lífeyrisþega skal tilkynna stofnun á búsetustað aðstandenda um tímabundna stöðvun eða niðurfellingu lífeyris og búferlaflutninga lífeyrisþega. Stofnun á búsetustað aðstandenda getur hvenær sem er leitað upplýsinga hjá stofnun á búsetustað lífeyrisþega um rétt til aðstoðar.

4. Aðstandendur skulu tilkynna stofnun á búsetustað sínum um allar breytingar á högum sínum sem breytt gætu rétti þeirra til aðstoðar, sérstaklega ef um búferlaflutninga er að ræða.

Framkvæmd 31. gr. reglugerðarinnar

31. gr.

Aðstoð til handa lífeyrisþegum og aðstandendum þeirra sem dveljast í öðru aðildarríki en búseturíkinu

1. Til að fá aðstoð samkvæmt 31. gr. reglugerðarinnar, skal lífeyrisþegi afhenda stofnun á búsetustað staðfesta yfirlýsingu um það að hann eigi rétt á aðstoð. Stofnun á búsetustað lífeyrisþegans skal gefa út slíka staðfesta yfirlýsingu áður en hann yfirgefur yfirráðasvæði aðildarríkisins þar sem hann er búsettur, ef þess er kostur, og tilgreina meðal annars, eftir því sem við á, hámarkslengd þess tímabils sem aðstoð getur komið fyrir samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis. Leggi lífeyrisþegi ekki fram umrædda yfirlýsingu skal stofnun á dvalarstað afla hennar beint frá stofnun á búsetustað.

2. Ákvæði 6., 7. og 9. mgr. 17. gr. í framkvæmdarreglugerðinni gilda á hliðstæðan hátt. Í því tilviki telst stofnun á búsetustað lífeyrisþegans þar til bær stofnun.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda á hliðstæðan hátt þegar um er að ræða aðstoð til handa aðstandendum sem heyra undir 31. gr. reglugerðarinnar.

Framkvæmd 1. mgr. 35. gr. reglugerðarinnar

32. gr.

Stofnanir sem menn í námuvinnu og sambærilegum störfum og aðstandendur þeirra geta snúið sér til þegar þeir eru búsettir eða dveljast í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki

1. Í þeim tilvikum sem um getur í 1. mgr. 35. gr. reglugerðarinnar og þar sem, í dvalar- eða búseturíkinu, bætur greiddar vegna veikinda eða meðgöngu og fæðingar samkvæmt bótakerfi verkafólks í stáliðnaði eru jafngildar þeim sem menn í námuvinnu og sambærilegum störfum eiga rétt á samkvæmt sérstöku bótakerfi, geta menn sem heyra til síðarnefnda hópnum og aðstandendur þeirra sótt um bætur hjá stofnun sem tilgreind er í 3. viðauka við framkvæmdarreglugerðina og er næst þeim í því aðildarríki þar sem þeir dvelja eða eru búsettir, jafnvel þótt umrædd stofnun hafi umsjón með bótakerfi fyrir verkafólk í stáliðnaði, og ber þeirri stofnun þá að veita þeim slíkar bætur.

2. Ef bætur sem greiddar eru til manna í námuvinnu eða sambærilegum störfum samkvæmt sérstöku bótakerfi eru hagstæðari, geta þeir eða aðstandendur þeirra sjálfir ákveðið hvort þeir snúa sér til stofnunar sem hefur umsjón með því bótakerfi eða til stofnunar sem hefur umsjón með bótakerfi fyrir verkamenn í stáliðnaði og er næst þeim í því aðildarríki þar sem þeir dvelja eða eru búsettir. Í seinna tilvikinu skal hlutaðeigandi stofnun vekja athygli viðkomandi á því að snúi hann sér til stofnunar sem hefur umsjón með ofangreindu sérkerfi fái hann meiri bætur; enn fremur skal hún upplýsa hann um heiti og heimilisfang þeirrar stofnunar.

Framkvæmd 2. mgr. 35. gr. reglugerðarinnar

32. gr. a

Sérstök kerfi sem eiga við tiltekna sjálfstætt starfandi einstaklinga

Í 11. viðauka er skrá yfir kerfi, eitt eða fleiri, sem getið er um í 2. mgr. 35. gr. reglugerðarinnar.

Framkvæmd 4. mgr. 35. gr. reglugerðarinnar

33. gr.

Hvernig meta skal bótatímabil í öðru aðildarríki

Að því er varðar framkvæmd ákvæða 4. mgr. 35 gr. reglugerðarinnar getur stofnun í aðildarríki sem krafin er um bætur farið þess

á leit við stofnun í öðru aðildarríki að hún veiti upplýsingar um tímabil sem hún hefur þegar greitt bætur fyrir vegna sömu veikinda eða meðgöngu og fæðingar.

Endurgreiðsla þar til bærrar stofnunar vegna kostnaðar sem stofnað var til við dvöl í öðru ríki

34. gr. (12)

1. Ef ekki er unnt að ganga frá formsatriðum, sem kveðið er á um í 20. (1. og 4. mgr.), 21., 23. og 31. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar, á meðan á dvöl launþegans eða hins sjálfstætt starfandi einstaklings í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki stendur, skal kostnaður hans endurgreiddur að beiðni hans af þar til bærri stofnun í samræmi við endurgreiðsluhlutfall stofnunar á dvalarstað.

2. Stofnun á dvalarstað skal að beiðni þar til bærrar stofnunar leggja fram nauðsynlegar upplýsingar um fjárhæð slíkra greiðslna.

Ef stofnun á dvalarstað og þar til bær stofnun eru bundnar af samkomulagi sem kveður á um annaðhvort enga endurgreiðslu, eða endurgreiðslu með eingreiðslu á bótum sem veittar eru í samræmi við i-lið í a-lið 1. mgr. 22 gr. og 31. gr. reglugerðarinnar, skal þess krafist af stofnuninni á dvalarstað að hún yfirfæri fjárhæðina sem á að endurgreiða hlutaðeigandi aðila í samræmi við ákvæði 1. mgr. til þar til bæru stofnunarinnar.

3. Þegar um háar fjárhæðir er að ræða getur þar til bær stofnun látið hlutaðeigandi einstakling fá tiltekna fyrirframgreiðslu um leið og hann leggur fram kröfu um endurgreiðslu á hendur stofnuninni.

4. Þrátt fyrir ákvæði 1., 2. og 3. mgr. getur þar til bær stofnun látið fara fram endurgreiðslu kostnaðar sem stofnað er til samkvæmt þeim töxtum sem hún starfar eftir, að því tilskildu að endurgreiðsla geti farið fram eftir þessum töxtum, að útgjöld sem á að endurgreiða fari ekki yfir ákveðið mark, sem er tiltekið af framkvæmdaráðinu, og að launþegi, sjálfstætt starfandi einstaklingur eða lífeyrisþegi samþykki að þessu ákvæði sé beitt. Endurgreiðslan má ekki undir neinum kringumstæðum vera hærri en raunverulega útlagður kostnaður.

5. Ef ekki er kveðið á um endurgreiðslutaxta í löggjöf aðildarríkisins getur þar til bær stofnun látið endurgreiðslu fara fram samkvæmt skilmálum sem eru settir í 4. mgr. án þess að samþykki hlutaðeigandi einstaklings sé nauðsynlegt.

3. KAFLI

ÖRORKA, ELLI OG ANDLÁT (LÍFEYRIR)

Kröfur um bætur og umfjöllun þeirra

35. gr. (11)

Umsóknir um örorkubætur þegar launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur hefur einungis heyrt undir löggjöf sem er tilgreind í þætti A í IV. viðauka við reglugerðina og einnig í því tilviki sem um getur í 2. mgr. 40. gr. reglugerðarinnar

1. Til að eiga rétt á bótum samkvæmt 37., 38. og 39. gr. reglugerðarinnar, að meðtöldum tilvikunum sem um getur í 40. (2. mgr.), 41. (1. mgr.) og 42. gr.(2. mgr.) reglugerðarinnar, skal launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur leggja fram kröfu annaðhvort til þeirrar stofnunar í aðildarríkinu sem hann heyrði undir þegar hann varð óvinnufær og sú óvinnufærni leiddi til örorku eða þess að örorka jókst, eða til stofnunar á búsetustað, sem skal senda kröfuna til fyrri stofnunarinnar ásamt upplýsingum um hvaða dag krafan var lögð inn; síðan skal litið á þann dag sem eiginlegan skiladag kröfunnar til fyrri stofnunarinnar. Hafi sjúkrabætur í peningum hins vegar verið greiddar verður sá dagur, eftir því sem við á, er slíkar greiðslur féllu niður að teljast skiladagur kröfu um lífeyri.

2. Í þeim tilvikum sem um getur í b-lið 1. mgr. 41. gr. reglugerðarinnar skal sú stofnun, sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur var síðast tryggður hjá, tilkynna stofnuninni sem upphaflega var ætlað að greiða bæturnar um fjárhæð bóta sem hlutaðeigandi á rétt á samkvæmt löggjöf sem hún starfar eftir svo og um það hvenær greiðslur skulu hefjast. Frá og með þeim degi skulu bætur sem hlutaðeigandi átti rétt á áður en örorkan ágerðist felldar niður eða lækkaðar, þó ekki meira en sem nemur þeirri viðbótarfjárhæð sem vísað er til í c-lið 1. mgr. 41. gr. reglugerðarinnar.

3. Ákvæði 2. mgr. eiga ekki við í því tilviki sem vísað er til í d-lið 1. mgr. 41. gr. reglugerðarinnar. Í slíku tilviki skal stofnun sú sem krefjandinn var síðast tryggður hjá leita upplýsinga hjá stofnun í Hollandi um fjárhæð sem viðkomandi á rétt á frá hlutaðeigandi stofnun.

36. gr.

Kröfur um elli- og eftirlifendabætur (að undanskildum munaðarleysingjabótum) og örorkubætur sem falla ekki undir 35. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar

1. Hlutaðeigandi einstaklingur skal leggja fram kröfu hjá stofnun á búsetustað, eins og ráð er fyrir gert í löggjöfinni sem hún starfar eftir, til þess að fá bætur samkvæmt 40.–51.gr. í reglugerðinni, að undanskildum þeim tilvikum sem vísað er til í 35. gr.

framkvæmdarreglugerðarinnar. Hafi launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur ekki heyrt undir þá löggjöf, skal stofnun á búsetustað senda kröfuna áfram til stofnunar sem starfar samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem krefjandi heyrði síðast undir og tilgreina dagsetningu kröfunnar. Gildir dagsetningin sem skiladagur kröfu hjá síðarnefndu stofnuninni.

2. Hafi krefjandi ekki heyrt undir löggjöf, sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur, þess aðildarríkis þar sem hann er búsettur, getur hann sent kröfu sína til stofnunar sem starfar samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem hann heyrði síðast undir.

3. Sé krefjandi búsettur á yfirráðasvæðis ríkis sem ekki er aðildarríki, skal hann leggja inn kröfu hjá þar til bærri stofnun sem starfar samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem launþeginn eða hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur heyrði síðast undir.

Sendi krefjandi kröfu sína til stofnunar í aðildarríki þar sem hann er ríkisborgari, skal hún senda kröfuna áfram til þar til bærrar stofnunar.

4. Krafa um bætur sem send er til stofnunar í einu aðildarríki felur í sér að bótum er sjálfkrafa úthlutað samtímis samkvæmt löggjöf allra hlutaðeigandi aðildarríkja, þar sem krefjandi hefur fullnægt skilyrðum fyrir bótarétti, nema krefjandi, samkvæmt 2. mgr. 44. gr. reglugerðarinnar, fari fram á að greiðslu ellilífeyris, sem hann á rétt á samkvæmt löggjöf eins eða fleiri aðildarríkis, sé frestað.

37. gr.

Skjöl og upplýsingar sem skulu fylgja bótakröfum sem vísað er til í 36. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar

Um kröfur sem falla undir 36. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar gilda eftirfarandi reglur:

a) kröfunni skal skila á þar til gerðum eyðublöðum ásamt nauðsynlegum fylgiskjölum, eins og mælt er fyrir um í löggjöf:

   i) þess aðildarríkis þar sem krefjandi er búsettur, í því tilviki sem um getur í 1. mgr. 36. gr.;

   ii) þess aðildarríkis sem launþeginn eða hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur heyrði síðast undir, í því tilviki sem um getur í 2. og 3. mgr. 36. gr.;

b) allar upplýsingar sem krefjandi veitir skulu staðfestar með löggiltum fylgiskjölum eða af lögbærum aðilum í því aðildarríki þar sem hann er búsettur;

c) krefjandi skal veita upplýsingar, að því marki sem unnt er, um stofnun eða stofnanir sem sjá um örorkubætur, ellibætur eða bætur vegna andláts (lífeyri) í þeim löndum þar sem hann hefur verið tryggður, eða um vinnuveitanda eða vinnuveitendur sem hann hefur starfað hjá í einhverju aðildarríki, með því að leggja fram þau starfsvottorð sem hann kann að hafa undir höndum;

d) fari krefjandi, samkvæmt 2. mgr. 44. gr, fram á frestun á ellilífeyri sem hann á rétt á samkvæmt löggjöf eins aðildarríkis eða fleiri, verður hann að tilgreina þá löggjöf sem hann vill heyra undir.

38. gr.

Staðfestar yfirlýsingar um aðstandendur sem taka verður tillit til við ákvörðun bóta

1. Krefjandi skal leggja fram staðfesta yfirlýsingu um aðstandendur sína, aðra en börn, sem búsettir eru á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en þess þar sem stofnunin sem ber ábyrgð á að veita bæturnar er, til þess að fá bætur samkvæmt ákvæðum 4. mgr. 39. gr. eða 3. mgr. 47. gr.

Sjúkratryggingastofnun á búsetustað fjölskyldunnar, eða önnur stofnun sem er tilnefnd af þar til bæru yfirvaldi í búseturíki fjölskyldunnar, skal gefa út staðfestu yfirlýsinguna. Ákvæði annarrar og þriðju undirgreinar 2. mgr. 25. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar gilda á hliðstæðan hátt.

Í staðinn fyrir hina staðfestu yfirlýsingu sem kveðið er á um í 1. mgr. getur stofnun sem ber að greiða bætur krafið krefjanda um nýlegt vottorð um borgaralega réttarstöðu aðstandenda hans, annarra en barna, sem eru búsettir á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en þess þar sem hlutaðeigandi stofnun er.

2. Geri sú löggjöf sem hlutaðeigandi stofnun starfar eftir ráð fyrir því að aðstandendur búi undir sama þaki og krefjandinn, í því tilviki sem um getur í 1. mgr., verður að sýna fram á að umræddir aðstandendur, sem fullnægja ekki fyrrnefndu skilyrði, séu samt sem áður að mestu leyti á framfæri krefjanda með því að leggja fram skjöl til staðfestingar því að krefjandi láti reglulega af hendi hluta tekna sinna.

39. gr. (11)

Mat á umsóknum um örorkubætur hafi launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur einungis heyrt undir löggjöf sem er tilgreind í þætti A í IV. viðauka reglugerðarinnar

1. Hafi stofnun viðurkennt kröfu launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings um örorkubætur, samkvæmt ákvæðum 1. mgr. 37. gr. reglugerðarinnar, skal hún óska eftir, þegar þörf krefur,

staðfestri yfirlýsingu frá þeirri tryggingastofnun, sem hlutaðeigandi einstaklingur var síðast tryggður hjá, um þau tryggingatímabil sem hann hefur lokið samkvæmt löggjöfinni sem sú stofnun starfar eftir.

2. Þar sem nauðsynlegt er að taka til greina tryggingatímabil sem lokið hefur verið samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis til að fullnægja skilyrðum hins lögbæra ríkis, gilda ákvæði 1. mgr. á hliðstæðan hátt.

3. Sú stofnun sem hefur fjallað um mál krefjanda skal koma skjölum um hann áleiðis til þeirrar stofnunar sem hann var síðast tryggður hjá, í því tilviki sem um getur í 3. mgr. 39. gr. reglugerðarinnar.

4. 41.–50. gr. í framkvæmdarreglugerðinni ná ekki til athugunar á þeim kröfum sem um getur í 1., 2. og 3. mgr.

40. gr.

Örorkumat

Við mat á örorku skal stofnun hafa hliðsjón af skjölum, læknisskýrslum og upplýsingum sem hún fær frá stofnun í öðru aðildarríki. Þó áskilur hver stofnun sér rétt til þess að láta lækni að eigin vali skoða krefjanda, nema í þeim tilvikum þar sem ákvæði 4. mgr. 40. gr. gilda.

Athugun á kröfum vegna örorku-, elli-, og eftirlifendabóta í þeim tilvikum sem um getur í 36. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar

41. gr.

Úrskurður um hvaða stofnun beri að fjalla um kröfur

1. Sú stofnun sem fengið hefur bótakröfur sendar samkvæmt ákvæðum 36. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar, skal taka þær til athugunar. Þessi stofnun er hér eftir kölluð „umsagnarstofnun".

2. Umsagnarstofnun skal tilkynna öllum hlutaðeigandi stofnunum um bótakröfur á þar til gerðum eyðublöðum, þannig að þær geti allar tekið kröfurnar til athugunar tafarlaust.

42. gr.

Eyðublöð sem nota skal við athugun á bótakröfum

1. Þegar bótakröfur eru teknar til athugunar skal umsagnarstofnun nota eyðublöð þar sem meðal annars kemur fram staðfest samantekt allra trygginga- eða búsetutímabila sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur hefur lokið samkvæmt löggjöf hlutaðeigandi ríkja.

2. Þessi eyðublöð koma í stað fylgiskjala þegar þau eru send til stofnunar í öðru aðildarríki.

43. gr.

Málsmeðferð sem hlutaðeigandi stofnunum ber að fylgja við athugun á kröfu

1. Umsagnarstofnun skal skrá öll trygginga- eða búsetutímabil sem lokið hefur verið samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir á eyðublaðið sem kveðið er á um í 1. mgr. 42. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar og skal afrit af því sent til stofnunar sem veitir örorkubætur, ellibætur og bætur vegna andláts (lífeyri) og launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur hefur verið tryggður hjá, ásamt öllum starfsvottorðum sem krefjandi kann að leggja fram.

2. Eigi einungis ein önnur stofnun í hlut skal hún útfylla eyðublaðið með því að taka fram:

a) trygginga- eða búsetutímabil sem hefur verið lokið samkvæmt þeirri löggjöf sem stofnunin starfar eftir;

b) bótafjárhæð sem krefjandi getur fengið sé einungis tekið tillit til ofangreindra tryggingatímabila;

c) viðmiðunarfjárhæð og raunverulega fjárhæð bóta sem reiknuð er samkvæmt ákvæðum 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar.

Eyðublað með viðeigandi upplýsingum skal senda aftur til umsagnarstofnunarinnar.

Ef réttur til bóta er einungis fenginn með tilliti til þeirra trygginga- eða búsetutímabila sem lokið hefur verið samkvæmt löggjöf sem stofnun í seinna aðildarríkinu starfar eftir, og hægt er að reikna bótafjárhæð vegna þeirra án tafar, þar eð sá útreikningur sem um getur í c-lið krefst talsvert lengri tíma, skal senda eyðublaðið aftur til umsagnarstofnunar ásamt þeim upplýsingum sem um getur í a- og b-lið; senda ber þær upplýsingar sem um getur í c-lið til umsagnarstofnunar við fyrsta tækifæri.

3. Eigi tvær eða fleiri stofnanir hlut að máli skal hver þeirra fylla út umrætt eyðublað og greina frá trygginga- eða búsetutímabilum sem lokið hefur verið samkvæmt þeirri löggjöf sem þær starfa eftir og skal þeim skilað til matsaðila.

Ef bótaréttur er áunninn með því að taka til greina trygginga- eða búsetutímabil sem lokið hefur verið samkvæmt löggjöf sem ein eða fleiri þessara stofnana starfa eftir, og sé unnt að ákveða bótafjárhæð vegna þeirra án tafar, skal tilkynna umsagnarstofnun samtímis um fjárhæðina og trygginga- eða búsetutímabilin; verði einhver töf á útreikningi skal tilkynna umsagnaraðila um fjárhæðina um leið og hún hefur verið ákveðin.

Þegar umsagnarstofnun hefur fengið öll þau eyðublöð sem gefa upplýsingar um trygginga- eða búsetutímabil og, eftir því sem við á, fjárhæð eða fjárhæðir sem viðkomandi á rétt á samkvæmt löggjöf eins eða fleiri hlutaðeigandi aðildarríkja, skal hún senda afrit af eyðublöðum útfylltum á þennan hátt til hlutaðeigandi stofnana og skal hver þeirra síðan tilgreina viðmiðunarfjárhæð og raunverulega fjárhæð bóta, sem reiknaðar eru samkvæmt 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar, og senda aftur til umsagnarstofnunar.

4. Umsagnarstofnun skal strax og ljóst er, að fengnum upplýsingunum sem um getur í 2. eða 3. mgr., að beita þurfi 40. (2.mgr.) eða 48. gr. (2. eða 3. mgr.) reglugerðarinnar tilkynna hlutaðeigandi stofnunum um það.

5. Í því tilviki sem kveðið er á um í d-lið 37. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar skulu þær stofnanir í aðildarríkjunum, sem krefjandi hefur heyrt undir löggjöf hjá og hafa tekið við umsókn hans um frestun bótagreiðslna, einungis skrá á eyðublaðið sem kveðið er á um í 1. mgr. 42. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar þau trygginga- eða búsetutímabil sem krefjandi hefur lokið samkvæmt þeirri löggjöf sem stofnanirnar starfa eftir.

44. gr.

Stofnun sem hefur vald til að ákveða örorkustig

1. Einungis umsagnarstofnun hefur heimild þá sem kveðið er á um í 4. mgr. 40. gr. reglugerðarinnar til að meta örorkustig krefjanda, þó með fyrirvara um ákvæði 2. og 3. mgr. Skal hún taka slíka ákvörðun, eftir því sem við á, með tilliti til 45. gr. reglugerðarinnar um leið og hún getur metið hvort skilyrðum um bótarétt sé fullnægt samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir. Tilkynna skal hlutaðeigandi stofnunum um slíka ákvörðun þegar í stað.

2. Hafi skilyrðum um bótarétt, öðrum en þeim sem lúta að örorkumati, ekki verið fullnægt samkvæmt löggjöf sem umsagnarstofnun starfar eftir, að teknu tilliti til ákvæða 45. gr. reglugerðarinnar, skal umsagnarstofnun þegar í stað tilkynna það þeirri stofnun sem sér um örorkubætur og launþeginn eða hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur heyrði síðast undir löggjöf hjá. Sú stofnun hefur heimild til að meta örorkustig krefjanda hafi skilyrðum til bóta verið fullnægt samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir; skal hún þegar í stað tilkynna hlutaðeigandi stofnunum um ákvörðun sína.

3. Nauðsynlegt getur reynst að vísa málinu aftur með sömu skilmálum til stofnunar sem ber ábyrgð á örorkubótum í því aðildarríki sem launþeginn eða hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur heyrði fyrst undir löggjöf hjá.

45. gr.

Bótagreiðslur til bráðabirgða og fyrirframgreiddar bætur

1. Staðfesti umsagnarstofnun rétt krefjanda til bóta samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir, án þess að taka til greina þau trygginga- eða búsetutímabil sem lokið hefur verið samkvæmt löggjöf annarra aðildarríkja, skal hún þegar í stað greiða slíkar bætur til bráðabirgða.

2. Komi í ljós að krefjandi eigi ekki rétt á bótum samkvæmt 1. mgr., en þær upplýsingar sem umsagnarstofnun voru látnar í té samkvæmt 2. og 3. mgr. 43. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar sýna að hlutaðeigandi á rétt til bóta samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, þegar einungis er tekið tillit til þeirra trygginga- eða búsetutímabila sem lokið hefur verið samkvæmt þeirri löggjöf, skal sú stofnun sem starfar samkvæmt umræddri löggjöf greiða slíkar bætur til bráðabirgða jafnskjótt og umsagnarstofnun hefur tilkynnt henni að hún sé bótaskyld.

3. Hafi hlutaðeigandi í því tilviki sem vísað er til í 2. mgr. öðlast rétt til bóta samkvæmt löggjöf fleiri en eins aðildarríkis, þegar einungis er tekið tillit til þeirra trygginga- eða búsetutímabila sem lokið hefur verið samkvæmt löggjöf hvers ríkis fyrir sig, skal sú stofnun sem í upphafi tilkynnti umsagnarstofnun um þann rétt bera ábyrgð á bótagreiðslu til bráðabirgða; ber umsagnarstofnun að tilkynna hlutaðeigandi stofnunum um það.

4. Stofnun sem ber að greiða bætur samkvæmt 1., 2. eða 3. mgr. skal tilkynna krefjanda um það hið fyrsta, og jafnframt vekja athygli hans á því að sú ráðstöfun er til bráðabirgða og að ekki er hægt að áfrýja ákvörðuninni.

5. Nú á krefjandi engan rétt til bráðabirgðabóta samkvæmt 1., 2. eða 3. mgr., en síðar koma fram upplýsingar um að hlutaðeigandi eigi rétt á þeim samkvæmt 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar, og skal umsagnarstofnun þá greiða honum fyrirfram viðeigandi bætur sem

hægt er að krefjast endurgreiðslu á og skal fjárhæðin vera sem næst þeirri sem líklegt má telja að hann fengi samkvæmt 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar.

6. Tvö aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta samþykkt að greiða bráðabirgðabætur á annan hátt þegar eingöngu er um að ræða stofnanir í hlutaðeigandi ríkjum. Slíkar samþykktir skal tilkynna til framkvæmdaráðsins.

46. gr. (11)

Bætur sem svara til tryggingatímabila vegna frjálsra trygginga eða frjálsra viðvarandi trygginga sem ekki má taka til greina samkvæmt b-lið 1. mgr. 15. gr. reglugerðarinnar

Þegar reikna skal út viðmiðunarfjárhæð og raunverulega fjárhæð bóta samkvæmt a- og b-liðum 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar skulu reglurnar sem kveðið er á um í b-, c- og d-liðum 1. mgr. 15. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar gilda.

Raunveruleg fjárhæð, sem skal reiknuð út samkvæmt 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar, skal hækkuð um fjárhæð sem svarar til tímabila frjálsra eða frjálsra viðvarandi trygginga sem hafa ekki verið tekin til greina samkvæmt b-lið 1. mgr. 15. gr. í framkvæmdarreglugerðinni. Þessi viðbótarfjárhæð skal reiknuð út samkvæmt ákvæðum í löggjöf þeirra aðildarríkja þar sem tímabilum vegna frjálsra trygginga eða frjálsra viðvarandi trygginga hefur verið lokið.

Samanburðurinn sem um getur í 3. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar skal gerður með framangreinda hækkun í huga.

47. gr. (11)

Útreikningur bótafjárhæða sem svara til tímabila vegna frjálsra trygginga eða frjálsra viðvarandi trygginga

Stofnun í hverju aðildarríki um sig skal, í samræmi við þá löggjöf sem hún starfar eftir, reikna út bótafjárhæð sem svarar til tímabila vegna frjálsra trygginga eða frjálsra viðvarandi trygginga og er ekki samkvæmt c-lið 3. mgr. 46. gr. a í reglugerðinni háð ákvæðum um lækkun, tímabundna niðurfellingu eða afturköllun í öðru aðildarríki.

48. gr. (11)

Ákvarðanir stofnana tilkynntar krefjanda

1. Lokaákvörðun allra hlutaðeigandi stofnana skal tilkynnt umsagnaraðila. Í hverri ákvörðun um sig skal koma fram hvaða forsendur og áfrýjunarfrestur er tilgreindur í viðkomandi löggjöf. Eftir að umsagnaraðili fær ákvarðanirnar í hendur skal hann senda krefjanda samantekt um þær á hans eigin tungumáli ásamt fylgiriti með fyrrgreindum ákvörðunum. Krefjandi hefur tiltekinn frest til áfrýjunar frá þeim degi er hann fær samantektina í hendur.

2. Umsagnarstofnun skal um leið og hún sendir krefjanda samantektina sem um getur í 1. mgr., senda afrit til hlutaðeigandi stofnana ásamt afritum af niðurstöðum hinna stofnananna.

49. gr. (11)

Endurútreikningur bóta

1. Að því er varðar framkvæmd ákvæða 43. (3. og 4. mgr.), 49. (2. og 3. mgr.) og 51. gr. (2. mgr.) í reglugerðinni skulu ákvæði 45. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar gilda að breyttu breytanda.

2. Verði þörf á að endurreikna, afturkalla eða fella niður bætur tímabundið skal stofnun sem hefur tekið slíka ákvörðun tilkynna það hlutaðeigandi einstaklingi þá þegar og jafnframt öllum stofnunum þar sem hann hefur lagt fram umsókn til bóta, með milligöngu umsagnaraðila ef þurfa þykir. Í ákvörðuninni skal koma fram hvaða forsendur og áfrýjunarfrestur er tilgreindur í viðkomandi löggjöf. Hlutaðeigandi einstaklingur hefur frest til að áfrýja ákvörðuninni frá þeim degi er hann fær hana í hendur.

50. gr.

Ráðstafanir til að flýta fyrir úthlutun bóta

1. a) i) Þegar launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur sem er ríkisborgari eins aðildarríkis en heyrir undir löggjöf annars aðildarríkis lætur skrá sig hjá stofnun sem ber að greiða lífeyri í síðarnefnda ríkinu skal hún senda, með öllum tiltækum leiðum, stofnun sem tilnefnd er af lögbærum yfirvöldum í aðildarríkinu allar persónuupplýsingar um hlutaðeigandi einstakling, fyrsta starfsdag hans, heiti þar til bærrar stofnunar og tryggingarnúmer sem hún hefur úthlutað honum.

ii) Þar til bær stofnun sem vísað er til í i-lið skal einnig, eftir því sem hægt er, senda allar upplýsingar, sem greitt og flýtt gætu fyrir úthlutun lífeyris, til þeirrar stofnunar sem tilnefnd er samkvæmt ákvæðum i-liðar.

iii) Slíkar upplýsingar skal senda, samkvæmt fyrirmælum sem framkvæmdaráð setur, til stofnunar sem

lögbær yfirvöld hlutaðeigandi aðildarríkis hafa tilnefnt.

iv) Við framkvæmd ákvæða i-, ii- og iii-liða teljast ríkisfangslausir einstaklingar og flóttamenn eiga ríkisfang í því aðildarríki sem þeir heyrðu fyrst undir löggjöf hjá.

b) Hlutaðeigandi stofnanir skulu að beiðni hlutaðeigandi einstaklings eða þeirrar stofnunar sem hann er tryggður hjá taka saman tryggingasögu hans og skal hún hefjast ekki seinna en einu ári áður en hlutaðeigandi nær lífeyrisaldri.

2. Framkvæmdaráðið setur reglur um hvernig framkvæma skuli ákvæði 1. mgr.

Eftirlit og læknisskoðanir

51. gr.

1. Þegar einstaklingur sem þiggur bætur, þar með taldar:

a) örorkubætur;

b) ellilífeyri sem veittur er þegar viðkomandi verður óvinnufær;

c) ellilífeyri sem veittur er rosknum atvinnulausum einstaklingum;

d) ellilífeyri sem veittur er þegar einstaklingur hættir að stunda atvinnustarfsemi;

e) eftirlifendabætur sem veittar eru vegna örorku eða þegar viðkomandi verður óvinnufær;

f) bætur sem veittar eru með því skilyrði að tekjur viðtakanda fari ekki yfir tiltekin mörk,

dvelur eða er búsettur í öðru aðildarríki en því þar sem sú stofnun sem er ábyrg fyrir greiðslum er staðsett, skal stofnun á dvalar- eða búsetustað viðtakanda skipuleggja eftirlit og læknisskoðanir, að beiðni fyrrnefndrar stofnunar, samkvæmt málsmeðferð þeirri sem mælt er fyrir um í löggjöf sem sú stofnun starfar eftir. Stofnun sem er ábyrg fyrir greiðslum skal þó áskilja sér rétt til að ákveða hvaða læknir skoðar viðtakandann.

2. Stofnun á dvalar- eða búsetustað skal senda skýrslu til þeirrar stofnunar sem fór fram á eftirlitið eða skoðunina og er ábyrg fyrir greiðslum, verði það uppvíst að viðtakandi, sem um getur í 1. mgr., sé launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur eða hafi tekjur umfram leyfileg mörk á meðan hann þiggur bætur. Í þessari skýrslu skal meðal annars koma fram hvers eðlis starf hlutaðeigandi er, hve miklar tekjur hann hefur haft undanfarinn ársfjórðung, eðlilegar tekjur sem aflað hefur verið af launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklingi á viðkomandi svæði í sambærilegri stöðu og hlutaðeigandi gegndi áður en hann varð öryrki, á viðmiðunartímabili sem stofnun sem ábyrg er fyrir greiðslum ákveður og, eftir því sem við á, álit sérfræðings á sviði læknisfræði á heilsu hlutaðeigandi einstaklings.

52. gr.

Ef hlutaðeigandi einstaklingur endurheimtir rétt til bóta, sem hafa verið stöðvaðar tímabundið, á meðan hann er búsettur í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki, skulu hlutaðeigandi stofnanir skiptast á öllum viðeigandi upplýsingum með tilliti til þess að fyrrnefndar bætur verði greiddar að nýju.

Greiðslur bóta

53. gr.

Útborgun bóta

1. Ef sú stofnun sem er ábyrg fyrir bótagreiðslum í aðildarríki borgar ekki milliliðalaust til bótaþega sem eru búsettir á yfirráðasvæði annars aðildarríkis þær bætur sem þeir eiga rétt á, skal samskiptastofnun þess aðildarríkis eða stofnun á búsetustað þeirra einstaklinga, sem eiga rétt á bótum, greiða bæturnar samkvæmt þeirri málsmeðferð sem kveðið er á um í 54.– 58. gr. í framkvæmdarreglugerðinni, að beiðni þeirrar stofnunar sem ber ábyrgð á greiðslum; ef sú stofnun sem er ábyrg fyrir greiðslum greiðir bæturnar beint til bótaþega skal hún tilkynna stofnun á búsetustað um það. Í 6. viðauka er skrá yfir það hvernig greiðslu bóta er háttað í einstökum aðildarríkjum.

2. Tvö eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta samið um aðra tilhögun bótagreiðslna í tilvikum þar sem þar til bærar stofnanir þessara aðildarríkja eiga einar hlut að máli. Slíkt samkomulag skal tilkynna framkvæmdaráðinu.

3. Ákvæði samkomulags um bótagreiðslur sem eru í gildi daginn áður en reglugerðin tekur gildi skulu gilda áfram að því tilskildu að þau séu skráð í 5. viðauka.

54. gr.

Greiðslustofnun tilkynnt um greiðsluáætlun bóta

Sú stofnun sem ber ábyrgð á greiðslu bóta skal senda samskiptastofnun í því aðildarríki þar sem bótaþegi er búsettur, eða stofnun á búsetustað (báðar kallaðar „greiðslustofnun“ héðan í frá), nákvæma greiðsluáætlun í tvíriti og skal hún berast greiðslustofnun eigi síðar en tuttugu dögum fyrir þann dag sem bæturnar eiga að koma til útborgunar.

55. gr.

Greiðslur sem leggjast skulu inn á reikning greiðslustofnunar

1. Stofnun sem ber ábyrgð á greiðslu bóta skal, tíu dögum fyrir greiðsludag, greiða þá fjárhæð sem tilgreind er í greiðsluáætlun þeirri sem getið er í 54. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar, í gjaldmiðli eigin aðildarríkis. Greiðslur skulu fara í gegnum seðlabanka eða annan banka í viðkomandi aðildarríki inn á reikning sem seðlabanki eða annar banki í aðildarríki greiðslustofnunar stofnar fyrir hennar hönd. Með slíkri greiðslu innir stofnunin skyldur sínar af hendi. Skal hún jafnframt tilkynna greiðslustofnun um innborgunina.

2. Bankinn sem tekur við greiðslunni skal færa greiðslustofnun hana til tekna í gjaldmiðli þess aðildarríkis sem hún hefur aðsetur sitt í.

3. Heiti og skráðar skrifstofur eða vinnustöðvar banka sem vísað er til í 1. mgr. er skráð í 7. viðauka.

56. gr.

Bætur sem greiðslustofnun greiðir bótaþegum

1. Greiðslustofnun skal greiða bótaþega bætur tilgreindar í greiðsluáætlun þeirri sem vísað er til í 54. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar fyrir hönd stofnunar sem ábyrg er fyrir bótunum. Slíkar greiðslur skulu fara fram samkvæmt fyrirmælum laga sem greiðslustofnun starfar eftir.

2. Greiðslustofnun, eða stofnun sem hún tilnefnir, skal hætta öllum bótagreiðslum fái hún upplýsingar um atvik sem réttlætir tímabundna stöðvun eða niðurfellingu bóta. Þetta á einnig við í þeim tilvikum þegar bótaþegi flyst búferlum til annars aðildarríkis.

3. Greiðslustofnun skal tilkynna þeirri stofnun sem ábyrg er fyrir greiðslu um ástæðu fyrir því að greiðslum var hætt. Látist bótaþegi eða maki hans, eða giftist ekkill eða ekkja að nýju, skal greiðslustofnun tilkynna umræddri stofnun um dagsetningu þess.

57. gr.

Uppgjör vegna greiðslna sem vísað er til í 56. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar

1. Gera skal upp reikninga vegna greiðslna sem vísað er til í 56. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar í lok hvers bótatímabils til þess að unnt sé að ákvarða þær fjárhæðir sem hafa þegar verið greiddar einstaklingum sem eiga rétt til bóta, eða viðurkenndum umboðsmanni þeirra, og þær sem eru ógreiddar.

2. Leita skal staðfestingar á að heildarfjárhæðin, rituð bæði í tölustöfum og bókstöfum, í gjaldmiðli aðildarríkis greiðslustofnunar, sé í samræmi við bótafjárhæð sem greiðslustofnun hefur greitt og skal hún árituð af fulltrúa greiðslustofnunarinnar.

3. Greiðslustofnun ber að tryggja að bótagreiðslur fari fram á tilskilinn hátt.

4. Mismunurinn á fjárhæð bóta sem stofnun ábyrg fyrir greiðslum hefur borgað, sem reiknaður er í gjaldmiðli þess aðildarríkis þar sem stofnunin er, og fjárhæð greiðslna sem greiðslustofnun hefur innt af hendi, skal dreginn frá eða honum bætt við fjárhæð sem stofnun ábyrg fyrir greiðslu á eftir að gera skil á.

58. gr.

Kostnaður vegna bótagreiðslna endurheimtur

Greiðslustofnun hefur endurkröfurétt gagnvart viðtakendum vegna kostnaðar við útborgun bóta, að meðtöldum póst- og bankakostnaði, samkvæmt skilmálum laga sem hún starfar eftir.

59. gr.

Tilkynning um búferlaflutninga bótaþega

Þegar bótaþegi, sem á rétt á bótum samkvæmt löggjöf eins eða fleiri aðildarríkja flyst búferlum frá einu aðildarríki til annars ber að tilkynna það stofnun eða stofnunum sem ábyrgar eru fyrir bótum svo og greiðslustofnun.

4. KAFLI

VINNUSLYS OG ATVINNUSJÚKDÓMAR

Framkvæmd 52. og 53. gr. reglugerðarinnar

60. gr.

Aðstoð þegar hlutaðeigandi er búsettur í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki

1. Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur skal skila til stofnunar á búsetustað staðfestri yfirlýsingu um rétt sinn til að-

stoðar samkvæmt a-lið 52. gr. reglugerðarinnar. Þar til bær stofnun gefur út slíka staðfesta yfirlýsingu eftir að hafa fengið nauðsynlegar upplýsingar frá vinnuveitanda, eftir því sem við á. Launþeginn eða sjálfstætt starfandi einstaklingur verður þar að auki að afhenda stofnun á búsetustað staðfestingu á því að hann hafi tilkynnt um vinnuslys eða atvinnusjúkdóm, geri lögin í hinu lögbæra ríki ráð fyrir því. Skili hlutaðeigandi einstaklingur ekki þessum skjölum, verður stofnunin á búsetustað að útvega sér þau frá þar til bærri stofnun og veita honum aðstoð samkvæmt löggjöf um sjúkratryggingar á meðan beðið er eftir þeim.

2. Þessi staðfesta yfirlýsing gildir þangað til stofnunin á búsetustað fær tilkynningu um að hún hafi verið felld úr gildi. Sé yfirlýsingin hins vegar gefin út af franskri stofnun gildir hún einungis í eitt ár frá útgáfudegi og þarf að endurnýja hana árlega.

3. Ef hlutaðeigandi einstaklingur er í árstíðabundnum störfum, skal staðfesta yfirlýsingin sem um getur í 1. mgr. gilda út væntanlegan ráðningartíma hans, nema þar til bær stofnun tilkynni stofnun á búsetustað um ógildingu hennar í millitíðinni.

4. Með hverri umsókn um aðstoð verður hlutaðeigandi einstaklingur að leggja fram þau vottorð og fylgiskjöl sem krafist er til að aðstoð verði veitt samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis þar sem hann er búsettur.

5. Ef um sjúkrahúsvist er að ræða, ber stofnun á búsetustað að tilkynna, innan þriggja daga frá því að hún fær vitneskju um það, þar til bærri stofnun um innlagnardag, áætlaða lengd sjúkrahúsvistar og útskriftardag af sjúkrahúsi.

6. Stofnun á búsetustað skal tilkynna þar til bærri stofnun fyrirfram um allar ákvarðanir sem lúta að því að láta í té aðstoð þegar áætlaður eða raunverulegur kostnaður er hærri en eingreiðslan sem er fastsett og endurskoðuð reglulega af framkvæmdaráðinu.

Þar til bær stofnun hefur fimmtán daga frest, frá þeim degi er tilkynningin er send, til að bera fram mótmæli og færa rök að slíkum mótmælum; hafi engin slík mótmæli borist að þeim tíma liðnum skal stofnun á búsetustað veita aðstoðina. Neyðist stofnun á búsetustað til að veita slíkar bætur í bráðatilviki, skal hún tilkynna það þar til bærri stofnun án tafar.

7. Hlutaðeigandi einstaklingur skal tilkynna stofnun á búsetustað um allar breytingar á högum sínum sem gætu haft áhrif á rétt hans til aðstoðar, sér í lagi ef hann hættir að vinna eða skiptir um starf, flyst búferlum eða skiptir um dvalarstað. Þar til bærri stofnun ber einnig að tilkynna stofnun á búsetustað að hlutaðeigandi einstaklingur sé ekki lengur tryggður eða eigi ekki lengur rétt á aðstoð. Stofnun á búsetustað getur hvenær sem er farið fram á upplýsingar frá þar til bærri stofnun um tryggingar hlutaðeigandi einstaklings eða rétt hans til aðstoðar.

8. Þegar um er að ræða menn sem sækja vinnu yfir landamæri, eða aðstandendur þeirra, er lyfjavörum, sáraumbúðum, gleraugum og minni stoðtækjum úthlutað og greiningar og prófanir á rannsóknastofum gerðar eingöngu á yfirráðasvæði þess aðildarríkis þar sem mælt var fyrir um slíkt í samræmi við löggjöf þess aðildarríkis.

9. Tvö eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta samþykkt önnur framkvæmdarákvæði að fengnu áliti framkvæmdaráðsins.

61. gr.

Bætur í peningum aðrar en lífeyrir ef hlutaðeigandi er búsettur í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki

1. Til að eiga kost á bótum í peningum öðrum en lífeyri samkvæmt b-lið 52. gr. reglugerðarinnar verður launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur, innan þriggja daga frá því að hann varð óvinnufær, að sækja um þær til stofnunar á búsetustað með því að leggja fram tilkynningu um að hann hafi hætt í starfi eða, ef þess er krafist í löggjöfinni sem þar til bær stofnun eða stofnun á búsetustað starfar eftir, vottorð gefið út af lækninum sem annast hann um að hann sé ekki lengur vinnufær.

2. Gefi hlutaðeigandi læknar í búsetulandinu ekki út vottorð um að hlutaðeigandi einstaklingur sé óvinnufær, skal hann leita beint til stofnunar á búsetustað innan þeirra tímamarka sem sett eru í löggjöfinni sem stofnunin starfar eftir.

Sú stofnun skal þegar í stað fá staðfestingu læknis og gefa út vottorð það sem vísað er til í 1. mgr. Í slíku vottorði skal tilgreina hversu lengi hlutaðeigandi verði að líkindum óvinnufær og skal það sent til hinnar þar til bæru stofnunar þegar í stað.

3. Í þeim tilvikum þar sem ákvæði 2. mgr. eiga ekki við skal stofnun á búsetustað sjá til þess við fyrsta tækifæri, og eigi síðar en þremur dögum eftir að hlutaðeigandi einstaklingur leitar til hennar, að hann fái læknisskoðun eins og hann væri tryggður hjá þeirri stofnun. Í skýrslu læknis skal koma sérstaklega fram hversu lengi hlutaðeigandi verði að líkindum óvinnufær og skal stofnun á búsetustað senda skýrsluna til þar til bærrar stofnunar innan þriggja daga frá því að læknisskoðunin fer fram.

4. Stofnun á búsetustað skal síðan sjá um nauðsynlegt eftirlit með hlutaðeigandi einstaklingi eða læknisskoðanir eins og hann

væri tryggður hjá þeirri stofnun. Stofnunin skal undir eins og hún fær vitneskju um að hlutaðeigandi einstaklingur sé fær til vinnu á ný tilkynna honum og þar til bærri stofnun um það og jafnframt tilkynna frá og með hvaða degi launþegi telst vinnufær. Tilkynningin sem send er til hlutaðeigandi einstaklings gildir sem ákvörðun hinnar þar til bæru stofnunar, samanber þó ákvæði 6. mgr.

5. Þar til bær stofnun áskilur sér í öllum tilvikum rétt til að láta lækni sem hún sjálf velur skoða hlutaðeigandi einstakling.

6. Ákveði þar til bær stofnun að greiða ekki bætur í peningum á þeim forsendum að hlutaðeigandi einstaklingur hafi ekki fullnægt öllum formsatriðum sem mælt er fyrir um í löggjöf búsetulands, eða vegna vitneskju um að hann sé orðinn vinnufær á ný, skal hún tilkynna hlutaðeigandi einstaklingi ákvörðun sína og senda jafnframt afrit af ákvörðuninni til stofnunar á búsetustað.

7. Þegar hlutaðeigandi einstaklingur hefur vinnu á ný skal hann tilkynna þar til bærri stofnun um það, sé þess krafist samkvæmt þeirri löggjöf sem stofnunin starfar eftir.

8. Þar til bær stofnun skal greiða bætur í peningum með þeim hætti sem við á, helst með alþjóðlegri póstávísun, og skal hún jafnframt tilkynna það hlutaðeigandi einstaklingi og stofnun á búsetustað. Greiði stofnun á búsetustað bætur í peningum fyrir hönd þar til bærrar stofnunar, skal sú síðarnefnda upplýsa hlutaðeigandi einstakling um rétt hans og tilkynna stofnun á búsetustað um fjárhæð bótanna, greiðsludaga þeirra og hámarkslengd bótatíma samkvæmt löggjöf hins lögbæra ríkis.

9. Tvö eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta samþykkt önnur framkvæmdarákvæði að fengnu áliti framkvæmdaráðsins.

Framkvæmd 55. gr. reglugerðarinnar

62. gr.

Aðstoð veitt þegar dvalist er í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki

1. Launþegi í millilandaflutningum, sem ákvæði a-liðar 2. mgr. 14. gr. reglugerðarinnar eiga við um og sem vegna atvinnu sinnar fer til yfirráðasvæðis annars aðildarríkis en hins lögbæra ríkis, verður að afhenda stofnuninni á dvalarstað sínum sérstaka staðfesta yfirlýsingu sem gefin er út af vinnuveitanda eða umboðsmanni hans í þeim almanaksmánuði eða á tveimur undanfarandi almanaksmánuðum til þess að eiga rétt á aðstoð. Í yfirlýsingunni skal meðal annars koma fram hvenær hlutaðeigandi einstaklingur var ráðinn til starfa hjá umræddum vinnuveitanda ásamt heiti og heimilisfangi þar til bærrar stofnunar. Hafi hlutaðeigandi einstaklingur lagt fram slíka staðfesta yfirlýsingu telst hann hafa fullnægt skilyrðum fyrir rétti til aðstoðar. Reynist hlutaðeigandi einstaklingi ekki fært að ná sambandi við stofnun á dvalarstað áður en hann leitar læknisaðstoðar, á hann samt rétt á slíkri aðstoð eins og hann væri tryggður hjá þeirri stofnun leggi hann fram umrædda staðfesta yfirlýsingu.

2. Stofnun á dvalarstað skal innan þriggja daga leita upplýsinga um það hjá þar til bærri stofnun hvort hlutaðeigandi einstaklingur fullnægi skilyrðum fyrir rétti til aðstoðar. Stofnun á dvalarstað veitir aðstoð þar til svar berst frá þar til bærri stofnun, þó ekki lengur en í þrjátíu daga.

3. Þar til bær stofnun skal senda svar til stofnunar á dvalarstað innan tíu daga frá því að henni berst fyrirspurnin. Verði svarið jákvætt skal hin þar til bæra stofnun tiltaka, ef nauðsyn krefur, hámarkslengd bótatímabils samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir og heldur stofnun á dvalarstað áfram að veita umræddar bætur.

4. Aðstoð sem veitt er í krafti ákvæða 1. mgr. skal endurgreidd eins og kveðið er á um í 1. mgr. 36. gr. reglugerðarinnar.

5. Launþegum sem heyra undir ákvæði 1. mgr. er heimilt að skila staðfestri yfirlýsingu sem kveðið er á um í 6. mgr. í staðinn fyrir staðfestu yfirlýsinguna sem kveðið er á um í 1. mgr.

6. Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur verður að skila til stofnunar á dvalarstað staðfestri yfirlýsingu um að hann hafi rétt til aðstoðar samkvæmt i-lið í a-lið 1. mgr. 55. gr. reglugerðarinnar. Þar til bær stofnun verður að gefa yfirlýsinguna út áður en hlutaðeigandi einstaklingur yfirgefur búseturíkið, sé þess nokkur kostur, og skal hún meðal annars tilgreina hámarkstímann sem hann á rétt á aðstoð samkvæmt löggjöf hins lögbæra ríkis. Ef hlutaðeigandi einstaklingur skilar ekki yfirlýsingunni verður stofnun á búsetustað að útvega sér hana frá þar til bærri stofnun.

7. Ákvæði 5., 6. og 9. mgr. 60. gr. gilda á hliðstæðan hátt.

63. gr.

Aðstoð til handa launþegum eða sjálfstætt starfandi einstaklingum sem flytjast búferlum til annars aðildarríkis eða flytja aftur til fyrra búseturíkis og til handa launþegum eða sjálfstætt starfandi einstaklingum sem fá heimild til að leita sér lækninga í öðru aðildarríki

1. Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur skal afhenda stofnun á búsetustað staðfesta yfirlýsingu þess efnis að hann eigi

rétt á áframhaldandi aðstoð samkvæmt i-lið b-liðar 1. mgr. 55. gr. reglugerðarinnar. Í yfirlýsingunni sem þar til bær stofnun gefur út, skal taka sérstaklega fram, þar sem þurfa þykir, hámarkslengd þess viðbótartímabils sem hægt er að greiða slíkar bætur á samkvæmt ákvæðum löggjafar lögbæra ríkisins. Ef ekki er hægt, af óviðráðanlegum ástæðum, að gefa staðfesta yfirlýsingu út fyrir brottför hlutaðeigandi einstaklings getur hann farið fram á að það sé gert eftir á.

2. Ákvæði 5., 6. og 9. mgr. 60. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar gilda á hliðstæðan hátt.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda á hliðstæðan hátt í því tilviki sem vísað er til í i-lið í c-lið 1. mgr. 55. gr. reglugerðarinnar um rétt til aðstoðar.

64. gr.

Bætur í peningum aðrar en lífeyrisgreiðslur þegar hlutaðeigandi dvelur í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki

Ákvæði 61. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar gilda á hliðstæðan hátt um greiðslur bóta í peningum, aðrar en lífeyrisgreiðslur, samkvæmt ii-lið í a-lið 1. mgr. 55. gr. reglugerðarinnar. Launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklingi sem dvelur í aðildarríki en stundar ekki atvinnustarfsemi í því ríki er ekki skylt að leggja fram tilkynningu þá sem um getur í 1. mgr. 61. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar um að hann hafi hætt í starfi, en þessi undanþága breytir ekki því að honum ber að skila vottorði um að hann sé óvinnufær.

Framkvæmd 52. til 56. gr. reglugerðarinnar

65. gr.

Yfirlýsingar, rannsóknir og upplýsingaskipti milli stofnana verði einstaklingur fyrir vinnuslysi eða veikist af atvinnusjúkdómi í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki

1. Verði hlutaðeigandi einstaklingur fyrir vinnuslysi eða veikist af atvinnusjúkdómi, sem er fyrst greindur í öðru aðildarríki en því lögbæra, skal gefa yfirlýsingu um vinnuslysið eða atvinnusjúkdóminn samkvæmt ákvæðum löggjafar hins lögbæra ríkis, en án þess að það skerði þau lagaákvæði sem í gildi eru í aðildarríkinu þar sem hann varð fyrir slysinu eða atvinnusjúkdómurinn var fyrst greindur og gilda þau ákvæði áfram í slíku tilviki. Yfirlýsinguna skal senda til hinnar þar til bæru stofnunar og afrit af henni til stofnunar á búsetustað eða á dvalarstað.

2. Stofnun í aðildarríki þar sem hlutaðeigandi einstaklingur varð fyrir vinnuslysinu eða þar sem atvinnusjúkdómurinn var fyrst greindur skal koma áleiðis til þar til bærrar stofnunar, í tvíriti, öllum læknisvottorðum sem skrifuð eru á því yfirráðasvæði, ásamt öllum gögnum öðrum er málið varða og sem þar til bær stofnun kynni að falast eftir.

3. Verði hlutaðeigandi fyrir slysi á ferðalagi á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en hins lögbæra ríkis getur þar til bær stofnun tilnefnt rannsóknarmann ef ástæða er talin til að rannsaka slysið og skal hún tilkynna hlutaðeigandi yfirvöldum í ríkinu þar um. Yfirvöldin skulu veita rannsóknarmanninum alla nauðsynlega aðstoð, einkum og sér í lagi með því að tilnefna mann til að aðstoða hann við að kanna opinberar skýrslur og önnur skjöl er lúta að málinu.

4. Læknisskjölum og nákvæmri skýrslu er greinir frá afleiðingum slyss eða sjúkdóms og ástandi hlutaðeigandi einstaklings, hvort honum hefur batnað eða sjúkdómurinn ágerst skal koma áleiðis til þar til bærrar stofnunar þegar meðferðinni lýkur. Stofnun á dvalar- eða búsetustað, eftir því sem við á, greiðir kostnaðinn samkvæmt töxtum hlutaðeigandi stofnunar en hefur endurkröfurétt á hendur þar til bærri stofnun.

5. Þar til bær stofnun skal, sé þess óskað, tilkynna stofnun á búsetu- eða dvalarstað, eftir því sem við á, ákvörðun sína um að hlutaðeigandi teljist hafa náð bata eða ástand hans náð jafnvægi og, eftir því sem við á, ákvörðun um lífeyrisgreiðslur.

66. gr.

Ágreiningur um hvort rekja megi sjúkdóm eða slys til atvinnu

1. Þegar, í þeim tilvikum sem um getur í 52. gr. eða 1. mgr. 55. gr. reglugerðarinnar, þar til bær stofnun dregur í efa að beita eigi lagaákvæðum um vinnuslys eða atvinnusjúkdóma, skal hún tilkynna það þegar í stað þeirri stofnun á dvalar- eða búsetustað sem veitt hefur aðstoðina; teljast bæturnar þá falla undir sjúkratryggingar og skulu þær veittar áfram samkvæmt því þegar öllum vottorðum eða staðfestum yfirlýsingum sem um getur í 20. og 21. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar hefur verið skilað.

2. Þegar þar til bær stofnun hefur tekið lokaákvörðun um þetta skal hún þegar í stað tilkynna það þeirri stofnun á dvalar- eða búsetustað sem veitt hefur aðstoðina. Verði niðurstaðan sú að ekki sé um vinnuslys eða atvinnusjúkdóm að ræða, skal hlutaðeigandi stofnun veita aðstoðina áfram sem sjúkratryggingabætur, eigi launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur rétt á þeim. Í öðrum tilvikum telst aðstoð sem hlutaðeigandi einstaklingur hefur fengið sem sjúkratryggingabætur vera veitt vegna vinnuslyss eða atvinnusjúkdóms.

Framkvæmd 57. gr reglugerðarinnar

67. gr. (7)

Málsmeðferð þegar rekja má atvinnusjúkdóm til starfa í nokkrum aðildarríkjum

1. Í tilvikum sem heyra undir 1. mgr. 57. gr. reglugerðarinnar skal annaðhvort koma tilkynningu um atvinnusjúkdóm áleiðis til stofnunar sem ber ábyrgð á bótum vegna atvinnusjúkdóma í aðildarríkinu þar sem einstaklingurinn sem gengur með sjúkdóminn gegndi síðast því starfi sem líkur eru á að hafi orsakað umræddan sjúkdóm eða til stofnunar á búsetustað, sem skal senda tilkynninguna áleiðis til þar til bærrar stofnunar.

2. Fái þar til bær stofnun sem um getur 1. mgr. vitneskju um að hlutaðeigandi hafi heyrt undir löggjöf annars aðildarríkis þegar hann gegndi síðast starfi sem telja má líklegt að orsakað hafi umræddan atvinnusjúkdóm, skal hún koma tilkynningunni ásamt fylgiskjölum áleiðis til samsvarandi stofnunar í því aðildarríki.

3. Fái hin þar til bæra stofnun í aðildarríkinu þar sem sjúklingurinn gegndi síðast starfi, sem telja má líklegt að orsakað hafi umræddan atvinnusjúkdóm samkvæmt löggjöf þess ríkis, vitneskju um að hlutaðeigandi einstaklingur eða eftirlifendur hans fullnægi ekki skilyrðum þeirrar löggjafar, að teknu tilliti til ákvæða 2., 3. og 4. mgr. 57. gr. reglugerðarinnar, skal stofnunin:

a) koma án tafar til stofnunar í því aðildarríki þar sem sjúklingurinn gegndi áður starfi, sem telja má líklegt að orsakað hafi umræddan atvinnusjúkdóm, tilkynningu um veikindi hans og öllum fylgiskjölum, að meðtöldum skýrslum og niðurstöðum úr læknisskoðuninni sem fyrrgreinda stofnunin stóð fyrir, ásamt afriti af ákvörðuninni sem um getur í b-lið;

b) jafnframt tilkynna hlutaðeigandi einstaklingi um ákvörðun sína og tiltaka m.a. ástæður fyrir því að honum eru ekki veittar bætur, en auk þess um leiðir og tímafrest til að áfrýja úrskurðinum og hvenær skjölum hans var komið áleiðis til stofnunarinnar sem um getur í a-lið.

4. Nauðsynlegt getur reynst að vísa málinu samkvæmt sömu málsmeðferð aftur til samsvarandi stofnunar í aðildarríkinu þar sem einstaklingurinn sem gengur með sjúkdóminn, samkvæmt löggjöf þess ríkis, fyrst starfi sem telja má líklegt að orsakað hafi umræddan atvinnusjúkdóm.

68. gr. (7)

Upplýsingaskipti milli stofnana sé ákvörðun um að hafna bótakröfu áfrýjað — Fyrirframgreiddar bætur í slíkum tilvikum

1. Áfrýi einstaklingur sem gengur með sjúkdóminn ákvörðun hlutaðeigandi stofnunar um að hafna bótakröfu í aðildarríki þar sem hann gegndi starfi sem telja má líklegt að orsakað hafi umræddan sjúkdóm, ber stofnuninni að tilkynna það þeirri stofnun í öðru aðildarríki sem hefur fengið mál hans til frekari athugunar samkvæmt þeirri málsmeðferð sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 67. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar og síðan um endanlega ákvörðun í málinu þegar að því kemur.

2. Hafi réttur til bóta verið áunninn samkvæmt löggjöf síðarnefndu stofnunarinnar, að teknu tilliti til ákvæða 2., 3. og 4. mgr. 57. gr. reglugerðarinnar, skal sú stofnun greiða bætur fyrirfram að hámarksfjárhæð sem ákveðin er, gerist þess þörf, í samráði við stofnunina sem hefur hafnað bótakröfunni. Leiði áfrýjunin síðan til þess að stofnun verði dæmd til að greiða bæturnar, skal hún endurgreiða fyrirframgreidda bótafjárhæð. Síðan skal hún draga þessa fjárhæð frá heildarfjárhæð þeirra bóta sem henni ber að greiða hlutaðeigandi einstaklingi.

69. gr. (7)

Skipting kostnaðar vegna bóta í peningum þegar um herslisryklungu (sclerogenic pneumoconiosis) er að ræða

Við framkvæmd 5. mgr. 57. gr. reglugerðarinnar gilda eftirfarandi reglur:

a) þar til bær stofnun þess aðildarríkis sem greiðir bætur samkvæmt eigin löggjöf og í samræmi við 1. mgr. 57. gr. reglugerðarinnar (hér eftir nefnd „stofnun sem ber ábyrgð á að greiða bætur í peningum") skal nota sérstakt eyðublað þar sem fram kemur meðal annars staðfesting á og samantekt yfir öll tryggingatímabil sem einstaklingur sem gengur með sjúkdóminn hefur lokið (vegna ellilífeyris) samkvæmt löggjöf hvers aðildarríkis sem í hlut á;

b) stofnun sem ber ábyrgð á að greiða bætur í peningum skal senda eyðublaðið til allra stofnana í aðildarríkjunum sem greiða ellilífeyri og einstaklingurinn sem gengur með sjúkdóminn hefur verið tryggður hjá; hver þessara stofnana skal skrá þau tryggingа- eða búsetutímabil sem lokið hefur verið (vegna ellilífeyris) samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir og endursenda eyðublaðið stofnuninni sem ber ábyrgð á að greiða bætur í peningum;

c) stofnun sem ber ábyrgð á að greiða bætur í peningum skal síðan skipta kostnaðinum milli sín og þar til bærra stofnana sem í hlut eiga; sendir hún þeim síðarnefndu tillögur um skiptinguna til samþykkis ásamt viðeigandi fylgiskjölum og upplýsingum, meðal annars um heildarfjárhæð bótanna, kostnaðarhlutfall hverrar stofnunar og hvernig það var reiknað;

d) í lok hvers almanaksárs skal stofnun sem ber ábyrgð á að greiða bætur í peningum senda öllum þar til bærum stofnunum sem í hlut eiga yfirlit yfir bætur greiddar á umræddu reikningsári sem sýnir skuldastöðu hverrar stofnunar sam-

kvæmt kostnaðarskiptingunni sem kveðið er á um í c-lið; hver stofnun skal endurgreiða stofnuninni sem ber ábyrgð á að greiða bætur í peningum þessa fjárhæð svo fljótt sem við verður komið og í síðasta lagi innan þriggja mánaða.

Framkvæmd 3. mgr. 58. gr reglugerðarinnar

70. gr.

Staðfest yfirlýsing um aðstandendur sem taka verður tillit til við útreikning bóta í peningum, að meðtöldum lífeyri

1. Krefjandi um bætur verður að skila staðfestri yfirlýsingu um aðstandendur sína, sem búsettir eru á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en þess þar sem stofnunin sem ber að greiða bætur í peningum er staðsett, til þess að eiga rétt til bóta samkvæmt ákvæðum 3. mgr. 58. gr. reglugerðarinnar.

Sjúkratryggingastofnun á búsetustað aðstandendanna eða önnur stofnun sem hefur verið tilnefnd af þar til bæru yfirvaldi þess aðildarríkis þar sem þeir eru búsettir skal gefa út staðfestu yfirlýsinguna. Ákvæði annarrar og þriðju undirgreinar 2. mgr. 25. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar gilda á hliðstæðan hátt.

Stofnun sem ber að greiða bætur í peningum getur krafist þess að krefjandi leggi fram nýleg skjöl, í staðinn fyrir staðfestu yfirlýsinguna sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein hér að ofan, sem staðfesta borgaralega stöðu aðstandenda hans sem búsettir eru á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en þess þar sem umrædd stofnun er staðsett.

2. Geri sú löggjöf sem hlutaðeigandi stofnun starfar eftir ráð fyrir því að aðstandendur búi undir sama þaki og krefjandinn, í því tilviki sem um getur í 1. mgr., skal krefjandinn leggja fram skjöl til staðfestingar því að hann sendi reglulega hluta tekna sinna til þeirra aðstandenda sem fullnægja ekki fyrrgreindu skilyrði en eru þrátt fyrir það að mestu leyti á framfæri hans.

Framkvæmd 60. gr. reglugerðarinnar

71. gr.

Atvinnusjúkdómur ágerist

1. Sæki krefjandi um bætur hjá stofnun í aðildarríki í tilvikum sem falla undir 1. mgr. 60. gr. reglugerðarinnar, ber honum að útvega stofnuninni allar upplýsingar um bætur sem hann hefur þegar fengið vegna umræddrs atvinnusjúkdóms. Sú stofnun getur síðan leitað allra upplýsinga sem hún telur nauðsynlegar hjá öllum þar til bærum stofnunum sem hafa áður átt hlut að máli.

2. Í því tilviki sem fellur undir c-lið 1. mgr. 60. gr. reglugerðarinnar skal þar til bær stofnun, sem ber að greiða bætur í peningum, senda hinni hlutaðeigandi stofnuninni til samþykktar tilkynningu um fjárhæð sem þeirri síðarnefndu ber að greiða þegar sjúkdómur ágerist, ásamt viðeigandi fylgiskjölum. Í lok hvers almanaksárs skal fyrri stofnunin senda þeirri síðari yfirlit yfir bætur greiddar á reikningsárinu sem um ræðir þar sem skuldastaða hennar kemur fram og skal sú síðarnefnda endurgreiða fyrri stofnuninni þessa fjárhæð svo fljótt sem við verður komið og í síðasta lagi innan þriggja mánaða.

3. Í því tilviki sem um getur í fyrsta málslið b-liðar 2. mgr. 60. gr. reglugerðarinnar skal stofnun sem ber ábyrgð á að greiða bætur í peningum senda þar til bærum stofnunum sem í hlut eiga upplýsingar um breytingar á fyrri kostnaðarskiptingu, ásamt viðeigandi skýrslum eða fylgiskjölum, til samþykkis.

4. Ákvæði 2. mgr. gilda á hliðstæðan hátt í því tilviki sem vísað er til í öðrum málslið b-liðar 2. mgr. 60. gr. reglugerðarinnar.

Framkvæmd 5. mgr. og 6. mgr. 61. gr. reglugerðarinnar

72. gr.

Mat á skertri starfsorku vegna vinnuslyss sem hefur átt sér stað áður eða síðar eða vegna atvinnusjúkdóms sem hefur verið greindur áður eða síðar

1. Krefjandi verður að skila til þar til bærrar stofnunar þess ríkis þar sem hann heyrði undir samkvæmt löggjöf þegar vinnuslysið átti sér stað eða þegar atvinnusjúkdómurinn var fyrst greindur, öllum upplýsingum um vinnuslys sem hann hefur áður eða síðar orðið fyrir eða atvinnusjúkdóma sem hann hefur áður eða síðar veikst af þegar hann heyrði undir lög annarra aðildarríkja, án tillits til skerðingar starfsorku sem af því hlaust, til þess að fá skerðingu á starfsorku metna, rétt til bóta staðfestan eða fjárhæð slíkra bóta ákvarðaða í tilvikum sem um getur í 5. og 6. mgr. 61. gr. reglugerðarinnar.

2. Þar til bær stofnun skal taka til greina, í samræmi við þá löggjöf sem hún starfar eftir að því er varðar rétt til bóta og um ákvörðun bótafjárhæðar, þá skerðingu starfsorku sem rekja má til þessara fyrri eða síðari tilvika.

3. Þar til bær stofnun getur leitað til stofnana sem áður eða síðar voru þar til bærar og fengið allar upplýsingar sem hún telur nauðsynlegar.

Hafi hlutaðeigandi einstaklingur áður eða síðar orðið fyrir skerðingu starfsorku sökum vinnuslyss sem hann varð fyrir á meðan hann heyrði undir löggjöf aðildarríkis sem setur engin skilyrði um upprunalega orsök við mat á skerðingu starfsorku, skal þar til bær stofnun sem áður eða síðar átti í hlut þegar starfsorka hlutaðeigandi skertist eða sú stofnun sem hefur verið tilnefnd af þar til bæru yfirvaldi í hlutaðeigandi aðildarríki veita, að beiðni þar til bærrar stofnunar í öðru aðildarríki, upplýsingar um fyrri eða síðari skerðingu á starfsorku og, að því marki sem unnt er, allar upplýsingar sem gætu auðveldað ákvörðun um hvort sú skerðing starfsorku sem um ræðir orsakaðist af vinnuslysi í skilningi löggjafar síðarnefnda ríkisins sem þar til bær stofnun starfar eftir. Í slíku tilviki gilda ákvæði 2. mgr. á hliðstæðan hátt.

Framkvæmd 1. mgr. 62. gr. reglugerðarinnar

73. gr.

Stofnanir sem menn í námuvinnu og sambærilegum störfum geta leitað til þegar þeir eru búsettir eða dveljast í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki

1. Í þeim tilvikum sem um getur í 1. mgr. 62. gr. reglugerðarinnar og þar sem, í dvalar- eða búseturíkinu, bætur greiddar vegna vinnuslysa eða atvinnusjúkdóma samkvæmt bótakerfi verkafólks í stáliðnaði eru jafngildar þeim sem menn í námuvinnu og sambærilegum störfum eiga rétt á samkvæmt sérstöku bótakerfi, geta verkamenn sem heyra til síðarnefnda hópnum og aðstandendur þeirra sótt um bætur hjá stofnun sem tilgreind er í 3. viðauka við framkvæmdarreglugerðina og er næst þeim í því aðildarríki þar sem þeir dvelja eða eru búsettir, jafnvel þótt umrædd stofnun hafi umsjón með bótakerfi fyrir verkafólk í stáliðnaði, og ber þeirri stofnun þá að veita þeim slíkar bætur.

2. Ef bætur sem greiddar eru til manna í námuvinnu eða sambærilegum störfum samkvæmt sérstöku bótakerfi eru hagstæðari, geta þeir sjálfir ákveðið hvort þeir snúa sér til stofnunar sem hefur umsjón með því bótakerfi eða til stofnunar sem hefur umsjón með bótakerfi fyrir verkamenn í stáliðnaði og er næst þeim í því aðildarríki þar sem þeir dvelja eða eru búsettir. Í seinna tilvikinu skal hlutaðeigandi stofnun vekja athygli viðkomandi á því að snúi hann sér til stofnunar sem hefur umsjón með ofangreindu sérkerfi fái hann meiri bætur; enn fremur skal hún upplýsa hann um heiti og heimilisfang þeirrar stofnunar.

Framkvæmd 2. mgr. 62. gr. reglugerðarinnar

74. gr.

Hvernig meta skal bótatímabil í öðru aðildarríki

Að því er varðar framkvæmd ákvæða 2. mgr. 62 gr. reglugerðarinnar getur stofnun í aðildarríki sem krafin er um bætur farið þess á leit við stofnun í öðru aðildarríki að hún veiti upplýsingar um tímabil sem hún hefur þegar greitt bætur fyrir vegna sama vinnuslyss eða atvinnusjúkdóms.

Kröfur um lífeyri og mat á þeim, að undanskildum lífeyri vegna atvinnusjúkdóma sem falla undir 57. gr. reglugerðarinnar

75. gr.

1. Til þess að eiga rétt á lífeyri eða viðbótargreiðslu samkvæmt löggjöf aðildarríkis verður launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur eða eftirlifendur hans sem búsettir eru í öðru aðildarríki að leggja fram kröfu annaðhvort hjá þar til bærri stofnun eða hjá stofnun í búseturíkinu sem kemur henni síðan áleiðis til þar til bærrar stofnunar. Sækja skal um lífeyri samkvæmt eftirfarandi reglum:

a) kröfunni ásamt umbeðnum fylgiskjölum skal skila á þar til gerðum eyðublöðum sem fullnægja þeim lagaskilyrðum sem þar til bær stofnun starfar eftir;

b) allar upplýsingar sem krefjandi veitir skulu staðfestar með löggiltum fylgiskjölum eða af þar til bærum stofnunum í aðildarríkinu þar sem krefjandi er búsettur.

2. Þar til bær stofnun skal tilkynna krefjanda um ákvörðun sína beint eða í gegnum samskiptastofnun sína í hinu lögbæra ríki; skal hún senda afrit af ákvörðuninni til samskiptastofnunar sinnar í aðildarríkinu þar sem krefjandi er búsettur.

Eftirlit og læknisskoðanir

76. gr.

1. Stofnun í aðildarríki þar sem einstaklingur sem á rétt á bótum er staddur skal hafa með höndum eftirlit og læknisskoðanir, að meðtöldum læknisskoðunum sem framkvæma ber við endur-

skoðun á lífeyri, fari þar til bær stofnun fram á það, samkvæmt þeirri málsmeðferð sem mælt er fyrir um í löggjöf sem fyrrnefnda stofnunin starfar eftir. Þar til bær stofnun áskilur sér þó rétt til að láta lækni sem hún sjálf velur skoða lífeyrisþega.

2. Einstaklingi sem fær greiddar bætur, annaðhvort sjálfum sér til handa eða vegna munaðarleysingja, ber að tilkynna stofnuninni sem greiðir lífeyrinn um allar breytingar á högum sínum eða munaðarleysingjans sem gætu hugsanlega haft áhrif á rétt til lífeyris.

Greiðsla lífeyris

77. gr.

Stofnun í aðildarríki sem ber ábyrgð á lífeyrisgreiðslum til lífeyrisþega sem búsettir eru á yfirráðasvæði annars aðildarríkis greiðir þær í samræmi við ákvæði 53.–58. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

5. KAFLI

STYRKIR VEGNA ANDLÁTS

Framkvæmd 64., 65. og 66. gr. reglugerðarinnar

78. gr.

Krafa um styrk vegna andláts lögð fram

Krefjandi verður að leggja fram kröfu annaðhvort hjá þar til bærri stofnun eða hjá stofnun á búsetustað til þess að eiga rétt á styrk vegna andláts samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis en búseturíkisins.

Kröfunni skulu fylgja öll fylgiskjöl sem krafist er samkvæmt þeirri löggjöf sem þar til bær stofnun starfar eftir.

Allar upplýsingar sem krefjandi veitir skulu staðfestar með löggiltum fylgiskjölum eða af þar til bærum stofnunum í búseturíki krefjanda.

79. gr.

Staðfest yfirlýsing um tryggingatímabil

1. Krefjandi verður að skila til þar til bærrar stofnunar staðfestri yfirlýsingu þar sem fram koma upplýsingar um trygginga- eða búsetutímabil sem hann hefur lokið samkvæmt þeirri löggjöf sem hann sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur heyrði síðast undir til þess að eiga rétt á bótum samkvæmt ákvæðum 64. gr. reglugerðarinnar.

2. Sjúkra- eða ellilífeyristryggingastofnun, eftir atvikum, sú sem launþegi eða hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur var síðast tryggður hjá gefur út hina staðfestu yfirlýsingu að beiðni krefjanda. Skili krefjandi ekki staðfestu yfirlýsingunni, skal þar til bær stofnun útvega sér hana frá annarri fyrrnefndra stofnana.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda á hliðstæðan hátt þegar nauðsynlegt reynist að taka til greina trygginga- eða búsetutímabil sem hlutaðeigandi hefur áður lokið, samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, til að fullnægja skilyrðum hins lögbæra ríkis.

6. KAFLI

ATVINNULEYSISBÆTUR

Framkvæmd 67. gr. reglugerðarinnar

80. gr.

Staðfest yfirlýsing um trygginga- eða starfstímabil

1. Hlutaðeigandi einstaklingur verður að skila til þar til bærrar stofnunar staðfestri yfirlýsingu þar sem fram koma upplýsingar um trygginga- eða starfstímabil sem launþegi hefur þegar lokið samkvæmt þeirri löggjöf sem hann heyrði síðast undir, ásamt öðrum upplýsingum sem krafist er samkvæmt löggjöf sem sú stofnun starfar eftir, til þess að njóta ákvæða 1., 2. eða 4. mgr. 67. gr. reglugerðarinnar.

2. Stofnun sem ber ábyrgð á greiðslu atvinnuleysisbóta í aðildarríkinu þar sem hlutaðeigandi einstaklingur heyrði síðast undir löggjöf, eða önnur stofnun sem lögbært yfirvald í umræddu aðildarríki tilnefnir, skal gefa út umrædda yfirlýsingu að beiðni hans. Ef hann leggur ekki fram téða staðfesta yfirlýsingu skal þar til bær stofnun útvega sér hana frá annarri fyrrnefndra stofnana.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda á hliðstæðan hátt þegar nauðsynlegt reynist að taka til greina starfs- eða tryggingatímabil sem launþegi hefur áður lokið samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis til að fullnægja skilyrðum sem sett eru í löggjöf hins lögbæra ríkis.

Framkvæmd 68. gr. reglugerðarinnar

81. gr.

Staðfest yfirlýsing vegna útreiknings bóta

Ef stofnun er ber ábyrgð á útreikningi bóta heyrir undir 1. mgr. 68 gr. reglugerðarinnar, og einstaklingur hefur ekki stundað síðasta starf sitt í fjórar vikur hið minnsta á yfirráðasvæði aðildarríkisins þar sem stofnunin er staðsett, skal hann skila til hennar staðfestri yfirlýsingu um eðli þess starfs sem hann vann síðast við í fjórar vikur hið minnsta á yfirráðasvæði annars aðildarríkis og þá grein atvinnulífsins hann starfaði við. Skili hlutaðeigandi einstaklingur ekki staðfestri yfirlýsingu skal umrædd stofnun útvega sér hana, annaðhvort frá þeirri stofnun sem ber ábyrgð á atvinnuleysisbótum í síðarnefndu aðildarríki og þar sem hann var síðast tryggður eða frá annarri stofnun sem þar til bært yfirvald í því aðildarríki tilnefnir.

82. gr.

Staðfest yfirlýsing um aðstandendur sem taka verður tillit til við útreikning bóta

1. Hlutaðeigandi einstaklingur verður að afhenda þar til bærri stofnun staðfesta yfirlýsingu um aðstandendur sína sem búsettir eru í öðru aðildarríki en því þar sem umrædd stofnun er staðsett til þess að njóta ákvæða 2. mgr. 68. gr. reglugerðarinnar.

2. Stofnun sem hefur verið tilnefnd af lögbæru yfirvaldi í búseturíki aðstandenda gefur út staðfestu yfirlýsinguna. Í henni verður að koma fram að aðstandendur komi ekki til greina við útreikning atvinnuleysisbóta vegna annars einstaklings samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis.

Yfirlýsingin gildir í tólf mánuði frá útgáfudegi hennar. Heimilt er að endurnýja hana; í því tilviki tekur hún gildi frá og með endurnýjunardegi. Hlutaðeigandi einstaklingi ber að tilkynna þar til bærri stofnun þegar í stað verði breyting á högum hans sem kallar á breytingu á yfirlýsingunni. Sú breyting tekur gildi frá þeim degi er hagir hans breyttust.

3. Ef stofnun er gefur út staðfestu yfirlýsinguna sem um getur í 1. mgr. 68 gr. hefur ekki tök á að staðfesta að ekki sé tekið tillit til aðstandenda við útreikning atvinnuleysisbóta handa öðrum einstaklingi sem heyrir undir löggjöf þess aðildarríkis þar sem þeir eru búsettir, skal hlutaðeigandi einstaklingur láta yfirlýsingu þar að lútandi fylgja staðfestu yfirlýsingunni þegar hann skilar henni til þar til bærrar stofnunar.

Ákvæði annarrar undirgreinar 2. mgr. gilda á hliðstæðan hátt um yfirlýsinguna.

Framkvæmd 69. gr. reglugerðarinnar

83. gr.

Skilyrði og takmarkanir vegna bótaréttar fari atvinnulaus maður til annars aðildarríkis

1. Atvinnulaus maður sem heyrir undir 1. mgr. 69. gr. reglugerðarinnar verður að skila til stofnunar á nýjum dvalarstað staðfestri yfirlýsingu frá þar til bærri stofnun þar sem fram kemur að hann njóti áfram réttar til bóta samkvæmt skilmálum sem mælt er fyrir um í b-lið 1. mgr. umræddrar greinar til þess að viðhalda bótarétti. Þar til bær stofnun skal í yfirlýsingu þessari meðal annars tilgreina:

a) fjárhæð bóta sem greiða skal hinum atvinnulausa einstaklingi samkvæmt löggjöf hins lögbæra ríkis;

b) frá hvaða degi hinn atvinnulausi einstaklingur gaf ekki lengur kost á sér hjá vinnumiðlun í lögbæra ríkinu;

c) frestinn sem sá atvinnulausi hefur samkvæmt b-lið 1. mgr. 69. gr. reglugerðarinnar til að skrá sig í atvinnuleit í því aðildarríki sem hann hefur farið til;

d) hámarkstíma sem viðhalda má réttinum til bóta samkvæmt c-lið 1. mgr. 69. gr.;

e) aðstæður sem breytt gætu rétti hlutaðeigandi til bóta.

2. Atvinnulaus maður sem hefur í hyggju að fara til annars aðildarríkis í atvinnuleit skal fyrir brottför sækja um staðfestu yfirlýsinguna sem getið er um í 1. mgr. Skili hinn atvinnulausi ekki umræddri yfirlýsingu skal stofnun á nýjum dvalarstað útvega sér hana frá hinni þar til bæru stofnun. Vinnumiðlun í hinu lögbæra ríki verður að sjá um að hinum atvinnulausa hafi verið tilkynnt um skyldur sínar samkvæmt 69. gr. reglugerðarinnar og samkvæmt þessari grein.

3. Stofnun á nýja dvalarstaðnum skal tilkynna þar til bærri stofnun um hvaða dag hinn atvinnulausi skráði sig hjá henni svo og hvaða dag bótagreiðslur til hans hófust og skal hún greiða honum bætur fyrir hönd lögbærs ríkis í samræmi við málsmeðferð þá sem kveðið er á um í löggjöf þess aðildarríkis sem hinn atvinnulausi einstaklingur hefur farið til.

Stofnun á nýja dvalarstaðnum ber að halda uppi eftirliti eða skipuleggja eftirlit með hinum atvinnulausa eins og um væri að ræða atvinnulausan mann sem ætti rétt á bótum samkvæmt þeirri löggjöf sem stofnunin starfar eftir. Hún skal tilkynna þar til bærri stofnun um öll tilvik sem falla undir e-lið 1. mgr. hér að ofan jafnskjótt og hún fær vitneskju um þau, og eigi bæturnar að stöðvast eða falla niður, skal hún stöðva greiðslurnar þegar í stað. Þar til bær

stofnunin skal láta stofnun á nýja dvalarstaðnum þegar í stað fá upplýsingar um þær breytingar sem verða á bótarétti hins atvinnulausa og frá hvaða degi breytingarnar gilda. Greiðslur geta aðeins hafist að nýju, eftir því sem við á, að fengnum slíkum upplýsingum. Ef skerða á bæturnar skal stofnun á nýja dvalarstaðnum halda áfram að greiða hinum atvinnulausa skertar bætur, en áskilur sér rétt til leiðréttingar eftir að hafa fengið svar frá hinni þar til bæru stofnun.

4. Tvö eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta, að fengnu áliti framkvæmdaráðs, samþykkt að taka upp önnur framkvæmdarákvæði.

Framkvæmd 71. gr. reglugerðarinnar

84. gr.

Atvinnulausir einstaklingar sem áður voru launþegar og búsettir í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki þegar þeir höfðu síðast atvinnu

1. Stofnun á búsetustað telst þar til bær stofnun við beitingu ákvæða 80. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar í tilvikum sem falla undir ákvæði ii-liðar í a-lið 1. mgr. 1. gr. og fyrsta málsliðar ii-liðar í b-lið 1. mgr. 71. gr. reglugerðarinnar.

2. Atvinnulaus maður, sem áður var launþegi, verður að skila stofnun á búsetustað, auk yfirlýsingarinnar sem kveðið er á um í 80. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar, staðfestri yfirlýsingu frá hlutaðeigandi stofnun samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem hann heyrði síðast undir, þar sem tekið er fram að hann eigi engan rétt til bóta samkvæmt ákvæðum 69. gr. reglugerðarinnar, til að eiga rétt á bótum samkvæmt ákvæðum ii-liðar í b-lið 1. mgr. 71. gr. reglugerðarinnar.

3. Að því er varðar framkvæmd ákvæða 2. mgr. 71. gr. reglugerðarinnar skal stofnunin á búsetustað leita upplýsinga hjá þar til bærri stofnun um rétt hins atvinnulausa, sem áður var launþegi, til bóta hjá síðarnefndu stofnuninni.

7. KAFLI (8)

FJÖLSKYLDUBÆTUR

Framkvæmd 72. gr. reglugerðarinnar

85. gr. (A)

Staðfest yfirlýsing um starfstímabil launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings

1. Einstaklingur verður að skila til þar til bærrar stofnunar staðfestri yfirlýsingu þar sem fram koma upplýsingar um tryggingatímabil eða starfstímabil sem hann hefur lokið sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur samkvæmt löggjöf sem hann heyrði síðast undir til að njóta ákvæða 72. gr. reglugerðarinnar.

2. Stofnun sem ber ábyrgð á greiðslu fjölskyldugreiðslna í því aðildarríki þar sem hlutaðeigandi einstaklingur var síðast tryggður, eða önnur stofnun sem lögbært yfirvald í umræddu aðildarríki tilnefnir, skal gefa út staðfestu yfirlýsinguna að beiðni hans. Ef hann leggur ekki fram téða staðfesta yfirlýsingu skal þar til bær stofnun útvega sér hana frá annarri fyrrnefndra stofnana, nema hún fái sent afrit af staðfestu yfirlýsingunni sem kveðið er á um í 1. mgr. 16. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar frá sjúkratryggingastofnuninni.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda á hliðstæðan hátt þegar nauðsynlegt reynist að taka til greina tryggingatímabil eða starfstímabil sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur hefur áður lokið samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis til að fullnægja skilyrðum sem sett eru í löggjöf hins lögbæra ríkis.

Framkvæmd 73. gr. og 1. og 2. mgr. 75. gr. reglugerðarinnar (8)

86. gr. (8)

1. Launþegi verður að skila kröfu til þar til bærrar stofnunar, fyrir milligöngu vinnuveitanda síns ef þörf krefur, til að eiga rétt á fjölskyldubótum samkvæmt 1. mgr. 73. gr. reglugerðarinnar.

2. Til stuðnings kröfu sinni skal launþegi skila vottorði um aðstandendur sína sem búa á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en þar sem þar til bær stofnun er staðsett. Vottorðið skal gefið út af lögbærum yfirvöldum að því er varðar borgaralega réttarstöðu í búsetulandi þessara aðstandenda, eða af þar til bærri stofnun að því er varðar sjúkratryggingar á búsetustað þessara aðstandenda, eða af annarri stofnun sem tilnefnd er af lögbæru yfirvaldi þess aðildarríkis þar sem þessir aðstandendur eru búsettir. Vottorðið skal endurnýja árlega.

3. Geri löggjöf í hinu lögbæra ríki ráð fyrir að fjölskyldugreiðslur megi eða skuli greiðast öðrum í fjölskyldunni en launþeganum sjálfum verður launþegi að skila með kröfu sinni upplýsingum um hverjum fjölskyldugreiðslur skuli greiddar í búsetulandinu (fullt nafn og heimilisfang viðtakanda).

4. Lögbær yfirvöld tveggja eða fleiri aðildarríkja geta samið um sérstakt fyrirkomulag við greiðslu fjölskyldubóta, meðal annars til

þess að auðvelda framkvæmd 1. og 2. mgr. 75. gr. reglugerðarinnar. Tilkynna skal framkvæmdaráðinu um alla slíka samninga.

5. Launþega ber að tilkynna þar til bærri stofnun, fyrir milligöngu vinnuveitanda síns ef þörf krefur:

— um allar breytingar á högum sínum sem gætu haft áhrif á rétt hans til fjölskyldubóta;

— um breytingar á fjölda aðstandenda sem greiða ber fjölskyldubætur með;

— hafi fyrrgreindir aðstandendur skipt um búsetu- eða dvalarstað;

— um hverja þá iðkun atvinnustarfsemi, sem felur í sér rétt til fjölskyldubóta samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis þar sem aðstandendurnir eru búsettir.

87. gr. (8)

.....

Framkvæmd 74. gr. reglugerðarinnar

88. gr. (8)

Ákvæði 86. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar gilda á hliðstæðan hátt um atvinnulausa menn sem hafa verið launþegar eða starfað á eigin vegum og heyra undir 74. gr. reglugerðarinnar.

89. gr. (8)

.....

8. KAFLI

BÆTUR VEGNA BARNA SEM ERU Á FRAMFÆRI LÍFEYRISÞEGA OG VEGNA MUNAÐARLEYSINGJA

Framkvæmd 77., 78. og 79. gr. reglugerðarinnar

90. gr.

1. Til þess að eiga rétt á bótum samkvæmt 77. eða 78. gr. reglugerðarinnar verður krefjandi að leggja fram kröfu til stofnunar á búsetustað sínum samkvæmt fyrirmælum sem tilgreind eru í löggjöf sem stofnunin starfar eftir.

2. Ef krefjandi býr ekki í því aðildarríki þar sem þar til bær stofnun er staðsett getur hann skilað kröfu sinni annaðhvort til þar til bærrar stofnunar eða til stofnunar á búsetustað sínum sem kemur kröfunni ásamt upplýsingum um dagsetningu hennar áleiðis til hinnar þar til bæru stofnunar. Telst sú dagsetning vera eiginlegur skiladagur kröfunnar hjá þar til bærri stofnun.

3. Ákvarði þar til bær stofnun, sem um getur í 2. mgr., að krefjandi eigi engan rétt til bóta samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir, skal hún þegar í stað koma kröfunni áleiðis, ásamt öllum nauðsynlegum upplýsingum og fylgiskjölum, til stofnunar í því aðildarríki sem launþeginn eða hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur heyrði lengst undir löggjöf hjá.

Nauðsynlegt getur reynst að vísa málinu aftur með sömu skilmálum til stofnunar í því aðildarríki þar sem hlutaðeigandi einstaklingur lauk stysta trygginga- eða búsetutímabilinu.

4. Framkvæmdaráðið skal, gerist þess þörf, ákveða frekari reglur um hvenær skuli orðið við kröfum um bætur.

91. gr.

1. Greiðsla bóta sem falla undir 77. eða 78. gr. reglugerðarinnar fer fram samkvæmt 53.–58. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

2. Lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum tilnefna, gerist þess þörf, stofnun sem ber ábyrgð á greiðslu bóta samkvæmt 77. eða 78. gr. reglugerðarinnar.

92. gr.

Einstaklingur sem fær greiddar bætur vegna barna lífeyrisþega eða vegna munaðarleysingja samkvæmt 77. eða 78. gr. reglugerðarinnar verður að tilkynna þeirri stofnun sem ber ábyrgð á greiðslu bótanna:

— um allar breytingar á högum barna eða munaðarleysingja sem gætu haft áhrif á bótaréttinn;

— um allar breytingar á fjölda barna eða munaðarleysingja sem greiða ber bætur með;

— um búferlaflutning barna eða munaðarleysingja;

— um hverja þá iðkun atvinnustarfsemi sem felur í sér rétt til fjölskyldubóta eða fjölskyldugreiðslna vegna barnanna eða vegna munaðarleysingjanna.

V. BÁLKUR

FJÁRHAGSÁKVÆÐI

93. gr.

Endurgreiðslur bóta vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar, annarra en þeirra sem heyra undir 94. og 95. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar

1. Þar til bær stofnun skal endurgreiða raunverulegan kostnað við aðstoðina sem er veitt samkvæmt 1. og 2. mgr. 19. gr. reglugerðarinnar launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem eru búsettir í sama aðildarríki svo og vegna aðstoðar sem veitt er samkvæmt 21. (2. mgr.), 22., 25.(1., 3. og 4. mgr.), 26., 29. (1. mgr.) eða 31. gr. reglugerðarinnar.

2. Stofnun á búsetustað aðstandenda eða lífeyrisþega, eftir atvikum, telst þar til bær stofnun í þeim tilvikum sem um getur í 21. (annarri undirgrein 2. mgr.), 22. (annarri undirgrein 3. mgr.) og 29. gr. (1. mgr.) og 31. gr. reglugerðarinnar, svo og við framkvæmd 1. mgr.

3. Ef raunveruleg fjárhæð bóta sem um getur í 1. mgr. kemur ekki fram í reikningshaldi stofnunarinnar sem veitti bæturnar, og hafi ekkert samkomulag verið gert samkvæmt 6. mgr., skal endurgreiða kostnað með eingreiðslu og fjárhæð hennar reiknuð með tilliti til viðeigandi viðmiðana og á grundvelli þeirra upplýsinga sem liggja fyrir. Framkvæmdaráðið skal ákveða forsendur fyrir útreikningi eingreiðslna og fjárhæðina út frá því.

4. Við útreikning endurgreiðslna skal ekki taka mið af hærri töxtum en þeim sem notaðir eru vegna aðstoðar til launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklinga sem heyra undir löggjöf þá sem stofnunin er leggur til bætur þær sem um getur í 1. mgr. starfar eftir.

5. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda á hliðstæðan hátt þegar um er að ræða endurgreiðslur bóta í peningum sem greiddar eru samkvæmt ákvæðum annars málsliðar 8. mgr. 18. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

6. Tvö eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta gert með sér samkomulag um aðrar aðferðir við að ákvarða endurgreiðslur, sér í lagi eingreiðslur, að fengnu áliti framkvæmdaráðsins.

94. gr.

Endurgreiðsla kostnaðar við aðstoð sem veitt er aðstandendum launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings sem eru búsettir í öðru aðildarríki en hann vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar

1. Þar til bærar stofnanir skulu endurgreiða kostnað vegna aðstoðar, sem veitt er, samkvæmt 2. mgr. 19. gr. reglugerðarinnar, aðstandendum launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings sem búsettir eru í öðru aðildarríki en hlutaðeigandi einstaklings, þeim stofnunum sem veittu aðstoðina með eingreiðslu fyrir hvert almanaksár og skal hún vera sem næst raunverulegum kostnaði við aðstoðina.

2. Upphæð eingreiðslunnar er reiknuð með því að margfalda meðalkostnað á hverja fjölskyldu með meðalfjölda þeirra fjölskyldna sem taka verður tillit til árlega, síðan skal lækka þá tölu um 20%.

3. Nauðsynlegir þættir við útreikning eingreiðslunnar skulu ákvarðaðir á eftirfarandi hátt:

a) hvert aðildarríki reiknar árlegan meðalkostnað á hverja fjölskyldu með því að deila árlegum kostnaði vegna allrar aðstoðar sem stofnanir í því aðildarríki hafa veitt öllum aðstandendum launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings, sem heyra undir löggjöf þess og undir hlutaðeigandi almannatryggingareglur, með árlegum meðalfjölda slíkra launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklinga og aðstandenda þeirra; þær almannatryggingareglur sem hafa ber í huga eru tilgreindar í 9. viðauka framkvæmdarreglugerðarinnar;

b) í samskiptum stofnana tveggja aðildarríkja skal árlegur meðalfjöldi fjölskyldna sem taka verður tillit til vera jafn árlegum meðalfjölda launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklinga sem heyra undir löggjöf annars aðildarríkisins og eiga aðstandendur sem hafa rétt til aðstoðar hjá stofnun í hinu aðildarríkinu.

4. Fjöldi fjölskyldna sem taka verður tillit til samkvæmt b-lið 3. mgr. skal fundinn með hliðsjón af skrá sem stofnun á búsetustað hefur tekið saman í þeim tilgangi og byggist á upplýsingum frá þar til bærri stofnun um bótarétt hlutaðeigandi einstaklinga. Komi upp

ágreiningur skulu hlutaðeigandi stofnanir koma athugasemdum til endurskoðunarnefndarinnar sem kveðið er á um í 3. mgr. 101. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

5. Framkvæmdaráðið setur reglur um aðferðir til að ákvarða þá þætti í útreikningi sem um getur í 3. og 4. mgr.

6. Tvö eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta, að fengnu áliti framkvæmdaráðsins, samið um aðrar aðferðir til að ákvarða fjárhæð endurgreiðslunnar.

95. gr. (1)

Endurgreiðsla kostnaðar við aðstoð vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar sem veitt er lífeyrisþegum og aðstandendum þeirra sem ekki eru búsettir í því aðildarríki þar sem þeir fá lífeyri og eiga rétt á bótum

1. Þar til bærar stofnanir skulu endurgreiða kostnað vegna aðstoðar sem kveðið er á um í 1. mgr. 28. gr. og 28. gr. a reglugerðarinnar til þeirra stofnana sem veittu aðstoðina með eingreiðslu og skal fjárhæð hennar vera sem næst raunverulegum kostnaði við aðstoðina.

2. Upphæð eingreiðslunnar er reiknuð með því að margfalda árlegan kostnað á hvern lífeyrisþega með meðalfjölda lífeyrisþega sem taka verður tillit til árlega og síðan skal lækka fjárhæðina um 20%.

3. Nauðsynlegir þættir við útreikning umræddrar eingreiðslu skulu ákvarðaðir á eftirfarandi hátt:

a) hvert aðildarríki reiknar árlegan meðalkostnað á hvern lífeyrisþega með því að deila árlegum kostnaði vegna allrar aðstoðar sem stofnanir í því aðildarríki hafa veitt öllum lífeyrisþegum, sem eiga rétt á bótum samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis og heyra undir hlutaðeigandi almannatryggingareglur, með árlegum meðalfjölda slíkra lífeyrisþega og aðstandenda þeirra; þær almannatryggingareglur sem hafa ber í huga eru tilgreindar í 9. viðauka;

b) í samskiptum stofnana tveggja aðildarríkja skal árlegur meðalfjöldi lífeyrisþega sem taka verður tillit til vera jafn árlegum meðalfjölda þeirra lífeyrisþega sem um getur í 2. mgr. 28. gr. reglugerðarinnar, og eru búsettir í öðru aðildarríkinu en eiga rétt á bótum frá stofnun í hinu aðildarríkinu.

4. Fjöldi lífeyrisþega sem taka verður tillit til samkvæmt b-lið 3. mgr. skal ákvarðaður með hliðsjón af skrá sem stofnun á búsetustað hefur tekið saman í þeim tilgangi og byggist á upplýsingum frá þar til bærri stofnun um bótarétt hlutaðeigandi einstaklinga. Komi upp ágreiningur skulu hlutaðeigandi stofnanir koma athugasemdum til endurskoðunarnefndarinnar sem kveðið er á um í 3. mgr. 101. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

5. Framkvæmdaráðið setur reglur um aðferðir til að ákvarða þá þætti í útreikningi sem um getur í 3. og 4. mgr.

6. Tvö eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta, að fengnu áliti framkvæmdaráðsins, samið um aðrar aðferðir til að ákvarða fjárhæð endurgreiðslnanna.

Framkvæmd 2. mgr. 63. gr. reglugerðarinnar

96. gr.

Endurgreiðsla kostnaðar við aðstoð vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma sem stofnun í einu aðildarríki veitir fyrir hönd stofnunar í öðru aðildarríki

Að því er varðar framkvæmd ákvæða 2. mgr. 63. gr. reglugerðarinnar gilda ákvæði 93. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar á hliðstæðan hátt.

Framkvæmd 2. mgr. 70. gr. reglugerðarinnar

97. gr.

Endurgreiðsla atvinnuleysisbóta einstaklinga sem fara til annars aðildarríkis í atvinnuleit

1. Þar til bær stofnun skal endurgreiða bótafjárhæðir sem hafa verið greiddar samkvæmt 69. gr. reglugerðarinnar eins og fram kemur í reikningshaldi hlutaðeigandi stofnunar.

2. Tvö eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta:

— að fengnu áliti framkvæmdaráðsins, gert með sér samkomulag um að taka upp aðrar aðferðir við að ákvarða fjárhæðir endurgreiðslna, sér í lagi eingreiðslna, eða

— fellt niður allar endurgreiðslur milli stofnana sinna.

(1) Stjtíð. EB nr. L 136, 19. 5. 1992, bls. 7.

98. gr. (8)

.....

Sameiginleg ákvæði um endurgreiðslur

99. gr.

Stjórnunarkostnaður

Tvö eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta, samkvæmt ákvæðum þriðja málsliðar 2. mgr. 84. gr. reglugerðarinnar, gert með sér samkomulag um að auka þær bótafjárhæðir sem um getur í 93.– 98. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar sem nemur ákveðnu hundraðshlutfalli til þess að mæta stjórnunarkostnaði. Hlutfallið getur verið mismunandi eftir bótaflokkum.

100. gr.

Síðbúnar kröfur

1. Við uppgjör reikninga milli stofnana aðildarríkjanna þarf sú stofnun sem ábyrg er fyrir greiðslu ekki að taka til greina kröfur um endurgreiðslu vegna bóta sem veittar voru þremur almanaksárum eða meira fyrir þann dag sem slíkar kröfur voru lagðar fram til samskiptastofnunarinnar eða stofnunarinnar sem ber ábyrgð á greiðslum í hinu lögbæra ríki.

2. Þegar um er að ræða kröfur um endurgreiðslur í formi eingreiðslna skal þriggja ára tímabilið talið frá þeim degi þegar árlegur meðalkostnaður vegna aðstoðar er ákvarðaður samkvæmt 94. og 95. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar og birtur í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*.

101. gr. (8)

Yfirlit yfir kröfur

1. Framkvæmdaráðið skal framfylgja ákvæðum 36., 63. og 70. gr. reglugerðarinnar með því að taka saman yfirlit yfir kröfur hvers almanaksárs.

2. Framkvæmdaráðið getur skipulagt eftirlit vegna öflunar tölfræði- og bókhaldsgagna sem nauðsynlegar eru við gerð kröfuyfirlitsins sem kveðið er á um í 1. mgr., einkum til að tryggja að reglum í þessum bálki sé fylgt.

3. Framkvæmdaráðið skal taka ákvarðanir þær sem vísað er til í þessari grein um skýrslu endurskoðunarnefndarinnar en henni skal fylgja rökstutt álit. Framkvæmdaráðið skal ákveða starfshætti og samsetningu endurskoðunarnefndarinnar.

102. gr. (8)

Hlutverk endurskoðunarnefndar — Meðferð endurgreiðslna

1. Hlutverk endurskoðunarnefndarinnar er að:

a) safna nauðsynlegum gögnum og láta gera þann útreikning sem þarf til framkvæmdar á þessum bálki;

b) láta framkvæmdaráðinu reglulega í té skýrslu um framkvæmd reglugerðarinnar, með sérstöku tilliti til hinnar fjárhagslegu hliðar;

c) koma tillögum sem gætu komið að gagni í sambandi við a- og b-liði til framkvæmdaráðsins;

d) skila til framkvæmdaráðsins tillögum um þær athugasemdir sem vísað hefur verið til hennar samkvæmt 4. mgr. 94. gr. og 4. mgr. 95. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar;

e) leggja fyrir framkvæmdaráðið tillögur um framkvæmd 101. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar;

f) inna af hendi öll verk, rannsóknir og skyldur vegna þeirra mála sem framkvæmdaráðið vísar til hennar.

2. Lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum tilnefna aðila til að hafa milligöngu um endurgreiðslur, samkvæmt 36., 63. og 70. gr. reglugerðarinnar, og greiða skuldir þeirra við stofnanir annars aðildarríkis fyrir hönd allra þar til bærra stofnana. Þeir aðilar sem sjá um endurgreiðslur skulu tilkynna framkvæmdaráðinu um fjárhæð þeirra innan settra tímamarka og í samræmi við starfshætti sem ráðið ákveður.

3. Hafi endurgreiðslur verið ákvarðaðar á grundvelli raunverulegrar bótafjárhæðar, samkvæmt reikningshaldi stofnananna, skal endurgreiða bætur fyrir hvert hálft almanaksár á næsta árshelmingi á eftir.

4. Þegar endurgreiðslur eru ákvarðaðar á grundvelli eingreiðslna skulu þær ná yfir heilt almanaksár; í því tilviki leggja þar til bærar stofnanir til fyrirframgreiðslur til lánastofnana 1. janúar og 1. júlí, í samræmi við þá málsmeðferð sem framkvæmdaráðið ákveður.

5. Lögbær yfirvöld tveggja eða fleiri aðildarríkja geta gert með sér samkomulag um önnur tímamörk vegna endurgreiðslna eða aðrar aðferðir við fyrirframgreiðslur.

103. gr.

Söfnun tölfræði- og bókhaldsgagna

Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að framfylgja ákvæðum þessa bálks, sérstaklega við söfnun tölfræði- og bókhaldsgagna.

104. gr. (8)

Milliríkjasamningar um endurgreiðslur eru skráðir í 5. viðauka

1. Ákvæði sem eru svipuð ákvæðum 36. (3. mgr.), 63. (3. mgr.) og 70. gr. (3. mgr.) reglugerðarinnar, ákvæðum 93. (6. mgr.), 94. (6. mgr.) og 95. gr. (6. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar og önnur sambærileg ákvæði, sem eru í gildi daginn fyrir gildistöku reglugerðarinnar, gilda áfram að því tilskildu að þau sé að finna í 5. viðauka í framkvæmdarreglugerðinni.

2. Ákvæði svipuð þeim sem um getur í 1. mgr., um samskipti tveggja eða fleiri aðildarríkja, og verða lögmæt eftir gildistöku reglugerðarinnar, skal skrá í 5. viðauka framkvæmdarreglugerðarinnar. Hið sama gildir um ákvæði sem samþykkt verða samkvæmt 2. mgr. 97. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

Kostnaður vegna eftirlits og læknisskoðana

105. gr.

1. Stofnun sem ber ábyrgð á bótakostnaði skal endurgreiða þeirri stofnun sem sá um að veita bæturnar fyrir hennar hönd allan kostnað vegna eftirlits, læknisskoðana, athugana, læknisvitjana og annars eftirlits sem nauðsynlegt er vegna veitingar, úthlutunar eða endurskoðunar bóta samkvæmt reikningi sem síðarnefnda stofnunin leggur fram.

2. Tvö eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta hins vegar gert með sér samkomulag um aðrar aðferðir við endurgreiðslur, sér í lagi eingreiðslur, eða ákveðið að fella niður allar endurgreiðslur milli stofnana.

Slíkt samkomulag skal skrá í 5. viðauka í framkvæmdarreglugerðinni. Samkomulag sem er í gildi daginn fyrir gildistöku reglugerðarinnar skal gilda áfram að því tilskildu að það sé skráð í umræddum viðauka.

Sameiginleg ákvæði vegna greiðslu bóta í peningum

106. gr.

Lögbær yfirvöld hvers aðildarríkis skulu tilkynna framkvæmdaráðinu, innan tiltekins frests og samkvæmt þeirri málsmeðferð sem framkvæmdaráðið ákveður, um fjárhæð bóta í peningum sem stofnanir er heyra undir lögsögu þeirra hafa greitt viðtakendum sem dvelja eða eru búsettir á yfirráðasvæði annars aðildarríkis.

107. gr. (9) (11) (12) (14)

Umreikningur gjaldmiðils

1. Að því er varðar framkvæmd eftirfarandi ákvæða:

a) reglugerð: 12. gr. (2., 3. og 4. mgr.), 14. gr. d (1. mgr.), 19. gr. (síðasti málsliður b-liðar 1. mgr.), 22. gr. (síðasti málsliður ii-liðar 1. mgr.), 25. gr. (næstsíðasti málsliður b-liðar 1. mgr.), 41. gr. (c- og d-liður 1. mgr.), 46. gr. (4. mgr.), 46. gr. a (3. mgr.), 50. gr., 52. gr. (síðasti málsliður b-liðar), 55. gr. (síðasti málsliður ii-liðar 1. mgr.), 70. gr. (fyrsta undirgrein 1. mgr.) og 71. gr. (ii-liður a-liðar og næstsíðasti málsliður ii-liðar b-liðar 1. mgr.);

b) framkvæmdarreglugerð: 1., 4. og 5. mgr. 34. gr.;

skal umreikningsgengi innlends gjaldmiðils, vegna fjárhæða sem eru gefnar upp í gjaldmiðli annars lands, vera hið sama og gengið sem framkvæmdastjórnin reiknar út í hverjum mánuði á viðmiðunartímabilinu, sem er skilgreint í 2. mgr., á grundvelli meðaltalsgengis þeirra gjaldmiðla sem tilkynnt hefur verið um til framkvæmdastjórnarinnar vegna peningakerfis Evrópu.

2. Viðmiðunartímabilið verði:

— janúar fyrir umreikningsgengi sem gildir frá næsta 1. apríl,

— apríl fyrir umreikningsgengi sem gildir frá næsta 1. júlí,

— júlí fyrir umreikningsgengi sem gildir frá næsta 1. október,

— október fyrir umreikningsgengi sem gildir frá næsta 1. janúar.

3. Að því er varðar 1. mgr. skal miða við það gengi sem seðlabankar, sem reikna út evrópsku mynteininguna (ECU) innan evrópska myntbandalagsins, tilkynna framkvæmdastjórninni samtímis.

4. Að fenginni tillögu frá endurskoðunarnefndinni skal framkvæmdaráðið fastsetja dagsetningarnar sem hafa ber til hliðsjónar þegar umreikningsgengið, sem á að gilda í þeim tilvikum sem um getur í 1. mgr., er ákvarðað.

5. Birta skal umreikningsgengið, sem á að gilda í þeim tilvikum sem um getur í 1. mgr., í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins* í næstsíðasta mánuði á undan gildistökumánuðinum.

6. Í þeim tilvikum sem ekki er gert ráð fyrir í 1. mgr. skal umreikningurinn miðast við opinbert gengi þann dag þegar bæði greiðsla og endurgreiðsla bóta fer fram.

VI. BÁLKUR

ÝMIS ÁKVÆÐI

108. gr.

Staðfesting á árstíðabundnu starfi

Launþegi sem heyrir undir c-lið 1. gr. reglugerðarinnar skal krafinn um að leggja fram ráðningarsamning sem vinnumiðlun í því aðildarríki sem hann sækir vinnu til eða hefur unnið í hefur stimplað, til staðfestingar á því að starf hans sé árstíðabundið. Séu ráðningarsamningar um árstíðabundin störf ekki gerðir í því aðildarríki skal stofnun í landinu sem unnið er í gefa út, eftir því sem við á, þegar bóta er krafist, vottorð sem staðfestir, á grundvelli þeirra upplýsinga sem hlutaðeigandi einstaklingur veitir, að starfið sem hann stundar eða hefur stundað sé árstíðabundið.

109. gr.

Tilhögun iðgjaldagreiðslna

Vinnuveitandi sem hefur enga vinnustöð í því aðildarríki þar sem launþegi starfar getur með samþykki hins síðarnefnda hagað því þannig til að launþeginn sjái um greiðslu iðgjalda fyrir hans hönd.

Vinnuveitandi skal tilkynna þar til bærri stofnun eða, gerist þess þörf, stofnun sem tilnefnd er af lögbæru yfirvaldi umræddsaðildarríkis um allar slíkar ráðstafanir.

110. gr.

Gagnkvæm aðstoð stofnana við að endurheimta bætur sem bótaþegi átti ekki rétt á

Ef stofnun aðildarríkis fyrirhugar að grípa til aðgerða gegn einstaklingi sem hlotið hefur bætur frá henni án þess að eiga rétt á þeim skal stofnun á búsetustað þessa einstaklings, eða stofnun sem tilnefnd er af lögbæru yfirvaldi búseturíkis hans, veita henni aðstoð.

111. gr.

Almannatryggingabætur sem bótaþegi átti ekki rétt á endurheimtar og kröfur aðstoðarstofnana

1. Ef stofnun aðildarríkis hefur greitt viðtakanda hærri fjárhæð en hann átti rétt á þegar bætur (lífeyrir) vegna örorku, elli eða andláts voru veittar, eða endurskoðaðar samkvæmt ákvæðum í 3. kafla III. bálks reglugerðarinnar, getur hún farið fram á það við stofnun í öðru aðildarríki, sem er ábyrg fyrir greiðslu samsvarandi bóta til viðtakandans, að hún dragi umframgreiðsluna frá þeim bótum sem hann á ógreiddar hjá henni. Sú stofnun skal yfirfæra frádregna fjárhæð til inneignarstofnunarinnar. Sé ekki hægt að fá umræddafjárhæð dregna frá ógreiddum bótum skulu ákvæði 2. mgr. gilda.

2. Ef stofnun aðildarríkis hefur greitt viðtakanda hærri fjárhæð en hann átti rétt á getur hún, samkvæmt skilyrðum og innan takmarkana þeirrar löggjafar sem hún starfar eftir, farið fram á það við stofnun í öðru aðildarríki, sem er ábyrg fyrir greiðslum til viðtakandans, að hún dragi umframgreiðsluna frá þeim bótum sem hún greiðir umræddum viðtakanda. Síðarnefnda stofnunin skal draga umframgreiðsluna frá bótunum samkvæmt þeim skilyrðum og innan þeirra marka sem löggjöf sú sem hún starfar eftir setur um skuldajöfnuð, eins og hún hafi sjálf ofgreitt bæturnar, og skal hún yfirfæra umræddafjárhæð til inneignarstofnunarinnar.

3. Hafi einstaklingur sem heyrir undir reglugerðina fengið aðstoð frá einu aðildarríki á meðan hann átti rétt á bótum samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, getur sú stofnun sem veitti aðstoðina, eigi hún lagalegan rétt á endurkröfu vegna bóta umræddseinstak-

lings, farið fram á það við stofnun í öðru aðildarríki, sem er ábyrg fyrir greiðslum til bótaþegans, að hún dragi fjárhæð bótanna frá þeim bótum sem hún greiðir bótaþeganum.

Hafi aðstandandi einstaklings sem heyrir undir reglugerðina hlotið aðstoð á yfirráðasvæði aðildarríkis á sama tíma og hlutaðeigandi einstaklingur átti rétt á bótum samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, vegna sama aðstandanda, getur sú stofnun sem veitti aðstoðina, eigi hún lagalegan endurkröfurétt til bóta umrædds einstaklings vegna hlutaðeigandi aðstandanda, farið fram á það við stofnun í öðru aðildarríki, sem ábyrg er fyrir bótum til þessa einstaklings, að hún dragi fjárhæð aðstoðar frá þeim bótum sem hún greiðir honum vegna hlutaðeigandi aðstandanda.

Umrædd stofnun skal draga frá bótunum samkvæmt þeim skilyrðum og innan þeirra marka sem löggjöf sú sem hún starfar eftir setur um skuldajöfnuð, og skal hún yfirfæra umræddа fjárhæð til inneignarstofnunarinnar.

112. gr.

Hafi stofnun greitt bætur sem henni ber ekki að greiða, annaðhvort milliliðalaust eða í gegnum aðra stofnun, og sýnt þykir að ekki verði hægt að endurheimta þær, skal hún bera endanlegan kostnað nema um fjársvik sé að ræða.

113. gr.

Endurheimt kostnaðar vegna aðstoðar til handa launþegum í millilandaflutningum sem þeir áttu ekki rétt á

1. Viðurkenni þar til bær stofnun ekki rétt til aðstoðar skal hún eigi að síður endurgreiða kostnað vegna aðstoðar sem stofnun á dvalarstað hefur veitt launþega í millilandaflutningum í krafti þess að hann teljist hafa fullnægt skilyrðum þeim sem um getur í 1. mgr. 20. gr. eða 1. mgr. 62. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

2. Stofnun sem tilgreind er sem þar til bær stofnun í staðfestri yfirlýsingu, eða stofnun sem tilnefnd er í þessu skyni af lögbæru yfirvaldi í hlutaðeigandi aðildarríki, skal endurgreiða kostnað sem stofnun á dvalarstað hefur stofnað til vegna launþega í millilandaflutningum sem hefur ekki áður sótt um bætur hjá stofnun á dvalarstað og á ekki rétt á aðstoð en hefur samt sem áður fengið aðstoð gegn framvísun þeirrar staðfestu yfirlýsingar sem um getur í 1. mgr. 20. gr. eða 1 mgr. 62. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

3. Þar til bær stofnun eða, í því tilviki sem um getur í 2. mgr., stofnun sem talin er þar til bær eða stofnun sem er tilnefnd í þeim tilgangi skal skuldfæra á reikning viðtakanda kostnað vegna aðstoðar sem hann átti ekki rétt á. Skal umrædd stofnun tilkynna slíkar skuldfærslur til endurskoðunarnefndarinnar sem um getur í 3. mgr. 101. framkvæmdarreglugerðarinnar, og ber henni að taka saman yfirlit um þær.

114. gr.

Tímabundnar bótagreiðslur þegar ósamkomulag er um hvaða löggjöf skuli gilda eða hvaða stofnun beri að veita bætur

Ef deilur eru milli stofnana eða lögbærra yfirvalda tveggja eða fleiri aðildarríkja um hvaða löggjöf skuli gilda um þá sem heyrir undir ákvæði í II. bálki reglugerðarinnar, eða um hvaða stofnun beri að veita bætur, skal hlutaðeigandi einstaklingur, sem annars ætti rétt til bóta ef slíkar deilur stæðu ekki, fá greiddar bætur til bráðabirgða sem stofnun á dvalar- eða búsetustað ber að greiða samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir, ef hann býr ekki í einu af hlutaðeigandi aðildarríkjum skal stofnun sem hann lagði inn kröfu hjá í upphafi greiða honum bætur sem kveðið er á um í þeirri löggjöf sem hún starfar eftir.

115. gr.

Málsmeðferð vegna læknisskoðana sem fara fram í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki

Stofnun á dvalar- eða búsetustað sem ber ábyrgð á að læknisskoðun fari fram samkvæmt 87. gr. reglugerðarinnar skal haga framkvæmd hennar í samræmi við þá málsmeðferð sem mælt er fyrir um í löggjöf þeirri sem hún starfar eftir.

Hafi hún engin slík fyrirmæli til að miða við skal hún snúa sér til þar til bærrar stofnunar vegna upplýsinga þar að lútandi.

116. gr.

Samningar um endurgreiðslur iðgjalda

1. Samningar sem gerðir eru samkvæmt 2. mgr. 92. gr. reglugerðarinnar skulu skráðir í 5. viðauka við framkvæmdarreglugerðina.

2. Samningar sem gerðir eru vegna framkvæmdar 51. gr. reglugerðar nr. 3 gilda áfram að því tilskildu að þeir séu skráðir í 5. viðauka í framkvæmdarreglugerðinni.

117. gr.

Gagnavinnsla

1. Eitt eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta, að fengnu áliti framkvæmdaráðsins, gert eyðublöð fyrir vottorð, staðfestar yfirlýsingar, yfirlýsingar, kröfur og önnur skjöl þannig úr

garði að hægt sé að taka þau til gagnavinnslu, vegna framkvæmdar reglugerðarinnar og framkvæmdarreglugerðarinnar, og lagað þær aðferðir sem notaðar eru við upplýsingaskiptin að gagnavinnslunni.

2. Framkvæmdaráðið skal, þegar þróun gagnavinnslu í aðildarríkjunum gerir það kleift, kanna nánar hvað þarf til þess að samræma og koma í almenna notkun þeim vinnsluaðferðum sem gert er ráð fyrir samkvæmt ákvæðum 1. mgr.

VII. BÁLKUR

BRÁÐABIRGÐA- OG LOKAÁKVÆÐI

118. gr. (6) (12)

Bráðabirgðaákvæði vegna lífeyris til handa launþegum

1. Ef um er að ræða tilvik sem á sér stað fyrir 1. október 1972 eða fyrir gildistöku framkvæmdarreglugerðarinnar á yfirráðasvæði hlutaðeigandi aðildarríkis og ekki hefur verið orðið við kröfu um lífeyrisgreiðslur fyrir þann dag, skal slík krafa, ef réttur er fyrir hendi í umræddu tilviki, leiða til tvenns konar bóta vegna tímabils fyrir þann dag:

a) vegna tímabilsins fyrir 1. október 1972 eða fyrir þann dag sem framkvæmdarreglugerðin kemur til framkvæmda á yfirráðasvæði hlutaðeigandi aðildarríkis í samræmi við reglugerð nr. 3 eða samninga sem eru í gildi milli hlutaðeigandi aðildarríkja;

b) vegna tímabilsins sem hefst 1. október 1972 eða á þeim degi er framkvæmdarreglugerðin kemur til framkvæmda á yfirráðasvæði hlutaðeigandi aðildarríkis í samræmi við reglugerðina.

Ef fjárhæðin sem reiknuð er samkvæmt ákvæðunum sem um getur í a-lið er hærri en samsvarandi fjárhæð reiknuð samkvæmt ákvæðunum sem um getur í b-lið skal hlutaðeigandi einstaklingur eiga rétt á þeirri fjárhæð sem fæst við útreikning samkvæmt ákvæðunum sem um getur í a-lið.

2. Krafa um örorku-, ellilífeyris- eða eftirlifendabætur sem lögð er fram hjá stofnun í aðildarríki eftir 1. október 1972 eða eftir þann dag sem framkvæmdarreglugerðin kemur til framkvæmda á yfirráðasvæði hlutaðeigandi aðildarríkis eða hluta þess skal sjálfkrafa leiða til endurmats þeirra bóta sem stofnun eða stofnanir í einu aðildarríki eða fleirum hafa veitt samkvæmt reglugerðinni vegna sama tilviks fyrir þann tíma; endurmatið má ekki leiða til lækkunar á þeim bótum sem veittar eru.

119. gr. (6) (12)

Bráðabirgðaákvæði vegna lífeyris til handa sjálfstætt starfandi einstaklingum

1. Ef um er að ræða tilvik sem á sér stað fyrir 1. júlí 1982 eða þann dag sem framkvæmdarreglugerðin kemur til framkvæmda á yfirráðasvæði hlutaðeigandi aðildarríkis og ekki hefur verið orðið við kröfu um lífeyrisgreiðslur fyrir þann dag, skal slík krafa, ef réttur er fyrir hendi í umræddu tilviki, leiða til tvenns konar bóta vegna tímabils fyrir þann dag:

a) vegna tímabilsins fyrir 1. júlí 1982 eða þann dag sem framkvæmdarreglugerðin kemur til framkvæmda á yfirráðasvæði hlutaðeigandi aðildarríkis í samræmi við reglugerðina eða samninga sem eru í gildi milli hlutaðeigandi aðildarríkja;

b) vegna tímabilsins sem hefst 1. júlí 1982 eða á þeim degi er framkvæmdarreglugerðin kemur til framkvæmda á yfirráðasvæði hlutaðeigandi aðildarríkis í samræmi við reglugerðina.

Ef fjárhæðin sem reiknuð er samkvæmt ákvæðunum sem um getur í a-lið er hærri en samsvarandi fjárhæð reiknuð samkvæmt ákvæðunum í b-lið skal hlutaðeigandi einstaklingur eiga rétt á þeirri fjárhæð sem fæst við útreikning samkvæmt ákvæðunum í a-lið.

2. Krafa um örorku-, ellilífeyris- eða eftirlifendabætur sem lögð er fram hjá stofnun í aðildarríki eftir 1. júlí 1982 eða þann dag sem framkvæmdarreglugerðin kemur til framkvæmda á yfirráðasvæði hlutaðeigandi aðildarríkis eða hluta þess skal sjálfkrafa leiða til endurmats þeirra bóta sem stofnun eða stofnanir í einu aðildarríki eða fleirum hafa veitt samkvæmt reglugerðinni vegna sama tilviks fyrir þann tíma; endurmatið má ekki leiða til lækkunar á þeim bótum sem veittar eru.

119. gr. a (5)

Bráðabirgðaákvæði um lífeyri vegna framkvæmdar síðasta hluta a-liðar 1. mgr. 15. gr. í framkvæmdarreglugerðinni

1. Ef um er að ræða tilvik sem á sér stað fyrir 1. janúar 1987 og ekki hefur verið orðið við kröfu um lífeyrisgreiðslu fyrir þann dag, skal slík krafa, í þeim tilvikum þar sem réttur er fyrir hendi og eftir því sem við á, leiða til tvenns konar bóta:

a) vegna tímabils fyrir 1. janúar 1987 skal lífeyrir veittur samkvæmt ákvæðum reglugerðarinnar eða samninga sem í gildi eru milli hlutaðeigandi aðildarríkja,

b) vegna tímabils sem hefst 1. janúar 1987 samkvæmt ákvæðum reglugerðarinnar.

Ef fjárhæð sú sem reiknuð er samkvæmt ákvæðum þeim sem um getur í a-lið er hins vegar hærri en sú sem reiknuð er samkvæmt þeim ákvæðum sem um getur í b-lið, skal hlutaðeigandi einstaklingur áfram eiga rétt á fjárhæðinni sem reiknuð er út samkvæmt ákvæðum þeim er um getur í a-lið.

2. Ef krafa um örorku-, elli- eða eftirlifendabætur er lögð inn hjá stofnun í aðildarríki frá og með 1. janúar 1987 skal sjálfkrafa endurmeta bætur sem hafa verið veittar fyrir sama tilvik fram að þeim degi af stofnun eða stofnunum í einu eða fleiri aðildarríkjum öðrum, í samræmi við ákvæði reglugerðarinnar og með fyrirvara um ákvæði 3. gr.

3. Endurskoða má réttindi hlutaðeigandi einstaklinga sem öðluðust rétt til lífeyris fyrir 1. janúar 1987 á yfirráðasvæði umræddsaðildarríkis að beiðni þeirra með tilvísun til ákvæða reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 3811/86 ([1]).

4. Ef beiðni sú sem getið er í 3. mgr. er lögð fram innan árs frá 1. janúar 1987 öðlast viðkomandi réttindi samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 3811/86 frá 1. janúar 1987 eða frá þeim degi sem rétti til bóta er náð, enda sé það síðar en 1. janúar 1987; í slíkum tilvikum má ekki beita ákvæðum í löggjöf neins aðildarríkis gagnvart hlutaðeigandi einstaklingum til afturköllunar eða takmörkunar á réttindum þeirra.

5. Ef beiðni sú sem getið er í 3. mgr. er lögð fram meira en einu ári eftir 1. janúar 1987 öðlast viðkomandi réttindi samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 3811/86 frá þeim degi sem beiðnin var lögð fram nema hagstæðari ákvæði í löggjöf annars aðildarríkis eigi við, enda hafi réttindin hvorki verið afturkölluð né fyrnst.

120. gr. (8)

.....

121. gr.

Viðbótarsamningar um framkvæmd

1. Tvö eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta, gerist þess þörf, gert með sér samninga sem kveða nánar á um framkvæmd reglugerðarinnar. Slíkir samningar eru skráðir í 5. viðauka framkvæmdarreglugerðarinnar.

2. Samningar af því tagi sem um getur í 1. mgr., sem eru í gildi daginn fyrir 1. október 1972, gilda áfram að því tilskildu að þeir séu skráðir í 5. viðauka við framkvæmdarreglugerðina.

122. gr.

Sérákvæði um breytingar á ákveðnum viðaukum

Hægt er að breyta 1., 4., 5., 6., 7. og 8. viðauka framkvæmdarreglugerðarinnar með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar, að beiðni hlutaðeigandi aðildarríkis eða aðildarríkja eða lögbærra yfirvalda þeirra, að fengnu áliti framkvæmdaráðsins.

([1]) Stjtíð. EB nr. L 136, 19. 5. 1992, bls. 1.

1. VIÐAUKI (A) (B) (3) (4) (9) (13) (15)

LÖGBÆR YFIRVÖLD

(1. mgr. 1. gr. reglugerðarinnar og 1. mgr. 4. gr. og 122. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar)

A. BELGÍA:	1. Ministre de la prévoyance sociale, Bruxelles — Minister van Sociale Voorzorg, Brussel (félagsmálaráðherrann, Brussel) 2. Ministre des classes moyennes, Bruxelles — Minister van Middenstand (ráðuneyti millistétta), Brussel
B. DANMÖRK:	1. Socialministeren (félagsmálaráðherrann), Kaupmannahöfn 2. Arbejdsministeren (atvinnumálaráðherrann), Kaupmannahöfn 3. Sundhedsministeren (heilbrigðisráðherrann), Kaupmannahöfn .....
C. ÞÝSKALAND:	Bundesminister für Arbeit und Sozialordnung (atvinnu- og félagsmálaráðherrann), Bonn
D. SPÁNN:	Ministro de Trabajo y Asuntos Sociales (atvinnu- og almannatryggingaráðuneytið), Madrid
E. FRAKKLAND:	1. Ministre des affaires sociales et de la solidarité nationale (félagsmálaráðherrann), París 2. Ministre de l'agriculture (landbúnaðarráðherrann), París
F. GRIKKLAND	1. Υπουργός Κοινωνικών Υπηρεσιών, Αθήνα (félagsmálaráðherrann, Aþenu) 2. Υπουργός Εργασίας, Αθήνα (atvinnumálaráðherrann, Aþenu) 3. Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας, Πειραιάς (kaupskipaflotaráðherrann, Píreus)
G. ÍRLAND:	1. Minister for Social Welfare (félagsmálaráðherrann), Dyflinni 2. Minister for Health (heilbrigðismálaráðherrann), Dyflinni
H. ÍTALÍA:	1. Ministro del lavoro e della previdenza sociale, (atvinnu- og félagsmálaráðherrann), Róm 2. Ministro della sanità (heilbrigðisráðherrann), Róm 3. Ministro di grazia e giustizia (dómsmálaráðherrann), Róm 4. Ministro delle finanze (fjármálaráðherrann), Róm
I. LÚXEMBORG:	1. Ministre du travail et de la sécurité sociale (atvinnu- og tryggingamálaráðherrann), Lúxemborg 2. Ministre de la famille (fjölskyldumálaráðherrann), Lúxemborg
J. HOLLAND:	1. Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (atvinnu- og félagsmálaráðherrann), Haag 2. Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (félagsmála-, heilbrigðis- og menningarmálaráðherrann), Rijswijk
K. AUSTURRÍKI:	1. Bundesminister für Arbeit und Soziales (sambandsráðherra atvinnu- og félagsmála), Vín 2. Bundesminister für Jugend und Familie (sambandsráðherra ungmenna- og fjölskyldumála), Vín

L. PORTÚGAL:

1. Ministro do Trabalho e Segurança Social (atvinnu- og félagsmálaráðherrann), Lissabon
2. Ministro da Saúde (heilbrigðisráðherrann), Lissabon
3. Secrétario Regional dos Assuntos Sociais da Região Autónoma da Madeira (félagsmálaráðherrann fyrir sjálfsstjórnarhéraðið Madeira), Funchal
4. Secrétario Regional dos Assuntos Sociais da Região Autónoma dos Açores (félagsmálaráðherrann fyrir sjálfsstjórnarhéraðið Asoreyjar), Angra do Heroismo

M. FINNLAND:

Sosiaali- ja treveysministeriö/Social- och hälsovårdsministeriet (félagsmála- og heilbrigðisráðuneytið), Helsinki

N. SVÍÞJÓÐ:

Regeringen (Socialdepartementet) (stjórnvöld (heilbrigðis- og félagsmálaráðuneytið)), Stokkhólmi

O. BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

1. Secretary of State for Social Security (félagsmálaráðherrann), London;

1a. Secretary of State for Health (heilbrigðismálaráðherrann), London.

2. Secretary of State for Scotland
(ráðherra sem fer með málefni Skotlands), Edinborg
3. Secretary of State for Wales
(ráðherra sem fer með málefni Wales), Cardiff
4. Department of Health and Social Services for Northern Ireland
(ráðuneyti sem fer með heilbrigðis- og félagsmál fyrir Norður-Írland), Belfast
5. Director of the Department of Labour and Social Security
(yfirmaður atvinnu- og félagsmálaráðuneytis), Gíbraltar
6. Director of the Gibraltar Health Authority (yfirmaður heilbrigðismála), Gíbraltar

---

2. VIÐAUKI (A) (B) (2) (3) (7) (8) (9) (13) (14) (15)

ÞAR TIL BÆRAR STOFNANIR

(o-liður 1. gr. reglugerðarinnar og 2. mgr. 4. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar)

A. BELGÍA

1. **Bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar:**	
a) Við beitingu 16. – 29. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	
i) almennt:	Sá tryggingaraðili sem launþeginn eða hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur er tryggður hjá
ii) til sjómanna:	Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins — Hulp- en voorzorgskas voor zeevarenden — (aðstoðar- og framfærslusjóður sjómanna), Antwerpen
iii) til einstaklinga sem falla undir almannatryggingakerfi fyrir umdæmin handan hafs:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles
iv) til fyrrverandi starfsmanna í Belgísku Kongó og Rúanda-Úrúndí:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles
b) Við beitingu V. bálks framkvæmdarreglugerðarinnar:	Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel — (sjúkra- og örorkutryggingastofnunin) fyrir hönd tryggingaraðila eða aðstoðar- og framfærslusjóðsins vegna sjómanna
2. **Örorkubætur:**	
a) Almenn örorka (verkafólk, skrifstofufólk og námumenn) og örorka sjálfstætt starfandi einstaklinga:	Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel — (sjúkra- og örorkutryggingastofnunin), ásamt þeim tryggingaraðila sem launþeginn eða hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur er eða hefur verið tryggður hjá
b) Sérstakt örorkubótakerfi námumanna:	Fonds national de retraite des ouvriers-mineurs, Bruxelles — Nationaal pensioenfonds voor mijnwerkers, Brussel — (lífeyrissjóður námumanna)
c) Örorkubótakerfi sjómanna:	Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins — Hulp- en voorzorgskas voor zeevarenden — (aðstoðar- og framfærslusjóður sjómanna), Antwerpen
d) örorka einstaklinga sem falla undir almannatryggingakerfi fyrir umdæmin handan hafs:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles
e) örorka fyrrverandi starfsmanna í Belgísku Kongó og Rúanda-Úrúndí:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles
3. **Lífeyrir vegna elli og andláts:**	
a) almennt kerfi (verkamenn, skrifstofufólk, námumenn og sjómenn):	Office national des pensions — Rijksdienst voor pensioenen (almenna lífeyrisskrifstofan), Bruxelles
b) kerfi fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga:	Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants — Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen (almannatryggingastofnunin fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga), Bruxelles
c) almannatryggingakerfi fyrir umdæmin handan hafs:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles
d) kerfi fyrir fyrrverandi starfsmenn í Belgísku Kongó og Rúanda-Úrúndí:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles

4. **Bætur vegna vinnuslysa:**

a) Þar til endurskoðunartímabil það sem kveðið er á um í lögum frá 10. apríl 1971 (72. gr.) rennur út:	
i) aðstoð:	
— endurnýjun og viðhald gervilima:	Fonds des accidents du travail, Bruxelles — Fonds voor arbeidsongevallen, Brussel — (vinnuslysasjóðurinn)
— bætur aðrar en þær sem getið er að ofan:	Tryggingaraðilinn sem vinnuveitandinn er tryggður hjá
ii) bætur í peningum:	
— styrkir:	Tryggingaraðilinn sem vinnuveitandinn er tryggður hjá
— viðbótaruthlutanir sem kveðið er á um í konungsúrskurði frá 21. desember 1971:	Fonds des accidents du travail, Bruxelles — Fonds voor arbeidsongevallen, Brussel — (vinnuslysasjóðurinn)
b) Eftir að endurskoðunartímabil það sem kveðið er á um í lögum frá 10. apríl 1971 (72. gr.) rennur út:	
i) aðstoð:	Fonds des accidents du travail, Bruxelles — Fonds voor arbeidsongevallen, Brussel — (vinnuslysasjóðurinn)
ii) bætur í peningum:	
— lífeyrir:	Stofnun viðurkennd til að sjá um lífeyri
— viðbótaruthlutanir:	Fonds des accidents du travail, Bruxelles — Fonds voor arbeidsongevallen, Brussel — (vinnuslysasjóðurinn)
c) Bótakerfi fyrir sjómenn og fiskimenn:	Fonds des accidents du travail, Bruxelles — Fonds voor arbeidsongevallen, Brussel — (vinnuslysasjóðurinn)
d) Ef um engar tryggingar er að ræða:	Fonds des accidents du travail, Bruxelles — Fonds voor arbeidsongevallen, Brussel — (vinnuslysasjóðurinn)
e) kerfi fyrir fyrrverandi starfsmenn í Belgísku Kongó og Rúanda-Úrúndí:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles

5. **Bætur vegna atvinnusjúkdóma:**

a) almennt:	Fonds des maladies professionelles, Bruxelles — Fonds voor beroepsziekten, Brussel (atvinnusjúkdómasjóðurinn)
b) kerfi fyrir fyrrverandi starfsmenn í Belgísku Kongó og Rúanda-Úrúndí:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles

6. **Styrkir vegna andláts:**

a) Sjúkra- og örorkutryggingar:	
i) almennt:	Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel — (sjúkra- og örorkutryggingastofnunin), ásamt þeim tryggingaraðila sem launþeginn var tryggður hjá
ii) til sjómanna:	Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins — Hulp- en voorzorgskas voor zeevarenden — (aðstoðar- og framfærslusjóður sjómanna), Antwerpen

iii) til einstaklinga sem falla undir almannatryggingakerfi fyrir umdæmin handan hafs: Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles

iv) til fyrrverandi starfsmanna í Belgísku Kongó og Rúanda-Úrúndí: Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles

b) Bætur vegna vinnuslysa:

i) almennt: Tryggingaraðili

ii) til sjómanna: Fonds des accidents du travail, Bruxelles — Fonds voor arbeidsongevallen, Brussel — (vinnuslysasjóðurinn)

iii) til fyrrverandi starfsmanna í Belgísku Kongó og Rúanda-Úrúndí: Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles

c) Bætur vegna atvinnusjúkdóma:

i) almennt: Fonds des maladies professionelles, Bruxelles — Fonds voor beroepsziekten, Brussel (atvinnusjúkdómasjóðurinn)

ii) til fyrrverandi starfsmanna í Belgísku Kongó og Rúanda-Úrúndí: Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles

7. **Atvinnuleysisbætur:**

i) almennt: Office national de l'emploi, Bruxelles — Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, Brussel — (atvinnumálaskrifstofan)

ii) til sjómanna: Pool des marins de la marine marchande — Pool van de zeelieden ter koopvaardij — (farmannasjóðurinn), Antwerpen

8. **Fjölskyldubætur:**

a) til launþega: Office national des allocations familiales pour travailleurs salariés, Bruxelles — Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers, Brussel (fjölskyldugreiðslnaskrifstofa launþega)

b) til sjálfstætt starfandi einstaklinga: Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Bruxelles — Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen, Brussel (almannatryggingastofnunin fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga)

c) til fyrrverandi starfsmanna í Belgísku Kongó og Rúanda-Úrúndí: Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles

B. DANMÖRK

1. **Bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar:**

a) Veikindi:

— aðstoð: Þar til bær amtskommune (svæðisstjórn). Í sveitarfélaginu Kaupmannahöfn: Magistraten (stjórn sveitarfélagsins). Í sveitarfélaginu Friðriksbergi: stjórn sveitarfélagsins

— bætur í peningum: Félagsmálanefndin í því sveitarfélagi þar sem bótaþeginn er búsettur. Í sveitarfélögunum Kaupmannahöfn, Óðinsvéum, Álaborg og Árósum: Magistraten (stjórn sveitarfélagsins)

b) Meðganga og fæðing:

— aðstoð: Þar til bær amtskommune (svæðisstjórn). Í sveitarfélaginu Kaupmannahöfn: Magistraten (stjórn sveitarfélagsins). Í sveitarfélaginu Friðriksbergi: stjórn sveitarfélagsins

— bætur í peningum: Félagsmálanefndin í því sveitarfélagi þar sem bótaþeginn er búsettur. Í sveitarfélögunum Kaupmannahöfn, Óðinsvéum, Álaborg og Árósum: Magistraten (stjórn sveitarfélagsins)

2. **Örorkubætur:**

a) Bætur sem veittar eru samkvæmt löggjöf um almannatryggingar: Direktoratet for Social Sikring og Bistand (almannatryggingaog félagsmálaskrifstofan), København

b) Endurhæfingarbætur: Félagsmálanefndin í því sveitarfélagi þar sem bótaþeginn er búsettur. Í sveitarfélögunum Kaupmannahöfn, Óðinsvéum, Álaborg og Árósum: Magistraten (stjórn sveitarfélagsins)

3. **Lífeyrir vegna elli og andláts:**

a) Lífeyrir sem veittur er samkvæmt löggjöf um almannatryggingar: Direktoratet for Social Sikring og Bistand (almannatryggingaog félagsmálaskrifstofan), København

b) Lífeyrir sem er veittur samkvæmt löggjöf um viðbótarlífeyri fyrir launþega („loven om Arbejdsmarkedets Tillægspension"): Arbejdsmarkedets Tillægspension (skrifstofa sem sér um viðbótarlífeyri fyrir launþega), Hillerød

4. **Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:**

a) Aðstoð og lífeyrir: Arbejdsskadestyrelsen (vinnuslysaráðið), København

b) Dagpeningar:: Félagsmálanefndin í því sveitarfélagi þar sem bótaþeginn er búsettur. Í sveitarfélögunum Kaupmannahöfn, Óðinsvéum, Álaborg og Árósum: Magistraten (stjórn sveitarfélagsins)

5. **Styrkir vegna andláts:** Félagsmálanefndin í því sveitarfélagi þar sem bótaþeginn er búsettur. Í sveitarfélögunum Kaupmannahöfn, Óðinsvéum, Álaborg og Árósum: Magistraten (stjórn sveitarfélagsins)

6.) **Atvinnuleysisbætur:** Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen (skrifstofa atvinnuleysistrygginga), København

7. **Fjölskyldubætur (fjölskyldugreiðslur):** Félagsmálanefndin í því sveitarfélagi þar sem bótaþeginn er búsettur. Í sveitarfélögunum Kaupmannahöfn, Óðinsvéum, Álaborg og Árósum: Magistraten (stjórn sveitarfélagsins)

C. ÞÝSKALAND

Lögsaga þýskra stofnana ákvarðast af ákvæðum þýskrar löggjafar nema annars sé sérstaklega getið hér á eftir

1. **Sjúkratryggingar:**

Við beitingu e-liðar 2. mgr. 13. gr. reglugerðarinnar:

a) þegar hlutaðeigandi einstaklingur er búsettur á yfirráðasvæði Sambandslýðveldisins Þýskalands: Þar til bæra Allgemeine Ortskrankenkasse (almenna staðarsjúkrasamlagið) þar sem hlutaðeigandi einstaklingur er búsettur

b) þegar hlutaðeigandi einstaklingur er búsettur á yfirráðasvæði annars aðildarríkis: Allgemeine Ortskrankenkasse Bonn (almenna staðarsjúkrasamlagið í Bonn), Bonn

c) þegar aðstandendur hlutaðeigandi einstaklings sem var, áður en hann var kvaddur eða endurkvaddur til herþjónustu, eða þegnskylduvinnu, tryggður hjá þýskri stofnun í samræmi við 1. mgr. 17. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar: Sjúkratryggingastofnun þar sem þessir aðstandendur eru tryggðir

Við beitingu 1. mgr. 25. gr. reglugerðarinnar:	Sjúkratryggingastofnun sem hinn atvinnulausi var tryggður hjá daginn sem hann fór frá Sambandslýðveldinu Þýskalandi
Vegna sjúkratrygginga kreſjanda um lífeyri, lífeyrisþega og aðstandenda þeirra samkvæmt ákvæðum 4. og 5. þáttar 1. kafla, III. bálks reglugerðarinnar:	
i) þegar hlutaðeigandi einstaklingur er tryggður hjá „Allgemeine Ortskrankenkasse“ (almennu staðarsjúkrasamlagi) eða þegar hann er hvergi sjúkratryggður:	Allgemeine Ortskrankenkasse Bonn (almenna staðarsjúkrasamlagið í Bonn), Bonn
ii) í öllum öðrum tilvikum:	Sjúkratryggingastofnunin þar sem hlutaðeigandi kreſjandi eða lífeyrisþegi er tryggður
2. **Lífeyristryggingar verkafólks, skrifstofufólks og námumanna:**	
Vegna aðgangs að frjálsum tryggingum og ráðstöfun bótakrafna og úthlutun bóta í samræmi við ákvæði reglugerðarinnar:	
a) Fyrir einstaklinga sem hafa verið tryggðir eða verið taldir tryggðir annaðhvort eingöngu samkvæmt þýskri löggjöf eða samkvæmt þýskri löggjöf og löggjöf eins eða fleiri annarra aðildarríkja, og eftirlifendur þeirra, ef hlutaðeigandi einstaklingur:	
— er búsettur á yfirráðasvæði annars aðildarríkis, eða	
— er ríkisborgari annars aðildarríkis og búsettur á yfirráðasvæði ríkis sem er utan EB:	
i) Ef iðgjöld voru síðast greidd í lífeyristryggingasjóð verkafólks og:	
— ef hlutaðeigandi er búsettur í Hollandi eða er hollenskur ríkisborgari búsettur í ríki utan EB:	Landesversicherungsanstalt Westfalen (héraðstryggingastofnun Westfalen), Münster
— ef hlutaðeigandi er búsettur í Belgíu eða á Spáni eða er belgískur eða spænskur ríkisborgari búsettur í ríki utan EB:	Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz (héraðstryggingastofnun Rínarhéraðs), Düsseldorf
— ef hlutaðeigandi er búsettur á Ítalíu eða er ítalskur ríkisborgari búsettur í ríki utan EB:	Landesversicherungsanstalt Schwaben (héraðstryggingastofnun Schwaben), Augsburg
— ef hlutaðeigandi er búsettur í Frakklandi eða Lúxemborg eða er ríkisborgari annars hvors ríkisins en búsettur í ríki utan EB:	Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (héraðstryggingastofnun Rheinland-Pfalz), Speyer
— ef hlutaðeigandi er búsettur í Danmörku eða er danskur ríkisborgari í ríki utan EB:	Landesversicherungsanstalt Schleswig-Holstein (héraðstryggingastofnun Slésvíkur-Holtsetalands), Lübeck
— ef hlutaðeigandi er búsettur á Írlandi eða í Breska konungsríkinu eða er ríkisborgari annars hvors ríkisins en búsettur í ríki utan EB:	Landesversicherungsanstalt Freie und Hansestadt Hamburg (héraðstryggingastofnun í hinni frjálsu hansaborg Hamborg), Hamburg

— ef hlutaðeigandi er búsettur í Grikklandi eða er grískur ríkisborgari en búsettur í ríki utan EB:

Landesversicherungsanstalt Württemberg (héraðstryggingastofnun Württemberg), Stuttgart

— ef hlutaðeigandi er búsettur í Portúgal eða er portúgalskur ríkisborgari en búsettur í ríki utan EB:

Landesversicherungsanstalt Unterfranken (héraðstryggingastofnun neðri Frankóníu), Würzburg

Hafi iðgjald hins vegar síðast verið greitt til:

— Landesversicherungsanstalt für das Saarland (héraðstryggingastofnunar Saarlands), Saarbrücken, eða til Bahnversicherungsanstalt (tryggingastofnunar járnbrautanna), Frankfurt am Main:

Stofnun sem iðgjöld voru síðast greidd til

— Seekasse (tryggingasjóður sjómanna), Hamborg, eða ef iðgjöld hafa verið greidd í sextíu mánuði hið minnsta til Seekasse (Rentenversicherung der Arbeiter oder der Angestellten) (tryggingasjóður sjómanna (lífeyristryggingasjóður fyrir verkafólk eða skrifstofufólk)), Hamburg:

Seekasse (tryggingasjóður sjómanna), Hamburg

ii) Ef síðustu iðgjöld voru greidd í lífeyristryggingasjóð skrifstofufólks:

— hafi engin iðgjöld verið greidd til Seekasse (tryggingasjóður sjómanna), Hamborg eða hafi síðustu iðgjöld ekki verið greidd til Bahnversicherungsanstalt (tryggingastofnunar járnbrautanna), Frankfurt am Main:

Bundesversicherungsanstalt für Angestellte (tryggingastofnun skrifstofufólks), Berlin

— hafi iðgjöld verið greidd til Seekasse (Rentenversicherung der Arbeiter oder der Angestellten) (tryggingasjóður sjómanna (lífeyristryggingasjóður fyrir verkafólk eða skrifstofufólk)), Hamborg:

Seekasse (tryggingasjóður sjómanna), Hamburg

— hafi síðustu iðgjöld verið greidd til Bahnversicherungsanstalt (tryggingastofnunar járnbrautanna), Frankfurt am Main:

Bahnversicherungsanstalt (tryggingastofnun járnbrautanna), Frankfurt am Main

iii) hafi iðgjald síðast verið greitt í lífeyristryggingasjóð námumanna eða tilskildu tryggingatímabili sem veitir rétt til bóta vegna skertrar starfsorku námumanns (Bergmannsrente) er, eða telst vera, lokið:

Bundesknappschaft (tryggingasjóður námumanna), Bochum

b) Fyrir einstaklinga sem hafa verið eða eru taldir hafa verið tryggðir samkvæmt þýskri löggjöf og löggjöf eins eða fleiri aðildarríkja, og eftirlifendur þeirra, ef hlutaðeigandi einstaklingur:

— er búsettur á yfirráðasvæði Sambandslýðveldisins Þýskalands, þó ekki í Saarlandi, eða

— er þýskur ríkisborgari búsettur á yfirráðasvæði ríkis utan sem er EB:

i) Ef iðgjöld samkvæmt þýskri löggjöf voru síðast greidd í lífeyristryggingasjóð fyrir verkafólk:

— ef iðgjald samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis var síðast greitt til tryggingastofnunar í Hollandi:	Landesversicherungsanstalt Westfalen (héraðstryggingastofnun Westfalen), Münster
— ef hlutaðeigandi er búsettur í Belgíu eða á Spáni eða er belgískur eða spænskur ríkisborgari búsettur í ríki utan EB:	Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz (héraðstryggingastofnun Rínarhéraðs), Düsseldorf
— ef iðgjald samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis var síðast greitt til tryggingastofnunar á Ítalíu:	Landesversicherungsanstalt Schwaben (héraðstryggingastofnun Schwaben), Augsburg
— ef iðgjald samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis var síðast greitt til tryggingastofnunar í Lúxemborg eða Frakklandi:	Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (héraðstryggingastofnun Rheinland-Pfalz), Speyer
— ef iðgjald samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis var síðast greitt til tryggingastofnunar í Danmörku	Landesversicherungsanstalt Schleswig-Holstein (héraðstryggingastofnun Slésvíkur-Holtsetalands), Lübeck
— ef iðgjald samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis var síðast greitt til tryggingastofnunar á Írlandi eða í Breska konungsríkinu:	Landesversicherungsanstalt Freie und Hansestadt Hamburg (héraðstryggingastofnun í hinni frjálsu hansaborg Hamborg), Hamburg
— ef iðgjald samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis var síðast greitt til tryggingastofnunar í Grikklandi:	Landesversicherungsanstalt Württemberg (héraðstryggingastofnun Württemberg), Stuttgart
— ef hlutaðeigandi er búsettur í Portúgal eða er portúgalskur ríkisborgari en búsettur í ríki utan EB:	Landesversicherungsanstalt Unterfranken (héraðstryggingastofnun neðri Frankóníu), Würzburg
Ef hlutaðeigandi einstaklingur er hins vegar búsettur í Saarlandi á yfirráðasvæði Sambandslýðveldisins Þýskalands eða búsettur í ríki utan EB og iðgjald samkvæmt þýskri löggjöf var síðast greitt til lífeyrissjóðs í Saarlandi:	Landesversicherungsanstalt für das Saarland (héraðstryggingastofnun Saarlands), Saarbrücken
Ef iðgjald samkvæmt þýskri löggjöf var hins vegar síðast greitt til:	
— Seekasse (tryggingasjóður sjómanna), Hamborg, eða ef iðgjöld voru greidd í sextíu mánuði hið minnsta vegna starfa við þýska sjóherinn eða sjóher annars lands:	Seekasse (tryggingasjóður sjómanna), Hamburg
— Bahnversicherungsanstalt (tryggingastofnun járnbrautanna), Frankfurt am Main:	Bahnversicherungsanstalt (tryggingastofnun járnbrautanna), Frankfurt am Main

ii) Ef síðustu iðgjöld voru greidd í lífeyristryggingasjóð skrifstofufólks:	
— hafi engin iðgjöld verið greidd til Seekasse (tryggingasjóður sjómanna), Hamborg eða hafi síðustu iðgjöld ekki verið greidd til Bahnversicherungsanstalt (tryggingastofnunar járnbrautanna), Frankfurt am Main:	Bundesversicherungsanstalt für Angestellte (tryggingastofnun skrifstofufólks), Berlin
— hafi iðgjöld verið greidd til Seekasse (Rentenversicherung der Arbeiter oder der Angestellten) (tryggingasjóður sjómanna (lífeyristryggingasjóður fyrir verkafólk eða skrifstofufólk)), Hamburg:	Seekasse (tryggingasjóður sjómanna), Hamburg
— hafi síðustu iðgjöld verið greidd til Bahnversicherungsanstalt (tryggingastofnunar járnbrautanna), Frankfurt am Main:	Bahnversicherungsanstalt (tryggingastofnun járnbrautanna), Frankfurt am Main
iii) Ef iðgjald var síðast greitt í lífeyristryggingasjóð námumanna samkvæmt þýskri löggjöf eða tilskildu tryggingatímabili er veitir rétt til bóta vegna skertrar starfsorku námumanns (Bergmannsrente) er, eða telst vera, lokið:	Bundesknappschaft (tryggingasjóður námumanna), Bochum
c) Ef flutt er frá búsetulandi eftir að bætur hafa verið veittar skal, í þeim tilvikum sem um getur í i-lið a-liðar og i-lið b-liðar, skipta um þar til bæra stofnun til samræmis	
3. **Ellitryggingar fyrir bændur:**	Landwirtschaftliche Alterskasse Rheinhessen-Pfalz (ellitryggingasjóður landbúnaðarins Rheinhessen-Pfalz), Speyer
4. **Viðbótartryggingar fyrir verkafólk í járn- og stáliðnaði:**	Landesversicherungsanstalt Saarland (héraðstryggingastofnun Saarlands), Saarbrücken
5. **Slysatryggingar (vinnuslys og atvinnusjúkdómar):**	Slysatryggingastofnun sem er ábyrg í hverju tilviki
6. **Atvinnuleysis- og fjölskyldubætur:**	Bundesanstalt für Arbeit (atvinnumálaskrifstofan), Nürnberg

D. SPÁNN

1. **Öll kerfi, önnur en fyrir sjómenn:**	
a) í öllum tilvikum utan atvinnuleysis:	Direcciones Provinciales del Instituto Nacional de la Seguridad Social (héraðsskrifstofur almannatryggingastofnunarinnar)
b) vegna atvinnuleysis:	Direcciones Provinciales Del Instituto Nacional de Empleo (héraðsskrifstofur atvinnumálastofnunarinnar)
2. **Fyrir sjómenn:**	Instituto Social de la Marina (héraðsskrifstofur á vegum félagsmálastofnunar sjómanna), Madrid
3. **Vegna elli- og örorkulífeyris sem er ekki iðgjaldsskyldur:**	Instituto Nacional de Servicios Sociales (almannatryggingastofnun ríkisins), Madrid

E. FRAKKLAND

1. Við beitingu 1. mgr. 93. gr., 94. og 95. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

A **Tryggingar fyrir launþega:**

a) Almenna kerfið:	Caisse nationale de l'assurance maladie (almenni sjúkratryggingasjóðurinn), Paris
b) Tryggingar í landbúnaði:	Caisse centrale de secours mutuels agricoles (almennur gagnkvæmur bótasjóður starfsfólks í landbúnaði), Paris
c) Tryggingar námumanna:	Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (sjálfseignartryggingasjóður námumanna), Paris
d) Tryggingar sjómanna:	établissement national des invalides de la marine (örorkustofnun sjómanna), Paris

B **Tryggingar sjálfstætt starfandi einstaklinga:**

a) Tryggingar sjálfstætt starfandi einstaklinga sem vinna ekki við landbúnað:	Caisse nationale d'assurance maladie et maternité des travailleurs non salariés des professions non agricoles, Saint-Denis (almenni sjúkra- og meðgöngu- og fæðingarsjóðurinn fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga sem vinna ekki við landbúnað), Saint-Denis
b) Tryggingar í landbúnaði:	Caisse centrale de secours mutuels agricoles (almennur gagnkvæmur bótasjóður starfsfólks í landbúnaði), Paris Caisse centrale des mutuelles agricoles (almennur gagnkvæmur bótasjóður starfsfólks í landbúnaði) Fédération française des sociétés d'assurances (Ramex et Camex) (landsamband franskra tryggingafélaga) Fédération nationale de la mutualité française (landsamband gagnkvæmra franskra tryggingasjóða)

2. Við beitingu 96. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

a) Almenna kerfið:	Caisse nationale de l'assurance maladie (almenni sjúkratryggingasjóðurinn), Paris
b) Tryggingar í landbúnaði:	Caisse de mutualité sociale agricole (gagnkvæmi almannatryggingabótasjóðurinn í landbúnaði)
c) Tryggingar námumanna:	Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (sjálfseignartryggingasjóður námumanna), Paris
d) Tryggingar sjómanna:	établissement national des invalides de la marine (örorkustofnun sjómanna), Paris

3. Aðrar þar til bærar stofnanir samkvæmt ákvæðum franskrar löggjafar eru:

I. *Í FRAKKLANDI SJÁLFU*

A **Tryggingar launþega:**

a) Almenna kerfið:

i) bætur vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar og styrkir vegna andláts:	Caisse primaire d'assurance maladie (staðarsjúkratryggingasjóðurinn)
ii) örorkubætur:	
aa) almennt, nema í París og á höfuðborgarsvæðinu:	Caisse primaire d'assurance maladie (staðarsjúkratryggingasjóðurinn)
í París og á höfuðborgarsvæðinu:	Caisse régionale d'assurance maladie (sjúkratryggingasjóður héraðsins), Paris

bb) vegna sérstaks bótakerfis sem kveðið er á um í greinum L 365 til L 382 í löggjöf um almannatryggingar:	Caisse régionale d'assurance maladie (sjúkratryggingasjóður héraðsins), Strassborg
iii) ellilífeyrir:	
aa) almennt, nema í París og á höfuðborgarsvæðinu:	Caisse régionale d'assurance maladie (branche vieillesse) (sjúkratryggingasjóður héraðsins (ellilífeyrisdeild))
í París og á höfuðborgarsvæðinu:	Caisse nationale d'assurance vieillesse des travailleurs salariés (ellilífeyrissjóður launþega), Paris
bb) vegna sérstaks bótakerfis sem kveðið er á um í greinum L 365 til L 382 í almannatryggingalögunum:	Caisse régionale d'assurance vieillesse (ellilífeyrissjóður héraðsins), Strassborg eða Caisse régionale d'assurance maladie (sjúkratryggingasjóður héraðsins), Strassborg
iv) bætur vegna vinnuslysa:	
aa) þegar hlutaðeigandi er óvinnufær um tíma:	Caisse primaire d'assurance maladie (staðarsjúkratryggingasjóðurinn)
bb) þegar hlutaðeigandi er varanlega óvinnufær:	
— lífeyrir:	
— vegna slysa sem áttu sér stað eftir 31. desember 1946:	Caisse primaire d'assurance maladie (staðarsjúkratryggingasjóðurinn)
— vegna slysa sem áttu sér stað fyrir 1. janúar 1947:	Vinnuveitandinn eða hlutaðeigandi tryggingaraðili fyrir hans hönd
— viðbótarlífeyrir:	
— vegna slysa sem áttu sér stað eftir 31. desember 1946:	Caisse primaire d'assurance maladie (staðarsjúkratryggingasjóðurinn)
— vegna slysa sem áttu sér stað fyrir 1. janúar 1947	Caisse des dépôts et consignations (opinberi söfnunarsjóðurinn)
v) fjölskyldubætur:	Caisse d'allocations familiales (fjölskyldugreiðslnasjóðurinn)
vi) atvinnuleysisbætur:	
— vegna skráningar sem einstaklingur í atvinnuleit:	Vinnumiðlun á búsetustað hlutaðeigandi einstaklings
— vegna útgáfu á eyðublöðum E 301, E 302, E 303:	Groupement des Assedic de la région parisienne (GARP) 90, rue Baudin, F-92537, Levallois-Perret
b) Tryggingar í landbúnaði:	
i) bætur vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar, andláts (styrkur) og fjölskyldubætur:	Caisse de mutualité sociale agricole (gagnkvæmi almannatryggingabótasjóðurinn í landbúnaði)
ii) örorku- og ellilífeyristryggingar og bætur til eftirlifandi maka:	Caisse centrale de secours mutuels agricoles (almennur gagnkvæmur bótasjóður starfsfólks í landbúnaði), Paris
iii) bætur vegna vinnuslysa:	
aa) almennt:	— Vinnuveitandinn eða hlutaðeigandi tryggingaraðili fyrir hans hönd, vegna slysa sem áttu sér stað fyrir 1. júlí 1973. — Caisse de mutualité sociale agricole (gagnkvæmi almannatryggingabótasjóðurinn í landbúnaði), vegna slysa sem áttu sér stað eftir 30. júní 1973.

bb) vegna viðbótarlífeyris:	— Caisse des dépôts et consignations (opinberi söfnunarsjóðurinn), Arcueil (94), vegna slysa sem áttu sér stað eftir 30. júní 1973. — Caisse de mutualité sociale agricole (gagnkvæmi almannatryggingabótasjóðurinn í landbúnaði), vegna slysa sem áttu sér stað eftir 30. júní 1973.
iv) atvinnuleysisbætur:	
— vegna skráningar sem einstaklingur í atvinnuleit:	Vinnumiðlun á búsetustað hlutaðeigandi einstaklings
— vegna útgáfu á eyðublöðum E 301, E 302, E 303:	Groupement des Assedic de la région parisienne (GARP) 90, rue Baudin, F-92537, Levallois-Perret
c) Tryggingar námumanna:	
i) bætur vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar, og andláts (styrkur):	Société de secours minière (styrktarnefnd námumanna)
ii) örorkubætur, lífeyrir vegna elli og andláts:	Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (sjálfseignartryggingasjóður námumanna), Paris
iii) bætur vegna vinnuslysa:	
aa) þegar hlutaðeigandi er óvinnufær um tíma:	Société de secours minière (styrktarnefnd námumanna)
bb) þegar hlutaðeigandi er varanlega óvinnufær:	
— lífeyrir:	
— vegna slysa sem áttu sér stað eftir 31. desember 1946:	Union régionale des sociétés de secours minières (héraðssamband styrktarnefnda námumanna)
— vegna slysa sem áttu sér stað fyrir 1. janúar 1947:	Vinnuveitandinn eða hlutaðeigandi tryggingaraðili fyrir hans hönd
— viðbótarlífeyrir:	
— vegna slysa sem áttu sér stað eftir 31. desember 1946:	Union régionale des sociétés de secours minières (héraðssamband styrktarnefnda námumanna)
— vegna slysa sem áttu sér stað fyrir 1. janúar 1947:	Caisse des dépôts et consignations (opinberi söfnunarsjóðurinn)
iv) fjölskyldubætur:	Union régionale des sociétés de secours minières (héraðssamband styrktarnefnda námumanna)
v) atvinnuleysisbætur:	
— vegna skráningar sem einstaklingur í atvinnuleit:	Vinnumiðlun á búsetustað hlutaðeigandi einstaklings
— vegna útgáfu á eyðublöðum E 301, E 302, E 303:	Agence nationale pour l'emploi (service spécialisé pour la sécurité sociale des travailleurs migrants)(atvinnumálaskrifstofan (sérdeild sem sér um almannatryggingar farandlaunþega)), 9, rue Sextious Michel, F-75015 Paris
d) Tryggingar sjómanna:	
i) bætur vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar, örorku og vinnuslysa; styrkir vegna andláts og lífeyrir eftirlifenda öryrkja og manna sem hafa slasast við vinnu sína:	Section „Caisse générale de prévoyance des marins" du quartier des affaires maritimes (almennur tryggingasjóður sjómanna undir siglingadeild)

ii) lífeyrir vegna elli og andláts:	Section „Caisse de retraite des marins" du quartier des affaires maritimes (almennur lífeyrissjóður sjómanna undir siglingadeild)
iii) fjölskyldubætur:	Caisse nationale d'allocations familiales des marins du commerce (fjölskyldugreiðslnasjóður sjómanna á kaupskipaflotanum) eða Caisse nationale d'allocations familiales de la pêche maritime (fjölskyldugreiðslnasjóður sjávarútvegsins), eftir því sem við á
iv) atvinnuleysisbætur:	
— vegna skráningar sem einstaklingur í atvinnuleit:	Vinnumiðlun á búsetustað hlutaðeigandi einstaklings
— vegna útgáfu á eyðublöðum E 301, E 302, E 303:	Groupement des Assedic de la région parisienne (GARP) 90, rue Baudin, F-92537, Levallois-Perret
B Tryggingar sjálfstætt starfandi einstaklinga:	
a) Tryggingar sjálfstætt starfandi einstaklinga sem starfa ekki við landbúnað:	
i) bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar:	Caisse mutuelle régionale (gagnkvæmur bótasjóður héraðsins)
ii) bætur vegna elli:	
aa) tryggingar handverksmanna:	Caisse nationale de l'organisation autonome d'assurance vieillesse des travailleurs non salariés des professions artisanales (Cancava) Paris (óháði ellitryggingasjóðurinn fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga sem starfa við handverk) Caisses de base professionnelles ou interprofessionnelles (starfs- eða starfsgreinasjóðir staðarins)
bb) tryggingar framleiðenda og verslunarmanna:	Caisse nationale de l'organisation autonome d'assurance vieillesse des travailleurs non salariés des professions industrielles et commerciales (Organic) (óháði ellitryggingasjóðurinn fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga sem starfa við framleiðslu eða verslun) Caisses de base professionnelles ou interprofessionnelles (starfs- eða starfsgreinasjóðir staðarins)
cc) tryggingar óháðra menntastétta:	Caisse nationale d'assurance vieillesse des professions libérales (CNAVPL), sections professionnelles (ellitryggingasjóður fyrir félaga í óháðum menntastéttum — einstökum starfsstéttum)
dd) tryggingar lögmanna:	Caisse nationale des barreaux français (CNBF) (sjóður fyrir franska lögmenn)
b) Tryggingar í landbúnaði:	
i) bætur vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar og örorku:	Organisme assureur habilité auprès duquel le travailleur non salarié agricole est affilié (sú tryggingastofnun sem hefur umboð og þar sem hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur í landbúnaði er tryggður)
ii) ellitryggingar og bætur til eftirlifandi maka:	Caisse de mutualité sociale agricole (gagnkvæmi almannatryggingabótasjóðurinn í landbúnaði)
iii) slys sem áttu sér ekki stað í iðnaði, vinnuslys og atvinnusjúkdómar:	Organisme agréé auprès duquel le travailleur non salarié agricole est affilié (sú tryggingastofnun sem hefur umboð og þar sem hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur í landbúnaði er tryggður) Caisse nationale des barreaux français (CNBF) (sjóður fyrir franska lögmenn); fyrir umdæmin Moselle, Bas-Rhin og Haut-Rin: Caisse d'assurance accidents agricoles (slysatryggingasjóðurinn í landbúnaði)

II. *FRÖNSK UMDÆMI HANDAN HAFS*

a) **Tryggingar launþega** (öll tryggingakerfi að undanskildum tryggingum sjómanna og allar bætur að undanskildum fjölskyldubótum):	
i) Almennt:	Caisse générale de sécurité sociale (almannatryggingasjóðurinn)
ii) Viðbótarslysabætur vegna vinnuslysa sem urðu í frönskum stjórnsýsluumdæmum utan Frakklands fyrir 1. janúar 1952:	Direction départementale de l'enregistrement (skráningarskrifstofa umdæma)
b) **Tryggingar sjálfstætt starfandi einstaklinga:**	
i) bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar:	Caisse mutuelle régionale (gagnkvæmur bótasjóður héraðsins)
ii) bætur vegna elli:	
— tryggingar handverksmanna:	Caisse nationale de l'organisation autonome d'assurance vieillesse des travailleurs non salariés des professions artisanales (Cancava) Paris (Óháði ellitryggingasjóðurinn fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga sem starfa við handverk)
— tryggingar framleiðenda og verslunarmanna:	Caisse interprofessionnelle d'assurance vieillesse des industriels et commerçants d'Algérie et d'outre-mer (Cavicorg) (sameiginlegi ellitryggingasjóðurinn fyrir framleiðendur og verslunarmenn í Alsír og handan hafs)
— tryggingar óháðra menntastétta:	Caisse nationale d'assurance vieillesse des professions libérales (CNAVPL), sections professionnelles (ellitryggingasjóður fyrir félaga í óháðum menntastéttum — einstökum starfsstéttum)
— tryggingar lögmanna:	Caisse nationale des barreaux français (CNBF) (sjóður fyrir franska lögmenn)
c) **Fjölskyldubætur:**	Caisse d'allocations familiales (fjölskyldugreiðslnasjóðurinn)
d) **Tryggingar sjómanna:**	
i) allar bætur að undanskildum ellilífeyri og fjölskyldubótum:	Section „Caisse générale de prévoyance des marins" du quartier des affaires maritimes (almennur tryggingasjóður sjómanna undir siglingadeild)
ii) ellilífeyrir:	Section „Caisse de retraite des marins" du quartier des affaires maritimes (almennur lífeyrissjóður sjómanna undir siglingadeild)
iii) fjölskyldubætur:	Caisse d'allocations familiales (fjölskyldugreiðslnasjóðurinn)

F. GRIKKLAND

1. **Bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar:**	
i) Almennt:	Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα(almannatryggingastofnunin, Aþenu), eða tryggingastofnun þar sem launþeginn eða hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur er eða var tryggður
ii) Til sjómanna:	Οίκος Ναύτου, Πειραιάς (sjómannaheimilið, Píreus)
iii) Tryggingar í landbúnaði:	Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ), Αθήνα (tryggingastofnunin í landbúnaði, Aþenu)

2. **Lífeyrir vegna örorku, elli og andláts:**

i) Almennt:
Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα
(almannatryggingastofnunin, Aþenu), eða tryggingastofnun þar sem launþeginn eða hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur er eða var tryggður

ii) Tryggingar sjómanna:
Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (ΝΑΤ), Πειραιάς
(eftirlaunasjóður sjómanna, Píreus)

iii) Tryggingar í landbúnaði:
Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ), Αθήνα
(tryggingastofnunin í landbúnaði, Aþenu)

3. **Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:**

i) Almennt:
Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα
(almannatryggingastofnunin) eða tryggingastofnun þar sem launþeginn eða hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur er eða var tryggður, Aþenu

ii) Tryggingar sjómanna:
Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (ΝΑΤ), Πειραιάς
(eftirlaunasjóður sjómanna, Píreus)

iii) Tryggingar í landbúnaði:
Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ), Αθήνα
(tryggingastofnunin í landbúnaði, Aþenu)

4. **Styrkir vegna andláts (útfararkostnaður):**

i) Almennt:
Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα
(almannatryggingastofnunin) eða tryggingastofnun þar sem launþeginn eða hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur er eða var tryggður, Aþenu

ii) Tryggingar sjómanna:
Οίκος Ναύτου, Πειραιάς (sjómannaheimilið, Píreus)

iii) Tryggingar í landbúnaði:
Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ), Αθήνα
(tryggingastofnunin í landbúnaði, Aþenu)

5. **Fjölskyldugreiðslur:**

i) Tryggingar launþega, að meðtöldum tryggingum fyrirtækja:
Οργανισμός Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), Αθήνα
(vinnumiðlunarskrifstofan, Aþenu)

ii) Almenna kerfið:
Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ), Αθήνα
(tryggingastofnunin í landbúnaði, Aþenu)

iii) Til sjómanna:
(Εστια Ναυτικών)(sjómannaheimilið, Píreus)

6. **Atvinnuleysisbætur:**

i) Almennt:
Οργανισμός Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), Αθήνα
(vinnumiðlunarskrifstofan, Aþenu)

ii) Tryggingar sjómanna:
Οίκος Ναύτου, Πειραιάς (sjómannaheimilið, Píreus)

iii) Tryggingar launþega, sem vinna við blaðaútgáfu, eru undir stjórn:

1. Ταμείο Ασφαλίσεως Εργατών Τύπου, Αθήνα
(tryggingasjóður fyrir launþega sem starfa við blaðaútgáfu, Aþenu)
2. Ταμείο Συντάξεως Προσωπικού Εφημερίδων Αθηνών — Θεσσαλονίκης, Αθήνα
(lífeyrissjóður fyrir launþega sem starfa við blaðaútgáfu í Aþenu og Þessalóníku, Aþenu)

G. ÍRLAND

1. **Aðstoð:**

— Eastern Health Board (heilbrigðisstjórn austurhlutans), Dublin
— Midland Health Board (heilbrigðisstjórn miðhlutans), Tullamore, County Offaly
— Mid-Western Health Board (heilbrigðisstjórn miðvesturhlutans), Limerick

— North-Eastern Health Board (heilbrigðisstjórn norðausturhlutans), Ceanannus Mor, County Meath

— North-Western Health Board (heilbrigðisstjórn norðvesturhlutans), Manorhamilton, County Leitrim

— South-Eastern Health Board (heilbrigðisstjórn suðausturhlutans), Kilkenny

— Southern Health Board (heilbrigðisstjórn suðurhlutans), Cork

— Western Health Board (heilbrigðisstjórn vesturhlutans), Galway

2. **Bætur í peningum**

a) Atvinnuleysisbætur: Department of Social Welfare (félagsmálaráðuneytið), Dublin, að meðtöldum héraðsskrifstofum sem bera ábyrgð á greiðslu atvinnuleysisbóta

b) Lífeyrir vegna elli og andláts: Department of Social Welfare (félagsmálaráðuneytið), Pensions Services Office (lífeyrisdeild), Sligo

c) Fjölskyldubætur: Department of Social Welfare (félagsmálaráðuneytið), Child Benefit Section (barnabótadeild), St. Oliver Plunkett Road, Letterkenny, Co. Donegal

d) Aðrar bætur í peningum: Department of Social Welfare (félagsmálaráðuneytið), Dublin

H. ÍTALÍA

1. **Sjúkrabætur (að meðtöldum bótum vegna berkla) og bætur vegna meðgöngu og fæðingar:**

A *Launþegar:*

a) Aðstoð:

i) almennt: Unità sanitaria locale (þar til bær heilbrigðisdeild staðarins þar sem hlutaðeigandi einstaklingur er skráður)

ii) fyrir tiltekna hópa opinberra starfsmanna, launþega í einkageiranum og einstaklinga sem farið er með sem slíka, fyrir lífeyrisþega og aðstandendur þeirra: Ministero della sanità (heilbrigðisráðuneytið, Roma)

iii) fyrir sjómenn og áhafnir í almennu flugi: Ministero della sanità (heilbrigðisráðuneytið), viðkomandi heilbrigðisskrifstofa svæðisins fyrir kaupskipaflotann eða almennt flug

b) Bætur í peningum:

i) almennt: Istituto nazionale della previdenza sociale (félagsmálastofnunin), umdæmisskrifstofur

ii) til sjómanna og áhafna í almennu flugi: Cassa marittima (sjómannasjóðurinn þar sem hlutaðeigandi einstaklingur er skráður)

c) Vottorð um tryggingatímabil:

i) almennt: Istituto nazionale della previdenza sociale (félagsmálastofnunin), umdæmisskrifstofur

ii) til sjómanna og áhafna í almennu flugi: Cassa marittima (sjómannasjóðurinn þar sem hlutaðeigandi einstaklingur er skráður)

B *Sjálfstætt starfandi einstaklingar:*

Aðstoð:

almennt: Unità sanitaria locale (þar til bær heilbrigðisdeild staðarins þar sem hlutaðeigandi einstaklingur er skráður)

2. **Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:**

A *Launþegar:*

a) Aðstoð:

i) almennt: Unità sanitaria locale (þar til bær heilbrigðisaðili staðarins þar sem hlutaðeigandi einstaklingur er skráður)

ii) fyrir sjómenn og áhafnir í almennu flugi: Ministero della sanità (heilbrigðisráðuneytið), viðkomandi heilbrigðisskrifstofa svæðisins fyrir kaupskipaflotann eða almennt flug

b) Gervilimir og stærri stoðtæki, bætur sem mönnum hafa verið dæmdar og læknisskoðanir og vottorð þessu tengd:

i) almennt: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (almenna vinnuslysatryggingastofnunin), umdæmisskrifstofur

ii) fyrir sjómenn og áhafnir í almennu flugi: Cassa marittima (sjómannasjóðurinn þar sem hlutaðeigandi einstaklingur er skráður)

c) Bætur í peningum:

i) almennt: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (almenna vinnuslysatryggingastofnunin), umdæmisskrifstofur

ii) til sjómanna og áhafna í almennu flugi: Cassa marittima (sjómannasjóðurinn þar sem hlutaðeigandi einstaklingur er skráður)

iii) einnig til launþega í landbúnaði og skógrækt, sé þess óskað: Ente nazionale di previdenza e assistenza per gli impiegati agricoli (félagsmálaskrifstofa launþega í landbúnaði)

B *Sjálfstætt starfandi einstaklingar* (eingöngu fyrir geislalækna):

a) Aðstoð: Unità sanitaria locale (þar til bær heilbrigðisdeild staðarins þar sem hlutaðeigandi einstaklingur er skráður)

b) Gervilimir og stærri stoðtæki, bætur sem mönnum hafa verið dæmdar og læknisskoðanir og vottorð þessu tengd: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (almenna vinnuslysatryggingastofnunin), umdæmisskrifstofur

c) Bætur í peningum: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (almenna vinnuslysatryggingastofnunin), umdæmisskrifstofur

3. **Lífeyrir vegna örorku, elli og eftirlifenda:**

A *Launþegar:*

a) Almennt: Istituto nazionale della previdenza sociale (félagsmálastofnunin), umdæmisskrifstofur

b) Til þeirra sem starfa í skemmtanaiðnaði: Ente nazionale di previdenza e assistenza per i lavoratori dello spettacolo (félagsmálaskrifstofa starfsmanna í skemmtanaiðnaði, Roma)

c) Til fólks í stjórnunarstörfum í atvinnufyrirtækjum: Istituto nazionale di previdenza per i dirigenti di aziende industriali (tryggingastofnun stjórnenda atvinnufyrirtækja), Roma

d) Til blaðamanna: Istituto nazionale di previdenza per i giornalisti italiani „G. Amendola" (tryggingastofnun ítalskra blaðamanna „G. Amendola"), Roma

B *Sjálfstætt starfandi einstaklingar:*

a) Til lækna: Ente nazionale di previdenza ed assistenza medici (félagsmálaskrifstofa lækna)

b) Til lyfjafræðinga:	Ente nazionale di previdenza ed assistenza farmacisti (félagsmálaskrifstofa lyfjafræðinga)
c) Til dýralækna:	Ente nazionale di previdenza ed assistenza veterinari (félagsmálaskrifstofa dýralækna)
d) Til ljósmæðra:	Ente nazionale di previdenza ed assistenza per le osteriche (félagsmálaskrifstofa ljósmæðra)
e) Til verkfræðinga og arkitekta:	Cassa nazionale di previdenza per gli ingegneri ed architetti (félagsmálasjóður verkfræðinga og arkitekta)
f) Til landmælingamanna:	Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei geometri (félagsmálasjóður landmælingamanna)
g) Til lögmanna og málaflutningsmanna:	Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore deigli avvocati e dei procuratori (félagsmálasjóður lögmanna og málaflutningsmanna)
h) Til hagfræðinga:	Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei dottori commercialisti (félagsmálasjóður hagfræðinga)
i) Til endurskoðenda:	Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei ragionieri e periti commerciali (félagsmálasjóður endurskoðenda)
j) Til ráðgjafa á sviði ráðningarmála:	Ente nazionale di previdenza ed assistenza per i consulenti del lavoro (félagsmálaskrifstofa ráðgjafa á sviði ráðningarmála)
k) Til lögbókenda:	Cassa nazionale notariato (félagsmálasjóður lögbókenda)
l) Til tollafgreiðslumanna:	Fondo di previdenza a favore degli spedizionieri doganali (félagsmálasjóður tollafgreiðslumanna)
4. **Styrkir vegna andláts:**	Istituto nazionale della previdenza sociale (félagsmálastofnunin), umdæmisskrifsstofur Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (almenna vinnuslysatryggingastofnunin), umdæmisskrifsstofur Cassa marittima (sjómannasjóðurinn þar sem hlutaðeigandi einstaklingur er skráður)
5. **Atvinnuleysisbætur (til launþega):**	
a) Almennt:	Istituto nazionale della previdenza sociale (félagsmálastofnunin), umdæmisskrifstofur
b) Til blaðamanna:	Istituto nazionale di previdenza per i giornalisti italiani „G. Amendola" (tryggingastofnun ítalskra blaðamanna „G. Amendola"), Roma
6. **Fjölskyldugreiðslur (til launþega):**	
a) Almennt:	Istituto nazionale della previdenza sociale (félagsmálastofnunin), umdæmisskrifstofa
b) Til blaðamanna:	Istituto nazionale di previdenza per i giornalisti italiani „G. Amendola" (tryggingastofnun ítalskra blaðamanna „G. Amendola"), Roma

I. LÚXEMBORG

1. **Bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar:**	
a) Aðstoð:	Caisse de maladie compétente et/ou Union des caisses de maladie (þar til bær sjúkrasjóður og/eða samtök sjúkrasjóða)
b) Bætur í peningum:	Caisse de maladie compétente (þar til bær sjúkrasjóður)
2. **Lífeyrir vegna örorku, elli og andláts:**	
a) Til verkafólks:	Établissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité (elli- og örorkutryggingastofnunin), Luxembourg
b) Til skrifstofufólks og sjálfstætt starfandi aðila innan menntastéttanna:	Caisse de pension des employés privés (lífeyrissjóður starfsfólks í einkageiranum), Luxembourg
c) Til sjálfstætt starfandi einstaklinga sem starfa við handverk, verslun eða framleiðslu:	Caisse de pension des artisans, des commerçants et des industriels (lífeyrissjóður handverksmanna, verslunarmanna og framleiðenda), Luxembourg
d) Til sjálfstætt starfandi einstaklinga sem starfa við landbúnað:	Caisse de pension agricole (lífeyrissjóður landbúnaðarins), Luxembourg
3. **Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:**	
a) Til launþega og sjálfstætt starfandi einstaklinga sem starfa við landbúnað eða skógrækt:	Association d'assurance contre les accidents, section agricole et forestière (slysatryggingasambandið, landbúnaðar- og skógræktardeild), Luxembourg
b) Í öllum öðrum tilvikum þar sem um er að ræða skyldutryggingar eða tryggingar að eigin vali:	Association d'assurance contre les accidents, section industrielle (slysatryggingasambandið, atvinnudeild), Luxembourg
4. **Atvinnuleysisbætur:**	Administration de l'emploi (atvinnumálaskrifstofan), Luxembourg
5. **Fjölskyldubætur:**	Caisse nationale des prestations familiales (fjölskyldubótasjóðurinn), Luxembourg
6. **Styrkir vegna andláts:** Við beitingu 66. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Union des caisses de maladie (samtök sjúkrasjóða), Luxembourg

J. HOLLAND

1. **Bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar:**	
a) Aðstoð:	Ziekenfonds (sjúkrasjóðurinn) þar sem viðkomandi einstaklingur er tryggður
b) Bætur í peningum:	Bedrijfsvereniging (tryggingastofnun fagfélaga) þar sem vinnuveitandi hins tryggða er tryggður
2. **Örorkubætur:**	
a) Þegar bótaréttur er fyrir hendi eingöngu samkvæmt hollenskri löggjöf, jafnvel án þess að beita þurfi reglugerðinni:	
i) til launþega:	Bedrijfsvereniging (tryggingastofnun fagfélaga) þar sem vinnuveitandi hins tryggða er tryggður
ii) til sjálfstætt starfandi einstaklinga:	Bedrijfsvereniging (tryggingastofnun fagfélaga) þar sem hinn tryggði væri tryggður hefði hann starfsfólk í þjónustu sinni
b) Í öðrum tilvikum: til launþega og sjálfstætt starfandi einstaklinga:	Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (nýju almennu fagfélögin og stéttarsamtökin), Amsterdam

3. **Lífeyrir vegna elli og andláts:**

a) Almennt: Sociale Verzekeringsbank (almannatryggingabankinn), Postbus 1100, 1180 BH Amstelveen

b) Til námumanna: Algemeen Mijnwerkersfonds (almennur sjóður námumanna), Heerlen

4. **Atvinnuleysisbætur:** Bedrijfsvereniging (tryggingastofnun fagfélaga) sem vinnuveitandi hins tryggða er tryggður hjá

5. **Fjölskyldubætur:**

a) Þegar einstaklingur sem á rétt á bótum er búsettur í Hollandi: Districtskantoor van de Sociale Verzekeringsbank (útibú almannatryggingabankans) í því héraði þar sem hlutaðeigandi er búsettur

b) Þegar einstaklingur sem á rétt á bótum er búsettur í öðru landi en Hollandi en vinnuveitandi hans hefur búsetu eða staðfestu í Hollandi: Districtskantoor van de Sociale Verzekeringsbank (útibú almannatryggingabankans) í því héraði þar sem hlutaðeigandi er búsettur

c) í öðrum tilvikum: Sociale Verzekeringsbank (almannatryggingabankinn), Postbus 1100, 1180 BH Amstelveen

6. **Atvinnusjúkdómar sem ákvæði 5. mgr. 57. gr. reglugerðarinnar gilda um:**

Við beitingu 5. mgr. 57. gr. reglugerðarinnar:

a) ef bótaskylda tók gildi fyrir 1. júlí 1967: Sociale Verzekeringsbank (almannatryggingabankinn), Postbus 1100, 1180 BH Amstelveen

b) ef bótaskylda tók gildi eftir 30. júní 1967: Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (Nýju almennu fagfélögin og stéttarsamtökin), Amsterdam

K. AUSTURRÍKI

Ákvæði austurrískrar löggjafar kveða á um hvaða austurríska stofnun telst vera þar til bær, nema annað sé tilgreint hér á eftir:

1. **Sjúkratryggingar:**

a) Ef viðkomandi er búsettur á yfirráðasvæði annars aðildarríkis og Gebietskrankenkasse (sjúkratryggingasjóður héraðsins) er til þess bær að annast tryggingar og ef ekki er unnt að ákveða hvaða stofnun er til þess bær að annast tryggingar á staðnum teljast eftirfarandi sjúkrasjóðir til þess bærir:

— Gebietskrankenkasse (sjúkratryggingasjóður héraðsins) sem er þar til bær að því er varðar síðasta starf í Austurríki, eða

— Gebietskrankenkasse (sjúkratryggingasjóður héraðsins) sem er þar til bær að því er varðar síðustu búsetu í Austurríki, eða

— ef ekki hefur verið um að ræða starf þar sem Gebietskrankenkasse (sjúkratryggingasjóður héraðsins) er þar til bær eða ef ekki hefur verið um að ræða búsetu í Austurríki, er Wiener Gebietskrankenkasse (sjúkratryggingasjóður héraðsins í Vín), Wien, til þess bær

b) Við beitingu 5. þáttar í 1. kafla III. hluta reglugerðarinnar í tengslum við 95. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar með tilliti til endurgreiðslu kostnaðar við bætur til þeirra sem rétt eiga á lífeyri samkvæmt sambandslögum frá 9. september 1955 um almannatryggingar (ASVG): Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (aðalsamtök austurrískra almannatryggingastofnana), Wien, og er endurgreiðsla kostnaðar greidd af framlögum lífeyrisþega til sjúkratrygginga sem aðalsamtökin innheimta

2. **Lífeyristryggingar:**

a) Þegar ákvarðað er hvaða stofnun ber að annast greiðslu bóta skal einungis taka tillit til tryggingatímabila samkvæmt austurrískri löggjöf.

b) við beitingu 6. mgr. 45. gr. reglugerðarinnar ef engu iðgjaldstímabili er lokið samkvæmt austurrískri löggjöf:	Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten (institution d'assurance pension pour les salariés) (lífeyristryggingastofnun launþega), Wien
3. **Atvinnuleysistryggingar:**	
a) Þegar tilkynnt er um atvinnuleysi:	Þar til bær Regionale Geschäftsstellen des Arbeitsmarktservice (héraðsskrifstofa vinnumarkaðsmála) á búsetu- eða dvalarstað viðkomandi
b) Vegna útgáfu eyðublaða nr. E 301, E 302 og E 303:	Þar til bær Regionale Geschäftsstellen des Arbeitsmarktservice (héraðsskrifstofa vinnumarkaðsmála) þar sem viðkomandi starfar
4. **Fjölskyldubætur:**	
a) Fjölskyldubætur aðrar en Karenzurlaubsgeld (sérstök greiðsla vegna meðgöngu og fæðingar):	Finanzamt (fjármálaskrifstofan)
b) Karenzurlaubsgeld (sérstök greiðsla vegna meðgöngu og fæðingar):	Þar til bært Arbeitsamt (atvinnumálaskrifstofa) á búsetu- eða dvalarstað viðkomandi

L. PORTÚGAL

I. Í landinu sjálfu

1. Veikindi, meðganga og fæðing og fjölskyldubætur:	Centro Regional de Segurança Social (héraðsmiðstöð almannatrygginga) sem viðkomandi á aðild að
2. Örorka, elli og andlát:	Centro Nacional de Pensões (almenna lífeyrismiðstöðin), Lisboa og Centro Regional de Segurança Social (héraðsmiðstöð almannatrygginga) sem viðkomandi á aðild að
3. Vinnuslys og atvinnusjúkdómar:	Caixa National de Seguros de Doenças Profissionais (atvinnusjúkdómatryggingasjóður ríkisins), Lisboa
4. Atvinnuleysisbætur:	
a) tekið við umsóknum og staðfestingum á stöðu á vinnumarkaði (t.d. staðfesting á starfstímabilum, að viðkomandi sé metinn atvinnulaus, að eftirlit sé haft með stöðu hans):	Centro de Emprego (atvinnumálamiðstöð) á dvalarstað viðkomandi
b) veiting og greiðsla atvinnuleysisbóta (t.d. staðfesting á að skilyrðum fyrir bótarétti sé fullnægt, ákvörðun fjárhæðar og bótatímabils, að eftirlit sé haft með stöðu viðkomandi í því skyni að meta hvort rétt sé að viðhalda, fresta eða hætta greiðslum):	Centro Regional de Segurança Social (héraðsmiðstöð almannatrygginga) þar sem viðkomandi er búsettur
5. Bætur frá almannatryggingakerfi sem ekki þarf að greiða iðgjöld til:	Centro Regional de Segurança Social (héraðsmiðstöð almannatrygginga) þar sem viðkomandi er búsettur

II. Sjálfsstjórnarhéraðið Madeira

1. Veikindi, meðganga og fæðing og fjölskyldubætur:	Direcção Regional de Segurança Social (almannatryggingaskrifstofa héraðsins), Funchal
2. a) Örorka, elli og andlát:	Direcção Regional de Segurança Social (almannatryggingaskrifstofa héraðsins), Funchal
b) örorka, elli og andlát sem falla undir sérstakt almannatryggingakerfi fyrir starfsfólk í landbúnaði:	Direcção Regional de Segurança Social (almannatryggingaskrifstofa héraðsins), Funchal
3. Vinnuslys og atvinnusjúkdómar:	Caixa National de Seguros de Doenças Profissionais (atvinnusjúkdómatryggingasjóður ríkisins), Lisboa

4. Atvinnuleysisbætur:	
a) tekið við umsóknum og staðfestingum á stöðu á vinnumarkaði (t.d. staðfesting á starfstímabilum, að viðkomandi sé metinn atvinnulaus, að eftirlit sé haft með stöðu hans):	Direcção Regional de Emprego (héraðsskrifstofa atvinnumála), Funchal
b) veiting og greiðsla atvinnuleysisbóta (t.d. staðfesting á að skilyrðum fyrir bótarétti sé fullnægt, ákvörðun fjárhæðar og bótatímabils, að eftirlit sé haft með stöðu viðkomandi í því skyni að meta hvort rétt sé að viðhalda, fresta eða hætta greiðslum):	Direcção Regional de Segurança Social (almannatryggingaskrifstofa héraðsins), Funchal
5. Bætur frá almannatryggingakerfi sem ekki þarf að greiða iðgjöld til:	Direcção Regional de Segurança Social (almannatryggingaskrifstofa héraðsins), Funchal
III. Sjálfsstjórnarhéraðið Asoreyjar	
1. Veikindi, meðganga og fæðing og fjölskyldubætur:	Direcção Regional de Segurança Social (almannatryggingaskrifstofa héraðsins), Angra do Heroísmo
2. a) Örorka, elli og andlát:	Direcção Regional de Segurança Social (almannatryggingaskrifstofa héraðsins), Angra do Heroísmo
b) örorka, elli og andlát sem falla undir sérstakt almannatryggingakerfi fyrir starfsfólk í landbúnaði:	Direcção Regional de Segurança Social (almannatryggingaskrifstofa héraðsins), Angra do Heroísmo
3. Vinnuslys og atvinnusjúkdómar:	Caixa National de Seguros de Doenças Profissionais (atvinnusjúkdómatryggingasjóður ríkisins), Lisboa
4. Atvinnuleysisbætur:	
a) tekið við umsóknum og staðfestingum á stöðu á vinnumarkaði (t.d. staðfesting á starfstímabilum, að viðkomandi sé metinn atvinnulaus, að eftirlit sé haft með stöðu hans):	Centro de Emprego (atvinnumálamiðstöð) á dvalarstað viðkomandi
b) veiting og greiðsla atvinnuleysisbóta (t.d. staðfesting á að skilyrðum fyrir bótarétti sé fullnægt, ákvörðun fjárhæðar og bótatímabils, að eftirlit sé haft með stöðu viðkomandi í því skyni að meta hvort rétt sé að viðhalda, fresta eða hætta greiðslum):	Centro de Prestações Pecuniárias da Segurança Social (Miðstöð lífeyrisgreiðslna frá almannatryggingum) sem viðkomandi á aðild að
5. Bætur frá almannatryggingakerfi sem ekki þarf að greiða iðgjöld til:	Direcção Regional de Segurança Social (almannatryggingaskrifstofa héraðsins), Angra do Heroísmo

M. FINNLAND

1. **Veikindi og meðganga og fæðing:**	
a) Bætur í peningum:	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (almannatryggingastofnunin), Helsinki, eða atvinnusjóðurinn sem viðkomandi er tryggður hjá
b) Aðstoð:	
i) endurgreiðslur samkvæmt sjúkratryggingum:	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (almannatryggingastofnunin), Helsinki, eða atvinnusjóðurinn sem viðkomandi er tryggður hjá
ii) heilbrigðis- og sjúkrahúsþjónusta hins opinbera:	þeir aðilar á staðnum sem veita þjónustu í þessu kerfi
2. **Lífeyrir vegna elli, örorku og andláts:**	
a) Almannalífeyrir:	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (almannatryggingastofnunin), Helsinki, eða
b) Starfslífeyrir:	sú starfslífeyrisstofnun sem veitir og greiðir lífeyri

3. **Vinnuslys, atvinnusjúkdómar:**	sú tryggingastofnun sem annast slysatryggingar viðkomandi
4. **Styrkir vegna andláts:**	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (almannatryggingastofnunin), Helsinki, eða sú tryggingastofnun sem annast greiðslu bóta vegna slysatryggginga
5. **Atvinnuleysi:**	
a) Grunnkerfi:	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (almannatryggingastofnunin), Helsinki, eða
b) Tekjutengt kerfi:	þar til bær atvinnuleysissjóður
6. **Fjölskyldubætur:**	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (almannatryggingastofnunin), Helsinki

N. SVÍÞJÓÐ

1. **Í öllum öðrum tilvikum en vegna atvinnuleysisbóta:**	
a) Almennt:	almannatryggingastofnunin sem viðkomandi er tryggður hjá
b) Fyrir sjómenn sem eru ekki búsettir í Svíþjóð:	Göteborgs almänna försäkringskassa, Sjöfartskontoret (almannatryggingaskrifstofan í Gautaborg, sjómannadeildin)
c) Við beitingu 35. til 59. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar að því er varðar þá sem eru ekki búsettir í Svíþjóð:	Stockholms läns allmänna försäkringskassa, utlandsavdelningen (almannatryggingaskrifstofan í Stokkhólmi, utanlandsdeildin)
d) Við beitingu 60.–77. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar að því er varðar einstaklinga, þó ekki sjómenn, sem eru búsettir utan Svíþjóðar:	— almanntryggingaskrifstofan á staðnum þar sem vinnuslysið átti sér stað atvinnusjúkdómurinn kom í ljós, eða — Stockholms läns allmänna försäkringskassa, utlandsavdelningen (almannatryggingaskrifstofan í Stokkhólmi, utanlandsdeildin)
2. **Vegna atvinnuleysisbóta:**	Arbetsmarknadsstyrelsen (atvinnumarkaðsstjórnin)

O. BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

1. **Aðstoð:**	
— Stóra-Bretland og Norður-Írland:	Yfirvöld sem veita sjúkrasamlagsbætur
— Gíbraltar:	Gibraltar Health Authority (heilbrigðisyfirvöld), Gíbraltar
2. **Bætur í peningum:**	
— Stóra-Bretland:	Department of Social Security (tryggingamálaráðuneytið), London
— Norður-Írland:	Department of Health and Social Services for Northern Ireland (heilbrigðis- og félagsmálaráðuneytið), Belfast
— Gíbraltar:	Department of Labour and Social Security (atvinnu- og tryggingamálaráðuneytið), Gíbraltar

3. VIÐAUKI (A) (B) (2) (3) (7) (9) (12) (13) (14) (15)

STOFNANIR Á BÚSETU- OG DVALARSTAÐ

(p-liður 1. gr. reglugerðarinnar og 3. mgr. 4. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar)

A. BELGÍA

I. STOFNANIR Á BÚSETUSTAÐ

1. **Bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar:**

a) Við beitingu 17., 18., 22., 25., 28., 29., 30., og 32. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

i) almennt:	tryggingastofnanir
ii) til einstaklinga sem heyra undir almannatryggingastofnanir fyrir umdæmin handan hafs	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles
iii) til fyrrverandi starfsmanna í Belgísku Kongó og Rúanda-Úrúndí:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles

b) Við beitingu 31. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar

i) almennt:	Hlutaðeigandi tryggingastofnanir
ii) til sjómanna:	Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins — Hulp- en voorzorgskas voor zeevarenden — (aðstoðar- og framfærslusjóður sjómanna), Antwerpen eða hlutaðeigandi tryggingastofnanir
iii) til einstaklinga sem falla undir almannatryggingakerfi fyrir umdæmin handan hafs:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles
iv) til fyrrverandi starfsmanna í Belgísku Kongó og Rúanda-Úrúndí:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles

2. **Örorkubætur:**

a) Almenn örorka (verkafólk, skrifstofufólk og námumenn) og örorka sjálfstætt starfandi einstaklinga:	Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel — (sjúkra- og örorkutryggingastofnunin), Brussel, ásamt hlutaðeigandi tryggingastofnunum
við beitingu 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel — (sjúkra- og örorkutryggingastofnunin)
b) Sérstakt örorkubótakerfi námumanna:	Fonds national de retraite des ouvriers-mineurs, Bruxelles — Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers, Brussel — (lífeyrissjóður námumanna)
c) Örorkutryggingar sjómanna:	Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins — Hulp- en voorzorgskas voor zeevarenden — (aðstoðar- og framfærslusjóður sjómanna), Antwerpen
d) örorka einstaklinga sem falla undir almannatryggingakerfi fyrir umdæmin handan hafs:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles
e) örorka fyrrverandi starfsmanna í Belgísku Kongó og Rúanda-Úrúndí:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles

3. **Lífeyrir vegna elli og andláts**	
a) almennt kerfi (verkamenn, skrifstofufólk, námumenn og sjómenn):	Office national des pensions — Rijksdienst voor pensioenen (almenna lífeyrisskrifstofan), Bruxelles
b) kerfi fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga:	Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Bruxelles — Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen, Brussel (almannatryggingastofnunin fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga)
c) almannatryggingakerfi fyrir umdæmin handan hafs:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles
d) kerfi fyrir fyrrverandi starfsmenn í Belgísku Kongó og Rúanda-Úrúndí:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles
4. **Aðstoð vegna vinnuslysa:**	Tryggingastofnanirnar Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles
5. **Atvinnusjúkdómar:**	Fonds des maladies professionnelles, Bruxelles (atvinnusjúkdómasjóðurinn), Brussel Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles
6. **Styrkir vegna andláts**	
i) almennt:	Tryggingaraðilar ásamt Institut national d'assurance maladie-invalidité — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (sjúkra- og örorkutryggingastofnuninni), Bruxelles
ii) til einstaklinga sem falla undir almannatryggingakerfi fyrir umdæmin handan hafs:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles
iii) til fyrrverandi starfsmanna í Belgísku Kongó og Rúanda-Úrúndí:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles
7. **Atvinnuleysisbætur:**	
a) Almennt:	Office national de l'emploi, Bruxelles — Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, Brussel — (atvinnumálaskrifstofan)
b) Til sjómanna:	Pool des marins de la marine marchande — Pool van de zeelieden ter koopvaardij — (farmannasjóðurinn), Antwerpen
8. **Fjölskyldubætur**	
a) til launþega:	Office national des allocations familiales pour travailleurs salariés, Bruxelles — Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers, Brussel (fjölskyldugreiðslnaskrifstofa launþega)
b) til sjálfstætt starfandi einstaklinga:	Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Bruxelles — Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen, Brussel (almannatryggingastofnunin fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga)
c) til fyrrverandi starfsmanna í Belgísku Kongó og Rúanda-Úrúndí:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles

II STOFNANIR Á DVALARSTAÐ

1. **Veikindi og meðganga og fæðing:**	Institut national d'assurance maladie-invalidité — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (sjúkra- og örorkutryggingastofnunin), Bruxelles, fyrir milligöngu hlutaðeigandi tryggingastofnana Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles
2. **Vinnuslys:**	Institut national d'assurance maladie-invalidité — Rijksinstituut voor ziekte- en Romainvaliditeitsverzekering (sjúkra- og örorkutryggingastofnunin), Bruxelles, fyrir milligöngu hlutaðeigandi tryggingastofnana Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles
3. **Atvinnusjúkdómar:**	Fonds des maladies professionelles, Bruxelles — Fonds voor beroepsziekten, Brussel (atvinnusjúkdómasjóðurinn) Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs) Bruxelles

B. DANMÖRK

I. STOFNANIR Á BÚSETUSTAÐ

a) **Bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar:**	
i) Við beitingu 17., 22., 28., 29. og 30. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Þar til bær amtskommune (svæðisstjórn). Í sveitarfélaginu Kaupmannahöfn: Magistraten (stjórn sveitarfélagsins). Í sveitarfélaginu Friðriksbergi: stjórn sveitarfélagsins
ii) Við beitingu 18. og 25. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Félagsmálanefndin í því sveitarfélagi þar sem bótaþeginn er búsettur. Í sveitarfélögunum Kaupmannahöfn, Óðinsvéum, Álaborg og Árósum: Magistraten (stjórn sveitarfélagsins)
b) **Örorkulífeyrir:**	Direktoratet for Social Sikring og Bistand (almannatrygginga- og félagsmálaskrifstofan), København
c) **Lífeyrir vegna elli og andláts:**	
i) Lífeyrir sem veittur er samkvæmt löggjöf um almannatryggingar:	Direktoratet for Social Sikring og Bistand (almannatrygginga- og félagsmálaskrifstofan), København
ii) Lífeyrir sem er veittur samkvæmt löggjöf um viðbótarlífeyri fyrir launþega („loven om arbejdsmarkedets tillægspension"):	Arbejdsmarkedets Tillægspension (skrifstofa sem sér um viðbótarlífeyri fyrir launþega), Hillerød
d) **Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:**	
i) Við beitingu 4. kafla í IV. bálki í framkvæmdarreglugerðinni, að undanskilinni 61. gr.:	Arbejdsskadestyrelsen (skrifstofa atvinnusjúkdóma- og vinnuslysatrygginga), København
ii) Við beitingu 61. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Félagsmálanefndin í því sveitarfélagi þar sem bótaþeginn er búsettur. Í sveitarfélögunum Kaupmannahöfn, Óðinsvéum, Álaborg og Árósum: Magistraten (stjórn sveitarfélagsins)
e) **Styrkir vegna andláts:**	
Við beitingu 78. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Sundhedsministeriet (heilbrigðisráðuneytið), København

II. STOFNANIR Á DVALARSTAÐ

a) **Bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar:**

i) Við beitingu 20., 21. og 31. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Þar til bær amtskommune (svæðisstjórn). Í sveitarfélaginu Kaupmannahöfn: Magistraten (stjórn sveitarfélagsins). Í sveitarfélaginu Friðriksbergi: stjórn sveitarfélagsins
ii) Við beitingu 24. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Félagsmálanefndin í því sveitarfélagi þar sem bótaþeginn dvelur. Í sveitarfélögunum Kaupmannahöfn, Óðinsvéum, Álaborg og Árósum: Magistraten (stjórn sveitarfélagsins)

b) **Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:**

i) Við beitingu 4. kafla í IV. bálki framkvæmdarreglugerðarinnar, að undanskilinni 64. gr.:	Arbejdsskadestyrelsen (skrifstofa atvinnusjúkdóma- og vinnuslysatrygginga), København
ii) Við beitingu 64. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Félagsmálanefndin í því sveitarfélagi þar sem bótaþeginn dvelur. Í sveitarfélögunum Kaupmannahöfn, Óðinsvéum, Álaborg og Árósum: Magistraten (stjórn sveitarfélagsins)

c) **Atvinnuleysisbætur:**

i) Við beitingu 6. kafla í IV. bálki framkvæmdarreglugerðarinnar, að undanskilinni 83. gr.:	Þar til bær atvinnuleysissjóður
ii) Við beitingu 83. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Vinnumiðlun staðarins

C. ÞÝSKALAND

1. **Sjúkratryggingar:**

a) Í öllum tilvikum, nema við beitingu 2. mgr. 19. gr. reglugerðarinnar og 17. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Allgemeine Ortskrankenkasse (almenna staðarsjúkrasamlagið) sem er þar til bært á búsetu- eða dvalarstað hlutaðeigandi einstaklings
Fyrir einstaklinga sem tryggðir eru samkvæmt tryggingalöggjöf um námumenn og aðstandendur þeirra:	Bundesknappschaft (tryggingasjóður námumanna), Bochum
b) Við beitingu 2. mgr. 19. gr. reglugerðarinnar og 17. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Stofnun sem hlutaðeigandi einstaklingur var síðast tryggður hjá.
Ef slík stofnun er ekki til staðar eða ef hinn tryggði hefur síðast verið tryggður hjá Allgemeine Ortskrankenkasse, landwirtschaftliche Krankenkasse (sjúkrasjóður landbúnaðarins) eða hjá Bundesknappschaft:	Þar til bær stofnun á búsetu- eða dvalarstað hlutaðeigandi einstaklings, sem vísað er til í a-lið

2. **Vinnuslysatryggingar:**
Í öllum tilvikum: Hauptverband der gewerblichen Berufsgenossenschaften (fagfélög og stéttarsamtök í iðnaði), St Augustin

3. **Lífeyristryggingar:**

a) Lífeyristryggingar verkafólks:	
i) í samskiptum við Belgíu og Spán:	Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz (héraðstryggingastofnun Rínarhéraðs), Düsseldorf
ii) í samskiptum við Frakkland:	Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (héraðstryggingastofnunin í Rheinland-Pfalz), Speyer, eða sem þar til bær stofnun samkvæmt 2. viðauka, Landesversicherungsanstalt Saarland (héraðstryggingastofnunin í Saarlandi), Saarbrücken

iii) í samskiptum við Ítalíu:	Landesversicherungsanstalt Schwaben (héraðstryggingastofnun Schwaben), Augsburg
iv) í samskiptum við Lúxemborg:	Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (héraðstryggingastofnunin í Rheinland-Pfalz), Speyer
v) í samskiptum við Holland:	Landesversicherungsanstalt Westfalen (héraðstryggingastofnunin í Westfalen), Münster
vi) í samskiptum við Danmörku:	Landesversicherungsanstalt Schleswig-Holstein (héraðstryggingastofnunin í Slésvíkur-Holtsetalands), Lübeck
vii) í samskiptum við Írland og Breska konungsríkið:	Landesversicherungsanstalt Freie und Hansestadt Hamburg (héraðstryggingastofnunin í hinni frjálsu Hansaborg Hamborg), Hamburg
viii) í samskiptum við Grikkland:	Landesversicherungsanstalt Württemberg (héraðstryggingastofnunin í Württemberg), Stuttgart
ix) í samskiptum við Portúgal:	Landesversicherungsanstalt Unterfranken (héraðstryggingastofnunin neðri Frankóníu), Würzburg
b) Lífeyristryggingar skrifstofufólks:	Bundesversicherungsanstalt für Angestellte (tryggingastofnun skrifstofufólks), Berlin
c) Lífeyristryggingar námumanna:	Bundesknappschaft (tryggingasjóður námumanna), Bochum
4. **Ellitryggingar fyrir bændur:**	Landwirtschaftliche Alterskasse Rheinhessen-Pfalz (ellitryggingasjóður landbúnaðarins Rheinhessen-Pfalz), Speyer
5. **Atvinnuleysis- og fjölskyldubætur:**	Þar til bær vinnumiðlun á búsetu- eða dvalarstað hlutaðeigandi

D. SPÁNN

1. **Aðstoð**	
a) öll kerfi, önnur en fyrir sjómenn:	Direcciones Provinciales del Instituto Nacional de la Salud (héraðsskrifstofur heilbrigðismálastofnunarinnar)
b) fyrir sjómenn:	Direcciones Provinciales del Instituto Social de la Marina (héraðsskrifstofur á vegum félagsmálastofnunar sjómanna)
2. **Bætur í peningum**	
a) öll kerfi, önnur en fyrir sjómenn og í öllum tilvikum utan atvinnuleysis:	Direcciones Provinciales del Instituto Nacional de la Seguridad Social (héraðsskrifstofur almannatryggingastofnunarinnar)
b) fyrir sjómenn, í öllum tilvikum:	Direcciones Provinciales del Instituto Social de la Marina (héraðsskrifstofur á vegum félagsmálastofnunar sjómanna)
c) vegna atvinnuleysis, þó ekki fyrir sjómenn:	Direcciones Provinciales Del Instituto Nacional de Empleo (héraðsskrifstofur atvinnumálastofnunarinnar)

E. FRAKKLAND

I. Í FRAKKLANDI SJÁLFU:

A **Tryggingar launþega:**	
1. Tryggingar, aðrar en atvinnuleysis- og fjölskyldubætur:	
a) Almennt:	Caisse primaire d'assurance maladie (staðarsjúkratryggingasjóðurinn) á búsetu- eða dvalarstað
b) Við sameiginlega beitingu 1. og 2. mgr. 19. gr. og 1. mgr. 35. gr. reglugerðarinnar að því er varðar aðstoð samkvæmt reglum um tryggingar námamanna vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar, örorku og andláts (styrkir):	Société de secours minière (styrktarnefnd námumanna) á búsetustað hlutaðeigandi

c) Við beitingu 35. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	
i) almenna kerfið:	
aa) almennt, nema í París og á höfuðborgarsvæðinu:	Caisse primaire d'assurance maladie (staðarsjúkratryggingasjóðurinn)
í París og á höfuðborgarsvæðinu:	Caisse régionale d'assurance maladie (sjúkratryggingasjóður héraðsins), Paris
bb) sérstakt bótakerfi sem kveðið er á um í greinum L 365 til L 382 almannatryggingalaganna:	Caisse régionale d'assurance maladie (héraðssjúkratryggingasjóðurinn), Strassborg
ii) tryggingar í landbúnaði:	Caisse de mutualité sociale agricole (gagnkvæmi almannatryggingabótasjóðurinn í landbúnaði)
iii) tryggingar námumanna:	Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (sjálfseignartryggingasjóður námumanna), Paris
d) Við beitingu 36. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar með tilliti til örorkulífeyris:	
i) almennt, nema í París eða á höfuðborgarsvæðinu:	Caisse primaire d'assurance maladie (staðarsjúkratryggingasjóðurinn)
í París og á höfuðborgarsvæðinu:	Caisse régionale d'assurance maladie (héraðssjúkratryggingasjóðurinn), Paris
ii) sérstakt bótakerfi sem kveðið er á um í greinum L 365 til L 382 almannatryggingalaganna:	Caisse régionale d'assurance maladie (héraðssjúkratryggingasjóðurinn), Strassborg
e) Við beitingu 36. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar með tilliti til ellilífeyris:	
i) almenna kerfið:	
aa) almennt, nema í París eða á höfuðborgarsvæðinu:	Caisse régionale d'assurance maladie, branche „vieillesse" (sjúkratryggingasjóður héraðsins, ellilífeyrisdeild)
í París og á höfuðborgarsvæðinu:	Caisse nationale d'assurance vieillesse des travailleurs salariés (tryggingasjóður aldraðra launþega), Paris
bb) sérstakt kerfi sem kveðið er á um í greinum L 365 til L 382 almannatryggingalaganna:	Caisse régionale d'assurance vieillesse (héraðstryggingasjóður aldraðra), Strassborg
ii) tryggingar í landbúnaði:	Caisse centrale de secours mutuels agricoles (almennur gagnkvæmur bótasjóður starfsfólks í landbúnaði), Paris
iii) tryggingar námumanna:	Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (sjálfseignartryggingasjóður námumanna), Paris
f) Við beitingu 75. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Caisse primaire d'assurance maladie (staðarsjúkratryggingasjóðurinn)
2. Atvinnuleysisbætur:	
a) Við beitingu 80., 81. og 82. gr. (2. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar:	Direction départementale du travail et de la main-d'œuvre (atvinnumálaskrifstofa umdæmisins) þar sem vinnustaðurinn er og þar sem framvísa þarf staðfestu yfirlýsingunni

	Staðarútibú Agence nationale pour l'emploi (atvinnumálaskrifstofu ríkisins)
	Ráðhúsið á búsetustað aðstandenda
b) Við beitingu 1. og 2. mgr. 83. gr. og 97. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Association pour l'emploi dans l'industrie et le commerce (Assedic) (samtök fag- og stéttarfélaga) á búsetustað viðkomandi
c) Við beitingu 84. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	
i) algjört atvinnuleysi:	Association pour l'emploi dans l'industrie et le commerce (Assedic) (samtök fag- og stéttarfélaga) á búsetustað viðkomandi
ii) atvinnuleysi að hluta til:	Direction départementale du travail et de la main-d'œuvre (vinnumálaskrifstofa umdæmisins) þar sem vinnustaður hlutaðeigandi einstaklings er
d) Við beitingu 89. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Direction départementale du travail et de la main-d'œuvre (atvinnumálaskrifstofa umdæmisins)
B **Tryggingar sjálfstætt starfandi einstaklinga:**	
1. Bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar:	Caisse primaire d'assurance maladie du lieu de résidence ou de séjour (staðarsjúkratryggingasjóður á búsetu- eða dvalarstað)
2. Við beitingu 35. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar að því er varðar tryggingar í landbúnaði:	Caisse de mutualité sociale agricole et tout autre organisme assureur dûment habilité (gagnkvæmi almannatryggingabótasjóðurinn í landbúnaði og allar aðrar tryggingastofnanir sem eru viðurkenndar
3. Við beitingu 36. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar að því er varðar ellilífeyri:	
a) tryggingar handverksmanna:	Caisse nationale de l'organisation autonome d'assurance vieillesse des travailleurs non salariés des professions artisanales (Cancava) (Óháði ellitryggingasjóðurinn fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga sem starfa við handverk)
	Caisses de base professionnelles (starfssjóðir staðarins)
b) tryggingar framleiðenda og verslunarmanna:	Caisse nationale de l'organisation autonome d'assurance vieillesse des travailleurs non salariés des professions industrielles et commerciales (Organic) (Óháði ellitryggingasjóðurinn fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga sem starfa við framleiðslu eða verslun)
	Caisses de base professionnelles ou interprofessionnelles (starfs- eða starfsgreinasjóðir staðarins)
c) tryggingar óháðra menntastétta:	Caisse nationale d'assurance vieillesse des professiona libérales (CNAVPL), sections professionnelles (ellitryggingasjóður fyrir félaga í óháðum menntastéttum — einstökum starfsstéttum)
d) tryggingar lögmanna:	Caisse nationale des barreaux français (CNBF) (sjóður fyrir franska lögmenn)
e) tryggingar í landbúnaði:	Caisse nationale d'assurance vieillesse mutuelle agricole (almennur gagnkvæmur ellitryggingabótasjóður landbúnaðarins)
C **Tryggingar sjómanna:**	
a) Við beitingu 27. gr. reglugerðarinnar með tilliti til trygginga sjómanna:	Section „Caisse générale de prévoyance des marins" du quartier des affaires maritimes (almennur tryggingasjóður fyrir sjómenn undir siglingadeild)
b) Við beitingu 35. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Section „Caisse générale de prévoyance des marins" du quartier des affaires maritimes (almennur tryggingasjóður fyrir sjómenn undir siglingadeild)

D **Fjölskyldubætur:**	Caisse d'allocations familiales (fjölskyldugreiðslnasjóðurinn) á búsetustað hlutaðeigandi einstaklings
II. FRÖNSK UMDÆMI HANDAN HAFS:	
A **Tryggingar launþega:**	
Tryggingar aðrar en fjölskyldubætur:	
Almennt:	Caisse générale de sécurité sociale (almannatryggingasjóðurinn)
B **Tryggingar sjálfstætt starfandi einstaklinga:**	
a) Bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar:	Caisse générale de sécurité sociale du lieu de résidence ou de séjour (almennur almannatryggingasjóður á búsetu- eða dvalarstað)
b) Ellilífeyrir:	
— tryggingar handverksmanna:	Caisse nationale de l'organisation autonome d'assurance vieillesse des travailleurs non salariés des professions artisanales (Cancava) (Óháði ellitryggingasjóðurinn fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga sem starfa við handverk)
— tryggingar framleiðenda og verslunarmanna:	Caisse interprofessionnelle d'assurance vieillesse des industriels et commerçants d'Algérie et d'outre-mer (Cavicorg) (sameiginlegi ellitryggingasjóðurinn fyrir framleiðendur og verslunarmenn í Alsír og handan hafs)
— tryggingar óháðra menntastétta:	Sections professionnelles (deildir óháðra menntastétta)
— tryggingar lögmanna:	Caisse nationale des barreaux français (almennur sjóður fyrir franska lögmenn)
C **Tryggingar sjómanna:**	
i) Örorkulífeyrir:	Section „Caisse générale de prévoyance des marins" du quartier des affaires maritimes (tryggingasjóður sjómanna undir siglingadeild)
ii) Ellilífeyrir:	Section „Caisse de retraite des marins" du quartier des affaires maritimes (almennur lífeyrissjóður sjómanna undir siglingadeild)
D **Fjölskyldubætur:**	Caisse d'allocations familiales (fjölskyldugreiðslnasjóðurinn) á búsetustað hlutaðeigandi einstaklings

F. GRIKKLAND

1. **Atvinnuleysisbætur, fjölskyldugreiðslur:**	Οργανισμός Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), Αθήνα (vinnumiðlunarskrifstofan, Aþenu)
2. **Aðrar bætur:**	Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (almannatryggingastofnunin, Aþenu)

G. ÍRLAND

1. **Aðstoð:**	— Eastern Health Board (heilbrigðisstjórn austurhlutans), Dublin 8. — Midland Health Board (heilbrigðisstjórn miðhlutans), Tullamore, County Offaly — Mid-Western Health Board (heilbrigðisstjórn miðvesturhlutans), Limerick — North-Eastern Health Board (heilbrigðisstjórn norðausturhlutans), Ceanannus Mor, County Meath — North-Western Health Board (heilbrigðisstjórn norðvesturhlutans), Manorhamilton, County Leitrim

— South-Eastern Health Board (heilbrigðisstjórn suðausturhlutans), Kilkenny

— Southern Health Board (heilbrigðisstjórn suðurhlutans), Cork

— Western Health Board (heilbrigðisstjórn vesturhlutans), Galway

2. **Bætur í peningum:**

a) Atvinnuleysisbætur: Department of Social Welfare (félagsmálaráðuneytið), Dublin, að meðtöldum héraðsskrifstofum sem bera ábyrgð á greiðslu atvinnuleysisbóta

b) Lífeyrir vegna elli og andláts: Department of Social Welfare (félagsmálaráðuneytið), Pensions Services Office (lífeyrisdeild), Sligo

c) Fjölskyldubætur: Department of Social Welfare (félagsmálaráðuneytið), Child Benefit Section (barnabótadeild), St. Oliver Plunkett Road, Letterkenny, Co. Donegal

d) Aðrar bætur í peningum: Department of Social Welfare (félagsmálaráðuneytið), Dublin

H. ÍTALÍA

1. **Sjúkrabætur (að meðtöldum bótum vegna berkla) og bætur vegna meðgöngu og fæðingar:**

A *Launþegar:*

a) Aðstoð:

i) almennt: Unità sanitaria locale (þar til bær heilbrigðisdeild staðarins)

ii) til sjómanna og áhafna í almennu flugi: Ministero della sanità (heilbrigðisráðuneytið), viðkomandi heilbrigðisskrifstofa svæðisins fyrir kaupskipaflotann eða almennt flug

b) Bætur í peningum:

i) almennt: Istituto nazionale della previdenza sociale (félagsmálastofnunin), umdæmisskrifstofur

ii) til sjómanna og áhafna í almennu flugi: Cassa marittima (sjómannasjóðurinn sem ber ábyrgð á svæðinu)

B *Sjálfstætt starfandi einstaklingar:*
Aðstoð: Unità sanitaria locale (þar til bær heilbrigðisdeild staðarins)

2. **Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:**

A *Launþegar:*

a) Aðstoð:

i) almennt: Unità sanitaria locale (þar til bær heilbrigðisdeild staðarins)

ii) til sjómanna og áhafna í almennu flugi: Ministero della sanità (heilbrigðisráðuneytið) — viðkomandi heilbrigðisskrifstofa svæðisins fyrir kaupskipaflotann eða almennt flug

b) Gervilimir og stærri stoðtæki, bætur sem mönnum hafa verið dæmdar og læknisskoðanir og vottorð þessu tengd og bætur í peningum: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (almenna vinnuslysatryggingastofnunin), umdæmisskrifstofur

B *Sjálfstætt starfandi einstaklingar* (eingöngu fyrir geislalækna):

a) Aðstoð: Unità sanitaria locale (þar til bær heilbrigðisdeild staðarins)

b) Gervilimir og stærri stoðtæki, bætur sem mönnum hafa verið dæmdar og læknisskoðanir og vottorð þessu tengd:	Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (almenna vinnuslysatryggingastofnunin), umdæmisskrifstofur
c) Bætur í peningum:	Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (almenna vinnuslysatryggingastofnunin), umdæmisskrifstofur

3. **Lífeyrir vegna örorku, elli og eftirlifenda:**

A *Launþegar:*

a) Almennt:	Istituto nazionale della previdenza sociale (félagsmálastofnunin), umdæmisskrifstofur
b) Til þeirra sem starfa í skemmtanaiðnaði:	Ente nazionale di previdenza e assistenza per i lavoratori dello spettacolo (félagsmálaskrifstofa starfsmanna í skemmtanaiðnaði), Roma
c) Til fólks í stjórnunarstörfum í atvinnufyrirtækjum:	Istituto nazionale di previdenza per i dirigenti di aziende industriali (tryggingastofnun stjórnenda atvinnufyrirtækja), Roma
d) Til blaðamanna:	Istituto nazionale di previdenza per i giornalisti italiani „G. Amendola" (tryggingastofnun ítalskra blaðamanna „G. Amendola"), Roma

B *Sjálfstætt starfandi einstaklingar:*

a) Til lækna:	Ente nazionale di previdenza ed assistenza medici (félagsmálaskrifstofa lækna)
b) Til lyfjafræðinga:	Ente nazionale di previdenza ed assistenza farmacisti (félagsmálaskrifstofa lyfjafræðinga)
c) Til dýralækna:	Ente nazionale di previdenza ed assistenza veterinari (félagsmálaskrifstofa dýralækna)
d) Til ljósmæðra:	Ente nazionale di previdenza ed assistenza per le osteriche (félagsmálaskrifstofa ljósmæðra)
e) Til verkfræðinga og arkitekta:	Cassa nazionale di previdenza per gli ingegneri ed architetti (félagsmálasjóður verkfræðinga og arkitekta)
f) Til landmælingamanna:	Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei geometri (félagsmálasjóður landmælingamanna)
g) Til lögmanna og málaflutningsmanna:	Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore deigli avvocati e dei procuratori (félagsmálasjóður lögmanna og málaflutningsmanna)
h) Til hagfræðinga:	Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei dottori commercialisti (félagsmálasjóður hagfræðinga)
i) Til endurskoðenda:	Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei ragionieri e periti commerciali (félagsmálasjóður endurskoðenda)
j) Til ráðgjafa á sviði ráðningarmála:	Ente nazionale di previdenza ed assistenza per i consulenti del lavoro (félagsmálaskrifstofa ráðgjafa á sviði ráðningarmála
k) Til lögbókenda:	Cassa nazionale notariato (félagsmálasjóður lögbókenda)
l) Til tollafgreiðslumanna:	Fondo di previdenza a favore degli spedizionieri doganali (félagsmálasjóður tollafgreiðslumanna)

4. **Styrkir vegna andláts:**	Istituto nazionale della previdenza sociale (félagsmálastofnunin), umdæmisskrifsstofur
	Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (almenna vinnuslysatryggingastofnunin), umdæmisskrifsstofur
	Cassa marittima (sjómannasjóðurinn sem ber ábyrgð á svæðinu)
5. **Atvinnuleysisbætur til launþega:**	
a) Almennt:	Istituto nazionale della previdenza sociale (félagsmálastofnunin), umdæmisskrifstofur
b) Til blaðamanna:	Istituto nazionale di previdenza per i giornalisti italiani „G. Amendola" (tryggingastofnun ítalskra blaðamanna „G. Amendola"), Roma
6. **Fjölskyldugreiðslur til launþega:**	
a) Almennt:	Istituto nazionale della previdenza sociale (félagsmálastofnunin), umdæmisskrifstofur
b) Til blaðamanna:	Istituto nazionale di previdenza per i giornalisti italiani „G. Amendola" (tryggingastofnun ítalskra blaðamanna „G. Amendola"), Roma

I. LÚXEMBORG

1. **Bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar:**	
a) Við beitingu 19., 22., 28. (1. mgr.), 29. (1. mgr.) og 31. gr. reglugerðarinnar og 17., 18., 20., 21., 22., 24., 29., 30. og 31. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Caisse de maladie des ouvriers et/ou Union des caisses de maladie (sjúkrasjóður verkamanna og/eða samtök sjúkrasjóða)
b) Við beitingu 27. gr. reglugerðarinnar:	Caisse de maladie compétente, selon la législation luxembourgeoise, pour la pension partielle luxembourgeoise et/ou union des caisses de maladie (sjúkratryggingasjóður sem er, samkvæmt löggjöf í Lúxemborg, ábyrgur fyrir hlutalífeyri í Lúxemborg og/eða samtök sjúkrasjóða)
2. **Lífeyrir vegna örorku, elli og andláts:**	
a) Til verkafólks:	Établissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité (elli- og örorkutryggingastofnunin), Luxembourg
b) Til skrifstofufólks og óháðra menntastétta:	Caisse de pension des employés privés (lífeyrissjóður starfsfólks í einkageiranum), Luxembourg
c) Til sjálfstætt starfandi einstaklinga sem starfa við handverk, verslun eða framleiðslu:	Caisse de pension des artisans, des commerçants et des industriels (lífeyrissjóður handverksmanna, verslunarmanna og framleiðenda), Luxembourg
d) Til sjálfstætt starfandi einstaklinga sem starfa við landbúnað:	Caisse de pension agricole (lífeyrissjóður landbúnaðarins), Luxembourg
3. **Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:**	
a) Til launþega og sjálfstætt starfandi einstaklinga sem starfa við landbúnað eða skógrækt:	Association d'assurance contre les accidents, section agricole et forestière (slysatryggingasambandið, landbúnaðar- og skógræktardeild), Luxembourg
b) Í öllum öðrum tilvikum þar sem um er að ræða skyldutryggingar eða tryggingar að eigin vali:	Association d'assurance contre les accidents, section industrielle (slysatryggingasambandið, atvinnudeild), Luxembourg
4. **Atvinnuleysisbætur:**	Administration de l'emploi (atvinnumálaskrifstofan), Luxembourg
5. **Fjölskyldubætur:**	Caisse nationale des prestations familiales (fjölskyldubótasjóðurinn), Luxembourg

J. HOLLAND

1. **Bætur vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar, vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:**	
a) Aðstoð:	
i) stofnanir á búsetustað:	Þar til bær sjúkrasjóður á búsetustað, að vali hlutaðeigandi
ii) stofnanir á dvalarstað:	Algemeen Nederlands Onderling Ziekenfonds (almenni sjúkrasjóðurinn í Hollandi), Utrecht
b) Bætur í peningum:	Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (Nýju almennu fagfélögin og stéttarsamtökin), Amsterdam
2. **Örorkubætur:**	
a) Þegar bótaréttur er fyrir hendi eingöngu samkvæmt hollenskri löggjöf, jafnvel án þess að beita þurfi reglugerðinni:	Þar til bær Bedrijfsvereniging (tryggingastofnun fagfélaga)
b) Í öllum öðrum tilvikum:	Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (Nýju almennu fagfélögin og stéttarsamtökin), Amsterdam
3. **Lífeyrir vegna elli og andláts:** Við beitingu 36. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	
a) almennt:	Sociale Verzekeringsbank (almannatryggingabankinn), Postbus 1100, 1180 BH Amstelveen
b) í samskiptum við Belgíu:	Bureau voor Belgische Zaken de sociale verzekering betreffende (Deild almannatrygginga sem fer með málefni tengd Belgíu), Breda
c) í samskiptum við Þýskaland:	Bureau voor Duitse zaken (Deild sem fer með málefni tengd Þýskalandi), Nijmegen
4. **Atvinnuleysisbætur:**	Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (Nýju almennu fagfélögin og stéttarsamtökin), Amsterdam
5. **Fjölskyldugreiðslur:** Við beitingu 2. mgr. 73. gr. og 2. mgr. 74. gr. reglugerðarinnar	Districtskantoor van de Sociale Verzekeringsbank (útibú almannatryggingabankans)

K. AUSTURRÍKI

1. **Sjúkratryggingar:**	
a) Í öllum tilvikum, þó ekki við beitingu 27. og 29. gr. reglugerðarinnar og 30. og 31. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar með tilliti til stofnunar á búsetustað lífeyrisþega sem getið er í 27. gr. reglugerðarinnar:	þar til bær Gebietskrankenkasse (sjúkratryggingasjóður héraðsins) á búsetu- eða dvalarstað viðkomandi
b) Við beitingu 27. og 29. gr. reglugerðarinnar og 30. og 31. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar með tilliti til stofnunar á búsetustað lífeyrisþega sem getið er í 27. gr. reglugerðarinnar:	þar til bær stofnun
2. **Lífeyristryggingar:**	
a) Ef viðkomandi hefur heyrt undir austurríska löggjöf að frátalinni beitingu 53. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	þar til bær stofnun

b) Í öllum öðrum tilvikum að frátalinni beitingu 53. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten (lífeyristryggingastofnun launþega), Wien
c) Við beitingu 53. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (aðalsamtök austurrískra almannatryggingastofnana), Wien
3. **Slysatryggingar:**	
a) Aðstoð:	— þar til bær Gebietskrankenkasse (sjúkratryggingasjóður héraðsins) á búsetu- eða dvalarstað viðkomandi — eða Allgemeine unfallversicherungsanstalt (almennri slysatryggingastofnun), Wien, er heimilt að veita aðstoð
b) Bætur í peningum:	
i) Í öllum öðrum tilvikum en við beitingu 53. gr. í tengslum við 77. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Allgemeine Unfallversicherungsanstalt (almenn slysatryggingastofnun), Wien
ii) Við beitingu 53. gr. í tengslum við 77. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (aðalsamtök austurrískra almannatryggingastofnana), Wien
4. **Atvinnleysistryggingar:**	Regionale Geschäftsstellen des Arbeitsmarktservice (héraðsskrifstofa vinnumarkaðsmála) á búsetu- eða dvalarstað viðkomandi
5. **Fjölskyldubætur:**	
a) Fjölskyldubætur aðrar en Karenzurlaubsgeld (sérstök greiðsla vegna meðgöngu og fæðingar):	Þar til bær Finanzamt (fjármálaskrifstofa) á búsetu- eða dvalarstað bótaþega
b) Karenzurlaubsgeld (sérstök greiðsla vegna meðgöngu og fæðingar):	Regionale Geschäftsstellen des Arbeitsmarktservice (héraðsskrifstofa vinnumarkaðsmála) á búsetu- eða dvalarstað viðkomandi

L. PORTÚGAL

I. Í landinu sjálfu

1. Veikindi, meðganga og fæðing og fjölskyldubætur:	Centro Regional de Segurança Social (héraðsmiðstöð almannatrygginga) á búsetu- eða dvalarstað viðkomandi
2. Örorka, elli og andlát:	Centro Nacional de Pensões (almenna lífeyrismiðstöðin), Lisboa og Centro Regional de Segurança Social (héraðsmiðstöð almannatrygginga) á búsetustað viðkomandi
3. Vinnuslys og atvinnusjúkdómar:	Caixa National de Seguros de Doenças Profissionais (atvinnusjúkdómatryggingasjóður ríkisins), Lisboa
4. Atvinnuleysisbætur:	
a) tekið við umsóknum og staðfestingum á stöðu á vinnumarkaði (t.d. staðfesting á starfstímabilum, að viðkomandi sé metinn atvinnulaus, að eftirlit sé haft með stöðu hans):	Centro de Emprego (atvinnumálamiðstöð) á dvalarstað viðkomandi
b) veiting og greiðsla atvinnuleysisbóta (t.d. staðfesting á að skilyrðum fyrir bótarétti sé fullnægt, ákvörðun fjárhæðar og bótatímabils, að eftirlit sé haft með stöðu viðkomandi í því skyni að meta hvort rétt sé að viðhalda, fresta eða hætta greiðslum):	Centro Regional de Segurança Social (héraðsmiðstöð almannatrygginga) þar sem viðkomandi er búsettur

5. Bætur frá almannatryggingakerfi sem ekki þarf að greiða iðgjöld til:	Centro Regional de Segurança Social (héraðsmiðstöð almannatrygginga) þar sem viðkomandi er búsettur
II. Sjálfsstjórnarhéraðið Madeira	
1. Veikindi, meðganga og fæðing og fjölskyldubætur:	Direcção Regional de Segurança Social (almannatryggingaskrifstofa héraðsins), Funchal
2. a) Örorka, elli og andlát:	Direcção Regional de Segurança Social (almannatryggingaskrifstofa héraðsins), Funchal
b) örorka, elli og andlát sem falla undir sérstakt almannatryggingakerfi fyrir starfsfólk í landbúnaði:	Direcção Regional de Segurança Social (almannatryggingaskrifstofa héraðsins), Funchal
3. Vinnuslys og atvinnusjúkdómar:	Caixa National de Seguros de Doenças Profissionais (atvinnusjúkdómatryggingasjóður ríkisins), Lisboa
4. Atvinnuleysisbætur:	
a) tekið við umsóknum og staðfestingum á stöðu á vinnumarkaði (t.d. staðfesting á starfstímabilum, að viðkomandi sé metinn atvinnulaus, að eftirlit sé haft með stöðu hans):	Direcção Regional de Emprego (héraðsskrifstofa atvinnumála), Funchal
b) veiting og greiðsla atvinnuleysisbóta (t.d. staðfesting á að skilyrðum fyrir bótarétti sé fullnægt, ákvörðun fjárhæðar og bótatímabils, að eftirlit sé haft með stöðu viðkomandi í því skyni að meta hvort rétt sé að viðhalda, fresta eða hætta greiðslum):	Direcção Regional de Segurança Social (almannatryggingaskrifstofa héraðsins), Funchal
5. Bætur frá almannatryggingakerfi sem ekki þarf að greiða iðgjöld til:	Direcção Regional de Segurança Social (almannatryggingaskrifstofa héraðsins), Funchal
III. Sjálfsstjórnarhéraðið Asoreyjar	
1. Veikindi, meðganga og fæðing og fjölskyldubætur (sjá einnig 10. viðauka vegna aðstoðar við veikindi og meðgöngu og fæðingu):	Direcção Regional de Segurança Social (almannatryggingaskrifstofa héraðsins), Angra do Heroísmo
2. a) Örorka, elli og andlát:	Direcção Regional de Segurança Social (almannatryggingaskrifstofa héraðsins), Angra do Heroísmo
b) örorka, elli og andlát sem falla undir sérstakt almannatryggingakerfi fyrir starfsfólk í landbúnaði:	Direcção Regional de Segurança Social (almannatryggingaskrifstofa héraðsins), Angra do Heroísmo
3. Vinnuslys og atvinnusjúkdómar:	Caixa National de Seguros de Doenças Profissionais (atvinnusjúkdómatryggingasjóður ríkisins), Lisboa
4. Atvinnuleysisbætur:	
a) tekið við umsóknum og staðfestingum á stöðu á vinnumarkaði (t.d. staðfesting á starfstímabilum, að viðkomandi sé metinn atvinnulaus, að eftirlit sé haft með stöðu hans):	Centro de Emprego (atvinnumálamiðstöð) á dvalarstað viðkomandi
b) veiting og greiðsla atvinnuleysisbóta (t.d. staðfesting á að skilyrðum fyrir bótarétti sé fullnægt, ákvörðun fjárhæðar og bótatímabils, að eftirlit sé haft með stöðu viðkomandi í því skyni að meta hvort rétt sé að viðhalda, fresta eða hætta greiðslum):	Centro de Prestações Pecuniárias da Segurança Social (Miðstöð lífeyrisgreiðslna frá almannatryggingum) sem viðkomandi á aðild að
5. Bætur frá almannatryggingakerfi sem ekki þarf að greiða iðgjöld til:	Direcção Regional de Segurança Social (almannatryggingaskrifstofa héraðsins), Angra do Heroísmo

M. FINNLAND

1. **Veikindi og meðganga og fæðing:**	
a) Bætur í peningum:	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (almannatryggingastofnunin), Helsinki
b) Aðstoð:	
i) endurgreiðslur samkvæmt sjúkratryggingum:	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (almannatryggingastofnunin), Helsinki, eða
ii) heilbrigðis- og sjúkrahúsþjónusta hins opinbera.	þeir aðilar á staðnum sem veita þjónustu í þessu kerfi
2. **Lífeyrir vegna elli, örorku og andláts:**	
a) Almannalífeyrir:	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (almannatryggingastofnunin), Helsinki
b) Starfslífeyrir:	Eläketurvakeskus/Pensionsskyddscentralen (lífeyristryggingamiðstöðin), Helsinki
3. **Styrkir vegna andláts:**	
Almennir styrkir vegna andláts:	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (almannatryggingastofnunin), Helsinki
4. **Atvinnuleysi:**	
a) Grunnkerfi:	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (almannatryggingastofnunin), Helsinki
b) Tekjutengt kerfi:	
i) að því er varðar 69. gr.:	Kansaneläkelaitos — Folkpensionsanstalten (almannatryggingastofnunin), Helsinki
ii) í öðrum tilvikum:	þar til bær atvinnuleysistryggingasjóður sem viðkomandi er tryggður hjá
5. **Fjölskyldubætur:**	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (almannatryggingastofnunin), Helsinki

N. SVÍÞJÓÐ

1. **Í öllum öðrum tilvikum en vegna atvinnuleysisbóta:**	almannatryggingaskrifstofan á búsetu- eða dvalarstað
2. **Vegna atvinnuleysisbóta:**	atvinnustjórn sýslunnar á búsetu- eða dvalarstað

O. BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

1. **Aðstoð:**	
— Stóra-Bretland og Norður-Írland:	yfirvöld sem veita sjúkrasamlagsbætur
— Gíbraltar:	Gibraltar Health Authority (heilbrigðisyfirvöld), Gíbraltar
2. **Bætur í peningum (nema fjölskyldugreiðslur):**	
— Stóra-Bretland:	Department of Social Security (tryggingamálaráðuneytið), Benefits Agency (bótadeild), Overseas Branch (deild fyrir málefni handan hafs), Newcastle upon Tyne, NE98 1YX

— Norður-Írland:	Department of Health and Social Services (heilbrigðis- og félagsmálaráðuneytið), Northern Ireland Social Security Agency (almannatryggingastofnun Norður-Írlands), Overseas Branch (deild fyrir málefni handan hafs), Belfast, BT1 1DX
— Gíbraltar:	Department of Labour and Social Security (atvinnu- og tryggingamálaráðuneytið), Gíbraltar

3. **Fjölskyldubætur**

Við beitingu 73. og 74. gr. reglugerðarinnar:

— Stóra-Bretland:	Department of Social Security (tryggingamálaráðuneytið), Benefits Agency (bótadeild), Child Benefit Centre (barnabótadeildin), Newcastle upon Tyne, NE88 1AA
— Norður-Írland:	Department of Health and Social Services (heilbrigðis- og félagsmálaráðuneytið), Northern Ireland Social Security Agency (almannatryggingastofnun Norður-Írlands), Child Benefit Office (barnabótadeildin), Belfast, BT1 1SA
— Gíbraltar:	Department of Labour and Social Security (atvinnu- og tryggingamálaráðuneytið), Gíbraltar

4. VIÐAUKI (A) (B) (2) (3) (7) (9) (12) (13) (14) (15)

SAMSKIPTASTOFNANIR

(1. mgr. 3. gr., 4. mgr. 4. gr. og 122. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar)

A. BELGÍA

1. **Bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar:**	
a) Almennt:	Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel — (sjúkra- og örorkutryggingastofnunin)
b) Til sjómanna:	Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins — Hulp- en voorzorgskas voor zeevarenden — (aðstoðar- og framfærslusjóður sjómanna), Antwerpen
c) til einstaklinga sem falla undir almannatryggingakerfi fyrir umdæmin handan hafs:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles
d) til fyrrverandi starfsmanna í Belgísku Kongó og Rúanda-Úrúndí:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles
2. **Örorkubætur:**	
a) Almenn örorka:	Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel — (sjúkra- og örorkutryggingastofnunin)
b) Sérstakt bótakerfi vegna örorku námumanna:	Fonds national de retraite des ouvriers-mineurs, Bruxelles — Nationaal pensioenfonds voor mijnwerkers, Brussel — (lífeyrissjóður námumanna)
c) Örorkubótakerfi sjómanna:	Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins — Hulp- en voorzorgskas voor zeevarenden — (aðstoðar- og framfærslusjóður sjómanna), Antwerpen
3. **Lífeyrir vegna elli og andláts**	
a) við beitingu 41. til 43. gr. og 45. til 50. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	
i) til verkamanna, skrifstofufólks, námumanna og sjómanna:	Office national des pensions — Rijksdienst voor pensioenen (almenna lífeyrisskrifstofan), Bruxelles
ii) til sjálfstætt starfandi einstaklinga:	Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Bruxelles — Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen, Brussel (almannatryggingastofnunin fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga)
iii) til einstaklinga sem falla undir almannatryggingakerfi fyrir umdæmin handan hafs:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles
iv) til fyrrverandi starfsmanna í Belgísku Kongó og Rúanda-Úrúndí:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles

b) við beitingu 45. (greiðslustofnun), 53. (1. mgr.), 110. og 111. (1. og 2. mgr.) gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

i) til verkamanna, skrifstofufólks, námumanna, sjómanna og sjálfstætt starfandi einstaklinga: Office national des pensions — Rijksdienst voor pensioenen (almenna lífeyrisskrifstofan), Bruxelles

ii) til einstaklinga sem falla undir almannatryggingakerfi fyrir umdæmin handan hafs: Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles

iii) til fyrrverandi starfsmanna í Belgísku Kongó og Rúanda-Úrúndí: Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles

4. **Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:**

a) Vinnuslys: Fonds des accidents du travail (vinnuslysasjóðurinn), Brussel

Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles

b) Atvinnusjúkdómar: Ministère de la prévoyance sociale (félagsmálaráðuneytið), Brussel

Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles

5. **Styrkir vegna andláts:**

a) Almennt: Institut national d' assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte en invaliditeitsverzekering, Brussel — (sjúkra- og örorkutryggingastofnunin)

b) Til sjómanna: Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins — Hulp- en voorzorgskas voor zeevarenden — (aðstoðar- og framfærslusjóður sjómanna), Antwerpen

c) til einstaklinga sem falla undir almannatryggingakerfi fyrir umdæmin handan hafs: Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles

d) til fyrrverandi starfsmanna í Belgísku Kongó og Belgísku Rúanda: Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles

6. **Atvinnuleysisbætur:**

a) Almennt: Office national de l'emploi, Bruxelles — Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, Brussel — (atvinnumálaskrifstofan)

b) Til sjómanna: Pool des marins de la marine marchande — Pool van de zeelieden ter koopvaardij — (farmannasjóðurinn), Antwerpen

7. **Fjölskyldubætur**

a) til launþega: Office national des allocations familiales pour travailleurs salariés — Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers (fjölskyldugreiðslnaskrifstofa launþega), Bruxelles

b) til sjálfstætt starfandi einstaklinga: Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Bruxelles — Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen, Brussel (almannatryggingastofnunin fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga)

c) til fyrrverandi starfsmanna í Belgísku Kongó og Rúanda-Úrúndí: Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles

B. DANMÖRK

1. a) Aðstoð vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar:	Sundhedsministeriet (heilbrigðisráðuneytið), København
b) Greiðslur í peningum vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar:	Direktoratet for Social Sikring og Bistand (almannatryggingaog félagsmálaskrifstofan), København
2. **Lífeyrir og bætur sem veittar eru samkvæmt löggjöf um almannatryggingar:**	Direktoratet for Social Sikring og Bistand (almannatryggingaog félagsmálaskrifstofan), København
3. **Endurhæfingarbætur:**	Direktoratet for Social Sikring og Bistand (almannatryggingaog félagsmálaskrifstofan), København
4. **Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:**	Arbejdsskadestyrelsen (skrifstofa atvinnu- og slysatrygginga), København
5. **Fjölskyldubætur (fjölskyldugreiðslur):**	Direktoratet for Social Sikring og Bistand (almannatryggingaog félagsmálaskrifstofan), København
6. **Styrkir vegna andláts:**	Sundhedsministeriet (heilbrigðisráðuneytið), København
7. **Lífeyrir samkvæmt „loven om arbejdsmarkedets tillægspension" (lögum um viðbótarlífeyri til launþega):**	Socialministeriet (félagsmálaráðuneytið), København
8. **Atvinnuleysisbætur:**	Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen (skrifstofa atvinnuleysistrygginga), København

C. ÞÝSKALAND

1. **Sjúkratryggingar:**	Deutsche Verbindungsstelle Krankenversicherung — Ausland (Þýsk samskiptamiðstöð fyrir sjúkratryggingar — Útlönd), Bonn
2. **Slysatryggingar:**	Hauptverband der gewerblichen Berufsgenossenschaften (bandalag fagfélaga og stéttarsamtaka), St. Augustin
3. **Lífeyristryggingar verkafólks:**	
a) Við beitingu 2. mgr. 3. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Verband Deutscher Rentenversicherungsträger (bandalag þýskra lífeyristryggingastofnana), Frankfurt am Main
b) Við beitingu 51. gr. og 1. mgr. 53. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar og undir fyrirsögninni „Greiðslustofnun" sem um getur í 55. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	
i) í samskiptum við Belgíu og Spán:	Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz (héraðstryggingastofnun Rínarhéraðs), Düsseldorf
ii) í samskiptum við Danmörku:	Landesversicherungsanstalt Schleswig-Holstein (héraðstryggingastofnunin í Slésvík-Holtsetalandi), Lübeck
iii) í samskiptum við Frakkland:	Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (héraðstryggingastofnun Rheinland-Pfalz), Speyer, eða, samkvæmt því sem kveðið er á um í 2. viðauka, Landesversicherungsanstalt Saarland (héraðstryggingastofnun Saarlands), Saarbrücken
iv) í samskiptum við Grikkland:	Landesversicherungsanstalt Württemberg (héraðstryggingastofnunin í Württemberg), Stuttgart
v) í samskiptum við Ítalíu:	Landesversicherungsanstalt Schwaben (héraðstryggingastofnun Schwaben), Augsburg
vi) í samskiptum við Lúxemborg:	Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (héraðstryggingastofnun Rheinland-Pfalz), Speyer
vii) í samskiptum við Holland:	Landesversicherungsanstalt Westfalen (héraðstryggingastofnun Westfalen), Münster

viii) í samskiptum við Írland og Breska konungsríkið:	Landesversicherungsanstalt Freie und Hansestadt Hamburg (héraðstryggingastofnunin í hinni frjálsu Hansaborg Hamborg), Hamburg
ix) í samskiptum við Portúgal:	Landesversicherungsanstalt Unterfranken (héraðstryggingastofnunin neðri Frankóníu), Würzburg
4. **Lífeyristryggingar skrifstofufólks:**	Bundesversicherungsanstalt für Angestellte (tryggingastofnun skrifstofufólks), Berlin
5. **Lífeyristryggingar námumanna:**	Bundesknappschaft (tryggingasjóður námumanna), Bochum
6. **Ellitryggingar fyrir bændur:**	Landwirtschaftliche Alterskasse Rheinhessen-Pfalz (ellitryggingasjóður landbúnaðarins Rheinhessen-Pfalz), Speyer
7. **Viðbótartryggingar verkafólks í járn- og stáliðnaði:**	Landesversicherungsanstalt Saarland, Abteilung Hüttenknappschaftliche Pensionsversicherung (héraðstryggingastofnun Saarlands, lífeyristryggingadeild verkafólks í járn- og stáliðnaði), Saarbrücken
8. **Atvinnuleysis- og fjölskyldubætur:**	Hauptstelle der Bundesanstalt für Arbeit (aðalstöðvar atvinnumálastofnunarinnar), Nürnberg

D. SPÁNN

1. **Vegna allra bótakerfa sem tilheyra almannatryggingakerfinu, að bótakerfi sjómanna undanskildu, og vegna allra tilvika að atvinnuleysi undanskildu:**	Instituto Nacional de Seguridad Social (almannatryggingastofnunin), Madrid
2. **Vegna sérstaks bótakerfis sjómanna og vegna allra tilvika:**	Instituto Social de la Marina (félagsmálastofnun sjómanna), Madrid
3. **Vegna atvinnuleysisbóta, að sjómönnum undanskildum:**	Instituto Nacional de Empleo (atvinnumálastofnunin), Madrid
4. **Vegna elli- og örorkulífeyris sem er ekki iðgjaldsskyldur:**	Instituto Nacional de Servicios Sociales (almannatryggingastofnun ríkisins), Madrid

E. FRAKKLAND

1. **Almennt:**	Centre de sécurité sociale des travailleurs migrants (Miðstöð almannatrygginga farandlaunþega), Paris
2. **Tryggingar námumanna (lífeyrir vegna örorku, elli og andláts):**	Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (sjálfseignartryggingasjóður námumanna), Paris

F. GRIKKLAND

1. **Almennt:**	Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (almannatryggingastofnunin, Aþenu)
2. **Atvinnuleysisbætur, fjölskyldugreiðslur:**	Οργανισμός Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), Αθήνα (vinnumiðlunarskrifstofan, Aþenu)
3. **Bætur til sjómanna:**	Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (ΝΑΤ), Πειραιάς (eftirlaunasjóður sjómanna, Píreus)

G. ÍRLAND

1. **Aðstoð:**	Department of Health (heilbrigðisráðuneytið), Dublin

2. **Bætur í peningum:**

a) Lífeyrir vegna elli og andláts:	Department of Social Welfare (félagsmálaráðuneytið), Pensions Services Office (lífeyrisdeild), Sligo
b) Fjölskyldubætur:	Department of Social Welfare (félagsmálaráðuneytið), Child Benefit Section (barnabótadeild), St. Oliver Plunkett Road, Letterkenny, Co. Donegal
c) Aðrar bætur í peningum:	Department of Social Welfare (félagsmálaráðuneytið), Dublin

H. ÍTALÍA

1. **Bætur vegna sjúkdóma (að meðtöldum berklum), meðgöngu og fæðingar:**

A Launþegar:	
a) Aðstoð:	Ministero della sanità (heilbrigðisráðuneytið), Roma
b) Bætur í peningum:	Istituto della previdenza sociale, direzione generale (stjórn félagsmálastofnunarinnar), Roma
B Sjálfstætt starfandi einstaklingar: Aðstoð:	Ministero della sanità (heilbrigðisráðuneytið), Roma

2. **Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:**

A Launþegar:	
a) Aðstoð:	Ministero della sanità (heilbrigðisráðuneytið), Roma
b) Gervilimir og stærri stoðtæki, bætur sem mönnum hafa verið dæmdar og læknisskoðanir og vottorð þessu tengd og bætur í peningum:	Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro, direzione generale (framkvæmdastjórn almennu vinnuslysatryggingastofnunarinnar), Roma
B Sjálfstætt starfandi einstaklingar (eingöngu fyrir geislalækna):	
a) Aðstoð:	Ministero della sanità (heilbrigðisráðuneytið), Roma
b) Gervilimir og stærri stoðtæki, bætur sem mönnum hafa verið dæmdar og læknisskoðanir og vottorð þessu tengd:	Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro, direzione generale (framkvæmdastjórn almennu vinnuslysatryggingastofnunarinnar), Roma
c) Bætur í peningum:	Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro, direzione generale (framkvæmdastjórn almennu vinnuslysatryggingastofnunarinnar), Roma

3. **Örorku-, elli-, eftirlifenda- og atvinnuleysisbætur og fjölskyldugreiðslur:** Istituto nazionale della previdenza sociale, direzione generale (stjórn félagsmálastofnunarinnar), Roma

I. LÚXEMBORG

I. VEGNA VEITINGAR BÓTA:

1. **Bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar:**	Union des caisses de maladie (samtök sjúkrasjóða), Luxembourg
2. **Lífeyrir vegna örorku, elli og andláts:**	
a) Til verkafólks:	Établissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité (elli- og örorkutryggingastofnunin), Luxembourg

b) Til skrifstofufólks og aðila að starfsgreinunum:	Caisse de pension des employés privés (lífeyrissjóður starfsfólks í einkageiranum), Luxembourg
c) Til sjálfstætt starfandi einstaklinga sem starfa við handverk, verslun eða framleiðslu:	Caisse de pension des artisans, des commerçants et des industriels (lífeyrissjóður handverksmanna, verslunarmanna og framleiðenda), Luxembourg
d) Til sjálfstætt starfandi einstaklinga sem starfa við landbúnað:	Caisse de pension agricole (lífeyrissjóður landbúnaðarins), Luxembourg
3. **Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:**	
a) Til launþega og sjálfstætt starfandi einstaklinga sem starfa við landbúnað eða skógrækt:	Association d'assurance contre les accidents, section agricole et forestière (slysatryggingasamtökin, landbúnaðar- og skógræktardeild), Luxembourg
b) Í öllum öðrum tilvikum þar sem um er að ræða skyldutryggingar eða tryggingar að eigin vali:	Association d'assurance contre les accidents, section industrielle (slysatryggingasambandið, atvinnudeild), Luxembourg
4. **Atvinnuleysisbætur:**	Administration de l'emploi (atvinnumálaskrifstofan), Luxembourg
5. **Fjölskyldubætur:**	Caisse nationale des prestations familiales (fjölskyldubótasjóðurinn), Luxembourg
6. **Styrkir vegna andláts:**	
a) Við beitingu 66. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Union des caisses de maladie (samtök sjúkrasjóða), Luxembourg
b) Í öðrum tilvikum:	Eftir því undir hvaða tryggingasvið bæturnar heyra, stofnunum sem um getur í 1. eða 3. lið er ber að annast greiðslu bóta
II. ÖNNUR TILVIK:	Inspection générale de la sécurité sociale (almennt eftirlit almannatrygginga), Luxembourg

J. HOLLAND

1. **Bætur vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar, örorku, vinnuslysa, atvinnusjúkdóma og atvinnuleysis:**	
a) Aðstoð:	Ziekenfondsraad (ráð sjúkrasjóða), Amstelveen
b) Bætur í peningum:	Nieuwe algemene bedrijfsvereniging (Nýju almennu fagfélögin og stéttarsamtökin), Amsterdam
2. **Lífeyrir vegna elli og andláts og fjölskyldubætur:**	
a) Almennt:	Sociale Verzekeringsbank (almannatryggingabankinn), Postbus 1100, 1180 BH Amstelveen
b) Í samskiptum við Belgíu:	Bureau voor Belgische Zaken de sociale verzekering betreffende (Deild almannatrygginga sem fer með málefni tengd Belgíu), Breda
c) Í samskiptum við Þýskaland:	Bureau voor Duitse zaken (Deild sem fer með málefni tengd Þýskalandi), Nijmegen

K. AUSTURRÍKI

1. **Tryggingar vegna veikinda, slysa og lífeyris:**	Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (aðalsamtök austurrískra almannatryggingastofnana), Wien
2. **Atvinnuleysistryggingar:**	
a) Í samskiptum við Þýskaland:	Landesgeschäftsstelle Salzburg des Arbeitsmarktservice (héraðsskrifstofa vinnumarkaðsmála í Salzburg), Salzburg
b) Í öllum öðrum tilvikum:	Landesgeschäftsstelle Wien des Arbeitsmarktservice (héraðsskrifstofa vinnumarkaðsmála), Wien

3. **Fjölskyldubætur:**	
a) Fjölskyldubætur aðrar en Karenzurlaubsgeld (sérstök greiðsla vegna meðgöngu og fæðingar):	Bundesministerium für Jugend und Familie (ráðuneyti æskulýðs- og fjölskyldumála), Wien
b) Karenzurlaubsgeld (sérstök greiðsla vegna meðgöngu og fæðingar):	
i) að því er varðar Þýskaland:	Landesgeschäftsstelle Salzburg des Arbeitsmarktservice (héraðsskrifstofa vinnumarkaðsmála), Salzburg
ii) í öllum öðrum tilvikum:	Landesgeschäftsstelle Wien des Arbeitsmarktservice (héraðsskrifstofa vinnumarkaðsmála), Wien

L. PORTÚGAL

Í tengslum við alla löggjöf, kerfi og tegundir almannatrygginga sem um getur í 4. gr. reglugerðarinnar:	Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (ráðuneyti alþjóðatengsla og samninga um félagslegt öryggi), Lisboa

M. FINNLAND

1. **Tryggingar vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar, almannalífeyrir, fjölskyldubætur, atvinnuleysisbætur og styrkir vegna andláts:**	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (almannatryggingastofnunin), Helsinki
2. **Starfslífeyrir:**	Eläketurvakeskus/Pensionsskyddscentralen (lífeyristryggingamiðstöðin), Helsinki
3. **Vinnuslys, atvinnusjúkdómar:**	Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto/Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund (samtök slysatryggingastofnana), Helsinki

N. SVÍÞJÓÐ

1. **Í öllum öðrum tilvikum en vegna atvinnuleysisbóta:**	Riksförsäkringsverket (almannatryggingastjórnin)
2. **Vegna atvinnuleysisbóta:**	Arbetsmarknadsstyrelsen (atvinnumarkaðsstjórnin)

O. BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Stóra Bretland:	
a) iðgjöld og aðstoð við launþega sem starfa utan aðalstöðva:	Department of Social Security (tryggingamálaráðuneytið), Contributions Agency (iðgjaldadeild), Overseas Contributions (iðgjöld handan hafs), Newcastle upon Tyne, NE98 1YX
b) aðrar fyrirspurnir:	Department of Social Security (tryggingamálaráðuneytið), Benefits Agency (bótadeild), Overseas Branch (deild fyrir málefni handan hafs), Newcastle upon Tyne, NE98 1YX
Norður-Írland:	Department of Health and Social Services (heilbrigðis- og félagsmálaráðuneytið), Northern Ireland Social Security Agency (almannatryggingastofnun Norður-Írlands), Overseas Branch (deild fyrir málefni handan hafs), Belfast, BT1 1XD
Gíbraltar:	Department of Social Security (tryggingamálaráðuneytið), Benefits Agency (bótadeild), Overseas Branch (deild fyrir málefni handan hafs), Newcastle upon Tyne, NE98 1YX

5. VIÐAUKI (A) (B) (4) (7) (8) (9) (12) (13) (14) (15)

FRAMKVÆMDARÁKVÆÐI TVÍHLIÐA SAMNINGA SEM GILDA ÁFRAM

(4. gr. (5. mgr.) 5. gr., 53. gr. (3. mgr.), 104. gr., 105. gr. (2. mgr.), 116. gr., 121. gr. og 122. gr. í framkvæmdarreglugerðinni)

Almennar athugasemdir

I. Þegar ákvæði þessa viðauka vísa til ákvæða samninga eða reglugerða nr. 3, 4 eða 36/63/EBE koma tilvísanir í samsvarandi ákvæði reglugerðarinnar eða framkvæmdarreglugerðarinnar í stað þeirra tilvísana, nema ákvæði samninga sem gilda áfram í krafti þess að þeir eru skráðir í II. viðauka í reglugerðinni.

II. Uppsagnarákvæði samninga sem eru í þessum viðauka gilda áfram.

1. BELGÍA — DANMÖRK

Samningur frá 23. nóvember 1978 um gagnkvæma niðurfellingu endurgreiðslna samkvæmt 3. mgr. 36. gr. (aðstoð vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar) í reglugerðinni og 2. mgr. 105. gr. (kostnaður vegna eftirlits og læknisskoðana) í framkvæmdarreglugerðinni.

2. BELGÍA — ÞÝSKALAND

a) Framkvæmdasamningur nr. 2 frá 20. júlí 1965 vegna framkvæmdar þriðja viðbótarsamnings við almenna samninginn frá 7. desember 1957 (lífeyrisgreiðslur vegna tímabila fyrir gildistöku samningsins).

b) 1. mgr. 9. gr. samnings frá 20. júlí 1965 um framkvæmd reglugerða ráðs Efnahagsbandalags Evrópu nr. 3 og 4 sem fjalla um félagslegt öryggi farandlaunþega.

c) Samningur frá 6. október 1964 um endurgreiðslu kostnaðar vegna aðstoðar sem veitt var lífeyrisþegum sem sóttu áður vinnu yfir landamæri, um framkvæmd 3. mgr. 14. gr. reglugerðar nr. 36/63/EBE og 4. mgr. 73. gr. reglugerðar ráðs Efnahagsbandalags Evrópu nr. 4.

d) Samningur frá 29. janúar 1969 um endurgreiðslur iðgjalda til almannatrygginga.

e) Samningur frá 4. desember 1975 um niðurfellingu endurgreiðslna bótafjárhæðar sem veitt er atvinnulausum einstaklingum.

3. BELGÍA — SPÁNN

Engin.

4. BELGÍA — FRAKKLAND

a) Samningur frá 22. desember 1951 um framkvæmd 23. gr. viðbótarsamnings frá 17. janúar 1948 (menn við námuvinnslu og sambærileg störf).

b) Framkvæmdasamningur frá 21. desember 1959 sem viðbót við framkvæmdasamning frá 22.desember 1951 sem gerð var samkvæmt 23. gr. viðbótarsamnings frá 17. janúar 1948 (menn við námuvinnslu og sambærileg störf).

c) Samningur frá 8. júlí 1964 um endurgreiðslu kostnaðar vegna aðstoðar til lífeyrisþega sem sóttu áður vinnu yfir landamæri, um framkvæmd 3. mgr. 14. gr. reglugerðar nr. 36/63/EBE og 4. mgr. 73. gr. reglugerðar ráðs Efnahagsbandalags Evrópu nr. 4.

d) Samningur frá 4. júlí 1984 um læknisskoðanir á þeim sem sækja vinnu yfir landamæri og búsettir eru í einu landi en vinna í öðru.

e) Samningur frá 14. maí 1976 um niðurfellingu endurgreiðslna á kostnaði vegna eftirlits og læknisskoðana, gert samkvæmt 2. mgr. 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

f) Samningur frá 3. október 1977 til framkvæmdar 92. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 (innheimta iðgjalda).

g) Samningur frá 29. júní 1979 um gagnkvæma niðurfellingu endurgreiðslna samkvæmt 3. mgr. 70. gr. reglugerðarinnar (kostnaður vegna atvinnuleysisbóta).

h) Framkvæmdasamningur frá 6. mars 1979 um tilhögun við framkvæmd viðbótarsamnings frá 12. október 1978 um félagslegt öryggi milli Belgíu og Frakklands að því er varðar ákvæði hans um sjálfstætt starfandi einstaklinga.

i) Bréfaskipti frá 21. nóvember 1994 og 8. febrúar 1995 um reglur við uppgjör á gagnkvæmum kröfum samkvæmt 93., 94., 95. og 96. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

5. BELGÍA — GRIKKLAND

Engin

6. BELGÍA — ÍRLAND

Bréfaskipti frá 19. maí og 28. júlí 1981 um 3. mgr. 36. gr. og 3. mgr. 70. gr. reglugerðarinnar (gagnkvæm niðurfelling endurgreiðslna vegna aðstoðar og atvinnuleysisbóta samkvæmt ákvæðum 1. og 6. kafla III. bálks reglugerðarinnar) og 2. mgr. 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar (gagnkvæm niðurfelling endurgreiðslna vegna kostnaðar við eftirlit og læknisskoðanir).

7. BELGÍA — ÍTALÍA

a) 7., 8., 9., 10., 12., 13., 14., 15., 17., 18., 19., 24. (önnur og þriðja málsgrein) og 28. gr. (4. mgr.) í framkvæmdasamningi frá 20. október 1950, með breytingum vegna 1. leiðréttingar frá 10. apríl 1952, 2. leiðréttingar frá 9. desember 1957 og 3. leiðréttingar frá 21. febrúar 1963.

b) 6., 7., 8. og 9. gr. í samningi frá 21. febrúar 1963 að svo miklu leyti sem þær snerta framkvæmd reglugerða ráðs Efnahagsbandalags Evrópu nr. 3 og nr. 4 um félagslegt öryggi farandlaunþega.

c) Samningur frá 12. janúar 1974 um framkvæmd 2. mgr. 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

d) Samningur frá 31. október 1979 að því er tekur til 9. mgr. 18. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

e) Bréfaskipti frá 10. desember 1991 og 10. febrúar 1992 um endurgreiðslur á gagnkvæmum endurgreiðslukröfum samkvæmt 93. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

8. BELGÍA — LÚXEMBORG

a) ...

b) ...

c) Samningur frá 28. janúar 1961 um endurgreiðslur iðgjalda til almannatrygginga.

d) Samningur frá 1. ágúst 1975 um niðurfellingu endurgreiðslna sem kveðið er á um í 3. mgr. 36. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971 að því er varðar kostnað vegna aðstoðar, sem veitt er samkvæmt tryggingum vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar, til handa aðstandendum vinnandi manns sem eru ekki búsettir í sama landi og hann.

e) Samningur frá 16. apríl 1976 um niðurfellingu endurgreiðslna á kostnaði vegna eftirlits og læknisskoðana, gert samkvæmt 2. mgr. 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

f) ...

9. BELGÍA — HOLLAND

a) 9.–15. gr. og 4. mgr. 17. gr. samnings frá 7. febrúar 1964 um fjölskyldu- og fæðingargreiðslur.

b) Samningur frá 21. mars 1968 um innheimtu og endurgreiðslur iðgjalda til almannatrygginga og framkvæmdasamningur frá 25. nóvember 1970 sem gerður var samkvæmt umræddum samningi.

c) Samningur frá 24. desember 1980 um sjúkratryggingar (heilsuvernd) ásamt breytingum.

d) Samningur frá 12. ágúst 1982 um tryggingar vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar og örorku.

10. BELGÍA — AUSTURRÍKI

Engin.

11. BELGÍA — PORTÚGAL

Engin.

12. BELGÍA — FINNLAND

Á ekki við.

13. BELGÍA — SVÍÞJÓÐ

Á ekki við.

14. BELGÍA — BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

a) Bréfaskipti frá 4. maí og 14. júní 1976 er varða 2. mgr. 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar (niðurfelling endurgreiðslna á kostnaði vegna eftirlits og læknisskoðana).

b) Bréfaskipti frá 18. janúar og 14. mars 1977 er varða 3. mgr. 36. gr. reglugerðarinnar (tilhögun endurgreiðslna eða niðurfellingar endurgreiðslna á kostnaði vegna aðstoðar sem veitt var samkvæmt skilmálum 1. kafla í III. bálki reglugerðarinnar) með breytingum samkvæmt bréfaskiptum frá 4. maí og 23. júlí 1982 (samningur um endurgreiðslur á kostnaði sem til var stofnað vegna a-liðar 1. mgr. 22. gr. reglugerðarinnar).

15. DANMÖRK — ÞÝSKALAND

a) 8.–14. gr. samnings frá 4. júní 1954 um framkvæmd samnings frá 14. ágúst 1953.

b) Samningur frá 27. apríl 1979 um:

i) gagnkvæma niðurfellingu að hluta á kostnaði vegna endurgreiðslna samkvæmt 3. mgr. 36. gr. og 3. mgr. 63. gr. reglugerðarinnar og gagnkvæma niðurfellingu á endurgreiðslum samkvæmt 3. mgr. 70. gr. reglugerðarinnar og 2. mgr. 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar (niðurfelling að hluta á kostnaði vegna endurgreiðslna að því er tekur til aðstoðar vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar, vinnuslysa og atvinnusjúkdóma og niðurfelling á kostnaði vegna endurgreiðslna að því er tekur til atvinnuleysisbóta og eftirlits og læknisskoðana);

ii) 6. mgr. 93. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar (aðferðir við að ákvarða endurgreiðslur að því er tekur til aðstoðar vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar).

16. DANMÖRK — SPÁNN

Samningur frá 1. júlí 1990 um gagnkvæma niðurfellingu á hluta endurgreiðslna sem kveðið er á um í 3. mgr. 36. gr. og 3. mgr. 63. gr. reglugerðarinnar og í 2. mgr. 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar. (Niðurfelling á hluta endurgreiðslu vegna aðstoðar við veikindi, meðgöngu og fæðingu, vinnuslys og atvinnusjúkdóma og niðurfelling á endurgreiðslu vegna kostnaðar við eftirlit og læknisskoðanir).

17. DANMÖRK — FRAKKLAND

Samningur frá 29. júní 1979 um niðurfellingu á endurgreiðslum vegna aðstoðar að því er tekur til veikinda, meðgöngu og fæðingar og vinnuslysa, að undanskildum bótum sem eru veittar samkvæmt 28., 28. a, 29. (1. mgr.) og 31. gr. reglugerðarinnar, samningur frá 29. júní 1979 um niðurfellingu á endurgreiðslum vegna atvinnuleysisbóta og samningur frá 29. júní 1979 um niðurfellingu á endurgreiðslum vegna kostnaðar við eftirlit og læknisskoðanir.

18. DANMÖRK — GRIKKLAND

Samningur frá 8. maí 1986 um gagnkvæma niðurfellingu á hluta endurgreiðslna sem kveðið er á um í 3. mgr. 36. gr. og 3. mgr. 63. gr. reglugerðarinnar og í 2. mgr. 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar. (Niðurfelling á hluta endurgreiðslu vegna aðstoðar við veikindi, meðgöngu og fæðingu, vinnuslys og atvinnusjúkdóma og niðurfelling á endurgreiðslu vegna kostnaðar við eftirlit og læknisskoðanir).

19. DANMÖRK — ÍRLAND

Bréfaskipti frá 22. desember 1980 og 11. febrúar 1981 um gagnkvæma niðurfellingu endurgreiðslna á kostnaði vegna aðstoðar sem veitt var samkvæmt tryggingum vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar, vinnuslysa og atvinnusjúkdóma, og á atvinnuleysisbótum og á kostnaði vegna eftirlits og læknisskoðana (36. (3. mgr.), 63. (3. mgr.), 70. gr. (3. mgr.) reglugerðarinnar og 2. mgr. 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar).

20. DANMÖRK — ÍTALÍA

Bréfaskipti frá 12. nóvember 1982 og 12. janúar 1983 er varða 3. mgr. 36. gr. reglugerðarinnar (gagnkvæm niðurfelling endurgreiðslna á kostnaði við aðstoð vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar samkvæmt skilmálum 1. kafla í III. bálki reglugerðarinnar, að c-lið 1. mgr. 22. gr. reglugerðarinnar undanteknum).

21. DANMÖRK — LÚXEMBORG

Samningur frá 19. júní 1978 um gagnkvæma niðurfellingu á endurgreiðslum sem kveðið er á um í 36. (3. mgr.), 63. (3. mgr.), 70. gr. (3. mgr.) reglugerðarinnar og 2. mgr. 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar (kostnaður við aðstoð vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar, vinnuslysa og atvinnusjúkdóma, kostnaður vegna atvinnuleysisbóta og kostnaður vegna eftirlits og læknisskoðana).

22. DANMÖRK — HOLLAND

a) Bréfaskipti frá 30. mars og 25. apríl 1979 að því er varðar 3. mgr. 36. gr. og 3. mgr. 63. gr. reglugerðarinnar (gagnkvæm niðurfelling að hluta á endurgreiðslum vegna kostnaðar við aðstoð vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar, vinnuslysa og atvinnusjúkdóma).

b) Bréfaskipti frá 30. mars og 25. apríl 1979 um 3. mgr. 70. gr. í reglugerðinni og 2. mgr. 105. gr. í framkvæmdarreglugerðinni (niðurfelling á endurgreiðslu kostnaðar vegna bóta sem greiddar eru samkvæmt 69. gr. reglugerðarinnar og á kostnaði af eftirliti og læknisskoðunum).

23. DANMÖRK — AUSTURRÍKI

Samningur frá 13. febrúar 1995 um endurgreiðslu kostnaðar við almannatryggingar.

24. DANMÖRK — PORTÚGAL

Á ekki við.

25. DANMÖRK — FINNLAND

Ákvæði 23. gr. samnings Norðurlandanna um félagsleg öryggi frá 15. júní 1992: samningur um gagnkvæma niðurfellingu endurgreiðslna samkvæmt 3. mgr. 36. gr., 3. mgr. 63. gr. og 3. mgr. 70. gr. reglugerðarinnar (aðstoð við veikindi og meðgöngu og fæðingu, vinnuslys og atvinnusjúkdóma og atvinnuleysisbætur) og 2. mgr. 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar (kostnaður við eftirlit og læknisskoðanir).

26. DANMÖRK — SVÍÞJÓÐ

Ákvæði 23. gr. samnings Norðurlandanna um félagsleg öryggi frá 15. júní 1992: samningur um gagnkvæma niðurfellingu endurgreiðslna samkvæmt 3. mgr. 36. gr., 3. mgr. 63. gr. og 3. mgr. 70. gr. reglugerðarinnar (aðstoð við veikindi og meðgöngu og fæðingu, vinnuslys og atvinnusjúkdóma og atvinnuleysisbætur) og 2. mgr. 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar (kostnaður við eftirlit og læknisskoðanir).

27. DANMÖRK — BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

1. Bréfaskipti frá 30. mars og 19. apríl 1977, eins og þeim var breytt með bréfaskiptum frá 8. nóvember 1989 og frá 10. janúar 1990, að því er varðar 36. (3. mgr.), 63. (3. mgr.), 70. gr. (3. mgr.) reglugerðarinnar og 2. mgr. 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar um niðurfellingu endurgreiðslna á kostnaði vegna:

   a) aðstoðar samkvæmt skilmálum 1. eða 4. kafla III. bálks reglugerðarinnar;

   b) ...

   c) eftirlits og læknisskoðana sem um getur í 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

2. Bréfaskipti frá 5. mars og 10. september 1984 um að samningur um niðurfellingu á endurgreiðslum vegna atvinnuleysisbóta sem greiddar eru samkvæmt 69. gr. taki ekki til sjálfstætt starfandi einstaklinga í samskiptum við Gíbraltar.

28. ÞÝSKALAND — SPÁNN

Samningur frá 25. júní 1990 um endurgreiðslu kostnaðar vegna aðstoðar í veikindum.

29. ÞÝSKALAND — FRAKKLAND

a) 2.–4. gr. og 22.–28. gr. í framkvæmdasamningi nr. 2 frá 31. janúar 1952 um framkvæmd almenna samningsins frá 10. júlí 1950.

b) 1. gr. í samningi frá 27. júní 1963 um framkvæmd 5. mgr. 74. gr. reglugerðar nr. 4 (endurgreiðsla kostnaðar vegna aðstoðar til aðstandenda tryggðra einstaklinga).

c) Samningur frá 14. október 1977 um niðurfellingu á endurgreiðslum samkvæmt 3. mgr. 70. gr. reglugerðarinnar (kostnaður vegna atvinnuleysisbóta).

d) Samningur frá 26. maí 1981 er varða 3. mgr. 36. gr. reglugerðarinnar (gagnkvæm niðurfelling endurgreiðslna á kostnaði við aðstoð vegna veikinda sem lífeyrisþegum sem sóttu áður vinnu yfir landamæri, aðstandendum þeirra eða eftirlifendum, er veitt samkvæmt 32. gr. reglugerðarinnar).

e) Samningur frá 26. maí 1981 til framkvæmdar 92. gr. reglugerðarinnar (innheimta og endurgreiðslur iðgjalda).

f) Samningur frá 26. maí 1981 um framkvæmd 2. mgr. 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar (gagnkvæm niðurfelling endurgreiðslna á kostnaði vegna eftirlits og læknisskoðana).

30. ÞÝSKALAND — GRIKKLAND

a) 1. og 3.–6. gr. í framkvæmdasamningi frá 19. október 1962 og annars framkvæmdasamnings frá 23. október 1972 vegna samnings um atvinnuleysistryggingar frá 31. maí 1961.

b) Samningur frá 11. maí 1981 er varðar endurgreiðslur á fjölskyldugreiðslum.

c) Samningur frá 11. mars 1982 um endurgreiðslur á kostnaði við aðstoð vegna veikinda.

31. ÞÝSKALAND — ÍRLAND

Samningur frá 20. mars 1981 er varðar 36. (3. mgr.), 63. (3. mgr.) og 70. gr. (3. mgr.) reglugerðarinnar (gagnkvæm niðurfelling endurgreiðslna á kostnaði við aðstoð vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar, vinnuslysa og atvinnusjúkdóma, og við atvinnuleysisbætur) og 2. mgr. 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar (gagnkvæm niðurfelling endurgreiðslna á kostnaði vegna eftirlits og læknisskoðana).

32. ÞÝSKALAND — ÍTALÍA

a) 14., 17. (1. mgr.), 18., 42., 45. (1. mgr.) og 46. gr. framkvæmdasamnings frá 6. desember 1953 um framkvæmd samnings frá 5. maí 1953 (lífeyrisgreiðslur).

b) 1. og 2. gr. í samningi frá 27. júní 1963 um framkvæmd 4. mgr. 73. gr. og 5. mgr. 74. gr. reglugerðar nr. 4 (endurgreiðsla kostnaðar vegna aðstoðar til aðstandenda tryggðra einstaklinga).

c) Samningur frá 5. nóvember 1968 um endurgreiðslur þar til bærra þýskra stofnana á kostnaði vegna aðstoðar sem ítalskar sjúkratryggingastofnanir hafa veitt á Ítalíu aðstandendum ítalskra vinnandi manna er hafa verið tryggðir í Sambandslýðveldinu Þýskalandi.

33. ÞÝSKALAND — LÚXEMBORG

a) 1. og 2. gr. í samningi frá 27. júní 1963 um framkvæmd 4. mgr. 73. gr. og 5. mgr. 74. gr. reglugerðar nr. 4 (endurgreiðsla kostnaðar vegna aðstoðar sem veitt er aðstandendum tryggðra einstaklinga).

b) Samningur frá 9. desember 1969 um niðurfellingu endurgreiðslna, samkvæmt 2. mgr. 14. gr. reglugerðar nr. 36/63/EBE, á kostnaði vegna aðstoðar vegna veikinda við lífeyrisþega, sem sótti annaðhvort áður vinnu yfir landamæri eða er eftirlifandi slíks manns, og aðstandenda hans.

c) Samningur frá 14. október 1975 um niðurfellingu á endurgreiðslum á kostnaði vegna eftirlits og læknisskoðana, gert samkvæmt 2. mgr. 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

d) Samningur frá 14. október 1975 um innheimtu og endurgreiðslur iðgjalda til almannatrygginga.

e) Samningur frá 25. janúar 1990 um beitingu b- og c-liðar 1. mgr. 20. gr. og 22. gr. reglugerðarinnar.

34. ÞÝSKALAND — HOLLAND

a) 9., 10. (2.–5. mgr.), 17., 18., 19. og 21. gr. í framkvæmdasamningi nr. 1 frá 18. júní 1954 vegna samnings frá 29. mars 1951 (sjúkratryggingar og lífeyrisgreiðslur).

b) Samningur frá 27. maí 1964 um niðurfellingu endurgreiðslna vegna kostnaðar við læknisskoðanir og eftirlit varðandi örorku-, elli- og eftirlifendatryggingar (lífeyristryggingar).

c) Samningur frá 21. janúar 1969 um endurgreiðslur iðgjalda til almannatrygginga.

d) Samningur frá 3. september 1969 um niðurfellingu endurgreiðslna, samkvæmt 2. mgr. 14. gr. reglugerðar nr. 36/63/EBE, á kostnaði vegna aðstoðar vegna veikinda við lífeyrisþega, sem sótti annaðhvort áður vinnu yfir landamæri eða er eftirlifandi slíks manns, og aðstandenda hans.

e) Samningur frá 22. júlí 1976 um niðurfellingu endurgreiðslna vegna atvinnuleysisbóta.

f) Samningur frá 11. október 1979 til framkvæmdar 92. gr. reglugerðarinnar (lágmarksfjárhæð sem er tilskilin vegna endurgreiðslu iðgjalda).

g) Samningur frá 1. október 1981 um endurgreiðslu á kostnaði vegna aðstoðarinnar sem getið er um í 93., 94. og 95. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

h) Samningur frá 15. febrúar 1982 um framkvæmd 20. gr. reglugerðarinnar að því er varðar aðstandendur manna sem sækja vinnu yfir landamæri.

35. ÞÝSKALAND — AUSTURRÍKI

Ákvæði 1. liðar í II. þætti og III. þáttar í samningi frá 2. ágúst 1979 um framkvæmd samnings um atvinnuleysistryggingar frá 19. júlí 1978.

36. ÞÝSKALAND — PORTÚGAL

Engin.

37. ÞÝSKALAND — FINNLAND

Engin.

38. ÞÝSKALAND — SVÍÞJÓÐ

Engin.

39. ÞÝSKALAND — BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

a) 8., 9., 25.– 27. gr. og 29.– 32. gr. samnings frá 10. desember 1964 um framkvæmd samnings frá 20. apríl 1960.

b) Samningur frá 29. apríl 1977 um niðurfellingu endurgreiðslna á kostnaði við aðstoð vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar, vinnuslysa og atvinnuleysis, á kostnaði við atvinnuleysisbætur og kostnaði við eftirlit og læknisskoðanir.

c) Bréfaskipti frá 18. júlí og 28. september 1983 um að niðurfelling á endurgreiðslum vegna atvinnuleysisbóta sem greiddar eru samkvæmt 69. gr. taki ekki til sjálfstætt starfandi einstaklinga í samskiptum við Gíbraltar.

40. SPÁNN — FRAKKLAND

Engin.

41. SPÁNN — GRIKKLAND

Á ekki við.

42. SPÁNN — ÍRLAND

Á ekki við.

43. SPÁNN — ÍTALÍA

Engin.

44. SPÁNN — LÚXEMBORG

Engin.

45. SPÁNN — HOLLAND

Engin.

46. SPÁNN — AUSTURRÍKI

Engin.

47. SPÁNN — PORTÚGAL

42., 43. og 44. gr. í framkvæmdasamningi frá 22. maí 1970.

48. SPÁNN — FINNLAND

Engin.

49. SPÁNN — SVÍÞJÓÐ

Engin.

50. SPÁNN — BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Engin.

51. FRAKKLAND — GRIKKLAND

Enginn samningur.

52. FRAKKLAND — ÍRLAND

Bréfaskipti frá 30. júlí og 26. september 1980 um gagnkvæma niðurfellingu endurgreiðslna á atvinnuleysisbótum (3. mgr. 70. gr reglugerðarinnar).

53. FRAKKLAND — ÍTALÍA

a) 2.–4. gr. í framkvæmdasamningi frá 12. apríl 1950 um framkvæmd almenna samningsins frá 31. mars 1948 (viðbótarlífeyrisgreiðslur í Frakklandi vegna vinnuslysa).

b) Bréfaskipti frá 14. maí og 2. ágúst 1991 um skilmála vegna uppgjörs á gagnkvæmum kröfum samkvæmt 93. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

c) Viðbótarbréfaskipti frá 22. mars og 15. apríl 1994 um reglur við uppgjör á gagnkvæmum skuldum samkvæmt skilmálum 93., 94., 95. og 96. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

54. FRAKKLAND — LÚXEMBORG

a) Samningur frá 24. febrúar 1969, sem gerður var samkvæmt 51. gr. reglugerðar nr. 3, og framkvæmdasamningur frá sama degi sem gerð var í samræmi við samninginn.

b) Samningur frá 2. júlí 1976 um niðurfellingu endurgreiðslna, sem kveðið er á um í 3. mgr. 36. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971, á kostnaði við tryggingaraðstoð vegna veikinda eða meðgöngu og fæðingar sem aðstandendum vinnandi manns, sem ekki eru búsettir í sama landi og hann, er veitt.

c) Samningur frá 2. júlí 1976 um niðurfellingu endurgreiðslna, sem kveðið er á um í 3. mgr. 36. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971, á kostnaði við tryggingaraðstoð vegna veikinda eða meðgöngu og fæðingar til manna, sem sóttu áður vinnu yfir landamæri, aðstandenda þeirra eða eftirlifenda.

d) Samningur frá 2. júlí 1976 um niðurfellingu endurgreiðslna á kostnaði vegna eftirlits og læknisskoðana sem kveðið er á um í 2 mgr. 105. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 frá 21. mars 1972.

55. FRAKKLAND — HOLLAND

a) ...

b) Samningur frá 28. apríl 1977 um niðurfellingu endurgreiðslna á kostnaði vegna læknismeðferðar sem umsækjendum um lífeyri og aðstandendum þeirra, og aðstandendum lífeyrisþega, er veitt innan ramma reglugerðarinnar.

c) Samningur frá 28. apríl 1977 um niðurfellingu endurgreiðslna á kostnaði vegna eftirlits og læknisskoðana samkvæmt 105. gr framkvæmdarreglugerðarinnar.

56. FRAKKLAND — AUSTURRÍKI

Engin.

57. FRAKKLAND — PORTÚGAL

Engin.

58. FRAKKLAND — BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

a) Bréfaskipti frá 25. mars og 28. apríl 1977 er varða 3. mgr. 36. gr. og 3. mgr. 63. gr. reglugerðarinnar (samningur vegna endurgreiðslu eða niðurfellingu endurgreiðslu á kostnaði vegna aðstoðar samkvæmt skilmálum 1. eða 4. kafla III. bálks reglugerðarinnar).

b) ...

c) Bréfaskipti frá 25. mars og 28. apríl 1977 vegna 2. mgr. 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar (niðurfelling endurgreiðslna á kostnaði vegna eftirlits og læknisskoðana).

59. GRIKKLAND — ÍRLAND

Enginn samningur

60. GRIKKLAND — ÍTALÍA

Enginn samningur

61. GRIKKLAND — LÚXEMBORG

Enginn samningur

62. GRIKKLAND — HOLLAND

Bréfaskipti frá 8. september 1992 og 30. júní 1993 um fyrirkomulag á endurgreiðslum milli stofnana.

63. GRIKKLAND — AUSTURRÍKI

Engin.

64. GRIKKLAND — PORTÚGAL

Á ekki við.

65. GRIKKLAND — FINNLAND

Engin.

66. GRIKKLAND — SVÍÞJÓÐ

Engin.

67. GRIKKLAND — BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Enginn samningur

68. ÍRLAND — ÍTALÍA

Enginn samningur

69. ÍRLAND — LÚXEMBORG

Bréfaskipti frá 26. september 1975 og 5. ágúst 1976 er varða 3. mgr. 36. gr. og 3. mgr. 63. gr. reglugerðarinnar og 2. mgr. 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar (niðurfelling endurgreiðslna á kostnaði við aðstoð, sem veitt er samkvæmt 1. eða 4. kafla í III. bálki reglugerðarinnar, og á kostnaði vegna eftirlits og læknisskoðana sem um getur í 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar).

70. ÍRLAND — HOLLAND

a) Bréfaskipti frá 28. júlí og 10. október 1978 er varða 3. mgr. 36. gr. og 3. mgr. 63. gr. reglugerðarinnar (gagnkvæm niðurfelling að hluta á endurgreiðslum á kostnaði við aðstoð vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar, vinnuslysa og atvinnusjúkdóma).

b) Bréfaskipti frá 22. apríl og 27. júlí 1987 varðandi 3. mgr. 70. gr. reglugerðarinnar (gagnkvæm niðurfelling kostnaðar vegna bóta sem veittar eru samkvæmt 69. gr. reglugerðarinnar) og 2. mgr. 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar (gagnkvæm niðurfelling kostnaðar vegna eftirlits og læknisskoðana sem um getur í 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar).

71. ÍRLAND — AUSTURRÍKI

Engin.

72. ÍRLAND — PORTÚGAL

Á ekki við.

73. ÍRLAND — FINNLAND

Á ekki við.

74. ÍRLAND — SVÍÞJÓÐ

Á ekki við.

75. ÍRLAND — BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Bréfaskipti frá 9. júlí 1975 er varða 3. mgr. 36. gr. og 3. mgr. 63. gr. reglugerðarinnar (samningur vegna endurgreiðslna eða niðurfellingar endurgreiðslna á kostnaði við aðstoð samkvæmt skilmálum 1. eða 4. kafla í III. bálki reglugerðarinnar) og 2. mgr. 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar (niðurfelling endurgreiðslna á kostnaði vegna eftirlits og læknisskoðana).

76. ÍTALÍA — LÚXEMBORG

5. og 6. mgr. 4. gr. í framkvæmdasamningi frá 19. febrúar 1955 um framkvæmdarákvæði almenna samningsins um félagslegt öryggi (sjúkratryggingar fyrir landbúnaðarverkafólk).

77. ÍTALÍA — HOLLAND

a) Þriðja málsgrein 9. gr. og þriðja málsgrein 11. gr. í framkvæmdasamningi frá 11. febrúar 1955 um framkvæmd framkvæmdasamningsins frá 28. október 1952 (sjúkratryggingar).

b) Samningur frá 27. júní 1963 um framkvæmd 3. mgr. 75. gr. reglugerðar nr. 4 (endurgreiðsla kostnaðar vegna aðstoðar við lífeyrisþega og aðstandendur þeirra).

78. ÍTALÍA — AUSTURRÍKI

Engin.

79. ÍTALÍA — PORTÚGAL

Á ekki við.

80. ÍTALÍA — FINNLAND

Á ekki við.

81. ÍTALÍA — SVÍÞJÓÐ

Engin.

82. ÍTALÍA — BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Bréfaskipti frá 1. og 16. febrúar 1995 varðandi 3. mgr. 36. gr. og 3. mgr. 63. gr. reglugerðarinnar (endurgreiðslur eða niðurfelling endurgreiðslna vegna kostnaðar við aðstoð) og 2. mgr. 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar (niðurfelling endurgreiðslna vegna kostnaðar við eftirlit og læknisskoðanir).

83. LÚXEMBORG — HOLLAND

a) Samningur frá 1. nóvember 1976 um niðurfellingu endurgreiðslna á kostnaði vegna eftirlits og læknisskoðana gert samkvæmt 2. mgr. 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

b) Samningur frá 3. febrúar 1977 um niðurfellingu endurgreiðslna á kostnaði við tryggingaraðstoð vegna veikinda eða meðgöngu og fæðingar sem veitt er samkvæmt 19. (2. mgr.), 26., 28. og 29. gr. (1. mgr.) reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971.

c) Samningur frá 20. desember 1978 um ákvörðun og endurheimt tryggingaiðgjalda.

84. LÚXEMBORG — AUSTURRÍKI

Samningur frá 22. júní 1995 um endurgreiðslu kostnaðar við almannatryggingar.

85. LÚXEMBORG — PORTÚGAL

Engin.

86. LÚXEMBORG — FINNLAND

Endurgreiðsla — samningur frá 24. febrúar 1994 samkvæmt 3. mgr. 36. gr. og 3. mgr. 63. gr. reglugerðarinnar.

87. LÚXEMBORG — AUSTURRÍKI

Engin.

88. LÚXEMBORG — BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

a) Bréfaskipti frá 28. nóvember og 18. desember 1975 er varða 3. mgr. 70. gr. reglugerðarinnar (niðurfelling endurgreiðslna vegna bóta sem veittar eru samkvæmt 69. gr. reglugerðarinnar).

b) Bréfaskipti frá 18. desember 1975 og 20. janúar 1976 er varða 3. mgr. 36. gr. og 3. mgr. 63. gr. reglugerðarinnar og 2. mgr. 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar (niðurfelling endurgreiðslna á kostnaði við aðstoð, sem veitt er samkvæmt 1. eða 4. kafla III. bálks reglugerðarinnar, og einnig á kostnaði sem fylgir eftirliti og læknisskoðunum sem um getur í 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar).

c) Bréfaskipti frá 18. júlí og 27. október 1983 um að samningurinn sem getið er um í a-lið taki ekki til sjálfstætt starfandi einstaklinga sem flytjast milli Lúxemborgar og Gíbraltar.

89. HOLLAND — AUSTURRÍKI

Samningur frá 17. nóvember 1992 um endurgreiðslu kostnaðar við almannatryggingar.

90. HOLLAND — PORTÚGAL

a) 33. og 34. gr. í framkvæmdasamningi frá 9. maí 1980.

b) Samningur frá 11. desember 1987 um gagnkvæma niðurfellingu aðstoðar vegna veikinda og vegna meðgöngu og fæðingar.

91. HOLLAND — FINNLAND

Endurgreiðsla — samningur frá 26. janúar 1994 samkvæmt 3. mgr. 36. gr. og 3. mgr. 63. gr. reglugerðarinnar.

92. HOLLAND — SVÍÞJÓÐ

Engin.

93. HOLLAND — BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

a) Annar málsliður 3. gr. í framkvæmdasamningi frá 12. júní 1956 um framkvæmd samnings frá 11. ágúst 1954.

b) Bréfaskipti frá 8. og 28. janúar 1976 er varða 3. mgr. 70. gr. reglugerðarinnar (niðurfelling endurgreiðslna á bótum sem veittar eru samkvæmt 69. gr. reglugerðarinnar).

c) Bréfaskipti frá 18. júlí og 18. október 1983 um að samningurinn sem getið er í b-lið taki ekki til sjálfstætt starfandi einstaklinga sem fara á milli Hollands og Gíbraltar.

d) Bréfaskipti frá 25. apríl og 26. maí 1986 varðandi 3. mgr. 36. gr. reglugerðarinnar (endurgreiðslur eða niðurfelling endurgreiðslna vegna kostnaðar við aðstoð), með áorðnum breytingum.

94. AUSTURRÍKI — PORTÚGAL

Engin.

95. AUSTURRÍKI — FINNLAND

Samningur frá 23. júní 1994 um endurgreiðslu kostnaðar við almannatryggingar.

96. AUSTURRÍKI — SVÍÞJÓÐ

Samningur frá 22. desember 1993 um endurgreiðslu kostnaðar við almannatryggingar.

97. AUSTURRÍKI — BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

a) Ákvæði 1. og 2. mgr. 18. gr. samnings frá 10. nóvember 1980 að því er varðar framkvæmd samnings um félagslegt öryggi frá 22. júlí 1980 eins og honum var breytt með viðbótarsamningi nr. 1 frá 26. mars 1986 og nr. 2 frá 4. júní 1993 með tilliti til þeirra sem geta ekki farið fram á að fá meðferð samkvæmt 1. kafla III. bálks reglugerðarinnar.

b) Ákvæði 1. mgr. 18. gr. framangreinds samnings með tilliti til þeirra sem geta farið fram á að fá meðferð samkvæmt 1. kafla III. bálks reglugerðarinnar um samkomulag um að viðeigandi vegabréf skuli koma í stað eyðublaðs E 111 að því er varðar þær bætur sem eyðublaðið tekur til og austurríska ríkisborgara sem eru búsettir á yfirráðasvæði Austurríkis og ríkisborgara Breska konungsríkisins sem eru búsettir á yfirráðasvæði Breska konungsríkisins (að Gíbraltar frátöldu).

c) Samningur frá 30. nóvember 1994 um endurgreiðslu kostnaðar við almannatryggingabætur.

98. PORTÚGAL — FINNLAND

Á ekki við.

99. PORTÚGAL — SVÍÞJÓÐ

Engin.

100. PORTÚGAL — BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

3. og 4. gr. viðauka við framkvæmdasamning frá 31. desember 1981 vegna beitingar bókunar um læknismeðferð frá 15. nóvember 1978.

101. FINNLAND — SVÍÞJÓÐ

Ákvæði 23. gr. samnings Norðurlandanna um félagsleg öryggi frá 15. júní 1992: samningur um gagnkvæma niðurfellingu endurgreiðslna samkvæmt 3. mgr. 36. gr., 3. mgr. 63. gr. og 3. mgr. 70. gr. reglugerðarinnar (aðstoð við veikindi og meðgöngu og fæðingu, vinnuslys og atvinnusjúkdóma og atvinnuleysisbætur) og 2. mgr. 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar (kostnaður við eftirlit og læknisskoðanir).

102. FINNLAND — BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Engin.

103. SVÍÞJÓÐ — BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Engin.

6. VIÐAUKI (A) (B) (4) (7) (9) (13)

AÐFERÐIR VIÐ ÚTBORGUN BÓTA

(6. mgr. 4. gr., 1.mgr. 53. gr. og 122. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar)

Almennar athugasemdir

Eftirágreiðslur og aðrar einstakar greiðslur skulu samskiptastofnanir að öðru jöfnu annast. Viðskiptagreiðslur og ýmsar aðrar greiðslur skulu inntar af hendi samkvæmt þeim aðferðum sem mælt er fyrir um í þessum viðauka.

A. BELGÍA

Beinar greiðslur

B. DANMÖRK

Beinar greiðslur

C. ÞÝSKALAND

1. **Lífeyristryggingar verkafólks og skrifstofufólks (örorka, elli og andlát):**
   a) Í samskiptum við Belgíu, Danmörk, Grikkland, Spán, Frakkland, Írland, Ítalíu, Lúxemborg, Portúgal og Breska konungsríkið: beinar greiðslur.
   b) Í samskiptum við Holland: greiðslur í gegnum samskiptastofnanir (sameiginleg framkvæmd 53. — 58. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar og ákvæða sem fram koma í 5. viðauka)
2. **Lífeyristryggingar skrifstofufólks og námumanna (örorka, elli og andlát):**
   a) Í samskiptum við Belgíu, Danmörku, Spán, Frakkland, Grikkland, Írland, Ítalíu, Lúxemborg, Portúgal og Breska konungsríkið: beinar greiðslur
   b) Í samskiptum við Holland: Greiðslur í gegnum samskiptastofnanir (sameiginleg framkvæmd 53. — 58. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar og ákvæða sem fram koma í 5. viðauka)
3. **Ellitryggingar fyrir bændur:** beinar greiðslur
4. **Slysatryggingar:**
   a) Samskipti við Spán, Grikkland, Ítalíu, Holland og Portúgal: greiðsla fyrir milligöngu samskiptastofnananna (sameiginleg framkvæmd á 53–58. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar og á ákvæðunum sem mælt er fyrir um í 5. viðauka);
   b) Samskipti við Belgíu, Danmörku, Frakkland, Írland, Lúxemborg og Breska konungsríkið: bein greiðsla, nema kveðið sé á um annað í sérstökum tilvikum.

D. SPÁNN

Beinar greiðslur.

E. FRAKKLAND

1. Allar tryggingar, að undanskildum tryggingum sjómanna: beinar greiðslur
2. Tryggingar sjómanna: greiðsluna annast opinber greiðsluaðili aðildarríkis á búsetustað bótaþega.

F. GRIKKLAND

Beinar greiðslur.

G. ÍRLAND

Beinar greiðslur

H. ÍTALÍA

a) *Launþegar:*

1. **Örorku-, elli- og eftirlifendalífeyrir:**

a) Í samskiptum við Belgíu, Danmörku, Spán, Frakkland (að undanskildum tryggingasjóðum franskra námumanna), Grikkland, Írland, Lúxemborg, Holland, Portúgal og Breska konungsríkið: beinar greiðslur

b) Í samskiptum við Þýskaland og tryggingasjóð franskra námumanna: greiðslur í gegnum samskiptastofnanir

2. **Lífeyrir vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:** beinar greiðslur

b) *Sjálfstætt starfandi einstaklingar:* beinar greiðslur

I. LÚXEMBORG

Beinar greiðslur

J. HOLLAND

1. Í samskiptum við Belgíu, Danmörku, Spán, Frakkland, Grikkland, Írland, Ítalíu, Lúxemborg, Portúgal og Breska konungsríkið: beinar greiðslur
2. Í samskiptum við Þýskaland: greiðslur í gegnum samskiptastofnanir (framkvæmd ákvæða sem fram koma í 5. viðauka)

K. AUSTURRÍKI

Beinar greiðslur

L. PORTÚGAL

Beinar greiðslur

M. FINNLAND

Beinar greiðslur

N. SVÍÞJÓÐ

Beinar greiðslur

O. BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Beinar greiðslur

7. VIÐAUKI (A) (B)

BANKAR

(7. mgr. 4. gr., 3. mgr. 55. gr. og 122. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar)

A. BELGÍA :	enginn
B. DANMÖRK:	Danmarks Nationalbank (Seðlabanki Danmerkur), Kaupmannahöfn
C. ÞÝSKALAND:	Deutsche Bundesbank (Sambandsbanki Þýskalands), Frankfurt am Main
D. SPÁNN:	Banco Exterior de España (Utanríkisbanki Spánar), Madríd
E. FRAKKLAND:	Banque de France (Frakklandsbanki), París
F. GRIKKLAND:	Τράπεζα της Ελλάδος, Αθήνα (Grikklandsbanki), Aþenu
G. ÍRLAND:	Central Bank of Ireland, Dyflinni
H. ÍTALÍA:	Banca nazionale del lavoro (Banki atvinnulífsins á Ítalíu), Róm
I. LÚXEMBORG:	Caisse d'Épargne (Sparisjóður), Lúxemborg
J. HOLLAND:	enginn
K. AUSTURRÍKI:	Österreichische Nationalbank (Seðlabanki Austurríkis), Vín
L. PORTÚGAL:	Banco de Portugal (Portúgalsbanki), Lissabon
M. FINNLAND:	Postipankki Oy, Helsinki/Postbanken Ab, Helsingfors (Postipankki, Ltd., Helsinki).
N. SVÍÞJÓÐ:	enginn.
O. BRESKA KONUNGSRÍKIÐ:	*Stóra-Bretland:* Bank of England, London
	Norður-Írland: Northern Bank Limited, Belfast
	Gíbraltar: Barclays Bank, Gíbraltar

8. VIÐAUKI (B) (12) (13)

GREIÐSLA FJÖLSKYLDUBÓTA

(8. mgr. 4. gr., d-liður 10. gr. a og 122. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar)

d-liður 10. gr. a framkvæmdarreglugerðarinnar á við um eftirfarandi:

A. *Launþegar og sjálfstætt starfandi einstaklingar:*

a) viðmiðunartímabil einn almanaksmánuður í samskiptum:

— milli Belgíu og Þýskalands,
— milli Belgíu og Spánar,
— milli Belgíu og Frakklands,
— milli Belgíu og Grikklands,
— milli Belgíu og Írlands,
— milli Belgíu og Lúxemborgar,
— milli Belgíu og Austurríkis,
— milli Belgíu og Portúgals,
— milli Belgíu og Finnlands,
— milli Belgíu og Svíþjóðar,
— milli Belgíu og Breska konungsríkisins,
— milli Þýskalands og Spánar,
— milli Þýskalands og Frakklands,
— milli Þýskalands og Grikklands,
— milli Þýskalands og Írlands,
— milli Þýskalands og Lúxemborgar,
— milli Þýskalands og Austurríkis,
— milli Þýskalands og Portúgals,
— milli Þýskalands og Finnlands,
— milli Þýskalands og Svíþjóðar,
— milli Þýskalands og Breska konungsríkisins,
— milli Spánar og Austurríkis,
— milli Spánar og Finnlands,
— milli Spánar og Svíþjóðar,
— milli Frakklands og Lúxemborgar,
— milli Frakklands og Austurríkis,
— milli Frakklands og Finnlands,
— milli Frakklands og Svíþjóðar,
— milli Írlands og Austurríkis,
— milli Írlands og Svíþjóðar,
— milli Lúxemborgar og Austurríkis,
— milli Lúxemborgar og Finnlands,
— milli Lúxemborgar og Svíþjóðar,
— milli Hollands og Austurríkis,
— milli Hollands og Finnlands,

— milli Hollands og Sviþjóðar,

— milli Austurríkis og Portúgals,

— milli Austurríkis og Finnlands,

— milli Austurríkis og Sviþjóðar,

— milli Austurríkis og Breska konungsríkisins,

— milli Portúgals og Frakklands,

— milli Portúgals og Írlands,

— milli Portúgals og Lúxemborgar,

— milli Portúgals og Finnlands,

— milli Portúgals og Sviþjóðar,

— milli Portúgals og Breska konungsríkisins,

— milli Finnlands og Sviþjóðar,

— milli Finnlands og Breska konungsríkisins,

— milli Sviþjóðar og Breska konungsríkisins.

b) viðmiðunartímabil ársfjórðungur í samskiptum:

— milli Hollands og Þýskalands, Danmerkur, Frakklands, Lúxemborgar og Portúgals.

B. *Sjálfstætt starfandi einstaklingar*
Viðmiðunartímabil ársfjórðungur í samskiptum:

— milli Belgíu og Hollands.

C. *Launþegar*
Viðmiðunartímabil einn almanaksmánuður í samskiptum:

— milli Belgíu og Hollands.

9. VIÐAUKI (A) (B) (2) (12) (14)

ÚTREIKNINGUR ÁRLEGS MEÐALTALSKOSTNAÐAR VEGNA AÐSTOÐAR

(9. mgr. 4. gr., a-liður 3. mgr. 94. gr. og a-liður 3. mgr. 95. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar)

A. BELGÍA

Taka skal tillit til almannatryggingareglna þegar árlegur meðaltalskostnaður vegna aðstoðar er reiknaður út.

Þó skal við beitingu á 94. og 95. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar, í tilvikum þar sem 2. mgr. 35. gr. reglugerðarinnar gildir, taka tillit til skyldusjúkratrygginga fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga þegar reikna skal út árlegan meðalkostnað við aðstoð.

B. DANMÖRK

Árlegur meðaltalskostnaður vegna aðstoðar er reiknaður út með því að taka tillit til reglna sem settar eru í lögum um heilbrigðisþjónustu almennings, lögum um þjónustu sjúkrahúsa og, að því er varðar kostnað vegna endurhæfingar, lögum um félagslega aðstoð.

C. ÞÝSKALAND

Taka skal tillit til eftirfarandi stofnana þegar árlegur meðaltalskostnaður vegna aðstoðar er reiknaður út.

1. Við beitingu a-liðar 3. mgr. 94. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

   a) Ortskrankenkassen (staðarsjúkrasamlög)

   b) Betriebskrankenkassen (sjúkrasjóðir fyrirtækja)

   c) Innungskrankenkassen (sjúkrasjóðir handverksmanna)

   d) Bundesknappschaft (tryggingasjóður námumanna)

   e) Seekasse (tryggingasjóður sjómanna)

   f) Ersatzkassen für Arbeiter (uppbótarsjóðir verkafólks)

   g) Ersatzkassen für Angestellte (uppbótarsjóðir skrifstofufólks)

   h) Landwirtschaftliche Krankenkassen (sjúkrasjóðir landbúnaðarins)

   háð því hvaða sjóður veitti bæturnar

2. Við beitingu a-liðar 3. mgr. 95. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

   a) Ortskrankenkassen (staðarsjúkrasamlög)

   b) Bundesknappschaft (tryggingasjóður námumanna)

   háð því hvaða sjóður veitti bæturnar

D SPÁNN

Ársmeðalkostnaður við aðstoð er reiknaður með tilliti til bóta sem heilbrigðisþjónustan á Spáni veitir.

E. FRAKKLAND

Taka skal tillit til almannatryggingareglna þegar árlegur meðaltalskostnaður vegna aðstoðar er reiknaður út.

F. GRIKKLAND

Taka skal tillit til almannatryggingareglna sem Ἵδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (almannatryggingastofnunin) styðst við þegar árlegur meðaltalskostnaður vegna aðstoðar er reiknaður út.

G. ÍRLAND

Árlegur meðaltalskostnaður vegna aðstoðar er reiknaður út með því að taka tillit til aðstoðar (heilbrigðisþjónusta) sem heilbrigðisstjórn sú sem um getur í 2. viðauka veitti í samræmi við ákvæði heilbrigðislaga 1947 til 1970.

H. ÍTALÍA

Árlegur meðaltalskostnaður vegna aðstoðar er reiknaður út með því að taka tillit til bóta sem heilbrigðisþjónustan á Ítalíu veitti.

I. LÚXEMBORG

Taka skal tillit til allra sjúkrasjóða og samtaka sjúkrasjóða þegar reiknaður er út árlegur meðalkostnaður vegna aðstoðar.

J. HOLLAND

Taka skal tillit til almannatryggingareglna þegar árlegur meðaltalskostnaður vegna aðstoðar er reiknaður út.

Þó verður lækkun að eiga sér stað vegna áhrifa:

1. örorkutrygginga (arbeidsongeschiktheidsverzekering, W.A.O.)

2. trygginga vegna óvenjulegs sjúkrakostnaðar (verzekering tegen bijzondere ziektekosten, AWBZ)

K. AUSTURRÍKI

Árlegur meðaltalskostnaður vegna aðstoðar er reiknaður út með því að taka tillit til bóta frá Gebietskrankenkassen (sjúkratryggingasjóði héraðsins).

L. PORTÚGAL

Árlegur meðaltalskostnaður vegna aðstoðar er reiknaður út með því að taka tillit til bóta frá opinberri heilbrigðisþjónustu.

M. FINNLAND

Árlegur meðaltalskostnaður vegna aðstoðar er reiknaður út með því að taka tillit til heilsugæslu- og sjúkrahússþjónustu og endurgreiðslna vegna sjúkratrygginga og endurhæfingarþjónustu á vegum Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (almannatryggingastofnunarinnar), Helsinki.

N. SVÍÞJÓÐ

Árlegur meðaltalskostnaður vegna aðstoðar er reiknaður út með því að taka tillit til bóta frá almannatryggingakerfinu.

O. BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Árlegur meðaltalskostnaður vegna aðstoðar er reiknaður út með því að taka tillit til bóta sem heilbrigðisþjónustan í Breska konungsríkinu veitti.

10. VIÐAUKI (A) (B) (2) (3) (7) (8) (9) (12) (13) (14) (15)

STOFNANIR OG AÐILAR TILNEFNDIR AF LÖGBÆRUM YFIRVÖLDUM

(10. mgr. 4. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar)

A. BELGÍA

Við beitingu 10. gr. b í framkvæmdarreglugerðinni:	
Launþegar:	Tryggingastofnunin þar sem launþeginn var tryggður
Sjálfstætt starfandi einstaklingar:	Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (almannatryggingastofnunin fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga), Bruxelles
1. Við beitingu 14. gr. reglugerðarinnar og 11. gr. (a-lið 1. mgr. og 2. mgr.), 12. gr. a, 13. og 14. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Office national de sécurité sociale, Bruxelles — Rijksdienst voor maatschappelijke Zekerheid, Brussel — (almannatryggingaskrifstofan)
2. Við beitingu 1. mgr. 14. gr. b reglugerðarinnar og 11. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins — Hulp- en voorzorgskas voor zeevarenden — (aðstoðar- og framfærslusjóður sjómanna), Antwerpen
3. Við beitingu 14. gr. a reglugerðarinnar og a-liðar 1. mgr. 11. gr. a og 12. gr. a framkvæmdarreglugerðarinnar:	Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Bruxelles — Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen, Brussel — (almannatryggingastofnunin fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga)
3a. Við beitingu 14. gr. c í reglugerðinni og 12. gr. a í framkvæmdarreglugerðinni:	
Launþegar:	Office national de sécurité sociale — Rijksdienst voor Maatscheppelijke Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan), Bruxelles
Sjálfstætt starfandi einstaklingar:	Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (almannatryggingastofnunin fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga), Bruxelles
4. Við beitingu 17. gr. reglugerðarinnar og:	
— b-liðar í 1. mgr. 11. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Ministère de la prévoyance sociale, secrétariat général, service des relations internationales, Bruxelles — Ministerie van Sociale Voorzorg, Secretariaat-Generaal, Dienst Internationale Betrekkingen, Brussel — (félagsmálaráðuneytið, ráðuneytisskrifstofan, alþjóðasamskiptadeild)
— b-liðar í 1. mgr. 11. gr. a framkvæmdarreglugerðarinnar:	Ministère des classes moyennes — Administration des affaires sociales, Bruxelles — Ministerie van Middenstand, Administratie Sociale Zaken, Brussel — (ráðuneyti millistétta — félagsmáladeild)
5. Við beitingu 80. gr. (2. mgr.), 81. gr., 82. gr. (2. mgr.), 85. gr. (2. mgr.) og 88. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	
a) Almennt:	Office national de l'emploi, Bruxelles — Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, Brussel — (atvinnumálaskrifstofan)
b) Til sjómanna:	Pool des marins de la marine marchande — Pool van de zeelieden ter koopvaardij — (farmannasjóðurinn), Antwerpen
6. Við beitingu 2. mgr. 102. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	
a) Bætur vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar og vinnuslysa:	

i) almennt:	Institut national d'assurance maladie-invalidité — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (sjúkra- og örorkutryggingastofnunin), Bruxelles
ii) til einstaklinga sem falla undir almannatryggingakerfi fyrir umdæmin handan hafs:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles
iii) til fyrrverandi starfsmanna í Belgísku Kongó og Rúanda-Úrúndí:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (almannatryggingaskrifstofan fyrir umdæmin handan hafs), Bruxelles
b) Bætur vegna atvinnusjúkdóma:	Fonds des maladies professionnelles, Bruxelles — Fonds voor beroepsziekten, Brussel — (atvinnusjúkdómasjóðurinn)
c) Atvinnuleysisbætur:	
i) almennt:	Office national de l'emploi, Bruxelles — Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, Brussel — (atvinnumálaskrifstofan)
ii) til sjómanna:	Pool des marins de la marine marchande — Pool van de zeelieden ter koopvaardij — (farmannasjóðurinn), Antwerpen
7. Við beitingu 2. mgr. 113. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel — (sjúkra- og örorkutryggingastofnunin)

B. DANMÖRK

1. Við beitingu 11. gr. (1. mgr.), 11. gr. a (1. mgr.), 12. gr. a, 13. gr. (2. og 3. mgr.) og 14. gr. (1., 2. og 3. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar:	Direktoratet for Social Sikring og Bistand (almannatrygginga- og félagsmálaskrifstofan), København
Við beitingu 2. mgr. 113. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Sundhedsministeriet (heilbrigðisráðuneytið), København
2. Við beitingu 14. gr. (b-liður 1. mgr.), 14. gr. a (b-liður 1. mgr.) og 14. gr. b (1. og 2. mgr.) reglugerðarinnar:	Direktoratet for Social Sikring og Bistand (almannatrygginga- og félagsmálaskrifstofan), København
3. Við beitingu 17. gr. reglugerðarinnar og 10. gr. b framkvæmdarreglugerðarinnar:	Direktoratet for Social Sikring og Bistand (almannatrygginga- og félagsmálaskrifstofan), København
4. Við beitingu 38. gr. (1. mgr.), 70. gr. (1. mgr.) og 82. gr. (2. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar:	Félagsmálanefndin í því sveitarfélagi þar sem bótaþeginn er búsettur. Í sveitarfélögunum Kaupmannahöfn, Óðinsvéum, Álaborg og Árósum: Magistraten (stjórn sveitarfélagsins)
5. Við beitingu 80. gr. (2. mgr.), 81. gr. og 85. gr. (2. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar:	Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen (skrifstofa atvinnuleysistrygginga), København
6. Við beitingu 2. mgr. 102. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	
a) Endurgreiðslur samkvæmt 36. og 63. gr. reglugerðarinnar:	Sundhedsministeriet (heilbrigðisráðuneytið), København
b) Endurgreiðslur samkvæmt 2. mgr. 70. gr. reglugerðarinnar:	Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen (skrifstofa atvinnuleysistrygginga), København
7. Við beitingu 110. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	
a) bætur samkvæmt 1.–3. og 5., 7. og 8. kafla í III. bálki reglugerðarinnar:	Sundhedsministeriet (heilbrigðisráðuneytið), København
b) bætur í peningum samkvæmt 1. kafla í III. bálki reglugerðarinnar og bætur samkvæmt 2., 3., 7. og 8. kafla í III. bálki reglugerðarinnar:	Direktoratet for Social Sikring og Bistand (almannatrygginga- og félagsmálaskrifstofan), København

c) bætur samkvæmt 4. kafla í III. bálki reglugerðarinnar:	Arbejdsskadestyrelsen (skrifstofa atvinnu- og slysatrygginga), København
d) bætur samkvæmt 6. kafla í III. bálki reglugerðarinnar:	Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen (atvinnuleysistryggingaskrifstofan), København

C. ÞÝSKALAND

1. Við beitingu 1. mgr. 6. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	
a) Háð eðli þeirrar starfsemi sem síðast var stunduð:	Lífeyristryggingastofnanir verka- og skrifstofufólks í aðildarríkjunum sem tilgreindar eru í 2. viðauka
b) Sé ekki unnt að ákvarða eðli þeirrar starfsemi sem síðast var stunduð:	Lífeyristryggingastofnanir verkafólks í aðildarríkjunum sem tilgreindar eru í 2. viðauka
c) Einstaklingar sem hafa verið tryggðir hjá almannatryggingakerfinu fyrir aldraða, samkvæmt hollenskri löggjöf (algemene Ouderdomswet), jafnframt því að leggja stund á starfsemi sem heyrði ekki undir skyldutryggingar samkvæmt þýskri löggjöf:	Bundesversicherungsanstalt für Angestellte — (tryggingastofnun skrifstofufólks), Berlin
2. Við beitingu:	
a) a-liðar 1. mgr. 14. gr., 1. mgr. 14. gr. b reglugerðarinnar og ef um samkomulag er að ræða samkvæmt 17. gr. reglugerðarinnar, ásamt 11. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar	
b) a-liðar 1. mgr. 14. gr. a, 2. mgr. 14. gr. b reglugerðarinnar og ef um samkomulag er að ræða samkvæmt 17. gr. reglugerðarinnar, ásamt 11. gr. a framkvæmdarreglugerðarinnar:	
c) b-liðar 2. mgr. 14. gr., 3. mgr. 14. gr., 2.–4. mgr. 14. gr. a og a-liðar 14. gr. c og ef um samkomulag er að ræða samkvæmt 17. gr. reglugerðarinnar, ásamt 12. gr. a framkvæmdarreglugerðarinnar:	
i) einstaklingur sem er sjúkratryggður:	stofnunin sem hann er tryggður hjá
ii) einstaklingur sem er ekki sjúkratryggður:	
— launþegar:	Bundesversicherungsanstalt für Angestellte (tryggingastofnun skrifstofufólks), Berlin
— verkafólk:	þar til bær lífeyristryggingastofnun verkafólks
3. Við beitingu 14. gr. (b-liður 1. mgr.), 14. gr. a (b-liður 1. mgr.) og 14. gr. b (1. mgr.) (ásamt b-lið 1. mgr. 14. gr.), 14. gr. b (2. mgr.) (ásamt b-lið 1. mgr. 14. gr. a og 17. gr. reglugerðarinnar):	Deutsche Verbindungsstelle Krankenversicherung — Ausland (Þýsk samskiptastofnun fyrir sjúkratryggingar — Útlönd), Bonn
4. Við beitingu:	
a) 2. og 3. mgr. 13. gr. og 1., 2., og 3. mgr. 14. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar :	Allgemeine Ortskrankenkasse, Bonn — (almenna staðarsjúkrasamlagið), Bonn
b) 4. mgr. 13. gr. og 4. mgr. 14. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Allgemeine Ortskrankenkasse, Bonn — (almenna staðarsjúkrasamlagið), Bonn, nema þegar viðkomandi er tryggður hjá öðrum tryggingasjóði (Ersatzkasse)

5. Við beitingu 2. mgr. 80. gr., 81. gr. og 2. mgr. 82. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Arbeitsamt (vinnumiðlunin) í því héraði Þýskalands þar sem hinn vinnandi maður dvaldi eða var síðast búsettur eða, hafi hann hvorki dvalið né verið búsettur í Þýskalandi á meðan á vinnu hans þar stóð, vinnumiðlunin í því héraði Þýskalands þar sem hann starfaði síðast
6. Við beitingu 2. mgr. 85. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Arbeitsamt (vinnumiðlunin) í því héraði þar sem hinn vinnandi maður starfaði síðast
7. Við beitingu 2. mgr. 91. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	
a) Fjölskyldugreiðslur greiddar samkvæmt 77. og 78. gr. reglugerðarinnar:	Arbeitsamt Nürnberg (vinnumiðlunin), Nürnberg
b) Viðbótarlífeyrir vegna barna sem greiddur er samkvæmt lögboðnum lífeyristryggingareglum:	Lífeyristryggingastofnanir verkafólks, skrifstofufólks og námumanna, tilnefndar sem þar til bærar stofnanir í 2. lið C-þáttar í 2. viðauka
8. Við beitingu:	
a) 36. gr. reglugerðarinnar og 2. mgr. 102. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	AOK-Bundesverband (samtök staðarsjúkrasjóða), Bonn 2
b) 63. gr. reglugerðarinnar og 2. mgr. 102. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Hauptverband der gewerblichen Berufsgenossenschaften (fagfélög og stéttarsamtök í iðnaði), St Augustin
c) 75. gr. reglugerðarinnar og 2. mgr. 102. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Bundesanstalt für Arbeit (atvinnumálaskrifstofan), Nürnberg
9. Við beitingu 2. mgr. 113. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	
a) Endurgreiðsla kostnaðar vegna aðstoðar, sem hinn vinnandi maður hefur þegið en á ekki rétt á, gegn framvísun staðfestu yfirlýsingarinnar sem frá er greint í 2. mgr. 20. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Deutsche Verbindungsstelle Krankenversicherung — Ausland (þýsk samskiptastofnun fyrir sjúkratryggingar — Útlönd), Bonn
b) Endurgreiðsla kostnaðar vegna aðstoðar, sem hinn vinnandi maður hefur þegið en á ekki rétt á, gegn framvísun staðfestu yfirlýsingarinnar sem kveðið er á um í 2. mgr. 62. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Hauptverband der gewerblichen Berufsgenossenschaften (fagfélög og stéttarsamtök í iðnaði), St Augustin
10. Við beitingu 3. mgr. 14. gr. d reglugerðarinnar:	Stofnunin sem lífeyristryggingaiðgjöld eru greidd til, eða ef krafan er gerð um leið og eða á eftir lífeyriskröfunni, stofnunin sem rannsakar kröfuna

D. SPÁNN

1. Við beitingu 6. gr. (1. mgr.) (að undanskildum sérsamningi við Instituto Social de la Marina (félagsmálastofnun sjómanna)), 13. gr. (2. og 3. mgr.), 14. gr. reglugerðarinnar, 11. gr. (1. mgr.), 11. gr. a, 12. gr. a og 109. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Tesorería General de la Seguridad Social (almannatryggingasjóðurinn)
2. Við beitingu 102. gr. (2. mgr.) (nema vegna sjómanna og atvinnuleysisbóta), 110. gr. og 113. gr. (2. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar:	Instituto Nacional de la Seguridad Social (almannatryggingastofnunin), Madrid
3. Við beitingu 38. gr. (1. mgr.), 70. gr. (1. mgr.), 85. gr. (2. mgr.) og 86. gr. (2. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar, nema vegna sjómanna:	Direcciones Provinciales del Instituto Nacional de la Seguridad Social (héraðsskrifstofur á vegum Almannatryggingastofnunarinnar)

4. Við beitingu 6. gr. (1. mgr.) (sérsamningur vegna sjómanna), 38. gr. (1. mgr.) (vegna sjómanna), 70. gr. (1. mgr.), 80. gr. (2. mgr.), 81. gr., 82. gr. (2. mgr.), 85. gr. (2. mgr.), 86. gr. (2. mgr.) og 102 gr. (2. mgr.) (nema vegna atvinnuleysisbóta) framkvæmdarreglugerðarinnar:	Direcciones Provinciales del Instituto Social de la Marina (héraðsskrifstofur á vegum félagsmálastofnunar sjómanna)
5. Við beitingu 2. mgr. 102. gr. vegna atvinnuleysisbóta:	Instituto Nacional de Empleo (atvinnumálastofnunin), Madrid
6. Við beitingu 80. gr. (2. mgr.), 81. gr. og 82. gr. (2. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar að því er varðar atvinnuleysisbætur, nema vegna sjómanna:	Direcciones Provinciales del Instituto Nacional de Empleo (héraðsskrifstofur á vegum atvinnumálastofnunarinnar)

E. FRAKKLAND

1. Við beitingu 1. mgr. 6. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Direction régionale de la sécurité sociale (héraðsstjórn almannatrygginga)
2. Við beitingu a-liðar 1. mgr. 11. gr. og 12. gr. a framkvæmdarreglugerðarinnar:	
a) Í Frakklandi sjálfu:	
i) almennt:	Caisse primaire d'assurance maladie (staðarsjúkratryggingasjóðurinn)
ii) tryggingar í landbúnaði:	Caisse de mutualité sociale agricole (gagnkvæmur bótasjóður starfsfólks í landbúnaði)
iii) tryggingar námumanna:	Société de secours minière (hjálparsjóður námumanna)
iv) tryggingar sjómanna:	Section „Caisse de retraite des marins" du quartier des affaires maritimes (almennur lífeyrissjóður fyrir sjómenn undir siglingadeild)
b) Frönsk umdæmi handan hafs:	
i) almennt:	Caisse générale de sécurité sociale (almannatryggingasjóðurinn)
ii) tryggingar sjómanna:	Section „Caisse de retraite des marins" du Quartier des affaires maritimes (almennur lífeyrissjóður fyrir sjómenn undir siglingadeild)
3. Við beitingu 1. mgr. 11. gr. a og 12. gr. a framkvæmdarreglugerðarinnar:	Caisses mutuelles régionales (gagnkvæmur bótasjóður héraðsins)
4. Við beitingu 2. og 3. mgr. 13. gr. og 3. mgr. 14. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Caisse primaire d'assurance maladie de la région parisienne (staðarsjúkratryggingasjóður Parísarsvæðisins)
4a. Við beitingu 14. gr. c í reglugerðinni og 7. og 8. mgr. 12. gr. a í framkvæmdarreglugerðinni:	
a) 7. mgr. 12. gr. a í framkvæmdarreglugerðinni:	
i) launavinna í Frakklandi og sjálfstæð starfsemi utan landbúnaðarsviðs í öðru aðildarríki:	Caisse mutuelle régionale (gagnkvæmur bótasjóður héraðsins)
ii) launavinna í Frakklandi og sjálfstæð starfsemi á sviði landbúnaðar í öðru aðildarríki:	Caisse de mutualité sociale agricole (gagnkvæmur bótasjóður starfsfólks í landbúnaði)

b) 8. mgr. 12. gr. a í framkvæmdarreglugerðinni:	
i) sjálfstæð starfsemi í Frakklandi utan landbúnaðarsviðs:	Caisse mutuelle régionale (gagnkvæmur bótasjóður héraðsins)
ii) sjálfstæð starfsemi í Frakklandi á sviði landbúnaðar:	Caisse de mutualité sociale agricole (gagnkvæmur bótasjóður starfsfólks í landbúnaði)
c) þegar um sjálfstæða starfsemi utan landbúnaðarsviðs er að ræða í Frakklandi og launavinnu í Lúxemborg:	skal gefa út eyðublaðið E 101 handa hlutaðeigandi einstaklingi sem leggur það fyrir gagnkvæman bótasjóð héraðsins
5. Við beitingu 17. gr. ásamt 1. mgr. 14. gr. og 1. mgr. 14. gr. a reglugerðarinnar:	
i) Tryggingar aðrar en tryggingar í landbúnaði:	Direction régionale des affaires sanitaires et sociales (héraðsstjórn heilbrigðis- og félagsmála)
ii) Tryggingar í landbúnaði:	Direction Régionale de l'Agriculture et de la Forêt (svæðisskrifstofa landbúnaðar og skógræktar) — Service Régional de l'Inspection du Travail, de l'Emploi et de la Politique Sociale Agricole (svæðisstjórn um starfsemi og málefni landbúnaðarins), Paris
6. Við beitingu 80. gr., 81. gr., 82. gr. (2. mgr.) og 85. gr. (2. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar:	Direction départementale du travail et de la main-d'oeuvre (atvinnumálaskrifstofa umdæmisins) þar sem vinnustaðurinn er og þar sem framvísa þarf staðfestu yfirlýsingunni Staðarútibú „Agence nationale pour l'emploi" (atvinnumálaskrifstofunnar) Ráðhúsið á búsetustað aðstandendanna
7. Við beitingu 84. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	
a) Algjört atvinnuleysi:	Association pour l'emploi dans l'industrie et le commerce (Assedic) (samtök fag- og stéttarfélaga) á búsetustað hlutaðeigandi einstaklings
b) Atvinnuleysi að hluta:	Direction départementale du travail et de la main-d'oeuvre (atvinnumálaskrifstofa umdæmisins) þar sem vinnustaður hlutaðeigandi einstaklings er
8. Vegna beitingar 36. og 63. gr. reglugerðarinnar og 2. mgr. 102. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Centre de sécurité sociale des travailleurs migrants (tryggingastofnun farandlaunþega), Paris Association pour l'emploi dans l'industrie et le commerce (Assedic) (samtök fag- og stéttarfélaga)
9. Við beitingu 2. mgr. 113. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Centre de sécurité sociale des travailleurs migrants (tryggingastofnun farandlaunþega), Paris

F. GRIKKLAND

1. Við beitingu 1. mgr. 6. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα(tryggingastofnunin, Aþenu)
2. Við beitingu 1. mgr. 14. gr. og 1. mgr. 14. gr. b reglugerðarinnar ásamt a-lið 1. mgr. 11. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	
a) Almennt:	Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (almannatryggingastofnunin, Aþenu)
b) Til sjómanna:	Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (ΝΑΤ) Πειραιάζ (eftirlaunasjóður sjómanna, Píreus)

3. Við beitingu i-liðar í b-lið 2. mgr. 14. gr. reglugerðarinnar og 1. mgr. 12. gr. a framkvæmdarreglugerðarinnar:	Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (almannatryggingastofnunin, Aþenu)
4. Við beitingu 1. mgr. 14. gr. a og 1. mgr. 14. gr. b reglugerðarinnar ásamt a-lið 1. mgr. 11. gr. a framkvæmdarreglugerðarinnar:	
a) Almennt:	Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (almannatryggingastofnunin, Aþenu)
b) Til sjómanna:	Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (ΝΑΤ), Πειραιάς (eftirlaunasjóður sjómanna, Píreus)
4a. Við beitingu 14. gr. c í reglugerð (EBE) nr. 1408/71 og 12. gr. a í reglugerð (EBE) nr. 574/72:	
a) almennt:	Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (almannatryggingastofnunin, Aþenu)
b) til sjómanna:	Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (ΝΑΤ), Πειραιάζ (eftirlaunasjóður sjómanna, Píreus)
5. Við beitingu 3. mgr. 14. gr. d reglugerðarinnar:	
a) Almennt:	Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (almannatryggingastofnunin, Aþenu)
b) Til sjómanna:	Ναυτικό Λπομαχικό Ταμείο (ΝΑΤ) Πειραιάς (eftirlaunasjóður sjómanna, Píreus)
6. Við beitingu 2. og 3. mgr. 13. gr. og 1. og 2. mgr. 14. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (almannatryggingastofnunin, Aþenu)
7. Við beitingu 2. mgr. 80. gr. og 2. mgr. 85. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Οργανισμός Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), Αθήνα (vinnumiðlunarskrifstofan, Aþenu)
8. Við beitingu 81. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (almannatryggingastofnunin, Aþenu)
9. Við beitingu 2. mgr. 102. gr. í framkvæmdarreglugerðinni:	
a) Fjölskyldugreiðslur, atvinnuleysisbætur:	Οργανισμόα Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), Α0ήνα (vinnumiðlunarskrifstofan, Aþenu)
b) Bætur til sjómanna:	Οίκος Ναύτου, Πειραιάζ (sjómannaheimilið, Píreus)
c) Aðrar bætur:	Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (almannatryggingastofnunin, Aþenu)
9. a Við beitingu 110. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	
a) Fjölskyldugreiðslur, atvinnuleysisbætur:	Οργανισμός Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), Αθήνα (vinnumiðlunarskrifstofan, Aþenu)
b) Bætur til sjómanna:	Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (ΝΑΤ), Πειραιάς (eftirlaunasjóður sjómanna, Píreus)
c) Aðrar bætur:	Ιδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (almannatryggingastofnunin, Aþenu)
10. Við beitingu 2. mgr. 82. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Οργανισμός Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), Αθήνα (vinnumiðlunarskrifstofan, Aþenu)

11. Við beitingu 2. mgr. 113. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	
a) Bætur til sjómanna:	Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (NAT), Πειραιάς (eftirlaunasjóður sjómanna, Píreus)
b) Aðrar bætur:	Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (almannatryggingastofnunin, Aþenu)

G. ÍRLAND

1. Við beitingu 14. gr. c reglugerðarinnar, 6. gr. (1. mgr.), 11. gr. (1. mgr.), 11. gr. a (1. mgr.), 12. gr. a, 13. gr. (2. og 3. mgr.), 14. gr. (1., 2. og 3. mgr.), 38. gr. (1. mgr.), 70. gr. (1. mgr.), 85. gr. (2. mgr.), 86. gr. (2. mgr.) og 91. gr. (2. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar:	Department of Social Welfare (félagsmálaráðuneytið), Dublin
2. Við beitingu 80. gr. (2. mgr.), 81. gr. og 82. gr. (2. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar:	Department of Social Welfare (félagsmálaráðuneytið), Dublin, að meðtöldum umdæmisskrifstofum sem bera ábyrgð á atvinnuleysisbótum
3. a) Við beitingu 36. og 63. gr. reglugerðarinnar og 2. mgr. 102. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Department of Health (heilbrigðisráðuneytið), Dublin
b) Við beitingu 70. gr. reglugerðarinnar og 2. mgr. 102. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Department of Social Welfare (félagsmálaráðuneytið), Dublin
4. a) Við beitingu 110. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar (bætur í peningum):	Department of Social Welfare (félagsmálaráðuneytið), Dublin
b) Við beitingu 110. gr. (aðstoð) og 2. mgr. 113. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Eastern Health Board (heilbrigðisstjórn austurhlutans), Dublin 8 Midland Health Board (heilbrigðisstjórn miðhlutans), Tullamore, County Offaly Mid-Western Health Board (heilbrigðisstjórn miðvesturhlutans), Limerick North-Eastern Health Board (heilbrigðisstjórn norðausturhlutans), Ceanannus Mor, County Meath North-Western Health Board (heilbrigðisstjórn norðvesturhlutans), Manorhamilton, County Leitrim South-Eastern Health Board (heilbrigðisstjórn suðausturhlutans), Kilkenny Southern Health Board (heilbrigðisstjórn suðurhlutans), Cork Western Health Board (heilbrigðisstjórn vesturhlutans), Galway

H. ÍTALÍA

1. Við beitingu 1. mgr. 6. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Ministero del lavoro e della previdenza sociale (atvinnu- og félagsmálaráðuneytið), Roma
2. Við beitingu 11. gr. (1. mgr.), 13. gr. (2. og 3. mgr.) og 14. gr. (1., 2. og 3. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar:	Istituto nazionale della previdenza sociale (sjúkratryggingastofnunin), umdæmisskrifstofur

3. Við beitingu 11. gr. a og 12. gr. a framkvæmdarreglugerðarinnar:	
Til lækna:	Ente nazionale di previdenza ed assistenza medici (félagsmálaskrifstofa lækna)
Til lyfjafræðinga:	Ente nazionale di previdenza ed assistenza farmacisti (félagsmálaskrifstofa lyfjafræðinga)
Til dýralækna:	Ente nazionale di previdenza ed assistenza veterinari (félagsmálaskrifstofa dýralækna)
Til ljósmæðra:	Ente nazionale di previdenza ed assistenza per le ostetriche (félagsmálaskrifstofa ljósmæðra)
Til verkfræðinga og arkitekta:	Cassa nazionale di previdenza per gli ingegneri ed architetti (félagsmálasjóður verkfræðinga og arkitekta)
Til landmælingamanna:	Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei geometri (félagsmálasjóður landmælingamanna)
Til lögmanna og málaflutningsmanna:	Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore degli avvocati e dei procuratori (félagsmálasjóður lögmanna og málaflutningsmanna)
Til hagfræðinga:	Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei dottori commercialisti (félagsmálasjóður hagfræðinga)
Til endurskoðenda:	Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei ragionieri e periti commerciali (félagsmálasjóður endurskoðenda)
Til ráðgjafa á sviði ráðningarmála:	Ente nazionale di previdenza ed assistenza per i consulenti del lavoro (félagsmálaskrifstofa ráðgjafa á sviði ráðningarmála
Til lögbókenda:	Cassa nazionale notariato (félagsmálasjóður lögbókenda)
Til tollafgreiðslumanna:	Fondo diprevidenza a favore degli spedizionieri doganali (félagsmálasjóður tollafgreiðslumanna)
4. Við beitingu 1. mgr. 38. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Istituto nazionale della previdenza sociale (félagsmálastofnunin), umdæmisskrifstofur
5. Við beitingu 80. gr. (2. mgr.), 81. gr., 82. gr. (2. mgr.), 85. gr. (2. mgr.), 88. gr. og 91. gr. (2. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar:	Istituto nazionale della previdenza sociale (félagsmálastofnunin), umdæmisskrifstofur
6. Við beitingu 2. mgr. 102. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	
a) Endurgreiðslur samkvæmt 36. gr. reglugerðarinnar:	Ministero della sanità (heilbrigðisráðuneytið), Roma
b) Endurgreiðslur samkvæmt 63. gr. reglugerðarinnar:	
i) aðstoð:	Ministero della sanità (heilbrigðisráðuneytið), Roma
ii) gervilimir og stærri stoðtæki:	Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (almenna vinnuslysatryggingastofnunin), Roma
c) Endurgreiðslur samkvæmt 70. gr. reglugerðarinnar:	Istituto nazionale della previdenza sociale (félagsmálastofnunin), Roma

7. Við beitingu 2. mgr. 113. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	
a) Sjúkrabætur (að meðtöldum bótum vegna berkla):	Ministero della sanità (heilbrigðisráðuneytið), Roma
b) Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:	
i) aðstoð:	Ministero della sanità (heilbrigðisráðuneytið), Roma
ii) gervilimir og stærri stoðtæki:	Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (almenna vinnuslysatryggingastofnunin), Roma

I. LÚXEMBORG

1. Við beitingu 3. mgr. 14. gr. d reglugerðarinnar:	Lögbær yfirvöld fyrir það starf sem er stundað
2. Við beitingu 1. mgr. 6. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Þar til bærar reglur fyrir viðkomandi starf launþega eða starf á eigin vegum í Stórhertogadæminu
3. Við beitingu 11. gr. (1. mgr.), 11. gr. a, 13. gr. (2. og 3. mgr.) og 14. gr. (1., 2. og 3. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar:	Inspection générale de la sécurité sociale (almennt eftirlit almannatrygginga), Luxembourg
4. Við beitingu 10. gr. b og 12. gr. a í framkvæmdarreglugerðinni:	Centre commun de sécurité sociale (sameiginlega almannatryggingamiðstöðin), Luxembourg
5. Við beitingu 80. gr. (2. mgr.), 81. gr. og 82. gr. (2. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar:	Administration de l'emploi (atvinnumálaskrifstofan), Luxembourg
6. Við beitingu 2. mgr. 85. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Sjúkrasamlag sem hlutaðeigandi einstaklingur var síðast tryggður hjá
7. Við beitingu 2. mgr. 91. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	
a) Lífeyrir vegna örorku, elli og andláts:	
i) til verkafólks:	Établissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité (elli- og örorkutryggingastofnunin), Luxembourg
ii) til skrifstofufólks og aðila að starfsgreinum:	Caisse de pension des employés privés (lífeyrissjóður starfsfólks í einkageiranum), Luxembourg
iii) til sjálfstætt starfandi einstaklinga sem starfa við handverk, verslun eða framleiðslu:	Caisse de pension des artisans, des commerçants et des industriels (lífeyrissjóður handverksmanna, verslunarmanna og framleiðenda), Luxembourg
iv) til sjálfstætt starfandi einstaklinga sem starfa við landbúnað:	Caisse de pension agricole (lífeyrissjóður landbúnaðarins), Luxembourg
b) Fjölskyldubætur:	Caisse nationale des prestations familiales (fjölskyldubótasjóðurinn), Luxembourg
8. Við beitingu 2. mgr. 102. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	
a) Bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar:	Union des caisses de maladie (samtök sjúkrasjóða), Luxembourg
b) Bætur vegna vinnuslysa:	Association d'assurance contre les accidents, section industrielle (slysatryggingasambandið, atvinnugreinadeild), Luxembourg
c) Atvinnuleysisbætur:	Administration de l'emploi (atvinnumálaskrifstofan), Luxembourg

9. Við beitingu 2. mgr. 113. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	
a) Bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar:	Union des caisses de maladie (samtök sjúkrasjóða), Luxembourg
b) Bætur vegna vinnuslysa:	Association d'assurance contre les accidents, section industrielle (slysatryggingasambandið, atvinnugreinadeild), Luxembourg

J. HOLLAND

1. Við beitingu 17. gr. reglugerðarinnar, 6. gr. (1. mgr.), 11. gr. (1. og 2. mgr.), 11. gr. a (1. og 2. mgr.), 12. gr. a, 13. gr. (2. og 3. mgr.) og 14. gr. (1. og 2. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar:	Sociale verzekeringsbank (almannatryggingabankinn), Amstelveen
2. Við beitingu 3. mgr. 14. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar, hvað varðar aðstoðarfólk á vegum Evrópubandalagsins sem er ekki búsett í Hollandi (á aðeins við um aðstoð)	Algemeen Nederlands Onderling Ziekenfonds (almenni hollenski sjúkratryggingasjóðurinn), Utrecht
3. Við beitingu 2. mgr. 82. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (nýju almennu fagfélögin og stéttarsamtökin), Amsterdam
4. Við beitingu 2. mgr. 102. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	
a) Endurgreiðslur samkvæmt 36. og 63. gr. reglugerðarinnar:	Ziekenfondsraad (ráð sjúkrasjóða), Amstelveen
b) Endurgreiðslur samkvæmt 70. gr. reglugerðarinnar:	Algemeen Werkloosheidsfond Den Haag (atvinnuleysistryggingasjóðurinn), Zoetermeer

K. AUSTURRÍKI

1. ...	
2. Við beitingu b-liðar 1. mgr. 14. gr. og 17. gr. reglugerðarinnar:	Bundesminister für Arbeit und Soziales (sambandsráðherra atvinnu- og félagsmála), Wien, með samkomulagi við Bundesministerium für Jugend und Familie (ráðuneyti æskulýðs- og fjölskyldumála), Wien
Við beitingu 3. mgr. 14. gr. d í reglugerðinni:	þar til bær stofnun
3. Við beitingu 11., 11. gr. a, 12. gr. a, 13. og 14. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	
a) Ef viðkomandi heyrir undir austurríska löggjöf og fellur undir sjúkratryggingar:	þar til bær sjúkratryggingastofnun
b) Ef viðkomandi heyrir undir austurríska löggjöf og fellur ekki undir sjúkratryggingar:	þar til bær slysatryggingastofnun
c) Í öllum öðrum tilvikum:	Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (aðalsamtök austurrískra almannatryggingastofnana), Wien
4. Við beitingu 1. mgr. 38. og 1. mgr. 70. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	þar til bær Gebietskrankenkasse (sjúkratryggingasjóður héraðsins) á búsetustað aðstandenda
5. Við beitingu 2. mgr. 80. gr., 81. gr. og 2. mgr. 82. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Regionale Geschäftsstellen des Arbeitsmarktservice (héraðsskrifstofa vinnumarkaðsmála) á síðasta búsetu- eða dvalarstað eða vinnustað launþega

6. Við beitingu 2. mgr. 85. gr. og 2. mgr. 86. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar í tengslum við Karenzurlaubsgeld (sérstakar greiðslur vegna meðgöngu og fæðingar):	Regionale Geschäftsstellen des Arbeitsmarktservice (héraðsskrifstofa vinnumarkaðsmála) á síðasta búsetu- eða dvalarstað eða vinnustað launþega
7. Við beitingu:	
a) 2. mgr. 102. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar í tengslum við 36. og 63. gr. reglugerðarinnar:	Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (aðalsamtök austurrískra almannatryggingastofnana), Wien
b) 2. mgr. 102. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar í tengslum við 70. gr. reglugerðarinnar:	Landesgeschäftsstelle Wien des Arbeitsmarktservice (svæðisskrifstofa vinnumarkaðsmála í Vín)
8. Við beitingu 110. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.	— þar til bær stofnun, eða — ef engin stofnun í Austurríki er til þess bær, stofnun á búsetustað
9. Við beitingu 2. mgr. 113. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (aðalsamtök austurrískra almannatryggingastofnana), Wien, og er endurgreiðsla kostnaðar við aðstoð greidd af framlögum lífeyrisþega til sjúkratrygginga sem aðalsamtökin taka við

L. PORTÚGAL

I. Í LANDINU SJÁLFU

1. Við beitingu 17. gr. reglugerðarinnar:	Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (ráðuneyti alþjóðatengsla og samninga um félagslegt öryggi), Lisboa
2. Við beitingu 1. mgr. 11. gr. og 11. gr. a í framkvæmdarreglugerðinni:	Centro Regional de Segurança Social (héraðsmiðstöð almannatrygginga) sem útsendur starfsmaður á aðild að
3. Við beitingu 12. gr. a í framkvæmdarreglugerðinni:	Centro Regional de Segurança Social (héraðsmiðstöð almannatrygginga) á búsetu- eða tryggingarstað viðkomandi, eftir því sem við á
4. Við beitingu 2. mgr. 13. gr. í framkvæmdarreglugerðinni:	Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (ráðuneyti alþjóðatengsla og samninga um félagslegt öryggi), Lisboa
5. Við beitingu 1. og 2. mgr. 14. gr. í framkvæmdarreglugerðinni:	Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (ráðuneyti alþjóðatengsla og samninga um félagslegt öryggi), Lisboa
6. Við beitingu 3. mgr. 14. gr. í framkvæmdarreglugerðinni:	Centro Regional de Segurança Social (héraðsmiðstöð almannatrygginga), Lisboa
7. Við beitingu 28. gr. (1. mgr.), 29. gr. (2. og 5. mgr.), 30. gr. (1. og 3. mgr.) og 31. gr. (annar málsliður 1. mgr.) í framkvæmdarreglugerðinni (með tilliti til útgáfu vottorða):	Centro Nacional de Pensões (almenna lífeyrismiðstöðin), Lisboa
8. Við beitingu 25. gr. (2. mgr.), 38. gr. (1. mgr.), 70. gr. (1. mgr.), 82. gr. (2. mgr.) og 86. gr. (2. mgr.) í framkvæmdarreglugerðinni:	stjórnvald á búsetustað aðstandenda
9. Við beitingu 17. gr. (6. og 7. mgr.), 18. gr. (3., 4. og 6. mgr.), 20. gr., 21. gr. (1. mgr.), 22. gr., 31. gr. (fyrsti málsliður 1. mgr.) og 34. gr. (1. mgr. og fyrsta undirgrein 2. mgr.) í framkvæmdarreglugerðinni (varðar stofnun á búsetu- eða dvalarstað, eftir því sem við á:	Administraçao Regional de Saúde (heilbrigðisstjórn héraðsins) á búsetu- eða dvalarstað viðkomandi

10. Við beitingu 2. mgr. 80. gr., 81. gr. og 2. mgr. 85. gr. í framkvæmdarreglugerðinni:	Centro Regional de Segurança Social (héraðsmiðstöð almannatrygginga) þar sem viðkomandi var síðast tryggður
11. Við beitingu 2. mgr. 102. gr. í framkvæmdarreglugerðinni:	Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (ráðuneyti alþjóðatengsla og samninga um félagslegt öryggi), Lisboa
II. SJÁLFSSTJÓRNARHÉRAÐIÐ MADEIRA	
1. Við beitingu 17. gr. reglugerðarinnar:	Secretário Regional dos Assuntos Sociais (framkvæmdastjóri almannatryggingamála í héraðinu), Funchal
2. Við beitingu 1. mgr. 11. gr. og 11. gr. a í framkvæmdarreglugerðinni:	Direcção Regional de Segurança Social (héraðsskrifstofa almannatrygginga), Funchal
3. Við beitingu 12. gr. a í framkvæmdarreglugerðinni:	Direcção Regional de Segurança Social (héraðsskrifstofa almannatrygginga), Funchal
4. Við beitingu 2. mgr. 13. gr. í framkvæmdarreglugerðinni:	Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (ráðuneyti alþjóðatengsla og samninga um félagslegt öryggi), Lisboa
5. Við beitingu 1. og. 2. mgr. 14. gr. í framkvæmdarreglugerðinni:	Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (ráðuneyti alþjóðatengsla og samninga um félagslegt öryggi), Lisboa
6. Við beitingu 3. mgr. 14. gr. í framkvæmdarreglugerðinni:	Direcção Regional de Segurança Social (héraðsskrifstofa almannatrygginga), Funchal
7. Við beitingu 28. gr. (1. mgr.), 29. gr. (2. og 5. mgr.), 30. gr. (1. og 3. mgr.) og 31. gr. (annar málsliður 1. mgr.) í framkvæmdarreglugerðinni (með tilliti til útgáfu vottorða):	Direcção Regional de Segurança Social (héraðsskrifstofa almannatrygginga), Funchal
8. Við beitingu 25. gr. (2. mgr.), 38. gr. (1. mgr.), 70. gr. (1. mgr.), 82. gr. (2. mgr.) og 86. gr. (2. mgr.) í framkvæmdarreglugerðinni:	stjórnvald á búsetustað aðstandenda
9. Við beitingu 17. gr. (6. og 7. mgr.), 18. gr. (3., 4. og 6. mgr.), 20. gr., 21. gr. (1. mgr.), 22. gr., 31. gr. (fyrsti málsliður 1. mgr.) og 34. gr. (1. mgr. og fyrsta undirgrein 2. mgr.) í framkvæmdarreglugerðinni (varðar stofnun á búsetu- eða dvalarstað, eftir því sem við á:	Direcção Regional de Saúde (héraðsskrifstofa almannaheillbrigðis), Funchal
10. Við beitingu 2. mgr. 80. gr., 81. gr. og 2. mgr. 85. gr. í framkvæmdarreglugerðinni:	Direcção Regional de Segurança Social (héraðsskrifstofa almannatrygginga), Funchal
11. Við beitingu 2. mgr. 102. gr. í framkvæmdarreglugerðinni:	Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (ráðuneyti alþjóðatengsla og samninga um félagslegt öryggi), Lisboa
III. SJÁLFSSTJÓRNARHÉRAÐIÐ ASOREYJAR	
1. Við beitingu 17. gr. reglugerðarinnar:	Direcção Regional de Segurança Social (héraðsskrifstofa almannatrygginga), Angra do Heroísmo
2. Við beitingu 1. mgr. 11. gr. og 11. gr. a í framkvæmdarreglugerðinni:	Direcção Regional de Segurança Social (héraðsskrifstofa almannatrygginga), Angra do Heroísmo
3. Við beitingu 12. gr. a í framkvæmdarreglugerðinni:	Direcção Regional de Segurança Social (héraðsskrifstofa almannatrygginga), Angra do Heroísmo

4. Við beitingu 2. mgr. 13. gr. í framkvæmdarreglugerðinni:	Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (ráðuneyti alþjóðatengsla og samninga um félagslegt öryggi), Lisboa
5. Við beitingu 1. og. 2. mgr. 14. gr. í framkvæmdarreglugerðinni:	Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (ráðuneyti alþjóðatengsla og samninga um félagslegt öryggi), Lisboa
6. Við beitingu 3. mgr. 14. gr. í framkvæmdarreglugerðinni:	Direcção Regional de Segurança Social (héraðsskrifstofa almannatrygginga), Angro do Heroísmo
7. Við beitingu 28. gr. (1. mgr.), 29. gr. (2. og 5. mgr.), 30. gr. (1. og 3. mgr.) og 31. gr. (annar málsliður 1. mgr.) í framkvæmdarreglugerðinni (með tilliti til útgáfu vottorða):	Direcção Regional de Segurança Social (héraðsskrifstofa almannatrygginga), Angro do Heroísmo
8. Við beitingu 25. gr. (2. mgr.), 38. gr. (1. mgr.), 70. gr. (1. mgr.), 82. gr. (2. mgr.) og 86. gr. (2. mgr.) í framkvæmdarreglugerðinni:	stjórnvald á búsetustað aðstandenda
9. Við beitingu 17. gr. (6. og 7. mgr.), 18. gr. (3., 4. og 6. mgr.), 20. gr., 21. gr. (1. mgr.), 22. gr., 31. gr. (fyrsti málsliður 1. mgr.) og 34. gr. (1. mgr. og fyrsta undirgrein 2. mgr.) í framkvæmdarreglugerðinni (varðar stofnun á búsetu- eða dvalarstað, eftir því sem við á:	Direcção Regional de Saúde (héraðsskrifstofna almannaheilbrigðis), Angra do Heroísmol
10. Við beitingu 2. mgr. 80. gr., 81. gr. og 2. mgr. 85. gr. í framkvæmdarreglugerðinni:	Direcção Regional de Segurança Social (héraðsskrifstofa almannatrygginga), Angra do Heroísmo
11. Við beitingu 2. mgr. 102. gr. í framkvæmdarreglugerðinni:	Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (ráðuneyti alþjóðatengsla og samninga um félagslegt öryggi), Lisboa

M. FINNLAND

1. Við beitingu b-liðar 1. mgr. 14. gr. og b-liðar 1. mgr. 14. gr. a í reglugerðinni og 11. gr. (1. mgr.), 11. gr. a (1. mgr.), 12. gr. a, 13. gr. (2. og 3. mgr.) og 14. gr. (1. og 2. mgr.) í framkvæmdarreglugerðinni:	Eläketurvakeskus/Pensionsskyddscentralen (lífeyristryggingamiðstöðin), Helsinki
2. Við beitingu 10. gr. b í framkvæmdarreglugerðinni:	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (almannatryggingastofnunin), Helsinki
3. Við beitingu 36. og 90. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (almannatryggingastofnunin), Helsinki, og Työeläkelaitokset (starfslífeyrisstofnanir) og Eläketurvakeskus/Pensionsskyddscentralen (lífeyristryggingamiðstöðin), Helsinki
4. Við beitingu 37. gr. (b-liður), 38. gr. (1. mgr.), 70. gr. (1. mgr.), 82. gr. (2. mgr.), 85. gr. (2. mgr.) og 86. gr. (2. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar:	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (almannatryggingastofnunin), Helsinki

5. Við beitingu 41. til 59. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (almannatryggingastofnunin), Helsinki, og Eläketurvakeskus/Pensionsskyddscentralen (lífeyristryggingamiðstöðin), Helsinki
6. Við beitingu 60. til 67. gr., 71., 75., 76. og 78. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	sú tryggingastofnun á búsetu- eða dvalarstað sem Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto/Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund (samtök slysatryggingastofnana), Helsinki, tilnefna
7. Við beitingu 80. og 81. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	þar til bær atvinnuleysissjóður vegna tekjutengdra atvinnuleysisbóta Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (almannatryggingastofnunin), Helsinki, vegna grunnbóta fyrir atvinnuleysi
8. Við beitingu 102. og 113. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (almannatryggingastofnunin), Helsinki Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto/Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund (samtök slysatryggingastofnana), Helsinki, vegna slysatrygginga
9. Við beitingu 110. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	
a) Starfslífeyrir:	Eläketurvakeskus/Pensionsskyddscentralen (lífeyristryggingamiðstöðin), Helsinki, vegna starfslífeyris
b) Vinnuslys, atvinnusjúkdómar:	Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto/Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund (samtök slysatryggingastofnana), Helsinki, vegna slysatrygginga
c) í öðrum tilvikum:	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (almannatryggingastofnunin), Helsinki

N. SVÍÞJÓÐ

1. Við beitingu 1. mgr. 14. gr., 1.mgr. 14. gr. a, 1. og 2. mgr. 14. gr. b í reglugerðinni og a-lið 1. mgr. 11. gr. og 1. mgr. 11. gr. a í framkvæmdarreglugerðinni:	Almannatryggingaskrifstofan sem viðkomandi er tryggður hjá
2. Við beitingu b-liðar 1. mgr. 14. gr. og b-lið 1. mgr. 14. gr. a í þeim tilvikum þegar maður er sendur til Svíþjóðar til starfa:	Almannatryggingaskrifstofan á staðnum þar sem starfið er inntaf hendi
3. Við beitingu 1. og 2. mgr. 14. gr. b í þeim tilvikum þegar einstaklingur er sendur til Svíþjóðar til að starfa þar lengur en í 12 mánuði:	Göteborgs almänna försäkringskassa, Sjöfartskontoret (almannatryggingaskrifstofan í Gautaborg, sjómannadeildin)
4. Við beitingu 2. og 3. mgr. 14. gr. og 2. og 3. mgr. 14. gr. a í reglugerðinni:	Almannatryggingaskrifstofan á búsetustað
5. Við beitingu 4. mgr. 14. gr. a reglugerðarinnar og b-liðar 1. mgr. 11. gr. og b-liðar 1. mgr. 11. gr. a og 5. og 6. mgr. og a-lið 7. mgr. 12. gr. a í framkvæmdarreglugerðinni:	Almannatryggingaskrifstofan á staðnum þar sem starfið er inntaf hendi

6. Við beitingu 17. gr. reglugerðarinnar:

a) Almannatryggingaskrifstofan á staðnum sem starfið er innt af hendi eða verður innt af hendi, og

b) Riksförsäkringsverket (almannatryggingastjórnin) vegna hópa launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklinga.

7. Við beitingu 2. mgr. 102. gr.:

a) Riksförsäkringsverket (almannatryggingastjórnin).

b) Arbetsmarknadsstyrelsen (atvinnumarkaðsstjórnin) vegna atvinnuleysisbóta

O. BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

1. Við beitingu 14. gr. c, 14. gr. d (3. mgr.) og 17. gr. reglugerðarinnar og 6. gr. (1. mgr.), 11. gr. (1. mgr.), 11. gr. a (1. mgr.), 12. gr. a, 13. gr. (2. og 3. mgr.), 14. gr. (1., 2. og 3. mgr.), 80. gr. (2. mgr.), 81. gr., 82. gr. (2. mgr.) og 109. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

Stóra-Bretland: Department of Social Security (tryggingamálaráðuneytið), Contributions Agency (iðgjaldadeild), Overseas Contributions (iðgjöld handan hafs), Newcastle upon Tyne, NE98 1YX

Norður-Írland: Department of Health and Social Services (heilbrigðis- og félagsmálaráðuneytið), Northern Ireland Social Security Agency (almannatryggingastofnun Norður-Írlands), Overseas Branch (deild fyrir málefni handan hafs), Belfast, BT1 1DX

2. Við beitingu 36. og 63. gr. reglugerðarinnar og 8. gr., 38. gr. (1. mgr.), 70. gr. (1. mgr.), 91. gr. (2. mgr.), 102. gr. (2. mgr.), 110. gr. og 113. gr. (2. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar:

Stóra-Bretland: Department of Social Security (tryggingamálaráðuneytið), Benefits Agency (bótadeild), Overseas Branch (deild fyrir málefni handan hafs), Newcastle upon Tyne, NE98 1YX

Norður-Írland:
(að undanskildum 36. og 63. gr. reglugerðarinnar og 2. mgr. 102. gr. og 2. mgr. 113. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar, en í þeim tilvikum gildir það sem fram kemur í þættinum Stóra-Bretland): Department of Health and Social Services (heilbrigðis- og félagsmálaráðuneytið), Northern Ireland Social Security Agency (almannatryggingastofnun Norður-Írlands), Overseas Branch (deild fyrir málefni handan hafs), Belfast, BT1 1DX

3. Við beitingu 85. gr. (2. mgr.), 86. gr. (2. mgr.) og 89. gr. (1. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar:

Stóra-Bretland: Department of Social Security (tryggingamálaráðuneytið), Child Benefit Centre (barnabótadeild), Newcastle upon Tyne, NE88 1AA

Norður-Írland: Department of Health and Social Services (heilbrigðis- og félagsmálaráðuneytið), Northern Ireland Social Security Agency (almannatryggingastofnun Norður-Írlands), Child Benefit Office (barnabótadeildin), Belfast, BT1 1SA

11. VIÐAUKI (A) (B) (7)

REGLUR SEM UM GETUR Í 2. MGR. 35. GR. REGLUGERÐARINNAR

(11. mgr. 4. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar)

A. BELGÍA
Reglur um að tryggingar vegna læknismeðferðar (aðstoð) skuli einnig ná til sjálfstætt starfandi einstaklinga.

B. DANMÖRK
Engar

C. ÞÝSKALAND
Engar

D. SPÁNN
Engar

E. FRAKKLAND
Engar

F. GRIKKLAND

1. Tryggingasjóður fyrir handverksmenn og smákaupmenn (TEBE).
2. Tryggingasjóður kaupmanna.
3. Sjúkratryggingasjóður fyrir lögmenn:
   a) Styrktarsjóður í Aþenu;
   b) Styrktarsjóður í Píreus;
   c) Styrktarsjóður í Þessalóníku;
   d) Heilbrigðissjóður fyrir héraðslögmenn (TYDE).
4. Trygginga- og lífeyrissjóður heilbrigðisstéttanna.

G. ÍRLAND
Engar

H. ÍTALÍA
Engar

I. LÚXEMBORG
Engar

J. HOLLAND
Engar

K. AUSTURRÍKI
Engar

L. PORTÚGAL
Engar

M. FINNLAND
Engar

N. SVÍÞJÓÐ
Engar

O. BRESKA KONUNGSRÍKIÐ
Engar

Viðbætir ([1])

95. gr. (14)

Endurgreiðsla kostnaðar við aðstoð vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar sem veitt er lífeyrisþegum og aðstandendum þeirra sem búa ekki í aðildarríki þar sem þeir eiga samkvæmt löggjöf rétt á lífeyri og bótum

1. Þar til bærar stofnanir skulu endurgreiða kostnað vegna aðstoðar, sem kveðið er á um í 1. mgr. 28. gr. og 28. gr. a í reglugerðinni, til þeirra stofnana sem veittu aðstoðina með eingreiðslu og skal upphæð hennar vera sem næst raunverulegum kostnaði við aðstoðina.

2. Upphæð eingreiðslunnar er reiknuð með því að margfalda árlegan meðalkostnað á mann með meðalfjölda lífeyrisþega sem taka verður tillit til árlega, síðan skal lækka upphæðina um 20%.

3. Nauðsynlegir þættir við útreikning umræddrar eingreiðslu skulu ákvarðaðir á eftirfarandi hátt:

a) hvert aðildarríki reiknar árlegan meðalkostnað á mann með því að deila árlegum kostnaði vegna allrar aðstoðar sem stofnanir í því aðildarríki hafa veitt öllum lífeyrisþegum, sem eiga rétt á bótum samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis og heyra undir hlutaðeigandi almannatryggingareglur, með árlegum meðalfjölda slíkra lífeyrisþega og aðstandenda þeirra; þær almannatryggingareglur sem farið skal eftir eru tilgreindar í 9. viðauka;

b) í samskiptum milli stofnana tveggja aðildarríkja skal árlegur meðalfjöldi lífeyrisþega og aðstandenda þeirra, sem taka verður tillit til, vera jafn árlegum meðalfjölda þeirra lífeyrisþega og aðstandenda þeirra sem um getur í 2. mgr. 28. gr. reglugerðarinnar og eru búsettir á yfirráðasvæði annars aðildarríkisins en eiga rétt á aðstoð sem stofnun í hinu aðildarríkinu ber að greiða.

4. Fjöldi lífeyrisþega og aðstandenda þeirra sem taka verður tillit til samkvæmt b-lið 3. mgr. skal ákvarðaður með hliðsjón af skrá sem stofnun á búsetustað hefur tekið saman í þeim tilgangi og byggist á upplýsingum frá þar til bærri stofnun um bótarétt hlutaðeigandi einstaklinga. Komi upp ágreiningur skulu hlutaðeigandi stofnanir koma athugasemdum til endurskoðunarnefndarinnar sem kveðið er á um í 3. mgr. 101. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

5. Framkvæmdaráðið ákveður reglur og aðferðir til að ákvarða þá þætti í útreikningi sem greint er frá í 3. og 4. mgr.

6. Tvö eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta, að fengnu áliti framkvæmdaráðsins, samið um aðrar aðferðir til að ákvarða upphæð endurgreiðslnanna.

VIÐAUKI B

SKRÁ YFIR GERÐIR TIL BREYTINGAR Á REGLUGERÐUM (EBE) NR. 1408/71 OG (EBE) NR. 574/72

A. Lög um aðild Spánar og Portúgals (Stjtíð. EB nr. L 302, 15. 11. 1985, bls. 23).

B. Lög um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar (Stjtíð. EB nr. C 241, 29. 8. 1994, bls. 9), eins og þeim var breytt með ákvörðun ráðsins 95/1/EB (Stjtíð. EB nr. L 1, 1. 1. 1995, bls. 1).

1. Uppfærðar með reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2001/83 frá 2. júní 1983 (Stjtíð. EB nr. L 230, 22. 8. 1983, bls. 6).

2. Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1660/85 frá 13. júní 1985 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 (Stjtíð. EB nr. L 160, 20. 6. 1985, bls. 1; spænsk útgáfa: DO Edicíon especial, 1985 (05.V4), bls. 142; portúgölsk útgáfa: OJ DO Edição Especial, 1985 (05. F4), bls. 142; sænsk útgáfa: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04), bls. 61; finnsk útgáfa: EYVL:n erityispanios 1994, alue 05 (04), bls. 61)

3. Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1661/85 frá 13. júní 1985 sem mælir fyrir um tæknilega aðlögun að reglum bandalagsins um almannatryggingar fyrir farandlaunþega vegna Grænlands (Stjtíð. EB nr. L 160, 20. 6. 1985, bls. 7; spænsk útgáfa: DO Edicíon especial, 1985 (05.V4), bls. 148; portúgölsk útgáfa: OJ DO Edição Especial, 1985 (05. F4), bls. 148; sænsk útgáfa: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04), bls. 67; finnsk útgáfa: EYVL:n erityispanios 1994, alue 05 (04), bls. 67)

4. Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 513/86 frá 26. febrúar 1986 um breytingu á viðaukum 1, 4, 5 og 6 við reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja (Stjtíð. EB nr. L 51, 28. 2. 1986, bls. 44; sænsk útgáfa: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04), bls. 73; finnsk útgáfa: EYVL:n erityispanios 1994, alue 05 (04), bls. 73)

5. Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3811/86 frá 11. desember 1986 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um framkvæmd almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja og á reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 (Stjtíð. EB nr. L 355, 16. 12. 1986, bls. 5; sænsk útgáfa: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04), bls. 86; finnsk útgáfa: EYVL:n erityispanios 1994, alue 05 (04), bls. 86)

6. Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1305/89 frá 11. maí 1989 um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja og á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 (Stjtíð. EB nr. L 131, 13. 5. 1985, bls. 1; sænsk útgáfa: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04), bls. 143; finnsk útgáfa: EYVL:n erityispanios 1994, alue 05 (04), bls. 143)

7. Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2332/89 frá 18. júlí 1989 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 (Stjtíð. EB nr. L 224, 2. 8. 1989, bls. 1; sænsk útgáfa: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04), bls. 154; finnsk útgáfa: EYVL:n erityispanios 1994, alue 05 (04), bls. 154)

8. Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3427/89 frá 30. október 1989 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 (Stjtíð. EB nr. L 331, 16. 11. 1989, bls. 1; sænsk útgáfa: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04), bls. 165; finnsk útgáfa: EYVL:n erityispanios 1994, alue 05 (04), bls. 165)

9. Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2195/91 frá 25. júní 1991 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 (Stjtíð. EB nr. L 206, 29. 7. 1991, bls. 2; sænsk útgáfa: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04), bls. 46; finnsk útgáfa: EYVL:n erityispanios 1994, alue 05 (04), bls. 46)

10. Reglugerð ráðsins (EBE) nr. um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja (Stjtíð. EB nr. L 136, 19. 5. 1992, bls. 1; sænsk útgáfa: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04), bls. 124; finnsk útgáfa: EYVL:n erityispanios 1994, alue 05 (04), bls. 124)

11. Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1248/92 frá 30. apríl 1992 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 (Stjtíð. EB nr. L 136, 19. 5. 1992, bls. 7; sænsk útgáfa: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04), bls. 130; finnsk útgáfa: EYVL:n erityispanios 1994, alue 05 (04), bls. 130)

12. Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1249/92 frá 30. apríl 1992 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 (Stjtíð. EB nr. L 136, 19. 5. 1992, bls. 28; sænsk útgáfa: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04), bls. 151; finnsk útgáfa: EYVL:n erityispanios 1994, alue 05 (04), bls. 151)

13. Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1945/93 frá 30. júní 1993 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja, reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 og reglugerð (EBE) nr. 1247/92 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 (Stjtíð. EB nr. L 181, 23. 7. 1993, bls. 1; sænsk útgáfa: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04), bls. 63; finnsk útgáfa: EYVL:n erityispanios 1994, alue 05 (04), bls. 63)

14. Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3095/95 frá 22. desember 1995 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja, reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71, reglugerð (EBE) nr. 1247/92 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 og á reglugerð (EBE) nr. 1945/93 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1247/92 (Stjtíð. EB nr. L 335, 30. 12. 1994, bls. 1)

15. Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3096/95 frá 22. desember 1995 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 (Stjtíð. EB nr. L 335, 30. 12. 1995, bls. 10)